

ประมวลกฎหมายและระเบียบการคลัง

จัดพิมพ์โดย
สวัสดิการกรมบัญชีกลาง

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961195525

#41636
วันที่ 30 / ต.ค. / 2554
เลขทะเบียน 44612
KH
เลขหมู่ 12 ว12543 / 2554

ประมวลกฎหมายและระเบียบการคลัง

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

รวบรวมโดย
คณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย
กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

ประมวลกฎหมายและระเบียบการคลัง

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
National of Thailand Cataloging in Publication Data
กรมบัญชีกลาง. กระทรวงการคลัง.
ประมวลกฎหมายและระเบียบการคลัง.- -กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๗.
๑,๐๑๒ หน้า.
๑. การคลัง - กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
๒. การทำงาน
ISBN 978-626-7372-730

ลิขสิทธิ์ : กองทุนสวัสดิการกรมบัญชีกลาง (สงวนลิขสิทธิ์)
พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๕๗
จัดพิมพ์โดย : คณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย กรมบัญชีกลาง
กรมบัญชีกลาง ถนนพระราม ๖ เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๑๒๗-๗๐๐๐
Call Center ๐-๒๒๗๐-๖๔๐๐-๓
Website : http://www.cgd.go.th
http://www. intranet.cgd.go.th

ราคา : เล่มละ ๖๐๐ บาท
พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา
สี่แยกซังฮี้ ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๓-๐๖๑๑ โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๐๖๑๖
Website : http://www.publishing.soc.go.th

คำนำ

กรมบัญชีกลางเป็นหน่วยงานกลาง ซึ่งเป็นองค์กรนำในการบริหารการเงินภาครัฐ มีภารกิจหลักในการบริหารและควบคุมงบประมาณที่สำคัญ ๓ ประการ คือ (๑) ควบคุมการเบิกจ่ายเงินผ่านการตรวจก่อนจ่าย (Pre Audit) ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงเป็นระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System : GFMIS) (๒) ควบคุมการใช้จ่ายเงินผ่านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการต่างๆ และ (๓) ควบคุมการรายงานการใช้จ่ายเงินผ่านการกำหนดระบบบัญชี เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ

การที่จะทำให้ส่วนราชการสามารถปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ส่วนราชการจำเป็นต้องรู้กฎหมายและระเบียบนั้น โดยมีหนังสือคู่มือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ซึ่งกรมบัญชีกลางได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงได้มอบหมายให้คณะกรรมการสวัสดิการกรมบัญชีกลางรับไปดำเนินการ และเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว คณะกรรมการสวัสดิการกรมบัญชีกลางจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย มีหน้าที่จัดทำหนังสือที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและระเบียบการเงินการคลังเพื่อจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการและบุคคลทั่วไป

หนังสือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ใช้เป็นคู่มือในการทำงานและบุคคลผู้สนใจใช้เป็นเอกสารในการศึกษาและค้นคว้าในแต่ละเรื่อง สำหรับเนื้อหาสาระภายในเล่มได้แยกเป็นหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาค้นคว้า และค้นหาในการปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้

การรวบรวมและจัดพิมพ์ในครั้งนี้ คณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่ายได้พยายามรวบรวมกฎหมายและระเบียบการเงินการคลัง และหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นปัจจุบัน และมากที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะนี้ หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้ใช้ในการปฏิบัติงานได้ตามวัตถุประสงค์

(นางสาวสุทธิรัตน์ รัตนโชติ)
ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง
ประธานคณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย

กรมบัญชีกลาง

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๑. การงบประมาณ		
๑.๑	พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒	๓
๑.๒	ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑	๑๕
๑.๓	ระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ. ๒๕๒๐	๓๘
๑.๔	ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๕๗
๑.๕	ระเบียบการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๗๖
๒. การเงินการคลัง		
๒.๑	พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑	๘๑
๒.๒	ข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักรายรับจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับ พ.ศ. ๒๕๕๐	๘๕
๒.๓	พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑	๙๐
๒.๔	ข้อบังคับว่าด้วยการฝากและถอนคืนเงินต่อกระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๔๙๕	๑๐๒
๒.๕	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖	๑๐๕
๒.๖	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗	๑๐๘
๒.๗	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖	๑๑๓
๒.๘	หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖	๑๓๐
๒.๙	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการของส่วนราชการในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๔๐
๒.๑๐	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙	๑๔๓
๒.๑๑	ระเบียบเงินทดรองราชการเพื่อรองจ่ายตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๑	๑๔๙
๒.๑๒	ระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๙	๑๕๑
๒.๑๓	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการย้ายตัวเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๓๘	๑๖๒
๒.๑๔	ระเบียบการฝากสิ่งของ ณ สำนักงานคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๔	๑๗๘

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๓.	บำเหน็จบำนาญ	
๓.๑	พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔	๑๘๗
๓.๒	กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๖	๒๐๙
๓.๓	กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๑๒
๓.๔	กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงิน พ.ศ. ๒๕๕๔	๒๑๔
๓.๕	พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๑๘
๓.๖	กฎกระทรวง (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๔๖
๓.๗	กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๔๙
๓.๘	กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๕๑
๓.๙	กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๕๓
๓.๑๐	กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๕๙
๓.๑๑	กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๖๓
๓.๑๒	กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖	๒๖๕
๓.๑๓	กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗	๒๗๒
๓.๑๔	กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๗๔
๓.๑๕	กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๗๖

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๓.๑๖	กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๖	๒๗๘
๓.๑๗	กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๘๑
๓.๑๘	กฎกระทรวงการนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดของผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปเป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงิน พ.ศ. ๒๕๕๔	๒๘๓
๓.๑๙	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินสะสม การเบิกจ่ายเงินสมทบ เงินชดเชยและการส่งเงินเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๘๗
๓.๒๐	ประกาศกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ที่ ๒/๒๕๕๐ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับสมาชิกที่ประสงค์จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุน	๒๙๐
๓.๒๑	ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด	๒๙๒
๓.๒๒	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗	๓๐๑
๔. เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง		
๔.๑	พระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕	๓๔๑
๔.๒	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๓๕๑
๔.๓	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๕๖
๔.๔	พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒	๓๖๕
๔.๕	ระเบียบกรมบัญชีกลาง ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑	๓๖๗

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๔.๖	พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑	๓๖๙
๔.๗	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๓๓	๓๗๖
๔.๘	พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๘๐
๔.๙	พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ พ.ศ. ๒๕๔๒	๓๘๔
๔.๑๐	พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๔๗	๓๘๙
๔.๑๑	พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการของรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘	๓๙๓
๔.๑๒	พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑	๓๙๖
๕. ลูกจ้างของส่วนราชการและเงินทำขวัญ		
๕.๑	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖	๔๐๓
๕.๒	ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับเงินทำขวัญและการพิจารณาเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๐๗
๕.๓	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗	๔๑๒
๕.๔	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔	๔๒๙
๕.๕	ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖	๔๓๘
๕.๖	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๙	๔๔๙
๕.๗	ประกาศกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว เรื่อง ข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว	๔๖๓

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๖. สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ		
๖.๑	พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖	๔๘๑
๖.๒	พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓	๔๘๕
๖.๓	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณาและการขยายระยะเวลาในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓	๔๙๐
๖.๔	กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์และกำหนดลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๔	๕๐๐
๖.๕	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔	๕๐๓
๖.๖	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔	๕๑๒
๗. สวัสดิการ และค่าตอบแทน		
๗.๑	พระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘	๕๑๙
๗.๒	พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓	๕๒๑
๗.๓	พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕	๕๒๙

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๗.๔	หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓	๕๓๑
๗.๕	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๔	๕๕๔
๗.๖	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการเจ็บป่วยเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗	๕๗๓
๗.๗	พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓	๕๘๑
๗.๘	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑	๕๙๐
๗.๙	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓	๕๙๕
๗. ๑๐	วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร กรณีศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการ	๖๐๑
๗.๑๑	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕	๖๐๙
๗.๑๒	ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร กรณีข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในประเทศที่ไม่มีสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล หรือประเทศหรือเมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ และมีบุตรศึกษาในสถานศึกษานอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่	๖๑๘
๗.๑๓	พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔	๖๒๒
๗.๑๔	พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒	๖๒๖

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๗.๑๕	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๙	๖๒๘
๗.๑๖	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศของข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๕๕	๖๓๒
๗.๑๗	หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕	๖๓๘
๗.๑๘	พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๖๔๙
๗.๑๙	พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗	๖๕๖
๗.๒๐	พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒	๖๗๔
๗.๒๑	พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖	๖๘๐
๗.๒๒	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙	๖๘๓
๗.๒๓	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒	๖๙๗
๗.๒๔	หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑	๗๐๐
๗.๒๕	พระราชกฤษฎีกาสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๓๕	๗๒๑
๗.๒๖	พระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๓๕	๗๒๔
๗.๒๗	ระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑	๗๒๖
๗.๒๘	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	๗๓๖
๗.๒๙	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	๗๔๐
๗.๓๐	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕	๗๔๙

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๗.๓๑	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑	๗๕๔
๗.๓๒	แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑	๗๖๔
๗.๓๓	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์สาขาวิชาที่ขาดแคลนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๔	๗๗๐
๗.๓๔	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์แพทย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๖	๗๗๒
๗.๓๕	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบ พ.ศ. ๒๕๔๙	๗๗๗
๗.๓๖	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๓๔	๗๘๓
๗.๓๗	ระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินในการปราบปรามโจรผู้ร้าย พ.ศ. ๒๕๒๐	๗๘๕
๗.๓๘	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖	๗๙๐
๗.๓๙	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘	๗๙๒
๗.๔๐	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗	๗๙๖
๗.๔๑	หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔	๘๐๒
๗.๔๒	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๔๘	๘๐๖

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๗.๔๓	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำ ผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงหรือใกล้ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๐	๘๑๖
๗.๔๔	หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้าง	๘๒๐
๗.๔๕	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับกำลังคนด้านสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๘	๘๒๕
๗.๔๖	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรมใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๕	๘๒๙
๗.๔๗	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๔๐	๘๓๒
๗.๔๘	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗	๘๓๖
๗.๔๙	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓	๘๔๑
๗.๕๐	รายการค่าใช้สอยตามข้อ ๑๒ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓	๘๔๖
๗.๕๑	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙	๘๕๒
๗.๕๒	พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๕๓)	๘๕๖
๗.๕๓	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	๘๘๐

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
๗.๕๔	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๖	๙๐๖
๗.๕๕	การเบิกค่าใช้จ่ายในการรับรองชาวต่างประเทศ	๙๑๑
๗.๕๖	พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗	๙๑๔
๗.๕๗	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙	๙๒๐
๗.๕๘	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐	๙๔๖
๗.๕๙	ระเบียบการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๙	๙๔๘
๗.๖๐	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา ประธานคณะกรรมาธิการสามัญ และประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๘	๙๔๙
๘. ความรับผิดทางแพ่ง		
๘.๑	พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙	๙๕๓
๘.๒	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙	๙๕๗
๘.๓	ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่	๙๖๖
๘.๔	ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก	๙๗๖
๘.๕	ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือทายาทได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิ	๙๘๐
๘.๖	ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ	๙๘๙

การงบประมาณ

กรมบัญชีกลาง

พระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๙

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"งบประมาณรายจ่าย" หมายความว่า จำนวนเงินอย่างสูงที่อนุญาตให้จ่ายหรือให้ก่อหนี้ผูกพันได้ ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

"งบประมาณรายจ่ายข้ามปี" หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายที่ใช้ได้เกินปีงบประมาณ ตามวัตถุประสงค์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

"ปีงบประมาณ" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีหนึ่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปนั้นเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ /ตอนที่ ๙๘/หน้า ๔๕๔/๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒

"หนี้" หมายความว่า ข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายหรืออาจจะต้องจ่ายเป็นเงิน สิ่งของ หรือบริการ ไม่ว่าจะเป็นข้อผูกพันอันเกิดจากการกู้ยืม การค้ำประกัน การซื้อหรือการจ้างโดยใช้เครดิต หรือจากการอื่นใด

"เงินประจำงวด" หมายความว่า ส่วนหนึ่งของงบประมาณรายจ่ายที่แบ่งสรรให้จ่ายหรือให้ก่อหนี้ผูกพันในระยะเวลาหนึ่ง

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ แต่ไม่รวมตลอดถึงรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า

(ก) องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(ง) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ค) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(จ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ง) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) และ/หรือ (ค) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

"คลัง" หมายความว่า คลังจังหวัดหรือคลังอำเภอและให้หมายความรวมถึงบัญชีเงินฝากของกระทรวงการคลังที่ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย

"เงินทดรองราชการ" หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังจ่ายและอนุญาตให้ส่วนราชการมีไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควร เพื่อทดรองเป็นค่าใช้จ่ายตามระเบียบ หรือข้อบังคับของกระทรวงการคลัง

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕[๒] ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับสำนักนายกรัฐมนตรี หรือกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

---

[๒] มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

หมวด ๑
อำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ

มาตรา ๖ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณกับปฏิบัติการอย่างอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอประมาณการรายรับและรายจ่ายตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

(๒) วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

(๓) กำหนด เพิ่ม หรือลดเงินประจำงวดตามความจำเป็นของการปฏิบัติงานและตามกำลังเงินของแผ่นดิน

(๔) กำหนดระยะเวลาของเงินประจำงวด

มาตรา ๗ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอข้อเท็จจริงตามที่เห็นสมควร และให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายมีอำนาจที่จะเข้าตรวจสรรพสมุด บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่างๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อน ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

หมวด ๒
ลักษณะของงบประมาณ

มาตรา ๘ งบประมาณประจำปีที่เสนอต่อรัฐสภานั้น โดยปกติให้ประกอบด้วย

(๑) คำแถลงประกอบงบประมาณแสดงฐานะและนโยบายการคลังและการเงินสาระสำคัญของงบประมาณ และความสัมพันธ์ระหว่างรายรับและงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง

(๒) รายรับรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างปีที่ล่วงมาแล้ว ปีปัจจุบันและปีที่ขอตั้งงบประมาณรายจ่าย

(๓) คำอธิบายเกี่ยวกับประมาณการรายรับ

(๔) คำชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง

(๕) รายงานเกี่ยวกับการเงินของรัฐวิสาหกิจ

(๖) คำอธิบายเกี่ยวกับหนี้ของรัฐบาลทั้งที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันและที่เสนอขอกู้เพิ่มเติม

(๗) รายงานการรับจ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อช่วยราชการ

(๘) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

มาตรา ๙ ในการเสนองบประมาณนั้น ถ้าประมาณการรายรับประเภทรายได้ตามอำนาจกฎหมายที่มีอยู่แล้วเป็นจำนวนต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่ขอตั้ง ให้แถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลต่อรัฐสภาด้วย แต่ถ้าเป็นจำนวนสูงกว่าก็ให้แถลงวิธีที่จะจัดการแก่ส่วนที่เกินดุลนั้นในทางที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

มาตรา ๙ ทวิ[๓] เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมใช้บังคับแล้ว หรือเมื่อมีกรณีที่ต้องใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๖ ถ้ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินได้ตามความจำเป็น แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม การกู้เงินตามมาตรานี้ ในปีหนึ่งๆ ต้องไม่เกิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วมาแล้วแต่กรณี กับอีก

(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง จะใช้วิธีออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตราสารอื่น หรือทำสัญญากู้ก็ได้

การออกตั๋วเงินคลังให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยตั๋วเงินคลัง แต่การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น หรือการทำสัญญากู้ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น ให้กระทรวงการคลังประกาศจำนวนเงินที่จะกู้ อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลากู้ เงื่อนไข และวิธีการต่างๆ ในการออกพันธบัตรหรือตราสารนั้น ในกรณีทำสัญญากู้ ให้กระทรวงการคลังประกาศจำนวนเงินที่ได้กู้ ผู้ให้กู้ อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลากู้และสาระสำคัญอื่นๆ ในสัญญากู้นั้น

ประกาศกระทรวงการคลังตามความในวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

---

[๓] มาตรา ๙ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

มาตรา ๑๐[๔] งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ขอตั้งจะมีงบกลางแยกต่างหากจากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจก็ได้ และจะกำหนดให้มีรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ในงบกลางนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายข้ามปีจะมีได้ในกรณีที่คาดว่าจะใช้งบประมาณรายจ่ายให้เสร็จทันภายในปีงบประมาณไม่ได้ การตั้งงบประมาณรายจ่ายข้ามปีนี้ ต้องกำหนดเวลาสิ้นสุดไว้ด้วย

หมวด ๓
การจัดทำงบประมาณ

มาตรา ๑๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ มีหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือรัฐมนตรีซึ่งตามกฎหมายให้มีหน้าที่กำกับ หรือควบคุมกิจการของรัฐวิสาหกิจ มีหน้าที่รับผิดชอบในการยื่นงบประมาณประจำปีของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้นต่อผู้อำนวยการภายในเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด

ในกรณีรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของทุน เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบตามความในวรรคก่อน

งบประมาณประจำปีนั้น ถ้ามิได้ยื่นภายในกำหนดเวลาตามความในสองวรรคแรก ผู้อำนวยการอาจพิจารณาการตั้งงบประมาณประจำปีตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔[๕] รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังก็ดี หรือรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่ายตามมาตรา ๒๙ ทวิ ก็ดี ให้แยกตั้งไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย และให้ถือว่าเป็นรายจ่ายของปีงบประมาณที่ได้จ่ายเงินคงคลังหรือเงินทุนสำรองจ่ายนั้นๆ ไป

มาตรา ๑๕ ให้ผู้อำนวยการเสนองบประมาณประจำปีต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อคณะรัฐมนตรีเสนอต่อรัฐสภาเป็นเวลาอย่างน้อยสองเดือนก่อนวันเริ่มปีงบประมาณนั้น

---

[๔] มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

[๕] มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๑๖ ถ้าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกใช้ไม่ทันปีงบประมาณใหม่ ให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยอนุมัตินายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ ในกรณีจำเป็นจะต้องจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี คณะรัฐมนตรีอาจเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมต่อรัฐสภาได้ และให้แสดงถึงเงินที่พึงได้มาสำหรับจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ขอตั้งด้วย

การจัดทำงบประมาณเพิ่มเติม ให้เป็นไปตามวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๔
การโอนงบประมาณรายจ่าย

มาตรา ๑๘[๖] รายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ดี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก็ดี จะโอนหรือนำไปใช้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจอื่นมิได้เว้นแต่

(๑) มีพระราชบัญญัติให้โอนหรือนำไปใช้ได้

(๒) ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีการวมหรือโอนส่วนราชการเข้าด้วยกันไม่ว่าจะมีผลเป็นการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่หรือไม่ก็ตาม ให้โอนงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่ถูกโอนหรือรวมเข้าด้วยกันนั้นไปเป็นของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่รับโอนหรือที่รวมเข้าด้วยกันหรือส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

มาตรา ๑๙[๗] รายจ่ายที่กำหนดไว้ในรายการใด สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม พระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณรายจ่าย หรือพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๘ (๒) จะโอนหรือนำไปใช้ในรายการอื่นมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ แต่ผู้อำนวยการจะอนุญาตมิได้ในกรณีที่เป็นผลให้เพิ่มรายจ่ายประเภทเงินราชการลับ หรือเป็นงาน หรือโครงการใหม่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

---

[๖] มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓

[๗] มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓

รายจ่ายรายการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในงบกลาง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายโดยตรง หรือเบิกจ่ายในรายการต่างๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็นผู้อำนวยการโดยอนุมัตินายกรัฐมนตรีจะโอนรายจ่ายงบกลางรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่นๆ ในงบเดียวกันก็ได้

มาตรา ๒๐ การใช้รายจ่ายสำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ดี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก็ดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๕
การควบคุมงบประมาณ

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงบประมาณ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดให้มีการประมวลบัญชีการเงินแผ่นดิน

(๒) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๓) จัดให้มีการตรวจเอกสารการขอเบิกเงิน การจ่ายเงินและการก่อหนี้ผูกพันตลอดจนเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง

(๔) กำหนดและควบคุมระบบบัญชี แบบรายงาน และเอกสารเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินและหนี้

(๕) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยเงินทดรองราชการ ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอข้อเท็จจริงตามที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสรรพสมุด บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่างๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อน ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย[๘]

มาตรา ๒๓[๙] ยกเว้นกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ ตรี ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายอื่น และห้ามมิให้จ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จนกว่าจะได้รับอนุมัติเงินประจำงวดแล้ว

รายจ่ายใดมีจำนวนและระยะเวลาการจ่ายเงินที่แน่นอน ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ส่วนราชการจ่ายเงินโดยไม่ต้องขออนุมัติเงินประจำงวดก็ได้

เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงบประมาณรวบรวมรายการงบประมาณรายจ่ายซึ่งจะต้องก่อหนี้ผูกพันและวงเงินที่คาดว่าจะต้องก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อๆ ไป พร้อมทั้งจำนวนเงินเผื่อเหลือเผื่อขาด เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติการก่อหนี้ผูกพันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ และเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจดำเนินการตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนและมิใช่กรณีตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก่อนได้รับเงินประจำงวด หรืออนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้

มาตรา ๒๓ ทวิ[๑๐] ส่วนราชการใดๆ นอกจากกระทรวงการคลังจะทำการก่อหนี้ผูกพันที่เป็นการกู้ยืมเงินหรือการค้ำประกันมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ ตรี

---

[๘] มาตรา ๒๒ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๑

[๙] มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

[๑๐] มาตรา ๒๓ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๒๓ ตรี[๑๑] รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล ถ้ามีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินเพื่อใช้ดำเนินกิจการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจกู้ยืมให้ได้ตามเงื่อนไขดังนี้

(๑) ในกรณีกู้ยืมเงินเพื่อการลงทุน รัฐวิสาหกิจนั้นจะต้องเสนอแผนงานลงทุนให้คณะกรรมการบริหารสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติพิจารณาก่อน

(๒) ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและผู้อำนวยการ และถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าห้าล้านบาท จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีอีกด้วย

เงินที่ได้รับจากการกู้ยืมตามมาตรานี้ ให้จ่ายแก่รัฐวิสาหกิจนั้น เพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

มาตรา ๒๔[๑๒] บรรดาเงินที่ส่วนราชการได้รับเป็นกรรมสิทธิ์ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่หรือสัญญา หรือได้รับจากการให้ใช้ทรัพย์สิน หรือเก็บดอกผลจากทรัพย์สินของราชการ ให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินนั้น นำส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

ส่วนราชการใดได้รับเงินที่มีผู้มอบให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการนั้นใช้จ่ายในกิจการของส่วนราชการนั้นก็ดี หรือได้รับเงินที่เกิดจากทรัพย์สินซึ่งมีผู้มอบให้เพื่อหาดอกผลใช้จ่ายในกิจการของส่วนราชการนั้นก็ดี ให้ส่วนราชการนั้นจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพัน ภายในวงเงินที่ได้รับนั้นได้ และไม่ต้องนำส่งคลัง

ในกรณีส่วนราชการได้รับเงินตามโครงการช่วยเหลือหรือร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศอื่นใด หรือบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นเงินให้กู้หรือให้เปล่า รวมทั้งเงินที่ส่วนราชการได้รับสืบเนื่องจากโครงการช่วยเหลือหรือร่วมมือเช่นว่านั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเป็นอย่างอื่นโดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้

รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินในกรณีต่อไปนี้ นำเงินนั้นไปใช้จ่ายโดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้ คือ [๑๓]

(๑) เงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดใช้ความเสียหายหรือสิ้นเปลืองแห่งทรัพย์สินและจำเป็นต้องจ่ายเพื่อบูรณะทรัพย์สินหรือจัดให้ได้ทรัพย์สินคืนมา

(๒) เงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานพยาบาล สถานศึกษา หรือสถานอื่นใดที่อำนวยบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์หรือประชาสงเคราะห์

(๓) เงินที่ได้รับในลักษณะผลพลอยได้จากการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่

(๔) เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายหุ้นในนิติบุคคลเพื่อนำไปซื้อหุ้นในนิติบุคคลอื่น

---

[๑๑] มาตรา ๒๓ ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

[๑๒] มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

[๑๓] มาตรา ๒๔ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

การจ่ายเงินตาม (๒) และ (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีและผู้อำนวยการ ส่วนการจำหน่ายหุ้นและการซื้อหุ้นตาม (๔) ต้องเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี[๑๔]

มาตรา ๒๕[๑๕] (ยกเลิก)

มาตรา ๒๖ ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดของส่วนราชการกระทำการก่อหนี้ผูกพันหรือจ่ายเงินหรือโดยรู้อยู่แล้วยินยอมอนุญาตให้กระทำการดังกล่าวนั้นโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบหรือข้อบังคับที่ได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความรับผิดทางอาญาซึ่งอาจได้รับตามกฎหมายอื่นแล้ว ผู้กระทำหรือผู้ยินยอมอนุญาตให้กระทำดังกล่าว จะต้องรับผิดชดใช้จำนวนเงินที่ส่วนราชการได้จ่ายไปหรือต้องผูกพันจะต้องจ่าย ตลอดจนค่าสินไหมทดแทนใดๆ ให้แก่ส่วนราชการนั้น

บุคคลภายนอกผู้ได้รับประโยชน์จากการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบหรือข้อบังคับที่ได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในวรรคก่อน จะต้องร่วมรับผิดกับผู้กระทำการฝ่าฝืนตามความในวรรคก่อนเช่นกัน เว้นแต่จะแสดงได้ว่าตนได้กระทำไปโดยสุจริต ไม่รู้เท่าถึงการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือระเบียบหรือข้อบังคับดังกล่าว

ความในวรรคแรกไม่ใช้บังคับแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้ทักท้วงคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นหนังสือแล้วว่า การที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนั้นอาจไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับ

มาตรา ๒๗[๑๖] การขอเบิกเงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณใดให้กระทำได้แต่เฉพาะภายในปีงบประมาณนั้น เว้นแต่

(๑) เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปี หรือ

(๒) เป็นงบประมาณรายจ่ายที่ได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ หรือที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีให้เบิกเหลื่อมปี และได้มีการกันเงินไว้ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง

ในกรณี (๒) ให้ขยายเวลาขอเบิกเงินจากคลังต่อไปได้อีกไม่เกินหกเดือนนับแต่วันปฏิทินของปีงบประมาณถัดไป เว้นแต่มีความจำเป็นต้องขอเบิกเงินจากคลังภายหลังเวลาดังกล่าว ก็ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นกรณีๆ ไป

---

[๑๔] มาตรา ๒๔ วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

[๑๕] มาตรา ๒๕ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

[๑๖] มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

มาตรา ๒๘[๑๗] ในกรณีที่เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปีการขอเบิกเงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายข้ามปีนั้น ให้กระทำได้แต่เฉพาะภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปีที่ได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นกำหนดเวลา และได้มีการกันเงินไว้ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลังก็ให้ขยายเวลาขอเบิกเงินจากคลังต่อไปได้อีกไม่เกินสามเดือนปฏิทิน

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากคลังเป็นเงินทดรองราชการได้

มาตรา ๒๙ ทวิ[๑๘] ให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งโดยให้รัฐมนตรีจ่ายจากคลัง เรียกว่า "เงินทุนสำรองจ่าย" เป็นจำนวนหนึ่งร้อยล้านบาท เงินทุนนี้ให้นำไปจ่ายได้ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี และเมื่อได้จ่ายไปแล้วให้ขอตั้งรายจ่ายชดใช้เพื่อสมทบเงินทุนนั้นไว้จ่ายต่อไป

มาตรา ๓๐ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้รัฐมนตรีประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดนั้นในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

รายงานการรับจ่ายเงินประจำปีตามความในวรรคก่อน เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอรัฐสภา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้มีระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อรัฐสภาก่อนสิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

---

[๑๗] มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

[๑๘] มาตรา ๒๙ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้มีระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อรัฐสภาก่อนสิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๓๓ ส่วนราชการใดเบิกจ่ายเงินจากคลังตามระบบจ่ายก่อนตรวจอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติต่อไปได้อีกไม่เกินหกเดือนนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔[๑๙] (ยกเลิก)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ส. ธนะรัชต์
นายกรัฐมนตรี

[๑๙] มาตรา ๓๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

ระเบียบ
การเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบันและสอดคล้องกับการปฏิบัติงานด้านการเงินการคลังตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี กำหนดระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐

(๒) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕

(๓) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖

(๔) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๕) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖

(๖) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๗) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๘) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐

(๙) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๑๐) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"หน่วยงานผู้เบิก" หมายความถึง ส่วนราชการ หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หน่วยงานขององค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือหน่วยงานอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้ ต้องได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายและเบิกเงินจากกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัดแล้วแต่กรณี

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงส่วนราชการประจำจังหวัดด้วย

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

"ผู้ว่าราชการจังหวัด" ให้หมายความรวมถึงนายอำเภอในท้องที่ซึ่งมีสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ ตั้งอยู่ด้วย

"สำนักงานคลังจังหวัด" ให้หมายความรวมถึงสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอด้วย

"คลังจังหวัด" ให้หมายความรวมถึง คลังจังหวัด (อำเภอ) ด้วย

"คลัง" หมายความว่า บัญชีเงินฝากของกระทรวงการคลังที่ธนาคารแห่งประเทศไทย

"กองคลัง" ให้หมายความรวมถึง ฝ่ายการเงิน หรือหน่วยงานผู้เบิกอื่นใด ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเช่นเดียวกันด้วย

"ผู้อำนวยการกองคลัง" ให้หมายความรวมถึง เลขานุการกรม หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นใดซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเช่นเดียวกันด้วย

"เจ้าหน้าที่การเงิน" หมายความว่า หัวหน้าฝ่ายการเงินหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเช่นเดียวกันกับหัวหน้าฝ่ายการเงิน และให้หมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่รับจ่ายเงินของส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคด้วย

"สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน" ให้หมายความรวมถึง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคด้วย

"งบรายจ่าย" หมายความว่า งบรายจ่ายตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ

"หลักฐานการจ่าย" หมายความว่า หลักฐานที่แสดงว่าได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับหรือเจ้าหนี้ตามข้อผูกพันโดยถูกต้องแล้ว

"เงินยืม" หมายความว่า เงินที่ส่วนราชการจ่ายให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือการปฏิบัติราชการอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหรือเงินนอกงบประมาณ

"ตู้นิรภัย" หมายความว่า กำปั่นหรือตู้เหล็กหรือหีบเหล็กอันมั่นคงซึ่งใช้สำหรับเก็บรักษาเงินของทางราชการ

"เงินรายได้แผ่นดิน" หมายความว่า เงินทั้งปวงที่ส่วนราชการจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรมหรือนิติเหตุและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณบัญญัติไม่ให้ส่วนราชการนั้นนำไปใช้จ่ายหรือหักไว้เพื่อการใดๆ

"เงินเบิกเกินส่งคืน" หมายความว่า เงินงบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการเบิกจากคลังไปแล้วแต่ไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด หรือจ่ายไปแล้วแต่ถูกเรียกคืน และได้นำส่งคลังก่อนสิ้นปีงบประมาณหรือก่อนสิ้นระยะเวลาเบิกเงินที่กันไว้เบิกเหลื่อมปี

"เงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน" หมายความว่า เงินงบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการเบิกจากคลังไปแล้ว แต่ไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด หรือจ่ายไปแล้วแต่ถูกเรียกคืน และได้นำส่งคลังภายหลังสิ้นปีงบประมาณหรือภายหลังระยะเวลาเบิกเงินที่กันไว้เบิกเหลื่อมปี

"เงินนอกงบประมาณ" หมายความว่า เงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการนอกจากเงินงบประมาณรายจ่าย เงินรายได้แผ่นดิน เงินเบิกเกินส่งคืน และเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน

"ระบบ" หมายความว่า ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System : GFMIS) ซึ่งปฏิบัติโดยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรง หรือผ่านช่องทางอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนดก่อนนำข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์

"ข้อมูลหลักผู้ขาย" หมายความว่า ข้อมูลของหน่วยงานผู้เบิกหรือเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน เลขประจำตัวผู้เสียภาษี ชื่อและเลขที่บัญชีธนาคาร เลขที่สัญญา เงื่อนไขการชำระเงิน หรือข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นแล้วแต่กรณีเพื่อใช้สำหรับการรับเงินขอเบิกจากคลัง

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
ความทั่วไป

ข้อ ๖ บรรดาแบบพิมพ์ เอกสาร ทะเบียนคุม รายงานที่ใช้ในการเบิกเงินจากคลัง การรับ-จ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง ตลอดจนวิธีใช้ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีที่ส่วนราชการมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัย และในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ ให้ปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง แล้วแต่กรณี ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๘ การเบิกเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน ซึ่งได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๒
การใช้งานในระบบ

ข้อ ๙ ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกหรือผู้ที่หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกมอบหมายเป็นผู้มีสิทธิถือบัตรกำหนดสิทธิการใช้ (GFMIS smart card) รหัสผู้ใช้งาน (user name) และรหัสผ่าน (password) เพื่อใช้งานในระบบของหน่วยงานผู้เบิกที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งโปรแกรมสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานในระบบ และเชื่อมต่อโดยตรงกับเครือข่ายของระบบ หรือเป็นผู้มีสิทธิถือรหัสผู้ใช้งานและรหัสผ่านของหน่วยงานผู้เบิกที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ซึ่งปฏิบัติงานโดยใช้ช่องทางอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้มีสิทธิถือบัตรตามข้อ ๙ ดำเนินการขอเบิกเงินจากคลัง การอนุมัติจ่ายเงินให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยการจ่ายตรง การนำเงินส่งคลัง การบันทึกและปรับปรุงข้อมูล และการเรียกรายงานในระบบ

ข้อ ๑๑ ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกจัดทำคำสั่งหรือมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร กำหนดบุคคลที่จะได้รับมอบหมาย กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและกำหนดแนวทางการควบคุมการปฏิบัติงานของหน่วยงานผู้เบิก เพื่อเป็นหลักปฏิบัติในการเข้าใช้งานในระบบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้ง

ข้อ ๑๒ การจัดทำ แก้ไข อนุมัติการใช้และการดำเนินการอื่นๆ เกี่ยวกับบัตรกำหนดสิทธิการใช้ รหัสผู้ใช้งาน และรหัสผ่าน ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๓
การเบิกเงิน

ส่วนที่ ๑
สถานที่เบิกเงินและผู้เบิกเงิน

ข้อ ๑๓ หน่วยงานผู้เบิกในส่วนกลางให้ส่งข้อมูลคำขอเบิกเงินในระบบไปยังกรมบัญชีกลาง สำหรับหน่วยงานผู้เบิกสังกัดส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในภูมิภาคและหน่วยงานผู้เบิกในภูมิภาคให้ส่งข้อมูลคำขอเบิกเงินในระบบไปยังสำนักงานคลังจังหวัด

ข้อ ๑๔ ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกหรือผู้ที่หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกมอบหมายตามข้อ ๙ เป็นผู้เบิกเงินจากคลัง และอนุมัติการจ่ายเงินให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยการจ่ายตรง

ส่วนที่ ๒
หลักเกณฑ์การเบิกเงิน

ข้อ ๑๕ การขอเบิกเงินทุกกรณีให้ระบุวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินนั้นไปจ่ายและห้ามมิให้ขอเบิกเงินจนกว่าจะถึงกำหนด หรือใกล้จะถึงกำหนดจ่ายเงิน

เงินที่ขอเบิกจากคลังเพื่อการใด ให้นำไปจ่ายได้เฉพาะเพื่อการนั้นเท่านั้น จะนำไปจ่ายเพื่อการอื่นไม่ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็น กระทรวงการคลังอาจปรับแผนการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานผู้เบิกได้ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับฐานะการคลังของประเทศ โดยแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้า

ข้อ ๑๖ หน่วยงานผู้เบิกจะจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้จ่ายได้ หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง

การได้รับเงินจากคลังไม่ปลดเปลื้องความรับผิดชอบของหน่วยงานผู้เบิกในการที่จะต้องดูแลให้มีการจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๗ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณใด ให้เบิกเงินจากงบประมาณรายจ่ายของปีนั้นไปจ่าย ในกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถเบิกจากเงินงบประมาณรายจ่ายของปีนั้นได้ทัน ให้เบิกจากเงินงบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณถัดไปได้ แต่ค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่เป็นการก่อหนี้ผูกพันเกินงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับอนุมัติ และให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๘ ค่าใช้จ่ายเงินงบกลาง รายการเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ เงินสมทบของลูกจ้างประจำ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ หรือรายการอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนด ถ้าค้างเบิกให้นำมาเบิกจากเงินงบกลางรายการนั้นๆ ของปีงบประมาณต่อๆ ไปได้

ข้อ ๑๙ ค่าใช้จ่ายตามประเภทที่กระทรวงการคลังกำหนดซึ่งมีลักษณะเป็นค่าใช้จ่ายประจำ หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้นเมื่อส่วนราชการได้รับแจ้งให้ชำระหนี้ และให้นำมาเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับแจ้งให้ชำระหนี้

ข้อ ๒๐ การเบิกเงินเพื่อจ่ายชำระหนี้ผูกพันเป็นเงินตราต่างประเทศให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับกรณีชำระหนี้ผูกพันเป็นเงินบาท โดยให้ส่วนราชการติดต่อขอซื้อเงินตราต่างประเทศจากธนาคารพาณิชย์โดยตรง

ข้อ ๒๑ การขอเบิกเงินทุกกรณี ส่วนราชการมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องหักภาษีใดๆ ไว้ ณ ที่จ่าย ให้บันทึกภาษีเป็นรายได้แผ่นดินไว้ในคำขอเบิกเงินนั้นด้วย เว้นแต่ได้มีการหักภาษีไว้แล้ว

ข้อ ๒๒ ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณจะมอบหมายให้ส่วนราชการอื่นเป็นผู้เบิกเงินแทนก็ได้ โดยให้ถือปฏิบัติตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ส่วนที่ ๓
วิธีการเบิกเงิน

ข้อ ๒๓ การเบิกเงินจากคลัง ให้หน่วยงานผู้เบิกปฏิบัติดังนี้

(๑) เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ สำหรับเงินงบประมาณหนึ่งบัญชี และเงินนอกงบประมาณหนึ่งบัญชี

(๒) นำข้อมูลของหน่วยงานผู้เบิกตาม (๑) หรือของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินสร้างเป็นข้อมูลหลักผู้ขายในระบบ

(๓) ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของคำขอเบิกเงินก่อนส่งคำขอเบิกเงินไปยังกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๔) ตรวจสอบการจ่ายเงินของกรมบัญชีกลางให้กับหน่วยงานผู้เบิกหรือจ่ายเงินตรงแก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินตามคำขอเบิกเงินจากรายงานในระบบ

ข้อ ๒๔ การขอเบิกเงินของส่วนราชการสำหรับการซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของ หรือเช่าทรัพย์สินตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่มีใบสั่งซื้อ ใบสั่งจ้าง สัญญาหรือข้อตกลง ซึ่งมีวงเงินตั้งแต่ห้าพันบาทขึ้นไปหรือตามที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้ส่วนราชการจัดทำหรือลงใบสั่งซื้อ หรือใบสั่งจ้างเพื่อทำการจองงบประมาณในระบบ โดยกรมบัญชีกลางจ่ายเงินเข้าบัญชีให้กับเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินของส่วนราชการโดยตรง

(๒) นอกจากกรณีตาม (๑) ส่วนราชการไม่ต้องจัดทำหรือลงใบสั่งซื้อหรือใบสั่งจ้างในระบบ โดยกรมบัญชีกลางจะจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการเพื่อให้ส่วนราชการจ่ายเงินให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินต่อไป หรือหากส่วนราชการต้องการให้จ่ายเงินเข้าบัญชีให้กับเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินของส่วนราชการโดยตรงก็ได้

การซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของ หรือเช่าทรัพย์สิน ให้ส่วนราชการดำเนินการขอเบิกเงินจากคลังโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินห้าวันทำการนับจากวันที่ได้ตรวจรับทรัพย์สินหรือตรวจรับงานถูกต้องแล้วหรือนับจากวันที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานย่อย

ข้อ ๒๕ การขอเบิกเงินของส่วนราชการสำหรับค่าไฟฟ้า ค่าประปา ค่าโทรศัพท์ ค่าบริการไปรษณีย์โทรเลข ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม ให้กรมบัญชีกลางจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้กับเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรง

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961195525

สถาบันวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๖ การขอเบิกเงินของส่วนราชการสำหรับเงินสวัสดิการ ค่าตอบแทน หรือกรณีอื่นใดที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้กรมบัญชีกลางจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการเพื่อให้ส่วนราชการจ่ายเงินให้ผู้มีสิทธิรับเงินต่อไป

ข้อ ๒๗ เงินประเภทใดซึ่งโดยลักษณะจะต้องจ่ายประจำเดือนในวันทำการสิ้นเดือน ให้ส่วนราชการส่งคำขอเบิกเงินภายในวันที่สิบห้าของเดือนนั้นหรือตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ส่วนที่ ๔
การเบิกเงินของส่วนราชการที่มีสำนักงานในต่างประเทศ

ข้อ ๒๘ ส่วนราชการที่มีสำนักงานในต่างประเทศอาจส่งคำขอเบิกเงินเพื่อซื้อเงินตราต่างประเทศสำหรับจัดส่งให้สำนักงานในต่างประเทศใช้จ่ายได้ทั้งจำนวน แต่ในกรณีที่เห็นสมควรกระทรวงการคลังอาจกำหนดให้เบิกเป็นงวดๆ ตามความจำเป็นก็ได้

กรณีสำนักงานในต่างประเทศยังไม่ได้รับเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามที่ได้รับจัดสรรให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการในต่างประเทศ

ข้อ ๒๙ เงินที่จัดส่งให้สำนักงานในต่างประเทศตามข้อ ๒๘ เมื่อสิ้นปีงบประมาณหากมีเงินเหลือ ให้นำส่งคืนส่วนราชการเจ้าของงบประมาณภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปี

ในกรณีที่สำนักงานในต่างประเทศมีหนี้ผูกพันเนื่องจากได้ซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของไว้แล้วหรือไม่มีการก่อหนี้ผูกพันแต่มีความจำเป็นจะต้องเก็บเงินไว้จ่ายภายหลังสิ้นปี และเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ให้เก็บเงินไว้เพื่อจ่ายสำหรับการนั้นต่อไปได้ภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติ หากมีเงินคงเหลือให้นำเงินส่งคืนส่วนราชการเจ้าของงบประมาณภายในสามสิบวันนับแต่ครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติไว้ โดยให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณดำเนินการเบิกหักผลักส่ง

ข้อ ๓๐ เงินที่ได้รับคืนจากสำนักงานในต่างประเทศตามข้อ ๒๙ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณดำเนินการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับธนาคารพาณิชย์ให้เป็นเงินบาท แล้วนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินประเภทเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืนโดยด่วน

หมวด ๔
การจ่ายเงินของส่วนราชการ

ส่วนที่ ๑
หลักเกณฑ์การจ่ายเงิน

ข้อ ๓๑ การจ่ายเงินให้กระทำเฉพาะที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กำหนดไว้ หรือมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้จ่าย ได้หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง และผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้จ่ายได้

ข้อ ๓๒ การอนุมัติการจ่ายเงินให้เป็นอำนาจของบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ หรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือผู้ที่มียศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโทขึ้นไป

ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาคหรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมจะมอบหมายให้หัวหน้าสำนักงานเป็นผู้อนุมัติสำหรับหน่วยงานนั้นก็ได้

(๒) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการในภูมิภาค

ข้อ ๓๓ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติ สั่งอนุมัติการจ่ายเงินพร้อมกับลงลายมือชื่อในหลักฐานการจ่ายหรือหลักฐานการขอรับชำระหนี้ทุกฉบับหรือจะลงลายมือชื่ออนุมัติในหน้างบหลักฐานการจ่ายก็ได้

ข้อ ๓๔ การจ่ายเงินต้องมีหลักฐานการจ่ายไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๓๕ การจ่าย โดยที่ยังมิได้มีการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินเรียกหลักฐานการจ่ายหรือให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงินในหลักฐาน

ข้อ ๓๖ ข้าราชการ ลูกจ้าง หรือผู้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัดที่ไม่สามารถมารับเงินได้ด้วยตนเอง จะมอบฉันทะให้ผู้อื่นเป็นผู้รับเงินแทนก็ได้ โดยใช้ใบมอบฉันทะตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

การจ่ายเงินให้แก่บุคคลนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่ง หากบุคคลนั้นไม่สามารถมารับเงินได้ด้วยตนเอง จะทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมารับเงินแทนก็ได้

การจ่ายเงินในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้อง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๓๗ ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงินประทับตราข้อความว่า "จ่ายเงินแล้ว" โดยลงลายมือชื่อรับรองการจ่ายและระบุชื่อผู้จ่ายเงินด้วยตัวบรรจง พร้อมทั้งวัน เดือน ปี ที่จ่ายกำกับไว้ในหลักฐานการจ่ายเงินทุกฉบับเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ในกรณีที่หลักฐานการจ่ายเป็นภาษาต่างประเทศ ให้มีคำแปลเป็นภาษาไทยตามรายการในข้อ ๔๑ ไว้ด้วย และให้ผู้ใช้สิทธิขอเบิกเงินลงลายมือชื่อรับรองคำแปลด้วย

ข้อ ๓๘ การจ่ายเงินทุกรายการต้องมีการบันทึกการจ่ายเงินไว้ในระบบ และต้องตรวจสอบการจ่ายเงินกับหลักฐานการจ่ายทุกสิ้นวัน

ส่วนที่ ๒
หลักฐานการจ่าย

ข้อ ๓๙ การจ่ายเงินของส่วนราชการ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงิน หรือใบสำคัญรับเงินซึ่งผู้รับเงินเป็นผู้ออกให้ หรือใบรับรองการจ่ายเงิน หรือเอกสารอื่นใดที่กระทรวงการคลังกำหนดเป็นหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๔๐ การจ่ายเงินโดยกรมบัญชีกลาง เพื่อเข้าบัญชีให้กับเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรง ให้ใช้รายงานในระบบตามที่กระทรวงการคลังกำหนด เป็นหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๔๑ ใบเสร็จรับเงินอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ สถานที่อยู่ หรือที่ทำการของผู้รับเงิน

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับเงิน

(๓) รายการแสดงการรับเงินระบุว่าเป็นค่าอะไร

(๔) จำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร

(๕) ลายมือชื่อของผู้รับเงิน

ข้อ ๔๒ กรณีส่วนราชการจ่ายเงินรายใด ซึ่งตามลักษณะไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ ให้ผู้รับเงินลงชื่อรับเงินในใบสำคัญรับเงินเพื่อใช้เป็นหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๔๓ กรณีข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการจ่ายเงินไป โดยได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่งมีรายการไม่ครบถ้วนตามข้อ ๔๑ หรือซึ่งตามลักษณะไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้นทำใบรับรองการจ่ายเงินเพื่อนำมาเป็นเอกสารประกอบการขอเบิกเงินต่อส่วนราชการ และเมื่อมีการจ่ายเงินแล้ว ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้นทำใบสำคัญรับเงินและลงชื่อในใบสำคัญรับเงินนั้น เพื่อเป็นหลักฐานการจ่าย

ในกรณีที่ได้รับใบเสร็จรับเงินแล้ว แต่เกิดสูญหาย ให้ใช้สำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินรับรองเป็นเอกสารประกอบการขอเบิกเงินแทนได้

ในกรณีที่ไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินตามวรรคสองได้ ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้นทำใบรับรองการจ่ายเงิน โดยชี้แจงเหตุผล พฤติการณ์ที่สูญหายหรือไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินได้และรับรองว่ายังไม่เคยนำใบเสร็จรับเงินนั้นมาเบิกจ่าย แม้พบภายหลังจะไม่นำมาเบิกจ่ายอีก แล้วเสนอผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปสำหรับส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ใช้ใบรับรองนั้นเป็นหลักฐานประกอบการขอเบิกเงินได้ และเมื่อมีการจ่ายเงินแล้ว ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้น ทำใบสำคัญรับเงินและลงชื่อในใบสำคัญรับเงินนั้นเพื่อเป็นหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๔๔ กรณีหลักฐานการจ่ายของส่วนราชการสูญหาย ให้ถือปฏิบัติตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๔๕ หลักฐานการจ่ายต้องพิมพ์หรือเขียนด้วยหมึก การแก้ไขหลักฐานการจ่ายให้ใช้วิธีขีดฆ่าแล้วพิมพ์หรือเขียนใหม่ และให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๔๖ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาหลักฐานการจ่ายไว้ในที่ปลอดภัย มิให้สูญหายหรือเสียหายได้ ทั้งนี้ เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้วให้เก็บอย่างเอกสารธรรมดาได้

ส่วนที่ ๓
วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงิน

ข้อ ๔๗ การจ่ายเงินให้จ่ายเป็นเช็ค ยกเว้นกรณีที่จ่ายจากเงินทดรองราชการซึ่งเก็บรักษาไว้เป็นเงินสด หรือการจ่ายเงินให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ ผู้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัดหรือการจ่ายเงินที่มีวงเงินต่ำกว่าห้าพันบาท จะจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

การจ่ายเงินผ่านธนาคารหรือด้วยวิธีอื่นใด ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๔๘ การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ในกรณีซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของหรือเช่าทรัพย์สิน ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออกและขีดคร่อมด้วย

(๒) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน นอกจากกรณีตาม (๑) ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และจะขีดคร่อมหรือไม่ก็ได้

(๓) ในกรณีสั่งจ่ายเงินเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหน้าที่การเงินของส่วนราชการ และขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ห้ามออกเช็คสั่งจ่ายเงินสด

ห้ามลงลายมือชื่อสั่งจ่ายในเช็คไว้ล่วงหน้า โดยยังมิได้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อผู้รับเงิน วันที่ที่ออกเช็ค และจำนวนเงินที่สั่งจ่าย

ข้อ ๔๙ การเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คที่เป็นตัวเลขและตัวอักษรให้เขียนหรือพิมพ์ให้ชิดเส้น และชิดคำว่า “บาท” หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร โดยไม่มีช่องว่างที่จะเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินเพิ่มเติมได้ และให้ขีดเส้นตรงหลังชื่อสกุล ชื่อบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจนชิดคำว่า “หรือผู้ถือ” โดยมิให้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อบุคคลอื่นเพิ่มเติมได้

หมวด ๕
การเบิกจ่ายเงินยืม

ข้อ ๕๐ สัญญาการยืมเงิน สัญญาวางหลักทรัพย์ และสัญญาค้ำประกัน ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๕๑ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินตามข้อ ๓๒ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินยืมด้วย

ข้อ ๕๒ การจ่ายเงินยืมจะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงิน และผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญาการยืมเงินนั้นแล้วเท่านั้น

ข้อ ๕๓ การยืมเงินของผู้ยืมที่ไม่มีเงินใดๆ ที่ส่วนราชการผู้ให้ยืมจะหักส่งใช้คืนเงินยืมได้ให้ส่วนราชการผู้ให้ยืมกำหนดให้ผู้ยืมนำหลักทรัพย์มาวางเป็นประกันพร้อมทั้งทำสัญญาวางหลักทรัพย์หรือหาบุคคลที่กระทรวงการคลังกำหนดมาทำสัญญาค้ำประกันไว้ต่อส่วนราชการผู้ให้ยืม

ข้อ ๕๔ การอนุมัติให้ยืมเงินเพื่อใช้ในราชการ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ยืมเฉพาะเท่าที่จำเป็น และห้ามมิให้อนุมัติให้ยืมเงินรายใหม่ในเมื่อผู้ยืมมิได้ชำระคืนเงินยืมรายเก่าให้เสร็จสิ้นไปก่อน

ข้อ ๕๕ การจ่ายเงินยืมจากเงินนอกงบประมาณ ให้ส่วนราชการกระทำได้เฉพาะเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของเงินนอกงบประมาณประเภทนั้น หรือกรณีอื่น ซึ่งจำเป็นเร่งด่วนแก่ราชการ และได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการผู้ให้ยืมนั้น

ข้อ ๕๖ สัญญาการยืมเงินให้จัดทำขึ้นสองฉบับ โดยเมื่อผู้ยืมได้รับเงินตามสัญญาการยืมแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในสัญญาการยืมเงินทั้งสองฉบับ พร้อมกับมอบให้ส่วนราชการผู้ให้ยืมเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ให้ผู้ยืมเก็บไว้หนึ่งฉบับ

ข้อ ๕๗ กรณีที่ต้องจ่ายเงินยืมสำหรับการปฏิบัติราชการที่ติดต่อคาบเกี่ยวจากปีงบประมาณปัจจุบันไปถึงปีงบประมาณถัดไป ให้เบิกเงินยืมงบประมาณในปีปัจจุบัน โดยให้ถือว่าเป็นรายจ่ายของงบประมาณปีปัจจุบัน และให้ใช้จ่ายเงินยืมคาบเกี่ยวปีงบประมาณถัดไปดังต่อไปนี้

(๑) เงินยืมสำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้ใช้จ่ายได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่

(๒) เงินยืมสำหรับปฏิบัติราชการอื่นๆ ให้ใช้จ่ายได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่

ข้อ ๕๘ การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นเงินยืมให้แก่บุคคลใดในสังกัดยืมเพื่อปฏิบัติราชการให้กระทำได้เฉพาะงบรายจ่ายหรือรายการดังต่อไปนี้

(๑) รายการค่าจ้างชั่วคราว สำหรับค่าจ้างซึ่งไม่มีกำหนดจ่ายเป็นงวดแน่นอนเป็นประจำ แต่จำเป็นต้องจ่ายให้ลูกจ้างแต่ละวันหรือแต่ละคราวเมื่อเสร็จงานที่จ้าง

(๒) รายการค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ

(๓) รายการค่าสาธารณูปโภค เฉพาะค่าบริการไปรษณีย์โทรเลข

(๔) งบกลาง เฉพาะที่จ่ายเป็นเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร หรือเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวสำหรับลูกจ้างชั่วคราวซึ่งไม่มีกำหนดจ่ายค่าจ้างเป็นงวดแน่นอนเป็นประจำ แต่จำเป็นต้องจ่ายแต่ละวันหรือแต่ละคราวเมื่อเสร็จงานที่จ้าง

(๕) งบรายจ่ายอื่นๆ ที่จ่ายในลักษณะเดียวกันกับ (๑) (๒) หรือ (๓)

ข้อ ๕๙ การจ่ายเงินยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรให้จ่ายได้สำหรับระยะเวลาการเดินทางที่ไม่เกินเก้าสิบวัน หากมีความจำเป็นจะต้องจ่ายเกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าว ส่วนราชการจะต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๖๐ ให้ผู้ยืมส่งหลักฐานการจ่ายและเงินเหลือจ่ายที่ยืมไป (ถ้ามี) ภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) กรณีเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน หรือการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ หรือกรณีเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ให้ส่งแก่ส่วนราชการผู้ให้ยืมโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือธนาณัติ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับจากวันได้รับเงิน

(๒) กรณีเดินทางไปราชการอื่น รวมทั้งการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้ส่งแก่ส่วนราชการผู้ให้ยืมภายในสิบห้าวันนับจากวันกลับมาถึง

(๓) การยืมเงินเพื่อปฏิบัติราชการนอกจาก (๑) หรือ (๒) ให้ส่งแก่ส่วนราชการผู้ให้ยืมภายในสามสิบวันนับจากวันได้รับเงิน

ในกรณีที่ผู้ยืมได้ส่งหลักฐานการจ่าย เพื่อส่งใช้คืนเงินยืมแล้วมีเหตุต้องทักท้วง ให้ส่วนราชการผู้ให้ยืมแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ยืมทราบโดยด่วน แล้วให้ผู้ยืมปฏิบัติตามคำทักท้วงภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำทักท้วง หากผู้ยืมมิได้ดำเนินการตามคำทักท้วงและไม่ได้ชี้แจงเหตุผลให้ส่วนราชการผู้ให้ยืมทราบ ให้ส่วนราชการผู้ให้ยืมดำเนินการตามเงื่อนไขในสัญญาการยืมเงิน โดยถือว่าผู้ยืมยังมิได้ส่งใช้คืนเงินยืมเท่าจำนวนที่ทักท้วงนั้น

ข้อ ๖๑ เมื่อผู้ยืมส่งหลักฐานการจ่ายและ/หรือเงินเหลือจ่ายที่ยืม (ถ้ามี) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคืนบันทึกการรับคืนในสัญญาการยืมเงินพร้อมทั้งออกใบเสร็จรับเงินและหรือใบรับใบสำคัญตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดให้ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖๒ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาสัญญาการยืมเงินซึ่งยังมิได้ชำระคืนเงินยืมให้เสร็จสิ้นไว้ในที่ปลอดภัยอย่าให้สูญหายและเมื่อผู้ยืมได้ชำระคืนเงินยืมเสร็จสิ้นแล้วให้เก็บรักษาเช่นเดียวกับหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๖๓ ในกรณีที่ผู้ยืมมิได้ชำระคืนเงินยืมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการกองคลังเรียกให้ชดใช้เงินยืมตามเงื่อนไขในสัญญาการยืมเงินให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด

ในกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้อำนวยการกองคลังรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการบังคับให้เป็นไปตามสัญญาการยืมเงินต่อไป

หมวด ๖
การรับเงินของส่วนราชการ

ส่วนที่ ๑
ใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๖๔ ใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้ตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด และให้มีสำเนาเย็บติดไว้กับเล่มอย่างน้อยหนึ่งฉบับหรือตามแบบที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๖๕ ใบเสร็จรับเงิน ให้พิมพ์หมายเลขกำกับเล่ม และหมายเลขกำกับใบเสร็จรับเงินเรียงกันไปทุกฉบับ

ข้อ ๖๖ ให้ส่วนราชการจัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินไว้เพื่อให้ทราบ และตรวจสอบได้ว่า ได้จัดพิมพ์ขึ้นจำนวนเท่าใด ได้จ่ายใบเสร็จรับเงินเท่าใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด ให้หน่วยงานใดหรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดไปดำเนินการจัดเก็บเงินเมื่อวัน เดือน ปีใด

ข้อ ๖๗ การจ่ายใบเสร็จรับเงินให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บเงินให้พิจารณาจ่ายในจำนวนที่เหมาะสมแก่ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และให้มีหลักฐานการรับส่งใบเสร็จรับเงินนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๖๘ ใบเสร็จรับเงินเล่มใด เมื่อไม่มีความจำเป็นต้องใช้ เช่น ยุบเลิกสำนักงานหรือไม่มีการจัดเก็บเงินต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินนั้นนำส่งคืนส่วนราชการที่จ่ายใบเสร็จรับเงินนั้นโดยด่วน

ข้อ ๖๙ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้หัวหน้าหน่วยงานซึ่งรับใบเสร็จรับเงินไปดำเนินการจัดเก็บเงิน รายงานให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือหัวหน้าส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคทราบว่ามีใบเสร็จรับเงินอยู่ในความรับผิดชอบเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด และได้ใช้ใบเสร็จรับเงินไปแล้วเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๓๑ ตุลาคมของปีงบประมาณถัดไป

ข้อ ๗๐ ใบเสร็จรับเงินเล่มใดสำหรับรับเงินของปีงบประมาณใด ให้ใช้รับเงินภายในปีงบประมาณนั้น เมื่อขึ้นปีงบประมาณใหม่ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มใหม่ ใบเสร็จรับเงินฉบับใดยังไม่ใช้ให้คงติดไว้กับเล่มแต่ให้ปรุ เจาะรู หรือประทับตราเลิกใช้ เพื่อให้เป็นที่สังเกตมิให้นำมาใช้รับเงินได้อีกต่อไป

ข้อ ๗๑ ห้ามขูดลบเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินหรือชื่อผู้ชำระเงินในใบเสร็จรับเงิน

หากใบเสร็จรับเงินฉบับใดลงรายการรับเงินผิดพลาด ให้ขีดฆ่าจำนวนเงินและเขียนใหม่ทั้งจำนวนโดยให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับการขีดฆ่านั้นไว้ หรือขีดฆ่าเลิกใช้ใบเสร็จรับเงินนั้นทั้งฉบับแล้วออกฉบับใหม่ โดยให้นำใบเสร็จรับเงินที่ขีดฆ่าเลิกใช้นั้นติดไว้กับสำเนาใบเสร็จรับเงินในเล่ม

ข้อ ๗๒ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาสำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังมิได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายหรือเสียหายได้ และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วให้เก็บไว้อย่างเอกสารธรรมดาได้

ส่วนที่ ๒
การรับเงิน

ข้อ ๗๓ การรับเงินให้รับเป็นเงินสด เว้นแต่การรับเป็นเช็ค ดราฟต์ หรือตราสารอย่างอื่นหรือโดยวิธีอื่นใด ให้ปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๗๔ ในการจัดเก็บหรือรับชำระเงิน ให้ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บ หรือรับชำระเงินนั้นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่เป็นการรับชำระเงินค่าธรรมเนียมที่มีเอกสารของทางราชการระบุจำนวนเงินที่รับชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน โดยเอกสารดังกล่าวจะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายทำนองเดียวกันกับใบเสร็จรับเงิน หรือเป็นการรับเงินตามคำขอเบิกเงินจากคลัง

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องให้เจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บหรือรับชำระเงินนอกที่ตั้งสำนักงานปกติให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

ข้อ ๗๕ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มเดียวกันรับเงินทุกประเภท เว้นแต่เงินประเภทใดที่มีการรับชำระเป็นประจำและมีจำนวนมากราย จะแยกใบเสร็จรับเงินเล่มหนึ่งสำหรับการรับชำระเงินประเภทนั้นก็ได้

ข้อ ๗๖ ให้ส่วนราชการบันทึกข้อมูลการรับเงินในระบบภายในวันที่ได้รับเงิน

เงินประเภทใดที่มีการออกใบเสร็จรับเงินในวันหนึ่งๆ หลายฉบับ จะรวมเงินประเภทนั้นตามสำเนาใบเสร็จรับเงินทุกฉบับมาบันทึกเป็นรายการเดียวในระบบก็ได้ โดยให้แสดงรายละเอียดว่าเป็นเงินรับตามใบเสร็จเลขที่ใดถึงเลขที่ใดและจำนวนเงินรวมรับทั้งสิ้นเท่าใดไว้ด้านหลังสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย

ในกรณีที่มีการรับเงินภายหลังกำหนดเวลาปิดบัญชีสำหรับวันนั้นแล้วให้บันทึกข้อมูลการรับเงินนั้นในระบบในวันทำการถัดไป

ข้อ ๗๗ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินนำเงินที่ได้รับพร้อมกับสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๗๘ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรจากหัวหน้าส่วนราชการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำส่งกับหลักฐานและรายการที่บันทึกไว้ในระบบว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

เมื่อได้ตรวจสอบความถูกต้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ตรวจแสดงยอดรวมเงินรับตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้ในสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย และลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

หมวด ๗
การเก็บรักษาเงินของส่วนราชการ

ส่วนที่ ๑
สถานที่เก็บรักษา

ข้อ ๗๙ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาเงินที่จัดเก็บหรือได้รับไว้ในตู้นิรภัยซึ่งตั้งอยู่ในที่ปลอดภัยของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๘๐ ตู้นิรภัยให้มีลูกกุญแจอย่างน้อยสองสำรับ แต่ละสำรับไม่น้อยกว่าสองดอก แต่ไม่เกินสามดอกโดยแต่ละดอกต้องมีลักษณะต่างกัน โดยสำรับหนึ่งมอบให้กรรมการเก็บรักษาเงินส่วนสำรับที่เหลือให้นำฝากเก็บรักษาไว้ในลักษณะหีบห่อ ณ สถานที่ ดังนี้

(๑) สำนักบริหารเงินตรา กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง สำหรับส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) ห้องเก็บเงินคลังใน ของสำนักงานคลังจังหวัด สำหรับส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาคและส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ข้อ ๘๑ ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคแห่งใดโดยปกติไม่มีการเก็บรักษาเงิน หากมีความจำเป็นจะต้องเก็บรักษาเงินเป็นครั้งคราว หรือกรณีที่ส่วนราชการ มีการเก็บรักษาเงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งเห็นว่าการเก็บรักษาเงินไว้ในตู้นิรภัยของส่วนราชการนั้น จะไม่ปลอดภัย จะนำเงินฝากเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัด ในลักษณะหีบห่อตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดก็ได้

ส่วนที่ ๒
กรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๘๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับสาม หรือเทียบเท่าขึ้นไปในส่วนราชการนั้นอย่างน้อยสองคนเป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๘๓ ให้กรรมการเก็บรักษาเงินถือลูกกุญแจตู้นิรภัยคนละหนึ่งดอกในกรณีที่ตู้นิรภัยมีลูกกุญแจสามดอก และมีกรรมการเก็บรักษาเงินสองคน ให้กรรมการเก็บรักษาเงินถือลูกกุญแจคนละดอก ส่วนลูกกุญแจที่เหลือให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะมอบให้กรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดถือลูกกุญแจนั้น

ในกรณีที่มีห้องมั่นคงหรือกรงเหล็ก การถือลูกกุญแจห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๔ ถ้ากรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตามนัยข้อ ๘๒ ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนให้ครบจำนวน

การแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทน จะแต่งตั้งไว้เป็นการประจำก็ได้

ข้อ ๘๕ ในการส่งมอบและรับมอบลูกกุญแจระหว่างกรรมการเก็บรักษาเงินกับผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทน ให้บุคคลดังกล่าวตรวจนับตัวเงินและเอกสารแทนตัวเงินซึ่งเก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัยให้ถูกต้องตามรายงานเงินคงเหลือประจำวัน แล้วบันทึกการส่งมอบและรับมอบพร้อมกับลงลายมือชื่อกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนทุกคนไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันนั้นด้วย

ข้อ ๘๖ กรรมการเก็บรักษาเงินหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนต้องเก็บรักษาลูกกุญแจไว้ในที่ปลอดภัยมิให้สูญหายหรือให้ผู้ใดลักลอบนำไปพิมพ์แบบลูกกุญแจได้ หากปรากฏว่าลูกกุญแจสูญหาย หรือมีกรณีสงสัยว่าจะมีผู้ปลอมแปลงลูกกุญแจให้รีบรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบเพื่อสั่งการโดยด่วน

ข้อ ๘๗ ห้ามกรรมการเก็บรักษาเงินหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนมอบลูกกุญแจให้ผู้อื่นทำหน้าที่กรรมการแทน

ส่วนที่ ๓
การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๘๘ ให้กองคลังหรือส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันเป็นประจำทุกวัน

ในกรณีที่วันใดไม่มีรายการรับจ่ายเงิน จะไม่ทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันสำหรับวันนั้นก็ได้แต่ให้หมายเหตุไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันที่มีการรับจ่ายเงินของวันถัดไปด้วย

รายงานเงินคงเหลือประจำวันให้เป็นไปตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๘๙ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่การเงินนำเงินที่จะเก็บรักษา และรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน

ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงิน และเอกสารแทนตัวเงินกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้ว ให้เจ้าหน้าที่การเงินนำเงิน และเอกสารแทนตัวเงินเก็บรักษาในตู้นิรภัย และให้กรรมการเก็บรักษาเงินทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙๐ รายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อกรรมการเก็บรักษาเงินได้ลงลายมือชื่อแล้ว ให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงินเสนอหัวหน้าส่วนราชการเพื่อทราบ

ข้อ ๙๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าเงินที่ได้รับมอบให้เก็บรักษาไม่ตรงกับจำนวนเงินซึ่งแสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและเจ้าหน้าที่การเงินผู้นำส่งร่วมกันบันทึกจำนวนเงินที่ตรวจนับได้นั้นไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และลงลายมือชื่อกรรมการเก็บรักษาเงินทุกคนพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่การเงินผู้นำส่ง แล้วนำเงินเก็บรักษาในตู้นิรภัย และให้กรรมการเก็บรักษาเงินรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๙๒ เมื่อนำเงินและเอกสารแทนตัวเงินเก็บในตู้นิรภัยเรียบร้อยแล้ว ให้กรรมการเก็บรักษาเงินใส่กุญแจให้เรียบร้อย แล้วลงลายมือชื่อบนกระดาษปิดทับ หรือประจำตราครั่งของกรรมการเก็บรักษาเงินแต่ละคนไว้บนเชือกผูกมัดตู้นิรภัย ในลักษณะที่แผ่นกระดาษปิดทับหรือตราประจำครั่งจะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดตู้นิรภัย

ในกรณีที่ตู้นิรภัยตั้งอยู่ในห้องมั่นคงหรือกรงเหล็ก การลงลายมือชื่อบนกระดาษปิดทับหรือการประจำตราครั่งของกรรมการเก็บรักษาเงิน จะกระทำที่ประตูห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กเพียงแห่งเดียวก็ได้

ข้อ ๙๓ ในวันทำการถัดไป หากจะต้องนำเงินออกจ่าย ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินมอบเงินที่เก็บรักษาทั้งหมดให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน แล้วแต่กรณีรับไปจ่ายโดยให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน แล้วแต่กรณี ลงลายมือชื่อรับเงินไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันก่อนวันทำการที่รับเงินไปจ่าย

ข้อ ๙๔ การเปิดประตูห้องมั่นคง หรือประตูกรงเหล็ก หรือตู้นิรภัยให้กรรมการเก็บรักษาเงินตรวจกุญแจ ลายมือชื่อบนแผ่นกระดาษปิดทับ หรือตราประจำครั่งของกรรมการเก็บรักษาเงินเมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยจึงให้เปิดได้

หากปรากฏว่าแผ่นกระดาษปิดทับหรือตราประจำครั่งของกรรมการเก็บรักษาเงินอยู่ในสภาพไม่เรียบร้อย หรือมีพฤติการณ์อื่นใดที่สงสัยว่าจะมีการทุจริตให้รายงานให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการโดยด่วน

หมวด ๘
การนำเงินส่งคลังและฝากคลัง

ข้อ ๙๕ เงินที่เบิกจากคลัง ถ้าไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด ให้ส่วนราชการผู้เบิกนำส่งคืนคลังภายในสิบห้าวันทำการ นับจากวันรับเงินจากคลัง

ในกรณีที่ส่วนราชการมีการรับคืนเงินที่ได้จ่ายไปแล้ว ให้นำส่งคืนคลังภายในสิบห้าวันทำการนับจากวันที่ได้รับคืน

ข้อ ๙๖ การนำเงินส่งคลัง ถ้านำส่งก่อนสิ้นปีงบประมาณหรือก่อนสิ้นระยะเวลาเบิกเงินที่กันไว้เบิกเหลื่อมปี ให้ส่วนราชการนำส่งเป็นเงินเบิกเกินส่งคืน แต่ถ้านำส่งภายหลังกำหนดดังกล่าวให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินประเภทเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน

ข้อ ๙๗ เงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ ให้นำส่งหรือ นำฝากคลังภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) เช็ค ดราฟต์ หรือตั๋วแลกเงิน ให้นำส่งหรือนำฝากในวันที่ได้รับหรืออย่างช้าภายในวันทำการถัดไป

(๒) เงินรายได้แผ่นดิน ให้นำส่งอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง แต่ถ้าส่วนราชการใดมีเงินรายได้แผ่นดินเก็บรักษาในวันใดเกินหนึ่งหมื่นบาท ก็ให้นำเงินส่งโดยด่วนแต่อย่างช้าต้องไม่เกินสามวันทำการถัดไป

(๓) เงินเบิกเกินส่งคืน หรือเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน ให้นำส่งภายในสิบห้าวันทำการนับจากวันรับเงินจากคลังหรือนับจากวันที่ได้รับคืน

(๔) เงินนอกงบประมาณ ให้นำฝากคลังอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง แต่สำหรับเงินที่เบิกจากคลัง เพื่อรอการจ่าย ให้นำฝากคลังภายในสิบห้าวันนับจากวันรับเงินจากคลัง

ข้อ ๙๘ ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๙ เป็นผู้นำเงินส่งคลัง

ข้อ ๙๙ วิธีการนำเงินส่งคลังหรือฝากคลัง ให้หน่วยงานผู้เบิกในส่วนกลาง หรือในส่วนภูมิภาคจัดทำใบนำฝากเงิน พร้อมทั้งนำเงินสด เช็ค ดราฟต์ ตั๋วแลกเงิน ฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของกรมบัญชีกลาง หรือของสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๐๐ หน่วยงานผู้เบิกที่ใช้วิธีการเชื่อมโยงข้อมูลเข้าระบบหรือวิธีการอื่นให้ถือปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๙
การกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปี

ข้อ ๑๐๑ ส่วนราชการใดได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ โดยการซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของ หรือเช่าทรัพย์สินที่มีใบสั่งซื้อ ใบสั่งจ้างหรือสัญญาหรือข้อตกลงและมีวงเงินตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไปหรือตามที่กระทรวงการคลังกำหนด กรณีที่ไม่สามารถเบิกเงินไปชำระหนี้ได้ทันสิ้นปีงบประมาณ ให้ถือว่าใบสั่งซื้อหรือใบสั่งจ้างหรือสัญญาหรือข้อตกลงที่ได้จัดทำหรือลงไว้ในระบบเป็นการขอกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปีต่อไปได้อีกเป็นเวลาหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ

ในกรณีที่ส่วนราชการไม่ได้ก่อหนี้ผู้พัน แต่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไปอีก ให้กระทรวงเจ้าสังกัดขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ให้ขอกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปีได้

ข้อ ๑๐๒ การขอกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปี ส่วนราชการต้องดำเนินการก่อนสิ้นปีงบประมาณโดยปฏิบัติตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๑๐
การควบคุมและตรวจสอบ

ข้อ ๑๐๓ ให้หน่วยงานผู้เบิกนำเอกสารการรับจ่ายเงินมาเป็นหลักฐานบันทึกบัญชีตามหลักการและนโยบายบัญชีที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๐๔ ทุกสิ้นวันทำการ ให้เจ้าหน้าที่การเงินของส่วนราชการตรวจสอบจำนวนเงินสดและเช็คคงเหลือกับรายงานเงินคงเหลือประจำวันที่กรมบัญชีกลางกำหนด

เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำรายงานการเงินเสนอหัวหน้าส่วนราชการพร้อมทั้งส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรอง ตามวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๐๕ ให้หน่วยงานผู้เบิกมีหน้าที่ให้คำชี้แจงและอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินในการตรวจสอบรายงานการเงินและหลักฐานการจ่าย กรณีที่ได้รับการทักท้วงจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ถ้าหน่วยงานผู้เบิกไม่เห็นด้วยกับข้อทักท้วง ให้ชี้แจงเหตุผลและรายงานให้กระทรวง ทบวง กรม หรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของงบประมาณ แล้วแต่กรณีทราบ ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อทักท้วงจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หากเจ้าของงบประมาณดังกล่าวเห็นว่าคำชี้แจงนั้นมีเหตุผลสมควร ให้พิจารณาดำเนินการขอให้กระทรวงการคลังวินิจฉัยภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้เบิก

ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจากเจ้าของงบประมาณ เมื่อกระทรวงการคลังได้วินิจฉัยคำชี้แจงเป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม หรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของงบประมาณ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ ในกรณีที่เจ้าของงบประมาณดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง ให้ปฏิบัติให้เสร็จสิ้นพร้อมทั้งแจ้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบผลการวินิจฉัย

ข้อ ๑๐๖ การตรวจสอบภายในของส่วนราชการให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๐๗ เมื่อปรากฏว่าส่วนราชการแห่งใดปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังไม่ถูกต้องตามระเบียบ ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาสั่งการให้ปฏิบัติให้ถูกต้องโดยด่วน

ข้อ ๑๐๘ หากปรากฏว่าเงินในความรับผิดชอบของส่วนราชการแห่งใดขาดบัญชีหรือสูญหายเสียหายเพราะการทุจริต หรือมีพฤติการณ์ที่ส่อไปในทางไม่สุจริตหรือเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดซึ่งมิใช่กรณีปกติ ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีรีบรายงานพฤติการณ์ให้กระทรวงเจ้าสังกัดทราบโดยด่วน และดำเนินการสอบสวนหาตัวผู้รับผิดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดอาญาแผ่นดินให้ฟ้องร้องดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) **ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์**

(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบ
การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง
ในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ
พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี วางระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ. ๒๕๒๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบการรับจ่าย การเก็บรักษา และการนำส่งเงินคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดในระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐที่ตั้งอยู่ในอำเภอ กิ่งอำเภอ ซึ่งมิได้เบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ แต่ไม่รวมถึง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของส่วนราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

"อำเภอ" ให้หมายความรวมถึง กิ่งอำเภอด้วย

"สำนักงานคลังจังหวัด" ให้หมายความรวมถึง สำนักงานคลังอำเภอด้วย

"คลังจังหวัด" ให้หมายความรวมถึง คลังอำเภอด้วย

"สถานีตำรวจอำเภอ" ให้หมายความรวมถึง สถานีตำรวจกิ่งอำเภอด้วย

"ผู้ว่าราชการจังหวัด" ให้หมายความรวมถึง นายอำเภอที่ตั้งสำนักงานคลังอำเภอด้วย

"นายอำเภอ" ให้หมายความรวมถึง ปลัดอำเภอซึ่งเป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอด้วย

"สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน" หมายความรวมถึง สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคด้วย

"สมุห์บัญชีอำเภอ" หมายความว่า สมุห์บัญชีอำเภอซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ และให้หมายความรวมถึง สมุห์บัญชีกิ่งอำเภอซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการด้วย

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการเก็บรักษาเงินตามระเบียบนี้

"คณะกรรมการนำส่งเงิน" หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งให้ควบคุมเงินเพื่อนำส่งคลัง หรือควบคุมเงินที่ขอเบิกจากจังหวัดหรืออำเภอกลับอำเภอ

"ตู้นิรภัย" หมายความว่า กำปั่น หรือตู้เหล็กหรือหีบเหล็กอันมั่นคง ซึ่งใช้สำหรับเก็บรักษาเงินของอำเภอ

"หีบห่อ" หมายความว่า หีบ หรือถุง หรือภาชนะอื่นใด ซึ่งใช้สำหรับบรรจุเงินเพื่อฝากเก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัยในลักษณะหีบห่อ หรือสำหรับบรรจุเงินเพื่อนำส่งหรือนำฝากคลังจังหวัดหรือนำฝากส่วนราชการเจ้าสังกัดในจังหวัด หรือบรรจุเงินที่ขอเบิกจากส่วนราชการผู้เบิกกลับอำเภอ

"เงินรายได้แผ่นดิน" หมายความว่า เงินทั้งปวงที่ส่วนราชการจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรมหรือนิติเหตุ และกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณบัญญัติไม่ให้ส่วนราชการนั้นๆ นำไปใช้จ่ายหรือหักไว้เพื่อการใดๆ

"เงินเบิกเกินส่งคืน" หมายความว่า เงินงบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการเบิกจากคลังไปแล้วแต่ไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด หรือจ่ายไปแล้วแต่ถูกเรียกคืนและได้นำส่งคลังก่อนสิ้นปีงบประมาณหรือก่อนสิ้นระยะเวลาเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี

"เงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน" หมายความว่า เงินงบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการเบิกจากคลังไปแล้วแต่ไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด หรือจ่ายไปแล้วแต่ถูกเรียกคืนและได้นำส่งคลังภายหลังสิ้นปีงบประมาณ หรือภายหลังระยะเวลาเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี

"เงินนอกงบประมาณ" หมายความว่า เงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการนอกจากเงินงบประมาณรายจ่าย เงินรายได้แผ่นดิน เงินเบิกเกินส่งคืน และเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน

"หลักฐานการจ่าย" หมายความว่า หลักฐานซึ่งแสดงว่าได้มีการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้รับเงินตามข้อผูกพันแล้ว

"ใบสำคัญคู่จ่าย" หมายความว่า หลักฐานการจ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงิน หลักฐานของธนาคารแสดงการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ หรือหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับที่ธนาคาร และให้รวมถึง ใบนำส่งเงินต่อคลังด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีที่ส่วนราชการมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัยและในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดของส่วนราชการนั้นขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๑
ข้อกำหนดในการรับเงิน

ส่วนที่ ๑
ใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๖ ใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้มีสำเนาเย็บติดไว้กับเล่มอย่างน้อย ๑ ฉบับ หรือตามแบบที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๗ ใบเสร็จรับเงิน ให้พิมพ์หมายเลขกำกับเล่ม และหมายเลขกำกับใบเสร็จรับเงินเรียงกันไปทุกฉบับ

ข้อ ๘ ให้ส่วนราชการจัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินไว้เพื่อให้ทราบและตรวจสอบได้ว่าได้จัดพิมพ์ขึ้นจำนวนเท่าใด ได้จ่ายใบเสร็จรับเงินเล่มใด หมายเลขใดถึงหมายเลขใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้ใดไปดำเนินการจัดเก็บเงิน เมื่อ วัน เดือน ปีใด

ข้อ ๙ การจ่ายใบเสร็จรับเงินให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บเงิน ให้พิจารณาจ่ายให้ในจำนวนที่เหมาะสมแก่ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และให้มีหลักฐานการรับรองใบเสร็จรับเงินนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๐ ใบเสร็จรับเงินเล่มใด เมื่อไม่มีความจำเป็นต้องใช้ เช่น ยุบเลิกสำนักงาน หรือไม่มีการจัดเก็บเงินต่อไปอีก ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับใบเสร็จให้นั้นไปนำส่งคืนส่วนราชการที่จ่ายใบเสร็จนั้นให้ไปโดยด่วน

ข้อ ๑๑ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งรับใบเสร็จรับเงินไปดำเนินการจัดเก็บเงิน รายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบว่า มีใบเสร็จรับเงินอยู่ในความรับผิดชอบเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด และได้ใช้ใบเสร็จรับเงินไปแล้วเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๑๕ ตุลาคม ของปีงบประมาณถัดไป

ข้อ ๑๒ โดยปกติ ใบเสร็จรับเงินเล่มใดใช้สำหรับรับเงินของปีงบประมาณใดให้ใช้รับเงินภายในปีงบประมาณนั้นเท่านั้น เมื่อขึ้นปีงบประมาณใหม่ ก็ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มใหม่ ใบเสร็จรับเงินฉบับใดยังไม่ใช้ ให้คงติดไว้กับเล่มแต่ให้ปรุ เจาะรู หรือประทับตราเลิกใช้ เพื่อให้เป็นที่สังกต มิให้นำมาใช้รับเงินได้อีกต่อไป

ข้อ ๑๓ ใบเสร็จรับเงิน ห้ามขูด ลบ แก้ไข เพิ่มเติม จำนวนเงินหรือชื่อผู้ชำระเงิน หากใบเสร็จรับเงินฉบับใด ลงรายการรับเงินผิดพลาด ก็ให้ขีดฆ่าจำนวนเงินและเขียนใหม่ทั้งจำนวน แล้วให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับการขีดฆ่านั้นไว้ด้วยหรือขีดฆ่าเลิกใช้ใบเสร็จรับเงินนั้นทั้งฉบับโดยออกฉบับใหม่ใบเสร็จรับเงินที่ขีดฆ่าเลิกใช้นั้น ให้ติดไว้กับสำเนาใบเสร็จรับเงินในเล่ม

ข้อ ๑๔ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาสำเนาใบเสร็จรับเงิน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ยังมิได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหาย และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วก็ให้เก็บไว้อย่างเอกสารธรรมดาได้

ส่วนที่ ๒
การรับเงิน

ข้อ ๑๕ การรับเงิน ให้รับเป็นเงินสด การรับเงินเป็นเช็คหรือดราฟต์ หรือตราสารอย่างอื่นให้ปฏิบัติตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนดว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๖ การรับชำระเงิน ให้ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินนั้นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง ทั้งนี้ เว้นแต่การรับเงินค่าธรรมเนียมที่มีเอกสารของทางราชการระบุจำนวนเงินที่ชำระอันมีลักษณะเช่นดียวกับใบเสร็จรับเงิน ซึ่งเอกสารดังกล่าวจะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายทำนองเดียวกันกับใบเสร็จรับเงิน และการรับเงินตามฎีกาเบิกเงินจากคลัง

ข้อ ๑๗ โดยปกติ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มเดียวกันรับเงินทุกประเภท เว้นแต่เงินประเภทใดมีการรับชำระเป็นประจำ และมีจำนวนมากราย จะแยกใบเสร็จรับเงินเล่มหนึ่งสำหรับการรับชำระเงินประเภทนั้นก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้ส่วนราชการบันทึกเงินที่ได้รับในบัญชีเงินสด หรือบัญชีเงินฝากธนาคาร แล้วแต่กรณี ภายในวันที่ได้รับเงินนั้น โดยให้แสดงให้ทราบว่า ได้รับเงินตามฎีกาใบเสร็จรับเงินหรือเอกสารอื่นเล่มใด เลขที่ใด จำนวนเท่าใด

ในกรณีที่มีการรับเงินภายหลังกำหนดเวลาปิดบัญชีสำหรับวันนั้นแล้ว ก็ให้บันทึกการรับเงินนั้นในบัญชีดังกล่าวในวันทำการถัดไป

เงินประเภทใดมีใบเสร็จรับเงินวันหนึ่งๆ หลายฉบับ จะรวมเงินรับประเภทนั้นๆ ตามสำเนาใบเสร็จทุกฉบับ มาบันทึกในบัญชีรายการเดียวก็ได้ โดยให้แสดงให้ทราบว่าเป็นเงินรับตามใบเสร็จเลขที่ใดถึงเลขที่ใด จำนวนเงินรวมรับทั้งสิ้นเท่าใด ไว้ด้านหลังสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย

ข้อ ๑๙ เมื่อสิ้นเวลารับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินนำเงินที่ได้รับพร้อมกับสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมด ส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ให้ส่วนราชการจัดให้มีการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำส่งกับหลักฐานและรายการที่บันทึกไว้ในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ หากการตรวจสอบตามวรรคแรกปรากฏว่าถูกต้องแล้ว ก็ให้ผู้ตรวจแสดงยอดรวมเงินรับทั้งสิ้นตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้ในสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายและลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

หมวด ๒
ข้อกำหนดในการจ่ายเงิน

ส่วนที่ ๑
หลักฐานการจ่าย

ข้อ ๒๑ หลักฐานการจ่าย นอกจากใบสำคัญคู่จ่าย ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือตามที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังแล้ว

ข้อ ๒๒ ใบสำคัญคู่จ่าย ที่เป็นใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินออกให้อย่างน้อยจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ สถานที่อยู่ หรือที่ทำการของผู้รับเงิน
๒. วัน เดือน ปี ที่รับเงิน
๓. รายการแสดงการรับเงินระบุว่าเป็นค่าอะไร
๔. จำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร
๕. ลายมือชื่อของผู้รับเงิน

ข้อ ๒๓ ให้ผู้จ่ายเงินลงลายมือชื่อรับรองการจ่ายพร้อมทั้งมีชื่อด้วยตัวบรรจงกำกับไว้ในหลักฐานการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้รับเงิน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ในกรณีที่ใบสำคัญคู่จ่ายเป็นภาษาต่างประเทศ ให้มีคำแปลเป็นภาษาไทยตามสาระสำคัญในข้อ ๒๒ ไว้ด้วย

ข้อ ๒๔ การจ่ายเงิน ถ้าผู้มีสิทธิรับเงินไม่สามารถมารับเงินด้วยตนเองได้ จะมอบฉันทะให้ผู้อื่นเป็นผู้รับเงินแทน เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้เบิกเงินของส่วนราชการนั้นแล้วก็ให้กระทำได้

แบบใบมอบฉันทะรับเงิน ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๒๕ การจ่ายเงินในต่างประเทศซึ่งตามกฎหมายหรือประเพณีนิยมของประเทศนั้นๆ ไม่ต้องออกใบเสร็จรับเงินหรือออกใบรับเงินไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๒๒ ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองการจ่ายเงินโดยระบุว่าเป็นการจ่ายเงินค่าอะไร เมื่อวัน เดือน ปีใด จำนวนเท่าใด และให้ลงลายมือชื่อรับรองการจ่ายไว้เช่นเดียวกับที่กำหนดในข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีหลักฐานการรับเงินเป็นอย่างอื่นก็ให้แนบหลักฐานนั้นไปพร้อมกับใบรับรองเพื่อตรวจสอบด้วย

ข้อ ๒๖ การจ่ายเงินรายใด ซึ่งตามลักษณะไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้ชำระเงินได้ ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองการจ่ายเงินได้โดยให้บันทึกชี้แจงเหตุที่ไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินไว้เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

การจ่ายเงินค่าไปรษณียากร ไม่ว่าจะเป็นจำนวนเท่าใด ผู้จ่ายเงินจะทำใบรับรองการจ่ายเงินโดยแสดงจำนวน และเลขที่ของหนังสือหรือไปรษณียภัณฑ์ที่ส่ง และจำนวนเงินค่าไปรษณียากรที่จ่ายโดย ไม่ต้องชี้แจงเหตุผลตามวรรคแรกก็ได้

ข้อ ๒๗ การจ่ายเงินต่อไปนี้ ให้ผู้จ่ายทำใบรับรองการจ่ายเงิน โดยไม่ต้องทำบันทึกชี้แจงเหตุผลตามข้อ ๒๖

(๑) การจ่ายเงินรายหนึ่งๆ เป็นจำนวนไม่ถึงสิบบาท

(๒) การจ่ายเงินเป็นค่ารถ หรือเรือนั่งรับจ้าง

(๓) การจ่ายเงินเป็นค่าโดยสารรถไฟ รถยนต์ประจำทาง หรือเรือยนต์ประจำทาง

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ใบสำคัญคู่จ่ายเงินสูญหาย ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าใบสำคัญคู่จ่ายเป็นใบเสร็จรับเงินสูญหายให้ใช้สำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินรับรองแทนได้

(๒) ถ้าใบสำคัญคู่จ่ายที่เป็นใบสำคัญรับเงินสูญหายหรือไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินตาม (๑) ได้ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองการจ่ายเงิน โดยชี้แจงเหตุผล พฤติการณ์ที่ใบสำคัญคู่จ่ายสูญหายและไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินนั้นได้ พร้อมทั้งคำรับรองว่ายังไม่เคยนำใบสำคัญคู่จ่ายมาเบิกจ่ายและถ้าหากค้นพบภายหลังก็จะไม่นำมาเบิกจ่ายอีก เสนอต่อผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปสำหรับส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับส่วนราชการในภูมิภาค แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุมัติเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาดังกล่าวแล้ว ก็ให้ใช้ใบรับรองนั้นเป็นใบสำคัญคู่จ่ายได้

ข้อ ๒๙ หลักฐานการจ่ายต้องพิมพ์หรือเขียนด้วยหมึก การแก้ไขหลักฐานการจ่ายให้ใช้วิธีขีดฆ่าแล้วพิมพ์หรือเขียนใหม่ แล้วให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๓๐ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาหลักฐานการจ่ายซึ่งสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินยังไม่ได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายหรือเสียหายได้ และเมื่อได้ตรวจสอบแล้ว ก็ให้เก็บอย่างเอกสารธรรมดา

ส่วนที่ ๒
การจ่ายเงิน

ข้อ ๓๑ การจ่ายเงิน จะจ่ายได้เฉพาะตามที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้จ่ายได้ หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง และผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้จ่ายได้

ข้อ ๓๒ ให้บุคคลต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงิน

(๑) ส่วนราชการส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่มียศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโท ขึ้นไป

(๒) หน่วยงานสังกัดส่วนกลาง แต่มีสำนักงานอยู่ในภูมิภาค หรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม จะมอบหมายให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้อนุมัติการจ่ายเงินของหน่วยงานนั้นก็ได้

(๓) ส่วนราชการในภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ ๓๓ การอนุมัติจ่ายเงินตามข้อ ๓๒ ผู้อนุมัติจะลงลายมือชื่ออนุมัติในหลักฐานการจ่ายหรือใบสำคัญคู่จ่ายทุกฉบับ หรือจะลงลายมือชื่ออนุมติในงบหน้าหลักฐานการจ่ายหรือใบสำคัญคู่จ่ายก็ได้

ข้อ ๓๔ การจ่ายเงิน จะต้องมีหลักฐานการจ่ายไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๓๕ การจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินทุกรายการ จะต้องมีการบันทึกรายการจ่ายเงินนั้นไว้ในบัญชีเงินสด หรือบัญชีเงินฝากธนาคาร แล้วแต่กรณี ในวันที่จ่ายเงินนั้น

ข้อ ๓๖ ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินเรียกใบสำคัญคู่จ่าย หรือให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงินในหลักฐานการจ่ายเงิน โดยที่ยังมิได้มีการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ หรือผู้มีสิทธิรับเงิน

ข้อ ๓๗ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้ส่วนราชการจัดให้มีผู้ตรวจสอบรายการจ่ายเงินที่บันทึกไว้ในบัญชีเงินสด หรือบัญชีเงินฝากธนาคารกับหลักฐานการจ่ายในวันนั้น

การตรวจสอบตามวรรคแรก หากปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ตรวจสอบลงลายมือชื่อกำกับยอดเงินคงเหลือไว้ในบัญชีนั้นๆ

ส่วนที่ ๓
การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงิน

ข้อ ๓๘ การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) การจ่ายเงินซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินและขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ ออก และจะขีดคร่อมหรือไม่ก็ได้

(๒) การจ่ายเงินซึ่งมีจำนวนต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน และจะไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออกก็ได้โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งจ่าย

(๓) ในกรณีสั่งจ่ายเงินเพื่อขอรับเงินสดมาจ่ายให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ และขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออก ห้ามออกเช็คสั่งจ่ายเป็นเงินสด

ข้อ ๓๙ การเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คที่เป็นตัวอักษร ให้เขียนหรือพิมพ์ให้ชิดคำว่า “บาท” หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงิน อย่าให้มีช่องว่างที่จะเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินเพิ่มเติมได้

ส่วนที่ ๔
การจ่ายเงินยืม

ข้อ ๔๐ การจ่ายเงินยืมจะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด และผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญาการยืมเงินนั้นแล้วเท่านั้น

ข้อ ๔๑ สัญญาการยืมเงิน ให้ผู้ยืมยื่นต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังผ่านหัวหน้าส่วนราชการ ๒ ฉบับ โดยแสดงประมาณการค่าใช้จ่ายและกำหนดเวลาใช้คืน และให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจดังกล่าวอนุมัติ

ข้อ ๔๒ การอนุมัติให้ยืมเงินใช้ราชการ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ยืมเฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อใช้ในราชการ และห้ามมิให้อนุมัติให้ยืมเงินรายใหม่ในเมื่อผู้ยืมมิได้ชำระเงินยืมรายเก่าให้เสร็จสิ้นไปก่อนเว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๔๓ การจ่ายเงินนอกงบประมาณให้ยืม ให้กระทำได้เฉพาะเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของเงินนอกงบประมาณประเภทนั้นๆ หรือกรณีอื่นซึ่งจำเป็นเร่งด่วนแก่ราชการ และได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

ข้อ ๔๔ เมื่อผู้ยืมได้รับเงินตามสัญญาการยืมเงินแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในสัญญาการยืมเงิน ทั้ง ๒ ฉบับ มอบให้ส่วนราชการเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐาน ๑ ฉบับ ให้ผู้ยืมเก็บไว้ ๑ ฉบับ

ข้อ ๔๕ เมื่อผู้ยืมส่งใช้เงินยืม ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคืนเงินยืมบันทึกการรับคืนในสัญญาการยืมเงิน พร้อมทั้งออกใบเสร็จรับเงินและหรือใบรับใบสำคัญ ตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดให้ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔๖ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาใบยืมซึ่งยังมิได้ชำระคืนเงินยืมให้เสร็จสิ้นไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายได้ และเมื่อผู้ยืมได้ชำระคืนเงินยืมเสร็จสิ้นแล้ว ก็ให้เก็บเช่นเดียวกับหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่ผู้ยืมมิได้ชำระคืนเงินยืมภายในกำหนด ให้หัวหน้าส่วนราชการเรียกชดใช้เงินยืมตามเงื่อไขในใบยืมให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันครบกำหนด

ในกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติได้ตามวรรคแรก ก็ให้รายงานให้นายอำเภอทราบเพื่อพิจารณาสั่งการบังคับให้เป็นไปตามสัญญาการยืมเงินต่อไป

หมวด ๓
ข้อกำหนดในการเก็บรักษาเงิน

ส่วนที่ ๑
ตู้นิรภัยเก็บเงิน

ข้อ ๔๘ ให้อำเภอจัดให้มีตู้นิรภัยสำหรับเก็บรักษาเงินของส่วนราชการต่างๆ ของอำเภอนั้น ตู้นิรภัยให้ตั้งไว้ ณ สถานีตำรวจอำเภอ

ข้อ ๔๙ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจอำเภอ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดให้มียามรักษาตู้นิรภัย และดวงตราประจำครั่งของกรรมการประจำตู้นิรภัย

ข้อ ๕๐ ตู้นิรภัยให้มีลูกกุญแจอย่างน้อย ๒ ดอก อย่างมาก ๓ ดอก แต่ละดอก มีลักษณะต่างกันโดยให้กรรมการถือลูกกุญแจคนละดอก

ข้อ ๕๑ ลูกกุญแจตู้นิรภัย โดยปกติให้มีอย่างน้อย ๒ สำรับ ให้นายอำเภอมอบให้ กรรมการเก็บรักษาเพียง ๑ สำรับ นอกนั้นให้นำฝากไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัดนั้นในลักษณะ หีบห่อ

ส่วนที่ ๒
กรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๕๒ กรรมการเก็บรักษาเงินของอำเภอให้ประกอบด้วย

(๑) ปลัดอำเภออาวุโส

(๒) สมุห์บัญชีอำเภอ

(๓) หัวหน้าส่วนราชการอื่นในอำเภอ ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้ง

ข้อ ๕๓ กรรมการ ให้มีหน้าที่ถือกุญแจตู้นิรภัย ในกรณีที่ตู้นิรภัยมีที่ใส่กุญแจ ๓ ดอก ให้กรรมการถือกุญแจคนละดอก แต่ถ้าตู้นิรภัยมีที่ใส่กุญแจ ๒ ดอก ให้ปลัดอำเภออาวุโส กับสมุห์บัญชีอำเภอถือกุญแจคนละดอก

สำหรับหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการให้มีหน้าที่เพียงประจำตราครั่งของตน แต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ ๕๔ ถ้ากรรมการผู้หนึ่งผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่กรรมการได้ ให้นายอำเภอพิจารณามอบหน้าที่ถือกุญแจและประจำตราครั่งนั้นให้แก่ผู้ซึ่งทำหน้าที่กรรมการแทนชั่วคราว ดังนี้

(๑) หน้าที่ ปลัดอำเภออาวุโส ให้มอบแก่ปลัดอำเภออาวุโสรองลงมา หรือเจ้าหน้าที่ที่ทำการปกครองอำเภอ ซึ่งเห็นสมควรได้รับมอบหมาย

(๒) หน้าที่ สมุห์บัญชีอำเภอ ให้มอบแก่เจ้าหน้าที่รองลงมาจากสมุห์บัญชีอำเภอซึ่งเห็นสมควรได้รับมอบหมาย

(๓) หน้าที่ หัวหน้าส่วนราชการ ให้มอบแก่เจ้าหน้าที่รองลงมาจากหัวหน้าส่วนราชการนั้น หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่น ซึ่งเห็นสมควรได้รับมอบหมาย

ข้อ ๕๕ การส่งมอบและรับมอบหน้าที่ระหว่างกรรมการ กับผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่กรรมการแทนชั่วคราว ตามข้อ ๕๔ ให้ผู้ส่งมอบและผู้รับมอบ ตรวจจำนวนหีบห่อตราประจำครั่ง และจำนวนเงินให้ถูกต้องตามรายงานเงินคงเหลือประจำวัน แล้วบันทึกการส่งมอบและรับมอบ พร้อมกับลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันนั้นด้วย

ห้ามมิให้กรรมการมอบลูกกุญแจให้ผู้อื่นทำหน้าที่กรรมการแทน เว้นแต่เป็นการมอบให้ผู้ที่เป็นกรรมการแทนชั่วคราวตามข้อ ๕๔

ข้อ ๕๖ กรรมการจะต้องเก็บรักษาลูกกุญแจไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายหรือให้ผู้ใดลักลอบนำไปพิมพ์แบบลูกกุญแจได้ หากปรากฏว่าลูกกุญแจสูญหาย หรือมีกรณีสงสัยว่าจะมีผู้ปลอมแปลงลูกกุญแจให้รีบรายงานให้นายอำเภอทราบเพื่อสั่งการโดยด่วน

ส่วนที่ ๓
การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๕๗ ให้หัวหน้าส่วนราชการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันตามแบบและวิธีการท้ายระเบียบนี้เป็นประจำทุกวัน

หากวันใดไม่มีการรับจ่ายเงินจะไม่ทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันสำหรับวันนั้นก็ได้ แต่จะต้องหมายเหตุในรายงานเงินคงเหลือประจำวันที่มีการรับจ่ายถัดไปให้ทราบด้วย

ข้อ ๕๘ รายงานเงินคงเหลือประจำวัน ให้จัดทำ ๒ ฉบับ เมื่อกรรมการทุกคนได้ลงลายมือชื่อแล้วให้หัวหน้าส่วนราชการเก็บไว้ ๑ ฉบับ มอบให้คณะกรรมการเสนอนายอำเภอเพื่อทราบและเก็บไว้ ๑ ฉบับ

ข้อ ๕๙ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินประจำวัน ให้หัวหน้าส่วนราชการนำเงินที่จะเก็บรักษาและรายงานเงินคงเหลือประจำวันส่งมอบต่อคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการได้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการนำเงินบรรจุลงหีบห่อต่อหน้าคณะกรรมการแล้วให้ใส่กุญแจประจำตราครั่งที่เชือกผูกมัดหีบห่อในลักษณะที่ตราครั่งจะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดหีบห่อนั้น เมื่อกรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันแล้ว ให้นำหีบห่อเข้าเก็บรักษาในตู้นิรภัยต่อไป

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่ปรากฏว่า เงินที่จะนำเข้าเก็บรักษาไม่ตรงตามจำนวนที่แสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ให้คณะกรรมการบันทึกจำนวนเงินที่ขาดนั้นแล้วลงลายมือชื่อกรรมการทุกคน และหัวหน้าส่วนราชการนั้นไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน แล้วรายงานให้นายอำเภอทราบเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๖๑ ตู้นิรภัยเมื่อนำเงินเข้าเก็บเรียบร้อยแล้ว ให้กรรมการใส่กุญแจและประจำตราครั่งของแต่ละคนให้เรียบร้อย ในลักษณะที่ตราประจำครั่งจะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดตู้นิรภัยนั้น แล้วแจ้งให้ตำรวจยามรักษาการณ์ทราบ และรักษาตราประจำครั่งต่อไป

ข้อ ๖๒ ในวันทำการถัดไป หากส่วนราชการใดมีความประสงค์จะนำเงินที่ฝากเก็บรักษานั้นออกรับจ่ายประจำวัน ก็ให้คณะกรรมการมอบหีบห่อให้หัวหน้าส่วนราชการรับไปจ่ายได้โดยให้ลงลายมือชื่อรับเงินไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันก่อนวันทำการที่รับเงินไปจ่ายนั้น

ข้อ ๖๓ การเปิดตู้นิรภัย ให้กรรมการตรวจตราประจำครั่ง กุญแจ เมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยจึงให้เปิดได้ และเมื่อเปิดแล้วให้ปิดตู้นิรภัยให้เรียบร้อยตามข้อ ๖๑

หากปรากฏว่าตราประจำครั่ง กุญแจอยู่ในสภาพไม่เรียบร้อยหรือมีพฤติการณ์อื่นใดที่สงสัยว่าจะมีการทุจริตก็ให้รายงานให้นายอำเภอทราบเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

หมวด ๔
ข้อกำหนดในการนำเงินส่งและการเบิกเงิน

ส่วนที่ ๑
กำหนดเวลานำเงินส่ง

ข้อ ๖๔ เงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ ทั้งที่เป็นเงินสดและหรือเช็คให้นำส่งหรือนำฝากคลังจังหวัดแล้วแต่กรณี ตามกำหนดดังนี้

(๑) เงินรายได้แผ่นดิน ให้นำส่งอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

แต่ถ้าส่วนราชการใดมีเงินรายได้แผ่นดินเก็บรักษาเกินกว่าหนึ่งหมื่นบาท ให้นำส่งคลังอย่างช้าไม่เกิน ๗ วันทำการ

(๒) เงินนอกงบประมาณ ให้นำฝากคลังจังหวัด หรือนำฝากส่วนราชการเจ้าสังกัดในจังหวัด อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง เว้นแต่เป็นเงินซึ่งคาดว่าจะต้องจ่ายภายในเดือนถัดไป

ส่วนที่ ๒
การนำเงินส่ง

ข้อ ๖๕ ส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง หรือในเขตอำเภอที่ตั้งคลังอำเภอ หรือในเขตอำเภอที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งกระทรวงการคลังอนุมัติให้นำเงินส่งได้ หรือในเขตอำเภออื่นที่ตั้งอยู่ใกล้กับจังหวัดและการคมนาคมสะดวก ซึ่งสามารถที่จะนำเงินส่งและนำหลักฐานการนำส่งมาลงบัญชีได้ทันภายในวันที่นำเงินส่งนั้น ให้หัวหน้าส่วนราชการจัดทำใบนำส่งตามระเบียบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดแล้วดำเนินการนำเงินส่ง

ส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอ นอกจากที่กล่าววรรคแรก ให้ส่วนราชการที่จะนำเงินส่งทำใบนำส่งตามระเบียบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด พร้อมกับทำบันทึกการรับเงินเพื่อนำส่งตามแบบท้ายระเบียบนี้ ๒ ฉบับ มอบให้คณะกรรมการนำส่งเงิน พร้อมกับเงินที่จะนำส่งเพื่อตรวจสอบและนำส่งต่อไป

ข้อ ๖๖ อำเภอที่มีการคมนาคมไปยังสำนักงานคลังจังหวัดไม่สะดวก หรือไม่ปลอดภัยในการควบคุมรักษาเงินระหว่างเดินทาง นายอำเภอจะรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขออนุมัติกระทรวงการคลังนำเงินที่ต้องนำส่งของส่วนราชการต่างๆ ในอำเภอนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนหักเก็บเงินเดือนหรือเงินอื่น ซึ่งจะต้องรับจากจังหวัดมาจ่ายโดยไม่ต้องนำตัวเงินไปส่งให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว

ข้อ ๖๗ การหักเงินที่จะต้องนำส่งกับเงินที่จะมารับมาจ่าย ตามข้อ ๖๖ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้ส่วนราชการที่จะนำเงินส่งจัดทำใบนำส่งเงิน และบันทึกการรับเงินเพื่อนำส่งมอบให้คณะกรรมการนำส่งเงิน พร้อมกับเงินที่จะต้องนำส่ง ตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๖๕

(๒) เมื่อคณะกรรมการนำส่งเงินได้ตรวจสอบจำนวนเงินกับใบนำส่งถูกต้องและลงลายมือชื่อรับเงินในบันทึกการรับเงินเพื่อนำส่งแล้ว หากจำนวนเงินที่นำส่งน้อยกว่าจำนวนเงินที่จะต้องรับมาจ่าย ก็ให้บรรจุเงินลงหีบห่อตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๖๑ แล้วนำหีบห่อฝากกรรมการเก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัยในลักษณะหีบห่อ โดยให้กรรมการบันทึกการรับหีบห่อนั้นไว้ในบันทึกการรับเงินนำส่งด้วย หากจำนวนเงินที่นำส่งมากกว่าจำนวนเงินที่จะต้องรับมาจ่าย ก็ให้บรรจุเงินลงหีบห่อเท่ากับจำนวนเงินที่จะต้องรับมาจ่าย แล้วนำฝากกรรมการเก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัยในลักษณะหีบห่อ ส่วนจำนวนเงินที่เหลือซึ่งจะต้องนำส่งก็ให้บรรจุลงหีบห่อเพื่อนำส่งต่อไป

(๓) เมื่อคณะกรรมการนำส่งเงินได้รับเงินจากจังหวัดตามที่ขอเบิกแล้วให้รีบนำเงินส่งตามใบนำส่งที่จะต้องนำเงินส่งนั้นให้เสร็จสิ้นไปโดยด่วน

(๔) เมื่อคณะกรรมการนำส่งเงินได้เดินทางกลับอำเภอแล้ว ให้รีบนำคู่ฉบับใบนำส่งมอบให้แก่ส่วนราชการผู้นำส่ง พร้อมทั้งขอเบิกเงินซึ่งได้นำฝากคณะกรรมการไว้มอบให้ส่วนราชการซึ่งมอบหมายให้ไปเบิกรับเงินดำเนินการต่อไป

ข้อ ๖๘ อำเภอที่มีการคมนาคมไปยังสำนักงานคลังจังหวัดไม่สะดวกหรือไม่ปลอดภัย นายอำเภอจะให้ส่วนราชการในอำเภอนั้นนำเงินส่งเป็นเช็คหรือดร๊าฟต์ หรือวิธีการอื่นใดก็ได้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๖๙ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นจะต้องนำเงินส่ง หรือนำฝาก ส่วนราชการเจ้าสังกัดในจังหวัด ก็ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับการนำเงินส่งหรือฝากคลังจังหวัดโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓
กรรมการนำส่งเงิน

ข้อ ๗๐ เมื่อถึงกำหนดนำเงินส่งหรือเมื่อได้รับรายงานจากส่วนราชการว่า จะนำเงินส่งให้นายอำเภอพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการในอำเภอนั้นเป็นกรรมการนำส่งเงินอย่างน้อย ๒ นาย อย่างมากไม่เกิน ๓ นาย ซึ่งตามปกติให้ประกอบด้วย

(๑) ปลัดอำเภอ หรือข้าราชการอื่นซึ่งสังกัดกรมการปกครอง ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งระดับ ๒

(๒) ข้าราชการสังกัดส่วนราชการซึ่งมีเงินที่จะนำส่งหรือเงินที่ขอเบิกจากจังหวัดสูงสุด

(๓) ข้าราชการอื่นตามที่พิจารณาเห็นสมควร

การแต่งตั้งกรรมการนำส่งเงิน นายอำเภอจะแต่งตั้งตนเองเป็นกรรมการด้วยก็ให้กระทำได้

ห้ามมิให้นายอำเภอสั่งให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำเงินส่งโดยลำพัง เว้นแต่การนำเงินส่งของส่วนราชการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๕

ข้อ ๗๑ ให้คณะกรรมการนำส่งเงิน มีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการควบคุมเงินนำส่ง โดยให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ตรวจนับจำนวนเงินซึ่งได้รับมอบหมายให้นำส่งกับใบนำส่ง และบันทึกการรับเงินเพื่อนำส่ง ให้ถูกต้องตรงกัน แล้วลงลายมือชื่อในบันทึก พร้อมกับหัวหน้าส่วนราชการผู้นำส่งเงินทั้ง ๒ ฉบับ คณะกรรมการนำส่งเงินเก็บรักษาไว้ ๑ ฉบับ มอบให้หัวหน้าส่วนราชการผู้นำส่งเงินเก็บไว้เป็นหลักฐานการนำเงินส่ง ๑ ฉบับ

(๒) บรรจุเงินลงหีบห่อ ใส่กุญแจตีตราประจำครั่งของกรรมการทุกคนที่เชือกมัดหีบห่อในลักษณะที่เมื่อเปิดหีบห่อตราประจำครั่งจะต้องถูกทำลาย แล้วมอบหีบห่อให้กรรมการซึ่งเป็นผู้อาวุโส เพื่อนำเงินเดินทางไปส่งต่อไป

ข้อ ๗๒ เมื่อได้รับมอบเงินแล้ว ให้กรรมการนำส่งเงินพร้อมกันออกเดินทางไปจังหวัดที่นำเงินส่งทันที ห้ามมิให้แยกย้ายจากกันหรือหยุดพักระหว่างทางโดยไม่มีเหตุผลจำเป็น และเมื่อไปถึงจังหวัดที่นำเงินส่งแล้ว ให้รีบนำเงินส่งคลังจังหวัดหรือส่วนราชการผู้รับเงินให้เสร็จสิ้นภายในวันทำการนั้น หรืออย่างช้าภายในวันทำการถัดไป

กรณีที่การเดินทางมีระยะทางห่างไกล หรือมีเหตุจำเป็น ไม่สามารถนำเงินส่งได้ทันภายในวันนั้น ให้คณะกรรมการรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการให้นำเงินฝากเก็บรักษาในลักษณะหีบห่อไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัด หรือสถานีตำรวจหรือสถานที่อื่นใดซึ่งเห็นว่าจะปลอดภัย

ข้อ ๗๓ ก่อนเปิดหีบห่อเพื่อนำเงินส่ง ให้กรรมการนำส่งเงินทุกคนพร้อมกันตรวจสภาพลูกกุญแจและตราประจำครั้ง เมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยแล้วจึงให้นำเงินออกนำส่ง

หากปรากฏว่า หีบห่ออยู่ในลักษณะไม่เรียบร้อย หรือมีพฤติการณ์ชวนให้สงสัยว่าจะมีการทุจริตเงินในหีบห่อ ให้คณะกรรมการนำส่งเงินรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบเพื่อพิจารณาสั่งการตามควรแก่กรณี

ข้อ ๗๔ กรณีจำนวนเงินที่นำส่งมีปลอมแปลงจำนวนเท่าใด ให้คณะกรรมการนำส่งเงินนำส่งตามจำนวนที่นำส่งได้ และให้บันทึกจำนวนเงินปลอมแปลงนั้นไว้ในบันทึกการรับเงินเพื่อนำส่ง แล้วลงลายมือชื่อของกรรมการทุกคน พร้อมด้วยเจ้าหนักงานผู้รับเงิน และเมื่อกลับถึงอำเภอแล้วให้รายงานให้นายอำเภอทราบเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๗๕ เมื่อคณะกรรมการนำส่งเงินได้นำเงินส่งเสร็จเรียบร้อย และเดินทางกลับถึงอำเภอแล้วให้รีบมอบคู่ฉบับใบนำส่งให้ส่วนราชการผู้นำส่งในวันนั้น หรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป เมื่อหัวหน้าส่วนราชการผู้นำส่งได้ตรวจสอบคู่ฉบับใบนำส่ง ลายมือชื่อผู้รับเงินและตราประทับของคลังจังหวัด ปรากฏว่าถูกต้องแล้ว ให้บันทึกการรับคู่ฉบับใบนำส่ง และลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกการรับเงินเพื่อนำส่งด้วย

ข้อ ๗๖ การนำส่งเงิน หากเงินนำส่งมีเป็นจำนวนมาก หรือสถานที่ที่จะนำเงินส่งอยู่ห่างไกลหรือกรณีอื่นใดซึ่งเห็นว่าจะไม่ปลอดภัยแก่เงินที่จะนำส่ง ให้นายอำเภอพิจารณาจัดกำลังตำรวจควบคุมเงินไปส่งตามเหตุการณ์และความจำเป็น และให้แจ้งชื่อ ยศ ของตำรวจที่มอบหมายให้ควบคุมเงินไปส่งให้คณะกรรมการนำส่งเงินทราบด้วย

ข้อ ๗๗ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของคณะกรรมการนำส่งเงิน ให้เบิกจากเงินงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ ซึ่งข้าราชการผู้นั้นสังกัด

ถ้าในการเดินทางนั้น จำเป็นต้องจ้างเหมายานพาหนะ และต้องมีตำรวจควบคุมเงินไปส่งให้เบิกค่าจ้างเหมายานพาหนะ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของตำรวจควบคุมเงินจากเงินงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่มียอดเงินนำส่งหรือยอดเงินขอเบิกสูงสุดในการเดินทางเที่ยวนั้น

ส่วนที่ ๕
การเบิกเงิน

ข้อ ๗๘ การขอเบิกเงินจากส่วนราชการผู้เบิก ให้ส่วนราชการที่จะเบิกเงินจัดทำใบเบิกเงินตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือใบถอนเงิน หรือหนังสือขอเบิกเงินแล้วแต่กรณี แล้วให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง หรือในเขตอำเภอที่ตั้งสำนักงานคลังอำเภอ หรือในอำเภออื่นที่อยู่ใกล้กับจังหวัด และการคมนาคมไปมาสะดวก สามารถจะนำเงินที่ขอเบิกกับอำเภอและลงบัญชีได้ทันภายในวันที่รับเงินนั้น ให้หัวหน้าส่วนราชการดำเนินการขอเบิกเงินจากส่วนราชการผู้เบิกได้โดยตรง

(๒) ส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในอำเภอนอกจากที่กล่าวใน (๑) ให้มอบใบเบิกเงินหรือใบถอนเงินให้แก่คณะกรรมการรับเงิน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งเพื่อไปรับเงินต่อไป

ข้อ ๗๙ ให้นายอำเภอแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อไปขอเบิก และรับเงินจากส่วนราชการผู้เบิกในจังหวัด เช่นเดียวกับที่กำหนดในข้อ ๗๐ โดยอนุโลม และให้แจ้งให้ส่วนราชการทราบด้วยว่า ได้แต่งตั้งให้ผู้ใดมาขอรับตามใบเบิกที่ใด ประเภทใด จำนวนเท่าใด

กรณีเงินที่ขอเบิกมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่เกินสามหมื่นบาท หากนายอำเภอเห็นสมควรจะมอบหมายให้ผู้หนึ่งผู้ใดรับเงินโดยตรงโดยมิต้องตั้งคณะกรรมการรับเงินก็ได้

กรณีเงินที่ขอเบิกมีจำนวนมาก หรือสถานที่ที่จะเบิกเงินอยู่ห่างไกลหรือกรณีอื่นใดซึ่งเห็นว่าจะไม่ปลอดภัยแก่เงินที่ขอเบิก ให้นายอำเภอพิจารณาจัดกำลังตำรวจควบคุมเงินที่ขอเบิกกลับอำเภอตามเหตุการณ์และความจำเป็น และให้แจ้งชื่อ ยศ ของตำรวจที่มอบหมายให้ควบคุมเงินให้คณะกรรมการรับเงินทราบด้วย

ข้อ ๘๐ คณะกรรมการซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งให้ไปขอเบิกและรับเงินให้มีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการรับเงินตามที่ได้มอบหมายกลับอำเภอและให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) เมื่อได้เดินทางถึงจังหวัดแล้ว ให้ยื่นใบเบิกเงินต่อส่วนราชการผู้เบิกที่เกี่ยวข้องโดยด่วน พร้อมกับติดต่อนัดหมายวันรับเงินต่อไป

(๒) เมื่อได้รับเงินจากส่วนราชการผู้เบิกถูกต้องแล้ว ให้พร้อมกันบรรจุเงินลงหีบห่อใส่กุญแจประจำตราครั่ง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๑ (๒) โดยอนุโลม แล้วให้รีบเดินทางกลับอำเภอโดยด่วน

(๓) เมื่อได้เดินทางกลับถึงอำเภอแล้ว ให้นำเงินพร้อมด้วยหลักฐานการรับเงินมอบให้หัวหน้าส่วนราชการที่ขอเบิกเงินเพื่อตรวจสอบต่อไป

ข้อ ๘๑ เมื่อหัวหน้าส่วนราชการได้ตรวจสอบจำนวนเงินที่ได้รับมอบจากคณะกรรมการรับเงินกับหลักฐานการขอเบิก หรือหลักฐานที่ได้รับแจ้งจากส่วนราชการเจ้าสังกัดในจังหวัดปรากฏว่าถูกต้องแล้ว ให้บันทึกการรับมอบต่อกันไว้ แล้วนำหลักฐานการเบิกเงินนั้นบันทึกในบัญชีเงินสดในวันที่รับเงินนั้น

ข้อ ๘๒ การไปรับเงินเดือนของข้าราชการในอำเภอ ตามข้อ ๗๘ (๒) ตามปกติให้นายอำเภอจัดให้คณะกรรมการรับเงินไปรับเงินของทุกส่วนราชการในคราวเดียวกัน

หมวด ๖
ข้อกำหนดในการตรวจสอบ

ข้อ ๘๓ ให้นายอำเภอแต่งตั้งข้าราชการในอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๒ อย่างน้อย ๒ นาย สับเปลี่ยนกันเป็นกรรมการตรวจสอบการเงินของส่วนราชการในอำเภอเป็นประจำทุกงวด ๓ เดือน

นอกจากการตรวจสอบตามวรรคแรกแล้ว หากเห็นสมควร นายอำเภอจะให้มีการตรวจสอบบัญชีการเงิน และตัวเงินเก็บรักษาของส่วนราชการในอำเภอขณะหนึ่งขณะใดก็ให้กระทำได้

ข้อ ๘๔ กรรมการตรวจสอบการเงิน ให้มีหน้าที่ตรวจสอบการรับจ่าย การเก็บรักษาเงินและการนำส่งเงินของส่วนราชการต่างๆ ในอำเภอให้เป็นไปตามระเบียบนี้ คือ

(๑) ตรวจสอบการรับ จ่าย เงินว่าได้นำหลักฐานมาลงบัญชีโดยถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ซึ่งการตรวจสอบอาจจะใช้วิธีทดสอบก็ได้

(๒) ตรวจสอบยอดเงินคงเหลือตามสมุดเงินสด กับรายงานเงินคงเหลือประจำวันว่าถูกต้องหรือไม่

(๓) ตรวจสอบตัวเงินและหลักฐานแทนตัวเงินเก็บรักษาว่าถูกต้องตามที่แสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันหรือไม่

(๔) ตรวจสอบการเก็บรักษาเงินว่าได้ปฏิบัติการเก็บรักษาเงินภายในวงเงินที่อนุญาตให้เก็บรักษาและได้ปฏิบัติการนำเงินส่งคลังภายในระยะเวลาที่กำหนดถูกต้องหรือไม่

(๕) ตรวจสอบการส่งรายงานการเงินตลอดจนการส่งใบสำคัญคู่จ่ายเงินให้ส่วนราชการผู้เบิกว่าเป็นไปตามกำหนดหรือไม่

เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบการเงินได้ตรวจสอบแล้ว ปรากฏผลประการใดให้รายงานให้นายอำเภอทราบเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๘๕ เมื่อปรากฏว่า ส่วนราชการใดปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังไม่ถูกต้องตามระเบียบนี้ ให้นายอำเภอพิจารณาสั่งการในเวลาอันควรให้ส่วนราชการนั้นปฏิบัติเสียให้ถูกต้อง

ข้อ ๘๖ หากนายอำเภอพิจารณาเห็นว่า ขณะใดตู้นิรภัยซึ่งเก็บไว้ ณ สถานีตำรวจจะไม่ปลอดภัย หรืออาจบังเกิดภยันตรายขึ้น ก็ให้พิจารณาสั่งการให้นำตู้นิรภัยไปเก็บรักษา ณ สถานที่หนึ่งที่ใด ซึ่งจะเห็นว่าปลอดภัยชั่วคราวได้ แต่อย่างไรก็ดี จะต้องให้อยู่ในความอารักขาของเวรยามตำรวจเสมอไปและให้นายอำเภอรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบโดยด่วน

ข้อ ๘๗ หากปรากฏว่าเงินในความรับผิดชอบของส่วนราชการในอำเภอ ขาดบัญชี หรือสูญหายเพราะการทุจริต หรือมีพฤติการณ์ที่ส่อไปในทางไม่สุจริต หรือเพราะเหตุอื่นใดซึ่งมิใช่เป็นกรณีปกติให้นายอำเภอรายงานพฤติการณ์ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบโดยด่วนเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

กระทรวงการคลัง
สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๐
(ลงชื่อ) **สุพัฒน์ สุธาธรรม**
(นายสุพัฒน์ สุธาธรรม)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๘
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการบริหารงบประมาณ ให้สอดคล้องกับระบบและวิธีการจัดการงบประมาณที่มุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ ด้วยการจัดสรรงบประมาณให้กับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า รวมทั้งมอบอำนาจและความรับผิดชอบให้หน่วยปฏิบัติสามารถบริหารงบประมาณได้อย่างยืดหยุ่นคล่องตัวสูง ให้บรรลุเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงานตามแผนงาน และแผนงานในเชิงบูรณาการที่กำหนดไว้ โดยมีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหน่วย แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณ การรายงานผล และสอดรับกับระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายมีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า โปร่งใส สามารถตรวจสอบและเปิดเผยต่อสาธารณะได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณจึงกำหนดระเบียบขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๑. ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖

๒. ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

๓. หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๗

บรรดาข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

"จังหวัด" หมายความว่า จังหวัดที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

(คำนิยามนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓)

"กลุ่มจังหวัด" หมายความว่า กลุ่มจังหวัดที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้พิจารณาจัดตั้งขึ้นและได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(คำนิยามนี้กำหนดเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๕)

"งบประมาณจังหวัด" หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายที่จังหวัดได้รับตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

(คำนิยามนี้กำหนดเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๕)

"งบประมาณจังหวัด" หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายที่กลุ่มจังหวัดได้รับตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

(คำนิยามนี้กำหนดเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๕)

"การจัดสรรงบประมาณ" หมายความว่า การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใช้จ่ายหรือก่อหนี้ผูกพัน ทั้งนี้ อาจดำเนินการโดยใช้การอนุมัติเงินประจำงวดหรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่สำนักงบประมาณกำหนด

"เป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับชาติ" หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ที่รัฐบาลต้องการจะให้เกิดต่อประชาชนและประเทศ

"เป้าหมายการให้บริการกระทรวง" หมายความว่า เป้าหมายการให้บริการกระทรวงตามเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือที่กำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ

"แผนงาน" หมายความว่า แผนงานที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือที่กำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ

ข้อความใดในระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่กล่าวถึง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด" ให้หมายความถึง "แผนพัฒนาจังหวัด" และที่กล่าวถึง "แผนงบประมาณ" ให้หมายความถึง "แผนงาน"

"แผนงบประมาณในเชิงบูรณาการ" หมายความว่า แผนงบประมาณในเชิงบูรณาการที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือที่กำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ

"ผลผลิต" หมายความว่า ผลผลิตที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือที่กำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ

"โครงการ" หมายความว่า โครงการที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือที่กำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ

"งบรายจ่าย" หมายความว่า กลุ่มวัตถุประสงค์ของรายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ

"เงินทดรองราชการ" หมายความว่า เงินทดรองราชการตามระเบียบว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อรองจ่ายตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ

"แผนการปฏิบัติงาน" หมายความว่า แผนการปฏิบัติงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในรอบปีงบประมาณ

"แผนการใช้จ่ายงบประมาณ" หมายความว่า แผนแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณ

"แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด" หมายความว่า แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดที่จัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด เฉพาะในส่วนที่เป็นภารกิจของจังหวัดที่ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย

(คำนิยามที่กำหนดเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๖)

"แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด" หมายความว่า แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดที่จัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานกลุ่มจังหวัด เฉพาะในส่วนที่เป็นภารกิจของกลุ่มจังหวัดที่ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย

(คำนิยามที่กำหนดเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๖)

"สำนักเบิกส่วนกลาง" หมายความว่า กรมบัญชีกลาง

"สำนักเบิกส่วนภูมิภาค" หมายความว่า สำนักงานคลังจังหวัด

(คำนิยามนี้แก้ไขโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๒ ข้อ ๗)

"การโอนงบประมาณรายจ่าย" หมายความว่า การโอนเงินงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณของผลผลิตหรือโครงการใดไปผลผลิตหรือโครงการอื่นภายในงบรายจ่ายเดียวกัน หรือการโอนเงินต่างงบรายจ่ายในผลผลิตหรือโครงการเดียวกันภายใต้แผนงานเดียวกัน

"การเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย" หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงรายการและหรือจำนวนเงินของรายการที่กำหนดไว้ภายใต้งบรายจ่ายของแผนงาน ผลผลิตหรือโครงการเดียวกัน

"การโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่าย" หมายความว่า การโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจากสำนักเบิกส่วนกลางไปยังสำนักเบิกส่วนภูมิภาคใด หรือจากสำนักเบิกส่วนภูมิภาคใดไปยังสำนักเบิกส่วนภูมิภาคอื่น โดยสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ

"รายการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ" หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายที่กำหนดให้ต้องจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายเกินหนึ่งปีงบประมาณขึ้นไปในขณะที่ได้ก่อหนี้ผูกพัน

"ระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ" หมายความว่า ระบบการจัดทำและรับส่งข้อมูลการจัดการงบประมาณตามระบบการบริหารการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดตามที่สำนักงบประมาณกำหนด

ลักษณะ ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ การใช้งบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะต้องใช้จ่ายตามรายการงบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ระบุในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รวมถึงที่ระบุในแผนการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายผลผลิตหรือโครงการตามที่กำหนดไว้ในแผนงานและหรือแผนงานในเชิงบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย ให้ดำเนินการตามความที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๒ หมวด ๔

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจรับผิดชอบในการจัดเตรียมความพร้อมของกิจกรรมต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามแผนงาน แผนงานในเชิงบูรณาการ ผลผลิต โครงการ หรือรายการตามความที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดทำผลผลิต โครงการหรือรายการได้ทันทีที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจรับผิดชอบต่อการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับมอบอำนาจตามระเบียบนี้อย่างเคร่งครัด

ยกเว้นในกรณีที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง หัวหน้าส่วนราชการจะมอบอำนาจเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มิใช่การโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายระหว่างจังหวัด ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด

ตามที่เห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้ การมอบอำนาจดังกล่าวให้ทำเป็นหนังสือและส่งสำเนาหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวให้สำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มอบอำนาจ

ข้อ ๗ รายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายรายการใด จะกำหนดให้เบิกจ่ายในประเภทงบรายจ่ายใด ให้เป็นไปตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณที่สำนักงบประมาณกำหนด

ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจคำนวณค่าใช้จ่ายตามงบรายจ่ายในวรรคหนึ่งของแต่ละผลผลิตหรือโครงการ เพื่อใช้ในการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิตหรือโครงการสำหรับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณต่อไป

ข้อ ๘ สำนักงบประมาณอาจกำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณตามระเบียบนี้ หรือนอกเหนือจากระเบียบนี้ได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณให้สอดคล้องกับการบริหารราชการแบบบูรณาการของคณะผู้แทนไทยในต่างประเทศ การบริหารงบประมาณที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐลักษณะพิเศษได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น

เพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่าย สำนักงบประมาณอาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไม่ต้องยื่นคำขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายรายการใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

(ความในวรรคหนึ่งแก้ไขโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๘)

ข้อ ๙ การให้ความเห็นชอบ อนุมัติ อนุญาต หรือการรายงานแล้วแต่กรณีในการจัดทำแผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณ การปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การใช้รายจ่ายจากงบประมาณรายจ่าย การโอนการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย การโอนงบประมาณรายจ่าย การเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง การใช้รายจ่ายงบกลาง และการรายงานผล หรือกิจการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการงบประมาณ ให้จัดทำและรับส่งข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

การจัดทำและรับส่งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวันที่ได้จัดส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ในระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐอย่างถูกต้องครบถ้วนแล้วเป็นวันที่ได้รับความเห็นชอบ ได้รับอนุมัติ ได้รับอนุญาต ได้รายงานผล หรือได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี เว้นแต่หน่วยงานที่ยังไม่ได้เชื่อมต่อระบบอิเล็กทรอนิกส์กับระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ ให้ใช้สำเนาเอกสารกระดาษที่จัดพิมพ์ไว้เป็นหลักฐาน หรือด้วยวิธีการอื่นใดตามที่สำนักงบประมาณกำหนด

ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดพิมพ์ข้อมูลเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จัดทำและรับส่งข้อมูลโดยถูกต้องแล้วเป็นสำเนาเอกสารเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐขัดข้องไม่สามารถใช้งานได้ ให้ใช้สำเนาเอกสารกระดาษที่จัดพิมพ์ไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงแทนเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ได้ ทั้งนี้ กรณีที่จะถือว่าระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐขัดข้องไม่สามารถใช้งานได้นั้น จะต้องได้รับแจ้งยืนยันเป็นหนังสือจากสำนักงานโครงการเปลี่ยนระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

ข้อ ๑๐ การปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการตีความในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

ลักษณะ ๒
การบริหารงบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
หมวด ๑
การจัดทำและการปรับปรุง
แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ

ข้อ ๑๑ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณส่งให้สำนักงบประมาณพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงบประมาณกำหนด

การจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่เป็นงบประมาณรายจ่ายตามแผนงานในเชิงบูรณาการ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ร่วมอยู่ในแผนงานในเชิงบูรณาการจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้สอดคล้องกัน เพื่อให้สามารถดำเนินงานและใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนดังกล่าว

ยกเว้นในกรณีที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๘ หากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณในวรรคหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้เป้าหมายผลผลิตหรือโครงการเปลี่ยนแปลงไปจากที่สำนักงบประมาณได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้ว ให้จัดส่งแผนดังกล่าวให้สำนักงบประมาณให้ความเห็นชอบก่อน และในกรณีที่ต้องมีการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายตามข้อ ๒๗ ด้วย ก็ให้ดำเนินการขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณไปพร้อมกัน

ข้อ ๑๒ การจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณตามข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำตามผลผลิตหรือโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการให้บริการกระทรวง แผนงาน หรือแผนงานในเชิงบูรณาการ ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายที่ระบุไว้ในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี

สำหรับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้จัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ตามผลผลิตหรือโครงการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด หรือแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และวงเงินงบประมาณรายจ่ายที่ระบุไว้ในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี

กรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบปรับแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด หรือแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจะต้องปรับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้สอดคล้องกันด้วย

(ความในวรรคสอง และวรรคสาม กำหนดเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๙)

ข้อ ๑๓ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำระบบข้อมูลการดำเนินงานตามผลผลิตหรือโครงการ พร้อมกับกำหนดค่าหรือเกณฑ์การวัดของตัวชี้วัดผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้หรือที่ได้ตกลงกับสำนักงบประมาณ เพื่อใช้ในการรายงานผลตามข้อ ๓๕

หมวด ๒
การจัดสรรงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๑๔ สำนักงบประมาณจะจัดสรรงบประมาณให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจให้สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเต็มตามจำนวนวงเงินงบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี โดยจะระบุงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงาน ผลผลิตหรือโครงการ ประเภทงบรายจ่าย และรายการในงบรายจ่ายไว้ที่สำนักเบิกส่วนกลาง เว้นแต่งบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค จะระบุสำนักเบิกไว้ที่สำนักเบิกส่วนภูมิภาคตามที่ตั้งของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น

การจัดสรรงบประมาณตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประกาศใช้บังคับแล้ว และให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใช้จ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันได้ภายหลังจากวันประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว แต่ให้มีผลตั้งแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่กำหนดเป็นวันเริ่มต้นการบังคับใช้กฎหมายแล้วแต่กรณี ยกเว้นรายการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณก่อน

ข้อ ๑๕ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใช้แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงบประมาณแล้ว ในการใช้จ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันและขอเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดไม่จัดส่งแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จายงบประมาณ สำนักงบประมาณจะพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ตามข้อ ๑๔ แต่หากไม่จัดส่งแผนดังกล่าวภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณีกำหนดให้เป็นวันเริ่มต้นบังคับใช้ สำนักงบประมาณจะรายงานการไม่ส่งแผนดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๑๗ การกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์ การสำรวจ ออกแบบรูปรายการก่อสร้างโดยละเอียด การกำหนดจำนวนเนื้อที่ของที่ดิน สถานที่ตั้ง และราคา ตลอดจนการดำเนินการจัดหา ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจรับผิดชอบควบคุม ดูแลให้การจัดหาครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างเป็นไปตามความจำเป็น เหมาะสม อย่างโปร่งใส คุ้มค่าและประหยัด รวมทั้งเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง และมาตรฐานของทางราชการอย่างเคร่งครัด

ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้ารัฐวิสาหกิจแก้ไขรายละเอียดของรายการงบประมาณรายจ่ายที่ระบุในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี ได้ในส่วนที่ไม่กระทบต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในสาระสำคัญของรายการดังกล่าว

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรายละเอียดรายการในการจัดหาครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้างในงบลงทุน งบเงินอุดหนุน หรืองบรายจ่ายอื่นแล้วแต่กรณี ที่มิใช่รายการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วโดยไม่เพิ่มวงเงินงบประมาณรายจ่าย และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสาระสำคัญของรายการที่ได้รับจัดสรร ให้กระทำได้โดยไม่ต้องทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

สำนักงบประมาณอาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติ เพื่อกำหนดขอบเขตหรือข้อจำกัดการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดรายการงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งได้ตามความจำเป็น

(ความในข้อนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓)

ข้อ ๑๙ การจัดสรรงบประมาณของแผนงบประมาณที่มีโครงการเงินกู้จากต่างประเทศรวมอยู่ด้วย และมีกรณีต้องใช้เงินกู้จากต่างประเทศสมทบกับเงินบาท ให้ระบุจำนวนเงินของแต่ละงบรายจ่ายที่ขอใช้เงินทดรองราชการ และระบุสำนักเบิกไว้ที่สำนักเบิกส่วนกลาง

ข้อ ๒๐ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเร่งดำเนินการโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของแผนงาน แผนงานในเชิงบูรณาการ ผลผลิตหรือโครงการ ประเภทงบรายจ่าย และรายการในงบรายจ่าย ที่ต้องดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัด ยกเว้นงบบุคลากรประเภทเงินเดือนและค่าจ้างประจำไปยังสำนักเบิกส่วนภูมิภาคนั้นๆ ตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่กำหนดไว้โดยไม่ชักช้า แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

การโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายไปยังสำนักเบิกส่วนภูมิภาคใดตามวรรคหนึ่ง จะต้องพิจารณาโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้น โดยให้จัดทำและรับส่งข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ ตามแบบรายงานที่สำนักงบประมาณกำหนด

หมวด ๓
การใช้รายจ่ายจากงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๒๑ การใช้รายจ่ายที่ได้รับจากการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายในแต่ละงบรายจ่ายของแต่ละผลผลิตหรือโครงการภายใต้แผนงาน หรือแผนงานในเชิงบูรณาการเดียวกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) งบบุคลากร ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่สำนักงบประมาณกำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้ และให้ถัวจ่ายกันได้

(๒) งบดำเนินงาน ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่กำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้ และให้ถัวจ่ายกันได้ เว้นแต่รายจ่ายประเภทค่าสาธารณูปโภคให้นำไปใช้จ่ายในประเภทอื่นภายในงบรายจ่ายนี้ได้ หากไม่มีหนี้ค่าสาธารณูปโภคค้างชำระ

(๓) งบลงทุน ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่กำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้ตามรายการและวงเงินที่ได้รับจากการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณด้วย

(๔) งบเงินอุดหนุน ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่กำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้ ดังนี้

ก. ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป ให้ใช้จ่ายตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย

ข. ประเภทเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ให้ใช้จ่ายตามรายการ จำนวนเงินและรายละเอียดอื่นใดที่กำหนดในการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย ทั้งนี้ ให้นำความใน (๑) (๒) และ (๓) มาบังคับใช้โดยอนุโลม

(๕) งบรายจ่ายอื่น ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่กำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้และให้เบิกจ่ายตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย ทั้งนี้ ให้นำความใน (๑) (๒) และ (๓) มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ยกเว้นในกรณีที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าใช้จ่ายบุคลากร ลักษณะค่าใช้จ่ายดำเนินงานเฉพาะในส่วนที่จำเป็นต้องจ่ายตามข้อผูกพันสัญญาหรือข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายตามกฎหมาย และรายจ่ายรายการกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน จากกรมบัญชีกลางได้ก่อนได้รับความเห็นชอบแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ

หมวด ๔
การโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องโอนหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย ให้ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาในการดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ เพิ่มคุณภาพการให้บริการ พัฒนาบุคลากร พัฒนาเทคโนโลยี หรือสนับสนุนการบริหารงานตามแผนพัฒนาจังหวัด รวมทั้งจะต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นหรือความเหมาะสมได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อประชาชน ความประหยัด ความคุ้มค่า ความโปร่งใส รวมทั้งต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการให้บริการกระทรวง และเป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับชาติด้วย

การโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งต้องไม่ทำให้เป้าหมายผลผลิตหรือโครงการตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ หรือ แผนงานในเชิงบูรณาการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ลดลงในสาระสำคัญ และต้องไม่ทำให้ค่าสาธารณูปโภคค้างชำระเมื่อสิ้นปีงบประมาณ

ข้อ ๒๔ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้ารัฐวิสาหกิจมีอำนาจโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในงบรายจ่ายใดๆ ภายใต้แผนงานเดียวกัน ยกเว้นงบบุคลากร เพื่อจัดทำผลผลิตหรือโครงการตามเป้าหมายที่ระบุในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือเพื่อเพิ่มเติมเป้าหมายผลผลิตหรือโครงการเดิมดังกล่าว ให้บรรลุเป้าหมายการให้บริการกระทรวง หรือเป้าหมายตามแผนงานในเชิงบูรณาการ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดรายการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ

การโอนเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นการกำหนดอัตราบุคลากรตั้งใหม่ รายการค่าจัดหาครุภัณฑ์ยานพาหนะ รายการค่าที่ดิน หรือเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศที่ไม่ได้กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณตามข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง และในกรณีที่เป็นการโอนหรือเปลี่ยนแปลงเพื่อจัดหาครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้าง จะต้องมีวงเงินต่อหน่วยต่ำกว่าหนึ่งล้านบาทและต่ำกว่าสิบล้านบาทตามลำดับ

สำนักงบประมาณอาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติ เพื่อกำหนดขอบเขตหรือข้อจำกัดการโอนและหรือการเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้ตามความจำเป็น

(ความในข้อนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๔)

ข้อ ๒๕ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้ารัฐวิสาหกิจมีอำนาจโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายภายใต้แผนงานเดียวกันที่เหลือจ่ายจากการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายผลผลิตหรือโครงการ ตามที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ หรือจากการจัดซื้อจัดจ้างแล้ว ไปใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ได้ แต่มิให้นำไปใช้จ่ายเป็นรายการอัตราบุคลากรตั้งใหม่ รายการค่าที่ดิน หรือรายการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ และมิให้นำไปใช้จ่ายหรือสมทบจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่ไม่ได้กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงบประมาณแล้ว ในกรณีที่มีหนี้ค่าสาธารณูปโภคค้างชำระ หรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามข้อผูกพันสัญญาค้างชำระ ให้โอนไปชำระเป็นลำดับแรกก่อนตามลำดับ

การโอนเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง เพื่อจัดหาครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้าง จะต้องมีวงเงินต่อหน่วยต่ำกว่าหนึ่งล้านบาทและต่ำกว่าสิบล้านบาทตามลำดับ และการโอนหรือเปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นค่าจัดหาครุภัณฑ์ยานพาหนะต้องการเป็นการจัดหาเฉพาะเพื่อทดแทนครุภัณฑ์ยานพาหนะเดิม

สำนักงบประมาณอาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติเพื่อกำหนดขอบเขตหรือข้อจำกัดการใช้งบประมาณเหลือจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้ตามความจำเป็น

(ความในข้อนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๕)

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับรายการครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างที่มิใช่รายการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณในงบรายจ่ายของผลผลิตหรือโครงการใด แต่ไม่อาจจัดหาได้ด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้ารัฐวิสาหกิจมีอำนาจโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายในงบรายจ่ายต่างๆ ภายใต้แผนงานเดียวกัน หรือนำเงินนอกงบประมาณไปเพิ่มวงเงินรายการครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้างนั้นได้ไม่เกินร้อยละสิบของวงเงินที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

กรณีรายการครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างที่ไม่อาจจัดหาได้นั้น เป็นรายการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณโดยมีเงินนอกงบประมาณสมทบอยู่แล้ว ให้ใช้เงินนอกงบประมาณไปเพิ่มได้ไม่เกินร้อยละสิบของวงเงินรายการนั้น แต่หากเงินนอกงบประมาณมีไม่เพียงพอและจะใช้เงินงบประมาณรายจ่ายไปเพิ่ม ให้เพิ่มได้ไม่เกินร้อยละสิบของวงเงินในส่วนที่เป็นงบประมาณรายจ่ายรายการนั้น

รายการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง หมายความว่า รายการที่ระบุไว้ในการจัดสรรงบประมาณ เว้นแต่ในกรณีที่ได้รวมรายการครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้างหลายหน่วยไว้ในรายการเดียวกันให้ถือว่าครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้างหนึ่งหน่วยเป็นหนึ่งรายการ และคำว่า “หน่วย” หมายความว่าหน่วยที่สามารถนับได้

ข้อ ๒๗ การโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

ข้อ ๒๘ เมื่อหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้ารัฐวิสาหกิจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้ใช้อำนาจตามที่ได้รับมอบสั่งโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามระเบียบนี้แล้ว ให้จัดทำและส่งรายงานด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐโดยไม่ชักช้าตามแบบรายงานที่สำนักงบประมาณกำหนด แต่อย่างช้าต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่โอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย

หมวด ๕
การบริหารงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ข้อ ๒๘/๑ การบริหารงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับส่วนราชการตามระเบียบนี้ เว้นแต่กรณีที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) จะได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของสำนักงบประมาณไว้เป็นอย่างอื่น

(ความในหมวด ๕ ลักษณะ ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๑)

***ข้อ ๒๘/๔** เพื่อประโยชน์ในการบริหารงบประมาณรายจ่ายของจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณให้แก่หัวหน้าหน่วยงานภายในจังหวัดที่ต้องปฏิบัติงานตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณก็ได้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดมีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลการใช้จ่ายงบประมาณของหัวหน้าหน่วยงานภายในจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปโดยสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการให้บริการสาธารณะภายในจังหวัด

***ข้อ ๒๘/๕** การบริหารงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดที่มิได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ให้นำความในลักษณะ ๑ ถึงลักษณะ ๔ ของระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ลักษณะ ๓
การบริหารงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

หมวด ๑
การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

ข้อ ๒๙ สำนักงบประมาณจะจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลางให้กรมบัญชีกลางตามวงเงินที่ระบุในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เพื่อส่วนราชการต่างๆ ขอเบิกจ่ายกับกรมบัญชีกลางได้ตามจำนวนที่ต้องจ่ายจริง สำหรับงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ

(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ

(๓) เงินเลื่อนเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ

(๔) เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ

(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ

(๖) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ

(๗) ค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ

ทั้งนี้ รายการตาม (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้เบิกจ่ายโดยตรง ส่วนรายการตาม (๓) ให้โอนไปตั้งจ่ายในงบบุคลากรประเภทเงินเดือน และค่าจ้างประจำของแผนงบประมาณ ผลผลิต หรือโครงการใดๆ ในงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการแล้วแต่กรณี

(ความใน (๓) แก้ไขโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๒)

ข้อ ๓๐ ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณรายจ่ายงบกลางรายการใด นอกจากรายการตามข้อ ๒๙ ให้ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ โดยให้แสดงรายละเอียดงบประมาณรายจ่ายงบกลางที่จะขอนำไปใช้ในแผนงาน ผลผลิต โครงการ หรือรายการใดจะเบิกจ่ายในงบรายจ่ายใด เป็นจำนวนเท่าใด และหรือจะนำไปใช้ในการสนับสนุนเป้าหมายการให้บริการกระทรวงเป้าหมายใด หรือแผนงานในเชิงบูรณาการใด รวมทั้งให้แสดงแผนการใช้จ่ายเงินงบกลางดังกล่าวเป็นรายเดือนอย่างชัดเจน และให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการขอใช้งบประมาณรายจ่ายงบกลาง หรือแสดงรายละเอียดอื่นใดตามที่สำนักงบประมาณกำหนดพร้อมกับระบุสำนักเบิกที่จะเบิกจ่าย

ข้อ ๓๑ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้ารัฐวิสาหกิจที่ขอใช้งบประมาณรายจ่ายงบกลางตามข้อ ๓๐ รับผิดชอบดำเนินการตามความที่กำหนดในข้อ ๖ วรรคหนึ่งอย่างเคร่งครัดด้วย

ข้อ ๓๒ เมื่อสำนักงบประมาณได้ให้ความตกลงในการใช้งบประมาณรายจ่ายงบกลางรายการใดแล้ว จะจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลางรายการนั้นให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่สำนักเบิกที่ขอรับการจัดสรรงบประมาณ

การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลางตามวรรคหนึ่ง สำนักงบประมาณจะจัดทำเป็นหนังสือและจัดส่งข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ และให้ถือว่าวันที่ได้จัดส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวเป็นวันที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

หมวด ๒
การใช้รายจ่ายงบกลาง

ข้อ ๓๓ ยกเว้นในกรณีที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ ให้นำความในลักษณะ ๑ และลักษณะ ๒ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๔ มาใช้บังคับกับการใช้รายจ่าย และการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายงบกลางโดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลางรายการใดที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจได้รับการจัดสรร และได้นำไปใช้จ่ายจนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายผลผลิต โครงการ หรือรายการและหรือจากการจัดซื้อจัดจ้าง ตามที่ได้รับจากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลางแล้วมีเงินเหลือจ่ายให้นำส่งคืนคลัง เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องนำไปใช้จ่ายในรายการอื่นๆ ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณก่อน

ลักษณะ ๔
การรายงานผล

ข้อ ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผล ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดให้มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ และให้จัดทำรายงานดังนี้

(๑) รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ ตามเกณฑ์การวัดของตัวชี้วัดผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ หรือตามที่ได้ตกลงกับสำนักงบประมาณ ตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ พร้อมทั้งระบุปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงบประมาณกำหนด และจัดส่งด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐเมื่อสิ้นระยะเวลาในแต่ละไตรมาส ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นไตรมาส

(๒) รายงานประจำปีที่แสดงถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายการให้บริการกระทรวง โดยมีตัวชี้วัดที่ชัดเจนส่งสำนักงบประมาณ ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

นอกเหนือจากส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ขอให้หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจรายงานทางการเงิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงบประมาณกำหนดด้วย

กรณีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดไม่จัดส่งรายงานตามระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันควร ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจแสดงเหตุผลความจำเป็นต่อผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

ข้อ ๓๖ สำนักงบประมาณจะรายงานผลต่อนายกรัฐมนตรี ในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจไม่ปฏิบัติการหรือไม่อาจปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ

นอกจากนี้ สำนักงบประมาณจะรายงานผลการติดตามผลและการประเมินผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรี และจะใช้ผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณตามวรรคหนึ่งประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณต่อไปด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ บรรดาหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ได้กำหนดไว้แล้วก่อนการประกาศใช้ระเบียบนี้ ให้คงใช้ปฏิบัติต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ จนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว

งบประมาณรายจ่ายรายการใดที่ได้ดำเนินการกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปี และอยู่ในระหว่างดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบที่ใช้อยู่เดิม จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ หรือจนกว่าจะสามารถดำเนินการตามระเบียบนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) **นายวุฒิพัฒน์ วิชัยรัตน์**

(นายวุฒิพัฒน์ วิชัยรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

ระเบียบการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๔
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงกำหนดระเบียบขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติรายการและวงเงินก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณแล้ว ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นรายการครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ให้เสนอผลการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการแล้วให้สำนักงบประมาณพิจารณาความเหมาะสมของราคาก่อนทำสัญญาก่อหนี้ผูกพัน เว้นแต่เป็นรายการที่สำนักงบประมาณได้ให้ความเห็นชอบความเหมาะสมของราคาแล้ว

(๒) ในกรณีที่เป็นรายการก่อหนี้ผูกพันซึ่งเป็นรายจ่ายประจำในงบดำเนินงาน งบเงินอุดหนุนหรืองบรายจ่ายอื่น ให้ดำเนินการก่อหนี้ผูกพันภายในวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด รวมทั้งกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนมาตรฐานของทางราชการ โดยให้คำนึงถึงความคุ้มค่าและประหยัด

(ข้อนี้ยกเลิกโดยระเบียบการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓ โดยให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน)

ข้อ ๕ การเสนอให้สำนักงบประมาณพิจารณาความเหมาะสมของราคาตามข้อ ๔ สำหรับรายการครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ไม่ว่าจะเบิกจ่ายในหมวดรายจ่ายใด ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเสนอรายละเอียดประกอบดังนี้

(๑) รายการครุภัณฑ์แต่ละรายการ ให้ระบุราคากลางและคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละรายการที่กำหนดไว้

(๒) รายการที่ดิน ให้ระบุราคากลางที่กำหนดไว้ เนื้อที่ของที่ดินและแผนผังสังเขปของที่ดินแต่ละรายการ จังหวัด อำเภอ และตำบล ซึ่งเป็นที่ตั้งของที่ดิน รวมทั้งราคากลางของที่ดินซึ่งกรมที่ดินเป็นผู้ประมาณการ ราคาที่ดินที่ซื้อขายกันในท้องตลาดในบริเวณและระยะเวลาใกล้เคียง และราคาที่ดินซึ่งทางราชการประเมินเพื่อเสียภาษี

(๓) รายการก่อสร้าง ให้ระบุประเภทของสิ่งก่อสร้าง ราคากลางที่กำหนดไว้ แบบรูปและรายการก่อสร้าง หรือรายละเอียดอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงบประมาณ เช่น ขนาด หรือเนื้อที่ของอาคารที่จะก่อสร้าง เว้นแต่สิ่งก่อสร้างนั้นๆ เป็นสิ่งก่อสร้างที่สำนักงบประมาณได้กำหนดแบบแปลนมาตรฐานขึ้นไว้ หรือส่วนราชการได้กำหนดแบบแปลนมาตรฐานซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสำนักงบประมาณแล้ว ไม่ต้องส่งแบบรูปและรายการก่อสร้างให้สำนักงบประมาณ

*ข้อ ๖ เมื่อได้รับความเห็นชอบเกี่ยวกับความเหมาะสมของราคาจากสำนักงบประมาณแล้ว ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจดำเนินการทำสัญญาก่อหนี้ผูกพันตามวงเงินและรายละเอียดที่สำนักงบประมาณกำหนด

วงเงินและรายละเอียดที่สำนักงบประมาณได้ให้ความเห็นชอบแล้ว จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขมิได้ เว้นแต่จะได้รับความตกลงจากสำนักงบประมาณ

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรายการ วงเงิน ระยะเวลา หรือรายละเอียดของรายการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของรายการโดยไม่เพิ่มวงเงินก่อหนี้ผูกพัน ให้ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

(๒) การขยายระยะเวลาก่อหนี้ผูกพันโดยไม่เพิ่มวงเงินก่อหนี้ผูกพัน ให้เสนอขออนุมัติต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และรายงานสำนักงบประมาณทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

(๓) การเปลี่ยนแปลงรายการหรือการเพิ่มวงเงินก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ให้เสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี โดยต้องส่งผลการจัดซื้อจัดจ้างหรือรายละเอียดอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้สำนักงบประมาณพิจารณาเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย

ให้สำนักงบประมาณมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของรายการก่อหนี้ผูกพันตาม (๑) ได้ตามความเหมาะสม

(ข้อนี้ยกเลิกโดยระเบียบการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๔ โดยให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน)

ข้อ ๘ การขออนุมัติเงินประจำงวดและการใช้รายจ่ายตามระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีหน้าที่ตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๔
(ลงชื่อ) บดี จุณณานนท์
(นายบดี จุณณานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

* แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๓๑ ง วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

การเงินการคลัง

กรมบัญชีกลาง

พระราชบัญญัติ
เงินคงคลัง
พ.ศ. ๒๔๙๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะอภิรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร
อลงกฎ
ธานีนิวัต
มานวราชเสวี
อดุลเดชจรัส
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดระบบการควบคุมเงินแผ่นดิน ว่าด้วยเงินคงคลังให้รัดกุม

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑" หมายความว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งกระทรวงการคลังมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

"บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒" หมายความว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งกระทรวงการคลังมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๕/ตอนที่ ๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๑

"มติให้จ่ายเงินไปก่อน"[๒] หมายความว่า มติของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้ตราขึ้นไว้เป็นพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินั้นไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

"เงินยืมทดรองราชการ" หมายความว่า เงินซึ่งกระทรวงการคลังอนุญาตให้ส่วนราชการมีไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควร เพื่อทดรองจ่ายเป็นค่าใช้สอยปลีกย่อยประจำสำนักงานตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

"เงินฝาก" หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังรับฝากไว้และจ่ายคืนตามคำขอของผู้ฝากตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

"เงินขายบิล" หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังรับไว้ ณ ที่แห่งหนึ่งเพื่อโอนไปจ่าย ณ อีกแห่งหนึ่งตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

"ทุนหมุนเวียน" หมายความว่า ทุนที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจการซึ่งอนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๓ บรรดาเงินทั้งปวงที่พึงชำระให้แก่รัฐบาลไม่ว่าเป็นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินกู้หรือเงินอื่นใด หัวหน้าส่วนราชการที่ได้เก็บหรือรับเงินนั้นมีหน้าที่ควบคุมให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอตามกำหนดเวลาและข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด โดยไม่หักเงินไว้เพื่อการใดๆ เลย

รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการใดๆ หักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัด หรือคลังอำเภอได้ ในกรณีดังนี้

(๑) รายจ่ายที่หักนั้นเป็นรายจ่ายที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่ายได้

(๒) รายจ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามระเบียบที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังเพื่อเป็นค่าสินบนรางวัล หรือค่าใช้จ่ายในการจัดให้ได้มาซึ่งเงินอันพึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล

(๓) รายจ่ายที่ต้องจ่ายคืนให้แก่บุคคลใดๆ เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล[๓]

มาตรา ๕ การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ให้กระทำได้แต่เพื่อโอนเงินไปเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ เท่านั้น

---

[๒] มาตรา ๓ นิยามคำว่า "มติให้จ่ายเงินไปพลางก่อน" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๔

[๓] มาตรา ๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ ให้กระทำได้แต่เฉพาะตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ มติให้จ่ายเงินไปก่อน หรือพระราชกำหนดที่ออกตามความในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ในกรณีที่จ่ายเงินตามมติให้จ่ายเงินไปก่อนหรือตามพระราชกำหนด ให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

มาตรา ๗[๕] ในกรณีต่อไปนี้ให้สั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ก่อนที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่าย คือ

(๑) รายการจ่ายที่มีการอนุญาตให้จ่ายเงินได้แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ แต่เงินที่ตั้งไว้มีจำนวนไม่พอจ่ายและพฤติการณ์เกิดขึ้นให้มีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

(๒) มีกฎหมายใดๆ ที่กระทำให้ต้องจ่ายเงินเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนั้นๆ และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

(๓) มีข้อผูกพันกับรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่กระทำให้ต้องจ่ายเงิน และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

(๔) เพื่อซื้อคืนหรือไถ่ถอนพันธบัตรของรัฐบาลหรือตราสารเงินกู้ของกระทรวงการคลังหรือชำระหนี้ตามสัญญากู้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ ทั้งนี้ ตามจำนวนที่รัฐมนตรีเห็นสมควร

(๕) เพื่อซื้อเงินตราต่างประเทศ พันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ที่มั่นคงในต่างประเทศที่ไม่ใช่หุ้น ในสกุลเงินตราที่จะต้องชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ และในวงเงินไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการซื้อเงินตราต่างประเทศ พันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศ และหลักทรัพย์ที่มั่นคงในต่างประเทศที่ไม่ใช่หุ้น การนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคาร รวมทั้งวิธีปฏิบัติอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

การจ่ายเงินในห้ากรณีข้างต้นนี้ เมื่อได้จ่ายแล้วให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ หรือในกฎหมายว่าด้วยโอนงบประมาณรายจ่าย หรือในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณปีต่อไป

---

[๕] มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๓๕

มาตรา ๘ เงินต่อไปนี้ ให้สั่งจ่ายจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ คือ

(๑) เงินยืมทดรองราชการ

(๒) เงินฝาก

(๓) เงินขายบิล

(๔)[๕] เงินที่จำเป็นต้องจ่ายคืนภายในปีงบประมาณที่นำส่งแล้ว เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล

มาตรา ๙ การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ให้เป็นหน้าที่รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นผู้สั่งจ่ายได้

มาตรา ๑๐[๖] การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมธนารักษ์หรือผู้ที่อธิบดีกรมธนารักษ์มอบหมาย และเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยเฉพาะเพื่อการนี้ เป็นผู้ลงลายมือชื่อรวมกันสั่งจ่าย

มาตรา ๑๑[๗] การสั่งจ่ายเงินจากคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย และให้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ถ้ามีเงินเหลือจ่ายให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ตามวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเป็นทุนหรือเป็นทุนหมุนเวียนเพื่อการใดๆ ให้กระทำได้แต่โดยกฎหมาย

มาตรา ๑๓ องค์การใดๆ ของรัฐบาลที่ได้ตั้งขึ้นแล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ หรือจะตั้งขึ้นใหม่ บรรดาที่ใช้ทุนหรือทุนหมุนเวียนนั้น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำทุนหรือผลกำไรเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

---

[๕] มาตรา ๘ (๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

[๖] มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

[๗] มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

ข้อบังคับกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการหักรายรับจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับ
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการหักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องส่ง พ.ศ. ๒๔๙๘ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักรายรับจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับ พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้การหักรายรับจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับมีความคล่องตัว เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับการปฏิบัติงานด้านการเงินการคลังตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักรายรับจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับ พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒[๑] ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการหักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องส่ง พ.ศ. ๒๔๙๘

(๒) ข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการหักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องส่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐

(๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักรายรับจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับ พ.ศ. ๒๕๔๕

(๔) ระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการหักรายรับจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับ พ.ศ. ๒๕๔๕

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง/หน้า ๒๙/๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และให้หมายความรวมถึงส่วนราชการประจำจังหวัดด้วย

"คลัง" หมายความว่า บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑

"การหักรายรับจ่ายขาด" หมายความว่า การหักรายจ่ายจากเงินรายรับที่ต้องนำส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑

"การถอนคืนเงินรายรับ" หมายความว่า การถอนคืนเงินรายรับที่นำส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ไปแล้ว เพื่อนำมาเบิกจ่ายคืน

"ระบบ GFMIS" หมายความว่า ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System) ซึ่งปฏิบัติโดยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรงหรือผ่านโปรแกรม Excel Loader หรือโปรแกรมอื่นทำนองเดียวกัน ก่อนนำข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเชื่อมโยงข้อมูลเข้าระบบโดยตรงผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยตีความปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งในข้อบังคับนี้ ได้ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๑
การหักรายรับจ่ายขาด

ข้อ ๗ รายจ่ายที่สามารถหักจ่ายจากเงินรายรับที่ต้องนำส่งคลัง ได้แก่

(๑) รายจ่ายที่หักนั้นเป็นรายจ่ายที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่ายได้

(๒) รายจ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามระเบียบที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังเพื่อจ่ายเป็นค่าสินบน รางวัล หรือค่าใช้จ่ายในการจัดให้ได้มาซึ่งเงินอันพึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล

(๓) รายจ่ายที่ต้องจ่ายคืนให้แก่บุคคลใดๆ เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล

ข้อ ๘ การหักรายรับจ่ายขาดของส่วนราชการ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง เว้นแต่

(๑) การหักเงินรายรับเพื่อจ่ายคืนเงินที่ส่วนราชการนำส่งเกินกว่ารายรับส่งผิดประเภทรายได้หรือส่งซ้ำ

(๒) การหักเงินรายรับเพื่อจ่ายตามระเบียบที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังเพื่อจ่ายเป็นค่าสินบน รางวัล หรือค่าใช้จ่ายในการจัดให้ได้มาซึ่งเงินอันพึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล

การหักรายรับจ่ายขาดตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นเงินรายรับที่ได้รับไว้ในจังหวัดเดียวกัน

ข้อ ๙ รายจ่ายที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องทำความตกลงกับกระทรวงการคลังตามข้อ ๘ ให้หัวหน้าส่วนราชการมีอำนาจอนุมัติการหักรายรับจ่ายขาด เมื่อได้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารที่เกี่ยวข้องในการรับเงินและการนำเงินส่งคลังแล้ว

ข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการมีอำนาจหักรายรับจ่ายขาดจากเงินรายรับที่ยังมิได้นำส่งคลังนั้นก่อนได้ หากเงินรายรับที่ต้องหักจ่ายได้นำส่งคลังแล้ว ให้หักจ่ายจากเงินรายรับที่ได้รับในประเภทเดียวกันกับเงินรายรับที่นำส่งคลัง

ข้อ ๑๑ ให้ส่วนราชการนำเงินรายรับที่เหลือจากการหักรายรับจ่ายขาดส่งคลังโดยวิธีฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารตามที่กรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัดกำหนดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ เมื่อส่วนราชการได้นำเงินส่งคลังโดยวิธีฝากธนาคารตามข้อ ๑๑ แล้ว ให้นำสำเนาใบนำฝากเงินที่มีเลขอ้างอิงของธนาคารมาดำเนินการบันทึกรายการตามระบบ GFMIS โดยระบุจำนวนรายได้สุทธิที่ได้รับ และจำนวนรายจ่ายที่หักจากการหักรายรับจ่ายขาด และจัดเก็บสำเนาใบนำฝากเงินดังกล่าวไว้ที่ส่วนราชการเพื่อเป็นหลักฐานการนำเงินส่งคลัง

หมวด ๒
การถอนคืนเงินรายรับ

ข้อ ๑๓ การถอนคืนเงินรายรับของส่วนราชการ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเว้นแต่

(๑) การถอนคืนเงินค่าขายเอกสารที่ได้รับจากการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ที่มีการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างในภายหลังเพื่อจ่ายผู้ซื้อเอกสาร

(๒) การถอนคืนเงินที่ได้รับชดใช้เป็นค่าเสียหายจากการทำละเมิดซึ่งผู้กระทำไม่ต้องรับผิดหรือรับผิดน้อยกว่าที่ได้จ่ายไว้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๓) การถอนคืนเงินที่ได้รับจากการผิดสัญญาลาศึกษาดูงานไว้เกินความรับผิด

ข้อ ๑๔ การถอนคืนเงินรายรับที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องทำความตกลงกับกระทรวงการคลังตามข้อ ๑๓ ให้หัวหน้าส่วนราชการมีอำนาจอนุมัติ เมื่อได้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในการรับเงินและการนำเงินส่งคลังแล้ว

ข้อ ๑๕ การถอนคืนเงินรายรับตามข้อ ๑๓ ให้ส่วนราชการส่งคำขอเบิกเงินที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้วให้แก่กรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อขอเบิกเงินจากคลังเมื่อกรมบัญชีกลางจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการและส่วนราชการได้จ่ายให้แก่เจ้าหนี้ของส่วนราชการหรือผู้มีสิทธิรับเงินแล้ว ให้ส่วนราชการบันทึกรายการจ่ายเงินดังกล่าวตามระบบ GFMIS

ข้อ ๑๖ การถอนคืนเงินรายรับภายในปีงบประมาณที่ได้นำเงินส่งคลัง ให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเบิกจากเงินรายรับประเภทเดียวกับเงินรายรับที่นำส่งคลัง

การถอนคืนเงินรายรับเมื่อพ้นปีงบประมาณที่ได้นำเงินส่งคลังไว้ ให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเบิกจากเงินงบประมาณรายจ่ายของปีที่อนุมัติเบิกงบรายจ่ายอื่นหรืองบรายจ่ายที่กำหนด เพื่อการถอนคืนเงินรายรับ

หมวด ๓
การรายงาน

ข้อ ๑๗ เมื่อส่วนราชการได้ดำเนินการหักรายรับจ่ายขาดแล้ว ให้แจ้งกรมบัญชีกลางและส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบโดยเร็ว โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ประเภท และจำนวนเงินรายรับที่ต้องหักจ่ายเลขอ้างอิงในสำเนาใบนำฝากเงินของธนาคาร และวัน เดือน ปี ที่นำเงินส่งคลัง

(๒) ประเภท และจำนวนเงินรายรับในการหักรายรับจ่ายขาด และวัน เดือน ปี ที่หัก

(๓) เหตุผลในการหักรายรับจ่ายขาด

ข้อ ๑๘ เมื่อส่วนราชการได้ดำเนินการถอนคืนเงินรายรับแล้ว ให้แจ้งกรมบัญชีกลางและส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบโดยเร็ว โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ประเภท และจำนวนเงินรายรับที่ถอนคืน วัน เดือน ปี ที่ได้รับเงิน เลขอ้างอิงในสำเนาใบนำฝากเงินของธนาคาร และวัน เดือน ปี ที่นำส่งคลัง

(๒) ประเภท และจำนวนเงินรายรับที่ถอนคืน และรหัสรายได้

(๓) เงินรายรับที่ถอนคืนนั้นเบิกจากเงินรายได้แผ่นดินหรือเบิกจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีใด

(๔) เหตุผลในการถอนคืนเงินรายรับ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๙ การใดที่ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการหักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องส่ง พ.ศ. ๒๔๙๘ และข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการหักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องส่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐ ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าวต่อไปจนกว่าการดำเนินการนั้นจะเสร็จสิ้น

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์**

(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

พระราชบัญญัติ
เงินตรา
พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินตรา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑

(๒) พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓

(๓) พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๔) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๕) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒

(๖) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๓

(๗) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๘) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๙) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๑๐) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๗

(๑๑) พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๐๑

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕/ตอนที่ ๖๕/หน้า ๔๐๙/๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๔[๒] ในพระราชบัญญัตินี้

"กองทุนการเงิน"[๓] หมายความว่า กองทุนการเงินระหว่างประเทศตามข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก

"ใบสำคัญสิทธิซื้อส่วนสำรอง"[๔] หมายความว่า ใบสำคัญสิทธิซื้อส่วนสำรองที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ

"ซื้อหรือขายทันที" หมายความว่า ซื้อหรือขายโดยโอนตามคำสั่งทางโทรเลข

"หลักทรัพย์ต่างประเทศ" หมายความว่า

(๑) หลักทรัพย์ของรัฐบาลต่างประเทศหรือของสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก

(๒) หลักทรัพย์ที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกค้ำประกันการชำระหนี้ตามหลักทรัพย์นั้น

(๓) ตราสารที่สถาบันการเงินระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกออกให้เป็นหลักฐานว่าผู้ถือตราสารได้มีส่วนร่วมกับสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกในการให้กู้ยืมเงินแก่รัฐบาลสมาชิก หรือองค์การของรัฐบาลสมาชิกของสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกตามจำนวนดังระบุไว้ในตราสารนั้น

"อัตราเผื่อเหลือเผื่อขาด" หมายความว่า ความยิ่งหย่อนแห่งน้ำหนักและเนื้อโลหะของเหรียญกษาปณ์จากอัตราที่กำหนด

"เงินตราที่พึงเปลี่ยนได้" หมายความว่า เงินตราของประเทศที่รับปฏิบัติแล้วตามพันธะที่ตั้งไว้ตามหมวด ๘ แห่งข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

"ใบสำคัญสิทธิพิเศษถอนเงิน" หมายความว่า ใบสำคัญสิทธิพิเศษถอนเงินที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

---

[๒] มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖

[๓] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "กองทุนการเงิน" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๒๑

[๔] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ใบสำคัญสิทธิ์ซื้อส่วนสำรอง" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๒๑

"พนักงานเจ้าหน้าที่"[๕] หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
เงินตราและหน่วยของเงินตรา

มาตรา ๖ เงินตราได้แก่เหรียญกษาปณ์และธนบัตร

มาตรา ๗ หน่วยของเงินตราเรียกว่า "บาท" หนึ่งบาทแบ่งเป็นหนึ่งร้อยสตางค์

คำว่า "บาท" นั้น จะใช้เครื่องหมาย "บ." แทนก็ได้

มาตรา ๘[๖] ค่าเสมอภาคของบาทได้แก่ค่าของบาทที่กำหนดโดยเทียบกับหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินหรือเทียบกับเงินตราสกุลอื่น หรือเทียบกับค่าที่คำนวณได้จากเงินตราสกุลอื่นหลายสกุลรวมกัน หรือเทียบกับหน่วยเทียบอื่นที่กองทุนการเงินกำหนดขึ้น การกำหนดค่าเสมอภาคของบาทดังกล่าวให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

ในกรณีที่มีการกำหนดค่าเสมอภาคของบาทตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีเหตุสมควรรัฐมนตรีอาจประกาศให้ระงับใช้ค่าเสมอภาคของบาทชั่วคราว เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวัน โดยจะประกาศให้ใช้ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราระบบใดตามที่เห็นสมควรในระหว่างนั้น ด้วยหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทย

ในกรณีที่ไม่มีการกำหนดค่าเสมอภาคของบาทตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีอาจประกาศให้ใช้ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราระบบใดได้ตามที่เห็นสมควรโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทย

---

[๕] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖

[๖] มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ จำหน่าย ใช้ หรือนำออกใช้ซึ่งวัตถุหรือเครื่องหมายใดๆ แทนเงินตรา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐[๗] ให้กระทรวงการคลังจัดทำและนำออกใช้ซึ่งเหรียญกษาปณ์

เหรียญกษาปณ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ละชนิด ราคา ที่นำออกใช้ ให้มีได้เพียงขนาดเดียว และจะมีขนาดเท่ากับเหรียญกษาปณ์ชนิด ราคาอื่น ไม่ได้เว้นแต่กรณีการจัดทำและนำออกใช้เป็นเหรียญกษาปณ์ที่ระลึก หรือเหรียญกษาปณ์ที่ใช้แทนเหรียญกษาปณ์ที่ถอนคืน

ชนิด ราคา โลหะ อัตราเนื้อโลหะ น้ำหนัก ขนาด ลวดลาย และลักษณะอื่นๆ (ถ้ามี) ของเหรียญกษาปณ์รวมทั้งอัตราเผื่อเหลือเผื่อขาด ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ เหรียญกษาปณ์เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายไม่เกินจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒[๘] เหรียญกษาปณ์ชำรุดไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

เหรียญกษาปณ์ต่อไปนี้เป็นเหรียญกษาปณ์ชำรุด

(๑) เหรียญกษาปณ์ที่ถูกตัด หรือถูกตอก หรือถูกตี หรือถูกกระทำด้วยประการใดๆ ให้บุบสลาย หรือชำรุดจนเสียรูป หรือลวดลายลบเลือน หรือเปลี่ยนแปลงในดุลภาค หรือบิดงอ หรือทำให้น้ำหนักลดลง ไม่ว่าโดยเหตุใดในลักษณะที่ปรากฏโดยชัดแจ้ง

(๒) เหรียญกษาปณ์ที่สึกหรอไปตามธรรมดาจนมีน้ำหนักลดลงเกินกว่าสองเท่าครึ่งของอัตราเผื่อเหลือเผื่อขาด

มาตรา ๑๓[๙] ให้กระทรวงการคลังรับแลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ชำรุดตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เหรียญกษาปณ์ชำรุดที่จะรับแลกเปลี่ยนได้ ต้องเป็นเหรียญกษาปณ์ที่มิใช่เหรียญกษาปณ์ทองคำ เหรียญกษาปณ์เงิน หรือเหรียญกษาปณ์ขัดเงา

(๒) เหรียญกษาปณ์ที่ชำรุดตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง (๑) ให้รับแลกเปลี่ยนได้ครึ่งราคาของเหรียญกษาปณ์นั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

---

[๗] มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖

[๘] มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖

[๙] มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖

(๓) เหรียญกษาปณ์ที่ชำรุดตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง (๒) ให้รับแลกเปลี่ยนได้เต็มราคาของเหรียญกษาปณ์นั้น

พนักงานเจ้าหน้าที่และสถานที่รับแลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ชำรุดตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ทวิ [๑๐] เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจถอนคืนเหรียญกษาปณ์ที่ออกใช้ ชนิดและราคาใดๆ โดยให้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อื่นได้

การถอนคืนเหรียญกษาปณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ชนิด ราคา และลักษณะของเหรียญกษาปณ์ที่ถอนคืน

(๒) ระยะเวลาให้นำเหรียญกษาปณ์ที่ถอนคืนมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อื่น ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ

(๓) พนักงานเจ้าหน้าที่และสถานที่รับเหรียญกษาปณ์ที่ถอนคืน

เหรียญกษาปณ์ที่นำมาแลกเปลี่ยน ถ้าเป็นเหรียญกษาปณ์ชำรุดตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ให้รับแลกเปลี่ยนตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๑๓ ตรี [๑๑] เหรียญกษาปณ์ที่ได้รับจากการถอนคืนตามมาตรา ๑๓ ทวิ วรรคสอง (๒) รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรมธนารักษ์นำไปยุบหลอมหรือทำลายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นหรือจำหน่ายต่อไปได้ หรือสั่งให้กรมธนารักษ์จัดการจำหน่ายโดยให้ผู้ซื้อต้องนำไปยุบหลอมหรือทำลายตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมธนารักษ์กำหนด และต้องยุบหลอมหรือทำลายภายใต้การควบคุมและตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาให้แลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ที่ถอนคืนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ ทวิ วรรคสอง (๒) บรรดาเหรียญกษาปณ์ที่ถอนคืนไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

เหรียญกษาปณ์ที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมายเพราะพ้นกำหนดระยะเวลาการถอนคืน ถ้าผู้ใดนำเหรียญกษาปณ์มาขอแลกเปลี่ยนกับธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อื่นโดยแสดงเหตุผลและความจำเป็น ให้กระทรวงการคลังรับแลกเปลี่ยนตามมาตรา ๑๓ ทวิ ได้ตลอดไป

---

[๑๐] มาตรา ๑๓ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖

[๑๑] มาตรา ๑๓ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖

มาตรา ๑๔ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดทำจัดการ และนำออกใช้ซึ่งธนบัตรของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ต่อไป

ให้รัฐมนตรีประกาศ ชนิด ราคา สีขนาด และลักษณะอื่นๆ ของธนบัตรที่จะออกใช้ในราชกิจจานุเบกษาเว้นแต่ในกรณีที่จะนำออกใช้ซึ่งธนบัตรถอนคืน

มาตรา ๑๕ ธนบัตรเป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายโดยไม่จำกัดจำนวน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้นำออกใช้ซึ่งธนบัตร เว้นแต่เป็นการแลกเปลี่ยนทันที กับ

(๑) ธนบัตรที่นำออกใช้ไปก่อนแล้ว ซึ่งถอนคืนจากธนบัตรออกใช้ หรือ

(๒) สินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีค่าเท่ากันและระบุไว้ในมาตรา ๓๐ ซึ่งจะต้องรับขึ้นบัญชีทุนสำรองเงินตราที่รักษาไว้ตามมาตรา ๒๖

ธนบัตรได้ชื่อว่าออกใช้นับแต่เวลาที่นำออกใช้และก่อนถอนคืน

มาตรา ๑๗ ธนบัตรที่ถอนคืนจากธนบัตรออกใช้จะเลิกใช้และทำลายเสีย หรือจะเก็บไว้และนำออกใช้อีกก็ได้

มาตรา ๑๘ ธนบัตรชำรุดไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายธนบัตรต่อไปนี้เป็นธนบัตรชำรุด

(๑) ธนบัตรครึ่งฉบับ คือครึ่งหนึ่งของธนบัตรซึ่งได้ถูกแยกตรงกลาง หรือใกล้กับกลางเป็นสองส่วนตามยืน

(๒) ธนบัตรต่อท่อนผิด คือ ธนบัตรซึ่งมีส่วนของธนบัตรฉบับอื่นมาต่อเข้าเป็นฉบับเดียวกัน หรือ

(๓) ธนบัตรขาดวิ่นหรือลบเลือน คือ ธนบัตรซึ่งส่วนหนึ่งขาดหาย หรือมีเหตุที่ทำให้อ่านข้อความหรือตัวเลขไม่ได้ความ

มาตรา ๑๙ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับแลกเปลี่ยนธนบัตรชำรุดตามข้อจำกัดหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจถอนคืนธนบัตรออกใช้ชนิดและราคาใดๆ โดยให้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นได้

การถอนคืนธนบัตรออกใช้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในประกาศถอนคืนธนบัตรออกใช้อย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ชนิดและราคาของธนบัตรที่ถอนคืน

(๒) ระยะเวลาให้นำส่งธนบัตรที่ถอนคืนซึ่งต้องกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) พนักงานเจ้าหน้าที่และสถานที่รับธนบัตรที่ถอนคืน

มาตรา ๒๑ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้กำหนดให้นำส่งธนบัตรที่ถอนคืนตามความในมาตรา ๒๐ บรรดาธนบัตรที่รัฐมนตรีประกาศถอนคืนไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย แต่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ธนบัตรถอนคืนตกเป็นเงินที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๒ บรรดาธนบัตรที่ตกเป็นเงินที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมาย ตามความในมาตรา ๒๑ ซึ่งมิได้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นภายในเวลาที่กำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนได้ ให้ถือว่าเป็นธนบัตรที่ถอนคืนแล้วจากธนบัตรออกใช้และจะโอนสินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งที่มีค่าเท่ากันซึ่งถือไว้เป็นทุนสำรองเงินตราตามมาตรา ๒๖ ให้เป็นรายได้ของแผ่นดินก็ได้

หมวด ๒
การดำรงไว้ซึ่งค่าของบาท

มาตรา ๒๓[๑๒] เพื่อประโยชน์ในการดำรงไว้ซึ่งค่าของบาทให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราซื้อหรือขายทันทีซึ่งเงินตราต่างประเทศที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ตามที่ธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรจะเรียกให้ซื้อหรือขาย แต่การซื้อหรือขายคราวหนึ่งๆ ต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนซึ่งรัฐมนตรีกำหนด

เงินตราต่างประเทศที่กำหนดโดยกฎกระทรวงนั้น ต้องเป็นเงินตราที่ประกอบขึ้นเป็นทุนสำรองเงินตราได้

ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราไม่จำต้องซื้อหรือขายทันทีตามวรรคหนึ่งในขณะที่ยังมีกฎหมายว่าด้วยการจำกัดการซื้อขายเงินปริวรรตต่างประเทศใช้บังคับอยู่

[๑๒] มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๒๔[๑๓] การซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยหรือทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรากับธนาคารพาณิชย์ตามมาตรา ๒๓ นั้น อัตราซื้อหรือขายทันทีจะต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนตามค่าเสมอภาคของบาทได้ไม่สูงกว่าอัตราขั้นสูงและไม่ต่ำกว่าอัตราขั้นต่ำที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕[๑๔] รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราขั้นสูงและอัตราขั้นต่ำสำหรับการซื้อหรือขายทันทีซึ่งเงินตราต่างประเทศโดยธนาคารพาณิชย์หรือบุคคลอื่นได้ และเมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว ธนาคารพาณิชย์หรือบุคคลอื่นที่ซื้อหรือขายทันทีซึ่งเงินตราต่างประเทศต้องซื้อหรือขายในอัตราที่ไม่สูงหรือต่ำกว่าอัตราที่กำหนดนั้น

ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์หรือบุคคลอื่นรับเงินส่วนลด หรือเรียกเก็บเงินไม่ว่าประเภทใดเนื่องในการซื้อหรือขายทันทีซึ่งเงินตราต่างประเทศนอกจากค่าโทรเลข ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีประกาศตามวรรคหนึ่งหรือไม่

หมวด ๓
ทุนสำรองเงินตรา

มาตรา ๒๖ เพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพของเงินตรา ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรักษาทุนสำรองเงินตราไว้กองหนึ่งเรียกว่า “ทุนสำรองเงินตรา”

มาตรา ๒๗ บรรดาสินทรัพย์ที่มีอยู่ในทุนสำรองเงินตราซึ่งมีอยู่ก่อนและในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นทุนสำรองเงินตราตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ทุนสำรองเงินตรานั้นให้กันไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากสินทรัพย์อื่นๆ บรรดาที่เป็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๙[๑๕] ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๔ ห้ามมิให้จ่ายทุนสำรองเงินตรา เว้นแต่

(๑) ในขณะเดียวกันนั้นจะได้ถอนธนบัตรเป็นจำนวนเท่ากันคืนจากธนบัตรออกใช้หรือ

---

[๑๓] มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖

[๑๔] มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๒๑

[๑๕] มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒) ในขณะเดียวกันนั้นจะได้รับสินทรัพย์อย่างอื่นตามมาตรา ๓๐ มีค่าเท่ากันขึ้นบัญชีเป็นทุนสำรองเงินตรา

การจ่ายทุนสำรองเงินตราดังกล่าวจะกระทำได้ต่อเมื่อได้มีคำสั่งของผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๓๐[๑๖] ให้สินทรัพย์ต่อไปนี้เป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรองเงินตรา

(๑) ทองคำ

(๒) เงินตราต่างประเทศอันเป็นเงินตราที่พึงเปลี่ยนได้ หรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ทั้งนี้ ต้องเป็นรูปเงินฝากในธนาคารนอกราชอาณาจักรหรือในสถาบันการเงินระหว่างประเทศ

(๓) หลักทรัพย์ต่างประเทศที่จะมีการชำระหนี้เป็นเงินตราต่างประเทศที่ระบุไว้ใน (๒)

(๔) ทองคำ สินทรัพย์ต่างประเทศ และสิทธิพิเศษถอนเงิน ทั้งนี้ที่นำส่งสมทบกองทุนการเงิน

(๕) ใบสำคัญสิทธิซื้อส่วนสำรอง

(๖) ใบสำคัญสิทธิพิเศษถอนเงิน

(๗) หลักทรัพย์รัฐบาลไทยที่จะมีการชำระหนี้เป็นเงินตราต่างประเทศที่ระบุไว้ใน (๒) หรือเป็นบาท

(๘) ตั๋วเงินในประเทศที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพึงซื้อหรือรับช่วงซื้อลดได้ แต่ต้องมีค่ารวมกันไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนธนบัตรออกใช้

สินทรัพย์ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) นั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องจัดดำรงไว้ให้มีค่ารวมกันทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของจำนวนธนบัตรออกใช้

มาตรา ๓๑[๑๗] การคำนวณค่าแห่งสินทรัพย์ที่เป็นหรือจะรับเข้าเป็นทุนสำรองเงินตรานั้นให้คำนวณดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นหลักทรัพย์รัฐบาลไทยที่มีราคาเป็นบาทหรือตั๋วเงินในประเทศให้คำนวณตามราคาที่ซื้อหรือรับช่วงซื้อลดไว้หรือที่ตราไว้แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

---

[๑๖] มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๒๑

[๑๗] มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) ในกรณีที่เป็นสินทรัพย์ที่มีราคาหรือมูลค่าเป็นเงินตราต่างประเทศหรือสิทธิพิเศษถอนเงิน ให้คำนวณตามราคาหรือจำนวนดังนี้

(ก) ทองคำและหลักทรัพย์ต่างประเทศ ให้คำนวณตามราคาในตลาดต่างประเทศเมื่อสิ้นปีแต่ละปีหรือถ้าเป็นทองคำหรือหลักทรัพย์ต่างประเทศที่ซื้อในระหว่างปีใดให้คำนวณตามราคาที่ซื้อจนถึงเวลาตีราคาเมื่อสิ้นปีที่ซื้อนั้น

(ข) ทองคำ สินทรัพย์ต่างประเทศ และสิทธิพิเศษถอนเงินที่นำส่งสมทบกองทุนการเงินตามความในมาตรา ๓๐ (๔) ให้คำนวณตามจำนวนหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินที่กองทุนแจ้งไว้ครั้งหลังสุด

(ค) ใบสำคัญสิทธิซื้อส่วนสำรองและใบสำคัญสิทธิพิเศษถอนเงิน ให้คำนวณตามจำนวนหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินที่ตราไว้

(ง) เงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณตามจำนวนเงินฝากในขณะนั้น

(จ) หลักทรัพย์รัฐบาลไทย ให้คำนวณตามราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่ซื้อหรือรับช่วงซื้อลดหรือที่ตราไว้แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

การคำนวณสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง (๒) เป็นบาท ให้คำนวณดังนี้

(๑) ในกรณีที่ไม่มีการกำหนดค่าเสมอภาคของบาทหรือค่าเสมอภาคของบาทถูกระงับใช้ให้คำนวณเป็นบาทตามอัตรากลางระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายทันทีซึ่งเงินตราต่างประเทศสกุลที่เกี่ยวข้องโดยใช้อัตราในตลาดในวันสิ้นปี หรือในกรณีที่เป็นสินทรัพย์ที่ซื้อในระหว่างปีให้ใช้อัตราที่ใช้ในการตีราคาเมื่อสิ้นปีก่อน

(๒) ในกรณีที่มีการกำหนดค่าเสมอภาคของบาท ให้คำนวณโดยแปลงราคาหรือจำนวนสินทรัพย์นั้นเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลอื่นที่อาจคำนวณกลับเป็นหน่วยเทียบของบาทได้โดยใช้อัตรากลางระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายทันทีซึ่งเงินตราต่างประเทศสกุลอื่นนั้นในตลาดต่างประเทศในวันสิ้นปี หรือในกรณีที่เป็นสินทรัพย์ที่ซื้อในระหว่างปี ให้ใช้อัตราที่ใช้ในการตีราคาเมื่อสิ้นปีก่อน แล้วให้คำนวณเป็นบาทตามค่าเสมอภาค

(๓) ในกรณีที่มีการกำหนดค่าเสมอภาคของบาท โดยเทียบกับหน่วยเทียบที่กองทุนการเงินกำหนด และเงินตราต่างประเทศสกุลที่เกี่ยวข้องนั้นมีค่าเสมอภาคโดยเทียบกับหน่วยเทียบที่กองทุนการเงินกำหนดเช่นกัน ให้คำนวณเป็นบาทตามอัตราแลกเปลี่ยนตามค่าเสมอภาค

มาตรา ๓๒ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยตีราคาสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตรา ทุกๆ ปี ไม่ช้ากว่าหกสิบวันนับแต่วันขึ้นปีใหม่

มาตรา ๓๓[๑๘] ผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองเงินตราแต่ละปีให้ใช้เพื่อการต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ธนบัตร รวมตลอดถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดตั้งโรงพิมพ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อพิมพ์ธนบัตรและสิ่งพิมพ์อื่นที่รัฐมนตรีเห็นชอบ และการตั้งเป็นทุนหมุนเวียนตามความจำเป็นเพื่อดำเนินกิจการโรงพิมพ์ดังกล่าวด้วย

(๒) ค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการธนบัตร

(๓) ค่าเสื่อมราคาหรือสูญไปซึ่งสินทรัพย์ที่ถือไว้ในทุนสำรองเงินตรา

เงินคงเหลือหลังจากการจ่ายที่กล่าวแล้ว ให้รับขึ้นบัญชีสำรองพิเศษไว้

เงินคงเหลือหลังจากการจ่ายตามวรรคสอง เมื่อสิ้นปี ให้โอนเข้าบัญชีสำรองพิเศษหรือบัญชีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด[๑๙]

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ทุนสำรองเงินตรามีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงเพราะการตีราคาตามมาตรา ๓๒ หรือเพราะมีการเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศใดๆ ที่ถือไว้ในทุนสำรองเงินตราอันเป็นเหตุให้มีผลกำไรหรือขาดทุนผลกำไรหรือขาดทุนนั้นให้รับขึ้นหรือจ่ายจากบัญชีสำรองพิเศษตามความในมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี ถ้ามีไม่พอจ่าย ก็ให้จ่ายรายได้ของแผ่นดินเท่าจำนวนที่ขาดอยู่นั้นไปใช้ทุนสำรองเงินตรา

ถ้าในปีต่อๆ ไป ผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองเงินตรามีเหลือจากการจ่ายตามมาตรา ๓๓ ให้ใช้คืนเงินรายได้ของแผ่นดินจนครบจำนวนที่ได้จ่ายตามความในวรรคก่อนและเมื่อเหลือเท่าใดจึงให้รับขึ้นบัญชีสำรองพิเศษไว้

มาตรา ๓๔/๑[๒๐] สินทรัพย์ที่ได้รับบริจาคเพื่อกิจการของฝ่ายออกบัตรธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย ให้นำเข้าบัญชีสำรองพิเศษ

มาตรา ๓๔/๒[๒๑] ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจโอนสินทรัพย์ในบัญชีสำรองพิเศษเข้าเป็นสินทรัพย์ในบัญชีทุนสำรองเงินตรา เพื่อการนำออกใช้ซึ่งธนบัตรได้

---

[๑๘] มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๒๑

[๑๙] มาตรา ๓๓ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

[๒๐] มาตรา ๓๔/๑ เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

[๒๑] มาตรา ๓๔/๒ เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

เมื่อมีการถอนธนบัตรตามวรรคหนึ่งคืนจากธนบัตรออกใช้ ให้โอนสินทรัพย์ที่มีค่าเท่ากันในบัญชีทุนสำรองเงินตรา เข้าเป็นสินทรัพย์ในบัญชีสำรองพิเศษ

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕[๒๒] ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ธนาคารพาณิชย์ใดซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากอัตรากำหนดอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสามเท่าของจำนวนเงินที่ซื้อหรือขายต่างไปจากอัตราที่กำหนดนั้น หรือเป็นเงินหนึ่งพันบาทแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่ากัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

[๒๒] มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อบังคับ
ว่าด้วยการฝากและถอนคืนเงินต่อกระทรวงการคลัง
พ.ศ. ๒๔๙๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อบังคับว่าด้วยการฝากและถอนคืนเงินการกุศลต่อพระคลัง ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทรศก ๑๒๓ และฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๐ หรือข้อบังคับและระเบียบที่แย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๒ เงินอันพึงฝากกระทรวงการคลังได้ต้องไม่เข้าลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

ก. เงินงบประมาณ

ข. เงินขององค์การที่มีบัญชีเงินทุนหมุนเวียน

ค. เงินรายรับของรัฐ

ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังให้ฝากได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย การนำเงินฝากคลัง ต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๓ เงินของส่วนราชการหรือองค์การ ต้องนำฝากกระทรวงการคลังทั้งสิ้น เว้นแต่มีความจำเป็นต้องมีเงินสดไว้เพื่อใช้จ่ายเป็นรายย่อย และหรือประสงค์จะขอกำหนดวงเงินฝากไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อสะดวกและรวดเร็วในการจ่ายเงิน ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาเป็นรายๆ ไป

ในกรณีที่กระทรวงการคลังอนุญาตให้ฝากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ ถ้าเมื่อใดยอดเงินในบัญชีเกินกว่าวงเงินที่ได้รับอนุญาตให้รีบถอนส่วนที่เกินนำส่งฝากคลังทันที

ข้อ ๔ การนำเงินส่งขั้นบัญชีฝากคลังทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ใช้ใบนำส่งตามแบบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๕ การเบิกถอนคืนเงินจากคลังทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ใช้ฎีกาตามแบบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๖ การฝากหรือถอนคืนตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ส่วนกลาง ให้ส่วนราชการหรือองค์การที่นำเงินฝากหรือตั้งเบิกเงิน แสดงยอดเงินคงเหลือ พร้อมกับลงลายมือชื่อรับรองยอดเงินตามแบบของกระทรวงการคลังแนบไปพร้อมกับใบนำส่งหรือฎีกาด้วยทุกคราว

ข้อ ๗ การเบิกเงินฝากจากคลังให้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังโดยอนุโลม

ข้อ ๘ เงินฝากที่ได้เบิกจากคลังแล้ว ถ้าจ่ายไม่หมดหรือยังไม่ได้จ่ายภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเงินไปให้ผู้เบิกนำส่งฝากคลังในวันรุ่งขึ้น

ข้อ ๙ การจ่ายเงินหรือชำระเงินแก่เจ้าหนี้ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป สำหรับส่วนกลางให้จ่ายเป็นเช็ค เงินต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท จะจ่ายเป็นเช็คก็ได้ ถ้าต้องจ่ายเป็นเงินสดก็ให้เบิกเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยมาเก็บรักษาไว้รอการจ่ายได้ไม่เกิน ๓ วันทำการ เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว ให้นำเข้าบัญชีเงินฝากของผู้เบิก ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย และเมื่อจ่ายไม่หมดหรือไม่ได้จ่ายภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้เบิกเงินไปจากคลัง ให้ผู้เบิกปฏิบัติการนำส่งคืนคลังดังกล่าวในข้อ ๘

การออกเช็คสั่งจ่ายเงินต้องมีผู้ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายร่วมกันสองคน

สำหรับส่วนภูมิภาค เงินที่ได้เบิกจากคลังแล้ว ถ้าจ่ายไม่หมดหรือยังไม่ได้จ่ายภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเงิน ให้ผู้เบิกนำส่งคืนคลังในวันทำการรุ่งขึ้น

ข้อ ๑๐ การถอนคืนสำหรับส่วนกลาง ให้ร่วมใช้สมุดคู่มือวางฎีกา (ป๊าสบุ๊ค) ของส่วนราชการและองค์การนั้นๆ

ข้อ ๑๑ ในวันสิ้นเดือน ให้คลังจังหวัดหรือคลังอำเภอเก็บยอดในบัญชีเงินฝากทุกประเภททั้งรับทั้งจ่ายนำไปแยกลงในแบบของกระทรวงการคลัง เมื่อรวมเงินรับเงินจ่ายเท่าใดให้นำยอดเงินไปลงในงบเดือนหมวดเงินรับฝาก ตามประเภทที่ได้รับได้จ่าย แล้วแสดงยอดเงินคงเหลือส่งกรมบัญชีกลางพร้อมงบเดือน

อนึ่ง เงินฝากประเภทใด แม้ไม่มีการรับและจ่าย แต่ถ้ายอดเงินฝากยังมีคงเหลืออยู่ก็ให้คลังแสดงยอดเงินคงเหลือนั้นลงในแบบของกระทรวงการคลังส่งไปให้ตรวจสอบด้วย

ข้อ ๑๒ ผู้มีหน้าที่นำเงินมาฝากหรือถอนคืนเงินจากคลังจังหวัด หรือคลังอำเภอ ต้องนำป๊าสบุ๊คตามแบบของกระทรวงการคลัง ยื่นต่อคลัง เมื่อคลังได้รับเงินนำส่งแล้ว หรือได้จ่ายถอนคืนเงินไปเท่าใด ก็ให้คลังลงรับหรือจ่ายในป๊าสบุ๊คพร้อมกับแสดงยอดเงินคงเหลือ และลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกคราว

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้มีหน้าที่นำฝากหรือถอนคืนเงินมาไม่ได้ จะให้ผู้อื่นถือป๊าสบุ๊ค แทนตัว จะต้องแจ้งให้คลังทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าป๊าสบุ๊คหาย ให้รีบแจ้งให้คลังทราบโดยทันที ห้ามมิให้คลังรับฝากเงินหรือจ่ายถอนคืนเงินโดยไม่มีป๊าสบุ๊คมายื่นเป็นอันขาด

ข้อ ๑๔ เอกสารและหลักฐานอื่นใดอันเกี่ยวแก่การเงินทั้งสิ้น ให้เก็บรักษาไว้ ณ ที่ปลอดภัย ส่วนฎีกาให้ส่งกรมบัญชีกลางพร้อมกับงบเดือน

ข้อ ๑๕ ให้หัวหน้ากรมหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือองค์การ ทำการตรวจรับรองบัญชีเงินฝากคลังและงบเงินคงเหลือประจำวัน เป็นการประจำทุกวัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เมษายน ๒๔๙๕

(ลงชื่อ) ภ. บริภัณฑ์ยุทธกิจ

(ภ. บริภัณฑ์ยุทธกิจ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๖

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ประกาศใช้ระเบียบนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดแห่งระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐและจังหวัด แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑
การรับเงินหรือทรัพย์สิน

ข้อ ๕ ในการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ ให้ส่วนราชการเป็นผู้รับบริจาคตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) การรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินไม่ว่ากรณีใดๆ ให้ส่วนราชการผู้รับบริจาคคำนึงถึงผลได้ผลเสีย และประโยชน์ที่ทางราชการจะพึงได้รับ และจะพึงต้องให้ตอบแทนทั้งในปัจจุบันและอนาคตเป็นสำคัญ

(๒) การรับบริจาคที่มีเงื่อนไขเป็นการผูกพันจะต้องไม่ให้ประโยชน์ต่อผู้ใดโดยเฉพาะ

(๓) การรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินที่มีภาระติดพัน หรือมีภาระต้องเรียกร้องหรือซ่อมบำรุงรักษา ส่วนราชการผู้รับบริจาคจะต้องพิจารณาว่าผลตอบแทนที่ได้รับคุ้มกับค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องเสียไปหรือไม่

(๔) ในกรณีที่ส่วนราชการได้รับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินที่ไม่ตรงกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ให้ส่วนราชการที่ได้รับการบริจาคมาส่งมอบให้แก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการดูแลและบริหารทรัพย์สินของแผ่นดินต่อไป

ในกรณีที่มีผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้ทางราชการทุกกรณี ให้มีการรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ และให้ถือว่าเป็นการรับบริจาคในนามของส่วนราชการ

(๕) หัวหน้าส่วนราชการอาจตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในการรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินก่อนก็ได้

ข้อ ๖ ในการรับบริจาคทรัพย์สินอื่นนอกจากเงิน ให้ส่วนราชการผู้รับบริจาคตรวจสอบเสียก่อนว่าทรัพย์สินที่จะรับบริจาคมีเอกสารสิทธิสมบูรณ์ ทั้งนี้ เพื่อมิให้ต้องเกิดคดีฟ้องร้องกันภายหลัง

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ส่วนราชการกำหนดเงื่อนไขในการประมูลซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของ หรือให้เช่าทรัพย์สิน โดยระบุให้ผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เช่าทรัพย์สิน หรือผู้ที่เป็นคู่สัญญากับทางราชการต้องบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ส่วนราชการนั้น

ส่วนราชการจะกำหนดเงื่อนไขในการประมูลตามวรรคแรก ให้มีการบริจาคทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งทรัพย์สินที่เป็นส่วนประกอบของอสังหาริมทรัพย์นั้นก็ได้ แต่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

หมวด ๒
การจ่ายเงิน

ข้อ ๘ เงินบริจาคหรือดอกผลที่เกิดจากทรัพย์สินซึ่งมีผู้บริจาค ส่วนราชการจะนำไปจ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันได้เฉพาะในกิจการที่ผู้บริจาคระบุวัตถุประสงค์ในการใช้ไว้เท่านั้น

ในกรณีที่ผู้บริจาคไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์ไว้ หรือระบุวัตถุประสงค์ไว้ไม่ชัดแจ้ง ให้ส่วนราชการนำไปใช้จ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันได้ ในกิจการของส่วนราชการนั้น หรือในทางที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการโดยส่วนรวมตามระเบียบที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ กระทรวงการคลังอาจพิจารณาให้นำเงินบริจาคในกรณีดังกล่าวส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดินตามจำนวนที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๙ ให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในการจ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันเงินบริจาคหรือดอกผลซึ่งเกิดจากทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด ๓
การเก็บรักษาและการตรวจสอบ

ข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาเงินสดไว้ เพื่อสำรองจ่ายได้ภายในวงเงินที่กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง นอกนั้นให้นำฝากกระทรวงการคลัง สำนักงานคลังจังหวัดหรือสำนักงานคลังอำเภอแล้วแต่กรณี หรือนำฝากธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือธนาคารพาณิชย์ที่กระทรวงการคลัง ให้ความเห็นชอบ

การนำฝากธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือธนาคารพาณิชย์ที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบจะต้องไม่เกินวงเงินที่ได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๑ การปฏิบัติเกี่ยวกับบัญชี วิธีการจ่าย และหลักฐานการรับจ่าย เงินบริจาคให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นและให้รวบรวมหลักฐานการรับจ่ายให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค แล้วแต่กรณีตรวจสอบได้ทุกขณะ

ข้อ ๑๒ วิธีปฏิบัติอื่นใดซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้วินิจฉัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๖
(ลงชื่อ) **สุธี สิงห์เสน่ห์**
(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินทดรองราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อให้ส่วนราชการสามารถนำเงินทดรองราชการไปทดรองจ่ายในการปฏิบัติราชการได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบเงินทดรองราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ" หมายความว่า ส่วนราชการที่ได้รับงบประมาณรายจ่าย ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับส่วนราชการนั้นๆ โดยเฉพาะ หรือเป็นงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้ในงบกลาง

"หน่วยงานในสังกัด" หมายความว่า หน่วยงานในสังกัดของส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ ทั้งที่เป็นส่วนราชการผู้เบิกและหน่วยงานย่อย

"ส่วนราชการผู้เบิก" หมายความว่า ส่วนราชการซึ่งเบิกเงินกับกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด

"หน่วยงานย่อย" หมายความว่า ส่วนราชการซึ่งมิได้เบิกเงินกับกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด

"สำนักงานคลังจังหวัด" หมายความรวมถึงสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ ด้วย

"ใบสำคัญคู่จ่าย" หมายความว่า หลักฐานการจ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงิน หลักฐานของธนาคารแสดงการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ หรือหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับที่ธนาคารและให้รวมถึงใบนำส่งเงินต่อคลังด้วย

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
เงินทดรองราชการ

ข้อ ๖ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณมีเงินทดรองราชการตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลอันสมควร กระทรวงการคลังอาจพิจารณาเพิ่ม ลด หรือยกเลิกวงเงินทดรองราชการของส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเพิ่ม ลด หรือยกเลิกวงเงินทดรองราชการตามวรรคสอง ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณหรือหน่วยงานในสังกัด แล้วแต่กรณี ส่งรายงานการจ่ายเงินทดรองราชการไปยังกรมบัญชีกลาง ตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่มีการลดหรือยกเลิกเงินทดรองราชการ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณนำเงินทดรองราชการที่กระทรวงการคลังสั่งลดหรือยกเลิกส่งคืนคลังทันทีโดยกระทรวงการคลังอาจให้หักส่งจากเงินที่เบิกเพื่อชดใช้เงินทดรองราชการ

ข้อ ๗ เงินทดรองราชการที่ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง ให้นำไปพิจารณาแบ่งสรรแก่หน่วยงานในสังกัดตามความเหมาะสม แล้วแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบทุกครั้งที่มีการแบ่งสรรหรือมีเปลี่ยนแปลงการแบ่งสรร

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ กระทรวงการคลังอาจอนุญาตให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณใดมีเงินทดรองราชการ สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายเป็นการเฉพาะเรื่องนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ ตามเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๒
การเบิกเงินทดรองราชการ

ข้อ ๙ การเบิกเงินจากคลังเป็นเงินทดรองราชการ ให้ส่วนราชการผู้เบิกถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังโดยอนุโลม สำหรับหน่วยงานย่อยให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้เบิกเงินทดรองราชการให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังโดยอนุโลม

หมวด ๓
การเก็บรักษาเงินทดรองราชการ

ข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณและหน่วยงานในสังกัดเก็บรักษาเงินทดรองราชการเป็นเงินสด ณ ที่ทำการ ไว้เพื่อสำรองจ่ายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนราชการผู้เบิกในส่วนกลาง ให้เก็บรักษาได้แห่งละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ส่วนราชการผู้เบิกในส่วนภูมิภาค ให้เก็บรักษาได้แห่งละไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

(๓) หน่วยงานย่อย ให้เก็บรักษาได้แห่งละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณใดหรือหน่วยงานในสังกัดใดมีเงินทดรองราชการจำนวนเกินกว่าที่อนุญาตให้เก็บรักษาเป็นเงินสด ณ ที่ทำการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณนั้นหรือหน่วยงานในสังกัดนั้นนำเงินทดรองราชการจำนวนที่เกินกว่าที่ได้รับอนุญาตฝากประเภทออมทรัพย์กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ

ดอกเบี้ยที่เกิดจากการนำเงินทดรองราชการฝากธนาคารตามวรรคหนึ่ง ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ ๑๒ วิธีการเก็บรักษาเงินทดรองราชการให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณใดหรือหน่วยงานในสังกัดใดมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาเงินทดรองราชการเป็นเงินสด ณ ที่ทำการเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ หรือมีเหตุผลอันสมควรที่จะนำเงินทดรองราชการฝากไว้ที่อื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ให้ขอทำความตกลงกับกรมบัญชีกลาง

หมวด ๔
การใช้จ่ายเงินทดรองราชการ

ข้อ ๑๔ เงินทดรองราชการมีไว้สำหรับทดรองใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายดังต่อไปนี้

(๑) งบบุคลากรเฉพาะค่าจ้างซึ่งไม่มีกำหนดจ่ายเป็นงวดแน่นอนเป็นประจำแต่จำเป็นต้องจ่ายให้ลูกจ้างแต่ละวันหรือแต่ละคราวเมื่อเสร็จงานที่จ้าง

(๒) งบดำเนินงานยกเว้นค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปา

(๓) งบกลางเฉพาะที่จ่ายเป็นเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร และเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(๔) งบอื่นที่จ่ายในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) หรือ (๒)

ข้อ ๑๕ เงินทดรองราชการจะนำไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ และข้อ ๑๔ มิได้

ข้อ ๑๖ กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในระยะต้นปีงบประมาณ แต่สำนักงบประมาณยังไม่ได้อนุมัติเงินประจำงวด ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณและหน่วยงานในสังกัดจ่ายเงินทดรองราชการไปก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดได้

ข้อ ๑๗ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณและหน่วยงานในสังกัดเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารที่ฝากเงินทดรองราชการไว้ตามข้อ ๑๑ อีกหนึ่งบัญชีสำหรับการสั่งจ่ายเงินทดรองราชการ โดยมีข้อตกลงให้ธนาคารโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ตามข้อ ๑๑ ไปเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพื่อจ่ายเงินตามเช็ค

ข้อ ๑๘ การจ่ายเงินทดรองราชการให้มีใบสำคัญคู่จ่ายไว้เป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและเบิกเงินงบประมาณรายจ่ายชดใช้เงินทดรองราชการ

การปฏิบัติเกี่ยวกับใบสำคัญคู่จ่ายให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังโดยอนุโลม

หมวด ๕
การส่งคืนเงินทดรองราชการ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่หมดความจำเป็นต้องใช้เงินทดรองราชการ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณนำเงินทดรองราชการส่งคืนคลังภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่หมดความจำเป็นต้องใช้เงินทดรองราชการ

หมวด ๖
การรายงานและการบัญชี

ข้อ ๒๐ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณที่ได้รับเงินทดรองราชการรายงานยอดเงินทดรองราชการต่อกรมบัญชีกลางทุกสิ้นปีงบประมาณ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๑ การบันทึกบัญชีควบคุมเงินทดรองราชการ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๗
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๒ แบบพิมพ์ สมุดบัญชี และทะเบียนต่างๆ ที่ใช้เกี่ยวกับเงินทดรองราชการและวิธีใช้ ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๓ วิธีปฏิบัติอื่นใดที่เกี่ยวกับเงินทดรองราชการที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณใดได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้มีเงินทดรองราชการตามระเบียบเงินทดรองราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นจำนวนเท่าใดไว้แล้วให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณนั้นมีเงินทดรองราชการตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตนั้น และให้ถือว่าเงินทดรองราชการดังกล่าวเป็นเงินทดรองราชการตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณใดหรือหน่วยงานในสังกัดใดได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้เก็บรักษาเงินทดรองราชการเป็นเงินสด ณ ที่ทำการตามระเบียบเงินทดรองราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นจำนวนสูงกว่าวงเงินเก็บรักษาตามระเบียบนี้ ให้วงเงินเก็บรักษาเป็นไปตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตนั้น และให้ถือว่าการอนุญาตดังกล่าวเป็นการอนุญาตตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๖ บรรดาแบบพิมพ์ สมุดบัญชี และทะเบียนต่างๆ ที่กรมบัญชีกลางกำหนดไว้ตามระเบียบเงินทดรองราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้ใช้ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้กำหนดให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗
(ลงชื่อ) สมคิด จาตุศรีพิทักษ์
(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ไม่ใช้บังคับกับการจ่ายเงินทดรองราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นในการรักษาความมั่นคงของประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๒ และระเบียบเงินทดรองของทางราชการทหาร

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ภัยพิบัติ" หมายความว่า สาธารณภัยอันได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟป่า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลงหรือศัตรูพืชทุกชนิด อากาศหนาวจัดผิดปกติ ภัยสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศ ตลอดจนภัยอื่นๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีบุคคลหรือสัตว์ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

"ฉุกเฉิน" หมายความว่า เกิดขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วนหรือเป็นที่คาดหมายว่าจะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้และจำเป็นต้องรีบแก้ไขโดยฉับพลัน

"ผู้ประสบภัยพิบัติ" หมายความว่า ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแต่ไม่รวมถึงส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

"การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร" ให้หมายความรวมถึง การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านการปศุสัตว์และด้านการประมงด้วย

"การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย" หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระยะสั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัตินั้นสามารถช่วยตนเองได้ เช่น การให้ความช่วยเหลือเด็กผู้สูงอายุ หรือคนพิการซึ่งหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิต พิการ หรือบาดเจ็บจากภัยพิบัติ การขนย้ายครอบครัว และการส่งเสริมอาชีพระยะสั้นแก่ครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติ เป็นต้น ตลอดจนการให้คำปรึกษาแนะนำและการส่งต่อให้แก่หน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ อันเป็นการจำเป็น เพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

"การให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข" หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านกายและจิต ซึ่งประกอบด้วยการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการสาธารณสุขที่จำเป็น เพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ การปฏิบัติในกรณีใดที่ระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดไว้ หรือการยกเว้นการปฏิบัติในกรณีใดตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๑
เงินทดรองราชการ

ข้อ ๘ ให้ส่วนราชการมีวงเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระหว่างที่ยังไม่ได้รับเงินงบประมาณรายจ่ายดังนี้

(๑) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๗) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด แห่งละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ในการนี้ ให้ปลัดกระทรวงกลาโหมมีอำนาจจัดสรรเงินทดรองราชการตาม (๒) แก่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมตามความจำเป็นและเหมาะสม และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจจัดสรรเงินทดรองราชการตาม (๘) แก่อำเภอหรือกิ่งอำเภอตามความจำเป็นและเหมาะสม ซึ่งแต่ละแห่งต้องมีวงเงินไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นจะจัดสรรเพิ่มเติมให้อีกก็ได้ และให้แจ้งกระทรวงการคลังทราบด้วย

กรณีเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการอื่น มีวงเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้ตามความเหมาะสมจำเป็น และกรณีที่วงเงินทดรองราชการไม่พอ ให้ส่วนราชการดังกล่าวหรือส่วนราชการตามวรรคหนึ่งสามารถขอขยายวงเงินทดรองราชการเพิ่มโดยตรงต่อกระทรวงการคลังได้ แล้วให้รายงานการอนุมัติดังกล่าวให้นายกรัฐมนตรีทราบ

ข้อ ๙ การอนุมัติจ่ายเงินทดรองราชการภายในวงเงินตามข้อ ๘ ให้เป็นอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) นายกรัฐมนตรี สำหรับกรณีตามข้อ ๘ (๑)

(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม สำหรับกรณีตามข้อ ๘ (๒)

(๓) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำหรับกรณีตามข้อ ๘ (๓)

(๔) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับกรณีตามข้อ ๘ (๔)

(๕) ปลัดกระทรวงมหาดไทย สำหรับกรณีตามข้อ ๘ (๕)

(๖) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำหรับกรณีตามข้อ ๘ (๖)

(๗) อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำหรับกรณีตามข้อ ๘ (๗)

(๘) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับกรณีตามข้อ ๘ (๘) เว้นแต่การอนุมัติจ่ายเงินทดรองราชการของอำเภอหรือกิ่งอำเภอภายในวงเงินที่จัดสรรให้ ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี

ผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงินทดรองราชการตามวรรคหนึ่ง อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดอนุมัติจ่ายเงินทดรองราชการแทนตนก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควรคาดหมายได้ว่าจะเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในจังหวัดใดและมีความจำเป็นต้องเตรียมเงินสดไว้ เพื่อใช้จ่ายในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในวันหยุดราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมีอำนาจเบิกเงินทดรองราชการตามข้อ ๘ (๘) ไว้เพื่อสำรองจ่ายได้ตามความเหมาะสมจำเป็นและเมื่อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินสิ้นสุดลงให้นำเงินที่เหลือส่งคืนคลัง

ข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการตามข้อ ๘ ยุติการอนุมัติจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ในกรณีใดกรณีหนึ่งที่เกิดขึ้นก่อนดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อส่วนราชการตามข้อ ๘ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติแล้ว

(๒) เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือตามประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

(๓) มีการประกาศยุติการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

หมวด ๒
คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

ข้อ ๑๑ ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติระดับอำเภอหรือกิ่งอำเภอคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ" เรียกโดยย่อว่า "ก.ช.ภ.อ." หรือ "คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกิ่งอำเภอ" เรียกโดยย่อว่า "ก.ช.ภ.กอ." แล้วแต่กรณี ประกอบด้วยนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นประธานกรรมการหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่เกี่ยวข้องหรือผู้แทนไม่เกินสี่คน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอนั้นหนึ่งคน เป็นกรรมการและปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๒ ให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) สำรวจความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในอำเภอหรือกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณีและความต้องการรับความช่วยเหลือด้านต่างๆ ของผู้ประสบภัยพิบัติ โดยจัดทำบัญชีเป็นประเภทไว้

(๒) ตรวจสอบและกลั่นกรองการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในด้านต่างๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้สำรวจความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ที่รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๓) พิจารณาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๔) ประสานงานและร่วมดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกับ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. อื่นในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในหลายอำเภอหรือหลายกิ่งอำเภอ

(๕) รายงานผลการสำรวจตาม (๑) และการแก้ไขความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้ ก.ช.ภ.จ. ทราบหรือเพื่อพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่อไป

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามที่ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. มอบหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติระดับจังหวัด คณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด" เรียกโดยย่อว่า "ก.ช.ภ.จ." ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด พาณิชย์จังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคน ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไม่เกินสี่คน ประธานหอการค้าจังหวัดหรือสภาอุตสาหกรรมจังหวัดหรือผู้แทนในเขตจังหวัดนั้นหนึ่งคน เป็นกรรมการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๔ ให้ ก.ช.ภ.จ. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบและกลั่นกรองการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านต่างๆ ตามที่ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. ได้สำรวจความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ที่รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๒) พิจารณาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๓) ระดมสรรพกำลัง ควบคุม เร่งรัด และประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ เพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัติได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อน

(๔) พิจารณาอนุมัติค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติสำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่มีวงเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแต่จำเป็นต้องดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามมติของ ก.ช.ภ.จ.

(๕) จัดทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กำลังคน อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ และอื่นๆ ที่จำเป็นจากส่วนกลางในกรณีภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นเกินกว่าความสามารถของจังหวัด

(๖) ประสานงานและร่วมดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกับ ก.ช.ภ.จ. อื่นในกรณีภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในหลายจังหวัด

(๗) รายงานความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในจังหวัด การแก้ไขความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และโครงการขอรับการสนับสนุนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากส่วนกลางให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทราบหรือเพื่อพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่อไป

(๘) พิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๑๕ การประชุมคณะกรรมการตามข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๓ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมลงคะแนนเสียงอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓
การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

ข้อ ๑๖ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวางหลักเกณฑ์สำหรับส่วนราชการในการดำเนินการช่วยเหลือโดยเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสมเมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติแต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดใช้ความเสียหายให้แก่ผู้ใด

ข้อ ๑๗ การใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบนี้ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิมอันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยไม่สามารถใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อสร้างสิ่งก่อสร้างหรือสาธารณูปโภคที่ถาวรหรือก่อสร้างใหม่ได้

ข้อ ๑๘ เมื่อเป็นที่คาดหมายว่าจะเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในเวลาอันใกล้และจำเป็นต้องรีบดำเนินการโดยฉับพลัน ให้ส่วนราชการดังต่อไปนี้อาจใช้จ่ายเงินทดรองราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินนั้นได้ โดยไม่ต้องประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินภายในวงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑) ในกรณีกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงิน

(๒) ในกรณีจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงิน

ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วแต่ยังไม่สามารถป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินดังกล่าวได้ก็ให้ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินโดยให้ดำเนินการตามข้อ ๒๐

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่ใช้บังคับกับการป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดจากโรค หรือการระบาดของสัตว์หรือพืชทุกชนิด ทั้งนี้ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการตามข้อ ๑๙

ข้อ ๑๙ การป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน หรือการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของสัตว์หรือพืชทุกชนิด ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ใช้จ่ายจากเงินงบประมาณของหน่วยงานก่อน เมื่อไม่สามารถป้องกันได้และเกิดโรคหรือการแพร่ระบาดแล้วและงบประมาณไม่เพียงพอ อาจใช้จ่ายจากเงินทดรองราชการตามข้อ ๘ (๔) ได้

ข้อ ๒๐ เมื่อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเกิดในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๒) กรณีเกิดในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับ ก.ช.ภ.จ.

การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินต้องกำหนดพื้นที่และระยะเวลาของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัตินั้นด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในจังหวัดอื่นๆ หากไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.จ. ได้ทันท่วงทีและผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าความเสียหายดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ก็ให้มีอำนาจพิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปก่อนได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจาก ก.ช.ภ.จ.

ข้อ ๒๑ เมื่อได้มีการประกาศตามข้อ ๒๐ แล้ว ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๒ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทุกด้าน เว้นแต่การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรหรือการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุขให้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตาม ข้อ ๘ (๓) (๔) และ (๖) แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งไม่มีวงเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลือ หรือถูกสั่งการให้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ขอรับการสนับสนุนจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เว้นแต่การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์ และฟื้นฟูผู้ประสบภัย การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร หรือการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตามข้อ ๘ (๓) (๔) และ (๖) แล้วแต่กรณี

(๓) กรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทยให้การสนับสนุนเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแก่ส่วนราชการตามข้อ ๘ (๓) (๔) (๖) และ (๗) โดยไม่ต้องให้ส่วนราชการดังกล่าวขอรับการสนับสนุนก่อนได้

(๔) กรณีที่มีความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ และกระทรวงกลาโหมได้รับการร้องขอหรือถูกสั่งการ หน่วยงานดังกล่าวสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้โดยตรง

ข้อ ๒๓ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในจังหวัดอื่น ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามมติของ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. แล้วแต่กรณี ภายในวงเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดสรรให้ และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อ

ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติมากกว่าวงเงินที่ได้รับจัดสรร ให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอขอรับการสนับสนุนโดยตรงจากจังหวัดและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติการจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินของจังหวัดเพื่อสนับสนุนการดังกล่าวหรือดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามมติของ ก.ช.ภ.จ.

ในกรณีที่ไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.อ. ก.ช.ภ.กอ. หรือ ก.ช.ภ.จ. แล้วแต่กรณี ได้ทันท่วงทีถ้านายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นว่า ความเสียหายดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบนี้ ก็ให้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการให้ความช่วยเหลือไปก่อนได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าว

(๒) ในกรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งไม่มีวงเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลือ หรือถูกสั่งการให้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ขอรับการสนับสนุนจากจังหวัด

(๓) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือกระทรวงกลาโหม แล้วแต่กรณี ได้รับการร้องขอหรือถูกสั่งการให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้โดยตรง และรายงานให้ ก.ช.ภ.อ. ก.ช.ภ.กอ. หรือ ก.ช.ภ.จ. ทราบต่อไป เว้นแต่ในกรณีการให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ยานพาหนะ และสิ่งอื่นๆ เพื่อใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้โดยไม่ต้องร้องขอ

(๔) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือกระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจโอนเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่จังหวัด เพื่อใช้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้ตามภารกิจของส่วนราชการเจ้าของเงิน โดยไม่ต้องให้จังหวัดขอรับการสนับสนุนก่อนได้

(๕) ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจโอนเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่จังหวัด โดยไม่ต้องให้จังหวัดขอรับการสนับสนุนก่อนได้

การโอนเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่จังหวัด ให้ดำเนินการตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ประสบภัยจังหวัด

ข้อ ๒๔ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติของกระทรวงกลาโหมทั้งในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม หรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามข้อตกลงร่วมกันระหว่างกระทรวงกลาโหมกรุงเทพมหานคร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปโดยทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อนกัน

การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกลาโหมกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๒๕ การขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ ให้ทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทของภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

(๒) วัน เดือน ปีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และวัน เดือน ปีที่เกิดความเสียหาย

(๓) สถานที่เกิดเหตุ (ให้ระบุชื่อถนน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ)

(๔) จำนวนผู้ประสบภัยพิบัติโดยประมาณ

(๕) ความเสียหายโดยประมาณ เช่น จำนวนบ้านเรือนที่เสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย รวมทั้งมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยประมาณ จำนวนผู้บาดเจ็บ ผู้เสียชีวิต เป็นต้น

(๖) การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

(๗) ความต้องการในการขอรับความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือ

กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจขอรับการสนับสนุนเป็นหนังสือได้ ให้ขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือโดยเครื่องมือสื่อสารใดๆ หรือโดยวิธีอื่นใดและให้ยืนยันเป็นหนังสือในภายหลังโดยด่วนที่สุด

การขอรับการสนับสนุนระหว่างส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ส่วนราชการทำสัญญายืมเงินตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๒๖ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ให้ส่วนราชการประสานงานระหว่างส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วยกันกับเอกชนและองค์กรการกุศลที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปโดยทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อนกัน

หมวด ๔
การจ่ายและการชดใช้เงินทดรองราชการ

ข้อ ๒๗ การจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

หากมีความจำเป็นต้องจ่ายนอกเหนือหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๙ อนุมัติการจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแล้ว ให้ส่วนราชการตามข้อ ๘ เบิกเงินจากคลังเป็นเงินทดรองราชการเพื่อรองจ่ายไปพลางก่อนตามที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๒๙ ในการจ่ายเงินรายใด ผู้รับเงินมิได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ไว้เป็นหลักฐานหรือมิได้ลงลายมือชื่อไว้ในสมุดทะเบียนที่ใช้เป็นหลักฐานการจ่ายเงินของทางราชการ ให้ผู้รับเงินทำใบสำคัญรับเงินตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๓๐ กรณีส่วนราชการตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ได้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้ว ให้ดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่าย เพื่อชดใช้เงินทดรองราชการดังนี้

(๑) รวบรวมใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินเพื่อส่งให้สำนักงบประมาณภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงินจากคลัง เมื่อสำนักงบประมาณได้รับใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินแล้วให้ดำเนินการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทดรองราชการโดยเร็ว

(๒) เมื่อได้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้ว ให้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติรับรองและเก็บหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับไว้ที่ส่วนราชการนั้นเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๓๑ กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ได้รับการสนับสนุนหรือได้รับโอนเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินจากส่วนราชการตามข้อ ๘ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐดังกล่าวส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินมายังส่วนราชการเจ้าของเงินภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงิน

และให้ส่วนราชการเจ้าของเงินเร่งดำเนินการรวบรวมใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงิน เพื่อส่งให้สำนักงบประมาณตามวิธีการในข้อ ๓๐ ทั้งนี้ ระยะเวลาในการดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทดรองราชการจะต้องเสร็จสิ้นภายในหกสิบวันทำการ

กรณีกระทรวงกลาโหมได้จัดสรรเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่หน่วยงานในสังกัดหรือกรณีสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดจะขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อชดใช้เงินทดรองราชการ ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมหรือสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินมายังสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม หรือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงิน และให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม หรือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเร่งดำเนินการรวบรวมใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงิน เพื่อส่งให้สำนักงบประมาณตามวิธีการในข้อ ๓๐ ทั้งนี้ ระยะเวลาในการดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทดรองราชการจะต้องเสร็จสิ้นภายในหกสิบวันทำการ

ข้อ ๓๒ ให้ส่วนราชการจัดทำรายงานการจ่ายเงินทดรองราชการส่งไปยังคณะผู้บริหารการคลังประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินทดรองราชการกระทรวงการคลังแล้วแต่กรณีตามแบบและเงื่อนไขที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในเดือนสิงหาคมและกันยายน และได้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้ว แต่ไม่สามารถจัดงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทดรองราชการในปีงบประมาณได้ทัน ให้นำไปขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดใช้ในปีงบประมาณถัดไปโดยให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติให้ก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ข้อ ๓๔ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินในเรื่องใดที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

หมวด ๕
การจัดหาและการควบคุมพัสดุ

ข้อ ๓๕ ให้ส่วนราชการบริหารการพัสดุสำหรับการจัดหาพัสดุเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามที่กำหนดในระเบียบนี้ ดังนี้

(๑) ในการจัดหาพัสดุเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติซึ่งเป็นรายการค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน และต้องใช้เวลาในการดำเนินการหรือให้การช่วยเหลือไม่เกินเจ็ดวันให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๙ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างอย่างน้อยสามคน เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาเจรจาต่อรองและตกลงราคากับผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงในราคาซึ่งไม่สูงกว่าราคาตลาดของท้องที่ในช่วงเวลาที่ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้น โดยคุณสมบัติของผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานดังกล่าวนั้นอย่างน้อยต้องคำนึงถึงประสบการณ์หรือผลงานเกี่ยวกับอาชีพนั้นโดยตรง และมีสมรรถภาพในส่วนที่เกี่ยวกับกำลังคน เครื่องมือและโรงงาน

เมื่อดำเนินการตกลงราคาพัสดุแล้ว ให้รายงานต่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๙ เพื่อพิจารณาอนุมัติและออกใบคำสั่งซื้อหรือใบสั่งจ้าง

หากการดำเนินการดังกล่าวจะไม่ทันต่อเหตุการณ์ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตาม (๑) พิจารณาดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้างไปก่อนได้ภายในวงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเร่งรายงานขอความเห็นชอบต่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๙ ในโอกาสแรกที่ทำได้

(๒) สำหรับการจัดหาพัสดุเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัตินอกเหนือจากรายการตาม (๑) ซึ่งไม่ใช่รายการค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนและต้องใช้เวลาในการดำเนินการหรือให้ความช่วยเหลือมากกว่าเจ็ดวันขึ้นไป ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ

ข้อ ๓๖ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุอย่างน้อยสามคน เพื่อทำหน้าที่ตรวจรับพัสดุที่จัดหามาตามข้อ ๓๕ (๑) และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่จัดทำบัญชีรับ - จ่ายพัสดุที่จัดหาโดยเงินทดรองราชการตามระเบียบนี้ โดยแสดงรายการและจำนวนพัสดุพร้อมกับรายชื่อหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบพัสดุหรือข้อมูลอื่นที่แสดงถึงการแจกจ่ายเพื่อเป็นหลักฐาน

เมื่อกรณีฉุกเฉินสิ้นสุดลงและสามารถปฏิบัติตามระเบียบปกติได้แล้ว ให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุตามวรรคหนึ่งดำเนินการสำรวจพัสดุที่คงเหลืออยู่ทั้งหมด และให้นำพัสดุคงเหลือไปลงบัญชีพัสดุหรือทะเบียนครุภัณฑ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุต่อไป

หมวด ๖
การตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินทดรองราชการ

ข้อ ๓๗ ให้คณะผู้บริหารการคลังประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า "คบจ." ที่กระทรวงการคลังแต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ตรวจสอบการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในจังหวัดให้เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบนี้

(๒) ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินทดรองราชการตามระเบียบนี้ในจังหวัดเพื่อให้เกิดความถูกต้องและโปร่งใส

(๓) รายงานผลการตรวจสอบตาม (๑) และ (๒) ให้คณะกรรมการตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินทดรองราชการกระทรวงการคลังทราบ

ให้สำนักงานคลังจังหวัดเป็นศูนย์ประสานงานเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินของจังหวัดและทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของ คบจ.

ข้อ ๓๘ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินทดรองราชการกระทรวงการคลังประกอบด้วย อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ผู้แทนสำนักงบประมาณ เป็นกรรมการ ผู้แทนกรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้กรมบัญชีกลางเป็นศูนย์ตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินทดรองราชการกระทรวงการคลังมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ตรวจสอบการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในกรุงเทพมหานครให้เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบนี้

(๒) ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินทดรองราชการตามระเบียบนี้ในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความถูกต้องและโปร่งใส

(๓) ตรวจสอบผลการดำเนินงานตามรายงานของ คบจ.

(๔) รับปัญหาข้อร้องเรียนจากประชาชนหรือหน่วยงานต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติซึ่งเป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม หรือไม่เป็นไปตามระเบียบนี้ พร้อมทั้งตรวจสอบและแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร

(๕) รายงานผลการตรวจสอบตาม (๑) (๒) และ (๓) ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ การดำเนินการและการใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินสำหรับภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จเว้นแต่การดำเนินการขั้นตอนใดที่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการให้ถือปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๑ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราในการจ่ายเงินทดรองราชการตามระเบียบนี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติที่ออกตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๒ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดแบบและเงื่อนไขรายงานการใช้จ่ายเงินทดรองราชการตามระเบียบนี้ ให้ใช้แบบและเงื่อนไขรายงานการใช้จ่ายเงินทดรองราชการที่กรมบัญชีกลางกำหนดตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการกำหนดแบบและเงื่อนไขรายงานการใช้จ่ายเงินทดรองราชการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๓ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกิ่งอำเภอ และคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ อยู่ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกิ่งอำเภอ และคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ) **กิตติรัตน์ ณ ระนอง**

(นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไว้ดังต่อไปนี้

๑. หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖”

๒. หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

๓. ให้ยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

บรรดาหลักเกณฑ์ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในหลักเกณฑ์นี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้แทน

๔. ขอบเขตการจ่ายเงินทดรองราชการ จะต้องเป็นการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามความหมายแห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

๕. การจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข และอัตราดังต่อไปนี้

๕.๑ ด้านการดำรงชีพ ให้ดำเนินการช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน โดยคำนึงถึงสภาพและเหตุการณ์ตามความเหมาะสม ดังนี้

๕.๑.๑ ค่าอาหารจัดเลี้ยงวันละไม่เกิน ๓ มื้อ มื้อละไม่เกิน ๓๐ บาท ต่อคน

๕.๑.๒ ค่าถุงยังชีพชุดละไม่เกิน ๕๕๐ บาท ต่อครอบครัว

๕.๑.๓ ค่าจัดซื้อหรือจัดหาน้ำสำหรับบริโภคและใช้สอยในที่อยู่อาศัย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นจนกว่าเหตุการณ์ประสบภัยพิบัติจะเข้าสู่ภาวะปกติ

๕.๑.๔ ค่าจัดหาสิ่งของในการดำรงชีพเบื้องต้น กรณีที่อยู่อาศัยได้รับความเสียหายทั้งหลัง เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

๕.๑.๕ ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือก่อสร้างที่อยู่อาศัยประจำ ซึ่งผู้ประสบภัยพิบัติเป็นเจ้าของที่ได้รับความเสียหายเท่าที่จ่ายจริงหลังละไม่เกิน ๓๓,๐๐๐ บาท

๕.๑.๖ ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือสร้างยุ้งข้าว โรงเรือนสำหรับเก็บพืชผลและคอกสัตว์ ที่ได้รับความเสียหาย เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

๕.๑.๗ กรณีที่ผู้ประสบภัยพิบัติเช่าบ้านเรือนของผู้อื่น และบ้านเช่าเสียหายจากภัยพิบัติทั้งหลังหรือเสียหายบางส่วนจนอยู่อาศัยไม่ได้ ให้ช่วยเหลือเป็นค่าเช่าบ้านแก่ผู้ประสบภัยพิบัติ เท่าที่จ่ายจริง ในอัตราครอบครัวละไม่เกินเดือนละ ๑,๗๐๐ บาท เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน

๕.๑.๘ ค่าดัดแปลงสถานที่สำหรับเป็นที่พักชั่วคราว เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๒,๒๐๐ บาท หรือค่าผ้าใบหรือผ้าพลาสติกหรือวัสดุอื่นๆ สำหรับกันแดดกันฝน เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๙๐๐ บาท

๕.๑.๙ ค่าใช้จ่ายที่ส่วนราชการจัดหาสาธารณูปโภคในที่พักชั่วคราว

(๑) ค่าไฟฟ้าให้เป็นไปตามที่การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะเรียกเก็บ สำหรับกรณีที่ท้องที่นั้นไม่มีไฟฟ้า ให้จัดอุปกรณ์แสงสว่างอื่นๆ ทดแทนได้ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๒) จัดหาน้ำบริโภคและใช้สอยจากหน่วยงานที่จังหวัดและอำเภอมีอยู่ เช่น การประปาส่วนภูมิภาค การประปานครหลวง หน่วยดับเพลิงเทศบาล เป็นต้น หรือจัดซื้ออุปกรณ์บรรจุน้ำตามความจำเป็นของจำนวนผู้ประสบภัยพิบัติ รวมทั้งการจัดซื้อเพื่อบริโภคใช้สอย เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น

(๓) จัดสร้างหรือจัดหาห้องน้ำ ห้องส้วม ๑ ที่ต่อ ๑๐ คน เท่าที่จ่ายจริงเฉลี่ยที่ละไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท

(๔) จัดสร้างที่รองรับ ทำลาย หรือกำจัดขยะมูลฝอย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

๕.๑.๑๐ ค่าเครื่องนุ่งห่ม รายละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๑ ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ และหรือเงินทุนสำหรับผู้ประสบภัยพิบัติที่เป็นอาชีพหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติ เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๒ ค่าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

(๑) กรณีบาดเจ็บสาหัสที่ต้องรักษาในสถานพยาบาลตั้งแต่ ๓ วันขึ้นไป ให้จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงินจำนวน ๓,๐๐๐ บาท

(๒) กรณีบาดเจ็บจนถึงขั้นพิการไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ ให้ช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๓) กรณีภัยพิบัติที่เป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่หรือรุนแรงเป็นที่สะเทือนขวัญของประชาชนทั่วไป ให้จ่ายเงินและหรือสิ่งของปลอบขวัญผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่รักษาตัวในสถานพยาบาล รายละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๓ ค่าจัดการศพผู้เสียชีวิต รายละไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท และในกรณีผู้ประสบภัยที่เสียชีวิตเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเป็นผู้หารายได้เลี้ยงดูครอบครัว ให้พิจารณาช่วยเหลือ เงินสงเคราะห์ครอบครัวอีกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๔ กรณีอากาศหนาวมีอุณหภูมิต่ำกว่า ๑๕ องศาเซลเซียส และมีช่วงเวลาอากาศหนาวยาวนานติดต่อกันเกิน ๓ วัน ให้จ่ายค่าจัดซื้อเครื่องกันหนาวสงเคราะห์ราษฎรได้เท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกิน ๒๔๐ บาท ทั้งนี้ จังหวัดหนึ่งไม่เกินงบประมาณปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๕.๒ ด้านสังคมสงเคราะห์ ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ดังนี้

๕.๒.๑ ช่วยเหลือเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อบรรเทาภาวะวิกฤตเฉพาะหน้าแก่นักเรียน นักศึกษา ที่บิดา มารดา หรือผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือผู้มีรายได้หลักเลี้ยงดูครอบครัวเสียชีวิตจากภัยพิบัติ คนละ ๕๐๐ บาท

๕.๒.๒ จัดโครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพระยะสั้นเฉพาะพื้นที่ประสบภัยพิบัติแก่ผู้ประสบภัยเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงดูครอบครัวในภาวะวิกฤต โดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเท่าที่จ่ายจริง ดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์การฝึกอาชีพเท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าใช้จ่ายตอบแทนวิทยากร วันละไม่เกิน ๕๐๐ บาท ไม่เกิน ๑๐ วัน

(๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ปฏิบัติการฝึกอบรม เท่าที่จ่ายจริงภายในวงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๔) ค่าอุปกรณ์ในการลงทุนประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมเท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท

๕.๓ ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติดังนี้

๕.๓.๑ จัดหาวัสดุ เคมีภัณฑ์ อาหาร และเวชภัณฑ์ สำหรับแจกจ่ายประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้บริโภคน้ำ อาหารที่ปลอดภัย ดังนี้

(๑) ค่าวัสดุ เคมีภัณฑ์ สำหรับไปทำความสะอาดบ่อน้ำตื้นของประชาชน บ่อน้ำละไม่เกิน ๓๐ บาท

(๒) น้ำดื่มแก่ครอบครัวที่ขาดแคลนน้ำสะอาดบริโภค ครอบครัวละไม่เกิน ๒๐๐ บาท

(๓) ค่าอาหารเสริมโปรตีน และอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายแก่ประชาชนผู้ประสบภัย เพื่อการฟื้นฟูสภาพร่างกายและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค ครอบครัวละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

๕.๓.๒ จัดหาวัสดุ เคมีภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์ สำหรับไปปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชน ปรับปรุงสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการควบคุมป้องกันโรค ได้แก่

(๑) ค่าวัสดุ เคมีภัณฑ์ สำหรับทำความสะอาดบ่อน้ำสาธารณะ ติดตั้งประปาสนาม ทำลายแหล่งแพร่เชื้อโรค เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๒) ค่าสารเคมีและวัสดุในกิจกรรมการล้างตลาด ได้แก่ ผงปูนคลอรีน ๖๕% และถุงดำใส่ขยะ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๓) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์สำหรับทดสอบเชื้ออุจจาระร่วงอย่างแรง น้ำ อาหาร และเครื่องดื่ม จ่ายได้ตัวอย่างละไม่เกิน ๑๐๐ บาท

(๔) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์สำหรับเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อนำส่งอุจจาระจ่ายได้ตัวอย่างละไม่เกิน ๑๕ บาท และเพื่อนำส่งตัวอย่างน้ำ จ่ายได้ไม่เกินตัวอย่างละ ๒๕ บาท สำหรับตรวจหา เชื้อก่อโรคอุจจาระ

(๕) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์ สำหรับการทดสอบอาหารจ่ายได้ตัวอย่างละไม่เกิน ๓๐ บาท

(๖) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์สำหรับตรวจวินิจฉัยโรคเลปโตสไปโรซีส จ่ายได้ตัวอย่างละไม่เกิน ๕๐ บาท

(๗) ค่ายาและเวชภัณฑ์ สำหรับการรักษาและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค จ่ายได้ไม่เกินคนละ ๖๐ บาท

๕.๓.๓ จัดหาวัสดุในการเก็บตัวอย่างอากาศ

(๑) ค่าวัสดุสำหรับเครื่องเก็บตัวอย่างฝุ่นละออง ขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน ประกอบด้วย แปรงถ่าน ๑ คู่ ปากกา เครื่องบันทึกอัตราการไหล แผ่นกราฟวงกลม บันทึกอัตราการไหล กระดาษกรองใยแก้ว และค่าตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ตัวอย่างละไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่างและน้ำยาวิเคราะห์ตะกั่ว ตัวอย่างละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๓) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่าง น้ำยา และสารเคมีในการเก็บตัวอย่าง และวิเคราะห์แก๊สซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ตัวอย่างละไม่เกิน ๓๐๐ บาท

(๔) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่าง น้ำยา และสารเคมีในการเก็บตัวอย่าง และวิเคราะห์แก๊สไนโตรเจนไดออกไซด์ ตัวอย่างละไม่เกิน ๓๐๐ บาท

๕.๔ ด้านการเกษตร ให้ดำเนินการช่วยเหลือเป็นตัวเงินในลำดับแรกแก่ผู้ประสบภัยพิบัติที่ขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานที่กำกับดูแลแต่ละด้านของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก่อนเกิดภัยพิบัติแล้วเท่านั้น โดยเบิกจ่ายได้ ดังนี้

๕.๔.๑ ด้านพืช

๕.๔.๑.๑ ให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่พืชตายหรือเสียหายเป็นค่าพันธุ์พืชและค่าปุ๋ย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด ตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรจริงที่ได้รับความเสียหาย ทั้งนี้ไม่เกิน ๓๐ ไร่

๕.๔.๑.๒ กรณีพื้นที่ทำการเพาะปลูกได้ถูกหิน ดิน ทราย ไม้ โคลน รวมทั้งซากวัสดุทุกชนิดทับถมจนไม่สามารถใช้เพาะปลูกได้ และหน่วยงานของรัฐไม่สามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือกรณีดังกล่าวได้ ให้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเป็นค่าจ้างเหมาในการขุดลอก ขนย้ายหิน ดิน ทราย ไม้ โคลน รวมทั้งซากวัสดุที่ทับถมพื้นที่แปลงเกษตรกรรม เพื่อให้สามารถใช้พื้นที่เพื่อการเพาะปลูกพืชอายุสั้นได้ในขนาดพื้นที่ ไม่เกิน ๕ ไร่

๕.๔.๑.๓ กรณีราษฎรมีความจำเป็นต้องขนย้ายปัจจัยการผลิตและผลผลิต ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ให้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการขนย้ายปัจจัยการผลิตและผลผลิต ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของปัจจัยการผลิตและผลผลิตของเกษตรกรที่ดำเนินการขนย้าย

๕.๔.๑.๔ กรณีเกิดการแพร่ระบาดของศัตรูพืช ให้จัดหาสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช หรืออินทรีย์วัตถุ ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ทุกชนิดในการกำจัดการแพร่ระบาดของศัตรูพืชทุกชนิด

๕.๔.๒ ด้านประมง

ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่สัตว์น้ำตายหรือเสียหาย โดยสนับสนุนพันธุ์สัตว์น้ำ อาหารสัตว์น้ำ วัสดุทางการประมง สารเคมีและยารักษาโรคที่จำเป็นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด ตามความจำเป็นและเหมาะสม

๕.๔.๓ ด้านปศุสัตว์

๕.๔.๓.๑ ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในกรณีที่เป็นการจัดหาพืช อาหารสัตว์ วัคซีนและเวชภัณฑ์รักษาสัตว์ เพื่อป้องกันและกำจัดโรค การฟื้นฟูสุขภาพสัตว์เลี้ยง และจัดหาอาหารสำเร็จรูปตามราคาท้องตลาด หรือตามความจำเป็นและเหมาะสม

๕.๔.๓.๒ ให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่สัตว์ตายหรือสูญหาย หรือแปลงหญ้าอาหารสัตว์เสียหายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

๕.๔.๔ ด้านการเกษตรอื่น

๕.๔.๔.๑ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการปรับเกลี่ยพื้นที่ การไถพรวน ยกร่อง การก่อสร้างคันดิน เพื่อการเพาะปลูกพืชหรือประกอบกิจกรรมด้านการเกษตรที่เป็นการบรรเทาปัญหา ความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยพิบัติ

๕.๔.๔.๒ ค่าซ่อมแซมอาคารชลประทานและระบบชลประทานให้สามารถใช้งานได้ในช่วงฉุกเฉิน โดยให้ดำเนินการได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการระบายน้ำ

๕.๔.๔.๓ ค่าจ้างเหมารถยนต์ ค่าระวางบรรทุกทางรถไฟและเรือบรรทุกของเอกชน เพื่อใช้ในการขนย้ายสัตว์เลี้ยงที่ประสบภัย และที่นำไปสนับสนุนหรือขนส่งพืชหญ้าอาหารสัตว์ หรืออาหารสัตว์ ให้เบิกจ่ายดังนี้

(๑) ค่าจ้างเหมารถยนต์และเรือบรรทุกของเอกชนให้จ่ายเป็นรายวันตามราคาท้องถิ่น

(๒) ค่าระวางบรรทุกทางรถไฟ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

๕.๕ ด้านบรรเทาสาธารณภัย ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติโดยเบิกจ่ายได้ ดังนี้

๕.๕.๑ จัดหาภาชนะรองรับน้ำ เช่น โอ่งซีเมนต์ ถังเหล็กอาบสังกะสี ถังเก็บน้ำ ค.ส.ล. ถังปูนฉาบเสริมลวด หรือถังเก็บน้ำประเภทอื่นๆ เพื่อช่วยเหลือราษฎรที่ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค

๕.๕.๒ ซ่อมแซมภาชนะรองรับน้ำที่ชำรุดเสียหาย เพื่อให้สามารถใช้เก็บน้ำไว้อุปโภคบริโภค

๕.๕.๓ ซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติซึ่งมิได้อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีเร่งด่วนจำเป็นเพื่อให้กลับคืนสู่สภาพเดิม โดยการซ่อมแซมนั้นต้องไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการที่ได้รับงบประมาณดำเนินการในบริเวณนั้นอยู่แล้ว

สำหรับการซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเป็นกรณีที่งบประมาณเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ซึ่งตั้งไว้ในปีนั้นได้ใช้จ่ายหมดแล้ว และหากไม่ซ่อมแซมจะบังเกิดความเสียหายต่อสิ่งสาธารณประโยชน์ หรือสร้างความเดือดร้อนแก่ราษฎรโดยส่วนรวม ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยืนยันข้อมูลดังกล่าวด้วย

สิ่งสาธารณประโยชน์ที่ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการซ่อมแซมเกิน ๔๕ วัน ให้ใช้งบประมาณปกติดำเนินการ

สำหรับสะพานหรือถนน หรือถนนที่มีท่อระบายน้ำที่ได้รับความเสียหายจนไม่สามารถซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ให้ก่อสร้างสะพานไม้ชั่วคราวหรือเท่าที่จำเป็น เร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

กรณีในเขตชุมชนที่เกิดภัยพิบัติเป็นระยะเวลานาน ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนในการสัญจรไปมา ให้จัดทำสะพานไม้ทางเดินชั่วคราวได้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ตามความจำเป็น

๕.๕.๔ จ้างเหมากำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ อันได้แก่ สิ่งก่อสร้างสาธารณประโยชน์ที่กีดขวางทางน้ำ หรือกิ่งไม้ ต้นไม้ เศษสวะ กอไผ่ ฯลฯ ที่อุดช่องทางน้ำเป็นอุปสรรคต่อการระบายน้ำ ทำให้สิ่งสาธารณประโยชน์ต้านทานน้ำไม่ไหว เกิดความชำรุดเสียหายหรือเกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๖ ด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้เบิกค่าใช้จ่ายดังนี้

๕.๖.๑ ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์ รวมทั้งยานพาหนะของทางราชการหรือเอกชนที่นำมาช่วยเหลือโดยสมัครใจและไม่คิดมูลค่า ซึ่งชำรุดเสียหายในระหว่างปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามความจำเป็นให้อยู่ในสภาพเดิม เฉพาะกรณีจำเป็นเร่งด่วนเพื่อให้การให้ความช่วยเหลือราษฎร ผู้ประสบภัยสำเร็จลุล่วงไปได้

๕.๖.๒ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น รวมทั้งค่ากระแสไฟฟ้า สำหรับยานพาหนะ เครื่องจักรกล และเครื่องสูบน้ำหรือผลักดันน้ำของทางราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ที่นำมาใช้ปฏิบัติงานช่วยเหลือโดยความสมัครใจโดยไม่คิดมูลค่าและคำนึงถึงความจำเป็นและประหยัด และการให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือตนเองเป็นสำคัญ

๕.๖.๓ กรณีที่เครื่องสูบน้ำหรือเครื่องผลักดันน้ำหรือยานพาหนะของทางราชการและเอกชนที่นำมาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติมีไม่เพียงพอและไม่สามารถขอความร่วมมือจากภาคเอกชนได้ให้เช่าหรือจ้างเหมาเครื่องสูบน้ำหรือเครื่องผลักดันน้ำหรือยานพาหนะ เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ได้เท่าที่จำเป็นเร่งด่วนโดยจ่ายค่าเช่าเป็นรายวันตามราคาท้องถิ่น

๕.๖.๔ ค่าจ้างเหมาหรือจ้างแรงงานแบกหามสิ่งของ รวมทั้งค่าจ้างเหมาแรงงาน จัดหีบห่อให้ใช้เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการก่อน ในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอให้จ้างบุคคลภายนอกได้ ตามจำนวนที่เห็นควร ตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

๕.๖.๕ ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ออกปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ประสบภัย ให้เบิกจ่ายได้ในกรณีที่งบประมาณปกติไม่เพียงพอ หรือมิได้ตั้งไว้เพื่อการนี้ และให้เบิกจ่ายตามระเบียบของทางราชการ ดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ควบคุมเครื่องสูบน้ำหรือเครื่องผลักดันน้ำให้เบิกจ่ายได้ ๑ คน ต่อ ๑ จุด ที่ตั้งเครื่องสูบน้ำหรือเครื่องผลักดันน้ำ

(๒) เจ้าหน้าที่คนขับรถยนต์บรรทุกเครื่องสูบน้ำ วัสดุ และครุภัณฑ์ ๑ คน ต่อรถยนต์ ๑ คัน

(๓) หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ออกปฏิบัติงาน ไม่เกิน ๑๐ คน ต่อหน่วยต่อครั้ง

(๔) หน่วยสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ ออกปฏิบัติงาน ไม่เกิน ๓ คน ต่อหน่วยต่อครั้ง

(๕) หน่วยปฏิบัติงานด้านควบคุมป้องกันโรค ออกปฏิบัติงาน ครั้งละไม่เกิน ๓ คน

(๖) ค่าตอบแทนสำหรับบุคคลภายนอกให้เบิกจ่ายตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

๕.๖.๖ ค่าอาหารจัดเลี้ยงเจ้าหน้าที่ของทางราชการและผู้มาให้ความช่วยเหลือ วันละไม่เกิน ๓ มื้อ มื้อละไม่เกิน ๓๐ บาทต่อคน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของทางราชการและผู้มาให้ความช่วยเหลือ ต้องไม่ได้รับเงินอื่นใดจากทางราชการอีก

๕.๖.๗ ค่าใช้จ่ายในการรับ-ส่ง และติดต่อสื่อสาร เท่าที่จ่ายจริง

๕.๖.๘ ค่าวัสดุสำนักงานซึ่งเกี่ยวเนื่องในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยและค่าวัสดุ ในการจัดหีบห่อ ค่าจ้างเหมาบริการอื่นๆ ที่จำเป็น เช่น เช่าเครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ให้เบิกได้ตามระเบียบของทางราชการ

๕.๗ กรณีมีความจำเป็น หากรายการใดมิได้กำหนดให้จ่ายเป็นเงิน ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจอนุมัติให้การช่วยเหลือพิจารณาให้จ่ายเป็นเงินก็ได้ โดยคำนึงถึงสภาพและเหตุการณ์ ตามความเหมาะสม

๕.๘ ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ซึ่งมิใช่อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟป่า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลงหรือศัตรูพืช อากาศหนาวจัดผิดปกติ ภัยสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้ายกองกำลังจากนอกประเทศ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๕.๘.๑ ระดับอำเภอ กิ่งอำเภอ หรือจังหวัดให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. นำเสนอ ก.ช.ภ.จ. และให้ ก.ช.ภ.จ. นำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. หรือ ก.ช.ภ.จ. ให้การช่วยเหลือในด้านการเกษตร ด้านการดำรงชีพ ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ด้านบรรเทาสาธารณภัย และด้านอื่นๆ ได้เป็นกรณีพิเศษ โดยให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดเป็นสำคัญ

๕.๘.๒ กรุงเทพมหานคร ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พิจารณาให้การช่วยเหลืออันเป็นงานในหน้าที่ของตนได้เป็นกรณีพิเศษ โดยให้พิจารณาถึงความจำเป็น และประหยัด เป็นสำคัญ

๖. การให้ความช่วยเหลือข้างต้น ให้มีการประสานงานกันระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และองค์กรการกุศลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือทั่วถึง ไม่ซ้ำซ้อนกัน และการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับเงินงบประมาณรายจ่ายโดยอนุโลม

๗. ให้จังหวัดรายงานผลการปฏิบัติงานให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ไปให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและสำนักงานคลังจังหวัดทราบทุกๆ ๑๕ วัน จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงานของจังหวัดอีกทางหนึ่งด้วย

๘. ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติปลีกย่อยเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๕ ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการนี้

๙. กรณีที่มีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินการนี้ ให้ขออนุมัติต่อกระทรวงการคลัง

๑๐. ให้ส่วนราชการที่มีวงเงินทดรองราชการตามระเบียบนี้ แจ้งข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามแบบและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน
ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินทดรองราชการของส่วนราชการในต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินทดรองราชการของส่วนราชการในต่างประเทศ เพื่อให้ส่วนราชการมีเงินทดรองราชการเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในต่างประเทศในระหว่างที่ยังไม่ได้รับเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณตามที่ได้รับจัดสรร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการของส่วนราชการในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบเงินทุนทดรองค่าใช้จ่ายของส่วนราชการในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) ระเบียบเงินทุนทดรองค่าใช้จ่ายของส่วนราชการในต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙

(๓) ระเบียบเงินทุนทดรองค่าใช้จ่ายของส่วนราชการในต่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งมีส่วนราชการในต่างประเทศ

"ส่วนราชการในต่างประเทศ" หมายความว่า สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล คณะทูตถาวรประจำสหประชาชาติ หน่วยงานของกระทรวงการต่างประเทศที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุล และหน่วยงานของส่วนราชการอื่นที่ประจำในต่างประเทศ

ข้อ ๕ ในระหว่างที่ส่วนราชการในต่างประเทศยังไม่ได้รับเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณตามที่ได้รับจัดสรร ให้ส่วนราชการมีเงินทดรองราชการเพื่อทดรองเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการในต่างประเทศได้ตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง

เงินทดรองราชการตามวรรคหนึ่งให้มีได้เป็นรายปีเพื่อทดรองเป็นค่าใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) งบบุคลากร เฉพาะค่าจ้างชั่วคราว และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ (พ.ข.ต.)

(๒) งบดำเนินงาน

(๓) งบเงินอุดหนุน

(๔) งบรายจ่ายอื่น

ข้อ ๖ ให้ส่วนราชการที่ประสงค์จะขอมีเงินทดรองราชการ ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เพื่อทดรองเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการในต่างประเทศตามข้อ ๕ โดยให้จัดทำรายละเอียดเฉพาะงบประมาณรายจ่ายตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ที่ขอทำความตกลง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) จำนวนเงินงบประมาณที่ได้โอนไปให้ส่วนราชการในต่างประเทศย้อนหลัง ๓ ปี

(๒) จำนวนเงินงบประมาณในปีงบประมาณปัจจุบันที่ได้โอนไปให้ส่วนราชการในต่างประเทศ และที่ส่วนราชการในต่างประเทศได้ใช้จ่ายเฉลี่ยเป็นรายเดือน

(๓) วงเงินงบประมาณที่ตั้งหรือขอตั้งงบประมาณไว้สำหรับส่วนราชการในต่างประเทศในปีงบประมาณใหม่

(๔) จำนวนเงินงบประมาณที่ประมาณว่าส่วนราชการในต่างประเทศต้องใช้จ่ายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่

ข้อ ๗ เมื่อกระทรวงการคลังอนุญาตให้ส่วนราชการมีเงินทดรองราชการเพื่อทดรองเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการในต่างประเทศแล้ว ให้ส่วนราชการเบิกเงินจากคลังเป็นเงินทดรองราชการสำหรับซื้อเงินตราต่างประเทศจากธนาคารพาณิชย์ เพื่อโอนให้แก่ส่วนราชการในต่างประเทศ ทั้งนี้ ส่วนราชการต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่

ข้อ ๘ เมื่อส่วนราชการได้รับเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณใหม่ตามที่ได้รับจัดสรรแล้ว ให้ดำเนินการเบิกเงินงบประมาณโดยวิธีเบิกหักผลักส่งเพื่อชดใช้คืนเงินทดรองราชการทั้งหมดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเงินงบประมาณ

ข้อ ๙ วิธีปฏิบัติอื่นใดที่เกี่ยวกับเงินทดรองราชการที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
(ลงชื่อ) **ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์**
(ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อกำหนดให้กระทรวงการต่างประเทศนำเงินทดรองราชการไปทดรองจ่ายเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หลักเกณฑ์และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"สำนักงาน" หมายความว่า สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย ณ ต่างประเทศ

"ภัยพิบัติ" หมายความว่า สาธารณภัยต่าง ๆ อันได้แก่ ภัยธรรมชาติ ภัยที่เกิดจากโรคระบาด อุบัติภัย ภัยสงคราม ภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย ภัยอันเนื่องมาจากวิกฤติการณ์ทางการเมือง และภัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้นซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สิน

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
เงินทดรองราชการ

ข้อ ๖ ให้กระทรวงการต่างประเทศมีเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยที่ได้รับความเดือดร้อนในต่างประเทศ ตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง และให้นำเงินทดรองราชการนั้นฝากธนาคาร

ข้อ ๗ ให้ปลัดกระทรวงการต่างประเทศมีอำนาจบริหารจัดการเงินทดรองราชการตามข้อ ๖ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการบริหารจัดการเงินทดรองราชการได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๘ ให้ปลัดกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจอนุมัติและสั่งจ่ายเงินทดรองราชการ

หมวด ๒
การให้ความช่วยเหลือ

ข้อ ๙ ในกรณีที่คนไทยซึ่งพำนักอยู่ในต่างประเทศได้รับความเดือดร้อนและร้องขอความช่วยเหลือ หรือหัวหน้าสำนักงานพิจารณาเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือให้หัวหน้าสำนักงานพิจารณาดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๓ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า หรือเพื่อให้คนไทยซึ่งได้รับความเดือดร้อนนั้นเดินทางกลับภูมิลำเนาในประเทศไทย แล้วแต่กรณี โดยไม่ถือเป็นการชดใช้ความเสียหายให้แก่บุคคลดังกล่าว

ข้อ ๑๐ การให้ความช่วยเหลือตามระเบียบนี้ ให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและประหยัด

ข้อ ๑๑ การให้ความช่วยเหลือคนไทยที่ได้รับความเดือดร้อนในต่างประเทศ กรณีที่ผู้ได้รับความเดือดร้อนมิได้เดินทางกลับประเทศไทย ให้จ่ายได้ตามประเภทรายจ่ายดังนี้

(๑) กรณีเกิดภัยพิบัติ ได้แก่

(ก) ค่าอาหาร

(ข) ค่าเครื่องนุ่งห่ม

(ค) ค่าเวชภัณฑ์

(ง) ค่ารักษาพยาบาล

(จ) ค่าเช่าที่พัก

(ฉ) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

(๒) กรณีต้องโทษในทางอาญา ได้แก่

(ก) ค่าของเยี่ยม

(ข) ค่ารักษาพยาบาล

(ค) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

(๓) กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรม ได้แก่

(ก) ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ

(ข) ค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี

(ค) ค่าใช้จ่ายในระหว่างการปล่อยตัวชั่วคราว หรือระหว่างรอการสอบสวน

(ง) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

(๔) กรณีมีเหตุจำเป็นหรือกรณีเร่งด่วนอย่างอื่น ให้จ่ายได้ตามที่หัวหน้าสำนักงานเห็นสมควร

ข้อ ๑๒ การให้ความช่วยเหลือคนไทยที่ได้รับความเดือดร้อนในต่างประเทศกรณีที่ผู้ได้รับความเดือดร้อนขอเดินทางกลับภูมิลำเนาในประเทศไทย ให้จ่ายตามประเภทรายจ่ายดังนี้

(๑) ค่าพาหนะเดินทางกลับประเทศไทย

(๒) ค่าอาหารระหว่างรอเดินทางและระหว่างการเดินทาง

(๓) ค่าเช่าที่พักระหว่างรอเดินทางและระหว่างการเดินทาง

(๔) ค่ารักษาพยาบาล เมื่อเกิดการเจ็บป่วยระหว่างรอเดินทางและระหว่างการเดินทาง

(๕) ค่าใช้จ่ายสำหรับแพทย์หรือผู้ดูแลที่จำเป็นต้องเดินทางพร้อมกับผู้ได้รับความเดือดร้อน

(๖) ค่าเวชภัณฑ์

(๗) ค่าเครื่องนุ่งห่ม

(๘) ค่าธรรมเนียมอื่นๆ

(๙) ค่าปรับ หรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามที่ทางราชการในต่างประเทศเรียกเก็บ

(๑๐) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือบุคคลสัญชาติอื่นพร้อมกับคนไทย ให้ดำเนินการช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คนไทยถึงแก่ความตายในต่างประเทศ และญาติไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการจัดการศพหรือค่าใช้จ่ายในการส่งอัฐิได้ ให้จ่ายได้ตามประเภทรายจ่ายดังนี้

(๑) ค่าจัดการศพ

(๒) ค่าขนส่งอัฐิกลับประเทศไทย

(๓) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๔ การให้ความช่วยเหลือคนไทยที่ได้รับความเดือดร้อนในต่างประเทศในลักษณะที่ต้องชดใช้หรือไม่ต้องชดใช้เงินคืนทางราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักมนุษยธรรมและหลักความเสมอภาค

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ต้องมีการชดใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ ให้ปลัดกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการให้ผู้ได้รับความช่วยเหลือจัดทำหนังสือรับรองการชดใช้เงิน

การจัดทำหนังสือรับรองการชดใช้เงินให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนดโดยความเห็นชอบจากสำนักงานอัยการสูงสุด

กรณีที่ไม่สามารถชำระเงินคืนได้ทั้งหมดในทันทีที่ทวงถาม จะให้ผู้ได้รับความช่วยเหลือชำระหนี้โดยการผ่อนชำระก็ได้ แต่ต้องให้ผู้ได้รับความช่วยเหลือนั้นทำสัญญารับสภาพหนี้ตามแบบที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนด โดยความเห็นชอบจากสำนักงานอัยการสูงสุด ทั้งนี้ ให้ผ่อนชำระได้ภายในเวลาไม่เกินสองปี

ให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นโจทก์ฟ้องคดีในกรณีที่ต้องดำเนินคดีเพื่อเรียกให้ชดใช้เงินคืน

ข้อ ๑๖ เงินที่กระทรวงการต่างประเทศได้รับชำระคืนตามข้อ ๑๕ ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ประเภทเงินรับคืนอื่น รหัส ๘๒๐

หมวด ๓
การจ่ายและชดใช้เงินทดรองราชการ

ข้อ ๑๗ เมื่อสำนักงานได้จ่ายเงินทดรองราชการไปแล้ว ให้หัวหน้าสำนักงานเร่งจัดทำบัญชีรายชื่อและที่อยู่ของผู้ได้รับความช่วยเหลือ และรายละเอียดค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น พร้อมทั้งรวบรวมใบสำคัญคู่จ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ส่งให้กระทรวงการต่างประเทศเพื่อเบิกเงินงบประมาณชดใช้โดยเร็ว

ในกรณีที่ต้องมีการชดใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ ให้ส่งหนังสือรับรองการชดใช้เงินมาพร้อมกับเอกสารตามวรรคหนึ่ง ในการนี้ หากมีการทำสัญญารับสภาพหนี้ ให้ส่งสัญญานั้นมาด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีการให้ความช่วยเหลือในเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณและไม่มีเงินงบประมาณรายจ่ายสนับสนุนเพื่อโอนชดใช้เงินทดรองราชการที่ได้จ่ายไปแล้วในปีงบประมาณนั้นได้ทันให้นำค่าใช้จ่ายดังกล่าวไปเบิกจากเงินงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณถัดไป โดยให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติให้ก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ข้อ ๑๙ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินในเรื่องใดที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้กระทรวงการต่างประเทศทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๔
การพัสดุและการบัญชี

ข้อ ๒๑ การจัดหาและควบคุมพัสดุ ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ การบัญชีให้เป็นไปตามระบบบัญชีที่สอดคล้องกับหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการกำหนดแบบหนังสือรับรองการชดใช้เงินและสัญญารับสภาพหนี้ตามระเบียบนี้ ให้ใช้แบบหนังสือรับรองการชดใช้เงินและสัญญารับสภาพหนี้ที่กำหนดในระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินเพื่อสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือคนไทยผู้ตกทุกข์ได้ยากในต่างประเทศให้กลับภูมิลำเนาเดิม พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งให้นำมาใช้กับการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๑ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการกำหนดแบบหนังสือรับรองการชดใช้เงินและสัญญารับสภาพหนี้ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(ลงชื่อ) **ทนง พิทยะ**

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบเงินทดรองราชการเพื่อรองจ่าย ตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเงินทดรองราชการไว้สำหรับรองจ่ายให้แก่ส่วนราชการที่ขอเบิกไปใช้จ่ายตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ โดยมิต้องเป็นภาระในการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้แก่ส่วนราชการต่างๆ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบเงินทดรองราชการเพื่อรองจ่ายตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้กระทรวงการคลังสั่งจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อรองจ่ายตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศให้แก่กรมบัญชีกลางได้เป็นคราวๆ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควร เพื่อสำหรับรองจ่ายให้แก่ส่วนราชการที่ขอเบิกไปใช้จ่ายตามโครงการเงินกู้ต่างประเทศในกรณีที่การกู้เงินนั้นมีเงื่อนไขกำหนดให้ผู้กู้ต้องใช้จ่ายเงินไปก่อนแล้วจึงจะขอเบิกเงินกู้คืนในภายหลัง

ข้อ ๔ ให้กรมบัญชีกลางเปิดบัญชีไว้บัญชีหนึ่งเรียกว่า "บัญชีเงินทดรองราชการเพื่อรองจ่ายตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ" โดยให้เบิกผลักส่งเงินทดรองราชการที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๓ เข้าบัญชีดังกล่าวนี้

ข้อ ๕ การเบิกจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อรองจ่ายตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศให้กระทำได้ในกรณีที่ผู้ให้กู้กำหนดว่ารายการใช้จ่ายเงินกู้รายใด ส่วนราชการผู้ใช้จ่ายจะต้องจ่ายเงินไปก่อนแล้วขอเบิกเงินกู้คืนในภายหลัง

เพื่อความสะดวกในการเบิกจ่าย ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายจากเงินในบัญชีตามข้อ ๔ เต็มจำนวนที่ต้องจ่ายทั้งสิ้น ทั้งยอดที่จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายสมทบกับยอดที่ต้องรองจ่ายไปก่อนและเบิกจากเงินกู้คืนในภายหลัง โดยให้แสดงรายละเอียดแต่ละยอดให้ทราบ

เงินในส่วนที่ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายสมทบ เมื่อจ่ายจากเงินทดรองราชการไปแล้ว ให้กรมบัญชีกลางดำเนินการโอนจากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการนั้นมาชดใช้ต่อไป

ข้อ ๖ การเบิกจ่ายเงินตามข้อ ๕ ให้เป็นไปตามวงเงินและรายการที่สำนักงบประมาณกำหนด

ข้อ ๗ การเบิกเงินตามข้อ ๕ ให้ส่วนราชการผู้เบิกใช้ฎีกาเงินนอกงบประมาณแบบ บก. ๔๓ สำหรับรหัสหน่วยงานและรหัสบัญชีย่อยให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

เงินที่เบิกไปตามความในวรรคแรกหากมีเหลือจ่ายให้ส่วนราชการผู้เบิกนำส่งคืนเข้าบัญชีดังกล่าวทันที โดยแสดงรายละเอียดให้ทราบว่าเงินที่เหลือจ่ายเป็นส่วนของเงินรองจ่าย หรือของงบประมาณรายจ่ายสมทบ

ข้อ ๘ ให้ส่วนราชการผู้เบิกรวบรวมเอกสารและหลักฐานที่จะใช้ในการขอเบิกเงินจากผู้ให้กู้ ตามยอดที่ได้เบิกเงินไปจากกรมบัญชีกลางเฉพาะยอดที่ต้องรองจ่ายไปก่อนแต่ละคราวตามวิธีการที่ผู้ให้กู้กำหนดส่งให้กรมบัญชีกลางภายใน ๑๔ วัน นับแต่วันที่ได้รับเงินเข้าบัญชีที่ธนาคารแห่งประเทศไทย

เมื่อได้รับเอกสารและหลักฐานดังกล่าวแล้ว ให้กรมบัญชีกลางดำเนินการขอเบิกเงินกู้จากผู้ให้กู้ต่อไปทันที

ข้อ ๙ เงินที่ได้รับจากผู้ให้กู้ หลังจากได้แลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทและหักค่าใช้จ่ายต่างๆ (ถ้ามี) แล้ว ให้นำส่งเข้าบัญชีตามข้อ ๔

ผลต่างที่แลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทได้ไม่ครบจำนวนที่ได้รองจ่ายไปให้ตั้งงบประมาณชดใช้ให้

ข้อ ๑๐ เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้ ให้กระทรวงการคลังวางระเบียบหรือวิธีปฏิบัติใดๆ ตามที่เห็นสมควรได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑

(ลงชื่อ) **สุพัฒน์ สุธาธรรม**

(นายสุพัฒน์ สุธาธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี วางระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ ที่ทำการคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๖

(๒) ระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ ที่ทำการคลังจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘

บรรดาระเบียบข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดแห่งระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"สำนักงานคลังจังหวัด" หมายความรวมถึงสำนักงานคลังอำเภอด้วย

"ผู้ว่าราชการจังหวัด" หมายความรวมถึงนายอำเภอที่ตั้งอำเภอด้วย

"หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลัง" หมายความว่า หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังภายในเขตทำการ

"คลังจังหวัด" หมายความรวมถึงคลังอำเภอด้วย

"ผู้ช่วยคลังจังหวัด" หมายความรวมถึงผู้ช่วยคลังอำเภอด้วย

"สรรพากรจังหวัด" หมายความรวมถึงสมุห์บัญชีอำเภอซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการสรรพากรในอำเภอที่ตั้งคลังอำเภอด้วย

"คณะกรรมการคลังใน" หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเก็บรักษาเงินคลังใน

"คณะกรรมการคลังนอก" หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเก็บรักษาเงินคลังนอก

"เจ้าหน้าที่ดูเงิน" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ดูเงินซึ่งเป็นกรรมการคลังนอก

"เงินสำรองจ่ายประจำวัน" หมายความว่า เงินคงคลังส่วนที่รับจากเงินคลังนอกหรือรับตามใบนำส่ง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ดูเงิน สำหรับจ่ายหมุนเวียนในระหว่างเวลาทำการประจำวัน

"เงินคลังนอก" หมายความว่า เงินคงคลังส่วนที่เก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัดสำหรับใช้จ่ายเป็นเงินสำรองจ่าย

"เงินคลังใน" หมายความว่า เงินคงคลังส่วนที่เก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัดนอกจากเงินคลังนอกและเงินสำรองจ่ายประจำวัน

"เงินคงคลัง" หมายความว่า เงินทั้งสิ้นที่เก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัดยกเว้นเงินส่วนของสำนักงานคลังจังหวัดและเงินที่สำนักงานคลังจังหวัดรับฝากในลักษณะหีบห่อ

"ตู้เก็บเงิน" หมายความรวมถึง หีบ กำปั่น ตู้เซฟ หรือภาชนะอื่นใดที่ใช้สำหรับเก็บรักษาเงิน และชั้นสำหรับเก็บรักษาเงินในห้องเก็บเงินคลังในด้วย

หมวด ๑
ความทั่วไป

ข้อ ๕ สำนักงานคลังจังหวัดให้ตั้งอยู่ในบริเวณศาลากลางจังหวัดหรือที่ว่าการอำเภอแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ห้องเก็บเงินให้ตั้งอยู่ในสำนักงานคลังจังหวัด และให้แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนหนึ่งเป็นห้องสำหรับเก็บเงินคลังนอก และอีกส่วนหนึ่งเป็นห้องสำหรับเก็บเงินคลังใน ให้คลังจังหวัดนั่งทำงานในที่ซึ่งเห็นประตูต้องเก็บเงินได้ถนัด

ข้อ ๗[๕] วงเงินคลังนอกและวงเงินคลังในที่เก็บรักษาให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังหรือผู้ที่กระทรวงการคลังมอบหมายกำหนด

ข้อ ๘ เงินคงคลังให้แยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) เงินดี คือ ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ที่คลังจังหวัดเห็นว่ามีลักษณะพอจะนำไปหมุนเวียนใช้จ่ายได้อีก

(๒) เงินชำรุด คือ ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ที่คลังจังหวัดเห็นว่ามีลักษณะไม่ควรหมุนเวียนใช้จ่ายอีกต่อไป เช่น เก่า ขาดวิ่น ลบเลือน หรือบุบสลาย

ข้อ ๙ ลูกกุญแจห้องเก็บเงิน และตู้เก็บเงิน ให้มี ๒ ชุด ให้กองคลังกลาง กรมธนารักษ์เก็บรักษาไว้ ๑ ชุด อีกชุดหนึ่งสำหรับคณะกรรมการผู้เกี่ยวข้อง

ในกรณีไม่สามารถเปิดหรือปิดห้องเก็บเงิน หรือตู้เก็บเงินได้ ให้รายงานขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ใช้การได้ตามควรแก่กรณี แล้วรายงานให้หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังและกรมธนารักษ์ทราบ

ข้อ ๑๐ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินซึ่งอาจเป็นภยันตรายแก่เงินคงคลัง ซึ่งไม่อาจรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งการได้ทันท่วงที ให้คณะกรรมการคลังนอกหรือคณะกรรมการคลังในหรือเจ้าหน้าที่ดูเงินแล้วแต่กรณี เป็นผู้วินิจฉัย และปฏิบัติการตามควรแก่กรณี เมื่อได้ปฏิบัติการไปแล้วประการใด ให้รีบรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังทราบทันที

ข้อ ๑๑ เมื่อมีการเปลี่ยนตัวบุคคล ซึ่งเป็นกรรมการคลังนอกหรือกรรมการคลังในถ้ากรรมการชุดเดิมคนหนึ่งคนใดไม่สามารถส่งมอบหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้กรรมการชุดใหม่ตรวจนับตัวเงินเมื่อถูกต้องแล้วให้ลงชื่อและลายมือชื่อไว้ในทะเบียนคุมตัวเงิน หากจำนวนเงินที่ตรวจนับได้ไม่ตรงตามทะเบียนให้บันทึกไว้ในทะเบียนแล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ เพื่อสั่งการตามควรแก่กรณี แล้วให้คลังจังหวัดรายงานให้หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังทราบทันทีด้วย

ข้อ ๑๒ บรรดาแบบพิมพ์ เอกสาร สมุดและทะเบียนต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๓ วิธีการย้ายตัวเงินคงคลัง ตรวจนับเงิน ตรวจคัดเลือกเงิน ตรวจสอบเงินหรือการปฏิบัติอื่นใด ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

หมวด ๒
เงินสำรองจ่ายประจำวัน

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าหน้าที่ดูเงินมีหน้าที่รับผิดชอบในการรับจ่ายและเก็บรักษาเงินสำรองจ่ายประจำวัน

ข้อ ๑๖ เงินสำรองจ่ายประจำวันให้เก็บรักษาไว้ในตู้เก็บเงินของทางราชการ

ในระหว่างเวลาหยุดพักกลางวัน ให้เจ้าหน้าที่ดูเงินบรรจุเงินสำรองจ่ายประจำวันทั้งหมดลงหีบหรือภาชนะอื่นใดใส่กุญแจให้เรียบร้อย แล้วนำฝากเก็บรักษาในห้องเก็บเงินคลังนอกจนถึงเวลาปฏิบัติงานในตอนบ่ายตามปกติ จึงให้นำออกมาทำการรับจ่ายต่อไป

ข้อ ๑๗ การนำเงินคลังนอกมาไว้สำรองจ่ายประจำวัน ให้เจ้าหน้าที่ดูเงินทำใบเบิกยื่นต่อคณะกรมการคลังนอก

ให้คณะกรรมการคลังนอกมีหน้าที่พิจารณาจ่ายเงินตามใบเบิก ให้แก่เจ้าหน้าที่ดูเงินไว้เป็นเงินสำรองจ่ายประจำวันตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๘ การรับเงินตามใบนำส่ง ให้เจ้าหน้าที่ดูเงินตรวจนับตัวเงิน เมื่อครบจำนวนที่นำส่งโดยไม่มีการปลอมแปลงแล้ว ให้คัดเข้าแหนบ มัด หรือถุง แล้วเก็บไว้เป็นเงินสำรองจ่ายประจำวันหรือนำส่งคณะกรรมการคลังนอกต่อไป

การจ่ายเงินตามฎีกาให้จ่ายจากเงินสำรองจ่ายประจำวัน และให้เจ้าหน้าที่ดูเงินมีหน้าที่จ่ายเงินตามจำนวนสุทธิในฎีกาที่อนุมัติแล้ว

ข้อ ๑๙ การรับจ่ายแลกเงินประจำวันให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๘ วรรคแรก โดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินประจำวันให้เจ้าหน้าที่ดูเงินทำใบนำส่ง นำเงินสำรองจ่ายประจำวันทั้งสิ้นที่มีอยู่ในความรับผิดชอบ ส่งมอบต่อคณะกรรมการคลังนอก

ในกรณีที่เห็นสมควรจะนำเงินสำรองจ่ายประจำวันบางส่วนส่งต่อคณะกรรมการคลังนอกก่อนสิ้นเวลารับจ่ายเงินประจำวัน ก็ให้กระทำได้ โดยปฏิบัติตามวิธีการในวรรคแรก

ข้อ ๒๑ ใบเบิกและใบส่งระหว่างเจ้าหน้าที่ดูเงินกับคณะกรรมการคลังนอก ให้จัดทำครั้งละ ๒ ฉบับ โดยให้คณะกรรมการคลังนอกเก็บไว้ ๑ ฉบับ และเจ้าหน้าที่ดูเงินเก็บไว้ ๑ ฉบับ

ข้อ ๒๒ ในกรณีจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่ดูเงินในระหว่างเวลาทำการ ให้คลังจังหวัดพิจารณาดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๒๓ ในระหว่างเวลารับจ่ายเงินสำรองประจำวัน คลังจังหวัดจะตรวจสอบตัวเงินที่มีอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ดูเงิน หรือจะสั่งให้เจ้าหน้าที่ดูเงินนำเงินสำรองจ่ายประจำวันบางส่วนส่งต่อคณะกรรมการคลังนอกก่อนสิ้นเวลารับจ่ายเงินสำรองประจำวันก็ให้ทำได้

หมวด ๓
เงินคลังนอก

ข้อ ๒๔[๓] ให้คลังจังหวัด ผู้ช่วยคลังจังหวัดฝ่ายการคลัง และเจ้าหน้าที่ดูเงินซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายการเงิน รวม ๓ คน เป็นคณะกรรมการคลังนอก มีหน้าที่ร่วมกันรับผิดชอบในการรับจ่ายและเก็บรักษาเงินคลังนอก

ในกรณีสำนักงานคลังจังหวัดใดมีการแบ่งสำนักงานคลังจังหวัดออกเป็นสองที่ทำการแยกต่างหากจากกัน ให้ผู้ช่วยคลังจังหวัดฝ่ายการคลัง ผู้ช่วยคลังจังหวัดฝ่ายการบัญชี และเจ้าหน้าที่ดูเงิน ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายการเงิน รวม ๓ คน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ ณ สำนักงานคลังจังหวัดที่ได้แบ่งแยกออกไปเป็นคณะกรรมการคลังนอกมีหน้าที่ร่วมกันรับผิดชอบในการรับจ่ายและเก็บรักษาเงินคลังนอกของสำนักงานคลังจังหวัดที่ได้แบ่งแยกออกไปนั้น

กรรมการคลังนอกเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้ใดอยู่ในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนหรือรักษาการในตำแหน่งดังกล่าว ผู้นั้นเป็นกรรมการคลังนอกตามระเบียบนี้

ในกรณีกรรมการผู้ใดไม่อาจปฏิบัติหน้าที่กรรมการได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคลังจังหวัดนั้น เป็นกรรมการแทนชั่วคราวให้ครบคณะ ๓ คน การแต่งตั้งผู้ที่จะเป็นกรรมการแทนจะแต่งตั้งไว้เป็นการประจำก็ได้

ในกรณีมีการเปลี่ยนตัวบุคคลซึ่งเป็นกรรมการคลังนอก ให้มีการส่งมอบหน้าที่และให้ตรวจนับตัวเงินให้ถูกต้องตามรายการในทะเบียนคุมตัวเงินคลังนอก แล้วให้กรรมการทุกคนและผู้รับมอบหน้าที่ลงชื่อและลายมือชื่อไว้ในทะเบียนคุมตัวเงินคลังนอก หากจำนวนเงินที่ตรวจนับได้ไม่ถูกต้องตามทะเบียนให้บันทึกไว้ในทะเบียนแล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบเพื่อสั่งการตามควรแก่กรณี และให้คลังจังหวัดรายงานให้หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังทราบทันทีด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินประจำวัน ถ้ามีเงินคลังนอกเกินกว่าวงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้คณะกรรมการคลังนอกนำเงินส่งมอบให้คณะกรรมการคลังในในวันนั้นเพื่อไม่ให้เกินวงเงินที่กำหนด เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจส่งมอบได้ทัน จะเก็บรักษาไว้ก่อนเป็นการชั่วคราวก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุผลความจำเป็นไว้ในทะเบียนคุมตัวเงินคลังนอกและต้องส่งมอบให้เสร็จสิ้นในวันทำการถัดไป

ถ้าคณะกรรมการคลังนอกเห็นสมควร จะนำเงินส่งมอบให้คณะกรรมการคลังในก่อนสิ้นเวลารับจ่ายเงินประจำวันก็ให้ทำได้

ข้อ ๒๖ ในกรณีเงินคลังนอกมีไม่พอจ่ายวันใด คณะกรรมการคลังนอกจะขอเบิกเงินจากคณะกรรมการคลังในตามจำนวนที่จำเป็นไว้สำรองจ่ายในวันนั้นเกินวงเงินคลังนอกก็ได้ แต่เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินประจำวันแล้ว จะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ วรรคแรก

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการคลังนอกจะรับหรือจ่ายเงินได้แต่เฉพาะกับคณะกรรมการคลังในหรือกับเจ้าหน้าที่ดูเงินตามใบเบิกเท่านั้น

ข้อ ๒๘ การเบิกหรือการนำส่งเงินระหว่างคณะกรรมการคลังนอกกับคณะกรรมการคลังในทุกครั้งให้ทำใบเบิกหรือใบส่ง ๒ ฉบับ โดยให้คณะกรรมการคลังนอกเก็บไว้ ๑ ฉบับ และคณะกรรมการคลังในเก็บไว้ ๑ ฉบับ

ข้อ ๒๙ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินประจำวัน ให้คณะกรรมการคลังนอกจัดทำทะเบียนคุมตัวเงินคลังนอก และตรวจนับตัวเงินคงเหลือ เมื่อถูกต้องตรงกับรายการในทะเบียนแล้ว ให้กรรมการคลังนอกทั้ง ๓ คน ลงลายมือชื่อไว้ในทะเบียน แล้วนำเงินเข้าเก็บรักษาให้ห้องเก็บเงินคลังนอก

ข้อ ๓๐ ทะเบียนคุมตัวเงินคลังนอกให้ทำเป็น ๓ ฉบับ โดยเก็บไว้ในห้องเก็บเงินคลังนอก ๑ ฉบับ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบและเก็บไว้ ๑ ฉบับ และส่งหัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังที่สังกัด ๑ ฉบับ

การเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด และส่งหัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังให้กระทำภายในวันที่ทำทะเบียนนั้นหรืออย่างช้าภายในวันทำการถัดไป

ข้อ ๓๑ การเก็บรักษาลูกกุญแจห้องเก็บเงินคลังนอก ถ้ากุญแจเป็นชนิดใช้ลูกกุญแจ ๓ ดอก ให้กรรมการคลังนอกเก็บรักษาไว้คนละดอก ถ้าเป็นชนิดใช้ลูกกุญแจ ๒ ดอก ให้คลังจังหวัดและเจ้าหน้าที่ดูเงินเก็บรักษาไว้คนละดอก แต่ถ้าเป็นชนิดใช้ลูกกุญแจดอกเดียวให้คลังจังหวัดเป็นผู้เก็บรักษา

การเก็บรักษาลูกกุญแจตู้เก็บเงินคลังนอก ให้ปฏิบัติอย่างเดียวกับการเก็บรักษาลูกกุญแจห้องเก็บเงินคลังนอก

การเก็บรักษาลูกกุญแจให้เป็นหน้าที่เฉพาะตัวกรรมการแต่ละคน ห้ามมิให้กรรมการมอบลูกกุญแจให้ผู้อื่นเก็บรักษา เว้นแต่กรณีที่เป็นการมอบหมายระหว่างกรรมการกับผู้เป็นกรรมการแทนชั่วคราวเท่านั้น

ข้อ ๓๒ การปิดห้องเก็บเงินคลังนอกแต่ละครั้ง จะต้องมีกรรมการคลังนอกครบคณะจึงจะปิดได้และเมื่อปิดแล้วให้ใส่กุญแจให้เรียบร้อย สำหรับการปิดเมื่อสิ้นเวลาปฏิบัติราชการประจำวันให้กรรมการคลังนอกแต่ละคนประจำตราครั่งด้วยตราของตนไว้ที่ป้ายเชือกคาดประตูห้องเก็บเงินในลักษณะที่เชือกคาดหรือตราครั่งจะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดประตู

ข้อ ๓๓ การเปิดห้องเก็บเงินคลังนอกแต่ละครั้ง จะต้องมีกรรมการคลังนอกครบคณะจึงจะเปิดได้ ในกรณีที่จะเปิดห้องเก็บเงินหลังจากประจำตราครั้งเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจกุญแจเชือกคาดและตราครั่งที่ประจำไว้ เมื่อเห็นว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยแล้วจึงให้เปิดได้ แต่ถ้าปรากฏว่ากุญแจเชือกคาด หรือตราครั่งชำรุดหรือมีสภาพผิดปกติ หรือมีพฤติการณ์อันชวนให้สงสัยว่ามีผู้เข้าไปหรือพยายามเข้าไปในห้องเก็บเงิน ให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดทันที เพื่อดำเนินการสอบสวนก่อน และให้รายงานให้หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังทราบโดยด่วนด้วย

ข้อ ๓๔ ห้องเก็บเงินคลังนอกที่ปิดประจำตราครั่งเรียบร้อยแล้ว ห้ามมิให้เปิดอีกจนกว่าถึงเวลาที่ต้องปฏิบัติราชการตามปกติในวันทำการถัดไป แต่ถ้ามีความจำเป็นจะต้องเปิดห้องเก็บเงินนอกเวลาปฏิบัติราชการตามปกติต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด และได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของตำรวจยามรักษาการณ์สั่งการแล้ว จึงจะเปิดได้ และเมื่อเสร็จธุระแล้วให้ปิดให้เรียบร้อยตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๒

ข้อ ๓๕ การปิดและเปิดตู้เก็บเงินคลังนอกให้ปฏิบัติตามวิธีการในข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ โดยอนุโลม แต่จะไม่คาดเชือกและประจำตราครั่งก็ได้

หมวด ๔
เงินคลังใน

ข้อ ๓๖[๓] ให้คลังจังหวัด ผู้ช่วยคลังจังหวัดฝ่ายการคลัง และผู้ช่วยคลังจังหวัดฝ่ายการบัญชี รวม ๓ คน เป็นคณะกรรมการคลังใน มีหน้าที่ร่วมกันรับผิดชอบในการจ่ายและเก็บรักษาเงินคลังใน

ในกรณีสำนักงานคลังจังหวัดใดมีการแบ่งสำนักงานคลังจังหวัดออกเป็นสองที่ทำการแยกต่างหากจากกันให้คลังจังหวัด ผู้ช่วยคลังจังหวัด ผู้ช่วยคลังจังหวัดฝ่ายการบัญชีซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ ณ สำนักงานคลังจังหวัดที่ได้แบ่งออกไปรวม ๓ คน เป็นคณะกรรมการคลังใน มีหน้าที่ร่วมกันรับผิดชอบในการรับจ่ายและเก็บรักษาเงินคลังในของสำนักงานคลังจังหวัดที่ได้แบ่งแยกออกไปนั้น

กรรมการคลังในเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้ใดอยู่ในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน หรือรักษาการในตำแหน่งดังกล่าว ผู้นั้นเป็นกรรมการคลังในตามระเบียบนี้

ในกรณีกรรมการผู้ใดไม่อาจปฏิบัติหน้าที่กรรมการได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคลังจังหวัดนั้น ซึ่งมิได้เป็นกรรมการคลังนอกตามระเบียบนี้ เป็นกรรมการคลังในแทนชั่วคราวให้ครบคณะ ๓ คน การแต่งผู้เป็นกรรมการแทนจะแต่งตั้งไว้เป็นการประจำก็ได้

ในกรณีมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลซึ่งเป็นกรรมการคลังใน ให้มีการส่งมอบหน้าที่และให้ตรวจนับตัวเงินให้ถูกต้องตามรายการในทะเบียนคุมตัวเงินคลังใน แล้วให้กรรมการทุกคน และผู้รับมอบหน้าที่ลงชื่อและลายมือชื่อไว้ในทะเบียนคุมตัวเงินคลังใน หากจำนวนเงินที่ตรวจนับได้ไม่ถูกต้อง

ตามทะเบียนให้บันทึกไว้ในทะเบียนแล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบเพื่อสั่งการตามควรแก่กรณี และให้คลังจังหวัดรายงานให้หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังทราบทันทีด้วย

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการคลังในจะรับหรือจ่ายเงินได้ แต่เฉพาะกับคณะกรรมการคลังนอกตามใบสั่งหรือใบเบิกเท่านั้น

ข้อ ๓๘ การรับหรือจ่ายเงินคลังในทุกครั้ง ให้คณะกรรมการคลังในทำทะเบียนคุมตัวเงินคลังในและตรวจนับเงินคงเหลือ เมื่อถูกต้องตรงกับรายการในทะเบียนแล้ว ให้กรรมการทั้ง ๓ คน ลงลายมือชื่อไว้ในทะเบียน

ข้อ ๓๙ ทะเบียนคุมตัวเงินคลังในให้ทำเป็น ๕ ฉบับ โดยเก็บไว้ในห้องเก็บเงินคลังใน ๑ ฉบับ คลังจังหวัดเก็บไว้ ๑ ฉบับ สรรพากรจังหวัดเก็บไว้ ๑ ฉบับ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบและเก็บไว้ ๑ ฉบับ และส่งหัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลัง ๑ ฉบับ

การเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด และส่งหัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังให้กระทำภายในวันที่ทำทะเบียนนั้นหรืออย่างช้าภายในวันทำการถัดไป

ข้อ ๔๐ การเปิดและปิดห้องเก็บเงินคลังใน ในกรณีที่ไม่มีการรับหรือจ่ายตัวเงินให้บันทึกในสมุดเปิดและปิดห้องเก็บเงินคลังใน และให้กรรมการคลังในทั้ง ๓ คน ลงชื่อและลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในสมุดนั้น แล้วเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบแล้วเก็บไว้ในที่สมควรในสำนักงานคลังจังหวัด

ข้อ ๔๑ การเก็บรักษาลูกกุญแจห้องเก็บเงินคลังใน ถ้ากุญแจเป็นชนิดใช้ลูกกุญแจ ๓ ดอก ให้กรรมการคลังในเก็บรักษาไว้คนละดอก ถ้าเป็นชนิดใช้ลูกกุญแจ ๒ ดอก ให้คลังจังหวัดและผู้ช่วยคลังจังหวัดผู้อาวุโสเก็บรักษาไว้คนละดอก แต่ถ้าเป็นชนิดใช้กุญแจดอกเดียวให้คลังจังหวัดเป็นผู้เก็บรักษา

การเก็บรักษาลูกกุญแจตู้เก็บเงินคลังใน ให้ปฏิบัติอย่างเดียวกับการเก็บรักษาลูกกุญแจห้องเก็บเงินคลังใน

การเก็บรักษาลูกกุญแจให้เป็นหน้าที่เฉพาะตัวกรรมการแต่ละคน ห้ามมิให้กรรมการมอบกุญแจให้ผู้อื่นเก็บรักษาเว้นแต่กรณีที่เป็นการมอบหมายระหว่างกรรมการกับผู้เป็นกรรมการแทนชั่วคราวเท่านั้น

ข้อ ๔๒ การปิดและเปิดห้องเก็บเงินคลังในตลอดจนตู้เก็บเงิน ให้ปฏิบัติตามวิธีการเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ เมื่อเงินคลังในเกินวงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้คลังจังหวัดรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดขอนำเงินส่งกรมธนารักษ์ หรือส่งจังหวัดที่กระทรวงการคลังกำหนดเพื่อมิให้เกินวงเงินดังกล่าว แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นคลังจังหวัดจะขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดรอการนำส่งไว้เป็นการชั่วคราวก็ได้เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้คลังจังหวัดรายงานให้หัวหน้าสำนักงานคลังทราบด้วย

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่เห็นสมควร คลังจังหวัดจะรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดขอนำเงินส่งกรมธนารักษ์หรือส่งจังหวัดที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยที่เงินคลังในยังไม่เกินวงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนดก็ได้

หมวด ๕
สำนักงานคลังจังหวัด

ข้อ ๔๕ สำนักงานคลังจังหวัดให้มีตำรวจยามรักษาการณ์ตลอดเวลาและในเวลากลางคืนให้ตามไฟให้มีแสงสว่างพอที่ตำรวจยามรักษาการณ์แลเห็นตราประจำครั่งห้องเก็บเงิน และตรวจดูตราประจำครั่งที่สำนักงานคลังจังหวัด ตลอดจนความเรียบร้อยโดยทั่วไปได้ด้วย

ข้อ ๔๖ เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวันแล้ว ให้คลังจังหวัดตรวจการปิดประตูหน้าต่างสำนักงานคลังจังหวัดให้เรียบร้อย ประตูห้องเมื่อใส่กุญแจแล้ว ให้คลังจังหวัดประจำตราครั่งด้วยตราของตนไว้ที่ป้ายเชือกคาดประตูห้อง ในลักษณะที่เชือกคาดหรือตราครั่งจะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดประตู

การเปิดหรือปิดสำนักงานคลังจังหวัด ให้คลังจังหวัดลงลายมือชื่อร่วมกับตำรวจยามรักษาการณ์ไว้ในสมุดเปิดปิดสำนักงาน พร้อมกับลงเวลาเปิดหรือปิดทุกครั้งด้วย สมุดเปิดปิดสำนักงานให้เก็บไว้ในที่สมควรหน้าห้องสำนักงานคลังจังหวัด

ข้อ ๔๗ การเปิดห้องสำนักงานคลังจังหวัดหลังจากประจำตราครั่งเรียบร้อยแล้ว ให้คลังจังหวัดและตำรวจยามรักษาการณ์ตรวจกุญแจเชือกคาดและตราครั่งที่ประจำไว้เมื่อเห็นว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยแล้วจึงให้เปิดได้ แต่ถ้าปรากฏว่ากุญแจเชือกคาด หรือตราครั่งชำรุดหรือมีสภาพผิดปกติหรือมีพฤติการณ์อันชวนให้สงสัยว่ามีผู้เข้าไป หรือพยายามเข้าไปในห้องสำนักงานคลังจังหวัดให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดทราบทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการตามควรแก่กรณี แล้วรายงานให้หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังทราบโดยด่วนด้วย

ข้อ ๔๘ การเปิดสำนักงานคลังจังหวัด นอกจากเพื่อปฏิบัติราชการตามปกติต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน

ข้อ ๔๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ลงมา หรือลูกจ้างของส่วนราชการต่างๆ ที่มีสำนักงานอยู่ในศาลากลางจังหวัดอย่างน้อย ๒ คน เป็นเวรประจำการเพื่อดูแลความเรียบร้อย ณ สำนักงานคลังจังหวัดทุกคืน เวรประจำการดังกล่าวนี้ต้องเข้าเวร ณ สำนักงานคลังจังหวัด ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ น. และต้องประจำอยู่จนถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น

ในกรณีจัดเวรประจำการ ณ สำนักงานคลังอำเภอ ให้จัดข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ลงมาหรือลูกจ้างของส่วนราชการต่างๆ ที่มีสำนักงานอยู่ในที่ว่าการอำเภอ

ให้เวรประจำการแต่ละคนลงชื่อ ลายมือชื่อ และเวลาไปกลับไว้ในสมุดเปิดปิดสำนักงาน เมื่อมีเหตุการณ์อันเป็นภัยหรืออาจเป็นภัยแก่สำนักงานคลังจังหวัดให้แก้ไขเหตุการณ์หรือป้องกันภัยนั้น แล้วให้รายงานให้คลังจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดทราบทันที และบันทึกเหตุการณ์นั้นไว้ในสมุดเปิดปิดสำนักงานด้วย

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เพื่อความปลอดภัยแก่เงินคงคลัง คลังจังหวัดจะรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดให้พิจารณาจัดเวรประจำการตามข้อ ๔๙ หรือตำรวจยามรักษาการณ์เพิ่มขึ้นมากกว่าปกติก็ได้

ข้อ ๕๑[๖] ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด จัดข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๔ ถึงระดับ ๖ ของส่วนราชการต่างๆ ที่มีสำนักงานอยู่ในศาลากลางจังหวัดหรือที่ว่าการอำเภอ แล้วแต่กรณี หนึ่งคนทำหน้าที่ตรวจเวรประจำการ และนายตำรวจตั้งแต่ชั้นประทวนขึ้นไปอีกหนึ่งคนทำหน้าที่ตรวจยามรักษาการณ์ ณ สำนักงานคลังจังหวัดในเวลากลางคืนทุกคืนและในเวลากลางวันสำหรับวันหยุดราชการทุกวันเป็นประจำ

ให้ผู้ตรวจลงชื่อ ลายมือชื่อ และเวลาตรวจไว้ในสมุดเปิดปิดสำนักงาน และบันทึกไว้ด้วยว่ายามและเวรอยู่ประจำหน้าที่ครบถ้วนหรือไม่ ในกรณีที่พบว่ากุญแจห้องเซือกคาดหรือตราครั่งที่ประจำไว้ชำรุดหรือพฤติการณ์อันชวนให้สงสัยว่าอาจเป็นภัยแก่เงินคงคลังในสำนักงานคลังจังหวัด ให้บันทึกพฤติการณ์นั้นๆ ไว้ด้วย และรีบรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อสอบสวนทันที

หมวด ๖
การตรวจสอบเงินคงคลัง

ข้อ ๕๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดหรืออำเภอ แล้วแต่กรณี ซึ่งไม่ใช่กรรมการคลังนอกหรือกรรมการคลังใน อย่างน้อย ๒ คน เป็นกรรมการตรวจสอบเงินคงคลังเพื่อตรวจสอบเงินคงคลังประจำเดือน

การตรวจสอบให้กระทำหลังจากสิ้นเวลารับจ่ายเงินของวันทำการสุดท้ายของเดือนหรือก่อนการรับจ่ายเงินในวันทำการแรกของเดือนถัดไป หากปรากฏว่าเงินคงคลังคงเหลือถูกต้องตรงกับทะเบียนคุมตัวเงินคลังนอกและทะเบียนคุมตัวเงินคลังในฉบับที่เก็บไว้ในห้องเก็บเงิน ให้คณะกรรมการตรวจสอบเงินคงคลังบันทึกไว้ในทะเบียนว่า “ได้พร้อมกันตรวจสอบตัวเงินถูกต้องตรงกับรายการในทะเบียนแล้ว” พร้อมกับลงชื่อและลายมือชื่อกรรมการแต่ละคนไว้ในทะเบียน

ถ้าปรากฏว่าเงินคงคลังเหลือไม่ถูกต้องตรงกับทะเบียนคุมตัวเงินคลังนอก และทะเบียนคุมตัวเงินคลังในฉบับที่เก็บไว้ในห้องเก็บเงิน ให้กรรมการตรวจสอบเงินคงคลังบันทึกไว้ในทะเบียนแล้วรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการอันควรแก่กรณี และถ้ามีพฤติการณ์อันส่อไปในทางไม่สุจริต ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้กรมบัญชีกลางหัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลังทราบทันที

ข้อ ๕๓ นอกจากการตรวจสอบเงินคงคลังประจำเดือนตามข้อ ๕๒ แล้ว ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะแต่งตั้งกรรมการตรวจสอบเงินคงคลังพิเศษเพื่อตรวจสอบเงินคงคลังอีกขณะหนึ่งขณะใดก็ให้กระทำได้แต่การตรวจสอบพิเศษนี้ให้กระทำอย่างน้อย ๑ ครั้งทุกๆ ระยะ ๓ เดือน และห้ามไม่ให้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้าเป็นอันขาด

ข้อ ๕๔ เมื่อกรรมการตรวจสอบเงินคงคลังตามข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓ ได้ตรวจสอบแล้ว ให้จัดทำรายงานตรวจตัวเงินให้คลังจังหวัดลงชื่อและลายมือชื่อในรายงานร่วมกับคณะกรรมการตรวจสอบเงินคงคลังและให้คณะกรรมการตรวจสอบเงินคงคลังเสนอรายงานตรวจตัวเงินให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ลงชื่อรับทราบแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งให้กรมบัญชีกลาง ๑ ฉบับ หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลัง ๑ ฉบับ และส่งเก็บไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัด ๑ ฉบับ

ข้อ ๕๕ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมธนารักษ์ หัวหน้าสำนักงานตรวจงานคลัง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจตรวจสอบเงินคงคลังได้ทุกขณะ ทั้งนี้ การตรวจสอบทุกครั้งให้ส่งผลการตรวจสอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบด้วย

ข้อ ๕๖[๓] ในกรณีสำนักงานคลังจังหวัดใดมีการแบ่งสำนักงานคลังจังหวัดออกเป็นสองที่ทำการแยกต่างหากจากกัน การใดที่ได้กำหนดหน้าที่ไว้ให้เป็นหน้าที่ของคลังจังหวัดตามระเบียบนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคลังจังหวัดที่ได้แบ่งแยกออกไปนั้น คลังจังหวัดจะมอบหมายให้ผู้ช่วยคลังจังหวัดปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

กระทรวงการคลัง
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๙
(ลงชื่อ) **บุญชู โรจนเสถียร**
(นายบุญชู โรจนเสถียร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

[๑] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙
[๒] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔
[๓] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖
[๔] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๙

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการย้ายตัวเงินคงคลัง
พ.ศ. ๒๕๓๘

เพื่ออนุวัตตามความในข้อ ๑๓ แห่งระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับการย้ายตัวเงินคงคลัง กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการย้ายตัวเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๓๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบการย้ายตัวเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐

(๒) ระเบียบการย้ายตัวเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕

(๓) ระเบียบการย้ายตัวเงินคงคลังกับจังหวัดที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดในระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"เงินคงคลัง" หมายความว่า เงินคงคลังตามระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด

"สำนักงานคลัง" หมายความว่า สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ

"สำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด" หมายความว่า สำนักงานคลังที่รับและจ่ายเงินให้กับสำนักงานคลังตามสายการส่งหรือเบิกเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด

"คลังเขต" หมายความว่า คลังเขตซึ่งควบคุมดูแลสำนักงานคลังในเขตทำการ

"คลังจังหวัด" หมายความว่า คลังจังหวัด หรือคลังจังหวัด (อำเภอ)

"เจ้าพนักงานตามกฎหมาย" หมายความว่า เจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"รายงานหรือแจ้ง" หมายความว่า การรายงานหรือแจ้งให้ทราบเป็นโทรศัพท์ โทรเลข โทรสาร โทรพิมพ์ หนังสือ หรือการสื่อสารโดยวิธีอื่นในทำนองเดียวกัน แล้วแต่กรณีตามความเหมาะสม

"บัญชีเงินฝาก" หมายความว่า บัญชีเงินฝากของสำนักงานคลังที่เปิดไว้กับสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย

ข้อ ๖ ให้สำนักงานคลังส่งหรือเบิกเงินกับกรมธนารักษ์ สำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศเทศไทย หรือสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควรให้คลังเขตมีอำนาจสั่งให้สำนักงานคลังในเขตเปลี่ยนสายการส่งหรือเบิกเงินได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของคลังเขตตามวรรคสอง ก่อนดำเนินการส่งหรือเบิกเงินทุกครั้งให้สำนักงานคลังในเขตแจ้งยอดเงินคงเหลือ ณ วันขอเบิก จำนวนเงินที่นำส่งหรือขอเบิก และจำนวนเงินชำรุดที่มีอยู่ให้คลังเขตพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนทุกครั้ง

การเปลี่ยนสายการเบิกเงินตามวรรคก่อน ถ้าเป็นกรณีส่งหรือเบิกเงินกับ

(๑) กรมธนารักษ์ ให้รายงานกรมบัญชีกลาง และกรมธนารักษ์ทราบโดยทันที

(๒) สำนักงานคลังนอกเขตทำการ ให้รายงานกรมบัญชีกลางและแจ้งคลังเขตนอกเขตทำการและคลังที่รับหรือจ่ายเงินทราบโดยทันที

(๓) สำนักงานคลังภายในเขตทำการ ให้รายงานกรมบัญชีกลางและแจ้งคลังที่รับหรือจ่ายเงินทราบโดยทันที

ข้อ ๗ ในกรณีที่คลังเขตเห็นสมควร จะสั่งให้สำนักงานคลังภายในเขต ซึ่งอยู่ในสายการเบิกเงินเดียวกัน ร่วมขนย้ายเงินด้วยกันเป็นครั้งคราวหรือประจำก็ได้โดยแจ้งขอให้กรมธนารักษ์ สำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด แล้วแต่กรณี และสำนักงานคลังที่ร่วมขนย้ายทราบล่วงหน้าตามสมควร

ข้อ ๘ การส่งและเบิกเงินของสำนักงานคลัง ให้ใช้รถยนต์บรรทุกเงินของกรมบัญชีกลางหรือกรมธนารักษ์ ตามที่คลังเขตกำหนด

กรณีที่จำเป็นต้องใช้รถยนต์บรรทุกเงินต่างเขต ให้คลังเขตที่ขอใช้รถแจ้งขอใช้รถไปยังคลังเขตใกล้เคียงแล้วแจ้งให้สำนักงานคลังที่จะขนย้ายเงินทราบด้วย

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน ไม่อาจใช้รถยนต์บรรทุกเงินของกรมบัญชีกลางหรือกรมธนารักษ์ได้ ให้คลังรายงานขออนุญาตคลังเขตเพื่อใช้ยานพาหนะอื่นเป็นการชั่วคราว หรือถ้าคลังเขตเห็นสมควร จะสั่งการให้สำนักงานคลังใดใช้ยานพาหนะอื่นเป็นการชั่วคราวก็ให้กระทำได้ โดยให้คำนึงถึงความสะดวก ความรวดเร็ว ความปลอดภัย และประหยัด

การขนย้ายเงินโดยยานพาหนะอื่นเป็นการประจำ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๙ ในกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๒
การบรรจุเงินและการควบคุมการขนย้ายเงิน

ข้อ ๑๐ ให้มีคณะกรรมการบรรจุเงิน ดังนี้

(๑) การบรรจุเงินที่กรมธนารักษ์ หรือธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยกรรมการที่อธิบดีกรมธนารักษ์แต่งตั้ง ไม่น้อยกว่า ๓ คน

(๒) การบรรจุเงินที่สำนักงานคลัง ประกอบด้วยกรรมการคลังในทุกคน

(๓) การบรรจุเงิน ณ สาขาธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่สำนักงานคลังที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวน ๒ คน

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการบรรจุเงินตามข้อ ๑๐ (๑) และ (๓) เป็นคณะกรรมการตรวจรับเงินกรณีที่สำนักงานคลังส่งเงินกับกรมธนารักษ์หรือสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี

ให้คณะกรรมการคลังนอกเป็นคณะกรรมการตรวจรับเงินที่เบิกจากกรมธนารักษ์ สาขาธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด รวมทั้งตรวจรับเงินที่สำนักงานคลังอื่นนำส่งด้วย

ให้คณะกรรมการตรวจรับเงินมีหน้าที่ตรวจสอบและรับเงินให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐาน

ข้อ ๑๒ การควบคุมการขนย้ายเงิน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้นทางจัดข้าราชการสำนักงานคลังซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ๑ คน เป็นหัวหน้าผู้ควบคุมฝ่ายหนึ่งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป ๑ คน เป็นหัวหน้ารักษาความปลอดภัย พร้อมด้วยกำลังตำรวจตามสมควร อีกฝ่ายหนึ่ง

ในกรณีจำเป็น ให้คลังเขตจัดข้าราชการสำนักงานคลังเขต ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ๑ คน ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าผู้ควบคุมในการขนย้ายเงินก็ได้

ในกรณีที่อธิบดีกรมธนารักษ์ หรืออธิบดีกรมบัญชีกลางเห็นสมควร จะแต่งตั้งข้าราชการกรมธนารักษ์หรือข้าราชการกรมบัญชีกลาง ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป แล้วแต่กรณีเป็นหัวหน้าผู้ควบคุมในการขนย้ายเงินก็ได้

การติดต่อกับฝ่ายตำรวจเพื่อจัดกำลังรักษาความปลอดภัยนั้น ให้จังหวัดที่จะขนย้ายเงินกรมธนารักษ์หรือกรมบัญชีกลาง แล้วแต่กรณี ทำหนังสือ “ลับมาก” แจ้งฝ่ายตำรวจทราบล่วงหน้าตามสมควร

กรณีร่วมขนย้ายเงินตามข้อ ๗ ให้ใช้ตำรวจรักษาความปลอดภัยของสำนักงานคลังต้นทางที่ขนย้ายเงินโดยแจ้งชื่อ ยศ และตำแหน่งของหัวหน้าตำรวจรักษาความปลอดภัยให้สำนักงานคลังที่ร่วมขนย้ายเงินทราบล่วงหน้า แต่ถ้าสำนักงานคลังที่ร่วมขนย้ายเงินจะจัดตำรวจรักษาความปลอดภัยร่วมเดินทางไปด้วย ก็ให้กระทำได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๓ การทำบันทึกการย้ายเงิน ให้ทำตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด และให้ปฏิบัติดังนี้

การบรรจุเงินที่กรมธนารักษ์ หรือธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ทำ ๓ ฉบับ กรมธนารักษ์เก็บไว้ ๑ ฉบับ อีก ๒ ฉบับ มอบให้หัวหน้าผู้ควบคุมถือไปมอบให้คลังปลายทาง

การบรรจุเงินที่สำนักงานคลัง หรือสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ทำ ๓ ฉบับ ให้คลังต้นทางเก็บไว้ ๑ ฉบับ อีก ๒ ฉบับ มอบให้หัวหน้าผู้ควบคุมถือไปมอบให้กรมธนารักษ์หรือสำนักงานคลังปลายทาง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ การบรรจุเงิน

ธนบัตร ให้ใช้หีบของกรมธนารักษ์ หรือกรมบัญชีกลาง

เหรียญกษาปณ์ ให้ใช้ถุงที่ไม่มีรอยชำรุดของกรมธนารักษ์

ข้อ ๑๕ ให้หัวหน้าผู้ควบคุมมีหน้าที่บรรจุเงินที่จะขนย้าย ต่อหน้าคณะกรรมการบรรจุเงินให้ถูกต้องครบถ้วน แล้วให้หัวหน้าผู้ควบคุมลงลายมือชื่อร่วมกับกรรมการบรรจุเงินในส่วนที่ ๑ การบรรจุเงินของบันทึกการย้ายเงินตามข้อ ๑๓

ข้อ ๑๖ เมื่อบรรจุเงินเสร็จแล้ว ให้หัวหน้าผู้ควบคุมปฏิบัติดังนี้

กรณีบรรจุธนบัตร ให้ใส่กุญแจที่ห่วงของหีบทั้งสองข้างให้เรียบร้อยแล้วเก็บลูกกุญแจไว้ และใช้เชือกที่ไม่มีรอยต่อผูกแผ่นป้ายหมายเลขประจำหีบร้อยติดไว้กับห่วงกุญแจหรือที่สำหรับร้อยเชือก แล้วประจำตราครั่งหรือวัสดุอย่างอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนดพร้อมกับกรรมการบรรจุเงินทุกคนด้วยตราของตนเองบนเชือกที่ทาบแผ่นป้ายในลักษณะที่เชือกและตราประจำครั่งหรือวัสดุอย่างอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนดจะถูกทำลายเมื่อมีการเปิดหีบ

สำหรับการบรรจุเหรียญกษาปณ์ ให้ใช้เชือกหรือลวดเย็บและผูกปากถุงให้เรียบร้อยแล้วประจำตราครั่งหรือวัสดุอย่างอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนดพร้อมกับกรรมการบรรจุทุกคนโดยปฏิบัติเช่นเดียวกับการบรรจุธนบัตร กรณีใช้ลวดเย็บปากถุงให้ตราตะกั่วและหนีบตะกั่วบนลวดที่ทาบแผ่นป้ายในลักษณะเดียวกับการใช้ครั่ง ซึ่งจะถูกทำลายเมื่อมีการเปิดถุง

ข้อ ๑๗ ห้ามบรรจุเงินก่อนออกเดินทางดังนี้

(๑) ธนบัตร ห้ามบรรจุก่อนเกินกว่า ๑ วันทำการ

(๒) เหรียญกษาปณ์ ห้ามบรรจุก่อนเกินกว่า ๓ วันทำการ

ข้อ ๑๘ เมื่อบรรจุเงินเรียบร้อยแล้ว ถ้ายังไม่สามารถเดินทางได้ให้ปฏิบัติดังนี้

กรณีบรรจุเงินที่กรมธนารักษ์ หรือธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ฝากเก็บรักษาไว้ในห้องมั่นคงกรมธนารักษ์ แต่ถ้าต้องเก็บรักษาเงินค้างคืน ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารเงินตรากรมธนารักษ์ รายงานอธิบดีกรมธนารักษ์ทราบด้วย

กรณีบรรจุเงินที่สำนักงานคลัง ให้ฝากเก็บรักษาไว้ในห้องมั่นคงของสำนักงานคลัง แต่ถ้าต้องเก็บรักษาเงินค้างคืน คลังจะรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาสั่งเพิ่มจำนวนตำรวจยามรักษาการณ์ก็ได้

สำหรับกรณีบรรจุเงินที่สาขาธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ฝากเก็บรักษาไว้ในห้องมั่นคงของสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย ในลักษณะหีบห่อ โดยให้เจ้าหน้าที่สาขาธนาคารแห่งประเทศไทยทำบันทึกการรับฝากมอบให้หัวหน้าผู้ควบคุมไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่อาจเก็บรักษาไว้ในห้องมั่นคงของธนาคารแห่งประเทศไทยได้ก็ให้เก็บรักษาไว้ในห้องมั่นคงของสำนักงานคลังและปฏิบัติตามวรรคก่อน

ข้อ ๑๙ ก่อนออกเดินทางทุกครั้ง ให้หัวหน้าผู้ควบคุมกับหัวหน้าตำรวจรักษาความปลอดภัยตรวจหีบห่อหรือถุง กุญแจ และตราประจำครั่ง หรือตราตะกั่วหรือวัสดุอย่างอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนด เมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อย ให้ลงชื่อในส่วนที่ ๒ การรับเงินเพื่อนำส่ง ของบันทึกการย้ายเงินตามข้อ ๑๓ แล้วจึงออกเดินทาง หากปรากฏว่าอยู่ในสภาพไม่เรียบร้อย ให้ร่วมกันพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีและบันทึกร่วมกันไว้เป็นหลักฐานโดยละเอียด

การปฏิบัติตามวรรคแรก หากมีการร่วมขนย้ายเงิน ซึ่งมีกำลังตำรวจรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานคลังต้นทาง ตามข้อ ๑๒ วรรคห้า เพียงแห่งเดียว ให้หัวหน้าตำรวจรักษาความปลอดภัยดังกล่าว ลงชื่อในส่วนที่ ๒ การรับเงินเพื่อนำส่งของบันทึกการย้ายเงินของสำนักงานคลังที่ร่วมขนย้ายเงินด้วย

ในระหว่างการเดินทาง หากมีเหตุทำให้หีบห่อหรือถุง กุญแจ และตราประจำครั่ง หรือตราตะกั่ว หรือวัสดุอย่างอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนด อยู่ในสภาพที่ไม่เรียบร้อย ให้ถือปฏิบัติตามนัยวรรคแรก

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้เปิดหีบหรือถุงบรรจุเงินในระหว่างเดินทาง หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายมีเหตุอันควรสงสัย ก็ให้ติดตามไปเปิดตรวจที่สำนักงานคลังปลายทาง หรือกรมธนารักษ์ หรือธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ การขนย้ายเงิน ให้เดินทางรวดเดียวจากต้นทางถึงปลายทาง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยในขณะขนย้ายต้องหยุดพักระหว่างทาง ให้หัวหน้าผู้ควบคุมและหัวหน้าตำรวจรักษาความปลอดภัยร่วมกันพิจารณา ตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของเงินมากที่สุด

กรณีตามวรรคก่อน ถ้าการหยุดพักนั้นต้องค้างคืน ให้หัวหน้าผู้ควบคุมพิจารณาปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ให้ติดต่อกับคลังในจังหวัดที่จะต้องหยุดพักแรม เพื่อฝากหีบหรือถุงบรรจุเงินในห้องมั่นคง ณ สำนักงานคลังนั้น แล้วให้คลังที่รับฝากรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบเพื่อพิจารณาสั่งเพิ่มตำรวจยามรักษาการณ์ตามสมควรก็ได้

(๒) ให้เก็บรักษาหีบหรือถุงบรรจุเงินไว้ที่สถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด โดยให้หัวหน้าตำรวจรักษาความปลอดภัยพร้อมกำลังตำรวจร่วมกันรักษาความปลอดภัย และให้หัวหน้าผู้ควบคุมดูแลการรักษาความปลอดภัยอีกชั้นหนึ่ง

(๓) ให้พิจารณาเก็บรักษาหีบหรือถุงบรรจุเงินไว้ในสถานที่ที่ปลอดภัยที่สุด โดยให้หัวหน้าตำรวจรักษาความปลอดภัยพร้อมกำลังตำรวจร่วมกันรักษาความปลอดภัย และให้หัวหน้าผู้ควบคุมดูแลการรักษาความปลอดภัยอีกชั้นหนึ่ง

เมื่อหัวหน้าผู้ควบคุมปฏิบัติประการใดแล้ว ให้รายงานโดยตรงให้สำนักงานคลังต้นทาง สำนักงานคลังปลายทางหรือกรมธนารักษ์แล้วแต่กรณี คลังเขตและกรมบัญชีกลางทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๒๒ ถ้ามีพฤติการณ์อันเป็นเหตุให้สงสัยว่าจะเกิดการทุจริตเกี่ยวกับเงินที่ขนย้าย ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ส่วนกลาง ให้หัวหน้าผู้ควบคุมและคณะกรรมการกรมธนารักษ์รายงานพฤติการณ์ให้อธิบดีกรมธนารักษ์ และอธิบดีกรมบัญชีกลางทราบโดยด่วน เพื่อพิจารณาสั่งการตามควรแก่กรณี

(๒) ส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าผู้ควบคุมและคลัง รายงานพฤติการณ์ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบโดยด่วน เพื่อพิจารณาสั่งการตามควรแก่กรณี และรายงานให้อธิบดีกรมบัญชีกลางทราบ แล้วส่งสำเนาให้คลังเขตและคลังต้นทางทราบทันที

ข้อ ๒๓ การเปิดหีบหรือถุงออกตรวจนับเงินทุกกรณี ห้ามมิให้ทำลายตราประจำครั่งหรือตราตะกั่วหรือวัสดุอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนดของคณะกรรมการบรรจุเงิน และให้คณะกรรมการตรวจนับเงินปลายทางเก็บรักษาตราประจำครั่งหรือตราตะกั่วหรือวัสดุอย่างอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนดของคณะกรรมการบรรจุเงินไว้จนกว่าจะตรวจนับแหนบมัดหรือถุง ครบถ้วนแล้ว

หมวด ๓
การส่งย้ายเงิน

ข้อ ๒๔ การนำเงินคงคลังส่งกรมธนารักษ์ สำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทยหรือสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด ให้คลังรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขออนุมัติส่งเงิน เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว ให้คลังวางฎีกาเบิกเงินตามจำนวนเงินที่จะส่ง แล้วมอบเงินนั้นให้หัวหน้าผู้ควบคุมบรรจุลงหีบหรือถุง ร่วมกับคณะกรรมการบรรจุเงินตามข้อ ๑๐ เพื่อส่งต่อไปโดยปฏิบัติเกี่ยวกับการบรรจุเงินและควบคุมการขนย้ายเงินตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ของระเบียบนี้

ข้อ ๒๕* ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้นทางมีหนังสือถึงกรมธนารักษ์ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดปลายทาง แล้วแต่กรณี แจ้งชื่อและตำแหน่งหัวหน้าผู้ควบคุม จำนวนเงินที่นำส่งแต่ละชนิดราคา และจำนวนเงินรวมทั้งสิ้น และให้คลังต้นทางแจ้งกำหนดวันส่งเงินให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารเงินตรา กรมธนารักษ์ หรือคลังปลายทาง แล้วแต่กรณี ทราบล่วงหน้า

ข้อ ๒๖* การส่งเงินกับกรมธนารักษ์

ให้หัวหน้าผู้ควบคุมนำเงินพร้อมหนังสือนำส่งและบันทึกการย้ายเงินมอบให้กรมธนารักษ์ เพื่อให้คณะกรรมการตรวจรับตามข้อ ๑๑ ตรวจสอบร่วมกับหัวหน้าผู้ควบคุมทีละหีบหรือถุง ธนบัตรให้นับแหนบและมัดเหรียญกษาปณ์ให้นับถุง เมื่อรวมเป็นเงินถูกต้องตามรายการในบันทึกการย้ายเงินแล้ว ให้หัวหน้าผู้ควบคุมและกรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในส่วนที่ ๓ การตรวจรับเงินปลายทาง ของบันทึกการย้ายเงินทั้ง ๒ ฉบับ เก็บไว้ที่กรมธนารักษ์ ๑ ฉบับ คืนให้หัวหน้าผู้ควบคุม ๑ ฉบับ แล้วให้ผู้อำนวยการส่วนควบคุมเงินคงคลัง สำนักบริหารเงินตรา กรมธนารักษ์ แจ้งให้คลังต้นทางทราบไว้ชั้นหนึ่งก่อนว่า เงินที่ส่งมาถึงเรียบร้อยแล้ว

ให้คณะกรรมการตรวจรับเงินตามวรรคก่อน มอบธนบัตรแก่เจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยตรวจนับเป็นรายแหนบและมัด แล้วรับไปเก็บรักษาและรับผิดชอบส่วนเหรียญกษาปณ์มอบให้เจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์รับไปเก็บรักษาและรับผิดชอบ

การส่งธนบัตร ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้หัวหน้าผู้ควบคุมทำใบนำส่งตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด ๔ ฉบับ มอบให้กรมธนารักษ์ แล้วให้กรมธนารักษ์ทำใบฝากเงิน ๕ ฉบับ แนบไปพร้อมกับใบนำส่ง เพื่อส่งธนบัตรเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย (โดยไม่ต้องตรวจนับรายละเอียด) และให้นัดหมายตรวจนับรายละเอียดต่อไป เว้นแต่กรณีที่จำนวนเงินที่ส่งอยู่ในเกณฑ์ที่เจ้าหน้าที่ธนาคารสามารถตรวจนับรายละเอียดเสร็จสิ้นภายในวันนั้น ก็ให้ตรวจนับรายละเอียดทันทีแล้วทำบันทึกการส่งตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

(๒) เมื่อเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้รับเงินตาม (๑) และประทับหมายเลขกำกับการส่งในใบนำส่งกับใบฝากเงินตรงกันทุกฉบับ โดยผู้มีอำนาจของธนาคารแห่งประเทศไทย ลงลายมือชื่อพร้อมทั้งประทับตราของธนาคารในใบฝากเงินทั้ง ๕ ฉบับ แล้วให้ส่ง

ใบนำส่ง ๒ ฉบับ (สีฟ้าและสีเขียว) กับใบฝากเงิน ๒ ฉบับ คืนกรมธนารักษ์ เมื่อผู้อำนวยการสำนักบริหารเงินตราหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายและผู้ที่อธิบดีกรมธนารักษ์มอบหมายลงลายมือชื่อรับเงินร่วมกันและประทับตราลงในใบนำส่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้กรมธนารักษ์ส่งใบนำส่ง (สีฟ้า) กับใบฝากเงิน ๑ ฉบับ คืนจังหวัดผู้ส่งต่อไป

ใบนำส่ง ๒ ฉบับ (สีดำและสีแดง) กับใบฝากเงิน ๒ ฉบับ ต่อกรมบัญชีกลาง เมื่อกรมบัญชีกลางตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ให้ส่งใบนำส่ง (สีดำ) กับในฝากเงิน ๑ ฉบับ ต่อกรมธนารักษ์

(๓) กรณีที่มีการนัดหมายตรวจนับรายละเอียดในวันอื่น ให้คลังหรือผู้ที่คลังมอบหมายเป็นผู้ส่งรายละเอียด ตรวจนับเงินที่เจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยรับไว้ตาม (๑) ร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ และเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นแหนบและมัดเมื่อรวมเป็นเงินถูกต้องแล้วให้ผู้ส่งรายละเอียดดังกล่าว และเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ส่งเงินเท่าที่ประมาณว่าจะตรวจนับรายละเอียดได้เสร็จภายในช่วงระยะเวลานั้น และสามารถควบคุมดูแลได้ การที่จะตรวจนับธนบัตรชนิดราคาใดก่อนหลัง ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ธนาคารผู้รับผิดชอบเก็บรักษาเงิน

กรณีที่ผู้ส่งรายละเอียดตาม (๓) ไม่อาจมาส่งรายละเอียดได้ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมายเจ้าหน้าที่ของกรมบัญชีกลางตามที่เห็นสมควร เป็นผู้ส่งรายละเอียดแทน

(๔) ให้ผู้ส่งรายละเอียดตาม (๓) ทำบันทึกการส่งเงินประจำวันทุกวันที่มีการส่งเงินเพื่อให้ทราบจำนวนเงินที่ส่งและคงเหลือ แล้วลงลายมือชื่อร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ด้วย

บันทึกการส่งเงินประจำวัน ให้ทำเป็น ๓ ฉบับ ให้กรมธนารักษ์เก็บไว้ ๑ ฉบับ หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดเก็บไว้ ๑ ฉบับ และมอบให้เจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเก็บไว้ ๑ ฉบับ

(๕) ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดตาม (๓) ดูแลการตรวจนับรายละเอียดเงินที่ส่งโดยใกล้ชิด และกรณีที่ปรากฏว่า เงินที่ส่งขาด เกินหรือปลอมแปลง ให้บันทึกรายละเอียดเงินขาดเกินหรือปลอมแปลง ด้านหลังบันทึกการส่งเงินประจำวัน และให้ลงลายมือชื่อร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์และเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยผู้รับเงินด้วย

สำหรับเงินที่ส่งขาดหรือปลอมแปลง ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายเงินส่วนที่ขาดหรือปลอมแปลงไปก่อน แล้วให้เรียกชดใช้จากผู้รับผิดชอบภายหลัง

การส่งเหรียญกษาปณ์ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้หัวหน้าผู้ควบคุมทำใบนำส่งตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด ๔ ฉบับ มอบให้กรมธนารักษ์ เพื่อส่งเหรียญกษาปณ์เข้าบัญชีเงินคงคลัง ณ กรมธนารักษ์ โดยไม่ต้องตรวจนับรายละเอียดและให้นัดหมายตรวจนับรายละเอียดต่อไป เว้นแต่กรณีที่จำนวนเงินที่ส่งอยู่ในหลักเกณฑ์ที่เจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์สามารถนับรายละเอียดเสร็จสิ้นภายในวันนั้น ก็ให้ตรวจนับรายละเอียดทันทีแล้วทำบันทึกการส่งตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

(๒) เมื่อเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ได้รับเงินตาม (๑) แล้วให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารเงินตราหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และผู้ที่อธิบดีกรมธนารักษ์มอบหมาย ลงลายมือชื่อรับเงินร่วมกันพร้อมทั้งประทับตราประจำตำแหน่งในใบนำส่งทั้ง ๔ ฉบับ แล้วให้

ส่งใบนำส่ง ๑ ฉบับ (สีฟ้า) คืนหัวหน้าผู้ควบคุม

เก็บใบนำส่ง ๑ ฉบับ (สีเขียว) ไว้ที่กรมธนารักษ์

ส่งใบนำส่ง ๒ ฉบับ (สีดำและสีแดง) ต่อกรมบัญชีกลาง เมื่อกรมบัญชีกลางตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ให้ส่งใบนำส่ง (สีดำ) ต่อกรมธนารักษ์

(๓) กรณีที่มีการนัดหมายตรวจนับรายละเอียดในวันอื่น ให้คลังหรือผู้ที่คลังมอบหมายเป็นผู้ส่งรายละเอียด ตรวจนับเงินที่เจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์รับไว้ตาม (๑) เป็นถุงเมื่อรวม

เป็นเงินถูกต้องแล้ว ให้ผู้ส่งรายละเอียดดังกล่าว ส่งเงินเท่าที่ประมาณว่าจะตรวจนับรายละเอียดได้เสร็จภายในช่วงระยะเวลานั้น และสามารถควบคุมดูแลได้ การที่ตรวจนับเหรียญกษาปณ์ชนิดราคาใดก่อนหลัง ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ผู้รับผิดชอบเก็บรักษาเงิน

กรณีที่ผู้ส่งรายละเอียดตาม (๓) ไม่อาจมาส่งรายละเอียดได้ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมายเจ้าหน้าที่ของกรมบัญชีกลางตามที่เห็นสมควร เป็นผู้ส่งรายละเอียดแทน

(๔) ให้ผู้ส่งรายละเอียดตาม (๓) ทำบันทึกการส่งเงินประจำวันทุกวันที่มีการส่งเงิน เพื่อให้ทราบจำนวนเงินที่ส่งและคงเหลือแล้วลงลายมือชื่อร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ด้วย

บันทึกการส่งเงินประจำวัน ให้ทำเป็น 2 ฉบับ ให้กรมธนารักษ์เก็บไว้ ๑ ฉบับ หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดเก็บไว้ ๑ ฉบับ

(๕) ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดตาม (๓) ดูแลการตรวจนับรายละเอียดเงินที่ส่งโดยใกล้ชิด และกรณีที่ปรากฏว่า เงินที่ส่งขาด เกินหรือปลอมแปลง ให้บันทึกรายละเอียดเงินขาดเกินหรือปลอมแปลง ด้านหลังบันทึกการส่งเงินประจำวัน และให้ลงลายมือชื่อร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ผู้รับเงินด้วย

สำหรับเงินที่ขาดหรือปลอมแปลง ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายเงินส่วนที่ขาดหรือปลอมแปลงไปก่อน แล้วให้เรียกชดใช้จากผู้รับผิดชอบภายหลัง

ข้อ ๒๗ การส่งเงินกับสำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย

ให้หัวหน้าผู้ควบคุม คณะกรรมการตรวจรับเงิน เจ้าหน้าที่สาขาธนาคารแห่งประเทศไทย เจ้าหน้าที่สำนักงานคลัง แล้วแต่กรณี ปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเงินเช่นเดียวกับการนำเงินส่งกรมธนารักษ์ตามนัยข้อ ๒๖ โดยอนุโลม เว้นแต่ในส่วนของ

๑. การส่งธนบัตรตามข้อ ๒๖ (๑) และ (๒) ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้ส่งเข้าบัญชีเงินฝาก ณ สาขาธนาคารแห่งประเทศไทย

(๒) ให้ส่งใบนำส่งและใบนำฝากเงิน อย่างละ ๔ ฉบับ ให้สำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทยและให้คลังหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงลายมือชื่อและประทับตราสำนักงานคลังในใบนำส่งตาม (๑) แล้วคืนใบนำส่ง ๒ ฉบับ (สีฟ้าและสีดำ) พร้อมด้วยใบฝากเงิน ๒ ฉบับ ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียด เพื่อส่งมอบให้สำนักงานคลังที่นำส่งต่อไป

๒. การส่งเหรียญกษาปณ์ ให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย

ข้อ ๒๘ การส่งเงินกับสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) เมื่อนำเงินไปถึงสำนักงานคลังปลายทางแล้ว ให้หัวหน้าผู้ควบคุมมอบเงินพร้อมหนังสือนำส่งและบันทึกการย้ายเงินให้คลัง เพื่อให้คณะกรรมการคลังนอกซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจรับตรวจสอบร่วมกับหัวหน้าผู้ควบคุมทีละหีบ หรือถุง ธนบัตรให้นับแหนบและมัด เหรียญกษาปณ์ให้นับถุงเมื่อรวมเป็นเงินถูกต้องตามรายการในบันทึกการย้ายเงินแล้ว ให้หัวหน้าผู้ควบคุมและกรรมการคลังนอกทั้ง ๓ คน ลงลายมือชื่อในส่วนที่ ๓ การตรวจรับเงินปลายทาง ของบันทึกการย้ายเงินทั้ง ๒ ฉบับ ให้คลังเก็บไว้ ๑ ฉบับ คืนให้หัวหน้าผู้ควบคุม ๑ ฉบับ แล้วให้คลังปลายทางแจ้งให้คลังต้นทางทราบไว้ชั้นหนึ่งก่อนว่าเงินที่ส่งถึงจังหวัดปลายทางเรียบร้อยแล้ว

(๒) ให้หัวหน้าผู้ควบคุม ทำใบนำส่งตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด ๔ ฉบับ มอบให้ผู้รับเงินและคลังปลายทาง ลงลายมือชื่อพร้อมทั้งประทับตราประจำตำแหน่งในใบนำส่งทั้ง ๔ ฉบับดังกล่าว เพื่อนำเงินส่งคลังในวันนั้น แล้วคืนใบนำส่ง ๒ ฉบับ (สีฟ้าและสีดำ) ให้หัวหน้าผู้ควบคุมโดยไม่ต้องตรวจนับรายละเอียดและให้นัดหมายตรวจนับรายละเอียดต่อไป เว้นแต่กรณีที่จำนวนเงินที่ส่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถตรวจนับรายละเอียดเสร็จสิ้นภายในวันนั้น ก็ให้หัวหน้าผู้ควบคุมร่วมกับคณะกรรมการคลังนอกส่งเงินให้หัวหน้าฝ่ายบริหารการเงินและการคลังของสำนักงานคลัง เพื่อตรวจนับรายละเอียดทันทีแล้วทำบันทึกการนำส่งตามแบบที่กำหนด

(๓) ในกรณีที่ส่งเงินในหีบหรือถุงที่เปิดแล้วไม่หมด ให้หัวหน้าผู้ควบคุมร่วมกับคณะกรรมการคลังนอก ตรวจนับเงินคงเหลือเป็นแหนบ มัด หรือถุง อีกครั้งหนึ่ง เมื่อคิดรวมกับเงินที่ส่งแล้ว คงเหลือเป็นเงินที่ถูกต้อง ให้ปิดหีบ หรือถุงใส่กุญแจ หรือเย็บปากถุง แล้วแต่กรณี แล้วประจำตราครั่งของหัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดและกรรมการคลังนอกทั้ง ๓ คน แล้วฝากไว้ในห้องมั่นคงของสำนักงานคลังเพื่อตรวจนับรายละเอียดต่อไป

(๔) ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดกับคณะกรรมการคลังนอกร่วมกันตรวจความเรียบร้อยของหีบ หรือถุงบรรจุเงินที่จะส่ง กุญแจและตราประจำครั่งก่อนแล้วจึงเปิดตรวจนับเงินเป็นแหนบ มัดหรือถุง เมื่อรวมเป็นเงินถูกต้องแล้ว จึงให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดนำเงินออกส่งเท่าที่ประมาณว่าจะตรวจนับรายละเอียดได้เสร็จภายในช่วงระยะเวลานั้น และสามารถควบคุมดูแลได้ โดยปกติให้ส่งธนบัตรชนิดราคาสูงก่อน

(๕) เมื่อสิ้นเวลาส่งรายละเอียดแต่ละวัน ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดทำบันทึกการนำส่งเงินประจำวันตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด ๒ ฉบับ เพื่อให้ทราบจำนวนเงินที่ส่งจากหีบหรือถุงนั้นๆ จำนวนเงินคงเหลือ จำนวนเงินแต่ละชนิดราคาที่ขาด เกิน ปลอมแปลงและให้ลงลายมือชื่อร่วมกับกรรมการคลังนอกทั้ง ๓ คน ให้คณะกรรมการคลังนอกเก็บไว้ ๑ ฉบับ ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดเก็บไว้ ๑ ฉบับ

(๖) ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียด ดูแลการตรวจนับรายละเอียดเงินที่ส่งโดยใกล้ชิด กรณีที่ปรากฏว่า เงินที่ส่งขาดหรือปลอมแปลง ให้หัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายเงินส่วนที่ขาดหรือปลอมแปลงไปก่อน แล้วให้เรียกชดใช้จากผู้รับผิดชอบภายหลัง

ข้อ ๒๙ เมื่อตรวจนับรายละเอียดเงินที่ส่งเสร็จสิ้นแล้ว

กรณีส่งกรมธนารักษ์ ให้กรมธนารักษ์แจ้งให้สำนักงานคลังที่ส่งทราบว่าได้รับเงินที่ส่งถูกต้อง หรือมีขาด เกิน ปลอมแปลง พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือดังกล่าว ให้กรมบัญชีกลาง และคลังเขตทราบด้วย

กรณีส่งสำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้คลังปลายทางรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อแจ้งให้สำนักงานคลังต้นทางทราบ และปฏิบัติเช่นเดียวกับวรรคแรก ถ้าเป็นการส่งเงินที่สำนักงานคลังต่างเขตทำการ ให้ส่งสำเนาหนังสือตอบรับให้คลังเขตที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ ๓๐ เมื่อหัวหน้าผู้ควบคุมหรือผู้ส่งรายละเอียดส่งเงินหรือรายละเอียดเสร็จและกลับถึงสำนักงานคลังต้นทางแล้ว ให้นำคู่ฉบับใบนำส่งและหรือใบบันทึกการนำส่งเงินแล้วแต่กรณีเสนอคลังตรวจสอบทันที

กรณีที่กรมธนารักษ์จัดให้ข้าราชการไปส่งเงินยังสำนักงานคลัง ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกันโดยอนุโลม

ข้อ ๓๑* กรณีที่ไปถึงสถานที่ที่จะส่งในเวลาปิดสำนักงาน ให้หัวหน้าผู้ควบคุมมอบหีบหรือถุงบรรจุเงินพร้อมด้วยหนังสือนำส่ง และบันทึกการย้ายเงินให้ผู้อำนวยการส่วนควบคุมเงินคงคลัง สำนักบริหารเงินตรา กรมธนารักษ์ หรือคลังปลายทาง แล้วแต่กรณี ให้ผู้อำนวยการส่วนควบคุมเงินคงคลัง สำนักบริหารเงินตรา กรมธนารักษ์ หรือคลังปลายทาง ร่วมกับหัวหน้า

ผู้ควบคุม ตรวจสภาพความเรียบร้อยของหีบหรือถุงบรรจุเงิน กุญแจ และตราประจำครั่ง หรือตราตะกั่วก่อน แล้วฝากไว้ในห้องมั่นคงของกรมธนารักษ์หรือสำนักงานคลัง แล้วแต่กรณี หากเก็บไว้ในห้องมั่นคงของกรมธนารักษ์ หัวหน้าผู้ควบคุมจะประจำตราครั่งของตนไว้ที่ประตูห้องเก็บเงิน และจะใส่กุญแจด้วยก็ได้

กรณีที่ไม่สามารถเปิดหีบออกตรวจนับเงินได้ในวันทำการรุ่งขึ้น ให้ผู้อำนวยการส่วนควบคุมเงินคงคลัง สำนักบริหารเงินตรา กรมธนารักษ์หรือคลัง บันทึกเหตุขัดข้องแล้วรายงานให้อธิบดีกรมธนารักษ์ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีทราบ

หมวด ๔
การเบิกย้ายเงิน

ข้อ ๓๒ เมื่อเงินคงคลังของสำนักงานคลังมีเหลือน้อย ไม่เพียงพอสำหรับจ่ายให้คลังรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขอเบิกจากกรมธนารักษ์ สำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยแจ้งให้กรมธนารักษ์ หรือสำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด แล้วแต่กรณี ทราบจำนวนเงินที่จะขอเบิกแต่ละชนิด ราคาจำนวน เงินรวมทั้งสิ้น ชื่อผู้รับมอบให้เป็นผู้รับเงินและหัวหน้าผู้ควบคุม พร้อมทั้งแจ้งจำนวนเงินคงเหลือในวันที่ขอเบิก และให้ประมาณการเงินคงเหลือแต่ละชนิดในวันที่ขอรับตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด ทั้งนี้ จำนวนเงินที่ขอเบิกเมื่อรวมกับประมาณการจำนวนเงินคงเหลือในวันที่ขอรับ จะต้องไม่เกินวงเงินเก็บรักษาที่กระทรวงการคลังกำหนดสำหรับจังหวัดที่ขอเบิกนั้น

ข้อ ๓๓ ให้สำนักงานคลังที่ขอเบิกติดต่อนัดหมายวันบรรจุเงินและวันเดินทางกลับกับกรมธนารักษ์หรือสำนักงานคลังที่จ่ายเงิน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ การบรรจุเงิน และการควบคุมเงินที่ขอเบิกกลับจังหวัด ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด ๒ ของระเบียบนี้ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ เมื่อติดต่อกับฝ่ายตำรวจ ตามข้อ ๑๒ แล้ว ให้จังหวัดที่ขอเบิกแจ้งยศ ชื่อ และตำแหน่งนายตำรวจผู้เป็นหัวหน้ารักษาความปลอดภัย และจำนวนกำลังตำรวจให้กรมธนารักษ์ หรือสำนักงานคลังที่จ่ายเงินแล้วแต่กรณีทราบ ในหนังสือที่ขอเบิกเงินด้วย

ข้อ ๓๖ การเบิกเงินกับจังหวัดที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย ให้คลังเสนอหนังสือขอเบิกเงินต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาอนุมัติจ่ายเงินให้จังหวัดที่ขอเบิกได้ไม่เกินวงเงินเก็บรักษาที่กระทรวงการคลังอนุญาต เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้วางฎีกาเบิกเงินประเภทจ่ายย้ายตัวเงิน

สำหรับธนบัตรที่ขอเบิก ให้ออกเช็คสั่งจ่ายตามระเบียบการรับจ่ายเงินระหว่างสำนักงานคลังจังหวัดกับสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วมอบเช็คนั้นให้หัวหน้าผู้ควบคุมไปขอรับเงินจากธนาคารในวันนัดหมายบรรจุเงินพร้อมกับกรรมการบรรจุเงินของจังหวัด โดยให้บรรจุเงินที่สาขาธนาคารแห่งประเทศไทย

สำหรับเหรียญกษาปณ์ ให้บรรจุที่สำนักงานคลัง

ข้อ ๓๗ ให้กรมธนารักษ์ สำนักงานคลังที่ตั้งสาขาธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานคลังที่กระทรวงการคลังกำหนด แล้วแต่กรณี ทำหนังสือแจ้งจังหวัดที่ขอเบิกเงินคงคลังทราบจำนวนเงินที่จ่ายแต่ละชนิดราคา และจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นด้วย

ข้อ ๓๘ เมื่อหัวหน้าผู้ควบคุมนำเงินถึงสำนักงานคลัง ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้มอบหนังสือนำส่งเงินที่ขอเบิกและบันทึกการย้ายเงินให้คลังแล้วทำใบนำส่งตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด ๔ ฉบับ เพื่อนำเงินส่งคลังในวันนั้น การรับย้ายเงินนี้ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารการเงินและการคลังรับเงินในใบนำส่ง โดยไม่ต้องตรวจนับเงิน แล้วส่งเงินต่อคณะกรรมการคลังนอกทันที

(๒) ให้คณะกรรมการคลังนอกตรวจนับเงิน ร่วมกับหัวหน้าผู้ควบคุมทีละหีบหรือถุงธนบัตรให้นับแหนบและมัด เหรียญกษาปณ์ให้นับถุง เมื่อรวมเป็นเงินถูกต้องตามรายการในใบบันทึกการย้ายเงินแล้ว ให้คณะกรรมการคลังนอกทั้ง ๓ คน และหัวหน้าผู้ควบคุมลงลายมือชื่อในส่วนที่ ๓ การตรวจปลายทางของบันทึกการย้ายเงินทั้ง ๒ ฉบับ เก็บไว้ที่สำนักงานคลัง ๑ ฉบับ อีก ๑ ฉบับ ให้คลังส่งคืนกรมธนารักษ์หรือคลังต้นทางแล้วแต่กรณี โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่า เงินที่เบิกมาถึงเรียบร้อยแล้ว แล้วนำเงินส่งคณะกรรมการคลังใน

(๓) ให้คณะกรรมการคลังในตรวจนับเงินตาม (๒) โดยวิธีนับสอบคือ ธนบัตรให้นับแหนบและมัด เหรียญกษาปณ์ให้นับถุง เมื่อรวมเป็นเงินถูกต้องตามใบนำส่งของคณะกรรมการคลังนอกแล้ว ให้นำเงินเข้าหีบหรือถุง ใส่กุญแจและประจำตราครั่งของหัวหน้าผู้ควบคุม และกรรมการคลังในทุกคน แล้วเก็บเงินไว้ในห้องเก็บเงินคลังใน เพื่อตรวจนับความถูกต้องต่อไป

(๔) ให้คณะกรรมการคลังในตรวจนับเงินที่รับตาม (๓) ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนด ๑๕ วัน นับจากวันรับมอบจากคณะกรรมการคลังนอก ถ้าภายหลังปรากฏว่าเงินไม่ถูกต้อง คณะกรรมการคลังในต้องร่วมกันรับผิดชอบ สำหรับการทำบันทึกการตรวจนับให้ทำตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดทุกวันที่ตรวจนับ เพื่อให้ทราบจำนวนเงินที่ตรวจนับจากหีบหรือถุงนั้น จำนวนเงินคงเหลือ จำนวนเงินแต่ละชนิด ราคาที่ขาดเกินหรือปลอมแปลง พร้อมกับลงลายมือชื่อร่วมกับหัวหน้าผู้ควบคุมแล้วเก็บเงินที่ตรวจนับถูกต้องแล้วในตู้เก็บเงินคลังใน

กรณีที่มีธนบัตรขาด หรือปลอมแปลง ให้เก็บเชือกตราประจำครั่งหรือวัสดุอย่างอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนด และปลอกแหนบธนบัตรที่ขาด หรือปลอมแปลงนั้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อหาผู้รับผิดชอบต่อไป

กรณีที่เหรียญกษาปณ์ขาด หรือปลอมแปลง ให้บรรจุกลับคืนถุงเดิม เพื่อส่งย้ายตัวเงินกลับคืนกรมธนารักษ์หรือคลังต้นทาง แล้วแต่กรณี เพื่อพิสูจน์ต่อไป

(๕) เมื่อคณะกรรมการคลังใน ตรวจนับรายละเอียดเสร็จสิ้นแล้ว ให้คลังรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแจ้งให้กรมธนารักษ์ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้นทางทราบว่าได้รับเงินที่ขอเบิกนั้นไว้ถูกต้อง หรือมีขาด เกิน ปลอมแปลง พร้อมกับส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางและคลังเขตทราบด้วย

ข้อ ๓๙ กรณีที่เดินทางกลับถึงจังหวัดที่ขอเบิกเงินหลังเวลาปิดที่ทำการรับจ่ายแล้ว ให้หัวหน้าผู้ควบคุมมอบหนังสือนำส่งเงินที่ขอเบิกและบันทึกการย้ายเงินให้คลังแล้วมอบหีบหรือถุงบรรจุเงินให้คณะกรรมการคลังนอก เพื่อตรวจสภาพความเรียบร้อยของหีบหรือถุงบรรจุเงิน กุญแจ และตราประจำครั่งร่วมกับหัวหน้าผู้ควบคุม แล้วฝากเก็บไว้ในห้องมั่นคงของสำนักงานคลัง

กรณีที่ไม่สามารถเปิดหีบออกตรวจนับเงินได้ในวันทำการรุ่งขึ้น ให้คลังบันทึกเหตุขัดข้องแล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘
(ลงชื่อ) **ธารินทร์ นิมมานเหมินท์**
(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการย้ายตัวเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ระเบียบการฝากสิ่งของ ณ สำนักงานคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๔

เพื่อให้การรับฝากสิ่งของ แสตมป์ แสตมป์อากร และเงินหรือของมีค่าอื่นใดที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการต่างๆ ณ สำนักงานคลังจังหวัด เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการฝากสิ่งของ ณ สำนักงานคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบการฝากสิ่งของในลักษณะหีบห่อ ณ ที่ทำการคลังจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๖

บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดแห่งระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

"สำนักงานคลังจังหวัด" หมายความรวมถึงสำนักงานคลังอำเภอด้วย

"คลังจังหวัด" หมายความรวมถึงคลังอำเภอด้วย

"คณะกรรมการคลังใน" หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบและเก็บรักษาเงินคงคลัง คลังใน ตามระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด

"คณะกรรมการคลังนอก" หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบและเก็บรักษาเงินคงคลัง คลังนอก ตามระเบียบการเก็บรักษาเงินคงคลัง ณ สำนักงานคลังจังหวัด

"ผู้ว่าราชการจังหวัด" หมายความรวมถึงนายอำเภอที่ตั้งคลังอำเภอด้วย

"ตู้รับฝาก" หมายความว่า ตู้ซึ่งสำนักงานคลังจังหวัดได้จัดติดตั้งหรือตั้งอยู่ภายในห้องเก็บรักษาเงินคงคลัง คลังนอก ณ สำนักงานคลังจังหวัด เพื่อรับฝากแสตมป์ แสตมป์อากร เงินหรือสิ่งของมีค่าอื่นใดที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ

ข้อ ๕ สิ่งของซึ่งส่วนราชการจะนำฝากเก็บรักษา ณ สำนักงานคลังจังหวัด ให้แยกเป็น ๔ ประเภท คือ

(๑) ประเภทที่ ๑ ได้แก่ แสตมป์ แสตมป์อากร

(๒) ประเภทที่ ๒ ได้แก่ เงิน คือ ธนบัตร เหรียญกษาปณ์ หรือตราสารที่ใช้แทนตัวเงิน

เงินหรือตราสารที่ใช้แทนตัวเงิน ส่วนราชการจะนำฝากได้เป็นการชั่วคราวในระหว่างที่ส่วนราชการยังมิได้จัดหาตู้นิรภัยสำหรับเก็บรักษาหรือในกรณีอื่นที่คลังจังหวัดเห็นสมควร

(๓) ประเภทที่ ๓ ได้แก่ ลูกกุญแจตู้เซฟเก็บรักษาเงินของส่วนราชการซึ่งบรรจุหีบห่อหรือกล่องอย่างมิดชิด มีเชือกคาดและประจำตราครั่งของหัวหน้าส่วนราชการผู้นำฝากในลักษณะที่เชือกคาดหรือตราครั่งจะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดหีบห่อหรือกล่องนั้น

(๔) ประเภทที่ ๔ ได้แก่ สิ่งของมีค่าอื่นใด นอกจากประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓

ข้อ ๖ ให้คลังจังหวัดมอบให้คณะกรรมการคลังในหรือคณะกรรมการคลังนอกเก็บรักษาสิ่งของซึ่งส่วนราชการนำฝาก ณ สำนักงานคลังจังหวัด ดังนี้

(๑) สิ่งของประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ ให้เก็บรักษาไว้ในตู้รับฝาก

(๒) สิ่งของประเภทที่ ๓ ให้เก็บรักษาไว้ในตู้เก็บรักษาเงินคงคลัง คลังใน

(๓) สิ่งของประเภทที่ ๔ ให้เก็บรักษาไว้ในตู้รับฝากหรือในห้องเก็บรักษาเงินคงคลัง คลังนอก หรือในห้องเก็บรักษาเงินคงคลัง คลังใน ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของคลังจังหวัด

ข้อ ๗ ลูกกุญแจตู้รับฝากให้มี ๒ ชุด ให้ส่วนราชการนำฝากในประเภทที่ ๓ จำนวน ๑ ชุด อีกชุดหนึ่งสำหรับส่วนราชการผู้ฝาก

ลูกกุญแจตู้รับฝากแต่ละช่องจะใช้ไขแทนกันไม่ได้

ข้อ ๘ การนำฝากประเภทที่ ๔ ให้ส่วนราชการแจ้งความประสงค์ เหตุผลความจำเป็น และประเภทสิ่งของที่จะนำฝากนั้นต่อคลังจังหวัด เมื่อคลังจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรรับฝากได้ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาอนุมัติแล้วให้คลังจังหวัดรับฝากได้

กรณีคลังจังหวัดเห็นว่าไม่สมควรรับฝาก ให้ชี้แจงเหตุผลให้ส่วนราชการทราบ หากส่วนราชการเห็นว่ายังมีความจำเป็นที่จะต้องนำฝากก็ให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อรายงานกระทรวการคลังพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๙ การนำฝากสิ่งของตามข้อ ๕ ให้ส่วนราชการผู้นำฝากจัดทำใบนำฝากตามแบบท้ายระเบียบนี้ ๒ ฉบับ ยื่นต่อคลังจังหวัดพร้อมกับสิ่งของที่จะนำฝาก เมื่อคณะกรรมการคลังในหรือคณะกรรมการคลังนอก แล้วแต่กรณี ได้ตรวจลักษณะสิ่งของเรียบร้อยและลงลายมือชื่อรับฝากแล้ว ให้คลังจังหวัดเก็บรักษาใบนำฝากไว้ ๑ ฉบับ คืนให้ส่วนราชการผู้นำฝาก ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๐ หัวหน้าส่วนราชการผู้นำฝาก มีหน้าที่รับผิดชอบ จำนวนชนิด สภาพและมูลค่าสิ่งของซึ่งนำฝาก ณ สำนักงานคลังจังหวัด

การนำฝากสิ่งของให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้นำฝาก กรณีมีการเปลี่ยนตัวบุคคลในตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ ให้ถือว่าบุคคลผู้รับหน้าที่ใหม่ในตำแหน่งนั้นเป็นผู้นำฝากต่อไป

ข้อ ๑๑ สิ่งของของส่วนราชการที่นำฝาก ณ สำนักงานคลังจังหวัด จะต้องไม่เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือทรัพย์อันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันจะก่อให้เกิดอันตรายแก่เงินคงคลังหรือห้องเก็บรักษาเงินคงคลัง

ข้อ ๑๒ ก่อนเปิดตู้รับฝากทุกครั้ง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตรวจตราสภาพของตู้รับฝาก และตราครั่งที่ประจำไว้ เมื่อเห็นว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยจึงให้เปิดตู้รับฝากได้ กรณีตรวจพบว่าตราครั่งชำรุด บุบสลาย หรือมีเหตุอันชวนให้สงสัยว่ามีอันตรายแก่สิ่งของที่เก็บรักษาไว้ในตู้รับฝากให้รายงานให้คลังจังหวัดทราบเพื่อรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ กรรมการคลังนอก มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแลรักษาสภาพภายนอกทั่วไปของตู้รับฝากและตราครั่งให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย กรณีตรวจพบว่า ตู้รับฝากหรือตราครั่งชำรุดบุบสบายหรือมีสภาพผิดปกติให้รายงานคลังจังหวัด เพื่อรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งการตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๔ การขอถอนคืนสิ่งของ ซึ่งได้นำฝากไว้แล้ว หรือขอยกเลิกการใช้ตู้รับฝากให้ส่วนราชการผู้ฝากแจ้งความประสงค์ต่อคลังจังหวัดเป็นหนังสือ เมื่อคณะกรรมการคลังในหรือคณะกรรมการคลังนอกแล้วแต่กรณี ได้คืนสิ่งของที่นำฝากหรือได้ตรวจสภาพความเรียบร้อยของตู้รับฝากพร้อมทั้งรับคืนกุญแจสำหรับไขตู้รับฝากแล้ว ให้ส่วนราชการผู้รับคืนสิ่งของหรือยกเลิกการใช้ตู้รับฝากนั้นลงลายมือชื่อในทะเบียนรับฝากสิ่งของไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ ให้คลังจังหวัดจัดทำทะเบียนรับฝากสิ่งของตามแบบท้ายระเบียบนี้ เพื่อให้ทราบว่าได้รับฝากสิ่งของจากส่วนราชการใด ประการใด ไว้ ณ วันเดือนปีใด และให้เก็บทะเบียนดังกล่าวไว้ในที่ปลอดภัย

ข้อ ๑๖ สำนักงานคลังจังหวัดใดไม่มีตู้รับฝากหรือมีแต่ไม่เพียงพอ ให้ส่วนราชการผู้นำฝากบรรจุหีบห่อ กล่อง ถุง หรือภาชนะอื่นใด ใส่กุญแจหรือใช้เชือกผูกมัดและประจำตราครั่งของหัวหน้าส่วนราชการให้เรียบร้อย และให้เก็บรักษาไว้ในห้องเก็บรักษาเงินคลังนอก

ข้อ ๑๗ กรณีส่วนราชการมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัย ถ้าส่วนราชการใดไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ให้กระทรวงเจ้าสังกัดของส่วนราชการนั้นขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๘ การรับฝากสิ่งของที่มิใช่เป็นของส่วนราชการ จะต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

(ลงชื่อ) **สมหมาย ฮุนตระกูล**

(นายสมหมาย ฮุนตระกูล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ใบนำฝากสิ่งของ

ที่ทำการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอนำฝากสิ่งของไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัด.....

ปรากฏตามรายละเอียดดังนี้

ประเภท	รายการ	หมายเลขประจำหีบห่อ ตู้รับฝาก (คลังจังหวัดเป็นผู้กำหนด)	หมายเหตุ

ข้าพเจ้ารับรองว่า สิ่งของที่นำฝากไม่เป็นสิ่งของที่ต้องห้ามตามกฎหมายหรือเป็นทรัพย์อันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันจะก่อให้เกิดอันตรายแก่เงินคงคลังหรือห้องเก็บรักษาเงินคงคลังแต่ประการใด

ลงชื่อ.....ผู้ฝาก

ได้รับฝากสิ่งของตามรายการข้างบนนี้ไว้แล้ว

(.....) (.....) (.....)

กรรมการ กรรมการ กรรมการ

คำอธิบายวิธีลงรายการในทะเบียนรับฝากสิ่งของ

การลงรายการในทะเบียนรับฝากสิ่งของ ให้ปฏิบัติดังนี้

ช่องที่ ๑	“หมายเลขหีบห่อหรือตู้ฝาก”	ลงลำดับที่หมายเลขประจำหีบห่อสิ่งของหรือตู้รับฝากเรียงตามลำดับ และให้ใช้หมายเลขนี้กำกับในใบนำฝากด้วย
ช่องที่ ๒	“พ.ศ., เดือน, วันที่”	ลงวันที่เดือนปีที่รับฝากสิ่งของ
ช่องที่ ๓	“ส่วนราชการผู้ฝาก”	ลงชื่อส่วนราชการผู้นำฝากสิ่งของ
ช่องที่ ๔	“ประเภท”	แสดงประเภทสิ่งของที่รับฝากว่าประเภทที่ ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือ ๔
ช่องที่ ๕	“รายการ”	แสดงรายการสิ่งของที่รับฝาก เช่น แสตมป์ แสตมป์อากร ลูกกุญแจตู้เซฟ หมายเลข.....ธนบัตร
ช่องที่ ๖	“ลายมือชื่อกรรมการผู้รับฝาก”	ให้กรรมการคลังนอกหรือกรรมการคลังในผู้รับฝากลงลายมือชื่อ
ช่องที่ ๗	“การถอนคืนการฝากสิ่งของหรือเลิกใช้ตู้รับฝาก”	ลงรายการเกี่ยวกับการถอนคืนสิ่งของที่ได้รับฝากหรือการเลิกใช้ตู้รับฝาก ดังนี้
	๗.๑ “วันเดือนปี”	ลงวันเดือนปีที่ถอนคืนสิ่งของหรือเลิกใช้ตู้รับฝาก
	๗.๒ “ชื่อ”	ลงชื่อผู้รับคืนสิ่งของหรือบอกเลิกใช้ตู้รับฝาก
	๗.๓ “ตำแหน่ง”	ลงตำแหน่งผู้รับคืนสิ่งของหรือบอกเลิกใช้ตู้รับฝาก
	๗.๔ “ลายมือชื่อ”	ให้ผู้รับคืนสิ่งของหรือบอกเลิกใช้ตู้รับฝาก ตาม ๗.๒ ลงลายมือชื่อ
ช่องที่ ๘	“หมายเหตุ”	สำหรับบันทึกข้อความอื่นได้ที่จำเป็น

กรมบัญชีกลาง

บำเหน็จบำนาญ

กรมบัญชีกลาง

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๔๙๔

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ธานีนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญทหารและกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญทหาร กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ทหารและข้าราชการพลเรือน

"ทหาร" หมายความว่า นายทหารสัญญาบัตร นายทหารประทวน ตลอดจนว่าที่ยศนั้นๆ และพลทหารประจำการ

๑๒ "ข้าราชการพลเรือน" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และข้าราชการกลาโหมพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

"เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ" หมายความว่า เวลาราชการที่ข้าราชการรับราชการมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๗ "เงินเดือนเดือนสุดท้าย" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ และหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ และหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มอย่างอื่นๆ ส่วนข้าราชการตำรวจซึ่งกรมตำรวจสั่งแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจโดยได้รับเงินเดือนจากผู้ว่าจ้าง เงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายความว่า เงินเดือนที่ผู้ว่าจ้างจ่ายตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามอัตราเงินในบัญชีต่อท้ายกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ และหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ และหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่นๆ

๖ "เงินเดือนเดิม" หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการ แต่ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการ เงินเดือนเดิมให้หมายความถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการและได้ปรับตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการนั้นแล้ว

"บำเหน็จ" หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำนาญ" หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"แพทย์ที่ทางราชการรับรอง" หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือแพทย์ที่มีสิทธิประกอบโรคศิลปะในต่างประเทศซึ่งประกอบโรคศิลปะอยู่ในต่างประเทศนั้น และกระทรวงการคลังได้รับรองให้ทำการตรวจและแสดงความเห็นตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้

[๗] "ทายาทผู้มีสิทธิ" หมายความว่า

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา

(๒) สามีหรือภริยา

(๓) บิดาและมารดา

[๒] "ผู้อุปการะ" หมายความว่า

(๑) ผู้ที่ได้อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ฉันท์บิดามารดากับบุตร หรือ

(๒) ผู้ที่ได้อุปการะข้าราชการประจำ หรือข้าราชการบำนาญ ผู้มีรายได้ไม่เพียงพอแก่อัตภาพ หรือได้อุปการะข้าราชการบำนาญผู้ซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพ หรือวิกลจริตไม่สามารถที่จะช่วยตัวเองได้ ผู้อุปการะตามข้อนี้ต้องเป็นผู้ให้อุปการะประจำเป็นส่วนใหญ่

[๒] "ผู้อยู่ในอุปการะ" หมายความว่า ผู้ที่ได้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายตลอดมาโดยจำเป็นต้องมีผู้อุปการะและความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดความอุปการะ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑
บำเหน็จบำนาญปกติ

หมวด ๑
สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

มาตรา ๖ เมื่อข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญให้ตามเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ข้าราชการซึ่งจะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อก่อนออกจากราชการหรือก่อนได้รับคำสั่งให้ไปทำการใดๆ ตามความในมาตรา ๒๘ ต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน

มาตรา ๘[๙] บุคคลที่ระบุไว้ต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ซึ่งถูกไล่ออกออกจากราชการเพราะมีความผิด

(๒) ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ซึ่งถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการเพราะมีความผิด

(๓) ข้าราชการวิสามัญหรือลูกจ้าง เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อกำหนดให้บำเหน็จหรือบำนาญไว้ในหนังสือสัญญาจ้างตามความต้องการของรัฐบาล

(๔) ผู้ซึ่งรัฐบาลกำหนดเงินอย่างอื่นไว้ให้แทนบำเหน็จหรือบำนาญแล้ว

(๕) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

(๖) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อน แต่ได้เป็นทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้วและได้เข้ารับราชการอีก โดยเวลารับราชการจะติดต่อกับเวลาราชการกองประจำการหรือไม่ก็ตาม ยังไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

มาตรา ๙ ข้าราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เหตุทดแทน

(๒) เหตุทุพพลภาพ

(๓) เหตุสูงอายุ

(๔) เหตุรับราชการนาน

มาตรา ๑๐ สิทธิในการขอบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุความสามปี

มาตรา ๑๑[๑] บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนนั้น ให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากประจำการเพราะเลิก หรือยุบตำแหน่ง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด หรือซึ่งออกตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือทหารซึ่งออกจากกองหนุนเบี้ยหวัด

มาตรา ๑๒ บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้น ให้แก่ข้าราชการผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป

มาตรา ๑๓[๒] บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุนั้น ให้แก่ข้าราชการผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการผู้ใดมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้

มาตรา ๑๔[๓] บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานนั้น ให้แก่ข้าราชการซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสามสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้

มาตรา ๑๕ ข้าราชการผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำเหน็จ

ข้าราชการผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ

มาตรา ๑๖ ข้าราชการผู้มีสิทธิได้บำนาญจะยื่นคำขอรับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒ แทนบำนาญก็ได้

มาตรา ๑๗[๓] ข้าราชการผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ออกจากราชการเพราะลาออกและไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามความในมาตรา ๙ ก็ให้ได้รับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒

มาตรา ๑๘[๓] ข้าราชการการเมืองตำแหน่งรัฐมนตรีซึ่งได้รับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองมาแล้ว และมีเวลาราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองรวมกันไม่น้อยกว่าสี่ปีบริบูรณ์ เมื่อออกจากตำแหน่งและไม่ประสงค์จะรับบำเหน็จบำนาญตามความในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยประการอื่น ก็ให้มีสิทธิรับบำนาญเดือนละสองพันบาท

แต่ถ้าข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับหรือเคยได้รับบำนาญปกติอยู่ก่อนแล้ว เมื่อข้าราชการผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามความในวรรคก่อน สิทธิรับบำนาญที่มีอยู่แล้วนั้นเป็นอันสิ้นไป

การคำนวณเวลาราชการตามความในมาตรานี้ ไม่ให้รวมเวลาราชการที่ผู้นั้นได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้วถ้ามีเข้าด้วย

หมวด ๒
เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๑๙[๑๙] ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ รองสมุหราชองครักษ์ ข้าราชการการเมือง และข้าราชการซึ่งมีกฎหมายบัญญัติเรื่องการพ้นจากราชการไว้เป็นอย่างอื่น

การพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ และรองสมุหราชองครักษ์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

ให้นำความในวรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับกับทหารผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ด้วยโดยอนุโลม[๒๓]

มาตรา ๑๙ ทวิ [๑๕] (ยกเลิก)

มาตรา ๑๙ ตรี [๑๕] (ยกเลิก)

มาตรา ๑๙ จัตวา [๑๕] (ยกเลิก)

มาตรา ๑๙ สัตต [๑๗] ข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษ และจะต้องพ้นจากราชการตามมาตรา ๑๙ อาจรับราชการต่อไปได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ [๑๔] ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภท เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการประเภทนั้น เว้นแต่ข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้กระทรวงกลาโหมเป็นเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๑ [๑๔] ก่อนสิ้นปีงบประมาณทุกปีไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการตามมาตรา ๒๐ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญเนื่องจากการเกษียณอายุตามมาตรา ๑๙ ในปีงบประมาณถัดไปต่อประธานศาล เจ้ากระทรวง หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของผู้นั้น แล้วแต่กรณี และต่อกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่มีการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการผู้ใด ให้เจ้ากระทรวงแจ้งไปให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุทราบ และให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุแจ้งต่อไปยังกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๒ [๑๔] การต่อเวลาราชการในคราวแรกและในคราวถัดไป ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น

การต่อเวลาราชการในคราวแรก ให้นับตั้งแต่วันครบเกษียณอายุของข้าราชการประเภทนั้น ส่วนการต่อเวลาราชการให้ในคราวถัดไป หากไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นให้สั่งต่อเวลาราชการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนก่อนสิ้นวันครบการต่อเวลาราชการครั้งสุดท้าย ถ้ามิได้มีการสั่งต่อเวลาราชการคราวถัดไป ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการถัดจากวันครบการต่อเวลาราชการครั้งสุดท้าย

มาตรา ๒๓ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้นับแต่วันรับราชการรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งไม่ใช่อัตราข้าราชการวิสามัญหรือลูกจ้าง

ครูประชาบาล สารวัตรศึกษา หรือข้าราชการวิสามัญที่ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายให้ยกฐานะหรือให้เปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๗ ได้ และเมื่อได้มีการยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวแล้ว ก็ให้นับเวลาระหว่างที่เป็นครูประชาบาล สารวัตรศึกษา หรือข้าราชการวิสามัญที่ติดต่อกับวันที่ได้มีการยกฐานะหรือการเปลี่ยนฐานะนั้นเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ด้วย

ข้าราชการซึ่งทำงานหรือรับราชการก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้เริ่มนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการ ให้มีสิทธินับเวลาราชการได้ตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

มาตรา ๒๓ ทวิ[๕] การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการที่โอนมาจากข้าราชการส่วนจังหวัด หรือข้าราชการที่โอนมาจากพนักงานเทศบาล ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในวันโอน เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญด้วย

มาตรา ๒๔ ผู้ซึ่งกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีพระบรมราชโองการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือในระหว่างเวลาที่สั่งให้เป็นนักดำเรือดำน้ำ ให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติการตามสั่งเป็นทวีคูณ แม้ว่าในระยะเวลาดังกล่าวนั้นจะไม่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนก็ตาม

[๑] ในกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้นได้รับการนับเวลาราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้พิจารณาความจำเป็นของสถานการณ์โดยคำนึงถึงความยากลำบากและการเสี่ยงอันตรายอย่างแท้จริงของข้าราชการนั้น

[๑] ในกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้นับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามวรรคสอง ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการ ก็ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

มาตรา ๒๕ เวลาป่วยหรือลา หรือต้องพักราชการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็มนั้น สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ

เวลาป่วยหรือลา หรือต้องพักราชการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็มนั้น สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ

เวลาป่วยหรือลา หรือต้องพักราชการ หรือมิได้อยู่รับราชการ ซึ่งมิได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน ไม่นับเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความถึงผู้ที่มิได้อยู่รับราชการด้วยเหตุที่ถูกลงทัณฑ์ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหารหรือตำรวจ

มาตรา ๒๖ ในระหว่างที่ทหารกองหนุนได้รับเบี้ยหวัด ให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเสมอหนึ่งในสี่ของเวลาอยู่รับราชการ

มาตรา ๒๗ ข้าราชการซึ่งทางราชการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ไปดูงานหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ ให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

มาตรา ๒๘ ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งทางราชการสั่งให้ไปทำการใดๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ผู้นั้นยังไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ และให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

มาตรา ๒๙ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปีเศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

การนับระยะเวลาตามความในวรรคก่อน สำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวัน ถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๓๐[๕] ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ข้าราชการการเมืองผู้ใดซึ่งต้องออกหรือพ้นจากตำแหน่งโดยผลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และยังมิได้รับบำเหน็จบำนาญสำหรับการรับราชการในตอนที่ต้องออกหรือพ้นจากตำแหน่ง ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกหรือพ้นจากตำแหน่งต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลัง

๓๐ข้าราชการการเมืองผู้ซึ่งออกหรือพ้นจากตำแหน่งโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติจากการได้นับเวลาราชการที่เป็นข้าราชการการเมืองสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๑๘ ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง และเลิกรับบำนาญในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกหรือพ้นจากตำแหน่งต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลัง หากผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องแจ้งความประสงค์ภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานยื่นต่อส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ เมื่อแจ้งความประสงค์ดังกล่าวแล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญต่อไปและจะนับเวลาราชการต่อเนื่องมิได้ ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวไม่แจ้งความประสงค์ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นเลิกรับบำนาญเพื่อขอนับเวลาราชการต่อเนื่องโดยให้ส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังส่วนราชการที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่องดจ่ายบำนาญ

๓๐ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใดออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง มิให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลัง แต่ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลังเท่านั้น

๓๐ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใด หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการการเมือง และได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลังมาก่อนแล้ว ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองอีกมิให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในครั้งก่อนต่อเนื่องกับเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในครั้งหลัง แต่ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในครั้งหลัง

มาตรา ๓๐ ทวิ๓๐ (ยกเลิก)

หมวด ๓
วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๓๑[๕] ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ แต่ถ้าเป็นการคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ ซึ่งพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามมาตรา ๑๙ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายความรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย

การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน แต่เงินเดือนที่ได้เลื่อนนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นเงินเดือนเดิม

[๖] ข้าราชการผู้ใดเคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่งแล้วพ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นั้นเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ ในกรณีที่มีกฎหมายหรือข้อบังคับปรับอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่ปรับตามกฎหมายหรือข้อบังคับนั้นแล้ว เป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ

มาตรา ๓๒[๕] วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ ให้กระทำดังนี้

(๑) สำหรับบำเหน็จ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

(๒) สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายหารด้วยห้าสิบคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงพ้นสองปีแล้ว ให้ถือว่าการคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด

มาตรา ๓๔[๒] (ยกเลิก)

หมวด ๔
[๑๒]ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่

มาตรา ๓๕[๙] (ยกเลิก)

มาตรา ๓๕ ทวิ[๙] (ยกเลิก)

ลักษณะ ๒
บำเหน็จบำนาญพิเศษ

มาตรา ๓๖ เมื่อข้าราชการผู้ใดประสบเหตุดังที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษให้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

มาตรา ๓๗ ข้าราชการ พลทหารกองประจำการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขนหรือขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีกเลย ทั้งนี้ เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญปกติกับทั้งได้รับบำนาญพิเศษด้วย เว้นแต่การได้รับอันตราย ได้รับการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา ๓๘ ข้าราชการผู้ใดได้รับบำเหน็จหรือบำนาญไปแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพลทหารกองประจำการหรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ผู้ใดซึ่งได้ออกจากราชการหรือพ้นจากหน้าที่ทหารไปแล้ว ถ้าภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันออกจากราชการ หรือพ้นจากหน้าที่ทหาร ปรากฏหลักฐานชัดแจ้งว่า ผู้นั้นเกิดป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการหรือทำหน้าที่ทหารอยู่ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๗ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๔๑ ทั้งนี้ ให้จ่ายให้นับแต่วันขอ และในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปแล้วก็ให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษแต่อย่างเดียว

มาตรา ๓๙ การคำนวณบำนาญพิเศษ ให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการ และทุพพลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ในยามปกติ มีอัตราตั้งแต่ห้าในห้าสิบส่วนจนถึงยี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุด ทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิษ ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๓) เวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจราจล หรือในระหว่างเวลาที่มีพระบรมราชโองการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบในห้าสิบส่วนจนถึงสามสิบห้าในห้าสิบส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่มีเงินเดือนให้ถืออัตราเงินเดือนทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๗ แม้จะยังไม่มีสิทธิรับบำนาญปกติ ก็ให้ได้รับบำนาญปกติได้ คิดตามอัตราที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ บวกกับบำนาญพิเศษด้วย

มาตรา ๔๑[๓] ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๗ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำนาญพิเศษไป นอกจากบำเหน็จตกทอดซึ่งจะได้รับตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๓ ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ อีกด้วย ดังนี้

(๑) ในยามปกติเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือมีหน้าที่ต้องทำการโดดร่ม หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุด ทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิษ หรือเวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

มาตรา ๔๒ ข้าราชการผู้ใดได้รับการป่วยเจ็บจนทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๗ เพราะเหตุ

(๑) ต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือ

(๒) ต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กันดารที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา

ถ้าปรากฏว่า ความป่วยเจ็บทุพพลภาพนั้นได้เกิดเนื่องจากการต้องไปปฏิบัติราชการหรือต้องประจำปฏิบัติราชการนั้น ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๗ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษตามมาตรา ๔๑ (๑)

มาตรา ๔๓ ข้าราชการ พลทหารกองประจำการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ผู้ใดสูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๗ ถึงตาย เมื่อพ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่า ผู้นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหาย และให้จ่ายบำนาญพิเศษตามบทบัญญัติในมาตรา ๔๑

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ต้องสันนิษฐานว่าตายตามความในวรรคก่อนมิได้ตาย ก็ให้งดจ่ายบำนาญพิเศษนั้น และถ้าเจ้ากระทรวงจะต้องจ่ายเงินให้ในระหว่างเวลาที่ต้องสันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย ก็ให้หักจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายไปแล้วออกจากจำนวนเงินที่ต้องจ่ายนั้น

มาตรา ๔๔[๗] บำนาญพิเศษที่บัญญัติในลักษณะนี้ ให้จ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังนี้

(๑) บุตร ให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภรรยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าผู้ตายไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษในอนุมาตราใดดังกล่าว หรือทายาทนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นระหว่างทายาทผู้มีสิทธิตามส่วนในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้บำนาญพิเศษ

ถ้าได้มีการจ่ายบำนาญพิเศษไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น

ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิ ตั้งแต่วันตายของเจ้าบำนาญ กรณีเช่นนี้ให้กระทรวงการคลังหักเอาจากทายาทซึ่งรับบำนาญพิเศษไปก่อนแล้วคืนตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถหักเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคสามคืนได้ กระทรวงการคลังไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำนาญพิเศษแต่อย่างใด

ถ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวทั้ง ๓ อนุมาตรา ให้บุคคลซึ่งเจ้ากระทรวงพิจารณาเห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่หรือเป็นผู้อยู่ในความอุปการะของผู้ตาย เป็นผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วนที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนดให้ และเมื่อได้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้สั่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว กรณีเช่นนี้ถ้าไม่สามารถเรียกเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายรับไปแล้วคืนได้ ให้นำความในวรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษอยู่ตามที่กล่าวข้างต้นตายหรือหมดสิทธิไป ให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ ให้จ่ายโดยกำหนดเวลาและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) บุตร ให้มีสิทธิได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์นั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือในชั้นอุดมศึกษาหรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่า ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) สามีหรือภริยา ให้ได้รับตลอดชีวิต เว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(๓) บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(๔) บุคคลอื่นนอกจากที่ได้กล่าวใน (๑) (๒) และ (๓) ถ้าอายุยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ ให้อนุโลมรับอย่างบุตร แล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้รับอยู่เพียงสิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้วหรือในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่

มาตรา ๔๖[๓] บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับรวมกับบำนาญปกติ ถ้ามีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกจนครบหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือน

มาตรา ๔๗ การขอบำนาญพิเศษต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองกับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตราย ได้รับการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย

ในกรณีดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย

ลักษณะ ๒/๑

[๑] บำเหน็จดำรงชีพ

มาตรา ๔๗/๑ [๑] บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพโดยจ่ายให้ครั้งเดียว

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

ผู้รับบำนาญผู้ใดได้รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ให้นำบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพรวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพแก่ผู้นั้น

เมื่อได้รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่และได้ออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำนาญ

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใดได้รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่โดยมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๐ และเมื่อออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำเหน็จ การจ่ายบำเหน็จในกรณีเช่นว่านี้ให้หักเงินออกจากบำเหน็จที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

ในกรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพไว้แล้ว แต่ได้ตายก่อนได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ให้การจ่ายเงินดังกล่าวเป็นอันระงับไป

ลักษณะ ๒/๒
[๑๕] การนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน

มาตรา ๔๗/๒[๑๕] ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพอาจนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงิน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพได้รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว หากประสงค์จะนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงิน ให้หักบำเหน็จดำรงชีพออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดเสียก่อน

มาตรา ๔๗/๓[๑๕] ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ซึ่งได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินถึงแก่ความตายหรือผิดสัญญากู้เงินจนต้องบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กระทรวงการคลังจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินที่ผู้นั้นได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินเท่ากับจำนวนที่ถูกบังคับแต่ไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน

การจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังจ่ายจากงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับการเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอด

มาตรา ๔๗/๔[๑๕] ในกรณีที่กระทรวงการคลังได้จ่ายเงินแก่สถาบันการเงินไปแล้วตามมาตรา ๔๗/๓ ให้กระทรวงการคลังหักจำนวนเงินนั้นออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน

ในกรณีที่กระทรวงการคลังไม่อาจหักจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่งได้ ให้กระทรวงการคลังเรียกเงินคืนจากผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพหรือจากกองมรดกของผู้นั้น แล้วแต่กรณี เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนที่กระทรวงการคลังได้จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๔๗/๕[๑๕] ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใดได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินแล้ว หากภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่โดยใช้สิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๐ และเมื่อออกจากราชการในครั้งหลังได้เลือกรับบำเหน็จ ให้จ่ายบำเหน็จแก่ผู้นั้นตามสิทธิที่จะได้รับ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่เหลือจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน โดยให้กระทรวงการคลังกันเงินบำเหน็จเท่ากับจำนวนดังกล่าวไว้ และเมื่อสัญญากู้เงินสิ้นสุดลงโดยไม่มีการบังคับเอาสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินให้กระทรวงการคลังคืนเงินบำเหน็จที่กันไว้

ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จถึงแก่ความตายหรือสัญญากู้เงินสิ้นสุดลง ถ้ามีการบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กระทรวงการคลังจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงิน โดยกระทรวงการคลังมีสิทธิหักจากเงินบำเหน็จที่กันไว้ตามวรรคหนึ่งก่อน ถ้ามีเงินเหลือให้จ่ายคืนแก่ผู้รับบำเหน็จหรือทายาท แล้วแต่กรณี

ลักษณะ ๓
บำเหน็จตกทอด

มาตรา ๔๘[๕] ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตาย ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๓๒ (๑) ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ ดังนี้

(๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามอนุมาตราดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าบำนาญ ในกรณีเช่นนี้ให้กระทรวงการคลังเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาท ซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ กระทรวงการคลังไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

มาตรา ๔๙ [๑๓] ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตาย ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดให้แก่บุคคลตามมาตรา ๔๘ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานั้น

ในกรณีที่ได้มีการรับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตาย การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่ง ให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน[๑๗]

มาตรา ๔๙/๑[๑๕] ภายใต้บังคับมาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน หากสัญญากู้เงินสิ้นสุดลงโดยไม่มีการบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเต็มตามจำนวนที่มีสิทธิหากผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย หรือสัญญากู้เงิน

สิ้นสุดลงโดยมีการบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่เหลือหลังจากที่กระทรวงการคลังได้หักจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๗/๔ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๐[๓] การคำนวณเงินบำเหน็จตกทอดตามความในลักษณะนี้ รายใดได้ผลเป็นยอดเงินบำเหน็จตกทอดไม่ถึงสามพันบาท ก็ให้จ่ายเป็นเงินบำเหน็จตกทอดสามพันบาท

ลักษณะ ๔
การพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๕๑[๗] เมื่อกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการเจ้าสังกัดซึ่งมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรมหรือจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จหรือบำนาญแล้วให้รีบตรวจสอบและนำส่งให้ถึงกระทรวงการคลังภายในสามสิบวันนับแต่วันรับ และให้กระทรวงการคลังรีบพิจารณาสั่งภายในยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันรับ ทั้งนี้ เว้นแต่ความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของผู้ขอหรือส่วนราชการเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

การขอให้สั่งจ่ายและการสั่งจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ลักษณะ ๕
การเสียสิทธิรับบำนาญ

มาตรา ๕๒[๙] (ยกเลิก)

มาตรา ๕๓[๙] ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยในเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๘

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการหรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยในเรื่อง

ที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อน จะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ถ้ากระทรวงเจ้าสังกัดเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๕๔ ผู้ซึ่งได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ผู้ใดกระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้กระทรวงเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นเคยสังกัดอยู่พิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไว้เกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๙

มาตรา ๕๕ ทายาทดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙

(๑) ผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้เจตนากระทำ หรือพยายามกระทำให้เจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ทายาทตามมาตรา ๔๔ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้เจตนากระทำ หรือพยายามกระทำให้ทายาทด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ผู้ที่ได้ฟ้องเจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนหาว่าทำความผิดโทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

ลักษณะ ๖
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ข้าราชการผู้ใดลาออกไปดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนหรือสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ก็ให้นับเวลาระหว่างที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนหรือสภาผู้แทนราษฎร ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายที่ใช้อยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๗ ผู้ซึ่งไปหรือผู้ซึ่งทางราชการสั่งอนุญาตให้ไปศึกษาวิชาในต่างประเทศก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ เมื่อเข้ารับราชการให้มีสิทธินับเวลาระหว่างไปศึกษาวิชาในต่างประเทศเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามเกณฑ์ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้อยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ข้าราชการผู้ใดกลับเข้ารับราชการก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้อยู่ในขณะที่กลับเข้ารับราชการนั้น อาจให้นับเวลาราชการหลายตอนต่อกันได้ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้นับเวลาราชการตอนก่อนกับตอนหลังต่อกันได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

---

๑. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๔ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๖๘ ตอนที่ ๘๐ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๔
๒. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๔๙๙
๓. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒
๔. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๒ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๙ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๑๒
๕. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๖ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๒๐ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๖
๖. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๗ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๙๑ ตอนที่ ๑๑๒ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗
๗. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๖ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๗๐ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๖
๘. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๒ ก วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๙
๙. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๓ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๙ ก วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓
๑๐. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙๒ ก วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๓
๑๑. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๑๓ ก วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖
๑๒. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๗๗ ก วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๗
๑๓. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๕ ก วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑
๑๔. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
๑๕. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๘ ก วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓
๑๖. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๒๐ ก วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔
๑๗. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๓๔ ก วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

กฎกระทรวง
กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ
พ.ศ. ๒๕๔๖[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๔๗/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑[๒] บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามวิธีการดังนี้

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท

ข้อ ๒ ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญคนใดมิได้ขอรับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

ข้าราชการซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญก็ได้ ในกรณีที่ยังไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญ หากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๑๒๒ ก/หน้า ๕/๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๖

[๒] ข้อ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ โดยให้ขอรับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
(ลงชื่อ) **สุชาติ เชาว์วิศิษฐ**
(ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ผู้รับบำนาญมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑[๓]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราบำเหน็จดำรงชีพไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราบำเหน็จดำรงชีพให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๑๐๐ ก/หน้า ๒๒/๑๙ กันยายน ๒๕๕๑

กฎกระทรวง
กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๑*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๔๗/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"**ข้อ ๑** บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามวิธีการดังนี้

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑
(ลงชื่อ) **สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี**
(นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๑๐๐ ก/หน้า ๒๒/๑๙ กันยายน ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราบำเหน็จดำรงชีพไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราบำเหน็จดำรงชีพให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงิน
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๔๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"ผู้รับบำนาญ" หมายความว่า ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

"หนังสือรับรอง" หมายความว่า หนังสือรับรองสิทธิในบำเหน็จตกทอดเพื่อใช้เป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงิน

"สถาบันการเงิน" หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ที่อยู่ในกำกับของกระทรวงการคลัง ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน หรือสถาบันการเงินอื่น ซึ่งได้ทำบันทึกข้อตกลงกับกรมบัญชีกลางเพื่อให้ผู้รับบำนาญขอกู้เงินตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้กรมบัญชีกลางจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันระหว่างกรมบัญชีกลางกับสถาบันการเงิน เพื่อให้ผู้รับบำนาญนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงิน

ข้อ ๓ ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะขอกู้เงิน ให้ยื่นคำร้องขอรับหนังสือรับรองต่อส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญ เพื่อให้ส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญตรวจสอบสิทธิในบำเหน็จตกทอด

ให้ผู้รับบำนาญขอรับแบบคำร้องขอรับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ได้ที่กรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังเขต สำนักงานคลังจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

คำร้องขอรับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๔ ให้ส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญตรวจสอบและรับรองความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลในคำร้องขอรับหนังสือรับรอง และส่งไปยังกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ เมื่อกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัดได้รับคำร้องขอรับหนังสือรับรองตามข้อ ๔ แล้ว ให้ออกหนังสือรับรองแก่ผู้รับบำนาญ

หนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๖ ผู้รับบำนาญสามารถนำหนังสือรับรองตามข้อ ๕ ไปใช้เป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้

ในการขอกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ผู้รับบำนาญต้องแจ้งให้บุคคลผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอดได้ทราบถึงการนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินด้วย

ข้อ ๗ เมื่อสถาบันการเงินและผู้รับบำนาญได้ทำสัญญากู้เงิน และสถาบันการเงินได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับบำนาญรายใดแล้ว ให้สถาบันการเงินแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยังกรมบัญชีกลางเพื่อดำเนินการหักเงินบำนาญรายเดือนตามสัญญากู้เงินต่อไป

วิธีการแจ้งข้อมูลและการหักเงินบำนาญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๘ ผู้รับบำนาญต้องยินยอมให้ส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญหักเงินบำนาญรายเดือนเพื่อชำระคืนเงินกู้ให้แก่สถาบันการเงินตามสัญญากู้เงิน

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญากู้เงินได้ ให้กรมบัญชีกลางและสถาบันการเงินดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้รับบำนาญผิดสัญญากู้เงิน ให้สถาบันการเงินตรวจสอบจำนวนเงินที่ผู้รับบำนาญต้องชำระคืน และแจ้งกรมบัญชีกลางเพื่อที่จะชำระคืนเงินกู้ในส่วนที่เหลือตามสัญญากู้เงิน แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินตามที่ระบุในหนังสือรับรอง

(๒) กรณีที่ผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้กรมบัญชีกลางแจ้งสถาบันการเงินเพื่อให้สถาบันการเงินตรวจสอบจำนวนเงินที่ผู้รับบำนาญต้องชำระคืน และให้กรมบัญชีกลางชำระคืนเงินกู้ในส่วนที่เหลือตามสัญญากู้เงิน แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินตามที่ระบุในหนังสือรับรอง

วิธีการชำระคืนเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

กรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพอาจนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชบัญญัติ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งหมวด ๓ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

[๑]"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร ข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ และข้าราชการซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้

๓"ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน หรือผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

๓"พนักงานมหาวิทยาลัย" หมายความว่า พนักงาน บุคลากร หรือผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ แต่ไม่หมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว

๓"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"เงินเดือน" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการนั้นๆ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา สำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ สำหรับการสู้รบ หรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มอย่างอื่น

"เงินสะสม" หมายความว่า เงินที่สมาชิกสะสมเข้ากองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

"เงินสมทบ" หมายความว่า เงินที่รัฐบาลจ่ายสมทบเงินสะสมตามพระราชบัญญัตินี้

"เงินประเดิม" หมายความว่า เงินที่รัฐบาลนำส่งเข้ากองทุนเพื่อจ่ายเพิ่มให้แก่สมาชิกซึ่งเป็นข้าราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งหมวด ๓ ใช้บังคับและเลือกรับบำนาญ

"เงินชดเชย" หมายความว่า เงินที่รัฐบาลนำส่งเข้ากองทุนเพื่อจ่ายเพิ่มให้แก่สมาชิกซึ่งรับบำนาญ

"บำนาญ" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่สมาชิกเป็นรายเดือนเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง

"บำเหน็จ" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่สมาชิกโดยจ่ายให้ครั้งเดียวเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง

[๒]"บำเหน็จดำรงชีพ" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพโดยจ่ายให้ครั้งเดียว

"บำเหน็จตกทอด" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทโดยจ่ายให้ครั้งเดียวในกรณีที่สมาชิกหรือผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย

"เวลาราชการ" หมายความว่า เวลาตั้งแต่วันที่สมาชิกเริ่มรับราชการจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงการนับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการด้วย

[๔]"นิติบุคคล" หมายความว่า นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การจัดตั้งกองทุน และลักษณะของกิจการกองทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า "กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" เรียกโดยย่อว่า "กบข."

ให้กองทุนเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จบำนาญและให้ประโยชน์ตอบแทนการรับราชการแก่ข้าราชการเมื่อออกจากราชการ

(๒) เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิก

(๓) เพื่อจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่สมาชิก

มาตรา ๖ กองทุนประกอบด้วยทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม และเงินชดเชย

(๒) เงินที่ได้รับจัดสรรตามมาตรา ๗๒

(๓) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๔) เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๕) รายได้อื่น

(๖) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๗ กิจการของกองทุนไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม

มาตรา ๘ ให้กองทุนมีสำนักงานใหญ่ ณ สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาและจะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใด ตามความจำเป็นก็ได้

มาตรา ๙ ให้กองทุนมีอำนาจกระทำกิจการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพยสิทธิต่างๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใดๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ให้สมาชิกกู้ยืมเงิน

(๔) ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน

(๔/๑) จัดตั้งบริษัทจำกัด เพื่อให้บริการแก่กองทุนหรือนิติบุคคลที่กองทุนเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าของหุ้นทั้งหมดของนิติบุคคลนั้น

(๕) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๑๐ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน ให้จ่ายจากเงินของกองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ กองทุนไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและรายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๒
การควบคุมและการบริหาร

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้แทนสมาชิกซึ่งเป็นข้าราชการตามมาตรา ๓ ประเภทละหนึ่งคนซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๑๓ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๑๔ เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งพนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

มาตรา ๑๓ การเลือกกรรมการผู้แทนสมาชิกตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้แทนสมาชิกประชุมร่วมกัน เพื่อเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นบุคคลซึ่งทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐอื่นไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่าทุจริตต่อหน้าที่

(๒) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

มาตรา ๑๖ ให้กรรมการผู้แทนสมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๑๗ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้แทนสมาชิกหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) พ้นจากการเป็นสมาชิกหรือพ้นจากการเป็นข้าราชการประเภทที่ตนได้รับเลือกเป็นผู้แทนในกรณีกรรมการผู้แทนสมาชิก

(๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนสมาชิกหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนสมาชิกผู้ใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ซึ่งได้คะแนนถัดไปซึ่งขึ้นบัญชีไว้ในการเลือกผู้แทนสมาชิกของข้าราชการประเภทนั้นเป็นกรรมการแทน ในกรณีที่ไม่มีผู้ขึ้นบัญชีไว้ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการผู้แทนสมาชิกประเภทนั้นขึ้นใหม่ตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนตามมาตรา ๑๔

ให้กรรมการผู้ได้รับการแต่งตั้งหรือเลือกให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่งและวรรคสองอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงสามสิบวัน จะไม่แต่งตั้งหรือเลือกกรรมการขึ้นดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

มาตรา ๒๑ ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แต่งตั้งเลขาธิการ จากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๗) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๘) ไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๙) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุน ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นกรรมการในบริษัทที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๒๒ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการกำหนดเงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงานหรือการทำงานในหน้าที่เลขาธิการ ให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้มีอายุการจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี และเมื่อครบกำหนดอายุสัญญาจ้างแล้ว คณะกรรมการจะต่ออายุสัญญาจ้างอีกก็ได้

การทำสัญญาจ้างเลขาธิการ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจทำสัญญาในนามของกองทุน

ให้เลขาธิการได้รับเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทนและเงินอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามอายุการจ้าง เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑

(๔) คณะกรรมการมีมติเห็นสมควรให้เลิกจ้าง

มาตรา ๒๔ ให้เลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการบริหารกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนและตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด

เลขาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของกองทุน

มาตรา ๒๕ ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอกให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของกองทุน การปฏิบัติงานของเลขาธิการและการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขาธิการให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่กระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ผูกพันกองทุนเว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการบริหารกิจการของกองทุน

(๒) กำหนดนโยบายการลงทุนของกองทุน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) กำกับดูแลการจัดการกองทุน

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของเลขาธิการ และการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขาธิการ

(๕) กำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับกิจการของกองทุน

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับ เก็บรักษา และจ่ายเงินของกองทุน

(๗) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การบรรจุแต่งตั้ง ถอดถอน และวินัยของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือน และเงินอื่นรวมถึงการสงเคราะห์และสวัสดิการ

[๕](๘) พิจารณามอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นจัดการเงินของกองทุน

(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๐) แต่งตั้งผู้แทนเข้าประชุมและออกเสียงลงคะแนน ในการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือหน่วยงานอื่นใดที่กองทุนถือหุ้นอยู่

(๑๑) ปฏิบัติงานอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การออกเสียงลงมติแต่งตั้งหรือเลิกจ้างเลขาธิการต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่ง

มาตรา ๒๘ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น

มาตรา ๒๙ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะอนุกรรมการจัดการลงทุน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง เป็นอนุกรรมการ และเลขาธิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๓๑ ให้คณะอนุกรรมการจัดการลงทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการลงทุนต่อคณะกรรมการ

[๕](๒) ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกสถาบันการเงินที่จะมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน

[๕](๓) ติดตามดูแลการดำเนินงานของสถาบันการเงินที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน

(๔) รายงานผลการดำเนินการด้านการลงทุนและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติการในเรื่องอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะอนุกรรมการสมาชิกสัมพันธ์ ประกอบด้วยเลขาธิการ ก.พ. เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ และผู้แทนสมาชิกจำนวนห้าคนเป็นอนุกรรมการ และให้เลขาธิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

การเลือกผู้แทนสมาชิกตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ ให้คณะอนุกรรมการสมาชิกสัมพันธ์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสื่อกลางระหว่างกองทุนกับสมาชิก ตลอดจนเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่สมาชิก

(๒) เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และรายงานความคืบหน้าของการจัดการกองทุน

(๓) รับฟังความคิดเห็นและปัญหาต่างๆ จากสมาชิก

(๔) พิจารณาเสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่สมาชิก

(๕) ปฏิบัติการในเรื่องอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๔ ให้นำมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งและการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๓
สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก

มาตรา ๓๕ ให้บุคคลต่อไปนี้ เป็นสมาชิก

(๑) ผู้ซึ่งเข้ารับราชการตั้งแต่วันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับ

(๒) ผู้ซึ่งโอนมาเป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๖ บุคคลต่อไปนี้จะสมัครเป็นสมาชิกก็ได้

(๑) ข้าราชการซึ่งรับราชการอยู่ในวันก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับ

(๒) ข้าราชการซึ่งออกจากราชการเพื่อไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับและกลับเข้ารับราชการตั้งแต่วันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับ

การสมัครเป็นสมาชิกให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[๒]**มาตรา ๓๗** บำเหน็จบำนาญและบำเหน็จตกทอดให้จ่ายจากเงินงบประมาณสำหรับเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทน เงินดังกล่าวให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการ ถ้ากลับเข้ารับราชการใหม่ตั้งแต่วันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ เว้นแต่ข้าราชการผู้นั้นถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการตอนก่อนออกจากราชการ

ข้าราชการซึ่งได้รับบำเหน็จไปแล้ว จะนับเวลาราชการต่อเนื่องตามวรรคหนึ่งได้จะต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ส่วนระยะเวลาในการคืนบำเหน็จให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

[๕]ข้าราชการซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้ว จะนับเวลาราชการต่อเนื่องตามวรรคหนึ่งได้จะต้องคืนเงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวที่ได้รับแก่กองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และให้งดการจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่นั้น แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไป จะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการและจะนับเวลาราชการต่อเนื่องมิได้ ทั้งนี้ หากไม่คืนเงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปด้วย ในกรณีที่รับบำนาญต่อไปถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะกลับเข้ารับราชการใหม่เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิมเมื่อออกจากราชการ ให้งดการจ่ายบำนาญ แต่ถ้าเงินเดือนใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิมให้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม โดยให้ส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่และกองทุนเพื่องดหรือลดการจ่ายบำนาญ เมื่อออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำนาญโดยคำนวณจากเงินเดือนและเวลาราชการในตอนใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิม บำนาญในตอนหลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

[๕]เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่อาจมีสิทธิได้รับเงินประเดิมและเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการประเภทต่างๆ ตามคำนิยามในมาตรา ๓ โดยอนุโลม

[๙]มาตรา ๓๘/๑ ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ ประสงค์จะส่งเงินสะสม เงินสมทบและผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวที่ได้รับไปแล้วแก่กองทุนเพื่อให้กองทุนนำไปลงทุนหาผลประโยชน์ต่อไป ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

[๙]มาตรา ๓๙ ให้สมาชิกส่งเงินสะสมเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่สมาชิกซึ่งรับราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับ จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุนหรือไม่ก็ได้

ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดประสงค์ที่จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุนเกินกว่าอัตราตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แต่ทั้งนี้ การส่งเงินสะสมตามมาตรานี้รวมกันแล้วจะต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินเดือน

ถ้าสมาชิกไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือได้รับเงินเดือนไม่เต็มจำนวนสำหรับระยะเวลาใด ให้ส่งเงินสะสมตามส่วนแห่งเงินเดือนที่สมาชิกผู้นั้นได้รับ

การส่งเงินสะสมตามมาตรานี้ ให้ส่วนราชการหักจากเงินเดือนที่สมาชิกผู้นั้นได้รับและส่งเข้ากองทุนในวันที่มีการจ่ายเงินเดือน

ให้ส่วนราชการส่งเงินสมทบเข้ากองทุนให้สมาชิกผู้นั้นในจำนวนที่เท่ากับอัตราเงินสะสมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงพร้อมการส่งเงินสะสมนั้น แต่ถ้าสมาชิกไม่ได้รับเงินเดือนหรือได้รับเงินเดือนไม่เต็มจำนวน ให้ส่งเงินสมทบตามอัตราส่วนแห่งเงินเดือนที่สมาชิกผู้นั้นได้รับ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ เงินเดือนไม่รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชาสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ สำหรับการสู้รบ สำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด หรือเงินเพิ่มอย่างอื่น

มาตรา ๔๐ ให้กระทรวงการคลังคำนวณเงินประเดิมสำหรับสมาชิกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อนำส่งเข้ากองทุน

การส่งเงินประเดิมตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายจากเงินคงคลัง

มาตรา ๔๑ ให้ส่วนราชการส่งเงินชดเชยเข้ากองทุนให้แก่สมาชิกตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินเดือนให้แก่สมาชิก ในการนี้ให้นำมาตรา ๓๙ วรรคหกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าสมาชิกไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือได้รับเงินเดือนไม่เต็มจำนวนสำหรับระยะเวลาใด ให้ส่งเงินชดเชยตามส่วนแห่งเงินเดือนที่สมาชิกผู้นั้นได้รับ

มาตรา ๔๒ สมาชิกมีสิทธิได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นจากกองทุนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ สมาชิกมีสิทธิกู้เงินจากกองทุนไม่เกินจำนวนเงินสะสม เงินสมทบและผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวที่บันทึกไว้ในบัญชีเงินรายบุคคลเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๔ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อผู้นั้นออกจากราชการ เว้นแต่เป็นการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการนั้นๆ หรือการออกจากราชการของผู้ไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

มาตรา ๔๕ สมาชิกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๖ สมาชิกซึ่งส่งเงินสะสมเข้ากองทุน ให้มีสิทธิได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวจากกองทุน

มาตรา ๔๗ สมาชิกซึ่งมีเวลาราชการตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จ

มาตรา ๔๘ สมาชิกตามมาตรา ๓๕ ซึ่งมีเวลาราชการตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิได้รับบำนาญ เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าว เว้นแต่จะเลือกรับบำเหน็จแทน

สำหรับสมาชิกตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือ (๒) ซึ่งมีเวลาราชการตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิได้รับบำนาญ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าว เว้นแต่จะเลือกรับบำเหน็จแทน

มาตรา ๔๙ นอกจากกรณีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ สมาชิกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุทุพพลภาพ

(๒) เหตุทดแทน

(๓) เหตุสูงอายุ

มาตรา ๕๐ บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพให้จ่ายให้แก่สมาชิกซึ่งออกจากราชการเพราะป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้

มาตรา ๕๑ บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนให้จ่ายให้แก่สมาชิกซึ่งออกจากราชการเพราะทางราชการเลิก หรือยุบตำแหน่ง หรือมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด หรือทหารซึ่งออกจากกองหนุนเบี้ยหวัด

มาตรา ๕๒ บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุให้จ่ายให้แก่สมาชิกซึ่งออกจากราชการเมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว หรือลาออกเมื่อมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว

มาตรา ๕๓ สมาชิกซึ่งมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุทุพพลภาพ เหตุทดแทน หรือเหตุสูงอายุ จะได้รับเงินตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีเวลาราชการตั้งแต่หนึ่งปีบริบูรณ์ขึ้นไปแต่ไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้รับบำเหน็จ

(๒) ถ้ามีเวลาราชการตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป

(ก) สมาชิกตามมาตรา ๓๕ ให้มีสิทธิตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง

(ข) สมาชิกตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือ (๒) ให้มีสิทธิตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง

มาตรา ๕๔ สมาชิกซึ่งถูกไล่ออกจากราชการ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ผู้นั้นหรือทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าว

มาตรา ๕๕ สิทธิในการรับบำนาญให้เริ่มมีตั้งแต่เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง จนกระทั่งผู้นั้นถึงแก่ความตาย

[๕]**มาตรา ๕๖** (ยกเลิก)

มาตรา ๕๗ ให้ผู้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิได้รับสวัสดิการและเงินช่วยเหลือต่างๆ เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

[๒]**มาตรา ๕๗/๑** ผู้รับบำนาญมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญเป็นผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการด้วย ให้นำบำนาญและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพรวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพแก่ผู้นั้น

เมื่อได้รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่และได้ออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำนาญ

ผู้รับบำนาญผู้ใดได้รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๘ และเมื่อออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำเหน็จ การจ่ายบำเหน็จในกรณีเช่นว่านี้ ให้หักเงินออกจากบำเหน็จที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพไว้แล้ว แต่ได้ถึงแก่ความตายก่อนได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ให้การจ่ายเงินดังกล่าวเป็นอันระงับไป

[๖]**มาตรา ๕๗/๒** ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพอาจนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพได้รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว หากประสงค์จะนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงิน ให้หักบำเหน็จดำรงชีพออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดเสียก่อน

[๖]**มาตรา ๕๗/๓** ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพซึ่งได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินถึงแก่ความตายหรือผิดสัญญากู้เงินจนต้องบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กระทรวงการคลังจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินที่ผู้นั้นได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินเท่ากับจำนวนที่ถูกบังคับแต่ไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน

การจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังจ่ายจากงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับการเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอด

[๖]**มาตรา ๕๗/๔** ในกรณีที่กระทรวงการคลังได้จ่ายเงินแก่สถาบันการเงินไปแล้วตามมาตรา ๕๗/๓ ให้กระทรวงการคลังหักจำนวนเงินนั้นออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน

ในกรณีที่กระทรวงการคลังไม่อาจหักจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่งได้ ให้กระทรวงการคลังเรียกเงินคืนจากผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพหรือจากกองมรดกของผู้นั้น แล้วแต่กรณีเป็นจำนวนเท่ากับจำนวนที่กระทรวงการคลังได้จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

[๖]**มาตรา ๕๗/๕** ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใดได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินแล้ว หากภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่โดยใช้สิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๘ และเมื่อออกจากราชการในครั้งหลัง

ได้เลือกรับบำเหน็จ ให้จ่ายบำเหน็จแก่ผู้นั้นตามสิทธิที่จะได้รับ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่เหลือจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินโดยให้กระทรวงการคลังกันเงินบำเหน็จเท่ากับจำนวนดังกล่าวไว้ และเมื่อสัญญากู้เงินสิ้นสุดลงโดยไม่มีการบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กระทรวงการคลังคืนเงินบำเหน็จที่กันไว้

ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จถึงแก่ความตายหรือสัญญากู้เงินสิ้นสุดลง ถ้ามีการบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กระทรวงการคลังจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงิน โดยกระทรวงการคลังมีสิทธิหักจากเงินบำเหน็จที่กันไว้ตามวรรคหนึ่งก่อน ถ้ามีเงินเหลือให้จ่ายคืนแก่ผู้รับบำเหน็จหรือทายาท แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการและความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง หรือในกรณีที่ผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทของสมาชิกหรือผู้รับบำนาญตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าสมาชิกผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อน ให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามอนุมาตราดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายแสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสามหรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้วหากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตาย ในกรณีเช่นนี้ให้กระทรวงการคลังเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ กระทรวงการคลังไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่สมาชิกผู้ถึงแก่ความตายได้ส่งเงินสะสมเข้ากองทุน ให้จ่ายเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวแก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของสมาชิกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย นอกจากทายาทจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๕๘ แล้ว ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันด้วย

มาตรา ๖๑ สิทธิการรับเงินต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่อาจโอนแก่กันได้

มาตรา ๖๒ การคำนวณบำเหน็จให้คำนวณจากอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาราชการ

มาตรา ๖๓ การคำนวณบำนาญให้คำนวณจากอัตราเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาราชการ หารด้วยห้าสิบ แต่ต้องไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย

การคำนวณบำนาญของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามมาตรา ๓๘ หากเวลาราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ยังไม่ครบห้าปีอัตราเงินเดือนเฉลี่ยที่จะนำมาคำนวณบำนาญให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๔ บำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้แก่ทายาทของสมาชิก ให้คำนวณจากอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาราชการของผู้ตาย

มาตรา ๖๕ บำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้แก่ทายาทของผู้รับบำนาญ ให้จ่ายสามสิบเท่าของอัตราบำนาญที่ผู้ตายมีสิทธิได้รับ

ในกรณีที่ได้มีการรับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่ง ให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

[๖]**มาตรา ๖๕/๑** ภายใต้บังคับมาตรา ๖๕ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน หากสัญญากู้เงินสิ้นสุดลงโดยไม่มีการบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเต็มตามจำนวนที่มีสิทธิ หากผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตายหรือสัญญากู้เงินสิ้นสุดลงโดยมีการบังคับเอากับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่เหลือหลังจากที่กระทรวงการคลังได้หักจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๕๗/๔ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๖ การนับเวลาราชการเพื่อให้เกิดสิทธิรับบำเหน็จบำนาญให้นับจำนวนปีเศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

การนับเวลาราชการเพื่อคำนวณจำนวนบำเหน็จบำนาญให้นับจำนวนปีรวมทั้งเศษของปีด้วย การนับเศษของปีซึ่งเป็นเดือนหรือวันให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือนและให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๖๗ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับเงินตามมาตรา ๔๕ ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ได้รับคำขอนั้นตรวจสอบสิทธิในการได้รับเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวของผู้ยื่นคำขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จและแจ้งให้กองทุนทราบภายในสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับเงินดังกล่าว เว้นแต่กรณีที่มีเหตุอันสมควร

[๗] การจ่ายเงินจากกองทุนให้แก่ผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้กองทุนจ่ายภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากส่วนราชการเจ้าสังกัด และได้ปรากฏหลักฐานถูกต้องครบถ้วน

[๘]**มาตรา ๖๗/๑** ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวตามมาตรา ๔๕ ผู้ใดที่ยังไม่ขอรับเงินคืน หรือขอทยอยรับเงินคืนให้กองทุนบริหารเงินที่ยังไม่รับคืนต่อไปได้ แต่ถ้าผู้นั้นขอโอนเงินไปยังกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกจากงานหรือการชราภาพ ให้กองทุนโอนเงินไปยังกองทุนดังกล่าวภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความประสงค์ และได้ปรากฏหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

[๖]มาตรา ๖๗/๒ เงินประเดิมตามบัญชีเงินรายตัวสมาชิกซึ่งกระทรวงการคลังส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๐ นั้น หากต่อมามีข้อมูลเพิ่มเติมทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงยอดเงินประเดิมและดอกผลของเงินดังกล่าวของสมาชิกรายใดแล้ว ให้กองทุนคำนวณผลการเปลี่ยนแปลงสุทธิเป็นรายเดือน ในกรณีที่ผลการเปลี่ยนแปลงสุทธิเป็นการรับเงินเกิน ให้กองทุนส่งเงินดังกล่าวคืนแก่กระทรวงการคลัง แต่ในกรณีที่ผลการเปลี่ยนแปลงสุทธิเป็นการรับเงินขาด ให้กองทุนทดรองจ่ายออกจากบัญชีเงินกองกลางเพื่อเข้าบัญชีรายตัวสมาชิกก่อน หลังจากนั้นให้แจ้งกระทรวงการคลังทราบและให้กระทรวงการคลังดำเนินการส่งเงินเท่าจำนวนเงินที่ทดรองจ่ายไปคืนแก่บัญชีเงินกองกลางภายในปีงบประมาณถัดไป

มาตรา ๖๘ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

[๙]มาตรา ๖๙ การหาประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการและจะมอบหมายให้บุคคลใดดำเนินการแทนตามความเหมาะสมก็ได้

การมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนภายในประเทศนั้น กองทุนจะต้องมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการลงทุนไม่น้อยกว่าสองแห่ง ซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือผู้ได้รับอนุญาตจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงการกระจายความเสี่ยงด้วย และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการหาประโยชน์ของกองทุนภายในประเทศ ให้ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนมีหน้าที่และอยู่ในบังคับบทบัญญัติต่างๆ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เสมือนหนึ่งกองทุนเป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนส่วนบุคคล แล้วแต่กรณี

การมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุนในต่างประเทศนั้น กองทุนจะต้องมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการลงทุนในต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมายของประเทศนั้นๆ เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุน

การให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนในประเทศหรือต่างประเทศ คุณสมบัติของผู้รับดำเนินการ วิธีดำเนินการ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

[๙]**มาตรา ๗๐** เงินของกองทุนนอกจากส่วนที่นำไปลงทุนตามแผนการลงทุนในวรรคสอง ให้ลงทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ ยกเว้นเงินสำรองตามมาตรา ๗๒ ต้องนำไปลงทุนในตราสารแสดงสิทธิในหนี้ของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจก่อน

กองทุนอาจจัดให้มีแผนการลงทุนสำหรับเงินที่อยู่ในบัญชีเงินรายบุคคลเฉพาะในส่วนของเงินสะสม เงินสมทบ และดอกผลของเงินดังกล่าว ตามมาตรา ๗๑ (๓) เพื่อให้สมาชิกเลือก โดยในแต่ละแผนอาจกำหนดให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงแตกต่างจากอัตราที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

การจัดให้มีแผนการลงทุน การเลือกแผนการลงทุน การให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกแผนการลงทุนแก่สมาชิก และการเปลี่ยนแปลงแผนการลงทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓/๑
[๑๐]การรับข้าราชการซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นสมาชิก

มาตรา ๗๐/๑ ในกรณีที่มีกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจการให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สมาชิกซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพของสมาชิกต่อไป

ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิกมาใช้บังคับกับสมาชิกตามหมวดนี้โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งหมวดนี้

มาตรา ๗๐/๒ ในกรณีที่สมาชิกตามมาตรา ๗๐/๑ ได้เคยเป็นข้าราชการและสมาชิกมาก่อนที่จะโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้สมาชิกผู้นั้นมีสมาชิกภาพต่อเนื่องกับสมาชิกภาพเดิมได้ ในการนี้ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ บำเหน็จตกทอด เงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชยและผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าว แล้วแต่กรณีต่อเนื่องจากสิทธิที่เคยมีอยู่เดิมต่อไป และให้นับเวลาราชการต่อเนื่องกับการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่บำเหน็จดำรงชีพและบำเหน็จบำนาญพิเศษให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๗๐/๓ การส่งเงินสะสมเข้ากองทุนของสมาชิกตามมาตรา ๗๐/๑ และการส่งเงินสมทบและเงินชดเชยเข้ากองทุน ให้นำมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๐/๔ บำเหน็จบำนาญของสมาชิกตามมาตรา ๗๐/๑ ให้จ่ายจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

การขอรับบำเหน็จบำนาญให้นำระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๐/๕ การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่กล่าวถึงส่วนราชการให้หมายความรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

หมวด ๓/๒
"การรับพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นสมาชิก

มาตรา ๗๐/๖ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ให้สมาชิกซึ่งเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและประสงค์จะเป็นสมาชิกตั้งแต่วันที่บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพของสมาชิกต่อไป

ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิกมาใช้บังคับกับสมาชิกตามหมวดนี้โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งหมวดนี้

มาตรา ๗๐/๗ ในกรณีที่สมาชิกตามมาตรา ๗๐/๖ ได้เคยเป็นข้าราชการและสมาชิกมาก่อนที่จะเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้สมาชิกผู้นั้นมีสมาชิกภาพต่อเนื่องกับสมาชิกภาพเดิมได้ ในการนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอด เงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าว แล้วแต่กรณี ต่อเนื่องจากสิทธิที่เคยมีอยู่เดิมต่อไป และให้นับเวลาราชการต่อเนื่องกับการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๐/๘ ให้สมาชิกตามมาตรา ๗๐/๖ ส่งเงินสะสมเข้ากองทุนโดยคำนวณตามบัญชีอัตราเงินเดือนและตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ทั้งนี้ การส่งเงินสะสมดังกล่าวจะต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินเดือน

เงินสะสมตามวรรคหนึ่ง ให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐที่สมาชิกผู้นั้นสังกัดหักส่งและจ่ายสมทบในจำนวนที่เท่ากับอัตราเงินสะสมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมการส่งเงินสะสมนั้น

ให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐที่สมาชิกผู้นั้นสังกัดส่งเงินชดเชยเข้ากองทุน โดยคำนวณตามบัญชีอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง และตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๐/๙ ให้คำนวณบำเหน็จบำนาญโดยนำบัญชีอัตราเงินเดือนตามมาตรา ๗๐/๘ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับ

การจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ บำเหน็จดำรงชีพ และบำเหน็จตกทอด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๔
การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๗๑ ให้กองทุนจัดให้มีบัญชี ประกอบด้วย

(๑) บัญชีเงินสำรองซึ่งแสดงรายการเงินสำรอง และดอกผลของเงินดังกล่าว

(๒) บัญชีเงินกองกลางซึ่งแสดงรายการเงินที่มีผู้บริจาคให้ เงินตามบัญชีเงินรายบุคคลที่ไม่มีผู้รับ เงินส่วนกลางที่มิใช่ของสมาชิกคนใด และดอกผลของเงินดังกล่าว

(๓) บัญชีเงินรายบุคคลซึ่งแสดงรายการเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และดอกผลของเงินดังกล่าวบรรดาที่เป็นของสมาชิกแต่ละคน

มาตรา ๗๒ ให้รัฐตั้งงบประมาณรายจ่ายเป็นรายปีเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของงบประมาณรายจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการประจำปีเข้าบัญชีเงินสำรองทุกปีจนกว่าเงินสำรอง เงินกองกลาง และดอกผลของเงินดังกล่าวจะมีจำนวนสามเท่าของงบประมาณ

รายจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการประจำปี หลังจากนั้นให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้เงินสำรอง เงินกองกลาง และดอกผลของเงินดังกล่าวคงระดับสามเท่าของงบประมาณรายจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการในแต่ละปี และถ้าเงินสำรอง เงินกองกลาง และดอกผลของเงินดังกล่าวมีจำนวนเกินสามเท่าของงบประมาณรายจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการประจำปี ให้นำเงินส่วนที่เกินนั้นส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศ รัฐอาจสั่งให้กองทุนส่งเงินออกจากบัญชีเงินสำรองกลับคืนเป็นรายได้แผ่นดินเพื่อจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่รัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อชดเชยส่วนของเงินดังกล่าวที่นำไปใช้ส่งคืนกองทุนในปีงบประมาณถัดไป

[๕]มาตรา ๗๓ ดอกผลที่ได้จากการนำเงินของกองทุนในแต่ละบัญชีไปลงทุนหาผลประโยชน์ ตามมาตรา ๗๐ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามส่วนของการลงทุนในแต่ละบัญชีแล้ว ดอกผลที่ได้จากการนำเงินสำรองไปลงทุนให้บันทึกไว้ในบัญชีเงินสำรอง ดอกผลที่ได้จากการนำเงินกองกลางไปลงทุนให้บันทึกไว้ในบัญชีเงินกองกลาง ดอกผลที่ได้จากการนำเงินรายบุคคลไปลงทุนให้บันทึกไว้ในบัญชีรายบุคคล สำหรับดอกผลที่ได้จากการนำเงินรายบุคคลในส่วนของเงินสะสม เงินสมทบและดอกผลของเงินดังกล่าวไปลงทุนตามแผนการลงทุนให้บันทึกแยกตามผลประกอบการของแต่ละแผนการลงทุน โดยให้จัดสรรผลประโยชน์ตอบแทนไว้ในบัญชีเงินรายบุคคลของสมาชิกตามอัตราผลตอบแทนของแต่ละแผนการลงทุนที่เลือกไว้ตามสัดส่วนของเงินแยกต่างหากจากกัน ทั้งนี้ การคำนวณดอกผล ค่าใช้จ่าย และการจัดสรรผลประโยชน์ตอบแทน ให้ทำเป็นประจำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

สมาชิกไม่มีสิทธิเรียกร้องผลตอบแทนจากแผนการลงทุนอื่นที่สมาชิกมิได้เลือก

[๕]มาตรา ๗๓/๑ ในกรณีที่ไม่มีการจ่ายเงินประเดิมหรือเงินชดเชยของสมาชิกเพราะเหตุสมาชิกไม่มีสิทธิได้รับเนื่องจากการออกจากราชการ หรือเพราะเหตุการรับบำเหน็จหรือบำเหน็จตกทอด แล้วแต่กรณี ให้กองทุนส่งเงินประเดิมหรือเงินชดเชยของสมาชิกรายนั้นพร้อมดอกผลของเงินดังกล่าวคืนแก่กระทรวงการคลังโดยเร็ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗๔ ให้กองทุนแจ้งยอดเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม และเงินชดเชย พร้อมทั้งผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวในส่วนของสมาชิกแต่ละคนให้สมาชิกทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๗๕ ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗๖ กองทุนต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงินสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้นๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๗๗ กองทุนต้องจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๗๘ ทุกปีให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีทำการตรวจสอบรับรองบัญชีทุกประเภทของกองทุน

มาตรา ๗๙ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุด บัญชี และเอกสารหลักฐานของกองทุน เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างได้

มาตรา ๘๐ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ ผู้แทนสมาชิกภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๘๑ กองทุนต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่ผู้แทนสมาชิกอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อพิจารณารายงานผลการดำเนินงาน ฐานะการเงินและการรับจ่ายเงินของกองทุน

การประชุมใหญ่และการเลือกผู้แทนสมาชิกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

ให้ที่ประชุมใหญ่ผู้แทนสมาชิกมีอำนาจแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๘๒ เมื่อได้รับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนจากที่ประชุมใหญ่ผู้แทนสมาชิกแล้ว ให้คณะกรรมการทำรายงานการสอบบัญชีพร้อมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีและประกาศรายงานการสอบบัญชีในราชกิจจานุเบกษา ต่อไป

หมวด ๕
การควบคุมกำกับการจัดการกองทุน

มาตรา ๘๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุน กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการกองทุนภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการกองทุนภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือปรากฏว่าผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุน จัดการกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่กองทุน ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนแก้ไขหรือระงับการกระทำนั้น หรือสั่งยกเลิกการมอบหมายให้เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนนั้นได้

มาตรา ๘๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งการจัดการกองทุนเพื่อประโยชน์ในการนี้จะสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการกองทุนก็ได้ และให้รัฐมนตรีแจ้งให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานให้รัฐมนตรีทราบด้วย

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุน จัดการกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่กองทุน รัฐมนตรีอาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง

มาตรา ๘๕ เมื่อได้รับคำสั่งตามมาตรา ๘๓ วรรคสองแล้ว ให้ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนหยุดจัดการกองทุนในทันที และส่งมอบทรัพย์สินคืนภายในเวลาที่กำหนดในคำสั่งนั้น

มาตรา ๘๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือสถานที่ตั้งของผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบสมุดบัญชีหรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการจัดการกองทุน

(๒) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินคดี

(๓) สั่งให้กรรมการ ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างของผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนมาให้ถ้อยคำหรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี หรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการจัดการกองทุน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

มาตรา ๘๗ ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๙ ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนรายใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในกรณีที่ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนนั้นด้วย

มาตรา ๙๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนรายใดแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการกองทุนต่อคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองล้านห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๒ ความผิดตามมาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๓ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการผู้แทนสมาชิกและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและแต่งตั้งเลขาธิการเพื่อให้ได้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและให้อธิบดีกรมบัญชีกลางทำหน้าที่เลขาธิการเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีกรมบัญชีกลางอาจแต่งตั้งบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
บรรหาร ศิลปอาชา
นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๒ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๙

[๑] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๒๕ ก/วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒

[๒] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๑๑๓ ก/วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

[๓] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนที่ ๔ ก/วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๙

[๔] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๕ ก/วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑

[๕] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๓๓ ก/วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

[๖] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๗๙ ก/วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓

กฎกระทรวง
(พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๓๘ วรรคสี่ และมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สมาชิกดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับเงินประเดิม

(๑) ข้าราชการซึ่งรับราชการอยู่ก่อนวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐

(๒) ข้าราชการซึ่งออกจากราชการแล้วกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ โดยบอกเลิกรับบำนาญเดิมเพื่อขอนับเวลาราชการต่อเนื่อง

(๓) ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปและกลับเข้ารับราชการใหม่หลังวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๐ เนื่องจาก

(ก) ไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

(ข) ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(ค) ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(ง) ถูกคำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และอยู่ในระหว่างร้องทุกข์หรืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

[๑](๔) ข้าราชการซึ่งออกจากราชการและกลับเข้ารับราชการใหม่ด้วยเหตุอื่นนอกจาก (๓) โดยมีบัญชีเงินประเดิมและมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับเวลารับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๘ โดยให้มีสิทธิได้รับเงินประเดิมและผลประโยชน์ของเงินประเดิมตอนก่อนออกจากราชการตามจำนวนที่ปรากฏในบัญชีรายบุคคลของสมาชิกผู้นั้น

ข้อ ๒ เงินประเดิมให้คำนวณโดยวิธีการดังต่อไปนี้

$$\text{เงินประเดิม} = ๒๕ \times \text{เงินเดือน} \left[\frac{(๑.๐๙)^{\text{เวลาราชการ}} - (๑.๐๘)^{\text{เวลาราชการ}}}{(๑.๐๘)^{\text{เวลาราชการ-๑}}} \right]$$

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินประเดิมตามวรรคหนึ่ง

(๑) เงินเดือน คือ อัตราเงินเดือนที่ข้าราชการได้รับตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการนั้นๆ ในเดือนมีนาคม ๒๕๔๐ โดยไม่รวมเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชาสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ สำหรับการสู้รบ สำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด หรือเงินเพิ่มอย่างอื่น

(๒) เวลาราชการ คือ เวลาราชการที่คำนวณตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๖ วรรคสอง และให้คำนวณเศษของปีโดยใช้ทศนิยมสี่ตำแหน่ง ทั้งนี้ ไม่รวมเวลาราชการทวีคูณ

(๓) จำนวนเงินประเดิม หากมีเศษของบาทให้คิดเป็นหนึ่งบาท

ข้อ ๓ ในกรณีตามข้อ ๑ (๑) ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่เริ่มเข้ารับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ต่อเนื่องกันจนถึงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๐

ข้อ ๔ ในกรณีตามข้อ ๑ (๒) ให้นับเวลาราชการตอนก่อนออกจากราชการรวมกับเวลาราชการที่กลับเข้ารับราชการใหม่จนถึงวันก่อนวันเข้าเป็นสมาชิกโดยตัดเวลาระหว่างรับบำนาญออกเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินประเดิม

ข้อ ๕ ในกรณีตามข้อ ๑ (๓) ให้นับเวลาราชการตอนก่อนออกจากราชการรวมกับเวลาราชการที่กลับเข้ารับราชการใหม่จนถึงวันก่อนเข้าเป็นสมาชิกโดยรวมเวลาซึ่งออกจากราชการไปเพราะเหตุดังกล่าวด้วย เป็นเวลาราชการ และให้นำเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนวันที่เข้าเป็นสมาชิก เป็นเงินเดือน สำหรับคำนวณเงินประเดิม

ข้อ ๖ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐
(ลงชื่อ) **อำนวย วีรวรรณ**
(นายอำนวย วีรวรรณ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔/ตอนที่ ๑๕ ก/หน้า ๑/๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐

* ข้อ ๑ (๔) เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒/ตอนที่ ๑๐๒ ก/๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๓๘ วรรคสี่ และมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ อาจมีสิทธิได้รับเงินประเดิมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้กระทรวงการคลังคำนวณเงินประเดิมสำหรับสมาชิกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อนำส่งเข้ากองทุน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดอัตราเงินสะสมเป็นร้อยละสามของเงินเดือนตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราเงินชดเชยเป็นร้อยละสองของเงินเดือนตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐
(ลงชื่อ) **อำนวย วีรวรรณ**
(นายอำนวย วีรวรรณ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔/ตอนที่ ๑๕ ก/๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้สมาชิกส่งเงินสะสมเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ส่วนราชการส่งเงินชดเชยเข้ากองทุนให้แก่สมาชิกตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๖๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การคำนวณบำนาญของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามมาตรา ๓๘ หากเวลาราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ยังไม่ครบห้าปี ให้นับอัตราเงินเดือนของทุกเดือนในระหว่างกลับเข้ารับราชการใหม่รวมกับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ ก่อนออกจากราชการย้อนหลังไปทุกเดือนจนครบหกสิบเดือนเป็นอัตราเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย

ในกรณีที่ไม่อาจนับอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่งให้ครบหกสิบเดือนได้ให้นำอัตราเงินเดือนที่ได้รับในเดือนแรกที่เริ่มเข้ารับราชการครั้งแรกเป็นอัตราเงินเดือนเพื่อนำมารวมให้ครบหกสิบเดือน

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐
(ลงชื่อ) **อำนวย วีรวรรณ**
(นายอำนวย วีรวรรณ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔/ตอนที่ ๑๕ ก/๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๖๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้การคำนวณบำนาญของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามมาตรา ๓๘ หากเวลาราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ยังไม่ครบห้าปี อัตราเงินเดือนเฉลี่ยที่จะนำมาคำนวณบำนาญให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๖๙ วรรคสาม และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"สถาบันการเงิน" หมายความว่า สถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตให้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือได้รับอนุญาตให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

"รัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือประกาศของคณะปฏิวัติ

"ธนาคาร" หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์และธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นซึ่งประกอบกิจการภายในราชอาณาจักร

"ตราสารแสดงสิทธิในหนี้" หมายความว่า พันธบัตร ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน หุ้นกู้ รวมทั้งตราสารอื่นๆ ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

"บริษัทจัดการกองทุน" หมายความว่า สถาบันการเงินที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุน

"กองทุนย่อย" หมายความว่า เงินของกองทุนที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อยเพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนแต่ละรายรับไปดำเนินการจัดหาผลประโยชน์

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ / ตอนที่ ๔๗ ก / ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐

"บริษัทเงินทุน" หมายความว่า บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

"หน่วยลงทุน" หมายความว่า หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ข้อ ๒ เงินของกองทุนให้นำไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูง ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุน และจะนำไปลงทุนในหุ้น หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นที่ออกโดยบริษัทใดเกินกว่าร้อยละสิบของเงินของกองทุนมิได้

ข้อ ๓ คณะกรรมการอาจแบ่งเงินของกองทุนออกเป็นกองทุนย่อย โดยแต่ละกองทุนย่อยให้มีมูลค่าตามที่กำหนดก็ได้

ในการจัดการเงินของกองทุน คณะกรรมการอาจดำเนินการจัดการเอง หรืออาจมอบหมายให้บริษัทจัดการกองทุนเป็นผู้จัดการเงินของกองทุนย่อยกองทุนหนึ่งหรือหลายกองทุนก็ได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่คณะกรรมการมอบหมายให้บริษัทจัดการกองทุนเป็นผู้จัดการเงินของกองทุนย่อย ให้บริษัทจัดการกองทุนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทจัดการกองทุน จะนำเงินของกองทุนย่อยไปซื้อหุ้น หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นของบริษัทจัดการกองทุนนั้นมิได้

(๒) ต้องลงทุนหรือมีไว้ซึ่งทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุนย่อย

(ก) เงินสด เงินฝากธนาคาร หรือบัตรเงินฝากที่ธนาคารเป็นผู้ออก

(ข) พันธบัตรของรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง หรือพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย

(ค) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่รัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นเป็นผู้ออก

(ง) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ย

(จ) ตั๋วแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้รับรอง สลักหลัง หรือรับอาวัล หรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้สลักหลังหรือรับอาวัล โดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิด

(ฉ) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ธนาคารเป็นผู้ออก

(ญ) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ของบริษัทที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือจากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และที่อยู่ในระดับตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ โดยลงทุนได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินของกองทุนย่อย

(๓) บริษัทจัดการกองทุน อาจนำเงินของกองทุนย่อยไปลงทุนในทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของเงินของกองทุนย่อย

(ก) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณนอกจากตราสารตาม (๒) (ค) บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นผู้ออก

(ข) หน่วยลงทุนหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน

(ค) หุ้น หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น

(ง) หุ้นกู้หรือหุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญนอกจากตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตามที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้ออื่น

(จ) บัตรเงินฝากที่บริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก

(ฉ) ตั๋วแลกเงินที่บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เป็นผู้รับรอง สลักหลัง หรือรับอาวัล หรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นผู้สลักหลัง หรือรับอาวัล โดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิด

(ช) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหลักทรัพย์เพื่อธุรกิจหลักทรัพย์จำกัด เป็นผู้ออก

(ซ) ทรัพย์สินอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยอาจกำหนดหลักเกณฑ์ให้ถือปฏิบัติด้วยก็ได้

การลงทุนในทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (๓) (ค) และ (ง) ที่ออกโดยบริษัทใดบริษัทหนึ่ง ต้องไม่เกินร้อยละสองของเงินของกองทุนย่อยและเมื่อรวมกันทุกบริษัทต้องไม่เกินร้อยละสิบของเงินของกองทุนย่อย และเมื่อรวมกันทุกบริษัทต้องไม่เกินร้อยละสองของเงินของกองทุนย่อย

ข้อ ๕ การจัดการเงินของกองทุนที่คณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการจัดการเองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๔

ข้อ ๖ การตีราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้ถือราคาทุนรวมทั้งค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปเพื่อให้ได้ทรัพย์สินนั้นมา โดยให้มีการปรับราคาทรัพย์สินอย่างน้อยทุกสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๗ การซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน นอกจากหลักทรัพย์จดทะเบียนตามข้อ ๔ (๒) (ข) และ (ค) ต้องกระทำในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อ ๘ การจัดการกองทุนนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้บริษัทจัดการกองทุนดำเนินการดังต่อไปนี้ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก จำนอง ปลดจำนองให้แก่ผู้จำนอง หรือโอนสิทธิจำนองอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือระงับทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งทรัพยสิทธิอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือตามกฎหมายอื่น

(๓) จำหน่ายหรือทำข้อผูกพันที่จะให้จำหน่ายไปซึ่งสิทธิเรียกร้องที่จะมุ่งก่อตั้งหรือโอนไปซึ่งทรัพยสิทธิในที่ดิน หรือที่จะให้ที่ดินปลอดจากทรัพยสิทธิดังกล่าว

(๔) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี หรือให้เช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์

(๕) ขายหรือแลกเปลี่ยนสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียนแสดงกรรมสิทธิ์หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์

ข้อ ๙ เงินสำรองตามมาตรา ๗๒ ให้นำไปลงทุนในตราสารแสดงสิทธิในหนี้ของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจก่อน แต่หากขณะใดขณะหนึ่งไม่มีตราสารดังกล่าวให้ลงทุน คณะกรรมการจะประกาศกำหนดให้นำเงินของกองทุนไปลงทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๔ ก็ได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าบริษัทจัดการกองทุนบริษัทใดได้จัดการเงินของกองทุนย่อยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อ ๒ และข้อ ๔ ให้บริษัทจัดการกองทุนนั้นดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าวโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ไม่เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๑๑ ให้กำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการกองทุนไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าตอบแทนสำหรับบริษัทจัดการกองทุนปีละไม่เกินร้อยละ ๕ ของผลประโยชน์ที่กองทุนได้รับจากการลงทุน

(๒) ค่าธรรมเนียมและค่าอากรแสตมป์ตามที่จ่ายจริง

ข้อ ๑๒ ให้บริษัทจัดการกองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนประจำเดือนต่อคณะอนุกรรมการจัดการลงทุนภายในวันที่ ๒๐ ของเดือนถัดจากเดือนที่จะต้องรายงาน โดยให้ยื่นตามแบบที่คณะอนุกรรมการจัดการลงทุนกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

(ลงชื่อ) **ทนง พิทยะ**

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๖๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้คุณสมบัติของผู้รับดำเนินการ วิธีดำเนินการ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหาประโยชน์ของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้เงินของกองทุนให้ลงทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๖๙ วรรคสาม และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒ เงินของกองทุนให้นำไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุน และจะนำไปลงทุนในหุ้น หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นที่ออกโดยบริษัทใดเกินกว่าร้อยละสิบของเงินของกองทุนหรือเกินกว่าจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดมิได้"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ ในกรณีที่คณะกรรมการมอบหมายให้บริษัทจัดการกองทุนเป็นผู้จัดการเงินของกองทุนย่อย ให้บริษัทจัดการกองทุนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทจัดการกองทุน จะนำเงินของกองทุนย่อยไปซื้อหุ้น หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นของบริษัทจัดการกองทุนนั้นมิได้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ / ตอนที่ ๘๙ ก / ๒๘ กันยายน ๒๕๔๓

(๒) ต้องลงทุนหรือมีไว้ซึ่งทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุนย่อย

(ก) เงินสด เงินฝากธนาคาร หรือบัตรเงินฝากที่ธนาคารเป็นผู้ออก

(ข) พันธบัตรของรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง หรือพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย

(ค) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่รัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นเป็นผู้ออก

(ง) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ย

(จ) ตั๋วแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้รับรอง สลักหลัง หรือรับอาวัล หรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้สลักหลังหรือรับอาวัล โดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิด

(ฉ) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ธนาคารเป็นผู้ออก

(ช) ตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออก รับรอง สลักหลัง หรือรับอาวัล โดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิด

(ซ) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกหรือค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวนโดยบริษัทที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ โดยลงทุนได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินของกองทุนย่อยหรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามวรรคหนึ่ง จะต้องกระทำโดยสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(ฌ) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่มีการประกันการจ่ายคืนเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวนของบริษัท หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

ในกรณีที่เป็นการสมควร คณะกรรมการอาจให้ลงทุนหรือมีไว้ซึ่งทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งน้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุนย่อยก็ได้ แต่เมื่อรวมกับส่วนที่คณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการจัดการเองต้องไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุน

(๓) บริษัทจัดการกองทุน อาจนำเงินของกองทุนย่อยไปลงทุนในทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของเงินของกองทุนย่อยหรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

(ก) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณนอกจากตราสารตาม (๒) (ค) บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นผู้ออก

(ข) หน่วยลงทุนหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน

(ค) หุ้นหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น

(ง) หุ้นกู้หรือหุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ นอกจากตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตามที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้ออื่น

(จ) บัตรเงินฝากที่บริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก

(ฉ) ตั๋วแลกเงินที่บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เป็นผู้รับรองสลักหลังหรือรับอาวัล หรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เป็นผู้สลักหลังหรือรับอาวัล โดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิด

(ช) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหลักทรัพย์เพื่อธุรกิจหลักทรัพย์จำกัดเป็นผู้ออก

(ซ) ทรัพย์สินอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยอาจกำหนดหลักเกณฑ์ให้ถือปฏิบัติด้วยก็ได้

การลงทุนในทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (๓) (ค) และ (ง) ที่ออกโดยบริษัทใดบริษัทหนึ่ง ต้องไม่เกินร้อยละสองของเงินของกองทุนย่อย และเมื่อรวมกันทุกบริษัทต้องไม่เกินร้อยละสิบของเงินของกองทุนย่อย”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

(ลงชื่อ) **ธารินทร์ นิมมานเหมินท์**

(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์ในการนำเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปลงทุนหาผลประโยชน์ยังไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการลงทุนและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่สมาชิกของกองทุน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยกำหนดให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีอำนาจกำหนดสัดส่วนในการนำเงินของกองทุนไปลงทุนในทรัพย์สินบางประเภท รวมทั้งเพิ่มประเภททรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงที่บริษัทจัดการกองทุนอาจเลือกลงทุนได้ ทั้งนี้ เพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนสามารถลงทุนในทรัพย์สินประเภทต่างๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

"(๔) ข้าราชการซึ่งออกจากราชการและกลับเข้ารับราชการใหม่ด้วยเหตุอื่นนอกจาก (๓) โดยมีบัญชีเงินประเดิมและมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับเวลารับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๘ โดยให้มีสิทธิได้รับเงินประเดิมและผลประโยชน์ของเงินประเดิมตอนก่อนออกจากราชการตามจำนวนที่ปรากฏในบัญชีรายบุคคลของสมาชิกผู้นั้น"

***ข้อ ๒** กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) **ทนง พิทยะ**

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ / ตอนที่ ๑๐๒ ก / ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๓๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่อาจมีสิทธิได้รับเงินประเดิมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และโดยที่ข้อ ๑ (๓) แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดเหตุที่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการผู้ซึ่งออกจากราชการไปและกลับเข้ารับราชการใหม่หลังวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๐ มีสิทธิได้รับเงินประเดิมเพียง ๔ กรณี ซึ่งยังไม่ครอบคลุมถึงการออกจากราชการด้วยเหตุอื่นและขณะที่ลาออกยังไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญซึ่งไม่สามารถนำเวลาราชการเดิมมานับต่อเนื่องเพื่อสิทธิในเงินประเดิมทั้งที่บทบัญญัติมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ข้าราชการซึ่งออกจากราชการและต่อมากลับเข้ารับราชการใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ สามารถนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ อีกทั้งเจตนารมณ์ในการให้เงินประเดิมแก่สมาชิกก็เพื่อชดเชยสูตรบำนาญที่เปลี่ยนไปซึ่งทำให้เงินบำนาญลดลง ประกอบกับกฎหมายบังคับว่าผู้ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ ต้องเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ดังนั้น เพื่อมิให้ข้าราชการที่เข้าเงื่อนไขดังกล่าว ต้องเสียสิทธิและผลประโยชน์ในเงินประเดิมที่ควรมีสิทธิได้รับเมื่อเริ่มเป็นสมาชิกโดยผลของช่องว่างของกฎหมาย สมควรกำหนดเหตุแห่งสิทธิที่จะได้รับเงินประเดิมเพิ่มเพื่อให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินประเดิมในส่วนที่เคยมีสิทธิต่อเนื่องไปด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๖๙ วรรคสาม และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

"สถาบันการเงิน" หมายความว่า สถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตให้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือได้รับอนุญาตให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

"รัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือประกาศของคณะปฏิวัติ

"ธนาคาร" หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์และธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งประกอบกิจการภายในราชอาณาจักร

"ตราสารแสดงสิทธิในหนี้" หมายความว่า พันธบัตร ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน หุ้นกู้ รวมทั้งตราสารอื่นๆ ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

"บริษัทจัดการกองทุน" หมายความว่า สถาบันการเงินที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุน

"กองทุนย่อย" หมายความว่า เงินของกองทุนที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อยเพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนแต่ละรายรับไปดำเนินการจัดหาผลประโยชน์

"บริษัทเงินทุน" หมายความว่า บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

"หน่วยลงทุน" หมายความว่า หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

"หลักทรัพย์" หมายความว่า ทรัพย์สินและให้หมายความรวมถึงหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ด้วย

ข้อ ๓ เงินของกองทุนให้นำไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูง ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุน และจะนำไปลงทุนในหุ้น หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นที่ออกโดยบริษัทใดเกินกว่าร้อยละสิบของเงินของกองทุน หรือเกินกว่าจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดมิได้

[๓]การลงทุนในหุ้น หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นตามวรรคหนึ่ง เมื่อรวมกันทุกบริษัทต้องไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของเงินของกองทุน

ข้อ ๔ คณะกรรมการอาจแบ่งเงินของกองทุนออกเป็นกองทุนย่อย โดยแต่ละกองทุนย่อยให้มีมูลค่าตามที่กำหนดก็ได้

ในการจัดการเงินของกองทุน คณะกรรมการอาจให้ กบข. ดำเนินการจัดการเอง หรือมอบหมายให้บริษัทจัดการกองทุนเป็นผู้จัดการเงินของกองทุนย่อยกองทุนหนึ่งหรือหลายกองทุนก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีที่คณะกรรมการมอบหมายให้บริษัทจัดการกองทุนเป็นผู้จัดการเงินของกองทุนย่อย ให้บริษัทจัดการกองทุนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทจัดการกองทุนจะนำเงินของกองทุนย่อยไปซื้อหุ้น หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นของบริษัทจัดการกองทุนนั้นมิได้

(๒) ต้องลงทุนหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุนย่อย

(ก) เงินสด เงินฝากธนาคาร หรือบัตรเงินฝากที่ธนาคารเป็นผู้ออก

(ข) พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง หรือพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย

(ค) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่รัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นเป็นผู้ออก

(ง) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ย

(จ) ตั๋วแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้รับรอง สลักหลังหรือรับอาวัล หรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้สลักหลังหรือรับอาวัล โดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิด

(ฉ) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ธนาคารเป็นผู้ออก

(ช) ตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออก รับรอง สลักหลัง หรือรับอาวัล โดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิด

(ซ) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออก อาวัลหรือค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวนโดยบริษัทที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ โดยลงทุนได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินของกองทุนย่อย หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดอันดับความน่าเชื่อถือตาม (ซ) จะต้องกระทำโดยสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือของต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(ฌ) ตราแสดงสิทธิในหนี้ที่มีการประกันการจ่ายคืนเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวนของบริษัท หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

ในกรณีที่เป็นการสมควร คณะกรรมการอาจให้ลงทุนหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์ตาม (ก) ถึง (ฌ) น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุนย่อยก็ได้ แต่เมื่อรวมกับส่วนที่ กบข. เป็นผู้ดำเนินการจัดการเองต้องไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินของกองทุน

(๓) บริษัทจัดการกองทุนอาจนำเงินของกองทุนย่อยไปลงทุนในหลักทรัพย์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(ก) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณนอกจากตราสารตาม (๒) (ค) บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เป็นผู้ออก

(ข) หน่วยลงทุนหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน

(ค) หุ้นหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น

(ง) หุ้นกู้หรือหุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ นอกจากตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตามที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้ออื่น

(จ) บัตรเงินฝากที่บริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก

(ฉ) ตั๋วแลกเงินที่บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เป็นผู้รับรองสลักหลัง หรือรับอาวัล หรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เป็นผู้สลักหลังหรือรับอาวัล โดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิด

(ช) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหลักทรัพย์เพื่อธุรกิจหลักทรัพย์จำกัดเป็นผู้ออก

[๒](ซ) อสังหาริมทรัพย์ ให้ลงทุนได้ไม่เกินร้อยละแปดของเงินของกองทุน โดยคณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขด้วยก็ได้

(ฌ) ทรัพย์สินอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยอาจกำหนดหลักเกณฑ์ให้ถือปฏิบัติด้วยก็ได้

(๔) บริษัทจัดการกองทุนอาจนำเงินของกองทุนย่อยไปทำธุรกรรมดังต่อไปนี้ได้

(ก) ซื้อโดยมีสัญญาขายคืนหรือขายโดยมีสัญญาซื้อคืน ซึ่งหลักทรัพย์ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(ข) ยืมหรือให้ยืมหลักทรัพย์ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์หรือหลักทรัพย์ซึ่งกระทำผ่านระบบรับฝากหลักทรัพย์ของศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

การขายโดยมีสัญญาซื้อคืน และการยืมหลักทรัพย์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

[๓]**ข้อ ๖** การจัดการเงินของกองทุนที่ กบข. ดำเนินการจัดการเอง ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การลงทุนในประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๕

(๒) การลงทุนในต่างประเทศ ให้ลงทุนได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินของกองทุน ทั้งนี้ การกำหนดประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุนได้และการแยกประเภทหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงและหลักทรัพย์อื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๗ การตีราคาหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ให้ถือราคาทุนรวมทั้งค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปเพื่อให้ได้หลักทรัพย์นั้นมา โดยให้มีการปรับราคาหลักทรัพย์อย่างน้อยทุกสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๘ การซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นอกจากหลักทรัพย์จดทะเบียนตามข้อ ๕ (๒) (ข) และ (ค) ต้องกระทำในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๙ การจัดการกองทุนนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้บริษัทจัดการกองทุนดำเนินการดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก จำนอง ปลดจำนองให้แก่ผู้จำนอง หรือโอนสิทธิจำนองอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือระงับทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งทรัพยสิทธิอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือตามกฎหมายอื่น

(๓) จำหน่ายหรือทำข้อผูกพันที่จะให้จำหน่ายไปซึ่งสิทธิเรียกร้องที่จะมุ่งก่อตั้งหรือโอนไปซึ่งทรัพยสิทธิในที่ดิน หรือที่จะให้ที่ดินปลอดจากทรัพยสิทธิดังกล่าว

(๔) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี หรือให้เช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์

(๕) ขายหรือแลกเปลี่ยนสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียนแสดงกรรมสิทธิ์หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์

ข้อ ๑๐ เงินสำรองตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้นำไปลงทุนในตราสารแสดงสิทธิในหนี้ของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจก่อน แต่หากขณะใดขณะหนึ่งไม่มีตราสารดังกล่าวให้ลงทุน คณะกรรมการจะประกาศกำหนดให้นำเงินของกองทุนไปลงทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๕ ก็ได้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าบริษัทจัดการกองทุนบริษัทใดได้จัดการเงินของกองทุนย่อยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อ ๓ และข้อ ๕ ให้บริษัทจัดการกองทุนนั้นดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าวโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ไม่เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๑๒ ให้กำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการกองทุนไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าตอบแทนสำหรับบริษัทจัดการกองทุนปีละไม่เกินร้อยละ ๒.๕ ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนย่อยที่อยู่ภายใต้การจัดการของบริษัทจัดการกองทุน

(๒) ค่าธรรมเนียมและค่าอากรแสตมป์ตามที่จ่ายจริง

ข้อ ๑๓ ให้บริษัทจัดการกองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนประจำเดือนต่อคณะอนุกรรมการจัดการลงทุน ภายในวันที่ ๒๐ ของเดือนถัดจากเดือนที่จะต้องรายงาน โดยให้ยื่นตามแบบที่คณะอนุกรรมการจัดการลงทุนกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(ลงชื่อ) **สมคิด จาตุศรีพิทักษ์**

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๑๐ ก/หน้า ๗/๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

[๑] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนที่ ๗๐ ก/๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗

[๒] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๗ ก/๒๖ มกราคม ๒๕๕๐

[๓] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๖ ก/๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๖๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้คุณสมบัติของผู้รับดำเนินการ วิธีการดำเนินการ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหาประโยชน์ของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้เงินของกองทุนให้ลงทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยที่หลักเกณฑ์ในการนำเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปลงทุนหาผลประโยชน์ยังไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการลงทุนและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่สมาชิกของกองทุน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยกำหนดให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ มีอำนาจกำหนดสัดส่วนในการนำเงินของกองทุนไปลงทุนในหลักทรัพย์บางประเภท และเพิ่มประเภทหลักทรัพย์ที่บริษัทจัดการกองทุนอาจเลือกลงทุนได้ ทั้งนี้ เพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งมีการกำหนดขอบเขตและประเภทของหลักทรัพย์ที่จะนำเงินของกองทุนไปลงทุนและกำหนดให้บริษัทจัดการกองทุนทำธุรกรรมบางประเภทเพิ่มเติมได้เพื่อให้กองทุนลงทุนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น และปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าตอบแทนในการจัดการกองทุนให้เป็นธรรมมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๖๙ วรรคสาม และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖ การจัดการเงินกองทุนที่ กบข. ดำเนินการจัดการเอง ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การลงทุนภายในประเทศ ให้เป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๕

(๒) การลงทุนในต่างประเทศ ให้ลงทุนได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินของกองทุน ทั้งนี้ การกำหนดประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุนได้และการแยกประเภทหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงและหลักทรัพย์อื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘ การซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นอกจากหลักทรัพย์จดทะเบียนตามข้อ ๕ (๒) (ข) และ (ค) ต้องกระทำในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือตามที่คณะกรรมการกำหนด"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) **สมคิด จาตุศรีพิทักษ์**

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ / ตอนพิเศษ ๗๐ ก / ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปลงทุนหาผลประโยชน์ตามที่กำหนดในข้อ ๖ และข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ยังไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปลงทุนหาผลประโยชน์ โดยให้สามารถนำเงินของกองทุนไปลงทุนในต่างประเทศได้ และให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการลงทุนเพื่อให้กองทุนลงทุนได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์ในเรื่องการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนได้เพื่อให้กองทุนสามารถทำการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการลงทุนและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่สมาชิกของกองทุน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๖๙ วรรคสาม และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การลงทุนในหุ้น หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นตามวรรคหนึ่ง เมื่อรวมกันทุกบริษัทต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของเงินของกองทุน"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (ซ) ของ (๓) ของข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(ซ) อสังหาริมทรัพย์ ให้ลงทุนได้ไม่เกินร้อยละแปดของเงินของกองทุน โดยคณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขด้วยก็ได้"

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖ การจัดการเงินของกองทุนที่ กบข. ดำเนินการจัดการเอง ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การลงทุนในประเทศ ให้เป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๕

(๒) การลงทุนในต่างประเทศ ให้ลงทุนได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินของกองทุน ทั้งนี้ การกำหนดประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุนได้และการแยกประเภทหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงและหลักทรัพย์อื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐
(ลงชื่อ) **ปรีดิยาธร เทวกุล**
(ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ / ตอนที่ ๗ ก / ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ไปลงทุนหาผลประโยชน์ตามที่กำหนดในข้อ ๓ ข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ยังไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปลงทุนหาผลประโยชน์ โดยเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในหุ้น หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น เพิ่มสัดส่วนการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการลงทุนและเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่สมาชิกของกองทุน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๖๙ วรรคสี่ และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การลงทุนในหุ้น หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นตามวรรคหนึ่ง เมื่อรวมกันทุกบริษัทต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของเงินของกองทุน"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖ การจัดการเงินของกองทุนที่ กบข. ดำเนินการจัดการเอง ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การลงทุนในประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๕

(๒) การลงทุนในต่างประเทศ ให้ลงทุนได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินของกองทุน

ทั้งนี้ การกำหนดประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุนได้และการแยกประเภทหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงและหลักทรัพย์อื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
(ลงชื่อ) **ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์**
(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ / ตอนที่ ๒๖ ก / ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ไปลงทุนหาผลประโยชน์ตามที่กำหนดในข้อ ๓ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปลงทุนหาผลประโยชน์ โดยเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในหุ้น หุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ตลอดจนเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการลงทุนและเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่สมาชิกของกองทุน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ
พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๕๗/๑ วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑* บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามวิธีการดังนี้

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท

ข้อ ๒ ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญคนใดมิได้ขอรับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

สมาชิกซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญก็ได้ ในกรณีที่ยังไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญ หากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

---

* ข้อ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือสมาชิกซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ โดยให้ขอรับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๔[๒] กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(ลงชื่อ) **ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ**

(ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

[๒] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๑๒๒ ก/หน้า ๓/๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ผู้รับบำนาญมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑[๓]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรงงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราบำเหน็จดำรงชีพไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราบำเหน็จดำรงชีพให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๑๐๐ ก/หน้า ๒๔/๑๙ กันยายน ๒๕๕๑

กฎกระทรวง
กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๕๗/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑ บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามวิธีการ ดังนี้

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑
(ลงชื่อ) **สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี**
(นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ /ตอนที่ ๑๐๐ ก / หน้า ๒๔ / ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราบำเหน็จดำรงชีพไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราบำเหน็จดำรงชีพให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
การนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดของผู้รับบำนาญตามกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปเป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงิน พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๕๗/๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"ผู้รับบำนาญ" หมายความว่า ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

"หนังสือรับรอง" หมายความว่า หนังสือรับรองสิทธิในบำเหน็จตกทอดเพื่อใช้เป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงิน

"สถาบันการเงิน" หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ที่อยู่ในกำกับของกระทรวงการคลัง ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน หรือสถาบันการเงินอื่น ซึ่งได้ทำบันทึกข้อตกลงกับกรมบัญชีกลางเพื่อให้ผู้รับบำนาญขอกู้เงินตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้กรมบัญชีกลางจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันระหว่างกรมบัญชีกลางกับสถาบันการเงิน เพื่อให้ผู้รับบำนาญนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงิน

ข้อ ๓ ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะขอกู้เงินให้ยื่นคำร้องขอรับหนังสือรับรองต่อส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญ เพื่อให้ส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญตรวจสอบสิทธิในบำเหน็จตกทอด

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๖๒ ก/หน้า ๑๓/๔ สิงหาคม ๒๕๕๔

ให้ผู้รับบำนาญขอรับแบบคำร้องขอรับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ได้ที่กรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังเขต สำนักงานคลังจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

คำร้องขอรับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๔ ให้ส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญตรวจสอบและรับรองความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลในคำร้องขอรับหนังสือรับรอง และส่งไปยังกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ เมื่อกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัดได้รับคำร้องขอรับหนังสือรับรองตามข้อ ๔ แล้ว ให้ออกหนังสือรับรองแก่ผู้รับบำนาญ

หนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๖ ผู้รับบำนาญสามารถนำหนังสือรับรองตามข้อ ๕ ไปใช้เป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้

ในการขอกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ผู้รับบำนาญต้องแจ้งให้บุคคลผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอดได้ทราบถึงการนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินด้วย

ข้อ ๗ เมื่อสถาบันการเงินและผู้รับบำนาญได้ทำสัญญากู้เงิน และสถาบันการเงินได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับบำนาญรายใดแล้ว ให้สถาบันการเงินแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยังกรมบัญชีกลาง เพื่อดำเนินการหักเงินบำนาญรายเดือนตามสัญญากู้เงินต่อไป

วิธีการแจ้งข้อมูลและการหักเงินบำนาญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๘ ผู้รับบำนาญต้องยินยอมให้ส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญหักเงินบำนาญรายเดือนเพื่อชำระคืนเงินกู้ให้แก่สถาบันการเงินตามสัญญากู้เงิน

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญากู้เงินได้ ให้กรมบัญชีกลางและสถาบันการเงินดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้รับบำนาญผิดสัญญากู้เงิน ให้สถาบันการเงินตรวจสอบจำนวนเงินที่ผู้รับบำนาญต้องชำระคืน และแจ้งกรมบัญชีกลางเพื่อที่จะชำระคืนเงินกู้ในส่วนที่เหลือตามสัญญากู้เงิน แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินตามที่ระบุในหนังสือรับรอง

(๒) กรณีที่ผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้กรมบัญชีกลางแจ้งสถาบันการเงิน เพื่อให้สถาบันการเงินตรวจสอบจำนวนเงินที่ผู้รับบำนาญต้องชำระคืน และให้กรมบัญชีกลางชำระคืนเงินกู้ในส่วนที่เหลือตามสัญญากู้เงิน แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินตามที่ระบุในหนังสือรับรอง

วิธีการชำระคืนเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) **กรณ์ จาติกวณิช**

(นายกรณ์ จาติกวณิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ โดยที่มาตรา ๕๗/๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพอาจนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการหักเงินสะสม การเบิกจ่ายเงินสมทบ เงินชดเชย และการส่งเงินเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินสะสม การเบิกจ่ายเงินสมทบ เงินชดเชย และการส่งเงินเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ และมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินสะสม การเบิกจ่ายเงินสมทบ เงินชดเชย และการส่งเงินเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินสะสม การเบิกจ่ายเงินสมทบ เงินชดเชยและการส่งเงินเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"เงินเดือน" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการนั้นๆ แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา สำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ สำหรับการสู้รบ สำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด หรือเงินเพิ่มอย่างอื่น

"เงินสะสม" หมายความว่า เงินที่สมาชิกสะสมเข้ากองทุนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ /ตอนพิเศษ ๑๕๘ ง / หน้า ๓ / ๒๙ กันยายน ๒๕๕๑

"เงินสมทบ" หมายความว่า เงินที่รัฐบาลจ่ายสมทบเงินสะสมตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"เงินชดเชย" หมายความว่า เงินที่รัฐบาลนำส่งเข้ากองทุนเพื่อจ่ายเพิ่มให้แก่สมาชิก ซึ่งรับบำนาญ

"ส่วนราชการผู้เบิก" หมายความว่า ส่วนราชการซึ่งเบิกเงินกับกรมบัญชีกลางสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี และให้หมายความรวมถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐที่มีข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นสมาชิกด้วย

ข้อ ๕ ให้ส่วนราชการผู้เบิกหักเงินสะสมจากสมาชิกส่งเข้ากองทุนทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินเดือน เว้นแต่สมาชิกซึ่งรับราชการอยู่ก่อนวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเลือกไม่ส่งเงินสะสมเข้ากองทุนตั้งแต่วันที่สมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๖ ให้ส่วนราชการผู้เบิก เบิกเงินสมทบให้แก่สมาชิกที่ส่งเงินสะสมและเบิกเงินชดเชย เพื่อส่งเข้ากองทุนให้แก่สมาชิกพร้อมกับการเบิกเงินเดือน

ให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเงินเข้าบัญชีให้สมาชิกตามแบบและวิธีการที่กองทุนกำหนด โดยความเห็นชอบของกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๗ กรณีสมาชิกไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนในเดือนใด มิให้ส่วนราชการผู้เบิกหักเงินสะสม เบิกเงินสมทบ และเงินชดเชยให้แก่สมาชิกผู้นั้น

กรณีสมาชิกได้รับเงินเดือนไม่เต็มจำนวนในเดือนใด ให้ส่วนราชการผู้เบิกหักเงินสะสม เบิกเงินสมทบ และเงินชดเชยตามส่วนแห่งเงินเดือนที่สมาชิกได้รับก่อนหักภาษี

ข้อ ๘ กรณีสมาชิกมีสิทธิได้รับเงินเดือนสูงขึ้นย้อนหลัง เมื่อส่วนราชการได้เบิกเงินเดือนที่ได้รับสูงขึ้นแล้ว ให้ส่วนราชการผู้เบิกหักเงินสะสม และเบิกเงินสมทบ เงินชดเชย ในอัตราที่กำหนดตามจำนวนเงินเดือนตกเบิกที่สมาชิกได้รับก่อนหักภาษี เพื่อส่งเข้ากองทุนพร้อมกับการเบิกเงินเดือน

กรณีสมาชิกมีสิทธิได้รับเงินเดือนย้อนหลัง ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ กรณีที่ส่วนราชการผู้เบิกหักเงินสะสมจากสมาชิก หรือเบิกเงินสมทบหรือเงินชดเชยส่งเข้ากองทุนเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้ส่วนราชการผู้เบิกดำเนินการถอนคืนเงินสะสม หรือเงินสมทบ หรือเงินชดเชยที่เกินจำนวนดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด เพื่อคืนให้แก่สมาชิกหรือนำส่งคืนคลัง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ กรณีที่ส่วนราชการผู้เบิกหักเงินสะสมจากสมาชิก หรือเบิกเงินสมทบหรือเงินชดเชยส่งเข้ากองทุนต่ำกว่าจำนวนที่กำหนด ให้ส่วนราชการผู้เบิกดำเนินการหักเงินสะสมจากสมาชิก หรือเบิกเงินสมทบ หรือเงินชดเชยตามจำนวนที่นำส่งไว้ไม่ครบนำส่งเข้ากองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด

ข้อ ๑๑ เมื่อกรมบัญชีกลางอนุมัติคำขอเบิกเงินเดือน และคำขอเบิกเงินสมทบและเงินชดเชยของส่วนราชการผู้เบิกแล้ว ให้ส่วนราชการผู้เบิกโอนยอดรวมของเงินสะสม เงินสมทบ และเงินชดเชย เข้าบัญชีกองทุนพร้อมกับการโอนเงินเดือนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของข้าราชการต่อไป

การปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขอทำความตกลงกับกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๑๒ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๓ การเบิกจ่ายเงิน และการนำส่งเงินเข้าบัญชีกองทุนตามระเบียบนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) **สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี**

(นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ที่ ๒/๒๕๕๐
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับสมาชิกที่ประสงค์จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุน

โดยที่กระทรวงการคลังได้อนุญาตให้สมาชิกซึ่งเป็นข้าราชการที่รับราชการอยู่ก่อนวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ ซึ่งไม่ได้แสดงความประสงค์จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุนเมื่อแรกสมัครเป็นสมาชิกให้สามารถขอส่งเงินสะสมเข้ากองทุนได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิก และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ เลขาธิการคณะกรรมการ กบข. จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้สมาชิกซึ่งรับราชการอยู่ก่อนวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ และระบุความประสงค์ในใบสมัครสมาชิก กบข. ว่าไม่ส่งเงินสะสมเข้ากองทุน หากต้องการเปลี่ยนแปลงความประสงค์จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุน ให้กรอกรายการให้ถูกต้องครบถ้วนในแบบแจ้งความประสงค์ส่งเงินสะสมเข้ากองทุนท้ายประกาศนี้จำนวนสองฉบับ

๒. ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ลงลายมือชื่อตรวจสอบรับรองความถูกต้องของรายการในแบบ แล้วส่งต้นฉบับไปยังกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดจัดเก็บสำเนาไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ

๓. การเปลี่ยนแปลงความประสงค์ของสมาชิกตามข้อ ๑ ให้มีผลนับตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดได้รับแบบแจ้งความประสงค์ส่งเงินสะสมเข้ากองทุนเป็นต้นไป

เมื่อสมาชิกได้แจ้งความประสงค์จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่งแล้ว จะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นไม่ส่งเงินสะสมอีกไม่ได้

๔. การส่งเงินเข้ากองทุนของสมาชิกตามข้อ ๑ ให้ส่วนราชการเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ได้รับแบบแจ้งความประสงค์ส่งเงินสะสมเข้ากองทุนจากสมาชิก ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ

*๕. หากสมาชิกตาม ๑. มีความประสงค์จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุนย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ให้สมาชิกกรอกรายการให้ครบถ้วนถูกต้องในแบบแจ้งความประสงค์ส่งเงินสะสมเข้ากองทุนย้อนหลังท้ายประกาศนี้จำนวนสองฉบับ และยื่นผ่านส่วนราชการเจ้าสังกัดภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดดำเนินการเช่นเดียวกับ ๒.

พร้อมการยื่นแบบในวรรคก่อน ให้สมาชิกส่งเงินสะสมทั้งจำนวนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนวณตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ จนถึงเดือนก่อนที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดได้เริ่มหักเงินสะสมเข้ากองทุน และให้ส่วนราชการส่งเงินสมทบเข้ากองทุนให้สมาชิกผู้นั้นในจำนวนที่เท่ากันพร้อมการส่งเงินสะสมย้อนหลังนั้น โดยใช้แบบนำส่งเงินตามที่กองทุนกำหนด ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **วิสิฐ ตันติสุนทร**

(นายวิสิฐ ตันติสุนทร)

เลขาธิการคณะกรรมการ กบข.

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนพิเศษ ๗๐ ง/หน้า ๔๓/๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

* ข้อ ๕ เพิ่มโดยประกาศกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราการ ที่ ๑๔/๒๕๕๐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับสมาชิกที่ประสงค์จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุน (ฉบับที่ ๒) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนพิเศษ ๑๒๐ ง/หน้า ๔๑/๒๐ กันยายน ๒๕๕๐

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙[๑] และมาตรา ๕๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงกำหนดแบบและวิธีการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการหรือผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญจัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดตามแบบ ๑ ท้ายประกาศนี้ จำนวนสองฉบับมีข้อความตรงกัน ยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญ แล้วแต่กรณี หากไม่สามารถไปยื่นด้วยตนเองได้ให้ทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบท้ายประกาศนี้ เพื่อให้ผู้รับมอบฉันทะไปยื่นแทนได้

หนังสือแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่งต้องระบุคำนำหน้าชื่อ ชื่อ และนามสกุลของผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ชัดเจน ในกรณีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเกินหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนที่ผู้รับบำเหน็จตกทอดแต่ละคนจะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย หากไม่ได้กำหนดส่วนไว้ ให้ถือว่าผู้รับบำเหน็จตกทอดทุกคนที่ระบุไว้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดในส่วนที่เท่ากัน

ข้อ ๓ ให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด แล้วลงลายมือชื่อในหนังสือแสดงเจตนาทั้งสองฉบับ ณ วันที่มีการยื่นหนังสือแสดงเจตนานั้น ทั้งนี้ อาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดรับผิดชอบ เพื่อดำเนินการดังกล่าวแทนก็ได้

ข้อ ๔ หนังสือแสดงเจตนาที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๓ แล้ว ให้ผู้แสดงเจตนาเก็บรักษาไว้หนึ่งฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ในสมุดประวัติ แฟ้มประวัติ หรือแฟ้มข้อมูลการรับเบี้ยหวัดบำนาญของผู้นั้น เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดต่อไป หากมีการโอนเบี้ยหวัดบำนาญไปเบิกจ่ายที่ใด ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญ

ส่งหนังสือแสดงเจตนาพร้อมแฟ้มข้อมูลให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญแห่งใหม่เก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕ ข้าราชการหรือผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขหนังสือแสดงเจตนาที่ได้ทำไว้แล้ว ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดตามแบบ ๒ ท้ายประกาศนี้จำนวนสองฉบับมีข้อความตรงกัน ยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือต่อส่วนราชการผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญ แล้วแต่กรณี และให้ดำเนินการตามข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ต่อไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้รับการแสดงเจตนารายใดถึงแก่ความตายก่อนผู้แสดงเจตนา ให้นำส่วนของผู้รับการแสดงเจตนานั้นไปแบ่งให้แก่ผู้รับการแสดงเจตนาที่ยังมีชีวิตอยู่ตามส่วนที่กำหนดไว้ในหนังสือแสดงเจตนา

ข้อ ๗ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดตามข้อ ๒ และข้อ ๕ ให้มีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนา

ข้อ ๘ หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดที่ได้ทำตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๙ ไว้ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปตามประกาศนี้ แต่ถ้าหนังสือดังกล่าวมีเนื้อหาในสาระสำคัญขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้จัดทำหนังสือแสดงเจตนาใหม่ตามประกาศนี้

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔
(ลงชื่อ) **กรณ์ จาติกวณิช**
(นายกรณ์ จาติกวณิช)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ / ตอนพิเศษ ๔ ง / หน้า ๒๑ / ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ / ตอนพิเศษ ๖๐ ง / หน้า ๖๖ / ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

(แบบ ๑)

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....(๑)

ข้าพเจ้า .....(๒) เป็น [ ] ข้าราชการ [ ] ผู้รับบำนาญ

[ ] ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ชั้น / ยศ / ระดับ..... ตำแหน่ง.....

สังกัดกอง /'สำนักงาน..... กรม ..... กระทรวง.....

จังหวัด .....ได้รับ [ ] เงินเดือน เดือนละ.....(๓) บาท

[ ] บำนาญรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละ.....(๓) บาท [ ] เบี้ยหวัดรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละ .....(๓) บาท

ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง .....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....โทร. .....

ในกรณีข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย หากข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอด (บุตร สามีหรือภริยา และบิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย) ตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้าพเจ้าขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดโดยหนังสือฉบับนี้ว่า ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแก่บุคคล รวม .....(๔) คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. .....(๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๒. .....(๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๓. .....(๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๔. .....(๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๕. .....(๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๖. .....(๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๗. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๘. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๙. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๑๐. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๑๑. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๑๒. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๑๓. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๑๔. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

๑๕. ..... (๕) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๖) ส่วน

หนังสือแสดงเจตนานี้ได้ทำขึ้น ๒ ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน เก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนา ๑ ฉบับ อีกฉบับหนึ่งส่งไปเก็บไว้ที่สมุด/แฟ้มประวัติ สำหรับผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญเก็บไว้ที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญ

ลงชื่อ ..... ผู้แสดงเจตนา

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ได้ยื่นเมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

[ ] โดย ..... (๗) ข้าราชการ/ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

[ ] โดย ..... (๗) ผู้รับมอบฉันทะ ตามหนังสือมอบฉันทะ

ฉบับลงวันที่ .....

ได้นำหนังสือแสดงเจตนาเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ ..... (๘) เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ

๑. การขูดลบ ขีดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

๒. ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง [ ] ที่ใช้

คำอธิบายการกรอกแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๑) ให้ระบุวัน เดือน ปีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๒) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้แสดงเจตนา

(๓) ให้ระบุเงินเดือน บำนาญรวมกับ ช.ค.บ. หรือเบี้ยหวัดรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่ขณะที่แสดงเจตนา

(๔) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด

(๕) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้ที่ถูกระบุตัวให้เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๖) กรณีระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้มากกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๑ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๑ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น

(๗) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้แสดงเจตนา หรือผู้รับมอบฉันทะ

(๘) หัวหน้าส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย

(แบบ ๒)

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....(๑)

ข้าพเจ้า .....(๒) เป็น [ ] ข้าราชการ [ ] ผู้รับบำนาญ
[ ] ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ชั้น / ยศ / ระดับ..... ตำแหน่ง.....
สังกัดกอง / สำนักงาน..... กรม ..... กระทรวง.....
จังหวัด .....ได้รับ [ ] เงินเดือน เดือนละ.....(๓) บาท
[ ] บำนาญรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละ.....(๓) บาท [ ] เบี้ยหวัดรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละ .....(๓) บาท
ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....โทร. .....

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับลงวันที่.....(๔) และขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ตามหนังสือแสดงเจตนาฉบับนี้

ในกรณีข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย หากข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอด (บุตร สามีหรือภริยา และบิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย) ตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้าพเจ้าขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดโดยหนังสือฉบับนี้ว่า ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแก่บุคคล รวม .....(๕) คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๒. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๓. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๔. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๕. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๖. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๗. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๘. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๙. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่ .....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๑๐. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๑๑. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๑๒. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๑๓. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๑๔. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

๑๕. ..... (๖) ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... ให้ได้รับ..... (๗) ส่วน

หนังสือแสดงเจตนานี้ได้ทำขึ้น ๒ ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน เก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนา ๑ ฉบับ อีกฉบับหนึ่งส่งไปเก็บไว้ที่สมุด/แฟ้มประวัติ สำหรับผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญเก็บไว้ที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกเบี้ยหวัดบำนาญ

ลงชื่อ ..... ผู้แสดงเจตนา

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ได้ยื่นเมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

[ ] โดย ..... (๘) ข้าราชการ/ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

[ ] โดย ..... (๘) ผู้รับมอบฉันทะ ตามหนังสือมอบฉันทะ

ฉบับลงวันที่ .....

ได้นำหนังสือแสดงเจตนาเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ ..... (๙) เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ

๑. การขูดลบ ขีดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

๒. ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง [ ] ที่ใช้

คำอธิบายการกรอกแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๑) ให้ระบุวัน เดือน ปีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๒) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้แสดงเจตนา

(๓) ให้ระบุเงินเดือน บำนาญรวมกับ ช.ค.บ. หรือเบี้ยหวัดรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่ขณะที่แสดงเจตนา

(๔) ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่ระบุในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับเดิม

(๕) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด

(๖) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้ที่ถูกระบุตัวให้เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๗) กรณีระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้มากกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๑ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๑ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น

(๘) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้แสดงเจตนา หรือผู้รับมอบฉันทะ

(๙) หัวหน้าส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่ .....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า ..... เป็น [ ] ข้าราชการ [ ] ผู้รับบำนาญ

[ ] ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ชั้น / ยศ / ระดับ..... ตำแหน่ง .....

สังกัดกอง / สำนักงาน..... กรม .....

กระทรวง ..... จังหวัด ..... อยู่บ้านเลขที่ .....

ถนน ..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์.....โทร.....

ขอมอบฉันทะให้ .....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทร. ..... เป็นผู้ดำเนินการยื่นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

ฉบับลงวันที่.....ที่แนบมาพร้อมนี้ แทนข้าพเจ้า

ลงชื่อ ..... ผู้มอบฉันทะ

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้รับมอบฉันทะ

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะพร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้องด้วย

๒. ให้เก็บหนังสือฉบับนี้รวมไว้กับหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดที่ยื่นไว้ต่อส่วนราชการ

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๗

เพื่อให้การขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๖ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบการขอรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญข้าราชการและเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญ พ.ศ. ๒๕๐๕

บรรดาระเบียบข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน เว้นแต่มีข้อตกลงของส่วนราชการกับกระทรวงการคลังให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

[๖]**ข้อ ๔** ในระเบียบนี้ คำว่า "บำเหน็จบำนาญ" ถ้ามิได้ว่าไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใด ให้หมายถึง บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอด และหรือบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการตายและบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญตาย

[๗]**ข้อ ๔ ทวิ** บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

[๗]**ข้อ ๔ ตรี** ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
การยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญ
ก. บำเหน็จบำนาญปกติ

"ข้อ ๕ เมื่อข้าราชการรับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก หรือให้ออกจากราชการ หรือส่งมอบงานเสร็จในวันใด ให้หน่วยงานต้นสังกัดผู้เบิกจ่ายเงินเดือนของผู้นั้นงดเบิกจ่ายเงินเดือน และให้หมายเหตุวันทราบคำสั่งหรือวันที่ผู้นั้นส่งมอบงานเสร็จในบัตรเงินเดือน (ยกเว้นผู้ที่ออกจากราชการเพราะครบเกษียณอายุให้บันทึกรายการในบัตรเงินเดือนให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน) หากมีการเบิกเงินเดือนเกิน ให้ส่งเงินที่เบิกเกินคืนให้เป็นการเสร็จสิ้นไปพร้อมทั้งบันทึกการนำส่งลงในบัตรเงินเดือนด้วย

ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายรับรองสำเนาภาพถ่ายบัตรเงินเดือนที่บันทึกรายการตามวรรคก่อน เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญตามข้อ ๗.๓

"ข้อ ๕ ทวิ สำหรับหน่วยงานที่ยังมิได้รับโอนบัตรเงินเดือนไปจากกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลัง เมื่อข้าราชการในสังกัดรับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออกหรือให้ออกจากราชการหรือส่งมอบงานเสร็จในวันใด ให้หน่วยต้นสังกัดผู้เบิกจ่ายเงินเดือนของผู้นั้นแจ้งให้สำนักเบิกเงินเดือนทราบ เพื่องดจ่ายเงินเดือนและหมายเหตุวันทราบคำสั่งหรือวันที่ผู้นั้นส่งมอบงานเสร็จในบัตรเงินเดือน (ยกเว้นผู้ที่ได้รับเงินเดือนเป็นเงินก้อนหรือผู้ที่ออกจากราชการเพราะครบเกษียณอายุ) หากมีการเบิกเงินเดือนเกินให้ส่งเงินที่เบิกเกินคืนให้เป็นการเสร็จสิ้นไปและให้เจ้าหน้าที่สำนักเบิกเงินเดือนบันทึกการนำส่งลงในบัตรเงินเดือนด้วย

ให้เจ้าหน้าที่สำนักเบิกเงินเดือนถ่ายภาพบัตรเงินเดือนที่บันทึกรายการตามวรรคก่อนครบถ้วนและรับรองภาพถ่ายนั้นให้หน่วยต้นสังกัดของผู้ออกจากราชการเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญตามข้อ ๗.๓

"ข้อ ๖ ให้ผู้ซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ กรอกรายการในแบบคำขอ (แบบ ๕๓๐๐) ให้ครบถ้วน แล้วลงชื่อแสดงเจตนาขอรับบำเหน็จ บำนาญ หรือบำเหน็จแทนบำนาญทางกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือจังหวัด หรืออำเภอที่มีคลังอำเภอยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัดที่รับราชการครั้งสุดท้าย

กรณีข้าราชการพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จบำนาญต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา ๘ เดือน ก่อนวันครบเกษียณอายุ ตามหลักเกณฑ์ที่กรมบัญชีกลางกำหนด

[๕]**ข้อ ๗** ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องแนบแบบขอรับบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

๗.๑ สมุดประวัติหรือแฟ้มประวัติ

๗.๒ ใบรับรองสมุดประวัติ อัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก (แบบ ๕๓๐๒)

๗.๓ ภาพถ่ายบัตรเงินเดือนตามข้อ ๕

๗.๔ สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ออกจากราชการสำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุ

๗.๕ สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการหรือประกาศหรือแจ้งความเกษียณอายุ แล้วแต่กรณี

๗.๖ ต้นฉบับ หรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไป (แบบ ๕๓๐๓) สำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ

๗.๗ หลักฐานการตรวจสอบ และรับรองเวลาราชการของกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม หรือกรมตำรวจ แล้วแต่กรณี (แบบ ๕๓๐๔ หรือแบบ ๕๓๐๕) สำหรับผู้ที่เคยรับราชการทหารหรือตำรวจกองประจำการ ก่อนหรือภายหลังที่เข้ารับราชการแล้ว

๗.๘ หลักฐานเกี่ยวกับการถูกสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และหลักฐานการรับเงินเดือนระหว่างนั้น สำหรับผู้ที่เคยถูกสั่งพักหรือออกจากราชการในลักษณะดังกล่าว เว้นแต่ได้บันทึกไว้ในสมุดประวัติโดยชัดแจ้งแล้ว

๗.๙ หลักฐานเกี่ยวกับการที่ทางราชการสั่งให้ไปทำการใดๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ สำหรับผู้ที่ได้ไปปฏิบัติงานดังกล่าว ดังนี้

๗.๙.๑ คำสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปทำการนั้นๆ

๗.๙.๒ คำสั่งให้กลับเข้ารับราชการตามเดิม หรือหลักฐานการแสดงเจตนาขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือหลักฐานการออกจากงานทางหน่วยที่ไปปฏิบัตินั้นๆ แล้วแต่กรณี

๗.๑๐ หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบหรือการสงครามหรือการปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีพระบรมราชโองการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือในระหว่างที่สั่งให้เป็นนักดำเรือดำน้ำ ซึ่งรับรองโดยกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม (แบบ ๕๓๐๔)

๗.๑๐/๑ หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับกำลังพลสังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) และผู้ปฏิบัติงานในสายงาน กอ.รมน. ซึ่งปฏิบัติงานที่ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งรับรองโดย กอ.รมน. (แบบ ๕๓๐๔ ก)

๗.๑๑ หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติราชการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งรับรองโดยกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (แบบ ๕๓๐๖)

๗.๑๒ หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ตามแบบที่กระทรวงกลาโหมขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบแล้ว

๗.๑๓ หลักฐานการพิจารณาของกระทรวงเจ้าสังกัด หรือองค์การกลางบริหารงานบุคคล (ก.พ., ก.ค., ก.ต., ก.ม., ก.ตร., ก.ร. หรือ ก.อ.) สำหรับผู้ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม หรือบกพร่องในหน้าที่หรือมีมลทินมัวหมอง หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีระเบียบให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดรายงานผลการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวให้กระทรวงเจ้าสังกัด หรือองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้นทราบหรือหลักฐานการประกันด้วยบุคคล หรือทรัพย์สิน (แบบ ๕๓๐๗ และแบบ ๕๓๐๘) สำหรับผู้ที่เจ้าสังกัดยังไม่ได้รายงานผลการปฏิบัติหรือรายงานแล้วแต่กระทรวงเจ้าสังกัดหรือองค์การกลางบริหารงานบุคคลนั้น ยังพิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องดังกล่าวไม่เสร็จสิ้น

๗.๑๔ หลักฐานการชดใช้เงินคืนกรณีลาศึกษา หรือดูงานแล้วกลับมาปฏิบัติราชการชดใช้ไม่ครบตามสัญญา

ข. บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

ข้อ ๘ กรณีที่ผู้ออกจากราชการอยู่ในข่ายมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษให้ผู้มีสิทธิและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ และให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๘.๑ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหลักฐานเกี่ยวกับการไปปฏิบัติราชการ

๘.๒ รายละเอียดหรือรายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตราย

๘.๓ รายงานของผู้ร่วมงานหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)

๘.๔ รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในกรณีที่การถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรือสำเนาคำพิพากษาคดีนั้น

๘.๕ หลักฐานการสอบสวนพร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งขึ้นสอบสวนว่าการถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่ ในกรณีที่ไม่อาจแนบหลักฐาน ตามข้อ ๘.๔ หรือหลักฐานตามข้อ ๘.๔ ไม่ปรากฏชัดว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่

๘.๖ ใบรับรองของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าผู้นั้นได้รับอันตรายเสียแขน ขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้

๘.๗ คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

๘.๘ หลักฐานการกำหนดอัตราบำนาญพิเศษของเจ้ากระทรวง

ข้อ ๙ การขอบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำเหน็จหรือบำนาญปกติไปแล้ว หรือพลทหารกองประจำการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ซึ่งออกจากราชการหรือพ้นจากหน้าที่ทหารไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพ อันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการหรือทำหน้าที่ทหารภายใน ๓ ปี นับแต่วันออกจากราชการ หรือพ้นจากหน้าที่ทหาร นอกจากจะต้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๘ แล้ว ให้แนบหลักฐานเพิ่มเติม ดังนี้

๙.๑ หลักฐานการสอบสวนของส่วนราชการที่เคยสังกัดว่า การป่วยเจ็บเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

๙.๒ หลักฐานแสดงว่าการป่วยเจ็บได้เกิดขึ้นภายใน ๓ ปีนับแต่วันออกจากราชการ

๙.๓ หลักฐานแสดงวันเดือนปีที่เจ้าตัวได้ยื่นขอรับบำนาญพิเศษ

ค. บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการตาย

ข้อ ๑๐ เมื่อข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตายให้หน่วยต้นสังกัดผู้เบิกจ่ายเงินเดือนของผู้นั้นดำเนินการในเรื่องเงินเดือน เช่นเดียวกับกรณีข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๕

[๕]ข้อ ๑๑ ให้ทายาทผู้มีสิทธิของข้าราชการผู้ถึงแก่ความตาย หรือบุคคลซึ่งข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ แล้วแต่กรณี ลงชื่อขอรับบำเหน็จตกทอด และให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ คืนแก่ทางราชการในแบบคำขอกับแสดงเจตนาขอรับทางกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือจังหวัด หรืออำเภอที่มีคลังจังหวัด ณ อำเภอ (สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอมแล้วแต่กรณี) ยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัดที่ข้าราชการผู้ตายรับราชการครั้งสุดท้าย แล้วให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกับข้อ ๗ แนบแบบขอรับพร้อมทั้งแนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

๑๑.๑ หลักฐานเกี่ยวกับการตาย

๑๑.๑.๑ สำเนามรณบัตร กรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนามรณบัตรประกอบหลักฐานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการชันสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงานการสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยผิดธรรมชาติ

๑๑.๑.๒ สำเนาคำสั่งศาล สำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

๑๑.๑.๓ หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมทั่วๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการตายมีสาเหตุเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองหรือไม่

๑๑.๑.๔ หลักฐานการวินิจฉัยของกระทรวงเจ้าสังกัดว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออก หรือปลดออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น

๑๑.๒ หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

๑๑.๒.๑ สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่ หรือสำเนามรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

๑๑.๒.๒ หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ได้แก่

๑๑.๒.๒.๑ สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรส ของ บิดา มารดา หรือสำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ

๑๑.๒.๒.๒ หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ ที่รับรองว่า บิดามารดาสมรสก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ หรือ

๑๑.๒.๒.๓ สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตร ร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตายซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ หรือก่อนนั้น

๑๑.๒.๓ หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส ได้แก่

๑๑.๒.๓.๑ สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรส

๑๑.๒.๓.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน

๑๑.๒.๓.๓ สำเนามรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตาย ของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีที่คู่สมรสตายไปก่อน

๑๑.๒.๓.๔ สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

๑๑.๒.๓.๕ สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลที่แสดงว่า คู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

๑๑.๒.๔ หลักฐานเกี่ยวกับบุตร ได้แก่

๑๑.๒.๔.๑ บันทึกแจ้ง วัน เดือน ปีเกิด ของบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายทุกคน พร้อมทั้งสำเนาทะเบียนบ้านที่แสดงวัน เดือน ปีเกิด ทางสุริยคติ โดยครบถ้วนของบุตรที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด

๑๑.๒.๔.๒ สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรส ของผู้ตายกับมารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษา ของศาลว่าเป็นบุตร

๑๑.๒.๔.๓ บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมาย ในครรภ์มารดา (ถ้ามี)

๑๑.๒.๔.๔ สำเนามรณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ควรเชื่อถือได้กรณีที่มีบุตรตาย

๑๑.๒.๔.๕ สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

๑๑.๒.๕ หลักฐานเกี่ยวกับบุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ได้แก่

๑๑.๒.๕.๑ แบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

๑๑.๒.๕.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน

๑๑.๓ หลักฐานแสดงการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับบำเหน็จตกทอดแทนผู้มีสิทธิ ได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี

ง. บำนาญพิเศษกรณีข้าราชการตาย

[๕]**ข้อ ๑๒** ให้ทายาทผู้มีสิทธิ ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะของข้าราชการผู้ถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี ลงชื่อขอรับบำนาญพิเศษและให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไป โดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ คืนแก่ทางราชการในแบบคำขอ กับแสดงเจตนาขอรับทางกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือจังหวัดหรืออำเภอที่มีคลังจังหวัด ณ อำเภอ (สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี) แล้วยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัดที่ข้าราชการผู้ตายรับราชการครั้งสุดท้าย และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องแนบตามข้อ ๘.๑ ถึง ๘.๕ และข้อ ๑๑.๑ ถึง ๑๑.๓ (ยกเว้นหลักฐานตามข้อ ๑๑.๒.๕) พร้อมทั้งให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ดังนี้

๑๒.๑ ใบแสดงความเห็น หรือรายงานของแพทย์ที่ทางราชการรับรองซึ่งแสดงว่าการป่วยเจ็บถึงตายเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่

๑๒.๒ รายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระยะก่อนตาย เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ สำหรับผู้ที่เจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าถึงแก่ความตายเพราะปฏิบัติงานในลักษณะตรากตรำ เร่งรัดหรือเคร่งเครียดเกินกว่าปกติธรรมดา

๑๒.๓ หลักฐานรับรองการตายตามแบบที่กระทรวงกลาโหมได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง หรือที่ได้แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบแล้ว สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด เช่น หนังสือรับรองการตายกรณีปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน เป็นต้น

๑๒.๔ หลักฐานการสอบสวนในกรณีสูญหายว่าสูญหายตั้งแต่เมื่อใดและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตายหรือไม่

๑๒.๕ คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

๑๒.๖ กรณีไม่มีทายาท (บิดามารดา คู่สมรส และบุตร) แต่มีบุคคลซึ่งเจ้ากระทรวงพิจารณาเห็นว่า มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษในฐานะเป็นผู้อุปการะหรืออยู่ในอุปการะของข้าราชการผู้ตาย ให้ส่งหลักฐาน ดังนี้

๑๒.๖.๑ หลักฐานรับรองการอุปการะหรือการอยู่ในอุปการะของผู้ที่ควรเชื่อถือได้

๑๒.๖.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน

๑๒.๖.๓ หลักฐานการพิจารณา และกำหนดส่วนของเจ้ากระทรวงให้ผู้ใดได้รับบำนาญพิเศษเท่าใด

ข้อ ๑๓ การขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการ ซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำเหน็จหรือบำนาญปกติไปแล้ว หรือพลทหารกองประจำการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ซึ่งออกจากราชการ หรือพ้นจากหน้าที่ทหารไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงตายเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการ หรือทำหน้าที่ทหารภายใน ๓ ปี นับตั้งแต่วันออกจากราชการหรือพ้นจากหน้าที่ทหาร นอกจากหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องแนบตามข้อ ๑๑ แล้วให้แนบหลักฐานเพิ่มเติม ดังนี้

๑๓.๑ หลักฐานการสอบสวนของส่วนราชการที่เคยสังกัด ว่าการป่วยเจ็บถึงตายเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

๑๓.๒ หลักฐานซึ่งแสดงว่าการป่วยเจ็บถึงตายได้เกิดขึ้นภายใน ๓ ปี นับแต่วันออกจากราชการ

๑๓.๓ หลักฐานซึ่งแสดงวันเดือนปีที่ทายาทได้ยื่นขอรับบำนาญพิเศษ

จ. บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญตาย

[๔] **ข้อ ๑๔** เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแจ้งให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งการหมดสิทธิรับบำนาญของผู้นั้นให้สำนักเบิกบำนาญ (สำนักบริหารการเบิกจ่ายเงิน กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังแล้วแต่กรณี) ทราบโดยเร็ว

[๔] **ข้อ ๑๕** ให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้รับบำนาญผู้ถึงแก่ความตาย หรือบุคคลซึ่งผู้รับบำนาญได้แสดงเจตนาไว้ แล้วแต่กรณี ลงชื่อขอรับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้งให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ ในแบบคำขอกับแสดงเจตนาขอรับทางกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือจังหวัด หรืออำเภอที่มีคลังจังหวัด ณ อำเภอ (สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทน หรือให้ความยินยอมแล้วแต่กรณี) แล้วยื่นต่อส่วนราชการ หรือจังหวัดที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการตายตามข้อ ๑๑ (ยกเว้นหลักฐานเกี่ยวกับการรับราชการ และหลักฐานเกี่ยวกับการตายตามข้อ ๑๑.๑.๓ และ ๑๑.๑.๔) แนบแบบคำขอ

ฉ. บำเหน็จดำรงชีพ

[๖] **ข้อ ๑๕/๑** ให้ผู้รับบำนาญ ซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรอกรายการในส่วนที่เกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพในแบบคำขอ (แบบ ๕๓๐๐) ให้ครบถ้วน แล้วลงชื่อแสดงเจตนาขอรับโดยยื่นต่อส่วนราชการ หรือจังหวัดที่ผู้นั้นรับบำนาญ แล้วแต่กรณี พร้อมกับส่งสำเนาทะเบียนบ้านที่มีเลขประจำตัวประชาชนให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแนบแบบคำขอ

กรณีข้าราชการที่ออกจากราชการและขอรับบำนาญปกติและหรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ หากประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพให้ผู้มีสิทธิและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการโดยใช้หลักฐานการขอรับบำเหน็จดำรงชีพเช่นเดียวกับการขอรับบำนาญปกติและหรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

หมวด ๒
การส่งเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญ

[๕] **ข้อ ๑๖** ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบกรอกข้อความในแบบคำขอรับบำเหน็จบำนาญให้ครบถ้วน และรวบรวมหลักฐานเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ แล้วเสนอหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ลงนามในแบบคำขอแล้วส่งไปยังสำนักบริหารการเบิกจ่ายเงินกรมบัญชีกลาง (ไม่ต้องมีหนังสือนำส่ง) ทั้งนี้ ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการเจ้าสังกัดที่มีฐานะไม่ต่ำกว่ากรมหรือจังหวัด แล้วแต่กรณี รีบตรวจสอบเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญและส่งกรมบัญชีกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันรับเรื่องราว

[๖] สำหรับการส่งแบบขอรับเฉพาะบำเหน็จบำนาญปกติและบำเหน็จดำรงชีพของหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ให้ส่งไปยังสำนักงานคลังเขตที่หน่วยงานนั้นอยู่ภายในเขตทำการ (ไม่ต้องมีหนังสือนำส่ง)

กรณีขอรับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ หรือบำนาญพิเศษของผู้อุปการะ ผู้อยู่ในอุปการะซึ่งมีบทบัญญัติของกฎหมาย ให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณากำหนดอัตรา หรือกำหนดส่วนบำนาญพิเศษ แล้วแต่กรณี ให้หน่วยงานต้นสังกัดตามวรรคหนึ่งเสนอให้ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวงเจ้าสังกัดพิจารณาและดำเนินการตามนัยดังกล่าว แล้วส่งไปยังกรมบัญชีกลาง

หมวด ๓
การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

[๒] **ข้อ ๑๗** การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมบัญชีกลาง หรือผู้ที่อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย ที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๘

เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้ตรวจสอบและพิจารณาสั่งจ่ายแล้วแจ้งให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือจังหวัดผู้ขอ และผู้เบิกตามความในหมวด ๔ โดยระบุประเภทเงินที่จ่าย จำนวน และชื่อผู้รับให้ชัดเจน

กรณีที่ไม่จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญรายใด ให้กรมบัญชีกลางแจ้งผลให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัดผู้ขอทราบ

เมื่อผู้มีสิทธิรับบำเหน็จหรือบำนาญได้รับบำเหน็จหรือบำนาญจากส่วนราชการผู้เบิกแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์ในการขอรับบำเหน็จหรือบำนาญอีกไม่ได้

[๕]เมื่อผู้มีสิทธิรับบำนาญ ซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ได้รับเงินประเดิมและเงินชดเชยจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว จะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับบำเหน็จแทนไม่ได้

หมวด ๔
การเบิกบำเหน็จบำนาญ

[๖]**ข้อ ๑๘** การเบิกบำเหน็จบำนาญให้ปฏิบัติ ดังนี้

๑๘.๑ กรณีที่รับทางส่วนกลาง ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือผู้เบิกบำนาญครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี เป็นผู้เบิก แต่ถ้าไม่มีส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญทางส่วนกลางให้สำนักงานปลัดกระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัดเป็นผู้เบิก

๑๘.๒ กรณีที่รับทางส่วนภูมิภาค ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือแผนกเจ้าสังกัดหรือผู้เบิกบำนาญครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี ในจังหวัดหรืออำเภอที่มีคลังอำเภอเป็นผู้เบิก แต่ถ้าไม่มีส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือแผนกเจ้าสังกัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอแล้วแต่กรณี เป็นผู้เบิกหรือจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่แผนกใดที่เห็นสมควรเป็นผู้เบิกก็ได้

การขอรับบำเหน็จบำนาญผ่านทางธนาคารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

[๗]**ข้อ ๑๘ ทวิ** บำนาญที่กรมบัญชีกลางสั่งจ่ายให้ทางใด ถ้าผู้รับบำนาญประสงค์จะขอโอนไปจ่ายทางอื่น ให้ผู้รับบำนาญแจ้งให้ส่วนราชการผู้เบิกทราบ เมื่อส่วนราชการผู้เบิกตรวจสอบถูกต้องแล้วให้ผู้เบิกลงนามรับรองในหนังสือสำคัญการโอนบำนาญ (แบบ ๕๓๑๒) แล้วส่งไปยังสำนักเบิกบำนาญ จำนวน ๔ ฉบับ กรณีที่เบิกบำนาญกับกรมบัญชีกลาง หรือจำนวน ๕ ฉบับ กรณีที่เบิกกับสำนักงานคลัง

การสั่งโอนบำนาญให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมบัญชีกลาง หรือผู้ที่อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย สำหรับส่วนภูมิภาค ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

เมื่อสั่งโอนบำนาญแล้ว ให้สำนักเบิกบำนาญเก็บต้นฉบับไว้ ๑ ฉบับ แล้วแจ้งการโอนพร้อมทั้งส่งบัตรบำนาญให้สำนักเบิกบำนาญที่จะรับโอน และแจ้งส่วนราชการผู้เบิกที่ขอโอนพร้อมทั้งคู่ฉบับเพื่อส่งให้ส่วนราชการผู้เบิกที่รับโอนทราบ กรณีการโอนระหว่างจังหวัดหนึ่งไปอีกจังหวัดหนึ่ง ให้สำนักเบิกบำนาญแจ้งการโอนให้กรมบัญชีกลางทราบด้วย

เมื่อสำนักเบิกบำนาญใดรับรองหนังสือสำคัญการโอนบำนาญแล้ว ให้งดเบิกบำนาญสำหรับผู้นั้น

หมวด ๕
การหักบำนาญพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอด จากผู้ที่ได้รับเกินสิทธิหรือไม่มีสิทธิ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ได้เบิกจ่ายบำนาญพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอด ให้แก่ผู้มีสิทธิตามหนังสือสั่งจ่ายของกรมบัญชีกลางแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกำหนดเพิ่มขึ้น ให้กรมบัญชีกลางสั่งจ่ายเงินรายนั้นใหม่ โดยให้ผู้เบิกหักเงินบำนาญพิเศษของผู้ซึ่งรับเกินไปตั้งแต่วันเกิดสิทธิคืนให้แก่บุตรดังกล่าว ตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่ายอดเงินที่หักจะครบจำนวนที่ผู้นั้นรับเกินไป

ในกรณีที่หักเงินบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเกินไป หรือไม่มีเงินบำนาญพิเศษที่จะหักชดใช้ได้ ให้กรมบัญชีกลางสั่งให้ผู้เบิกเรียกเงินจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืน เพื่อจ่ายให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับ หากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้ไม่ครบให้ผู้เบิกแจ้งให้บุตรผู้นั้นเรียกร้องเอาจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗
(ลงชื่อ) สมหมาย ฮุนตระกูล
(นายสมหมาย ฮุนตระกูล)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

[๑] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑
[๒] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓
[๓] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๖
[๔] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๐
[๕] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒
[๖] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๖
[๗] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๔

แบบขอรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ บำนาญพิเศษ บำเหน็จดำรงชีพ หรือ เงินทดแทนข้าราชการวิสามัญออกจากราชการ

สำหรับส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัด

ที่...../..... .....

รหัสหน่วยงาน/จังหวัด ☐☐☐☐☐

วันที่ ..... ☐☐☐

เรื่อง ขอให้สั่งจ่ายเงิน .....

เรียน

โปรดพิจารณาสั่งจ่าย ☐ เบี้ยหวัด ☐ บำเหน็จ ☐ บำนาญ ☐ บำนาญพิเศษ ☐ บำเหน็จดำรงชีพ ☐ เงินทดแทนข้าราชการ ให้แก่ ☐ ข้าราชการ ☐ .....

ตาม ☐ พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

☐ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังคำขอข้างล่าง และขอรับรองว่าข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏในแบบคำขอถูกต้อง และไม่เคยขอเงินดังกล่าวมาก่อนแต่อย่างใด พร้อมทั้งได้ส่ง ☐ สมุด/แฟ้มประวัติและเอกสารรวม.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....(๑)

(.....)

ตำแหน่ง .....

.....

โทร. .....

สำหรับผู้ขอ

ข้าพเจ้า ☐☐☐ ยศ ..... ☐☐☐ คำนำหน้า ..... ชื่อ ..... นามสกุล .....

ขอรับเงินประเภท

๐๑☐ เบี้ยหวัด
๐๒☐ บำเหน็จ
๐๓☐ บำนาญ
๐๔☐ บำนาญพิเศษอัตราที่ได้รับ.....
๐๗☐ เงินทดแทนข้าราชการวิสามัญ
๑๐☐ บำเหน็จสมาชิก กบข.
๑๑☐ บำนาญสมาชิก กบข.
๑๔☐ บำเหน็จดำรงชีพ
๑๕☐ บำเหน็จดำรงชีพสมาชิก กบข.
๑๖☐ บำนาญข้าราชการเมือง
๑๗☐ บำเหน็จข้าราชการเมือง

เหตุแห่งบำเหน็จบำนาญ

บำเหน็จหรือบำนาญ
๑ ☐ ทดแทน
๒ ☐ ทุพพลภาพ
๓ ☐ สูงอายุ/เกษียณอายุ
๔ ☐ รับราชการนาน
๕ ☐ มาตรา ๑๗ หรือ มาตรา ๑๘
๖ ☐ พ.ร.บ. กองทุนมาตรา ๔๗
๗ ☐ พ.ร.บ. กองทุนมาตรา ๔๘

ส่วนราชการที่สังกัดครั้งสุดท้าย

กรม.....

รหัส ☐☐☐☐☐

กระทรวง.....

จังหวัด.....

รหัส ☐☐☐☐☐

วันเดือนปีเกิด (๒)
...../...../.....

วันเดือนปีที่เริ่มนับเป็นเวลาราชการ
...../...../.....

วันเดือนปีที่ออกจากราชการ
...../...../.....

ขอรับเงินประเภท
๑ ☐ ลาออก
๒ ☐ ให้ออก
๓ ☐ ปลดออก

ตำแหน่ง.....

เริ่มจ่ายตั้งแต่...../...../..... ถึง...../...../.....

(สำหรับเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางกรอก)

สถานภาพผู้ขอ

เบี้ยหวัด
๑ ☐ ชั้นประทวนและพลทหารประจำการ
๒ ☐ ชั้นสัญญาบัตร
๓ ☐ ข้าราชการกลาโหมพลเรือน (๓)

บำนาญพิเศษ
๑ ☐ ข้าราชการ
๒ ☐ พลฯ กองประจำการ
๓ ☐ อาสาสมัคร อส. อส.ทพ.

กรณีขอรับเบี้ยหวัด (๔)
๑ ☐ ร้องขอ
๒ ☐ ไม่ร้องขอ

จบการศึกษา
๐ ☐ อื่นๆ.....
๑ ☐ จบ ร.ด. ปีที่ ๑
๒ ☐ จบ ร.ด. ปีที่ ๒
๓ ☐ จบ ร.ด. ปีที่ ๓ ขึ้นไป
๔ ☐ จบเตรียมอุดมศึกษา/ปวช.
๕ ☐ จบ ปกศ. สูง/ปวท. ขึ้นไป

วันขึ้นทะเบียนทหาร/วันล้วง
...../...../.....

ลักษณะการปฏิบัติงาน

บำนาญ
๑ ☐ ไม่ร้องขอ
๒ ☐ จบการศึกษา
๓ ☐ อื่นๆ.....
๔ ☐ จบ ร.ด. ปีที่ ๑

บำนาญพิเศษ
๑ ☐ ยามปกติ
๒ ☐ ปฏิบัติราชการเสี่ยงภัย
๓ ☐ ปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม

ลงชื่อ .....

(.....)

วันที่.....

ที่อยู่.....

.....

.....รหัสไปรษณีย์.....

ขอรับเงินทาง (๖) ☐ ส่วนกลางที่กรม.....

รหัส ☐☐☐☐☐

☐ ส่วนกลางที่กรม.....

รหัส ☐☐☐☐☐☐

หน่วยงานผู้เบิก.....

☐☐☐

(๑), (๒), (๓), (๔), (๕), (๖), ดูคำอธิบายหน้า ๔

รหัส	เวลาราชการ	ตั้งแต่	ถึง
๐๑	เวลาปกติ ๑.		
	๒.		
	๓.		
	๔.		
๑๔	เวลาทวีคูณ ปราบปรามคอมมิวนิสต์		
๑๕	" ปฏิบัติราชการลับ		
๑๖	" ปฏิบัติราชการสงครามเวียดนาม		
๑๗	" ปฏิบัติราชการพิเศษ		
๑๘	" ปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ		
๒๒	เวลาทวีคูณ กฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๐๐ (๑๗ ก.ย. ๐๐ - ๓ ต.ค. ๐๐)		
๒๓	" " พ.ศ. ๒๕๐๐ (๑๗ ก.ย. ๐๐ - ๙ ม.ค. ๐๑)		
๒๔	" " พ.ศ. ๒๕๐๑ (๒๑ ต.ค. ๐๑ - ๒๘ ต.ค. ๐๘)		
๒๕	" " พ.ศ. ๒๕๑๙ (๗ ต.ค. ๑๙ - ๕ ม.ค. ๒๐)		
๒๖	" " พ.ศ. ๒๕๓๔ (๒๓ ก.พ. ๓๔ - ๒ พ.ค. ๓๔)		
๓๘	เวลาทวีคูณอื่นๆ		
๔๑	เวลาระหว่างรับเบี้ยหวัด นับ ๑ ใน ๔		
๔๒	เลื่อนย้ายประเภท		
๕๑	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ☐ หนีหรือขาดราชการ โดยไม่ได้รับเงินเดือน		
๕๒	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ได้รับเงินเดือน ๑/๒		
๕๓	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ได้รับเงินเดือน ๑/๓		
๕๔	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ได้รับเงินเดือน ๑/๔		
๖๑	ตัด ป่วย ลา หนี ขาด ศึกษาต่อ ระหว่างประกาศกฎอัยการศึกษา.....วัน		

รหัส	อัตราเงินเดือน/อัตราบำนาญ	บาท
๗๑	เงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ (สำหรับผู้ไม่สมัครเข้าเป็นสมาชิก กบข.)	
๗๙	เบิกลด	
๘๐	เงินเพิ่ม พ.ด.ร.ส.	
๘๑	พ.ส.ร.	
๘๒	พ.น.บ.	
๘๓	พ.ด.ร.	
๘๔	พ.ป.ผ.	
๘๕	พ.ล.ฐ.	
๘๖	พ.ป.อ.	
๘๗	พ.ด.บ.	
๘๘	ผู้ปฏิบัติงานในห้องปรับบรรยากาศ	
๘๙		
	เงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย (สำหรับเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางกรอก)	
๗๕	บำนาญเดือนละ	

หมายเหตุ การขอรับบำนาญพิเศษและบำเหน็จดำรงชีพไม่ต้องกรอกเวลาราชการ

เงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย

เงินเดือน เงินเบิกลด และเงินเพิ่มเติมต่างๆ (ถ้ามี)	ตั้งแต่	ถึง	รวมเป็นเวลา (เดือน)
เงินเดือนเดือนสุดท้าย.....			
		รวม	๖๐

หมายเหตุ กรณีที่ไม่อาจนับอัตราเงินเดือนให้ครบหกสิบเดือนได้ ให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

การกรอกแบบคำขอ ๕๓๐๐

(๑) หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม

(๒) วัน เดือน ปี ให้กรอกเป็นตัวเลขตามปีปฏิทิน

(๓) กรณีทหารที่บรรจุครั้งแรกเป็นข้าราชการกลาโหมพลเรือน ภายหลังได้รับการแต่งตั้งยศเป็นทหารชั้นประทวน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคำนวณวันสิ้นสุดการรับเบี้ยหวัด

(๔) กรณีขอรับเบี้ยหวัด
ร้องขอ หมายถึง ร้องขอเข้ากองประจำการ
ไม่ร้องขอ หมายถึง เข้ารับราชการตาม พ.ร.บ. รับราชการทหารฯ

(๕) จบการศึกษาในช่องอื่นๆ หมายถึง ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดใน ๑ - ๕

(๖) กรณีขอรับทางส่วนกลาง ให้ระบุส่วนราชการเจ้าสังกัดระดับกรม และรหัสหน่วยงาน
กรณีขอรับทางส่วนภูมิภาค ให้ระบุจังหวัดที่ขอรับเงิน และรหัสจังหวัด
รวมทั้งระบุชื่อหน่วยงานผู้เบิกด้วย

<u>หมายเหตุ</u> ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ใช้

(แบบ สบง.๑๐)

หนังสือรับรองและขอเบิกบำเหน็จดำรงชีพ

.....(๑) ขอรับรองว่า .....(๒) ไม่เป็นบุคคลที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ และกรณีหรือคดียังไม่ถึงที่สุด

จึงขอให้กรมบัญชีกลางโอนเงินบำเหน็จดำรงชีพของ.....(๒) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร.....(๓) สาขา.....

ชื่อบัญชี.....

เลขที่บัญชี.....

กรณีที่.....(๒) ถึงแก่กรรม จะแจ้งให้กรมบัญชีกลาง (สำนักบริหารการรับ-จ่ายเงินภาครัฐ) ทราบทันที

(ลงชื่อ).....(๔)

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

หมายเหตุ :-

(๑) ชื่อส่วนราชการผู้ขอ

(๒) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

(๓) ชื่อธนาคาร ชื่อบัญชี และเลขที่บัญชี ให้ใช้ตามที่ผู้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพระบุ ในแบบ สบง. ๑

(๔) หัวหน้าส่วนราชการผู้ขอ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

❖ ให้แนบแบบ สบง. ๑๐ ไปกับแบบ ๕๓๐๐

ใบรับรองสมุดประวัติและเวลาทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่
ในเขตที่ได้รับประกาศใช้กฎอัยการศึก

(ผู้รับรองจะต้องเป็นหัวหน้าส่วนราชการชั้นอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย)

สถานที่ .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง .....

ขอรับรองสมุดประวัติและเวลาราชการทวีคูณของ.....ตำแหน่ง.....

.....สังกัดกรมหรือจังหวัด.....กระทรวง .....ดังนี้

๑. รับรองสมุดประวัติ

๑.๑ สมุดประวัติที่ลงไว้นี้ได้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

๑.๒ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพักราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน ..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน ..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ.....

๑.๓ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพักราชการโดยได้รับเงินเดือนครึ่งหนึ่งหรือได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน ..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน ..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ.....

๑.๔ เงินเดือนเดือนสุดท้าย .....บาท เงินเพิ่ม .....บาท รวม ..... บาท

เบิกถึงวันที่.....เดือน .....พ.ศ. .....ได้รับจริงในเดือนนี้ ..... บาท

๑.๕ เคยขอเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ แล้ว ตามหนังสือที่ .....

๑.๖ ส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนเดือนสุดท้าย (สำหรับผู้เบิกจ่ายเงินเดือนเป็นเงินก้อน) มาด้วยแล้ว

๒. รับรองเวลาราชการทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก

๒.๑ พ.ศ. ๒๔๙๔ (ในเขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ ๓๐ มิ.ย. ๒๔๙๔ ถึง ๔ ก.ย. ๒๔๙๔ รวม ๒ เดือน ๖ วัน)

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่ .....รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลากิจ (.....วัน) รวม.....เดือน .....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณตาม ๒.๑ .....เดือน.....วัน

๒.๒ พ.ศ. ๒๕๐๐ (ในเขต ๒๖ จังหวัด ตั้งแต่ ๑๗ ก.ย. ๒๕๐๐ ถึง ๙ ม.ค. ๒๕๐๑ รวม ๓ เดือน ๒๓ วัน)

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่ .....รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลากิจ (.....วัน) รวม.....เดือน .....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณตาม ๒.๒ .....เดือน.....วัน

๒.๓ พ.ศ. ๒๕๐๐ (นอกเขต ๒๖ จังหวัด ตั้งแต่ ๑๗ ก.ย. ๒๕๐๐ ถึง ๓ ต.ค. ๒๕๐๐ รวม ๑๗ วัน)

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่ .....รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลากิจ (.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณตาม ๒.๓ .....เดือน.....วัน

๒.๔ พ.ศ. ๒๕๐๑ (ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่ ๒๑ ต.ค. ๒๕๐๑ ถึง ๒๘ ต.ค. ๒๕๐๘ รวม ๗ ปี - เดือน ๙ วัน)

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่ .....รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลากิจ (.....วัน) รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณตาม ๒.๔ .....ปี.....เดือน.....วัน

๒.๕ พ.ศ. ๒๕๑๙ (ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่ ๗ ต.ค. ๒๕๑๙ ถึง ๕ ม.ค. ๒๕๒๐ รวม ๓ เดือน)

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่ .....รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลากิจ (.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณตาม ๒.๕ .....เดือน.....วัน

๒.๖ พ.ศ. ๒๕๓๔ (ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่ ๒๓ ก.พ. ๒๕๓๔ ถึง ๒ พ.ค. ๒๕๓๔ รวม ๒ เดือน ๘ วัน)

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่ .....รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลากิจ (.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณตาม ๒.๖ .....เดือน.....วัน

๒.๗ พ.ศ. ๒๕๓๔ (ในเขต ๒๑ จังหวัด ตั้งแต่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึง.....รวม.....ปี.....เดือน.....วัน)

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่ .....รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลากิจ (.....วัน) รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณตาม ๒.๗ .....ปี.....เดือน.....วัน

รวมเป็นเวลาราชการทวีคูณทั้งสิ้น.....ปี.....เดือน.....วัน

(ลงชื่อ) .....ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง .....

แบบที่ ๓

แบบแสดงความเห็นแพทย์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....แพทย์.....(ก).....เป็นแพทย์ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ .....(ข).....
สาขาเวชกรรม หมายเลขทะเบียน.....ประจำ.....
ได้ทำการตรวจร่างกายของ.....แผนก .....
ตำแหน่ง .....
กระทรวง.....กรม.....
จังหวัด.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
แล้วเห็นว่าเป็นโรค.....มีอาการ.....
เห็นว่า.....(ค).....

.....แพทย์ผู้ตรวจ

หมายเหตุ (ก) แสดงตำแหน่งหรือวิทยฐานะ เช่น แพทย์ประกาศนียบัตร หรือแพทย์ปริญญา
(ข) ให้แสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้น ๑
(ค) ให้แพทย์ลงความเห็นว่าผู้ที่มาให้ตรวจนั้นยังสามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้หรือไม่ หรือจะรับราชการต่อไปไม่ได้อีกเลย

แบบบันทึกรับรอง

เวลาราชการตอนเป็นทหาร

ของ .....

ได้ตรวจสอบแบบเวลาราชการแล้วขอรับรองว่า.....

๑. ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเมื่อวันที่.....

๒. เข้ารับราชการเมื่อวันที่.....

๓. ออกจากรับราชการเมื่อวันที่.....

๔. เหตุที่ออกจากรับราชการเพราะ.....

๕. ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๑ เมื่อวันที่.....

๖. รับราชการ ☐ ไม่ครบ ๒ ปี ☐ เกิน ๒ ปี เพราะ.....

.....

๗. ระหว่างรับราชการมีการขาดเบิกเงินเดือนเพราะ

ตั้งแต่.....ถึง.....

ตั้งแต่.....ถึง.....

๘. มีสิทธิได้นับเวลาราชการเป็นทวีคูณ ดังนี้

☐ กรณีพิพาทอินโดจีน ตั้งแต่.....ถึง.....

☐ กรณีสงครามเอเชียบูรพา ตั้งแต่.....ถึง.....

☐ กรณีสงครามเกาหลี ตั้งแต่.....ถึง.....

☐ กรณีสงครามเวียดนาม ตั้งแต่.....ถึง.....

☐ กรณีปฏิบัติราชการลับ ตั้งแต่.....ถึง.....

☐ กรณีปราบปรามคอมมิวนิสต์ ตั้งแต่.....ถึง.....

☐ กรณีกฎอัยการศึก ตั้งแต่.....ถึง.....

พ.ศ. ๒๔๙๔ ตั้งแต่.....ถึง .....

พ.ศ. ๒๕๐๐ ตั้งแต่.....ถึง .....

พ.ศ. ๒๕๐๑ ตั้งแต่.....ถึง .....

พ.ศ. ๒๕๑๙ ตั้งแต่.....ถึง .....

(ลงชื่อ) .....ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง .....

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่กองเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ กรมการเงินกลาโหม ซึ่งมีตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบบัญชีรายชื่อผู้ได้นับเวลาราชการเป็นทวีคูณ
ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔
สำหรับกำลังพลสังกัด กอ.รมน. และผู้ปฏิบัติงานในสายงาน กอ.รมน.
หน่วย.....

ยศ-นาม	ตำแหน่งและสังกัดในเวลาปกติ	ตำแหน่งและสังกัดในสายงาน กอ.รมน.	วันทวีคูณ				วันลากิจลาป่วย	หมายเหตุ
			ตำแหน่งผู้สั่ง	คำสั่งที่	ให้ปฏิบัติตั้งแต่ วัน เดือน ปี	ให้เลิกหรือพ้นตำแหน่ง วัน เดือน ปี		

รับรองว่าเป็นความจริง

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

แบบบันทึกรับรอง

เวลาราชการตอนเป็นตำรวจ

ของ .....

ได้ตรวจสอบแบบเวลาราชการแล้วขอรับรองว่า.....

๑. ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเมื่อวันที่.....

๒. เข้ารับราชการเมื่อวันที่.....

๓. ออกจากรับราชการเมื่อวันที่.....

๔. เหตุที่ออกจากรับราชการเพราะ.....

๕. ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๑ เมื่อวันที่.....

๖. รับราชการ ☐ ไม่ครบ ๒ ปี ☐ เกิน ๒ ปี เพราะ.....

.....

๗. ระหว่างรับราชการมีการขาดเบิกเงินเดือน ดังนี้

ตั้งแต่.....ถึง.....

เพราะ.....

ตั้งแต่.....ถึง.....

เพราะ.....

๘. มีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณกรณีประกาศใช้กฎอัยการศึก ดังนี้

พ.ศ. ๒๔๙๔ ตั้งแต่.....ถึง.....

พ.ศ. ๒๕๐๐ ตั้งแต่.....ถึง.....

พ.ศ. ๒๕๐๑ ตั้งแต่.....ถึง .....

พ.ศ. ๒๕๑๙ ตั้งแต่.....ถึง .....

(ลงชื่อ) .....ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง .....

บันทึกเพิ่มเติม.....

.....

หมายเหตุ ๑. ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ใช้

๒. ผู้รับรองจะต้องเป็นนายตำรวจชั้นหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าขึ้นไป

นหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบที่ ๖

บัญชีรายชื่อผู้ได้รับเวลาราชการเป็นทวีคูณ

ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

หน่วย.....

ลำดับ	ยศ - นาม	ตำแหน่งและสังกัดในเวลาปกติ	ตำแหน่งและสังกัดในเวลาที่มีการรบหรือสงคราม	วันทวีคูณ				วันลากิจลาป่วย	หมายเหตุ
				ตำแหน่งผู้สั่ง	คำสั่ง	ให้ปฏิบัติตั้งแต่ วัน เดือน ปี	ให้เลิกปฏิบัติ วัน เดือน ปี		

รับรองว่าเป็นความจริง

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ

แบบขอรับบำนาญพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอดกรณีถึงแก่ความตาย

สำหรับส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัด

ที่...../.....

รหัสหน่วยงาน/จังหวัด ☐☐☐☐☐

วันที่ .....

เรื่อง ขอให้สั่งจ่ายเงิน .....

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

โปรดพิจารณาสั่งจ่าย ☐ บำนาญพิเศษ ☐ บำเหน็จตกทอด ตาม ☐ พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ☐ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ดังคำขอข้างล่าง และขอรับรองว่าข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏในแบบคำขอนี้ถูกต้อง และยังไม่เคยขอเงินดังกล่าวมาก่อนแต่อย่างใด พร้อมทั้งได้ส่ง ☐ สมุด/แฟ้มประวัติ และเอกสารรวม.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....(๑)

(.....)

ตำแหน่ง .....

.....

โทร. .....

ข้อความเกี่ยวกับผู้ตาย

☐☐☐ ยศ ..... ☐☐☐ คำนำหน้า ..... ชื่อ ..... นามสกุล .....

ประเภทการขอรับ	วันเดือนปีเกิด (๒)	วันเดือนปีที่เริ่มนับเป็นเวลาราชการ	วันเดือนปีที่ตาย
๐๔☐ บำนาญพิเศษ **สถานภาพผู้ตาย** ๑☐ ข้าราชการ ๒☐ พลฯ กองประจำการ ๓☐ อาสาสมัคร อส. อส.ทพ. **ลักษณะการปฏิบัติงาน** ๑☐ ยามปกติ ๒☐ ปฏิบัติราชการเสี่ยงภัย ๓☐ ปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม	...../...../.....	...../...../.....	...../...../.....
๐๕☐ บำเหน็จตกทอด **สถานภาพผู้ตาย** ๑☐ ข้าราชการประจำ (พ.ร.บ. ๒๔๙๔) ๒☐ ข้าราชการบำนาญ ๓☐ ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ๔☐ ข้าราชการประจำ (กบข.)	ตำแหน่ง.....		
	เริ่มจ่ายตั้งแต่...../...../..... (สำหรับเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางกรอก)		

ขอรับเงินทาง (๓) ☐ กรม..... รหัส ☐☐☐☐

☐ จังหวัด..... รหัส ☐☐☐☐☐

หน่วยงานผู้เบิก..... ☐☐☐

ส่วนราชการที่สังกัดครั้งสุดท้าย

กรม..... รหัส ☐☐☐☐☐

กระทรวง .....

จังหวัด..... รหัส ☐☐☐☐☐☐

สาเหตุการตาย (๔) ☐ ป่วยเจ็บ ☐ อื่นๆ ระบุ.....

ผู้ตายสมรส.....ครั้ง ชื่อคู่สมรส	วันเดือนปีสมรส (๕)	ขาดจากการสมรสด้วยเหตุ (๖)
๑.	...../...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....
๒.	...../...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....
๓.	...../...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....

บิดา ชื่อ ..... ☐ มีชีวิตอยู่ ☐ ตาย เมื่อ...../...../..... (๗)

มารดา ชื่อ ..... ☐ มีชีวิตอยู่ ☐ ตาย เมื่อ...../...../.....

บุตร ☐ มี จำนวน..... คน ☐ ไม่มี (๘)

บุคคลซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาให้เป็นผู้รับ ☐ มี จำนวน..... คน ☐ ไม่มี (๙)

(๑), (๒), (๓), (๔), (๕), (๖), (๗), (๘), (๙) ดูคำอธิบายหน้า ๔

ผู้มีสิทธิรับเงิน (๑๐)						สำหรับเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางกรอก	
รหัส	ความสัมพันธ์	ชื่อ นามสกุล	วันเดือนปีเกิด	กรณีขอรับเงินต่างสถานที่กัน (๑๑)		สถานภาพ	
				จังหวัด	หน่วยงานผู้เบิก	จ่าย ๑	กัน ๒
๑๐๑	บิดา				รวม		
๑๐๒	มารดา				รวม		
๒๐๑	สามี				รวม		
๒๐๒	ภริยา				รวม		
๓๐๑	บุตร				รวม		
๓๐๒	บุตร				รวม		
๓๐๓	บุตร				รวม		
๓๐๔	บุตร				รวม		
๓๐๕	บุตร				รวม		
๓๑๑	บุตรบุญธรรม				รวม		
๔๐๑	ผู้อุปการะ				รวม		
๔๑๑	ผู้อยู่ในอุปการะ				รวม		
๕๐๑	ผู้ซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาไว้				รวม		
๕๐๒	ผู้ซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาไว้				รวม		
๕๐๓	ผู้ซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาไว้				รวม		

คำรับรองของผู้ขอ (๑๒)

เขียนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้าทำหนังสือรับรองไว้ต่อ.....ว่า ข้อความที่ปรากฏในเรื่องราวนี้ถูกต้องตามความเป็นจริง และไม่มีทายาทหรือผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าปรากฏว่ามีทายาทหรือผู้มีสิทธิเกิดขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิและชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับทราบจากทางราชการ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ (ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ (ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ (ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ (ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

.....รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

(๑๐), (๑๑), (๑๒) ดูคำอธิบายหน้า ๔

รหัส	เวลาราชการ	ตั้งแต่	ถึง
๐๑	เวลาปกติ ๑.		
	๒.		
	๓.		
	๔.		
๑๔	เวลาทวีคูณ ปราบปรามคอมมิวนิสต์		
๑๕	" ปฏิบัติราชการลับ		
๑๖	" ปฏิบัติราชการสงครามเวียดนาม		
๑๗	" ปฏิบัติราชการพิเศษ		
๑๘	" ปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ		
๒๒	เวลาทวีคูณ กฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๐๐ (๑๗ ก.ย. ๐๐ - ๓ ต.ค. ๐๐)		
๒๓	" " พ.ศ. ๒๕๐๐ (๑๗ ก.ย. ๐๐ - ๙ ม.ค. ๐๑)		
๒๔	" " พ.ศ. ๒๕๐๑ (๒๑ ต.ค. ๐๑ - ๒๘ ต.ค. ๐๘)		
๒๕	" " พ.ศ. ๒๕๑๙ (๗ ต.ค. ๑๙ - ๕ ม.ค. ๒๐)		
๒๖	" " พ.ศ. ๒๕๓๔ (๒๓ ก.พ. ๓๔ - ๒ พ.ค. ๓๔)		
๓๘	เวลาทวีคูณอื่นๆ		
๔๑	เวลาระหว่างรับเบี้ยหวัด นับ ๑ ใน ๔		
๕๑	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ☐ หนีหรือขาดราชการ โดยไม่ได้รับเงินเดือน		
๕๒	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ได้รับเงินเดือน ๑/๒		
๕๓	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ได้รับเงินเดือน ๑/๓		
๕๔	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ได้รับเงินเดือน ๑/๔		
๖๑	ตัด ป่วย ลา หนี ขาด ศึกษาต่อ ระหว่างประกาศกฎอัยการศึก.....วัน		

รหัส	อัตราเงินเดือน/บำนาญ	บาท
๗๑	เงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ	
๗๕	บำนาญเดือนละ	
๗๖	บำนาญพิเศษทุพพลภาพเดือนละ	
๗๙	เบิกลด	
๘๐	เงินเพิ่ม พ.ด.ร.ส.	
๘๑	พ.ส.ร.	
๘๒	พ.น.บ.	
๘๓	พ.ด.ร.	
๘๔	พ.ป.ผ.	
๘๕	พ.ล.ฐ.	
๘๖	พ.ป.อ.	
๘๗	พ.ด.บ.	
๘๘	ผู้ปฏิบัติงานในห้องปรับบรรยากาศ	
๘๙		

หมายเหตุ การขอรับบำนาญพิเศษหรือขอรับบำเหน็จตกทอดข้าราชการบำนาญตายไม่ต้องกรอกเวลาราชการ

การกรอกแบบคำขอ ๕๓๐๙

(๑) หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม

(๒) วัน เดือน ปี ให้กรอกเป็นตัวเลขตามปีปฏิทิน

(๓) กรณีขอรับทางส่วนกลางให้ระบุส่วนราชการเจ้าสังกัดระดับกรม และรหัสหน่วยงาน กรณีขอรับทางส่วนภูมิภาค ให้ระบุจังหวัดที่ขอรับและรหัสจังหวัด รวมทั้งระบุชื่อหน่วยงานผู้เบิกด้วย

(๔) สาเหตุการตาย ก. ตายด้วยเหตุปกติ เช่น โรคปัจจุบันหรือป่วยเจ็บ ให้ส่งสำเนามรณบัตรไปด้วย

ข. ถ้าตายด้วยเหตุอื่นซึ่งมิใช่กรณี ก. ให้ส่งหลักฐานการสอบสวนถึงสาเหตุที่ตายไปด้วย

(๕) ถ้าเป็นภริยาหรือสามี ซึ่งสมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือ ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ ให้ส่งใบรับรองของผู้ที่เชื่อถือได้ไปด้วย ถ้าสมรสตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ เป็นต้นมา ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนสมรสไปด้วย

(๖) ถ้าขาดจากการสมรสโดย

๑. ตาย ให้ส่งสำเนามรณบัตร แต่ถ้าไม่สามารถส่งสำเนามรณบัตรได้ ให้ส่งคำรับรองของบุคคลที่เชื่อถือได้ไปด้วย

๒. หย่า

ก. หย่าก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ส่งสำเนาหนังสือหย่า หรือคำรับรองของผู้ที่เชื่อถือได้หรือคำรับรองของเจ้าตัวว่าได้หย่าขาดจากการสมรสไปด้วย

ข. สมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หย่าภายหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ส่งสำเนาหนังสือหย่า หรือสำเนาทะเบียนหย่า หรือสำเนาคำสั่งศาลไปด้วย

ค. สมรสหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้วหย่า ต้องนำส่งสำเนาทะเบียนหย่าหรือคำสั่งศาลไปด้วย

(๗) ก. กรณีบิดามารดาซึ่งสมรสภายหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ส่งสำเนาทะเบียนสมรสไปด้วย

ข. กรณีบิดามารดาตาย ให้ส่งสำเนามรณบัตร หรือคำรับรองของบุคคลที่เชื่อถือได้ไปด้วย

(๘) ก. กรณีบุตร ให้แจ้งเฉพาะบุตรที่ยังมีชีวิตอยู่ในขณะที่ข้าราชการประจำ หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด หรือข้าราชการบำนาญตาย และให้ส่งบันทึกแจ้งวันเดือนปีเกิดทางสุริยคติทุกคน ถ้าบุตรคนใดตายหลังจากนั้น ให้แจ้งวันเดือนปีที่ตายไปด้วย

อนึ่ง เฉพาะบุตรที่มีสิทธิ ให้ส่งสำเนาทะเบียนบ้านซึ่งแสดงวันเดือนปีเกิดทางสุริยคติโดยครบถ้วนไปด้วย แต่ถ้าวันเดือนปีเกิดไม่ครบถ้วน ให้ส่งสำเนาสูติบัตรหรือใบรับรองของทางราชการไปด้วย

ข. กรณีบุตรที่พิการทุพพลภาพ (สำหรับกรณีรับบำนาญพิเศษ) ให้เจ้าหน้าที่สอบสวนและบันทึกรับรองไปด้วยว่าพิการทุพพลภาพตั้งแต่เมื่อใด พร้อมกับให้ส่งใบรับรองของแพทย์ซึ่งรับรองว่าได้ทุพพลภาพจริงไปด้วย

ค. กรณีบุตรบุญธรรม ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมไปด้วย

ง. บุตรที่ศาลสั่งให้เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ส่งสำเนาคำสั่งศาลไปด้วย

จ. กรณีบุตรที่บิดาจดทะเบียนรับรองเป็นบุตร ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนรับรองบุตรไปด้วย

(๙) กรณีผู้ตายไม่มีทายาทที่จะได้รับบำเหน็จตกทอด คือ บิดามารดา สามีภริยา หรือบุตร แต่มีบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ ให้ส่งแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดและสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลดังกล่าวไปด้วย

(๑๐) กรณีผู้ตายไม่มีทายาท คือ บิดามารดา สามีภริยา หรือบุตร แต่มีผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะให้ส่งใบรับรองการอุปการะของผู้ที่เชื่อถือได้ และหลักฐานที่เจ้ากระทรวงกำหนดส่วนบำนาญพิเศษไปด้วย

(๑๑) ถ้าทายาทแยกขอรับเงินต่างสถานที่กัน ให้ระบุจังหวัดที่ขอรับ รหัสจังหวัด และชื่อหน่วยงานผู้เบิกตามความประสงค์แต่ถ้าทายาทขอรับเงินที่เดียวกันซึ่งได้ระบุไว้แล้วตาม (๓) ก็ไม่ต้องกรอกในส่วนนี้

ก. กรณีทายาทผู้มีสิทธิหลายคน โดยปกติให้ลงชื่อขอรวมกันในฉบับเดียว หากกรอกไม่พอให้ใช้ใบแทรก เว้นแต่กรณีจำเป็นจะแยกขอคนละฉบับก็ได้

ข. กรณีผู้มีสิทธิเป็นผู้เยาว์ ผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ลงชื่อขอแทน

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ใช้

ใบรับรองการศึกษา

สถานศึกษา.....

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง .....
ขอรับรองว่า (ชื่อนักศึกษา) .....อายุ.....ปี
ได้ศึกษาอยู่ใน (ชื่อสถานศึกษา).....
(ชื่อสถานศึกษา)..... นี้เป็นโรงเรียน (เตรียมอุดมศึกษา
หรืออุดมศึกษา หรือเทียบเท่ากับชั้นใด.....
(ชื่อนักศึกษา)..... ได้เข้าเป็นนักศึกษาหรือเป็นนักเรียนใน
(ชื่อสถานศึกษา) .....ตั้งแต่วันที่.....เดือน .....
พ.ศ. .....ปัจจุบันกำลังเรียนอยู่ในชั้น .....ซึ่ง (สถานศึกษา).....
.....นี้มีหลักสูตร .....ปี โดยปกติจะสำเร็จการศึกษา
ของสถานศึกษาในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
ให้ไว้ ณ วันที่.....

.....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ผู้รับรอง ผู้รับรองจะต้องเป็นหัวหน้าส่วนราชการ ดังนี้ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ ของสถานศึกษาที่เรียนอยู่ และประทับตราสถานศึกษา

หนังสือสำคัญการโอนเบี้ยหวัดบำนาญ

หนังสือสำคัญเลขที่.....

หนังสือสำคัญฉบับนี้แสดงว่า.....สังกัดกรม.....
กระทรวง.....รับ..... เหตุ.....
อยู่ทาง.....เดือนละ.....บาท.....สตางค์
และมีเงินเพิ่ม ดังนี้
๑. .....เดือนละ.....บาท ๒. .....เดือนละ ..... บาท
๓. .....เดือนละ.....บาท ๔. .....เดือนละ ..... บาท
ในฐานะเป็น.....ของ .....
เกิดวันที่.....จะมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เมื่อวันที่ .....
จะได้รับครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์ เมื่อวันที่.....ได้รับ.....
และเงินเพิ่ม ดังกล่าวข้างต้น ครั้งสุดท้ายประจำเดือน..... พ.ศ. .....
ไปจาก.....แล้ว บัดนี้ได้ขอโอนไปตั้งจ่ายทาง .....
ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

วันที่ .....

.....

(.....)

ตำแหน่ง .....

คำรับรองของสำนักเบิกเบี้ยหวัดบำนาญ

คำรับรองเลขที่..... สำนักงาน .....

วันที่.....

ขอรับรองว่า รายการที่กล่าวข้างต้นถูกต้อง

.....

(.....)

ตำแหน่ง .....

หมายเหตุ .....

.....

(แบบ สรจ. ๔)

หนังสือรับรองการได้รับอันตรายหรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ของข้าราชการ เพื่อขอรับบำนาญพิเศษ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....(๑) ตำแหน่ง.....

สังกัด.....ขอรับรองว่า.....(๒)

ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่.....

.....จนเป็นเหตุให้

(๓)

☐ พิการทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีกเลย เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้ว

☐ พิการทุพพลภาพ สามารถรับราชการได้ตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

☐ ประสบอันตรายถึงแก่ความตายเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่

☐ ป่วยเจ็บถึงพิการทุพพลภาพหรือถึงแก่ความตาย เนื่องมาจากการปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ภายในกำหนดเวลา ๓ ปี นับแต่วันออกจากราชการ

โดยมิได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของ.....(๒) แต่อย่างใด

(ลงชื่อ) .....ผู้รับรอง (๑)

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

(๑) ชื่อหัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดระดับกรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ชื่อผู้ได้รับอันตรายเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่

(๓) ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

(แบบ สรจ. ๕)

หนังสือรับรองการได้รับอันตรายหรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ของลูกจ้างเพื่อขอรับบำเหน็จพิเศษ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....(๑) ตำแหน่ง.....

สังกัด.....ขอรับรองว่า.....(๒)

ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่.....

.....จนเป็นเหตุให้

(๓)

☐ ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย

☐ ประสบอันตรายถึงแก่ความตาย เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่

โดยมิได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของ.....(๒) แต่อย่างใด

(ลงชื่อ) .....ผู้รับรอง (๑)

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

(๑) ชื่อหัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดระดับกรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ชื่อผู้ได้รับอันตรายเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่

(๓) ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

กรมบัญชีกลาง

เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

กรมบัญชีกลาง

พระราชกฤษฎีกา
การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

บรรดากฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

[๓]"เงินเดือน" หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

"เงินปี" หมายความว่า เงินที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายปีจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนของสำนักพระราชวัง

"บำเหน็จ" หมายความว่า บำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและหมายความรวมถึงเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญตามระเบียบกระทรวงการคลังด้วย

"บำนาญ" หมายความว่า บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและหมายความรวมถึงเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมด้วย

[๓]"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และเพื่อประโยชน์ของมาตรา ๒๐ ให้หมายความถึงบุคคลอื่นซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนด้วย

"ปี" หมายความว่า ปีงบประมาณ

มาตรา ๕ การเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ ๑
เงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

หมวด ๑
การถือจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๗ [๓] (ยกเลิก)

มาตรา ๘ [๓] (ยกเลิก)

มาตรา ๙ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการที่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะถึงแก่ความตายเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จ่ายจากอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นครองอยู่ หรือเงินเดือนเหลือจ่ายหรือให้โอนเงินหมวดอื่นมาตั้งจ่าย

หมวด ๒
การจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๑๐[๓] การจ่ายเงินเดือนข้าราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

มาตรา ๑๑ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนในเดือนนั้น

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการกรณีบรรจุใหม่หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๓ การจ่ายเงินเดือนกรณีที่มีการเลื่อนชั้น เลื่อนระดับ หรือเลื่อนขั้นเงินเดือนให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน

มาตรา ๑๔ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ซึ่งต้องระบุด้วยว่าให้ได้รับเงินเดือนในอัตราใด และให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิมไปรับอัตราเงินเดือนตำแหน่งใหม่หรือให้โอนอัตราเงินเดือนเดิมไปตั้งจ่ายสำหรับตำแหน่งใหม่ตั้งแต่เมื่อใด

มาตรา ๑๕ การจ่ายเงินเดือนในกรณีโอนข้าราชการ ให้จ่ายทางสังกัดใหม่และงดจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งโอน

ในกรณีที่มีการจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมล่วงล้ำไป ให้เบิกเงินเดือนทางสังกัดใหม่ส่งใช้สังกัดเดิมโดยวิธีเบิกหักผลักส่ง แล้วให้เจ้าสังกัดใหม่แจ้งการเบิกหักผลักส่งให้เจ้าสังกัดเดิมทราบ ห้ามมิให้เบิกเป็นตัวเงิน

มาตรา ๑๖ ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

ข้าราชการที่มิได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือตามที่อธิบดีกรมบัญชีกลางกำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ การจ่ายเงินเดือนของผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าภายหลังผู้นั้นได้รับการแต่งตั้ง โอน หรือปรับเงินเดือน โดยได้รับเงินเดือนต่างจากเดิมและยังไม่พ้นโทษตัดเงินเดือน ให้คงตัดเงินเดือนต่อไปตามจำนวนเดิม หรือถ้าเป็นกรณีตัดเงินเดือนตามส่วนของเงินเดือนก็ให้ตัดตามส่วนของเงินเดือนเดิม

มาตรา ๑๘ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๙ การจ่ายเงินเดือนในกรณีต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๒) ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง แต่ถ้ายังไม่ได้รับทราบคำสั่ง และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๓) ในกรณีตาม (๑) และ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ก็ให้จ่ายต่อไปได้จนถึงวันส่งมอบงานเสร็จภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะกำหนดตามสภาพของงาน แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งหรือวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

(๔) พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้จ่ายได้ถึงวันสิ้นปี สำหรับกรณีที่ได้รับการต่อเวลาราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันครบการต่อเวลาราชการ

มาตรา ๒๐ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสามวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสามวันทำการ ทั้งนี้ กรมบัญชีกลางจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

หมวด ๓
การจ่ายเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

มาตรา ๒๑ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือระเบียบข้อบังคับของกระทรวงกลาโหมที่ได้ทำความตกลงไว้กับกระทรวงการคลัง

อัตราเงินเดือนข้าราชการระหว่างพักราชการ ไม่ถือเป็นอัตราว่าง

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถ้าเจ้ากระทรวงหรือผู้มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการหรือตามระเบียบข้อบังคับกระทรวงกลาโหมที่ได้ทำความตกลงไว้กับกระทรวงการคลังให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างใดก็ให้จ่ายเงินเดือนตามที่วินิจฉัยนั้นจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔
การจ่ายเงินช่วยพิเศษในกรณีที่ข้าราชการถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๓ ข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายเงินช่วยพิเศษจำนวนสามเท่าของเงินเดือนเต็มเดือนที่ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนที่ถึงแก่ความตาย และหากข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษค่าวิชา เงินประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำผิด ให้รวมเงินดังกล่าวกับเงินเดือนเพื่อคำนวณเป็นเงินช่วยพิเศษจำนวนสามเท่าด้วย

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ โดยอนุโลม

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินช่วยพิเศษ

มาตรา ๒๔ เงินช่วยพิเศษตามมาตรา ๒๓ ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตายแสดงเจตนา โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ถ้าข้าราชการผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตายแสดงเจตนาไว้ตายก่อนข้าราชการผู้ตายหรือก่อนมีการจ่ายเงิน ก็ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับดังนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดามารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสองมีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามความในวรรคสองในลำดับเดียวกันมีหลายคน ให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

มาตรา ๒๕ การขอรับเงินช่วยพิเศษ ให้กระทำภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้ซึ่งมีสิทธิรับเงินเดือนตาย เว้นแต่กรณีที่ผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ระยะเวลาหนึ่งปีให้นับแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการ การออกจากราชการไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยพิเศษได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือ ถ้ามี ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามมาตรา ๒๔

หมวด ๕
การจ่ายเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ให้ข้าราชการที่ลาป่วย ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกินหกสิบวันทำการ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปเห็นสมควรจะให้จ่ายเงินเดือนต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกินหกสิบวันทำการ

มาตรา ๒๘[๒] ข้าราชการลาเนื่องจากการคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๒๘/๑[๔] ข้าราชการซึ่งลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ แต่ถ้าเป็นการลาเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปเห็นสมควรจะให้จ่ายเงินเดือนระหว่างลานั้นก็ได้ แต่ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

มาตรา ๒๙ ให้ข้าราชการลากิจส่วนตัวโดยได้รับเงินเดือนในปีหนึ่งไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ แต่ในปีที่เริ่มรับราชการ ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

มาตรา ๒๙/๑[๔] ข้าราชการซึ่งลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๓๐ ให้ข้าราชการที่ลาพักผ่อนประจำปีได้รับเงินเดือนระหว่างลาไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

มาตรา ๓๑[๔] ตั้งแต่เริ่มรับราชการ ข้าราชการผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือเคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาโดยการอุปสมบทนั้นมีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไม่ให้ถือเป็นวันลาของข้าราชการ หรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย ให้ข้าราชการผู้นั้นลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ แล้วแต่กรณี โดยได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ทั้งนี้ ต้องรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน

มาตรา ๓๒ ข้าราชการซึ่งลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างนั้นได้ แต่ถ้าพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วไม่รายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการภายในเจ็ดวัน ให้งดจ่ายเงินเดือนหลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติราชการ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปจะให้จ่ายเงินเดือนระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา ๓๓ ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างลาไม่เกินสี่ปี นับแต่วันไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยจนถึงวันก่อนวันมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตการลา เห็นสมควรให้ข้าราชการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยเกินสี่ปี ก็ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ แต่ทั้งนี้ เมื่อรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินหกปี

มาตรา ๓๔ ข้าราชการที่ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา เว้นแต่อัตราเงินเดือนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้ได้รับเงินเดือนจากทางราชการสมทบซึ่งเมื่อรวมกับเงินเดือนจากองค์การระหว่างประเทศแล้วไม่เกินอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๓๕ ข้าราชการที่ลาติดตามคู่สมรส ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๓๕/๑[๔] ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณี ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร แต่ไม่เกินสิบสองเดือน

มาตรา ๓๖ การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหมให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

ลักษณะ ๒
เงินปีและเงินประจำตำแหน่ง
ที่จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนของสำนักพระราชวัง

มาตรา ๓๗ ผู้มีสิทธิได้รับเงินปีในปีใด ให้จ่ายเงินปีในปีนั้นให้เต็มทั้งปีไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด

มาตรา ๓๘ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรีหรือองคมนตรี ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป สำหรับเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรีหรือองคมนตรีที่พ้นจากตำแหน่ง ให้จ่ายได้เพียงวันก่อนวันพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายสำหรับเดือนที่ถึงแก่ความตายนั้นให้เต็มเดือน

มาตรา ๓๙ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้จ่ายในลักษณะเงินเดือน แต่ไม่ต้องทำบัญชีถือจ่าย

ลักษณะ ๓
บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะบำเหน็จ บำนาญ

หมวด ๑
การจ่ายบำเหน็จ บำนาญ

มาตรา ๔๐ การจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ ให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้พิจารณาสั่งจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

การจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญในกรณีผู้เคยรับบำนาญอยู่แล้วกลับเข้ารับราชการใหม่แล้วออกจากราชการครั้งหลังโดยมีสิทธิได้รับบำนาญในครั้งหลังด้วย ถ้าการรับราชการในครั้งก่อนกับครั้งหลังต่างกระทรวง ทบวง กรมกัน ให้รวมจ่ายบำนาญทางส่วนราชการที่ออกจากราชการครั้งหลัง

ในกรณีที่มีการลดหรืองดบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่และต่อมาออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลังจะจ่ายได้ต่อเมื่อกรมบัญชีกลางสั่งจ่ายให้แล้วและให้จ่ายทางส่วนราชการเดิมที่จ่ายบำนาญนั้น

[๑] ในกรณีที่การกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นการกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมือง ให้ผู้นั้นมีสิทธิเลือกขอรับบำนาญทางส่วนราชการเดิมที่ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญมาก่อน หรือทางส่วนราชการที่ออกจากราชการครั้งหลังสุด หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองในขณะนั้น

มาตรา ๔๑ บำนาญปกติและบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือนเป็นต้นไป

บำนาญพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตายหรือวันถัดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตายตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๒ ถ้าผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย นอกจากนี้ ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษจำนวนเท่ากับบำนาญรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือน แต่ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญที่ถึงแก่ความตายเป็นผู้รับบำนาญตกทอดหรือบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ไม่ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษ

ให้นำความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินช่วยพิเศษตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่กรมบัญชีกลางจะสั่งจ่ายบำนาญ ให้นับระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยพิเศษตามความในมาตรา ๒๕ ตั้งแต่วันที่กรมบัญชีกลางสั่งจ่ายบำนาญ

มาตรา ๔๓[๓] การจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร หรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นห้าวันทำการ ทั้งนี้ กรมบัญชีกลางจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๔๔[๓] การตรวจสอบการมีชีวิตของผู้รับบำนาญก่อนจ่ายบำนาญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

มาตรา ๔๔ ทวิ[๑] ให้ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมืองและเป็นผู้รับบำนาญตามมาตรา ๔๐ ไว้แล้ว มีสิทธิเปลี่ยนส่วนราชการที่จ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิม โดยอาจเลือกขอรับทางส่วนราชการเดิมที่ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญมาก่อน หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นออกจากราชการครั้งหลังสุด หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองก็ได้

หมวด ๒
การจ่ายเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะบำเหน็จ บำนาญ

มาตรา ๔๕ การจ่ายเงินตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ กฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม กฎหมายว่าด้วยบำนาญพิเศษสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้นำความในลักษณะ ๓ หมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕

๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๑๐/วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๕

๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔ ก/ตอนที่ ๑/วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๙

๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนที่ ๓๘ ก/วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๙

๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙/ตอนที่ ๙๐ ก/หน้า ๔/วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๙
เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"เงินประจำตำแหน่ง" หมายความว่า เงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

"ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ" หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนราชการและไม่เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย หรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการครูในสถาบันการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ บรรดาซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

"ปี" หมายความว่า ปีงบประมาณ

มาตรา ๔ การเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและของผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๖ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและของผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในเดือนนั้น

มาตรา ๗ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุซึ่งจะต้องระบุด้วยว่าให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในประเภทใด ตำแหน่งใด อัตราใด และให้ขาดจากเงินประจำตำแหน่งเดิมไปรับเงินประจำตำแหน่งใหม่ตั้งแต่เมื่อใด ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใหม่

มาตรา ๘ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งอื่นที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ให้จ่ายทางสังกัดใหม่และงดจ่ายเงินประจำตำแหน่งทางสังกัดเดิมตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งโอน

ในกรณีที่มีการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการทางสังกัดเดิมล่วงล้ำไปให้เบิกเงินประจำตำแหน่งทางสังกัดใหม่ส่งใช้สังกัดเดิมโดยวิธีเบิกหักผลักส่ง แล้วให้เจ้าสังกัดใหม่แจ้งการเบิกหักผลักส่งให้เจ้าสังกัดเดิมทราบ

มาตรา ๙ ในกรณีตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ถ้าจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ภายในระยะเวลาที่ผู้บังคับบัญชากำหนดตามสภาพของงานซึ่งจะต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งหรือจำเป็นต้องเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใหม่ ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งในระหว่างส่งมอบงานหรือในระหว่างเดินทางดังกล่าวในตำแหน่งใหม่

มาตรา ๑๐ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ ให้งดจ่ายเงินประจำตำแหน่งในระหว่างวันที่ผู้นั้นมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักดังกล่าว เว้นแต่

(๑) ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่มีลักษณะงานวิชาชีพหรือเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเหมือนหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่เดิม ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งได้

(๒) ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาราชการแทน หรือรักษาการในตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่างประเภทกัน ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราของตำแหน่งเดิมต่อไปนับแต่วันที่เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาราชการแทน หรือรักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๑๑ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ มิให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งสำหรับวันที่ผู้นั้นละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการ

ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งซึ่งมิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในกรณีอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง จะจ่ายเงินประจำตำแหน่งหรือไม่หรือเท่าใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควร

มาตรา ๑๒ ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๓ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในกรณีต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และข้าราชการผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่งหรือวันที่กฎหมายกำหนดให้ออก

(๒) ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง แต่ถ้ายังไม่ได้รับทราบคำสั่ง และข้าราชการผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๓) ในกรณีตาม (๑) หรือ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ให้จ่ายต่อไปได้จนถึงวันส่งมอบงานเสร็จภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะกำหนดตามสภาพของงาน แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งหรือวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

(๔) พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้จ่ายได้ถึงวันสิ้นปี

(๕) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ ให้จ่ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยอนุโลม

[๒](๖) กรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับทั้งเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้บริหารและประเภทวิชาการตามตำแหน่งวิชาการที่ครองอยู่ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งได้ทั้งสองประเภท โดยให้มีผลนับแต่วันที่มีสิทธิได้รับตามกฎหมาย

มาตรา ๑๔ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งประจำเดือนของข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ ให้จ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารให้จ่ายในวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น แต่ทั้งนี้กระทรวงการคลังจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๑๕ ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด มิให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งสำหรับวันที่ถูกสั่งพักราชการหรือวันที่ถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลาป่วย ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ในปีหนึ่งไม่เกินหกสิบวันทำการ

มาตรา ๑๗ ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลาเนื่องจากการคลอดบุตร ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๘ ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลากิจส่วนตัว ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ในปีหนึ่งไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ แต่ในปีที่เริ่มรับราชการให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

มาตรา ๑๙ ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลาพักผ่อนประจำปี ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ไม่เกินระยะเวลาที่ผู้นั้นมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

มาตรา ๒๐ ตั้งแต่เริ่มรับราชการ ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย หากได้รับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือนและได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ แล้วแต่กรณี ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๒๑ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลาไปเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งในระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ไม่เกินหกสิบวัน แต่ถ้าพ้นระยะเวลาที่ลาดังกล่าวแล้วผู้นั้นไม่ไปรายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งภายในเจ็ดวัน ให้งดจ่ายเงินประจำตำแหน่งหลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติหน้าที่หลัก

มาตรา ๒๒ ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งในระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๒๓ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ มิให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งในระหว่างลาสำหรับผู้นั้น

มาตรา ๒๔ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลาติดตามคู่สมรสมิให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาสำหรับผู้นั้น

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓/ตอนที่ ๒ ก/๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ราชกิจจานุเบกษา/ตอนพิเศษ ๘๒ ก/๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๗

๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๑๐ ก/๑๕ มกราคม ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) และการเบิกจ่ายตามโครงการจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้มีสิทธิรายบุคคลโดยตรง (โครงการจ่ายตรง) รวมทั้งเพื่อให้การเบิกจ่ายเงินดังกล่าวมีความคล่องตัว และสอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๓๕ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ กระทรวงการคลังออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกและการจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๓

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"เงินเดือน" หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทงบบุคลากรหรืองบอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

"เงินปี" หมายความว่า เงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ และให้หมายความรวมถึงเงินเบี้ยหวัดของพนักงานฝ่ายใน

"บำเหน็จบำนาญ" หมายความว่า บำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและหมายความรวมถึงเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม

"เงินประจำตำแหน่ง" หมายความว่า เงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง และให้หมายความรวมถึง เงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรีหรือองคมนตรี เงินประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ และเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

"เงินเพิ่ม" หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับข้าราชการตามที่กฎหมายกำหนด

"เงินอื่นในลักษณะเดียวกัน" หมายความว่า เงินอื่นที่กำหนดจ่ายในลักษณะเดียวกันกับเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่ม

"การเบิกเงิน" หมายความว่า การเบิกเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

"การจ่ายเงิน" หมายความว่า การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

"การเบิกจ่ายเงิน" หมายความว่า การเบิกเงินและการจ่ายเงิน

"วันจ่ายเงิน" หมายความว่า วันจ่ายเงินเดือนหรือวันจ่ายบำนาญตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐซึ่งเป็นเจ้าของงบประมาณ

"ส่วนราชการผู้เบิก" หมายความว่า ส่วนราชการซึ่งเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ

"สำนักเบิกเงินเดือน" หมายความว่า กรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้หมายความรวมถึงบุคคลอื่นซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทงบบุคลากรหรืองบอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

"ผู้เบิก" หมายความว่า ผู้เบิกตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง

ข้อ ๖ การเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้ส่วนราชการผู้เบิกมีหน้าที่ควบคุม ตรวจสอบและรับผิดชอบการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่สามารถปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งของระเบียบนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๒
การเบิกเงิน

ข้อ ๙ การเบิกเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันให้เบิกได้ตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System) เรียกโดยย่อว่า "ระบบ GFMIS"

ข้อ ๑๐ การเบิกเงินตามข้อ ๙ ซึ่งเป็นเงินค้างเบิกข้ามปี ให้ปฏิบัติตามวิธีการเบิกเงินค่าใช้จ่ายค้างเบิกข้ามปี โดยไม่ต้องมีหนังสือรับรองเงินเหลือจ่าย

กรณีที่ต้องเบิกเงินตามวรรคหนึ่งตามคำสั่งที่มีผลย้อนหลังไปในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่มีคำสั่ง โดยไม่ถือเป็นเงินค้างเบิกข้ามปี

ข้อ ๑๑ ข้าราชการการเมืองที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เงินเดือนสูงขึ้นในระหว่างเดือนให้เบิกเงินเดือนเพิ่มได้ โดยเบิกเงินเดือนตำแหน่งใหม่หักส่งใช้เงินเดือนตำแหน่งเดิม

ข้อ ๑๒ ให้ส่วนราชการผู้เบิกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

ให้ส่วนราชการตรวจสอบรายได้พึงประเมินรวมทั้งปี (รายได้ตามปีภาษี) และการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ของผู้รับเงิน เมื่อตรวจสอบถูกต้องแล้วให้ออกใบรับรองภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ส่งให้ผู้รับเงินในสังกัดและออกรายงาน ภ.ง.ด. ๑ ก พิเศษ ส่งให้กรมสรรพากร

ข้อ ๑๓ เงินที่ขอเบิกซึ่งได้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายแล้ว หากมีกรณีจะต้องนำส่งคืนคลัง เมื่อจะเบิกเงินรายนี้ใหม่ไม่ต้องหักภาษีเงินได้อีก ทั้งนี้ ไม่ว่าการเบิกและการนำเงินคืนคลังจะกระทำภายในปีงบประมาณเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

กรณีที่ส่วนราชการได้เบิกเงินงบประมาณให้แก่ผู้รับเงินเกินสิทธิที่ได้รับ และได้หักเงินบางส่วนเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไว้แล้ว ให้ส่วนราชการเบิกคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่วนที่เกินส่งใช้เงินงบประมาณด้วย

ข้อ ๑๔ การเบิกเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันประจำเดือนใด ให้เบิกพร้อมกับการเบิกเงินเดือน

ข้อ ๑๕ กรณีข้าราชการโอนหรือย้าย และเปลี่ยนสำนักเบิกเงินเดือน หรือการตัดโอนอัตราเงินเดือนที่ว่างไปตั้งจ่ายทางสำนักเบิกเงินเดือนใหม่ ให้ส่วนราชการผู้เบิกเดิมจัดทำหนังสือรับรองการจ่ายเงินครั้งสุดท้ายหรือหนังสือรับรองการโอนอัตราเงินเดือน แล้วแต่กรณี จำนวนสองฉบับ ส่งให้ส่วนราชการผู้เบิกใหม่จำนวนหนึ่งฉบับ เก็บไว้ที่ส่วนราชการผู้เบิกเดิมจำนวนหนึ่งฉบับ และให้งดเบิกเงินสำหรับข้าราชการผู้นั้น

สำหรับการเบิกเงินตามโครงการจ่ายตรง ให้ส่วนราชการผู้เบิกเดิมจัดทำหนังสือรับรองการจ่ายเงินครั้งสุดท้ายเฉพาะกรณีโอนข้าราชการ

กรณีที่มีการเบิกเงินล่วงล้ำจากสำนักเบิกเงินเดือน ให้ระบุในหนังสือรับรองการจ่ายเงินครั้งสุดท้ายว่า ให้เบิกและส่งคืนเงินในแผนงาน งาน หรือโครงการที่ได้เบิกเงินล่วงล้ำ พร้อมทั้งแจ้งรหัสหน่วยงาน ลักษณะงานโครงการ และบัญชีด้วย

หากส่วนราชการผู้เบิกใหม่ได้นำเงินส่งคืนภายหลังที่ออกหนังสือรับรองไปแล้ว ให้ส่วนราชการผู้เบิกเดิมทำหนังสือรับรองฉบับใหม่ และยกเลิกหนังสือรับรองฉบับเดิม

ส่วนที่ ๑
การเบิกเงินโดยใช้ระบบ GFMIS

ข้อ ๑๖ ให้ส่วนราชการผู้เบิกดำเนินการเพื่อเบิกเงินโดยใช้ระบบ GFMIS ดังนี้

(๑) กรณีมีเครื่อง GFMIS Terminal ให้เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลการขอเบิกเงินและบันทึกคำขอให้เบิกเงินสมทบ เงินชดเชย และการหักเงินสะสม โดยใช้ระบบ GFMIS และให้ผู้เบิกตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนส่งคำขอเบิกเงินไปยังกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ แล้วแต่กรณี ภายในวันที่สิบห้าของเดือน

(๒) กรณีไม่มีเครื่อง GFMIS Terminal ให้เจ้าหน้าที่บันทึกรายการขอเบิกเงินลงในแบบรายการขอเบิกเงินงบประมาณผ่านโปรแกรม Excel Loader และให้ผู้เบิกตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนนำข้อมูลเข้าสู่ระบบ GFMIS โดยผ่านเครื่อง GFMIS Terminal ของกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด สำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ หรือหน่วยงานอื่นที่มีเครื่อง GFMIS Terminal แล้วแต่กรณี ภายในวันที่สิบห้าของเดือน

ข้อ ๑๗ ให้กรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ แล้วแต่กรณี ดำเนินการอนุมัติคำขอเบิกเงินของส่วนราชการผู้เบิกผ่านระบบ GFMIS

ส่วนที่ ๒
การเบิกเงินตามโครงการจ่ายตรง

ข้อ ๑๘ การเบิกเงินในเดือนแรกของการเริ่มโครงการจ่ายตรง ให้ส่วนราชการนำข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับเงินแต่ละรายเข้าระบบฐานข้อมูลบุคลากรของกรมบัญชีกลาง ดังนี้

(๑) เลขที่บัญชีเงินฝากธนาคารที่มิใช่ประเภทเงินฝากประจำ

(๒) เลขประจำตัวประชาชน

(๓) ที่อยู่

(๔) รายการแสดงการลดหย่อนภาษี

(๕) รายการที่ขอเบิกและหักหนี้

(๖) ข้อมูลอื่นตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประมวลผลข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้อง

สำหรับการเบิกบำเหน็จบำนาญในเดือนแรก ให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งหนังสือรับรองการขอเบิกบำเหน็จบำนาญปกติ พร้อมหลักฐานเพิ่มเติมตามที่ระบุในใบแนบหนังสือสั่งจ่าย (ถ้ามี) ไปยังกรมบัญชีกลางตามแบบและระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๙ การเบิกเงินในเดือนต่อไป ให้ส่วนราชการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงในระบบฐานข้อมูลบุคลากรของกรมบัญชีกลาง

(๒) บันทึกรายการขอเบิกและหักหนี้

(๓) ประมวลผลข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้อง

ข้อ ๒๐ ในแต่ละเดือนให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งคำขอเบิกเงินพร้อมรายละเอียดการขอเบิกเงินไปยังกรมบัญชีกลางตามแบบและระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด

กรณีที่ส่วนราชการประสงค์จะหักเงินจากเงินที่ขอเบิกเพื่อชำระหนี้ตามความยินยอมของผู้รับเงิน ให้ส่วนราชการผู้เบิกแจ้งข้อมูลการหักเงินในคำขอเบิกเงิน หรือแบบแจ้งสรุปข้อมูลหนี้ แล้วแต่กรณี

กรณีจำนวนหนี้ของผู้รับเงิน เกินวงเงินที่ผู้รับเงินแต่ละคนมีสิทธิได้รับ ให้ส่วนราชการผู้เบิกตรวจสอบดำเนินการให้อยู่ภายในวงเงินก่อนการขอเบิกเงิน

กรณีกรมบัญชีกลางตรวจพบว่าข้อมูลการขอเบิกเงินหรือข้อมูลหนี้ไม่ถูกต้อง ให้แจ้งส่วนราชการผู้เบิกแก้ไขให้ถูกต้อง และส่งให้กรมบัญชีกลางภายในระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด

หมวด ๓
การจ่ายเงิน

ข้อ ๒๑ การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันให้จ่ายโดยใช้ระบบ GFMIS

ข้อ ๒๒ การจ่ายเงินเดือนของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ให้จ่ายตั้งแต่วันที่เข้ารับหน้าที่ ส่วนข้าราชการการเมืองอื่นให้จ่ายตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ไม่ก่อนวันที่ระบุไว้ในคำสั่ง ทั้งนี้ ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันในเดือนนั้น

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่รัฐมนตรีทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง ให้จ่ายเงินเดือนถึงวันก่อนวันที่นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๒๔ ข้าราชการการเมืองที่ได้รับแต่งตั้งหรือพ้นจากตำแหน่งในระหว่างเดือน หรือได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือนโดยประการอื่น ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มตามส่วนของจำนวนวันที่ได้รับเงินเดือนในเดือนนั้น

ข้อ ๒๕ ข้าราชการการเมืองผู้ใดดำรงตำแหน่งทางการเมืองในขณะเดียวกันเกินหนึ่งตำแหน่ง ให้ได้รับเงินเดือนในตำแหน่งที่มีอัตราเงินเดือนสูงเพียงตำแหน่งเดียว

ข้อ ๒๖ ข้าราชการการเมืองถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษเป็นจำนวนสามเท่าของอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่จริงเมื่อถึงแก่ความตาย ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

ข้อ ๒๗ ข้าราชการการเมืองไม่ได้ปฏิบัติราชการโดยประการใดก็ตาม สิทธิในการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง หรือเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ข้าราชการสังกัดส่วนราชการใด รวมทั้งส่วนราชการที่เป็นสำนักงานในต่างประเทศ ให้ได้รับเงินเดือนทางส่วนราชการนั้น ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ข้าราชการจะขอรับเงินเดือนทางส่วนราชการผู้เบิกอื่นก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๙ การจ่ายเงินล่วงล้ำในทุกกรณี ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดใหม่เบิกเงินดังกล่าวชดใช้คืนและแจ้งให้ส่วนราชการเดิมทราบ

ข้อ ๓๐ การจ่ายเงิน มิให้ส่วนราชการผู้เบิกหักเงินไว้เพื่อการใดๆ เว้นแต่จะมีหนังสือยินยอมจากข้าราชการ หรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ เพื่อชำระเงินให้แก่สหกรณ์ที่จัดตั้งโดยส่วนราชการ และค่าสวัสดิการต่างๆ ตามระเบียบว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ หรือชำระตามข้อผูกพันกับทางราชการเท่านั้น

ส่วนราชการและข้าราชการในสังกัดหรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ จะตกลงกันโดยทำเป็นหนังสือให้ความยินยอมในการจัดลำดับการหักเงินเพื่อชำระเงินตามวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องจัดลำดับการชำระเงินให้แก่ทางราชการไว้ในลำดับต้น

หนังสือให้ความยินยอมให้หักเงินและจัดลำดับการหักเงิน ให้มีผลผูกพันตลอดไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้น

ข้อ ๓๑ การจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินเกินสิทธิ ให้ส่วนราชการเรียกเงินส่วนที่เกินดังกล่าวคืนแล้วนำส่งคืนคลังตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง และระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ

ข้อ ๓๒ การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้จ่ายพร้อมกับเงินเดือน

ส่วนที่ ๑
การจ่ายเงินโดยใช้ระบบ GFMIS

ข้อ ๓๓ เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับแจ้งรายละเอียดการเบิกเงินจากส่วนราชการผ่านระบบ GFMIS แล้ว ให้กรมบัญชีกลางดำเนินการตรวจสอบรายการขอเบิก และอนุมัติคำขอเบิกเงินของส่วนราชการเพื่อจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการและโอนเงินเข้าบัญชีต่างๆ แล้วแต่กรณี

ให้กรมบัญชีกลางสั่งจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน เข้าบัญชีของส่วนราชการก่อนวันจ่ายเงินเดือนสองวันทำการ

ข้อ ๓๔ การจ่ายเงินตามข้อ ๓๓ วรรคสอง โดยนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับเงินแต่ละราย ให้ส่วนราชการผู้เบิกแจ้งรายชื่อผู้รับเงิน เลขที่บัญชีเงินฝาก และจำนวนเงินที่จะโอนเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับเงินในแบบหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีของธนาคาร พร้อมทั้งออกเช็คสั่งจ่ายเงินให้ธนาคารเป็นจำนวนเท่ากับยอดรวมที่จะให้ธนาคารเครดิตบัญชีของผู้รับเงิน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ได้มีการสั่งจ่ายเงินเข้าบัญชีของส่วนราชการแล้ว แต่อย่างช้าก่อนวันจ่ายเงินเดือนหนึ่งวันทำการ

เมื่อธนาคารได้รับเช็คและรายละเอียดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้มีอำนาจของธนาคารลงนามรับรองว่าได้รับเงินไว้เพื่อเครดิตบัญชีเงินฝากผู้รับเงินในวันจ่ายเงิน

ให้ส่วนราชการผู้เบิกจัดทำรายละเอียดตามแบบหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีของธนาคารที่กำหนดในวรรคหนึ่ง จำนวนสามฉบับ โดยส่วนราชการเก็บไว้จำนวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ธนาคารจำนวนสองฉบับและให้ธนาคารส่งฉบับที่ลงนามรับรองการเครดิตบัญชีเงินฝากคืนให้ส่วนราชการผู้เบิกเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการจ่ายต่อไป

ข้อ ๓๕ การจ่ายเงินเป็นเช็คให้แก่ผู้รับเงินในเดือนใด ให้ส่วนราชการผู้เบิกออกเช็คสั่งจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินแต่ละรายเท่ากับจำนวนที่จะต้องจ่ายในเดือนนั้นในวันจ่ายเงิน

ข้อ ๓๖ การจ่ายเงินให้ผู้รับเงินเป็นเงินสด ให้ส่วนราชการเบิกเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการ เพื่อจ่ายให้ผู้รับเงินในวันจ่ายเงิน และให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อในหลักฐานการจ่ายเงิน

ส่วนที่ ๒
การจ่ายเงินตามโครงการจ่ายตรง

ข้อ ๓๗ เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับแจ้งรายละเอียดการเบิกเงินจากส่วนราชการแล้ว ให้กรมบัญชีกลางดำเนินการตรวจสอบรายการขอเบิกและโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับเงินและบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการ (ถ้ามี) โดยแจ้งเลขที่เอกสารขอเบิกเงินให้ส่วนราชการใช้เป็นหลักฐาน

เมื่อกรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการแล้ว ให้ส่วนราชการนำเงินดังกล่าวไปชำระหนี้หรือส่งคืนคลัง แล้วแต่กรณี ต่อไป

ข้อ ๓๘ ให้กรมบัญชีกลางจัดส่งข้อมูลการจ่ายเงินของผู้รับเงินให้ธนาคาร และจัดส่งข้อมูลเงินสะสม เงินสมทบ เงินชดเชยของข้าราชการ ให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๙ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่กำหนดโดยกระทรวงการคลังหรือกรมบัญชีกลางก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ มาบังคับใช้เป็นหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์**

(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ /ตอนพิเศษ ๗๙ ง/หน้า ๑/๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ
เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ
พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๒
เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกพักราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"เงินเดือน" หมายความรวมถึงเงินอื่นๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือนด้วย

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งพักราชการ ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับข้าราชการผู้นั้นตั้งแต่วันให้พักราชการเป็นต้นไป

มาตรา ๖ กรณีที่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการได้รับราชการตามหน้าที่ล่วงเลยวันให้พักราชการเพราะมิได้รับทราบคำสั่ง ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งนั้น

ถ้าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการจำเป็นต้องส่งมอบงาน ก็ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันส่งมอบงานเสร็จ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งให้พักราชการนั้น

มาตรา ๗ เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมัวหมองให้จ่ายให้เต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือปรากฏว่า ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนด แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม

(๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิดและถูกลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย

มาตรา ๘ ถ้าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการตายเสียก่อนคดีหรือกรณีถึงที่สุด ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาและวินิจฉัยตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ว่าจะจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการหรือจะไม่จ่าย โดยอนุโลมตามมาตรา ๗

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ส. ธนะรัชต์
นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ /ตอนที่ ๖๖/หน้า ๑๗๓/๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๒

ระเบียบกรมบัญชีกลาง
ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการ โดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ เปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจกำหนดสิทธิการได้รับเงินเดือนของข้าราชการที่มิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในกรณีอื่นจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นอธิบดีกรมบัญชีกลาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ อธิบดีกรมบัญชีกลางจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ แล้วต่อมาได้มีการยกเลิก เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามคำพิพากษาของศาลหรือคำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายให้กลับเข้ารับราชการให้จ่ายเงินเดือนให้ผู้นั้นในระหว่างที่มิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งนั้น ดังนี้

(๑) กรณีมิได้กระทำความผิด หรือกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการที่มิใช่คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้จ่ายเต็มจำนวนของเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับ

(๒) กรณีได้กระทำความผิด ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกำหนด

ข้อ ๔ ในกรณีที่ข้าราชการตามข้อ ๓ ยังมิได้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ เนื่องจากได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือถึงแก่ความตายก่อนคดีถึงที่สุดหรือก่อนกรณีถึงที่สุด การจ่ายเงินเดือนในระหว่างที่มิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการให้จ่ายถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือวันที่ถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การจ่ายเงินเดือนระหว่างที่มิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัด จ่ายให้ภายในเวลา ๑ ปี นับแต่วันให้ยกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น โดยจ่ายจากเงินงบประมาณปีปัจจุบัน

ข้อ ๖ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) **ปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์**

(นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ /ตอนพิเศษ ๖๖ ง/หน้า ๕/๒ เมษายน ๒๕๕๑

พระราชกฤษฎีกา
เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ
พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ได้รับเบี้ยหวัดหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ เรียกโดยย่อว่า "ช.ค.บ." ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท

ผู้ได้รับเบี้ยหวัดหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่พันสองร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับเบี้ยหวัดบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันสองร้อยบาท

มาตรา ๔ [๑] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท หรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท หรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๔ ทวิ [๒] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท หรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการแต่ละประเภท ตามกฎหมายว่าด้วยการให้ปรับใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีอัตราเงินเดือนทหาร บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรม หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ แล้วแต่กรณี ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสามสิบเก้าของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับแต่ทั้งนี้ เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามวรรคนี้กับเบี้ยหวัดหรือบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการแต่ละประเภทดังกล่าว

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๒๓ เป็นต้นมา และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการแต่ละประเภทตามกฎหมายว่าด้วยการให้ปรับใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชีอัตราเงินเดือนทหาร บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรม หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ แล้วแต่กรณีให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบหกของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับแต่ทั้งนี้ เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามวรรคนี้กับเบี้ยหวัดหรือบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการแต่ละประเภทดังกล่าว

สำหรับผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ให้ถือบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิในบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดนั้น

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญรายใดไม่อาจนำอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการแต่ละประเภทมาใช้บังคับ ให้ใช้อัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนหมายเลข ๓

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔ ตรี [๓] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตรา ดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ และ ช.ค.บ. ตามมาตรา ๓ มาตรา ๔ หรือมาตรา ๔ ทวิ แล้วแต่กรณี อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละหกของจำนวนเบี้ยหวัดบำนาญ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละหกของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ [๑]

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔ จัตวา [๔] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตรา ดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ และ ช.ค.บ. ตามมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๔ ทวิ หรือมาตรา ๔ ตรี แล้วแต่กรณี อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนเบี้ยหวัดบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔ เบญจ[๕] ผู้ได้รับบำนาญปกติที่มีเวลาราชการรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ และได้รับ ช.ค.บ. ตามมาตรา ๓ มาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๔ ตรี หรือมาตรา ๔ จัตวา แล้วแต่กรณี อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตรา ดังนี้

(๑) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงแปดสิบปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงสามพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวนสามพันบาทหักด้วยบำนาญปกติ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

(๒) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่แปดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงเก้าสิบปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงห้าพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวนห้าพันบาทหักด้วยบำนาญปกติ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

(๓) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่เก้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงหกพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวนหกพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

มาตรา ๔ ฉ[๖] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วและยังคงได้รับสิทธิหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตรา ดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญก่อนวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๑ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึงวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละยี่สิบของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๓) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบสองของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔ สัตต[๗] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบเอ็ดของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบเอ็ดของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔ อัฏฐ[๘] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสามของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสามของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔ นว [๑๒] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้ว ต่ำกว่าเดือนละหกพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนหกพันบาทหักด้วยจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

มาตรา ๔ ทศ[๓๐] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔ เอกาทศ[๓๑] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔ ทวาทศ[๓๒] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๕[๖] ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามมาตรา ๓ หรือมาตรา ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖ การจ่าย ช.ค.บ. ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ช.ค.บ. เพียงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๗ การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ส. โหตระกิตย์
รองนายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๕ ตอนที่ ๑๑๕ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๒๑

๑. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๙๗/ตอนที่ ๓๙/วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๒๓
๒. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๙๙/ตอนที่ ๒๑/วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕
๓. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๖/ตอนที่ ๑๑/วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๓๒
๔. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๗/ตอนที่ ๕๖/วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๓
๕. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๓ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๗/ตอนที่ ๒๔๓/วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๓
๖. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๗๐/วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕
๗. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๑๒/ตอนที่ ๕ ก/วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๘
๘. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๑/ตอนที่ ๓๙ ก/วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๗
๙. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๒/ตอนที่ ๘๕ ก/วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘
๑๐. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๘ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๒/ตอนที่ ๑๑๐ ก/วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
๑๑. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๑๐๒ ก/วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๐
๑๒. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๔๖ ก/วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒
๑๓. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๒๒ ก/วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ
พ.ศ. ๒๕๓๓

เพื่ออนุวัติตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑ กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๓๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓

(๓) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และความตกลงอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ช.ค.บ." หมายความถึง เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

"ผู้เบิก" หมายความถึง ผู้เบิกและผู้เบิกแทนตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง

"สำนักเบิกบำนาญ" หมายความถึง กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลัง

ข้อ ๕* ให้ผู้มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๔ เบญจ หรือมาตราอื่นใดที่พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญกำหนดเกณฑ์การได้รับ ช.ค.บ. เมื่อผู้มีสิทธิมีคุณสมบัติเข้าเกณฑ์ตามที่มาตรานั้นกำหนด ยื่นคำขอเบิกเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด สำหรับ ช.ค.บ. ตามมาตราอื่นไม่ต้องยื่นคำขอ

ข้อ ๖ เมื่อผู้เบิกตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้ยื่นคำขอเบิกเงินตามข้อ ๕ เป็นผู้มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ถูกต้องตรงตามสิทธิที่ขอเบิก ให้ลงลายมือชื่อในคำขอเบิกเงิน และดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้ต่อไป

ข้อ ๗ การเบิกจ่าย ช.ค.บ. จากคลัง ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้ส่วนราชการผู้เบิกใช้ฎีกาเงินงบประมาณ

(๒) ให้เบิกจ่าย ช.ค.บ. จากเงินงบประมาณรายจ่าย งบกลางรายการเบี้ยหวัดบำนาญ

(๓) ในช่อง "หมวดรายจ่าย" หน้าฎีกา ให้เขียนว่า "เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ" และช่อง "ประเภท" หลังฎีกาให้เขียนว่า "ช.ค.บ." พร้อมทั้งแสดงรายละเอียดในช่อง "รายการ" ว่าเป็น ช.ค.บ. ประจำเดือนใด ตามมาตราใด จำนวนคน และจำนวนเงินขอเบิกทั้งสิ้น

(๔) การวางฎีกาเบิก ช.ค.บ. ทุกมาตรา ให้รวมในฎีกาฉบับเดียวกันโดยแยกต่างหากจากฎีกาเบิกเบี้ยหวัดบำนาญ

(๕) กรณีที่มีการเบิก ช.ค.บ. ไม่เต็มเดือนรวมในฎีกาเดียวกัน ให้แยกรายการเบิกเป็นรายการหนึ่งต่างหากจากการเบิก ช.ค.บ. เต็มเดือน

ข้อ ๘ ฎีกาเบิก ช.ค.บ. ให้มีเอกสารประกอบฎีกา ดังนี้

(๑) กรณีขอเบิก ช.ค.บ. ครั้งแรก ให้ผู้เบิกทำรายละเอียดแสดงรายชื่อผู้ขอรับ ช.ค.บ. จำนวนเงินที่ขอเบิกเป็นรายบุคคล ในแบบแนบฎีกา (ฎ. ๑/๑) แนบพร้อมกับฎีกา ๑ ฉบับ และใช้ประกอบงบเดือนส่งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคประจำเขตตรวจสอบ ๑ ฉบับ

(๒) การเบิก ช.ค.บ. ในเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง ให้แสดงรายละเอียดในแบบแนบฎีกา (ฎ. ๑/๒)

(๓) การเบิก ช.ค.บ. ในเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง ให้ผู้เบิกรับรองไว้ที่หลังฎีกาด้วย

ข้อ ๙ ภาษีเงินได้สำหรับ ช.ค.บ. ที่ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญได้รับ ให้นำไปคำนวณหักจากเบี้ยหวัดบำนาญในฎีกาเบิกเบี้ยหวัดบำนาญ

ข้อ ๑๐ ช.ค.บ. ที่เบิกจากคลัง ถ้าไม่ได้จ่าย หรือจ่ายไม่หมด หรือได้รับคืน ให้นำส่งคลังภายในเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง โดยให้แสดงรายชื่อและจำนวนเงินพร้อมทั้งเหตุผลในใบนำส่ง

ข้อ ๑๑ การจ่าย ช.ค.บ. ให้แก่ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ ให้ส่วนราชการผู้เบิกลงรายการจ่ายในทะเบียนหรือบัตรจ่ายเบี้ยหวัดหรือบำนาญ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ให้ส่วนราชการผู้เบิกบันทึกรายการจ่าย ช.ค.บ. ในทะเบียนรายจ่ายงบกลาง แยกต่างหากจากประเภทเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ

ข้อ ๑๓ ให้สำนักเบิกบำนาญบันทึกรายจ่าย ช.ค.บ ในบัตรเบี้ยหวัดบำนาญด้วย

ข้อ ๑๔ กรณีโอนเบี้ยหวัดบำนาญไปจ่ายทางสำนักเบิกบำนาญอื่นให้ส่วนราชการผู้เบิกแจ้งการรับ ช.ค.บ. แต่ละมาตราไว้ในหนังสือสำคัญการโอนเบี้ยหวัดบำนาญด้วย

กรณีหมดสิทธิรับเบี้ยหวัดบำนาญทางส่วนภูมิภาค ให้ผู้เบิกหมายเหตุการหมดสิทธิรับ ช.ค.บ. แต่ละมาตราในแบบแจ้งการหมดสิทธิรับเบี้ยหวัดบำนาญต่อสำนักงานคลังและให้คลังส่งแบบแจ้งการหมดสิทธิรับเบี้ยหวัดบำนาญไปยังกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๑๕ กรณีส่วนราชการใดไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๖ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓

(ลงชื่อ) **ประมวล สภาวสุ**

(นายประมวล สภาวสุ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

๑ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕

คำขอเบิกเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความเท่าที่จำเป็น

๑. ข้าพเจ้า.....รับ ☐ เบี้ยหวัด ☐ บำนาญปกติ
☐ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ☐ บำนาญพิเศษ ☐ บำนาญตกทอด
เดือนละ.....บาท รับทาง .....

๒. ข้าพเจ้า ☐ ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ หรือราชการส่วนท้องถิ่น
☐ ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างในรัฐวิสาหกิจ
☐ ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างในองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๓. ข้าพเจ้ารับรองว่าข้อความที่ระบุข้างต้นเป็นความจริงและข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยค่าครองชีพตามพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญเป็นเงินเดือนละ.....บาท
(.....)

(ลงชื่อ.....ผู้ขอรับเงิน ช.ค.บ.)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

๔. ได้ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเงินมีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

(ลงชื่อ) .....ผู้เบิก
ตำแหน่ง .....

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๔ การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใดๆ ซึ่งจะนับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการได้ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ต้องเป็นการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือเป็นการสั่งให้ไปทำการอย่างอื่นซึ่งมิใช่การสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือปลัดกระทรวงที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมาย ทั้งนี้ ให้มีระยะเวลาการไปปฏิบัติงานหรือไปทำการไม่เกินสี่ปีและการไปปฏิบัติงานหรือไปทำการดังกล่าวต้องเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ

การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใดๆ ตามวรรคหนึ่ง หากมีระยะเวลาเกินหนึ่งปีให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามกฎหมายสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการและให้ถือเป็นการออกจากราชการเพื่อไปปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี

ให้ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใดๆ ตามวรรคหนึ่ง ไม่ได้รับเงินเดือนจากทางราชการเว้นแต่อัตราเงินเดือนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานอื่นต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนจากทางราชการสมทบซึ่งเมื่อรวมกันแล้วไม่เกินอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๕ กรณีที่ครบกำหนดเวลาสั่งให้ข้าราชการไปทำการใดๆ หรือกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นสมควรเรียกข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใดๆ กลับมาปฏิบัติงานก่อนระยะเวลาที่สั่งให้ไปสิ้นสุดลง ข้าราชการผู้นั้นต้องกลับมาปฏิบัติงานภายในกำหนดเวลาหรือตามคำสั่งโดยให้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่ต่ำกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่ต่ำกว่าเดิมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการผู้นั้นกำหนด

มาตรา ๖ กรณีที่ครบกำหนดเวลาสั่งให้ข้าราชการไปทำการใดๆ หรือกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นสมควรเรียกข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใดๆ กลับมาปฏิบัติงานก่อนระยะเวลาที่สั่งให้ไปสิ้นสุดลง แต่ข้าราชการผู้นั้นไม่กลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาหรือตามคำสั่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นการสั่งให้ข้าราชการไปทำการใดๆ ที่มีระยะเวลาเกินหนึ่งปี ซึ่งผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามกฎหมายได้สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๔ วรรคสอง ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปทำการใดๆ โดยให้ถือว่าตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้นเป็นตำแหน่งว่าง

(๒) กรณีเป็นการสั่งให้ข้าราชการไปทำการใดๆ ที่มีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หากข้าราชการผู้นั้นไม่กลับมาปฏิบัติงานเป็นเวลาเกินสิบห้าวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาหรือตามคำสั่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นละทิ้งหน้าที่ราชการ จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๗ ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใดๆ จะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการประจำตลอดมา เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) เป็นผู้ที่มีอายุไม่เกินห้าสิบสองปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปทำการใดๆ

(๓) มีความรู้ ความสามารถที่เหมาะสม มีความประพฤติเรียบร้อย และไม่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย

(๔) สำหรับผู้ที่เคยไปทำการใดๆ มาก่อนแล้ว จะต้องมีเวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหลังจากที่เดินทางกลับจากการไปทำการใดๆ ครั้งสุดท้าย

มาตรา ๘ การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใดๆ ในหน่วยงานที่มิใช่องค์การระหว่างประเทศ หน่วยงานนั้นต้องเป็นหน่วยงานลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสำนักงานเลขาธิการหรือสถาบันภายในกรอบความร่วมมือด้านพหุภาคี

(๒) เป็นองค์การเอกชนต่างประเทศตามที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๓) เป็นฝ่ายธุรการขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

(๔) เป็นรัฐวิสาหกิจ

(๕) เป็นองค์การมหาชน

(๖) เป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ

(๗) เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะของหน่วยงาน

(๘) เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการบริหารที่คล่องตัวแยกจากส่วนราชการ

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือไปทำการอย่างอื่นนอกเหนือไปจากที่กำหนดในมาตรา ๔ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าการอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานหรือไปทำการดังกล่าว มีเหตุอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่ง ก็อาจพิจารณาอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานหรือไปทำการดังกล่าวได้

มาตรา ๑๐ การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใดๆ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้มีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าระยะเวลาที่สั่งการไว้จะสิ้นสุดลง และหากมีการสั่งให้ข้าราชการดังกล่าวไปทำการใดๆ ต่อไป ให้นับรวมระยะเวลาไปทำการดังกล่าวเป็นระยะเวลาตามมาตรา ๔ ด้วย

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ /ตอนที่ ๑๐ ก/หน้า ๔/๑๕ มกราคม ๒๕๕๑

พระราชกฤษฎีกา
เงินช่วยเหลือผู้ซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ พ.ศ. ๒๕๔๒"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการประเภทอื่นที่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

"โครงการ" หมายความว่า โครงการให้เงินช่วยเหลือผู้ซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุ

"เงินเดือนเดือนสุดท้าย" หมายความว่า เงินที่ได้รับจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ และหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ และหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มอย่างอื่นๆ ส่วนข้าราชการตำรวจ ซึ่งกรมตำรวจสั่งแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจโดยได้รับเงินเดือนจากผู้ว่าจ้าง เงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายความว่า เงินเดือนที่ผู้ว่าจ้างจ่ายตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามอัตราเงินเดือนที่ได้รับตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ และหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ และหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มอย่างอื่นๆ

"เวลาราชการ" หมายความว่า เวลาราชการที่ข้าราชการรับราชการมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการโดยไม่ให้นับเศษของปี และไม่รวมถึงเวลาราชการที่มีสิทธิได้นับเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ

"เวลาราชการที่เหลือ" หมายความว่า เวลาตั้งแต่วันที่ข้าราชการลาออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

มาตรา ๔ เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรที่จะให้มีโครงการให้เงินช่วยเหลือข้าราชการซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุตามพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ให้กระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ. สำนักงบประมาณ และส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำรายละเอียดของโครงการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติต่อไป

รายละเอียดของโครงการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการโครงการซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการรายใดเข้าร่วมโครงการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ผู้แทนสำนักงบประมาณและผู้แทนส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องตามจำนวนที่เหมาะสม

(๒) ประมาณการข้าราชการที่จะเข้าร่วมโครงการ

(๓) หลักเกณฑ์และวิธีการแสดงความจำนงของข้าราชการที่จะเข้าร่วมโครงการ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาการแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการโครงการไปยังข้าราชการซึ่งได้แสดงความจำนงเข้าร่วมโครงการ

มาตรา ๕ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติรายละเอียดของโครงการตามมาตรา ๔ วรรคสอง ในปีงบประมาณใด ให้เริ่มใช้โครงการในปีงบประมาณถัดไป

มาตรา ๖ อัตราเงินช่วยเหลือข้าราชการซึ่งลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗ ข้าราชการที่จะแสดงความจำนงเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือตามโครงการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑)[๑] มีอายุตั้งแต่สี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปสำหรับข้าราชการทหารหรือมีอายุตั้งแต่ห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปสำหรับข้าราชการอื่น หรือมีเวลาราชการตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งนี้ ให้นับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ลาออกจากราชการตามโครงการ

(๒) มีเวลาราชการที่เหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ลาออกจากราชการตามโครงการ

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถูกสอบสวนหรือสอบหาข้อเท็จจริงทางวินัยหรือพิจารณาโทษทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ หรือเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๔) ไม่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องออกจากราชการไม่ว่ากรณีใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ

มาตรา ๘ ให้ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุตามโครงการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นรับบำเหน็จ ให้ได้รับเงินช่วยเหลือในอัตราเจ็ดเท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย โดยแบ่งจ่ายเป็นสองงวดในจำนวนเท่ากัน และจ่ายให้ปีละงวด

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับเงินช่วยเหลือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ตาม (๑) รวมทั้งเงินช่วยเหลือรายเดือนผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญเรียกโดยย่อว่า "ช.ร.บ." ซึ่งคำนวณจากอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการที่เหลือหารด้วยห้าสิบ ทั้งนี้ จำนวนเงิน ช.ร.บ. นี้ ต้องไม่สูงกว่าร้อยละยี่สิบของเงินเดือนเดือนสุดท้าย และเมื่อนำไปรวมกับเบี้ยหวัดหรือบำนาญหรือเงินเพิ่มอื่นๆ แล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้าย

เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายความรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ลาออกจากราชการตามโครงการด้วย

มาตรา ๙ การจ่าย ช.ร.บ. ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ ช.ร.บ. ให้เบิกจ่ายพร้อมกับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับ ช.ร.บ. ถึงแก่ความตายให้จ่าย ช.ร.บ. ถึงวันที่ถึงแก่ความตาย โดยให้จ่ายตามส่วนแห่งจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับ และจะนำ ช.ร.บ. ไปรวมกับบำนาญหรือเงินเพิ่มพิเศษอื่นๆ ในการคำนวณบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษไม่ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินตามมาตรา ๗ ถึงแก่ความตายก่อนได้รับเงินช่วยเหลือดังกล่าว ให้จ่ายเงินช่วยเหลือนั้นแก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้นั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๗ ได้กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ หรือกลับเข้าทำงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างประจำในรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน ให้ผู้นั้นหมดสิทธิรับเงินช่วยเหลือตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานดังกล่าว และให้ส่งคืนเงินช่วยเหลือที่ได้รับไว้ทั้งหมดพร้อมทั้งดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำสิบสองเดือนของธนาคารออมสินให้แก่กระทรวงการคลังตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับ ช.ร.บ. ได้กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองและได้เลิกรับบำนาญเพื่อนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลัง ก็ให้ระงับการจ่าย ช.ร.บ. ตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการนั้นและเมื่อผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้วก็ให้มีสิทธิได้รับ ช.ร.บ. ตามจำนวนที่เคยได้รับต่อไป

มาตรา ๑๓ ผู้ซึ่งรับเบี้ยหวัดเมื่อย้ายประเภทไปเป็นผู้รับบำเหน็จเหตุทดแทนให้ผู้นั้นหมดสิทธิรับ ช.ร.บ. ตั้งแต่วันที่ย้ายประเภทเป็นต้นไป

มาตรา ๑๔ ผู้ซึ่งรับ ช.ร.บ. ผู้ใดเสียสิทธิรับบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเสียสิทธิรับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ให้ผู้นั้นหมดสิทธิรับ ช.ร.บ. ตั้งแต่วันเสียสิทธิดังกล่าว

มาตรา ๑๕ ให้โครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิตข้าราชการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกานี้ และให้ข้าราชการที่ได้แสดงความจำนง โดยขอลาออกจากราชการเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือตามโครงการดังกล่าวและได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมโครงการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๓ ก ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒

๑. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙๗ ก ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๓

พระราชกฤษฎีกา
เงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการ
ตามมาตรการของรัฐบาล
พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการของรัฐบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๔๗"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการประเภทอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

"มาตรการ ๑" หมายความว่า มาตรการสนับสนุนสำหรับข้าราชการซึ่งออกจากราชการเพื่อเริ่มอาชีพใหม่นอกระบบราชการ

"มาตรการ ๒" หมายความว่า มาตรการสนับสนุนสำหรับข้าราชการซึ่งออกจากราชการเพราะเหตุได้รับผลกระทบจากการปรับระบบราชการ

"เงินเดือนเดือนสุดท้าย" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินที่ได้เลื่อนขั้นในวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และเงินประจำตำแหน่ง แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มทุกประเภท

"เงินประจำตำแหน่ง" หมายความว่า เงินประจำตำแหน่งตามบัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ที่ได้รับอยู่ในวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึง

(๑) เงินประจำตำแหน่งของผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งแต่ได้งดไว้โดยเลือกรับเงินประเภทอื่นแทน

(๒) เงินค่าตอบแทนของผู้มีสิทธิได้รับในอัตราเท่ากับเงินประจำตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๕

"เงินช่วยเหลือ" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการในโครงการตามมาตรการ ๑ หรือมาตรการ ๒

"เวลาราชการ" หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการรับราชการมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แต่ไม่รวมถึงเวลาราชการที่มีสิทธิได้นับเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ

"เวลาราชการที่เหลือ" หมายความว่า เวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้ประสงค์จะออกจากราชการมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

มาตรา ๔ ข้าราชการซึ่งจะเข้าร่วมโครงการตามมาตรการ ๑ หรือมาตรการ ๒ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการ ๑ มีอายุตั้งแต่ห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป เว้นแต่ข้าราชการทหารต้องมีอายุตั้งแต่สี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป หรือมีเวลาราชการตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งนี้ ให้นับถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีเวลาราชการที่เหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มาตรการ ๒ เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการปรับระบบราชการตามบัญชีรายชื่อที่ส่วนราชการจัดทำขึ้น ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกำหนด โดยไม่จำกัดอายุและเวลาราชการ และมีเวลาราชการที่เหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา ๕ ข้าราชการซึ่งจะเข้าร่วมโครงการตามมาตรการ ๑ หรือมาตรการ ๒ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาและต้องไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถูกสอบสวน หรืออยู่ในระหว่างการดำเนินการลงโทษทางวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ หรือเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๒) เป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องออกจากราชการไม่ว่ากรณีใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ

(๓) เป็นผู้อยู่ระหว่างปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับส่วนราชการในการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย เว้นแต่จะได้ยินยอมชดใช้เงินตามสัญญาผูกพันที่ได้ทำไว้กับราชการ

มาตรา ๖ การอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการในโครงการตามมาตรการ ๑ หรือมาตรการ ๒ แล้วแต่กรณี ให้กระทำได้ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนข้าราชการที่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการของแต่ละโครงการของส่วนราชการนั้น ในกรณีมีเศษถ้าถึงครึ่งให้ปัดเป็นหนึ่ง

ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราชการ คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติให้ส่วนราชการใดอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการเกินอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อเข้าร่วมโครงการตามมาตรการ ๑ หรือมาตรการ ๒ ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ สำหรับวิธีการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งถึงแก่ความตายก่อนได้รับเงินช่วยเหลือ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๘ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ข้าราชการตามมาตรา ๗ เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนปีของเวลาราชการที่เหลือบวกด้วยแปดและคูณด้วยเงินเดือนเดือนสุดท้าย แต่ทั้งนี้เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินสิบห้าเท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การนับเวลาราชการที่เหลือตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณเป็นปี แต่ถ้ามีเศษของปีถึงครึ่งปีให้ได้รับเงินช่วยเหลือเพิ่มขึ้นอีกครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การรับเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง ไม่ตัดสิทธิของข้าราชการที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ทางราชการให้แก่ผู้รับบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๙ ภายในระยะเวลาสามเดือนนับแต่วันที่อนุญาตให้ลาออกจากราชการ หากปรากฏว่าข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามมาตรา ๗ ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔ หรือมีลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามมาตรา ๕ ให้ข้าราชการผู้นั้นไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๘ และให้ส่วนราชการที่อนุญาตให้ลาออกจากราชการเรียกเงินช่วยเหลือคืนโดยผู้นั้นต้องคืนเงินภายในเวลาและตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งประสงค์จะกลับเข้ารับราชการ และมิใช่กรณีที่เป็นผู้มีลักษณะตามมาตรา ๕ (๑) หรือ (๒) ให้หัวหน้าส่วนราชการซึ่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าเดิม แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่ทางราชการให้แก่ผู้นั้นในระหว่างที่ไม่ได้ปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ ผู้ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๘ แล้ว หากกลับเข้าเป็นข้าราชการประจำในส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับของฝ่ายบริหารอีก ให้ผู้นั้นส่งคืนเงินช่วยเหลือที่ได้รับไว้ทั้งหมดพร้อมทั้งดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำสิบสองเดือนของธนาคารออมสินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๑ ให้โครงการตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกานี้ และให้ข้าราชการซึ่งได้แสดงความจำนงและได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมโครงการดังกล่าวก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเป็นการแสดงความจำนงและได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมโครงการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๑๔ ก ๘ เมษายน ๒๕๔๗

พระราชกฤษฎีกา
เงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการของรัฐบาล ในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการของรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการของรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการประเภทอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

"เงินช่วยเหลือ" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการตามกรณีที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานี้

"เงินเดือนเดือนสุดท้าย" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ แต่ไม่รวมถึงเงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มทุกประเภท

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการในวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

(๑) ข้าราชการซึ่งมีผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ ในรอบระยะเวลาระหว่าง วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่อยู่ในข่ายต้องเข้ารับการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน แต่เลือกที่จะออกจากราชการโดยไม่เข้ารับการพัฒนาดังกล่าว

(๒) ข้าราชการซึ่งเจ็บป่วยด้านสุขภาพทางกายหรือสุขภาพทางจิตตามผลการตรวจสุขภาพอย่างเป็นทางการของแพทย์ ทำให้ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอและถูกสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๕ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑) ต้องมีเวลาราชการที่เหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นครบเกษียณอายุราชการ

(๒) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถูกสอบสวน หรืออยู่ในระหว่างการดำเนินการลงโทษทางวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ หรือเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องออกจากราชการไม่ว่ากรณีใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ

(๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับส่วนราชการในการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย เว้นแต่จะได้ยินยอมชดใช้เงินตามสัญญาผูกพันที่ได้ทำไว้กับราชการ

มาตรา ๖ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการตามมาตรา ๔ ในอัตราแปดเท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การรับเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง ไม่ตัดสิทธิของข้าราชการที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ทางราชการให้แก่ผู้รับบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๗ ในกรณีข้าราชการซึ่งมีสิทธิรับเงินช่วยเหลือถึงแก่ความตายก่อนได้รับเงินช่วยเหลือให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๘ ภายในระยะเวลาสามเดือนนับแต่วันที่ออกจากราชการ หากปรากฏว่าข้าราชการซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามมาตรา ๕ ให้ข้าราชการผู้นั้นไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๖ และให้ส่วนราชการที่อนุญาตให้ลาออกหรือสั่งให้ออกจากราชการเรียกเงินช่วยเหลือคืน โดยผู้นั้นต้องคืนเงินช่วยเหลือภายในเวลาและตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งประสงค์จะกลับเข้ารับราชการ และมิใช่กรณีที่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ (๒) หรือ (๓) ให้หัวหน้าส่วนราชการซึ่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าเดิม แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่ทางราชการให้แก่ผู้นั้นในระหว่างที่ไม่ได้ปฏิบัติราชการ

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ผู้ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๖ แล้วหากกลับเข้าเป็นข้าราชการประจำในส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับของฝ่ายบริหารอีกให้ผู้นั้นส่งคืนเงินช่วยเหลือที่ได้รับไว้ทั้งหมด พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำสิบสองเดือนของธนาคารออมสิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒ ก ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

พระราชกฤษฎีกา
เงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการ
ปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓[๒] ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา

"โครงการ" หมายความว่า โครงการให้เงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการ

"เงินเดือนเดือนสุดท้าย" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเดือนที่ได้เลื่อนครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ และเงินประจำตำแหน่ง แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มทุกประเภท

"เงินประจำตำแหน่ง" หมายความว่า เงินประจำตำแหน่งตามบัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง หรือเงินวิทยฐานะตามบัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับในเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึง

(๑) เงินประจำตำแหน่งของผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งแต่ได้งดไว้โดยเลือกรับเงินประเภทอื่นแทน

(๒) เงินค่าตอบแทนของผู้มีสิทธิได้รับในอัตราเท่ากับเงินประจำตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่

"เงินช่วยเหลือ" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการ

"เวลาราชการ" หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการรับราชการมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แต่ไม่รวมถึงเวลาราชการที่มีสิทธิได้นับเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ

"เวลาราชการที่เหลือ" หมายความว่า เวลาตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้ประสงค์จะลาออกจากราชการมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

มาตรา ๔* ภายใต้บังคับมาตรา ๕ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิเข้าร่วมโครงการต้องเป็นข้าราชการในสังกัดส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนราชการที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกจากระบบราชการ

(๒) ส่วนราชการที่ประสงค์จะยุบเลิกบางภารกิจ

(๓) ส่วนราชการที่มีอัตรากำลังเกินความจำเป็น

(๔) ส่วนราชการที่มีจำนวนข้าราชการอายุตั้งแต่ห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปมากกว่าร้อยละสิบของจำนวนข้าราชการทั้งหมดของส่วนราชการนั้น หรือ

(๕) ส่วนราชการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕ ข้าราชการซึ่งจะเข้าร่วมโครงการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ในวันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ

(๑)[๑] มีอายุตั้งแต่ห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป เว้นแต่ข้าราชการทหารต้องมีอายุตั้งแต่สี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป หรือมีเวลาราชการตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งนี้ ให้นับถึงวันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ

(๒)[๒] มีเวลาราชการที่เหลือ ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ

(๓)[๓] ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถูกสอบสวน หรืออยู่ในระหว่างการดำเนินการลงโทษทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ หรือเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องออกจากราชการไม่ว่ากรณีใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้นๆ

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับส่วนราชการในการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย เว้นแต่จะยินยอมชดใช้เงินตามสัญญาผูกพันที่ได้ทำไว้กับราชการและได้ปฏิบัติราชการชดใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยนั้น

วันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่งต้องอยู่ในระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขของโครงการ

มาตรา ๖ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามโครงการเป็นจำนวนเท่ากับจำนวนปีของเวลาราชการที่เหลือบวกด้วยแปดและคูณด้วยเงินเดือนเดือนสุดท้าย แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินสิบห้าเท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การนับเวลาราชการที่เหลือตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณเป็นปี แต่ถ้ามีเศษของปีถึงครึ่งปีให้ได้รับเงินช่วยเหลือเพิ่มขึ้นอีกครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การรับเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง ไม่ตัดสิทธิของข้าราชการที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ทางราชการให้แก่ผู้รับบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๗ ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๖ ถึงแก่ความตายก่อนได้รับเงินช่วยเหลือ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๘ ภายในระยะเวลาสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ หากปรากฏว่าข้าราชการซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามมาตรา ๕ ข้าราชการผู้นั้นไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๖ และให้ส่วนราชการที่อนุญาตให้ลาออกจากราชการเรียกเงินช่วยเหลือคืน โดยผู้นั้นต้องคืนเงินช่วยเหลือภายในเวลาและตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งประสงค์จะกลับเข้ารับราชการ และมิใช่กรณีที่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ (๓) หรือ (๔) ให้หัวหน้าส่วนราชการซึ่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าเดิมแต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่ทางราชการให้แก่ผู้นั้นในระหว่างที่ไม่ได้ปฏิบัติราชการ

มาตรา ๙[๒] ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ผู้ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๖ แล้ว หากกลับเข้าเป็นข้าราชการประจำในส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับของฝ่ายบริหาร หรือส่วนราชการสังกัดรัฐสภาอีก ให้ผู้นั้นส่งคืนเงินช่วยเหลือที่ได้รับไว้ทั้งหมด พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำสิบสองเดือนของธนาคารออมสินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๐[๑] ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับผู้ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๖ แล้ว และต่อมาได้รับการบรรจุเป็นพนักงานราชการ หรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่สัญญาจ้างมีระยะเวลาเกินหนึ่งปี โดยให้นับรวมระยะเวลาการต่ออายุสัญญาจ้างด้วย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ทั้งที่เป็นส่วนราชการและที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ โดยผู้นั้นได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของสถานศึกษาของรัฐนั้น

มาตรา ๑๑ ให้โครงการตามมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังของส่วนราชการที่ส่วนราชการตามมาตรา ๔ ได้ดำเนินการก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เป็นโครงการตามพระราชกฤษฎีกานี้ และให้ข้าราชการซึ่งแสดงความประสงค์และได้รับการอนุมัติเข้าร่วมโครงการดังกล่าวก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เป็นการแสดงความประสงค์และได้รับการอนุมัติเข้าร่วมโครงการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๗๐ ก ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑

๑. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๑๖ ก ๕ มีนาคม ๒๕๕๓

๒. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๘๙ ก ๑๔ กันยายน ๒๕๕๕

กรมบัญชีกลาง

ลูกจ้างของส่วนราชการและเงินทำขวัญ

กรมบัญชีกลาง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง
พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๖

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ในส่วนราชการของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณ ในส่วนราชการของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

"เงินเดือน" หมายความว่า เงินเดือนตามอัตราที่ได้รับจริง และให้หมายความรวมถึงเงินเพิ่มค่าวิชา (พ.ค.ว.) เงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ (พ.ล.ฐ.) และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

"ค่าจ้าง" หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมงตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างสำหรับการทำงานปกติ และให้หมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวันประเภทที่ทำงานในวันเสาร์ด้วย ให้คิดค่าจ้างยี่สิบหกวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน ส่วนประเภทที่ไม่ทำงานในวันเสาร์ให้คิดค่าจ้างยี่สิบสองวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวันแล้วคิดเป็นหนึ่งเดือนตามวรรคสอง

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินทำขวัญตามข้อ ๖ ลูกจ้างผู้ใดได้รับค่าจ้างรายเดือนหรือเทียบเป็นรายเดือนแล้วต่ำกว่าสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ใช้อัตราค่าจ้างเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาทเป็นเกณฑ์คำนวณ

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๘ และข้อ ๙ ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจนพิการถึงสูญเสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไปเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ แต่ยังสามารถรับราชการต่อไปได้ ให้ได้รับเงินทำขวัญเป็นเงินก้อนในอัตราดังนี้

(๑) แขนขาดหนึ่งข้าง	ให้ได้รับยี่สิบสี่เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๒) ขาขาดหนึ่งข้าง	ให้ได้รับยี่สิบสองเท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๓) มือขาดหนึ่งข้าง	ให้ได้รับสิบแปดเท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๔) เท้าขาดหนึ่งข้าง	ให้ได้รับสิบห้าเท่าของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๕) สูญเสียลูกตาหนึ่งข้าง	ให้ได้รับสิบเอ็ดเท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๖) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไปหรือสูญเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่สามต่อหกสิบหรือมากกว่าของตาหนึ่งข้าง หรือสูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน (Binocular Vision)	ให้ได้รับสิบเอ็ดเท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๗) หูหนวกทั้งสองข้าง	ให้ได้รับเก้าเท่าของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๘) หูหนวกหนึ่งข้าง	ให้ได้รับสี่เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๙) นิ้วหัวแม่มือขาดหนึ่งนิ้ว	ให้ได้รับสี่เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค้าจ้าง
(๑๐) นิ้วชี้ขาดหนึ่งนิ้ว	ให้ได้รับสามเท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค้าจ้าง
(๑๑) นิ้วกลางขาดหนึ่งนิ้ว	ให้ได้รับสามเท่าของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง

(๑๒) นิ้วนางขาดหนึ่งนิ้ว	ให้ได้รับสองเท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๑๓) นิ้วก้อยขาดหนึ่งนิ้ว	ให้ได้รับหนึ่งเท่าของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๑๔) นิ้วหัวแม่เท้าขาดหนึ่งนิ้ว	ให้ได้รับสามเท่าของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๑๕) นิ้วเท้าอื่นขาดหนึ่งนิ้ว	ให้ได้รับหนึ่งเท่าของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๑๖) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์หรือความสามารถในการสืบพันธุ์	ให้ได้รับยี่สิบห้าเท่าของอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง
(๑๗) สูญเสียอวัยวะอื่นใดนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ใน (๑) ถึง (๑๖)	ให้ได้รับเงินทำขวัญเป็นจำนวนตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ผู้ใดสูญเสียอวัยวะในหลายส่วนของร่างกายตามที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๑๗) ให้คำนวณเงินทำขวัญทุกส่วน แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินสามสิบเท่าของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินทำขวัญตามระเบียบนี้

(๑) แขนขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อศอกขึ้นมา

(๒) ขาขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่หัวเข่าขึ้นมา

(๓) มือขาด หมายความว่า ขาดที่ใดที่หนึ่งตั้งแต่ข้อมือถึงข้อศอก

(๔) เท้าขาด หมายความว่า ขาดที่ใดที่หนึ่งตั้งแต่ข้อเท้าถึงหัวเข่า

(๕) นิ้วขาด หมายความว่า ขาดอย่างน้อยหนึ่งข้อ

(๖) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่สามต่อหกสิบหรือมากกว่า หมายความว่า ไม่สามารถเห็นอักษรบนแผ่นป้ายวัดสายตามาตรฐานได้ในระยะห่างจากป้ายสามเมตร ในขณะที่คนตาปกติสามารถมองเห็นได้ในระยะห่างจากป้ายหกสิบเมตร

(๗) สูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน (Binocular Vision) หมายความว่า เมื่อใช้ตาข้างที่ไม่ปกติร่วมกับตาอีกข้างหนึ่งแล้ว ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างคนตาปกติและถือว่าเป็นการสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นของตาข้างที่ไม่ปกตินั้น

(๘) การที่อวัยวะส่วนใดสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงซึ่งไม่สามารถจะรักษาให้หายเป็นปกติได้ ให้ถือว่าอวัยวะส่วนนั้นขาดหรือสูญเสียด้วย

ข้อ ๘ ผู้ได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย ไม่มีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบนี้ ถ้า

(๑) อันตรายหรือความป่วยเจ็บเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

(๒) ได้รับเงินทำขวัญ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่ทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงาน

(๓) มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเมื่อออกจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

ข้อ ๙ เงินทำขวัญตามระเบียบนี้ จะจ่ายได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากกรมบัญชีกลาง หลักเกณฑ์และวิธีการขอรับเงินทำขวัญและการพิจารณาเงินทำขวัญ ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการตามข้อ ๑๐ กำหนด

ข้อ ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนกรมบัญชีกลาง ทำหน้าที่กำกับดูแล วินิจฉัยปัญหา และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดประสบเหตุซึ่งมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ และยังมิได้รับอนุมัติเงินทำขวัญจากกระทรวงการคลังให้มีสิทธิได้รับการพิจารณากำหนดจำนวนเงินทำขวัญและอนุมัติเงินทำขวัญโดยกรมบัญชีกลางตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) **สุชาติ เชาว์วิศิษฐ**

(ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่มพิเศษ/ตอนที่ ๑๒๑ ง/หน้า ๒๔/๓๐ มกราคม ๒๕๔๗

ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับเงินทำขวัญ และการพิจารณาเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับเงินทำขวัญและการพิจารณาเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง เพื่อให้การขอรับและจ่ายเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างเป็นไปโดยความรวดเร็ว คล่องตัว และสอดคล้องกับวิธีการเบิกจ่ายเงินในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ และข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงกำหนดระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับเงินทำขวัญและการพิจารณาเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับเงินทำขวัญและการพิจารณาเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"หัวหน้าส่วนราชการ" หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดระดับกรมสำหรับราชการส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับราชการส่วนภูมิภาค

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖

"คำขอรับเงินทำขวัญ" หมายความว่า คำขอรับเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ส่วนที่ ๑
การขอรับเงินทำขวัญ

ข้อ ๖ ให้ผู้ขอรับเงินทำขวัญยื่นคำขอรับเงินทำขวัญและใบรับรองแพทย์ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นขึ้นไปจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ

คำขอรับเงินทำขวัญให้เป็นไปตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

ใบรับรองแพทย์ต้องมีข้อความระบุถึงลักษณะความพิการถึงสูญเสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง

ข้อ ๗ การลงลายมือชื่อในคำขอรับเงินทำขวัญ ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้ขอรับเงินทำขวัญอาจใช้วิธีลงลายพิมพ์นิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อก็ได้ แต่จะต้องมีพยานลงลายมือชื่อรับรองสองคน

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ขอรับเงินทำขวัญไม่สามารถลงลายมือชื่อในคำขอรับเงินทำขวัญตามข้อ ๗ ได้ให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ลงลายมือชื่อในคำขอรับเงินทำขวัญแทน

ข้อ ๙ ให้หัวหน้าส่วนราชการตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) คำขอรับเงินทำขวัญ

(๒) ใบรับรองแพทย์

(๓) หลักฐานที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ขอรับเงินทำขวัญไปปฏิบัติหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้ผู้นั้นได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ

(๔) หลักฐานการสอบสวนของส่วนราชการที่แสดงว่า ผู้ขอรับเงินทำขวัญได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เข้าเกณฑ์มีสิทธิได้รับเงินทำขวัญ

เมื่อหัวหน้าส่วนราชการพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ขอรับเงินทำขวัญมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญก็ให้ส่งเฉพาะคำขอรับเงินทำขวัญไปยังกรมบัญชีกลาง

ส่วนที่ ๒
การพิจารณาเงินทำขวัญ

ข้อ ๑๐ เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับเรื่องขอรับเงินทำขวัญแล้ว หากพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ขอรับเงินทำขวัญเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทำขวัญให้เสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติจ่ายเงินทำขวัญ

กรมบัญชีกลางอาจขอหลักฐานเพิ่มเติมจากส่วนราชการเจ้าสังกัด เพื่อประกอบการพิจารณาเงินทำขวัญก็ได้

กรณีคำขอรับเงินทำขวัญไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนให้แจ้งส่วนราชการเจ้าสังกัดดำเนินการแก้ไขโดยเร็วอย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๑๑ กรณีที่กรมบัญชีกลางพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับเงินทำขวัญไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินทำขวัญหรือมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญแตกต่างไปจากคำขอรับเงินทำขวัญ ให้แจ้งส่วนราชการเจ้าสังกัด เพื่อพิจารณาทบทวนและแจ้งผลการพิจารณาต่อกรมบัญชีกลางภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากกรมบัญชีกลาง

ส่วนที่ ๓
การอนุมัติและการเบิกจ่ายเงินทำขวัญ

ข้อ ๑๒ การอนุมัติสั่งจ่ายเงินทำขวัญให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมบัญชีกลาง หรือผู้ที่อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย

ข้อ ๑๓ เมื่อกรมบัญชีกลางอนุมัติสั่งจ่ายเงินทำขวัญแล้ว ให้รีบดำเนินการจ่ายเงินให้แก่ผู้ขอรับเงินทำขวัญต่อไปและแจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐
(ลงชื่อ) **มนัส แจ่มเวหา**
(นายมนัส แจ่มเวหา)
รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง
ประธานกรรมการตามระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖

คำขอรับเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง แบบ ๕๔๐๑

สำหรับส่วนราชการเจ้าสังกัด

ที่...../.....

รหัสหน่วยงาน/จังหวัด ☐☐☐☐☐

วันที่ .....

เรื่อง ขอรับเงินทำขวัญ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ข้าพเจ้า.....(๑) ตำแหน่ง.....ได้ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ขอรับรองว่า.....(๒) เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖

โปรดพิจารณาจ่ายเงินทำขวัญให้แก่ผู้ขอรับเงินทำขวัญ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....(๑)

(.....)

ตำแหน่ง .....

โทร. .....

สำหรับผู้ขอ

ข้าพเจ้ายศ..... ☐☐☐ คำนำหน้า..... ☐☐☐ ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขประจำตัวประชาชน ☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐☐ ☐☐ ☐

ขอรับเงิน ๐๔ ทำขวัญ

สถานภาพผู้ขอ

- ๑ ☐ ข้าราชการสามัญ
- ๒ ☐ ข้าราชการวิสามัญ
- ๓ ☐ ลูกจ้างประจำ
- ๔ ☐ ลูกจ้างชั่วคราว

ตำแหน่ง.....

วันเดือนปีที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ

...../...../.....

ส่วนราชการที่สังกัด

..... (๓)

กรม..... รหัส ☐☐☐☐

กระทรวง.....

จังหวัด ..... รหัส ☐☐☐☐☐

กรณีที่ได้รับ

- ☐ ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ
- ☐ ถูกประทุษร้าย

พฤติการณ์ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้าย (๔)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สภาพความสูญเสียที่ได้รับ

๐๑ ☐	แขนขาด	๑ ข้าง	๑๐ ☐	นิ้วกลางขาด	๑ ข้าง
๐๒ ☐	ขาขาด	๑ ข้าง	๑๑ ☐	นิ้วนางขาด	๑ ข้าง
๐๓ ☐	มือขาด	๑ ข้าง	๑๒ ☐	นิ้วก้อยขาด	๑ ข้าง
๐๔ ☐	เท้าขาด	๑ ข้าง	๑๓ ☐	นิ้วหัวแม่เท้าขาด	๑ ข้าง
๐๕ ☐	สูญเสียลูกตา	๑ ข้าง	๑๔ ☐	นิ้วเท้าอื่นขาด	๑ ข้าง
๐๖ ☐	หูหนวก	๒ ข้าง	๑๕ ☐	สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์หรือความสามารถในการสืบพันธุ์	๑ ข้าง
๐๗ ☐	หูหนวก	๑ ข้าง	๑๖ ☐	สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็น	๑ ข้าง
๐๘ ☐	นิ้วหัวแม่มือขาด	๑ นิ้ว	๙๙ ☐	อื่นๆ.....	๑ ข้าง
๐๙ ☐	นิ้วชี้ขาด	๑ นิ้ว			

(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) ดูคำอธิบายหน้า ๒

อัตราเงินเดือน/ค่าจ้าง	ขอให้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร
๗๓ ☐ เงินเดือน ☐ เดือนละ.....บาท ๗๔ ☐ ค่าจ้าง ☐ เดือนละ.....บาท ☐ วันละ.....บาท ☐ ชั่วโมงละ.....บาท	ชื่อธนาคาร.....สาขา..... ชื่อบัญชี..... เลขที่บัญชี..... ประเภท (ออมทรัพย์/กระแสรายวัน).....

☐ ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

☐ ผู้ขอรับเงิน (กรณีที่ผู้มีสิทธิไม่สามารถลงลายมือชื่อได้) ได้รับรองว่า

๑. ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจนพิการถึงสูญเสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไป

๒. ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ที่เกิดจากการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งในข้อ ๑

๓. เหตุที่เกิดขึ้นมิได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

๔. ยังสามารถรับราชการหรือปฏิบัติงาน ☐ หน้าที่เดิม ☐ หน้าที่อื่นได้ และมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๖

๕. ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นนี้เป็นความจริงทุกประการ หากปรากฏในภายหลังว่าข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิบัติงานได้ หรือไม่มีสิทธิได้รับเงิน หรือได้รับเงินไปเกินสิทธิตามระเบียบกระทรวงการคลังดังกล่าว ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับไป และชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับทราบจากทางราชการ

(ลงชื่อ).....ผู้มีสิทธิ/ผู้ขอรับเงินแทน (๕)
(.....)
วันที่.....

(ลงชื่อ).....พยาน (๖)
(.....)
วันที่.....

(ลงชื่อ).....พยาน (๖)
(.....)
วันที่.....

ที่อยู่ของผู้ขอ.....
รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....
e-mail : .....

สำหรับกรมบัญชีกลาง

อนุมัติเบิกจ่ายเงินทำขวัญให้แก่.....(๒) เป็นเงินจำนวน.....บาท

(ลงชื่อ).....(๗)
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำอธิบายการกรอกคำขอรับเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง

(๑) หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
(๒) ชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินทำขวัญ
(๓) ส่วนราชการผู้เบิก
(๔) พฤติการณ์อันเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายจนพิการถึงสูญเสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งโดยย่อ
(๕) กรณีที่ผู้ขอรับเงินทำขวัญไม่สามารถลงลายมือชื่อในคำขอรับเงินทำขวัญฯ ได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายลงลายมือชื่อในแบบขอรับเงินทำขวัญแทน
(๖) ลงลายมือชื่อพยานกรณีผู้ขอรับเงินลงลายพิมพ์นิ้วมือ
(๗) อธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้ที่อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ใช้

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง หรือข้อตกลงอื่นใด ในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๖ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๗) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการหรือตามกฎหมายอื่น

(๘) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๙) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๐) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการหรือตามกฎหมายอื่น

(๑๔) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการหรือตามกฎหมายอื่น

(๑๕) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำซึ่งขาดคุณสมบัติตาม (๘) (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๕) กระทรวงการคลังอาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (๑๒) หรือ (๑๓) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (๑๔) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมิใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่กระทรวงการคลังอาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้

การขอยกเว้นและการพิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้ที่เป็นลูกจ้างประจำต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามวรรคหนึ่งตลอดเวลาที่รับราชการ เว้นแต่คุณสมบัติตาม (๗) หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามวรรคสอง

ข้อ ๗ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของลูกจ้างประจำให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ กระทรวงการคลังอาจอนุมัติให้แต่งตั้งลูกจ้างประจำที่มีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ก็ได้

ข้อ ๘ อัตราค่าจ้างให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๙ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือน

การลาหยุดราชการของลูกจ้างประจำ ให้นำระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นไม่อาจปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นรายๆ ไป

หมวด ๒
การบรรจุและการแต่งตั้ง

ข้อ ๑๑ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือก เว้นแต่การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐

หลักสูตร วิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือก และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้หรือได้รับคัดเลือกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกซึ่งอยู่ในลำดับที่ที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นจากกระทรวงการคลังหรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังอยู่ก่อนหรือภายหลังการสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกจะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ข้อ ๑๓ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งให้ปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับบรรจุเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นต้นไป โดยอยู่ในความดูแลของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

การประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ พิจารณาว่าผู้นั้นมีความเหมาะสมที่จะให้รับราชการต่อไปหรือไม่ ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นว่าผู้นั้นมีผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ไม่ควรให้รับราชการต่อไป ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าพ้นกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นว่าควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป

ลูกจ้างประจำซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการใหม่

ลูกจ้างประจำซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๕๙ และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสามหรือข้ออื่น ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามข้อ ๕๙ เป็นให้ออกจากราชการตามวรรคสามหรือตามข้ออื่นนั้นได้

ลูกจ้างประจำผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๕ และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสาม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินตามวรรคสามไปก่อน

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสามหรือวรรคห้า ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นลูกจ้างประจำ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิที่จะรับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำตำแหน่งใดบังคับบัญชาลูกจ้างประจำในหน่วยงานใดในฐานะใดให้เป็นไปตามที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มอบหมาย

ข้อ ๑๖ การโอนลูกจ้างประจำไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งลูกจ้างประจำในต่างกระทรวง ทบวง กรม อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับและรับค่าจ้างที่ไม่สูงกว่าเดิม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๗ การแต่งตั้งลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งใดไปดำรงตำแหน่งใหม่ในกรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมเดียวกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๘ ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังอยู่ก่อน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ แต่งตั้งให้ผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการรับค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ลูกจ้างประจำได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับค่าจ้างตามที่จะพึงได้รับตามสภาพเดิม และให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีสถานภาพอย่างใดในการที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ตนมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ข้อ ๑๙ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยมิได้กระทำการใดๆ ในระหว่างรับราชการทหารอันเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงและผู้นั้นไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ และไม่ได้เป็นผู้ถูกเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามข้อ ๕๙ เป็นให้ออกจากราชการตามข้ออื่น หากประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำในส่วนราชการเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหารให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ลูกจ้างประจำผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธินับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการเว้นแต่ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ขอรับบำเหน็จภายหลังจากที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหาร

ข้อ ๒๐ ลูกจ้างประจำผู้ใดออกจากราชการไปแล้วและไม่ใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดได้

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำตำแหน่งใด หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามที่กำหนดในข้อ ๖ โดยไม่ได้รับการยกเว้นจากกระทรวงการคลัง หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ โดยไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังอยู่ก่อน หรือมีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีที่ต้องหานั้น ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จได้

หมวด ๓

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๒๒ ลูกจ้างประจำผู้ใดปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ถือว่าผู้นั้นมีความชอบจะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือการได้เลื่อนขั้นค่าจ้างตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๓ การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรักษาวินัยและการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำ ทั้งนี้ ตามหลักและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา

ในกรณีที่ไม่เลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปีให้ลูกจ้างประจำผู้ใดให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นค่าจ้างให้

ข้อ ๒๔ การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำให้ดำเนินการตามข้อ ๒๓ และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เป็นผู้สั่งเลื่อน

ข้อ ๒๕ การเลื่อนขั้นค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างประจำซึ่งถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่พัฒนาลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ หลักและวิธีปฏิบัติราชการ บทบาทและหน้าที่ของลูกจ้างประจำ แนวทางปฏิบัติตนเพื่อเป็นลูกจ้างประจำที่ดี และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมอันจะทำให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๒๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนขั้นค่าจ้าง พัฒนาลูกจ้างประจำ และเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ และมีหน้าที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำ และปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

หมวด ๔
วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๒๘ ลูกจ้างประจำต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ลูกจ้างประจำผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๕

ข้อ ๒๙ ลูกจ้างประจำต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓๐ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๑ ลูกจ้างประจำต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๓๒ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๓ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๔ ลูกจ้างประจำต้องถือเป็นหน้าที่พิเศษที่จะต้องสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภยันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภยันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๓๕ ลูกจ้างประจำต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๖ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๗ ลูกจ้างประจำต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วครั้งคราว

ข้อ ๓๘ ลูกจ้างประจำต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๙ ลูกจ้างประจำต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและให้นำจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำโดยอนุโลม

ข้อ ๔๐ ลูกจ้างประจำต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔๑ ลูกจ้างประจำต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกันและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างลูกจ้างประจำด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๔๒ ลูกจ้างประจำต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔๓ ลูกจ้างประจำต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๔๔ ลูกจ้างประจำต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๔๕ ลูกจ้างประจำต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๔๖ ลูกจ้างประจำต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่ประทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยและป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่า กระทำผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจหรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูล ก็ให้ยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ ๔๘ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดค่าจ้าง

(๓) ลดขั้นค่าจ้าง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

ข้อ ๔๙ การลงโทษลูกจ้างประจำให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและมิให้เป็นไปโดยความพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโสทะจริต หรือลงโทษผู้ไม่มีความผิดในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัยในการกรณีใดตามข้อใด

หมวด ๕
การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๕๐ การดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๑ หรือข้อ ๕๒ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๕๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้างตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้างถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุผลอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

การลงโทษตามข้อนี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษลูกจ้างประจำผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๕๒ ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ในกรณีที่สั่งลงโทษไล่ออกถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ผู้ถูกสั่งลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

ข้อ ๕๓ ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ จะดำเนินการตามข้อ ๕๒ โดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๕๔ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษแม้ภายหลังผู้นั้นจะออกราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกราชการเพราะตายผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๕๐ และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้างก็ให้งดโทษเสียได้

ข้อ ๕๕ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่นก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ลูกจ้างประจำผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการหรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มิใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นลูกจ้างประจำตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

ค่าจ้าง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ การลงโทษลูกจ้างประจำในส่วนราชการที่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ จะลงโทษตามระเบียบนี้ หรือลงทัณฑ์ หรือลงโทษตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยวินัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามระเบียบนี้ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ พิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด ๖
การออกจากราชการ

ข้อ ๕๗ ลูกจ้างประจำออกจากราชการ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

(๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามข้อ ๕๘

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ ๑๔ ข้อ ๒๑ ข้อ ๕๕ ข้อ ๕๙ ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๑ ข้อ ๖๒ หรือข้อ ๖๓ หรือ

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

การต่อเวลาราชการให้ลูกจ้างประจำที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไปจะกระทำมิได้

ข้อ ๕๘ นอกจากกรณีตามวรรคห้า ลูกจ้างประจำผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชา โดยให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันที่จะขอลาออกจากราชการไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ลูกจ้างประจำซึ่งประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยังยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้วให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ ไม่ได้อนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่งและไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคสาม ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันขอลาออก

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา และให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๕๙ ลูกจ้างประจำผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งและต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้ออื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหารก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการตามข้ออื่นนั้นได้

ข้อ ๖๐ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจสั่งให้ลูกจ้างประจำออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างได้ และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่กำหนดไว้ในข้ออื่นของระเบียบนี้แล้ว ให้ทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้ โดยสม่ำเสมอถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นสมควรให้ออกจากราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ (๑) (๔) (๕) (๖) (๙) หรือ (๑๐) ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๓) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป ตาม ข้อ ๖ (๓) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำข้อ ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ ๖ (๓) ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๔) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งนั้นออกจากราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือ

(๕) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๖๑ เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นว่ากรณีมีมูลถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้าในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ พิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ในกรณีที่เป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๖๒ เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๐ และคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษได้ตามข้อ ๕๒ วรรคหนึ่ง แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้นซึ่งถ้าให้ปฏิบัติราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

ข้อ ๖๓ เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จก็ได้

หมวด ๗
การอุทธรณ์

ข้อ ๖๔ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติราชการ ให้นำข้อ ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘
การร้องทุกข์

ข้อ ๖๕ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามระเบียบนี้ด้วยเหตุใดๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ข้อ ๖๖ ลูกจ้างประจำผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๗ ซึ่งต้องให้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนั้น

ข้อ ๖๗ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๘ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้แล้วตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๙ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามระเบียบนี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามระเบียบนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) กรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้น เสร็จไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้

ข้อ ๗๐ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งลงโทษ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามข้อ ๖๔

ข้อ ๗๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๖๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) **ไตรรงค์ สุวรรณคีรี**

(นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๔

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๔ เห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอให้นำหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นค่าจ้าง การให้เงินเพิ่มพิเศษ และการให้เงินรางวัลประจำปี ตลอดจนการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานราชการมาใช้กับลูกจ้างของส่วนราชการ กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชานำไปใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้าง การให้เงินตอบแทนพิเศษ และการให้เงินรางวัลประจำปีให้เกิดความเป็นธรรม ได้มาตรฐาน และเป็นสิ่งจูงใจให้ลูกจ้างประจำเกิดความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้ผู้ที่ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมได้เกิดความสำนึก โดยได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รักษาวินัยและปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙

(๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙

บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ปี" หมายความว่า ปีงบประมาณ

"ครึ่งปีแรก" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีหนึ่ง ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ของปีถัดไป

"ครึ่งปีหลัง" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีเดียวกัน

"ครึ่งปีที่แล้วมา" หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลังที่ผ่านมา

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่จ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำโดยไม่มีกำหนดเวลา ตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้

"ค่าจ้าง" หมายความว่า ค้าจ้างอัตราปกติที่กำหนดจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างประจำสำหรับการทำงานปกติ และให้หมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของตำแหน่ง

ข้อ ๗ การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้

(๑) ครั้งที่หนึ่งครึ่งปีแรก เลื่อนวันที่ ๑ เมษายนของปีที่ได้เลื่อน

(๒) ครั้งที่สองครึ่งปีหลัง เลื่อนวันที่ ๑ ตุลาคมของปีถัดไป

ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งขั้นในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความสามารถและด้วยความอุตสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาประเมินตามข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ แล้ว เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งขั้น

(๒) ในครึ่งปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้าง ต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรได้เลื่อนขั้นค่าจ้างและได้ถูกงดเลื่อนขั้นค่าจ้างเพราะถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในกรณีนั้นมาแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งปีต่อไปให้ผู้นั้นตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคม ของครั้งที่จะได้เลื่อนเป็นต้นไป

(๓) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน

(๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(๖) ในครึ่งปีที่แล้วมาถ้าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติการวิจัยตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในครึ่งปีที่แล้วมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(๗) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลาหรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย กำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน

(๘) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการหกเดือน โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวันแต่ไม่รวมถึงวันลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลา ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

(ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราว รวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ

(ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(จ) ลาพักผ่อน

(ฉ) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน สำหรับลากิจส่วนตัวและวันลาป่วยที่ไม่ใช่วันลาป่วยตาม (๔) ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๙ ลูกจ้างประจำซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างหนึ่งขั้นในแต่ละครั้ง ต้องเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งขั้นตามข้อ ๘ และอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่ง หรือหลายประการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อทางราชการและสังคมจนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้

(๒) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษและทางราชการได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่มหรือได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น

(๓) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตรากตรำเสี่ยงอันตรายมากหรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิตเป็นกรณีพิเศษ

(๔) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าตำแหน่งหน้าที่จนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(๕) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตรากตรำเหน็ดเหนื่อยยากลำบากเป็นพิเศษและงานนั้นได้ผลดีเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดียิ่งแก่ประเทศชาติ

ข้อ ๑๐ การพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้าง ตามข้อ ๘ และข้อ ๙ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายนำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อมูลเกี่ยวกับการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำของส่วนราชการ และข้อควรพิจารณาอื่นๆ ของผู้นั้นมาประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วรายงานผลการพิจารณานั้นพร้อมด้วย ข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้าง

ในการพิจารณารายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือแต่ละชั้นที่ได้รับรายงานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างด้วย

ข้อ ๑๑ การพิจารณาผลการปฏิบัติงาน ให้นับช่วงเวลาการปฏิบัติราชการ และการปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อ ๘ (๘) (ช) ในครึ่งปีที่แล้วมาเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๘ (๕) หรือ (๖) ให้นับช่วงเวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสี่เดือนเป็นเกณฑ์พิจารณา

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดโอน เลื่อนตำแหน่ง ย้าย สับเปลี่ยนหน้าที่ไปช่วยราชการในต่างกระทรวง ทบวง กรม ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่หรืองานพิเศษอื่นใด หรือลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามข้อ ๘ (๘) (ช) ในครึ่งปีที่แล้วมา ให้นำผลการปฏิบัติราชการและการปฏิบัติงานของผู้นั้นทุกตำแหน่งและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างได้รับรายงานผลการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๑๐ แล้วเห็นว่า ลูกจ้างประจำผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งขั้นตามข้อ ๘ และปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำของส่วนราชการให้เลื่อนขั้นค่าจ้างให้แก่ผู้นั้นครึ่งขั้น ถ้าลูกจ้างประจำผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งขั้นตามข้อ ๘ และถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๙ ด้วย ก็ให้เลื่อนขั้นค่าจ้างให้แก่ผู้นั้นหนึ่งขั้น

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างในครึ่งปีแรกไม่ถึงหนึ่งขั้น ถ้าในการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งปีหลัง ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างได้พิจารณาผลการปฏิบัติงานครึ่งปีแรกกับครึ่งปีหลังรวมกันแล้ว เห็นว่ามีมาตรฐานสูงกว่าการที่จะได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างหนึ่งขั้นสำหรับปีนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขั้นค่าจ้างรวมทั้งปีของลูกจ้างประจำผู้นั้นเป็นจำนวนหนึ่งขั้นครึ่งได้ แต่ผลการปฏิบัติงานทั้งปีของลูกจ้างประจำผู้นั้นต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่ง หรือหลายประการดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อทางราชการและสังคม

(๒) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

(๓) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตรากตรำเสี่ยงอันตราย หรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิต

(๔) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งจนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(๕) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตรากตรำเหน็ดเหนื่อยยากลำบากและงานนั้นได้ผลดีเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ควรจะได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งปีแรกหนึ่งขั้น แต่ไม่อาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างหนึ่งขั้นได้ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นค่าจ้างของส่วนราชการนั้น ถ้าในการเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งปีหลังลูกจ้างประจำผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างหนึ่งขั้นอีก และไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นค่าจ้างในคราวนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างอาจมีสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างรวมทั้งปีของลูกจ้างประจำผู้นั้นเป็นจำนวนสองขั้นได้

ในกรณีที่ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งขั้นหรือหนึ่งขั้น ได้รับค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับ ก็ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของอัตราค่าจ้างที่รับอยู่แล้วแต่กรณีเป็นเวลาหกเดือน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ลูกจ้างประจำที่ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติ อาจได้รับเงินรางวัลประจำปี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๓ การพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งปีให้แก่ลูกจ้างประจำ ซึ่งในครึ่งปีที่แล้วมาได้รับอนุมัติให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อ ๘ (๘) ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาสั่งเลื่อนได้ครั้งละไม่เกินครึ่งขั้นเมื่อผู้นั้นกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้สั่งเลื่อนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ควรจะได้เลื่อน ทั้งนี้ ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีผู้บังคับบัญชากำหนด

ข้อ ๑๔ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเห็นสมควรให้ลูกจ้างประจำผู้ใดได้เลื่อนขั้นค่าจ้าง แต่ปรากฏว่าได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนลูกจ้างประจำผู้นั้นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างรอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ก่อน และให้กันเงินสำหรับเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ด้วย เมื่อการสอบสวนและการพิจารณาแล้วเสร็จ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาดังนี้

(๑) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่มีความผิด หรือจะต้องถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(๒) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้างหรือลดขั้นค่าจ้าง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ในครั้งที่จะถูกลงโทษ ถ้าผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มิใช่เพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างในครั้งที่จะได้เลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นผู้พ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่มีผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ในวันที่ ๓๐ กันยายนของครึ่งปีสุดท้ายก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ส่วนในครั้งอื่นให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้

(๓) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ หรือจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างทุกครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้

การพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างตาม (๑) (๒) และ (๓) สำหรับผู้ที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลายกรณี ให้แยกพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๑๕ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเห็นสมควรให้ลูกจ้างประจำผู้ใดได้เลื่อนขั้นค่าจ้าง แต่ปรากฏว่าผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือมีความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ และศาลได้ประทับฟ้องคดีนั้นแล้วก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างรอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ก่อน และให้กันเงินสำหรับเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ด้วย เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาดังนี้

(๑) ถ้าศาลพิพากษาว่าผู้นั้นไม่มีความผิด ให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(๒) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษเบากว่าโทษจำคุก ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ในปีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษ ถ้าผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มิใช่เพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างในครั้งที่จะได้เลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นผู้พ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ในวันที่ ๓๐ กันยายนของครึ่งปีสุดท้ายก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ส่วนในครั้งอื่นให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้

(๓) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุก ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างทุกครั้งที่ได้รับรอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ใดไว้ เพราะเหตุถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๔ และเหตุถูกฟ้องคดีอาญาตามข้อ ๑๕ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวรอการเลื่อนขั้นค่าจ้างผู้นั้นไว้จนกว่าการสอบสวนและการพิจารณาทางวินัยแล้วเสร็จ และจนกว่าศาลมีคำพิพากษาแล้ว จึงให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างตาม ข้อ ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือตามข้อ ๑๕ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ โดยถือเกณฑ์จำนวนครั้งที่จะต้องงดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่มากกว่าเป็นหลักในการพิจารณา เว้นแต่ผู้นั้นได้พ้นจากราชการไปแล้วตามผลของการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๔ หรือตามผลของการถูกฟ้องคดีอาญาตาม ข้อ ๑๕ กรณีใดกรณีหนึ่ง จึงจะพิจารณาการเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ได้ตามผลของกรณีนั้นโดยไม่ต้องรอผลของอีกกรณีหนึ่ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นค่าจ้างให้ลูกจ้างประจำผู้ใด แต่ผู้นั้นจะต้องพ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้รับค่าจ้างในอัตราที่ยังไม่เต็มขั้นสูงของตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างให้ผู้นั้นในวันที่ ๓๐ กันยายนของครึ่งปีสุดท้ายก่อนที่จะพ้นจากราชการ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นค่าจ้างที่ถือปฏิบัติอยู่โดยไม่จ่ายตัวเงินเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จลูกจ้าง

ข้อ ๑๘ ในกรณีผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นค่าจ้างให้ลูกจ้างประจำผู้ใด แต่ผู้นั้นได้ตายในหรือหลังวันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคม หรือออกจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ในหรือหลังวันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคม แต่ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างในแต่ละครั้ง ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างจะสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคมของครึ่งปีที่จะได้เลื่อนนั้นก็ได้ แต่ถ้าผู้ที่จะต้องพ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างได้ตายหรือออกจากราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างจะสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างให้ผู้นั้นในวันที่ ๓๐ กันยายน ของครึ่งปีสุดท้ายก่อนที่จะพ้นจากราชการก็ได้

ข้อ ๑๙ ลูกจ้างประจำผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขั้นค่าจ้างครึ่งขั้นตามข้อ ๘ เนื่องจากขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การลา หรือการมาทำงานสายตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ แต่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นค่าจ้างให้โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเสนอปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเป็นการเฉพาะรายได้

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง ลูกจ้างประจำผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขั้นค่าจ้างได้ตามระเบียบนี้ แต่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นค่าจ้างโดยมีเหตุผล

เป็นกรณีพิเศษให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๒๐ ในกรณีจำเป็นกระทรวงการคลังอาจเรียกให้ส่วนราชการส่งหลักฐานหรือคำชี้แจงประกอบสำเนาคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างก็ได้ และถ้าปรากฏว่ามีการเลื่อนขั้นค่าจ้างให้ลูกจ้างประจำผู้ซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างตามที่กำหนดไว้ กระทรวงการคลังจะไม่อนุมัติให้เลื่อนขั้นค่าจ้างสำหรับลูกจ้างประจำรายนั้นๆ ก็ได้

ข้อ ๒๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดยังมิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปีไว้ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา ถ้าการสอบสวนและการพิจารณากรณีทางวินัยเสร็จสิ้นลง หรือคดีอาญาศาลมีคำพิพากษา เมื่อระเบียบนี้ใช้บังคับแล้ว และเป็นเวลาภายหลังวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้สำหรับผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ แต่ถ้าการสอบสวนและการพิจารณากรณีทางวินัยหรือคดีอาญานั้นเสร็จสิ้นลงก่อนสิ้นวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ การพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้สำหรับผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒๒ การเลื่อนขั้นค่าจ้างประจำในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๔ ให้นำผลการปฏิบัติงานและข้อมูลเกี่ยวกับการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำของส่วนราชการ และข้อควรพิจารณาอื่นๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นมีอยู่ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับและผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาไว้แล้วตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาประกอบการพิจารณาสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปีตามระเบียบนี้ได้

ข้อ ๒๓ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้แล้วตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔
(ลงชื่อ) **สมคิด จาตุศรีพิทักษ์**
(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างของส่วนราชการ

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๑๒

(๒) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

(๓) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๔) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๕) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือความตกลงอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ไม่ว่าจะอยู่ในส่วนกลาง ในส่วนภูมิภาค หรือในต่างประเทศ

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวันและรายชั่วโมงที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำ โดยไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้

"ลูกจ้างชั่วคราว" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมงที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่ลักษณะชั่วคราว และหรือมีกำหนดเวลาจ้าง แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการจ้างต้องไม่เกินปีงบประมาณ

"เวลาทำงานปกติ" หมายความว่า เวลาทำงานของทางราชการ หรือเวลาอื่นใดที่ส่วนราชการเจ้าของงานกำหนดให้เป็นเวลาทำงานปกติ

"วันหยุดประจำสัปดาห์" หมายความว่า วันอาทิตย์ หรือวันอื่นใดที่ส่วนราชการกำหนดขึ้นเพื่อความเหมาะสมตามลักษณะของงาน ส่วนราชการใดจะกำหนดวันหยุดประจำสัปดาห์เพิ่มขึ้นอีก ๑ วันก็ได้

"วันหยุดพิเศษ" หมายความว่า วันหยุดที่ทางราชการประกาศเป็นวันหยุดราชการ นอกจากวันหยุดประจำสัปดาห์

"ค่าจ้างอัตราปกติ" หมายความว่า ค่าจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างสำหรับการปฏิบัติงานปกติ

"ค่าจ้างรายเดือน" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายเดือน รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ

"ค่าจ้างรายวัน" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายวันในวันทำงานปกติ รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ

"ค่าจ้างรายชั่วโมง" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายชั่วโมงในวันทำงานปกติ รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ

"ค่าจ้างนอกเวลา" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง เนื่องจากต้องปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติ

"ค่าจ้างในวันหยุด" หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง กรณีสั่งให้ปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ

"ค่าอาหารนอกเวลา" หมายความว่า ค่าอาหารนอกเวลาที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างรายเดือน เนื่องในการปฏิบัติงานนอกเวลาหรือปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ

"เงินช่วยพิเศษ" หมายความว่า เงินช่วยเหลือค่าทำศพของลูกจ้างที่จ่ายให้กรณีลูกจ้างถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ

"ท้องถิ่นอื่น" หมายความว่า จังหวัดอื่นใดที่มิใช่จังหวัดซึ่งเป็นสถานที่ทำงานปกติ

"ศึกษา" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมตลอดถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษาและฝึกอบรมหรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

"ฝึกอบรม" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมสัมมนา หรือการปฏิบัติงานโดยไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมตลอดถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

"ดูงาน" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ หรือประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์

"ปฏิบัติการวิจัย" หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของสถาบันหรือหน่วยงานโดยตรง แต่ไม่รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝึกอบรม

"ปี" หมายความว่า ปีงบประมาณ

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ห้ามสั่งลูกจ้างไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่น เว้นแต่ในกรณีจำเป็นแท้จริงที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญพิเศษ หรือความไว้วางใจในลูกจ้างนั้นๆ และไม่อาจหาจ้างได้ในท้องถิ่นอื่น

ข้อ ๗ การปฏิบัตินอกเวลาทำงานปกติ หรือการปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์หรือในวันหยุดพิเศษ ซึ่งจะต้องจ่ายค่าจ้างนอกเวลา หรือค่าจ้างในวันหยุดหรือค่าอาหารนอกเวลาให้กระทำได้ในกรณีจำเป็นและรีบด่วน โดยมีคำสั่งของผู้มีอำนาจเป็นหลักฐาน

ข้อ ๘ การจ้างลูกจ้าง การขอเพิ่มค่าจ้าง และการจ่ายเงินอื่นใดตามประเพณีท้องถิ่นให้แก่ลูกจ้างของส่วนราชการที่อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนดหรือที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๘ ทวิ* การเบิกและการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกและการจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ส่วนราชการใดจำเป็นต้องมีระเบียบหรือข้อบังคับเป็นการภายในซึ่งไม่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ก็ให้กระทำได้ แล้วแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ส่วนราชการใดมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัย

ถ้าส่วนราชการนั้นไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง ก็ให้เสนอคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

การจ่ายค่าจ้างในวันทำงานปกติ ค่าจ้างนอกเวลา และกำหนดวันทำงาน

ข้อ ๑๑ [๑] การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างในวันทำงานปกติ ค่าจ้างนอกเวลาและกำหนดเวลาทำงานให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างรายเดือน

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้งตามเดือนปฏิทินปกติ ให้เริ่มจ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของเดือนถัดไปก็ให้ทำได้แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๕

[๓]สำหรับส่วนราชการในต่างประเทศ อาจจ่ายค่าจ้างเกินเดือนละครั้งได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ หรือขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของประเทศที่ส่วนราชการนั้นตั้งอยู่

ข. กำหนดเวลาทำงานปกติให้เป็นไปตามเวลาทำงานของทางราชการ ส่วนราชการใดมีเหตุพิเศษจะกำหนดเวลาทำงานปกติไว้เกินกว่านั้นก็ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่เกินสัปดาห์ละ ๔๘ ชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก

ค. การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติหรือปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุโลม ถ้ามีกรณีนอกหนือไปจากระเบียบดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ส่วนราชการใดมีความจำเป็นต้องจ่ายค่าจ้างเกินกว่าเดือนละครั้งก็ให้ทำได้

ในกรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ปกติให้เริ่มจ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของเดือนถัดไปก็ให้กระทำได้แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๕

ในกรณีที่จ่ายค่าจ้างเกินกว่าเดือนละครั้ง ให้ส่วนราชการกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างได้ตามความเหมาะสม

ข. เวลาเข้าทำงานและเวลาเลิกงาน ส่วนราชการเจ้าของงานเป็นผู้กำหนด แต่จะต้องมีเวลาทำงานโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติวันหนึ่งไม่น้อยกว่า ๗ ชั่วโมง และสัปดาห์หนึ่งไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก ทั้งนี้ ให้ถือวันหยุดพิเศษ วันลาป่วย วันลากิจ และวันลาพักผ่อนประจำปีที่ได้รับค่าจ้างเต็มเสมือนเป็นเวลาทำงาน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดเวลาทำงานปกติสำหรับ ๑ วันเป็นอย่างอื่นก็ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

เวลาทำงานที่เกินกว่าเวลาทำงานปกติถือเป็นการปฏิบัติงานนอกเวลาปกติ การจ่ายค่าจ้างในกรณีดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุโลม ถ้ากรณีนอกเหนือไปจากระเบียบดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

การจ่ายค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ ๑๒ การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่มาปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ลูกจ้างรายเดือนไม่หักค่าจ้าง ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงไม่จ่ายค่าจ้าง

สำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างรายเดือนจ่ายตามข้อ ๑๑ (๑) ค.

(๒) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างให้ ๒ เท่าของค่าจ้างอัตราปกติตามระยะเวลาทำงาน

การจ่ายค่าจ้างในวันหยุดพิเศษ

ข้อ ๑๓ การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่มาปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษ ลูกจ้างรายเดือนไม่หักค่าจ้าง ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

สำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ลูกจ้างรายเดือนจ่ายตามข้อ ๑๑ (๑) ค.

(๒) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง จ่ายค่าจ้างเพิ่มให้อีก ๑ เท่าของค่าจ้างอัตราปกติตามระยะเวลาทำงาน

การจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง ให้ไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่น

ข้อ ๑๔ การจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่นตามนัยข้อ ๖ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในระยะเวลาระหว่างเดินทางไปปฏิบัติงาน หรือเดินทางกลับสถานที่ทำงานหรือสถานที่อยู่ ไม่ว่าจะเป็นวันทำงานปกติหรือนอกเวลา หรือวันหยุดประจำสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ ไม่มีการจ่ายค่าจ้างนอกเวลา หรือค่าจ้างในวันหยุดตามข้อ ๑๒ (๒) และข้อ ๑๓ (๒)

(๒) ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่คนรถ คนเรือ ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ในขณะเดินทางครบกำหนดเวลาทำงานปกติประจำวันแล้ว หากยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต่อไปอีกสำหรับวันนั้น ให้จ่ายค่าจ้างนอกเวลาได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ (๒) ข.

(๓) การปฏิบัติงานในวันทำงานปกติก็ดี การปฏิบัติงานนอกเวลาก็ดี การปฏิบัติงานในวันหยุดก็ดี หรือในกรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษก็ดี ให้จ่ายค่าจ้างได้ตามเกณฑ์ที่เคยจ่ายเสมือนปฏิบัติงานหรือหยุดปฏิบัติงานในสถานที่ทำงานปกติ เว้นแต่ในกรณีที่มิได้ปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ซึ่งปกติไม่จ่ายค่าจ้างให้ ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

การจ่ายค่าจ้างและเงินช่วยพิเศษในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายค่าจ้างจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย หรือเพียงวันที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างก่อนวันถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๖[๑] ให้จ่ายเงินอีกจำนวนหนึ่งเรียกว่า "เงินช่วยพิเศษ" เป็นจำนวน ๓ เท่าของอัตราค่าจ้างปกติในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตาย ในกรณีลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ถือเสมือนว่าลูกจ้างผู้นั้นมาปฏิบัติงานเต็มเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยพิเศษ

ลูกจ้างประจำซึ่งถูกสั่งพักราชการผู้ใดถึงแก่ความตายก่อนคดีหรือกรณีถึงที่สุด ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาวินิจฉัยจ่ายค่าจ้างให้ตามข้อ ๓๒ เป็นจำนวนเท่าใด ให้จ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่วินิจฉัยให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และจ่ายเงินช่วยพิเศษให้อีกจำนวนหนึ่ง เป็นจำนวน ๓ เท่าของจำนวนค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างขาดราชการ ให้จ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงาน และไม่มีการจ่ายเงินช่วยพิเศษ

ข้อ ๑๗ ค่าจ้างที่จ่ายตามข้อ ๑๕ เป็นทรัพย์สินของผู้ตายในขณะตาย และให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดก

ข้อ ๑๘[๑] เงินช่วยพิเศษตามข้อ ๑๖ ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างได้แสดงเจตนาระบุไว้โดยทำเป็นเป็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ถ้าลูกจ้างผู้ตายมิได้แสดงเจตนาระบุไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนาระบุไว้ได้ตายก่อนลูกจ้างผู้นั้น หรือก่อนมีการจ่ายเงินให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับดังนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดามารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสองมีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามวรรคสองในลำดับเดียวกันมีหลายคน ให้จ่ายแก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

การขอรับเงินช่วยพิเศษ ให้กระทำภายในเวลา ๑๒ เดือนนับแต่วันที่ลูกจ้างซึ่งมีสิทธิรับค่าจ้างตาย เว้นแต่ในกรณีที่ลูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนหรือผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษระยะเวลา ๑๒ เดือน ให้นับตั้งแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการการออกจากราชการไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าเป็นผู้จัดการศพลูกจ้างผู้ตายเพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการศพในเวลาอันสมควร ก็ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยพิเศษได้เท่าที่จ่ายจริงและมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

การจ่ายค่าจ้างระหว่างลา

ข้อ ๑๙[๑] ในปีหนึ่ง ลูกจ้างประจำมีสิทธิลากิจส่วนตัวโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน ๔๕ วันทำการ แต่ในปีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลากิจไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

ข้อ ๒๐[๒] ในปีหนึ่งลูกจ้างประจำมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน ๖๐ วันทำการ แต่ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นสมควรจะให้ลาต่อไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกิน ๖๐ วันทำการ

กรณีเริ่มเข้าปฏิบัติงานในปีแรกลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิลาป่วย โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติปีหนึ่งไม่เกิน ๘ วันทำการ เว้นแต่ในกรณีที่ระยะเวลาปฏิบัติงานในปีแรกไม่ครบ ๖ เดือนไม่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิดังกล่าว และในปีถัดไปลูกจ้างชั่วคราวซึ่งจ้างไว้ปฏิบัติงานต่อเนื่องมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาปีหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

ให้นำกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในส่วนที่เกี่ยวกับการลามาใช้บังคับกับลูกจ้าง โดยอนุโลม

ข้อ ๒๑[๒] ลูกจ้างประจำลาเนื่องจากคลอดบุตรให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน ๙๐ วัน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ระหว่างการลาดังกล่าว

ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนที่จ้างไว้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง มีสิทธิลาเนื่องจากการคลอดบุตรปีหนึ่งไม่เกิน ๙๐ วัน โดยมีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลาจากส่วนราชการไม่เกิน ๔๕ วัน เว้นแต่กรณีเริ่มเข้าปฏิบัติงานในปีแรกไม่ครบ ๗ เดือน ไม่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิดังกล่าว

ข้อ ๒๑ ทวิ[๒] ลูกจ้างประจำที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๒๑ แล้วหากประสงค์จะลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรเพิ่มอีกให้มีสิทธิลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการคลอดบุตร โดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้อีกไม่เกิน ๓๐ วันทำการ และให้นับรวมอยู่ในวันลากิจส่วนตัว ๔๕ วันทำการด้วย

ข้อ ๒๑ ตรี[๔] ลูกจ้างประจำซึ่งลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตรให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ แต่ถ้าเป็นการลาเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตรไม่ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลา เว้นแต่หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นสมควรจะให้จ่ายค่าจ้างระหว่างลานั้นก็ได้ แต่ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

ข้อ ๒๒[๔] ตั้งแต่เริ่มเข้าปฏิบัติงาน ลูกจ้างประจำผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือเคยอุปสบทในพระพุทธศาสนาโดยการอุปสมบทนั้นมีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไม่ให้ถือเป็นวันลาของลูกจ้างประจำ หรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์แล้วแต่กรณี โดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน

ข้อ ๒๓[๑] ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาเข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการฝึกวิชาการทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพรั่งพร้อมโดยให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติในระหว่างการระดมพล หรือเข้ารับการฝึกวิชาการทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพรั่งพร้อมนั้น แต่ถ้าพ้นระยะเวลาของการดังกล่าวแล้วไม่มารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงานภายใน ๗ วัน ให้งดจ่ายค่าจ้างหลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะให้จ่ายค่าจ้างระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ในกรณีลูกจ้างชั่วคราวลาเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน ๒ เดือน ส่วนการลาเพื่อเข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการทดลองความพร้อม แล้วแต่กรณี ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน ๓๐ วัน เว้นแต่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ในกรณีการลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หากลูกจ้างได้รับเงินเดือนตามชั้นยศของตนทางกระทรวงกลาโหมแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้าง

ลูกจ้างมีสิทธิลาไปรับการตรวจคัดเลือกเพื่อรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติในระหว่างนั้น การลาดังกล่าวจะต้องให้ผู้ลาแสดงจำนวนวันที่ต้องเดินทางไปกลับและวันที่ต้องอยู่เพื่อตรวจคัดเลือกเข้ารับราชการทหารเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา เว้นแต่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ ๒๔ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ลูกจ้างประจำไปศึกษาในต่างประเทศเกี่ยวกับหน้าที่ราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นปฏิบัติอยู่ โดยให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติตลอดระยะเวลาที่ไป ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้ากระทรวงที่ลูกจ้างสังกัดอยู่จะพิจารณาอนุญาต โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ส่วนราชการนั้นๆ จะได้รับจากผลของการศึกษานั้นและไม่เป็นเหตุให้เสียงาน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

การให้ลูกจ้างประจำลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ให้นำระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ลูกจ้างประจำไปฝึกอบรมหรือดูงาน หรือไปปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับหน้าที่ราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นปฏิบัติอยู่ โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติตลอดระยะเวลาที่ไป ก็ให้กระทำได้โดยขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

การฝึกอบรม หรือดูงาน หรือไปปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศที่มีระยะเวลารวมทั้งการเดินทางเกินกว่า ๑๒ เดือน ให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกันทำนองเดียวกับลูกจ้างประจำลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ โดยได้รับค่าจ้าง

ส่วนราชการอาจอนุมัติให้ลูกจ้างประจำลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศได้ โดยขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน และไม่ให้รับค่าจ้างระหว่างลา เว้นแต่ในกรณีที่ค่าจ้างที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าค่าจ้างอัตราปกติของทางราชการที่ลูกจ้างผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้ได้รับค่าจ้างจากทางราชการสมทบ ซึ่งเมื่อรวมกับค่าจ้างจากองค์การระหว่างประเทศแล้วไม่เกินค่าจ้างอัตราปกติของทางราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๒๖[๓] การศึกษา การฝึกอบรม การดูงาน หรือการไปปฏิบัติการวิจัยภายในประเทศของลูกจ้างประจำ โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๒๖/๑[๔] ลูกจ้างประจำซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อไปเข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณีให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร แต่ไม่เกินสิบสองเดือน

ข้อ ๒๗[๑] การลาพักผ่อนประจำปีของลูกจ้าง ให้เป็นไปตาม ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ การลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายของลูกจ้างให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทการลานั้นๆ

ข้อ ๒๙ การนับวันลาของลูกจ้าง การควบคุมวันลา และผู้มีอำนาจอนุญาตการลาแต่ละครั้ง ให้นำระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ การลาของลูกจ้างนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ ถึงข้อ ๒๘ ห้ามจ่ายค่าจ้าง

ข้อ ๓๑ การจ่ายค่าจ้างระหว่างลาของลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

การจ่ายค่าจ้างกรณีถูกสั่งพักราชการ ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ข้อ ๓๒ การจ่ายค่าจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

อัตราค่าจ้างประจำระหว่างพักราชการไม่ถือเป็นอัตราว่าง

ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างถูกพักราชการ ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายได้พิจารณาวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือตามระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างใด ก็ให้จ่ายค่าจ้างตามที่วินิจฉัยจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๓๓[๑] ให้นำข้อ ๓๒ มาใช้บังคับแก่การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก โดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างที่มิได้มาปฏิบัติงานในกรณีอื่น

ข้อ ๓๔[๒] ลูกจ้างที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการห้ามมิให้จ่ายค่าจ้างสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

กรณีที่ลูกจ้างที่มิได้มาปฏิบัติงานในกรณีอื่นจะมีสิทธิได้รับค่าจ้างหรือไม่ให้เป็นตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นบัญญัติไว้สำหรับข้าราชการหรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควรแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๕ การจ่ายค่าจ้างให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๖

(ลงชื่อ) **เปรม ติณสูลานนท์**

(พลเอก เปรม ติณสูลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

---

[๑] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

[๒] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นต้นไป ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๑๒ ง. วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

[๓] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๔๕ ง วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

[๔] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๑๒๓ ง วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง
พ.ศ. ๒๕๑๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจ่ายบำเหน็จลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๑๙"

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) ระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๓) ระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๓

(๔) ระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๕

(๕) ระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดาระเบียบและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ทวิ[๓] ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๔[๓] การสั่งจ่ายบำเหน็จลูกจ้างตามระเบียบนี้ ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้ที่อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย ที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๘

ข้อ ๕[๓] ในระเบียบนี้

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(๑) ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

(๒) ลูกจ้างที่จ้างให้ปฏิบัติงานของส่วนราชการในต่างประเทศ

"ลูกจ้างชั่วคราว" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ

"ค่าจ้าง" หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

"ค่าจ้างเดือนสุดท้าย" หมายความว่า ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าหากลูกจ้างนั้นมาทำงานเต็มตามเวลาที่กำหนด

ลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์ ๑ วัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบเจ็ดวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์ ๒ วัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบสามวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวันแล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

"บำเหน็จปกติ"[๗] หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จรายเดือน" [๗] หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"บำเหน็จพิเศษ" [๗] หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จพิเศษรายเดือน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"ปีงบประมาณ" หมายความว่า ปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๒
บำเหน็จปกติ

ข้อ ๖ ลูกจ้างประจำซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น เว้นแต่ลูกจ้างประจำของสำนักราชเลขาธิการและสำนักพระราชวังให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๗[๔] ลูกจ้างประจำจะได้รับบำเหน็จปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(๑) ลาออกโดยไม่มีความผิดและได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งหรือผู้ได้รับมอบหมายแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

(๓) มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

(๔) ป่วยเจ็บไม่อาจปฏิบัติหน้าที่การงานของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(๕) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๑) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๒) ทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง

(๑๓) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตนให้มีประสิทธิภาพหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(๑๔) ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ

(๑๕) ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

(๑๖) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี (๓) และ (๑๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์

ข้อ ๘[๔] บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๗ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายเสียก่อนได้รับเงินบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๙[๔] ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๑๙ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม

เงินบำเหน็จปกติตามวรรคแรก ให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมิต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๑๐[๔] ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัย หรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาวินิจฉัยว่าถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออก ทายาทของลูกจ้างประจำผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามข้อ ๙

หมวด ๒/๑
บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๑๐/๑[๗] ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ ซึ่งมีเวลาทำงานตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จรายเดือนจากส่วนราชการผู้เบิกไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๑๐/๒[๗] สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๑๙/๑

หมวด ๓
บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๑ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๒ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ ให้เจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุพพลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกถึงยี่สิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบการสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกถึงสี่สิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ในกรณีลูกจ้างชั่วคราว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษสามส่วนในสี่ส่วนของลูกจ้างประจำ

ข้อ ๑๓[๔] ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๑ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๒ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบแปดเดือน

เงินบำเหน็จพิเศษตามวรรคแรก ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมิต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ในกรณีลูกจ้างชั่วคราวตาย ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษสามส่วนสี่ของลูกจ้างประจำ

ข้อ ๑๔[๔] ยกเลิก”

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๑ หรือถึงแก่ความตายตามข้อ ๑๓ ถ้าลูกจ้างผู้นั้นหรือทายาทแล้วแต่กรณี มีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทน ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือจากหน่วยงานอื่นที่ทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

หมวด ๓/๑
บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๕/๑ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะแสดงคามประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนจากส่วนราชการผู้เบิกไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๑๕/๒ สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๑๙/๒

ข้อ ๑๕/๓ ในกรณีที่ลูกจ้งประจำผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๑ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นมีสิทธิรับทั้งบำเหน็จพิเศษรายเดือนตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่ทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว

หมวด ๓/๒
บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๑๕/๔ [๕] ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณีให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังนี้

(๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในข้อใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำหน็จตกทอดไปแล้วหากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้นให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ให้กระทรวงการคลังเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ กระทรวงการคลังไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๕/๕ [๕] วิธีการในการยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จตกทอดให้นำข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔
การนับเวลาทำงานของลูกจ้างประจำ
สำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๑๖ การนับเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกตินั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติงานโดยได้รับค่าจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงวันก่อนออกจากงานหรือก่อนวันพ้นจากหน้าที่และไม่หลังจากวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำของสำนักราชเลขาธิการและสำนักพระราชวังที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วแต่มีการต่อเวลาทำงาน ให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติต่อไปได้จนถึงก่อนออกจากราชการ แต่ไม่หลังจากวันที่มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

ลูกจ้างประจำผู้ใดไม่ได้รับค่าจ้างเพราะลา ขาดงาน ถูกสั่งพัก ให้ตัดเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามส่วนแห่งวันที่ไม่ได้รับค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกตัดอัตรามาจากข้าราชการวิสามัญโดยไม่ได้รับเงินทดแทน ให้นับเวลาราชการตอนเป็นข้าราชการวิสามัญรวมกับเวลาตอนเป็นลูกจ้างประจำเพื่อประโยชน์ในการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

[๑]ลูกจ้างประจำไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยมิได้รับบำเหน็จเมื่อออกจากกองประจำการหรือได้รับการลาพักเพื่อรอการปลดโดยไม่มีความเสียหาย แล้วกลับเข้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันก็ให้นับเวลาตอนก่อนไปรับราชการทหารกองประจำการ และเวลาระหว่างรับราชการทหารกองประจำการรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

การนับเวลาตอนไปรับราชการทหารดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่ได้เข้าประจำการในกองประจำการจนถึงวันออกจากกองประจำการ หรือวันที่ได้รับการลาพักเพื่อรอการปลด แต่ไม่รวมถึงเวลาที่ต้องชดใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ข้อ ๑๖ ทวิ[๒] การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติของลูกจ้างประจำที่โอนมาจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในวันโอนรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติด้วย

[๓]การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติของลูกจ้างประจำที่โอนมาจากลูกจ้างประจำซึ่งรับค่าจ้างจากเงินนอกงบประมาณของทางราชการ ให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง ที่ใช้อยู่ในวันโอน รวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติด้วย

ข้อ ๑๗ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติการตามสั่งนั้นเป็นทวีคูณได้

[๖]ลูกจ้างประจำผู้ใดประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตนั้นนับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณด้วย

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำมีเวลาทำงาน ซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

ความในวรรคสอง วรรคสาม มิให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำซึ่งออกจากงานก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๕

หมวด ๕

วิธีคำนวณบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๘ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ และบำเหน็จรายเดือน ให้นับเป็นจำนวนเดือน สำหรับเวลาทำงานถ้ามีหลายระยะ ให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยคิดสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๙ การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานแล้วหารด้วยสิบสอง

ข้อ ๑๙/๑ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๙/๒ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินยี่สิบสี่เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๙/๓ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการ์ฉุกเฉิน ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๙/๔[๗] บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๒๐[๗] การยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จลูกจ้าง ให้ทำตามแบบและวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

หมวด ๖
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวในส่วนราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นก่อนวันใช้ระเบียบนี้ โดยไม่ได้รับค่าจ้างทางสังกัดเดิมให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๑๙
(ลงชื่อ) **บุญชู โรจนเสถียร**
(นายบุญชู โรจนเสถียร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

[๑] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖
[๒] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘
[๓] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
[๔] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๗
[๕] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๐
[๖] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๓
[๗] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๒
[๘] แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๔

แบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง

สำหรับส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัด

ที่...../.....

รหัสหน่วยงาน/จังหวัด .....

วันที่ .....

เรื่อง ขอให้สั่งจ่ายเงิน

เรียน

โปรดพิจารณาสั่งจ่าย ☐ เงินบำเหน็จปกติ ☐ เงินบำเหน็จรายเดือน ☐ เงินบำเหน็จพิเศษ ☐ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน ☐ กรณีออกจากงาน ☐ กรณีเกษียณอายุ ☐ กรณีตาย ให้แก่ทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของผู้ตาย ตามคำขอข้างล่างนี้ และได้ส่งเอกสารรวม.....ฉบับมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....(๑)

(.....)

ตำแหน่ง .....

.....

โทร. .....

สำหรับผู้ขอ

ลูกจ้าง ยศ ..... คำนำหน้า .....ชื่อ .....นามสกุล .....

ขอรับเงิน ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำเหน็จรายเดือน ☐ บำเหน็จพิเศษ ☐ บำเหน็จพิเศษรายเดือน	วันเดือนปีเกิด (๒) ...../...../.....	วันเดือนปีที่เริ่มนับเป็นเวลาราชการ ...../...../.....	วันเดือนปีที่ออกจากงานหรือตาย ...../...../.....

ประเภทการขอ

บำเหน็จปกติ/บำเหน็จรายเดือน ☐ ออกจากงาน ☐ เกษียณอายุ ☐ ตาย

บำเหน็จพิเศษ/บำเหน็จพิเศษรายเดือน ☐ ออกจากงาน ☐ ตาย

เหตุที่ออก ☐ ลาออก ☐ ให้ออก ☐ เกษียณ ☐ ปลดออก

ลักษณะการคำนวณ

บำเหน็จปกติ/บำเหน็จรายเดือน ☐ คำนวณเวลาทำงานเป็นเดือน

บำเหน็จพิเศษ/บำเหน็จพิเศษรายเดือน ☐ ยามปกติ อัตราที่ได้รับ.....(๓) ☐ คำสั่งกลาโหม อัตราที่ได้รับ.....

สถานะภาพผู้ขอ ☐ ลูกจ้างประจำ ☐ ลูกจ้างชั่วคราว

ส่วนราชการที่สั่งกัดครั้งสุดท้าย

กรม.....

รหัส ☐☐☐☐☐

กระทรวง .....

จังหวัด .....

รหัส ☐☐☐☐☐

อนึ่ง ข้าพเจ้ามีความประสงค์ให้กรมบัญชีกลางโอนเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ซึ่งข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร .....

สาขา.....ชื่อบัญชี .....

เลขที่บัญชี .....(๔)

ขอรับเงินทาง กรม.....

(๕) รหัสหน่วยงาน ☐☐☐☐

จังหวัด.....

รหัสจังหวัด ☐☐☐

ส่วนราชการผู้เบิก .....

รหัสจังหวัด ☐☐☐☐☐☐☐☐☐

กรณีลูกจ้างออกจากงาน (๖)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(.....)

วันที่.....

กรณีลูกจ้างตาย (๗)

ข้าพเจ้าผู้มีสิทธิและเป็นผู้แทนผู้มีสิทธิได้ทำหนังสือรับรองไว้ต่อกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด.....ว่าข้อความที่ปรากฏในเรื่องราวนี้ถูกต้องตามความเป็นจริง และไม่มีทายาทหรือผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าปรากฏว่ามีทายาทหรือผู้มีสิทธิเกิดขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้าและผู้มีสิทธิที่ได้รับเงินไปแล้วยินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิและชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับทราบจากทางราชการทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อ ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

ที่อยู่ผู้ขอ .....

.....รหัสไปรษณีย์.....โทร .....

(๑), (๒), (๓), (๔), (๕), (๖), (๗) ดูคำอธิบายหน้า ๒

รหัส	เวลาทำงาน	ตั้งแต่	ถึง
๐๑	เวลาปกติ ๑.		
	๒.		
	๓.		
๑๔	เวลาทวีคูณ ปราบปรามคอมมิวนิสต์		
๒๕	" กฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๑๙ (๗ ต.ค. ๑๙ - ๕ ม.ค. ๒๐).....		
๒๖	" " พ.ศ. ๒๕๓๔ (๒๓ ก.พ. ๓๔ - ๒ พ.ค. ๓๔).....		
๓๘	เวลาทวีคูณอื่นๆ		
๕๑	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ขาดราชการ โดยไม่มีค่าจ้าง		
๕๒	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ โดยได้รับค่าจ้าง ๑/๒.....		
๕๓	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ โดยได้รับค่าจ้าง ๑/๓.....		
๕๔	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ โดยได้รับค่าจ้าง ๑/๔.....		
๖๑	ตัด ป่วย ลา ขาด ศึกษาต่อระหว่างประกาศกฎอัยการศึก.....วัน.....		

รหัส	อัตราค่าจ้าง	บาท
๗๒	ค่าจ้างเดือนสุดท้ายเดือนละ.....	
๘๑	เงินเพิ่ม พ.ส.ร.	
๘๒	พ.น.บ.	
๘๓	พ.ต.ร.	
๘๔	พ.ป.ผ.	
.....	.....	
.....	.....	

การกรอกแบบคำขอ ๕๓๑๓

(๑) หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม

(๒) วัน เดือน ปี ให้กรอกเป็นตัวเลขตามปฏิทิน

(๓) ให้ระบุอัตราส่วนที่ได้รับบำเหน็จพิเศษ เช่น "อัตราที่ได้รับ ๑๒ เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย" ให้กรอกว่า ๑๒ เท่า

(๔) ชื่อธนาคาร ชื่อบัญชี และเลขที่บัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนประเภท ออมทรัพย์/สะสมทรัพย์/เผื่อเรียก/กระแสรายวัน พร้อมแนบสำเนาบัญชีเงินฝากซึ่งผู้ขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้รับรองสำเนาถูกต้องแล้วด้วย ทั้งนี้ สำเนาบัญชีเงินฝากธนาคารให้ส่วนราชการผู้ขอเก็บไว้ไม่ต้องส่งกรมบัญชีกลาง

(๕) กรณีขอรับทางส่วนกลาง ให้ระบุส่วนราชการเจ้าสังกัดระดับกรม จังหวัด และรหัส กรณีขอรับทางส่วนภูมิภาค ให้ระบุส่วนราชการผู้เบิก จังหวัดที่ขอรับเงิน และรหัส และรหัสที่ระบุเป็นรหัสตามระบบ GFMIS

(๖) กรณีลูกจ้างออกจากงาน ให้ลูกจ้างลงชื่อขอรับ

(๗) กรณีลูกจ้างตาย ให้ทายาทผู้มีสิทธิตามกฎหมายผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้ลงนามแทนเพียงคนเดียวกรณีผู้มีสิทธิเป็นผู้เยาว์ ผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้เสมือนไร้ความสามารถให้ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงนามแทน

หมายเหตุ ๑. การขอรับบำเหน็จพิเศษไม่ต้องกรอกเวลาทำงาน

๒. ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ใช้

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์
เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ที่อยู่..... วันที่.....

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ .....เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ
สังกัด.....ออกจากงานเมื่อวันที่.....
มีเวลาทำงาน.....ปี.....เดือน.....วัน ได้ยื่นขอรับ ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำเหน็จพิเศษ ไปแล้ว

และขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ ☐ บำเหน็จรายเดือน ☐ บำเหน็จพิเศษรายเดือน

อนึ่งข้าพเจ้ามีความประสงค์ให้กรมบัญชีกลางโอนเงิน ☐ บำเหน็จรายเดือน ☐ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
ซึ่งข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร.....สาขา .....
ชื่อบัญชี.....เลขที่บัญชี.....(๑)

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....
(.....)

หมายเหตุ : (๑) ชื่อธนาคาร ชื่อบัญชี และเลขที่บัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนประเภทออมทรัพย์/สะสมทรัพย์/เผื่อเรียก/กระแสรายวัน พร้อมแนบสำเนาบัญชีเงินฝากซึ่งผู้ขอรับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้รับรองสำเนาถูกต้องแล้วไปด้วย

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์ เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ

ที่อยู่.....วันที่.....

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ .....เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ สังกัด.....ออกจากงานเมื่อวันที่.....มีเวลาทำงาน.....ปี.....เดือน.....วัน ได้ยื่นขอรับ ☐ บำเหน็จรายเดือน ☐ บำเหน็จพิเศษรายเดือน ไปแล้ว และขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำเหน็จพิเศษ

อนึ่ง ข้าพเจ้ามีความประสงค์ให้กรมบัญชีกลางโอนเงิน ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำเหน็จพิเศษ ซึ่งข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร.....สาขา .....ชื่อบัญชี.....เลขที่บัญชี.....(๑)

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....

(.....)

หมายเหตุ : (๑) ชื่อธนาคาร ชื่อบัญชี และเลขที่บัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนประเภทออมทรัพย์/สะสมทรัพย์/เผื่อเรียก/กระแสรายวัน พร้อมแนบสำเนาบัญชีเงินฝากซึ่งผู้ขอรับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้รับรองสำเนาถูกต้องแล้วไปด้วย

ประกาศ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งจดทะเบียนแล้ว
เรื่อง ข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว

ด้วยมีพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎกระทรวงประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประกาศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่แก้ไขเพิ่มเติม กสจ. จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว

บัดนี้ นายทะเบียน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์) ได้รับจดทะเบียนแก้ไขข้อบังคับกองทุนแล้ว เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ จึงประกาศใช้ข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งจดทะเบียนแล้วโดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔
(ลงชื่อ) **ณรงค์ พหลเวชช์**
(นายณรงค์ พหลเวชช์)
ประธานคณะกรรมการ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับ
ลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว

ข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว

โดยที่เหตุส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า และลูกจ้างประจำของส่วนราชการได้ร่วมกันจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว ตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว เนื่องจากมีพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎกระทรวง ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประกาศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และที่แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว และเพื่อความคล่องตัวของการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุน อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๑ และข้อบังคับกองทุนข้อ ๑๘ (๗) จึงให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว ทั้งนี้ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทนดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า "ข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่นายทะเบียนได้รับจดทะเบียน

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว มีฐานะเป็นนิติบุคคล ประกอบด้วยเงินที่สมาชิกจ่ายสะสม เงินที่ส่วนราชการจ่ายสมทบ รวมทั้งเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ และผลประโยชน์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว

"เงินกองทุน" หมายความว่า เงินสะสมและเงินสมทบและดอกผลต่างๆ ของเงินดังกล่าว รวมทั้งเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้และผลประโยชน์จากเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวด้วย

"ข้อบังคับกองทุน" หมายความว่า ข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า

"ลูกจ้างประจำ" หมายความถึง ลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(๑) ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

(๒) ลูกจ้างที่จ้างให้ปฏิบัติงานของส่วนราชการในต่างประเทศ

"สมาชิก" หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่สมัครเป็นสมาชิกกองทุนตามความในหมวด ๒ แห่งข้อบังคับนี้

"ค่าจ้าง" หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการปฏิบัติงานในระยะเวลาปกติ แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบและเงินเพิ่มใดๆ

"คณะกรรมการกองทุน" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว

"กรรมการกองทุน" หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งจากส่วนราชการให้เป็นผู้แทนในคณะกรรมการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว

"เงินสะสม" หมายความว่า เงินที่สมาชิกจ่ายสะสมเข้ากองทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๒ และหมวดที่ ๔ แห่งข้อบังคับนี้

"เงินสมทบ" หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนให้แก่สมาชิกแต่ละรายตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๒ และหมวดที่ ๔ แห่งข้อบังคับนี้

"ผู้รับประโยชน์" หมายความว่า ผู้ที่สมาชิกแสดงเจตนาโดยทำหนังสือมอบไว้แก่บริษัทจัดการตามแบบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

"บริษัทจัดการ" หมายความว่า บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคล โดยการแต่งตั้งจากคณะกรรมการกองทุนให้จัดการกองทุนโดยมีค่าตอบแทน

"พระราชบัญญัติ" หมายความว่า พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎกระทรวง ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประกาศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่แก้ไขเพิ่มเติม

"นายทะเบียน" หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งทำหน้าที่นายทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

"สำนักงาน กสจ." หมายความว่า สำนักงานกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการกองทุนเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
ความทั่วไป

ข้อ ๕ กองทุนนี้จัดตั้งขึ้นโดยใช้ชื่อว่า "กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียนแล้ว" เรียกโดยย่อว่า "กสจ."

ข้อ ๖ ให้สำนักงานกองทุนตั้งอยู่ ณ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เลขที่ ๖๓ ถนนพระราม ๙ แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๗ กองทุนนี้จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันแก่สมาชิกและครอบครัว เมื่อสมาชิกออกจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

ข้อ ๘ รอบระยะเวลาบัญชีของกองทุนเริ่มต้นในวันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

หมวด ๒
สมาชิกภาพของสมาชิก

ข้อ ๙ ผู้ที่ได้รับการบรรจุเป็นลูกจ้างประจำของส่วนราชการจะสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนก็ได้

(๑) โดยให้ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิกตามแบบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

(๒) คณะกรรมการกองทุนต้องจัดให้มีข้อบังคับของกองทุนให้ลูกจ้างขอดูได้ในกรณีที่ลูกจ้างร้องขอ

(๓) กรณีสมาชิกใหม่ที่จะสมัครเป็นสมาชิกของกองทุน คณะกรรมการกองทุนต้องให้สมาชิกดังกล่าวลงนามรับทราบข้อมูลในข้อบังคับของกองทุนด้วย

(๔) กรณีมีการแก้ไขข้อบังคับของกองทุน คณะกรรมการกองทุนต้องเปิดเผยให้สมาชิกกองทุนทราบด้วย

ลูกจ้างประจำที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกและส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกค่าจ้างได้ลงทะเบียนรับก่อนวันที่ ๑๕ ของเดือนใด สิทธิในสมาชิกภาพจะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ของเดือนนั้น ส่วนผู้ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกและส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกค่าจ้างได้ลงทะเบียนรับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ของเดือน สิทธิในสมาชิกภาพจะเริ่มในวันที่ ๑ ของเดือนถัดไป

การเป็นสมาชิกของกองทุนจะสมบูรณ์ต่อเมื่อส่วนราชการนำส่งเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน ตาม (๑) ภายในสามวันนับแต่วันที่มีการจ่ายค่าจ้างในเดือนที่สมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๐ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกกองทุน มีดังนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ และไม่กระทำการใดๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่การบริหารกองทุน

(๒) ต้องส่งเงินสะสมเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับนี้ โดยยินยอมให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเป็นผู้หักจากค่าจ้างที่ได้รับ

(๓) มีสิทธิได้รับเงินสะสม เงินสมทบและผลประโยชน์จากเงินดังกล่าว รวมทั้งผลประโยชน์อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๔) มีสิทธิเข้าร่วมประชุมใหญ่

(๕) มีสิทธิตรวจดูสำเนางบดุลและรายงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชี ฉบับที่ประชุมใหญ่สมาชิกรับรอง ณ สำนักงาน กสจ.

(๖) มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการกองทุนตามความในหมวด ๔

(๗) มีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ

(๘) มีสิทธิระบุผู้รับประโยชน์หรือเปลี่ยนแปลงผู้รับประโยชน์

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกกองทุนสิ้นสุดในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

(๓) ลาออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลัง

(๔) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ

(๕) กองทุนเลิก

หมวด ๓
คณะกรรมการกองทุน

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการกองทุนมีจำนวนสิบห้าคน ประกอบด้วยผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนส่วนราชการอื่นอีกจำนวนห้าคนและสมาชิกซึ่งปฏิบัติราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนเจ็ดคนเป็นกรรมการ

การเลือกผู้แทนส่วนราชการและผู้แทนสมาชิกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้คณะกรรมการกองทุนเลือกกรรมการทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๓ ให้กรรมการผู้แทนสมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ข้อ ๑๔ ให้กรรมการผู้แทนส่วนราชการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะเป็นกรรมการผู้แทนส่วนราชการเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ เว้นแต่การดำรงตำแหน่งผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

การดำรงตำแหน่งของผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ต้องได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัด

ข้อ ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้แทนสมาชิก หรือกรรมการผู้แทนส่วนราชการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือลหุโทษ

(๖) พ้นจากการเป็นสมาชิกหรือพ้นจากการเป็นข้าราชการ

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนสมาชิก หรือกรรมการผู้แทนส่วนราชการพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ดำเนินการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างวันที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อทำงานต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนสมาชิก หรือกรรมการผู้แทนส่วนราชการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้ผู้ซึ่งได้คะแนนถัดไปซึ่งขึ้นบัญชีไว้ในการเลือกผู้แทนสมาชิกหรือผู้แทนส่วนราชการเป็นกรรมการแทน ในกรณีไม่มีผู้ขึ้นบัญชีไว้ให้ดำเนินการเลือกผู้แทนสมาชิกหรือผู้แทนส่วนราชการขึ้นใหม่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้กรรมการผู้ได้รับการแต่งตั้งหรือเลือกให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงสามสิบวันจะไม่แต่งตั้ง หรือเลือกกรรมการขึ้นดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศและคำสั่งในการบริการกิจการของกองทุน

(๒) กำหนดนโยบายการลงทุนของกองทุน

(๓) ควบคุมดูแลการจัดการกองทุนและเป็นผู้แทนกองทุนในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(๔) พิจารณาแต่งตั้งหรือเลิกจ้างบริษัทจัดการและ/หรือผู้รับฝากทรัพย์สิน

(๕) ควบคุมให้มีการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน รวมทั้งติดตามให้ส่วนราชการจ่ายเงินเพิ่มเข้ากองทุนในกรณีที่มีการจ่ายเงินสะสม เงินสมทบเข้ากองทุนล่าช้า

(๖) พิจารณาแต่งตั้ง เปลี่ยนแปลง ยกเลิกผู้สอบบัญชี และผู้ชำระบัญชี

(๗) แก้ไข เพิ่มเติม ข้อบังคับกองทุนจดทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีมติให้แก้ไขหรือเพิ่มเติม สำหรับการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับหมวด ๔ และหมวด ๘ จะนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการกองทุนได้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

(๘) พิจารณาลงมติแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ประธานคณะกรรมการกองทุนหรือกรรมการกองทุน ซึ่งต้องเป็นกรรมการผู้แทนของส่วนราชการ และกรรมการผู้แทนสมาชิกอย่างน้อยฝ่ายละหนึ่งคน มีอำนาจลงนามผูกพันกองทุนในกิจการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับนี้

การแต่งตั้งและมอบหมายดังกล่าวต้องเป็นมติของคณะกรรมการกองทุน

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและการจ่ายเงินของกองทุน

(๑๐) หน้าที่อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่คณะกรรมการกองทุนหรือสมาชิกมีมติให้ดำเนินการ

(๑๑) พิจารณาให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร กรณีที่บริษัทจัดการลงทุนในหลักทรัพย์ที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์

ข้อ ๑๙ การประชุมของคณะกรรมการกองทุนต้องมีกรรมการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การออกเสียงลงมติแต่งตั้งหรือเลิกจ้าง บริษัทจัดการ ผู้สอบบัญชีหรือผู้รับฝากทรัพย์สินต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่ง

ข้อ ๒๐ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น

หมวด ๔
เงินสะสม เงินสมทบ และเงินบริจาค

ข้อ ๒๑ ให้สมาชิกส่งเงินสะสมเข้ากองทุนในอัตราร้อยละ ๓ ของค่าจ้างที่สมาชิกได้รับก่อนหักภาษีโดยให้ส่วนราชการหักจากค่าจ้างที่สมาชิกได้รับก่อนหักภาษีทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง

ให้ส่วนราชการส่งเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตราร้อยละ ๓ ของค่าจ้างที่สมาชิกได้รับก่อนหักภาษีทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง

กรณีที่สมาชิกไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้าง สมาชิกและส่วนราชการไม่จำต้องส่งเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน

กรณีที่สมาชิกได้รับค่าจ้างไม่เต็มจำนวน ก็ให้สมาชิกและส่วนราชการส่งเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุนตามส่วนแห่งค่าจ้างที่สมาชิกได้รับ

ข้อ ๒๒ ให้ส่วนราชการส่งเงินสะสม เงินสมทบเข้ากองทุนภายในสามวันทำการนับแต่วันที่มีการจ่ายค่าจ้าง ในกรณีที่ส่วนราชการส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุนล่าช้ากว่าสามวันทำการ ให้ส่วนราชการจ่ายเงินเพิ่มให้แก่กองทุนในระหว่างที่ส่งล่าช้า ในอัตราร้อยละห้าต่อเดือนของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ส่งล่าช้านั้น

เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้ กรณีทรัพย์สินที่อุทิศนั้นสามารถรับรู้เป็นรายได้ให้นำเข้าเป็นรายได้ของกองทุนและจัดสรรรายได้นั้นตามสัดส่วนของเงินสะสมหรือเงินสมทบ

แล้วแต่จุดประสงค์ของผู้อุทิศที่ได้ระบุไว้แต่ถ้าทรัพย์สินนั้นยังไม่สามารถบันทึกเป็นรายได้ในงวดบัญชีที่มีการอุทิศ ให้บันทึกเป็นทรัพย์สินจนกว่าทรัพย์สินนั้นได้ จำหน่ายหรือสามารถรับรู้เป็นรายได้ในงวดบัญชีใดให้จัดสรรรายได้ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ห้ามมิให้นำรายได้จากการอุทิศนี้มาคำนวณเป็นค่าบริหารกองทุน

หมวด ๕
บริษัทจัดการ การจัดการกองทุน และการบัญชี

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาแต่งตั้งบริษัทจัดการซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคล

บริษัทจัดการต้องจัดให้มีผู้รับฝากทรัพย์สินของกองทุน

กองทุนมีสิทธิในการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนจากบริษัทจัดการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนมีมูลค่าลดลงอันเนื่องจากมูลค่าหลักทรัพย์และทรัพย์สินลดลงเกินกว่าร้อยละสิบของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนที่บริษัทจัดการได้แจ้งให้กองทุนทราบครั้งล่าสุด

(๒) ได้รับการเปิดเผยเกี่ยวกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์

(๓) ได้รับทราบคำเตือนและคำอธิบายเกี่ยวกับความเสี่ยงในการลงทุนตามนโยบายการลงทุน

ในกรณีที่บริษัทจัดการพ้นจากการเป็นบริษัทจัดการของกองทุน เว้นแต่กรณีตามข้อบังคับกองทุนหมวด ๑๑ ข้อ ๔๑ คณะกรรมการกองทุนจะต้องแต่งตั้งบริษัทจัดการใหม่ภายในสามสิบวัน นับแต่บริษัทจัดการเดิมพ้นจากการเป็นบริษัทจัดการ และแจ้งการแต่งตั้งบริษัทจัดการใหม่แก่สำนักงานภายในสิบสี่วันนับแต่วันแต่งตั้ง

ข้อ ๒๔ บริษัทจัดการมีหน้าที่จัดการกองทุนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและ/หรือตามนโยบายการลงทุนของคณะกรรมการกองทุน สัญญาจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพโดยไม่ขัดต่อข้อกฎหมายดังกล่าว รวมทั้ง

(๑) จัดให้มีระบบงานที่แสดงความพร้อมในการประกอบธุรกิจการจัดการกองทุนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

(๒) จัดให้มีระบบและควบคุมดูแลให้มีการจัดการกองทุน โดยคำนึงถึงหลักความเสมอภาคและความเท่าเทียมกัน (Fairness)

(๓) กำหนดหลักปฏิบัติในการติดต่อประสานงานที่ชัดเจน และรัดกุมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านการจัดการกองทุนกับหน่วยงานอื่นในบริษัทจัดการ

(๔) จัดให้มีระบบและควบคุมดูแลการลงทุนของบริษัทจัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการกองทุนและพนักงานที่เกี่ยวข้อง

(๕) จัดทำและส่งรายงานเกี่ยวกับการจัดการกองทุนให้สำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๖) ดำเนินการฟ้องร้องบังคับคดีหรือฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดกับกองทุนหรือขอรับชำระหนี้ในคดีที่เกี่ยวข้องกับศาลล้มละลายเพื่อประโยชน์แก่สมาชิกตามที่ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการกองทุน สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายของกองทุน

ข้อ ๒๕ บริษัทจัดการจะต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของตนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงิน หรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนโดยเด็ดขาด และบริษัทจัดการจะต้องจัดทำรายงานแสดงฐานะและผลการดำเนินงานตามที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๒๖ บริษัทจัดการจะต้องจัดทำรายงานแสดงยอดเงินสะสม เงินสมทบ พร้อมทั้งผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวที่สมาชิกแต่ละคนจะได้รับ และแจ้งให้สมาชิกทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป บริษัทจัดการต้องรายงานจำนวนหน่วยกองทุนและมูลค่าต่อหน่วยกองทุนด้วย

ข้อ ๒๗ ให้บริษัทจัดการให้มีการสอบบัญชีกองทุนโดยผู้สอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

ข้อ ๒๘ บริษัทจัดการพ้นจากการเป็นบริษัทจัดการก่อนครบกำหนดสัญญาเมื่อ

(๑) นายทะเบียนสั่งถอดถอนในกรณีที่เห็นว่า บริษัทจัดการได้จัดการกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่กองทุน

(๒) กองทุนเลิกตามความในหมวด ๑๑

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นบริษัทจัดการ

(๔) กองทุนหรือบริษัทจัดการบอกเลิกสัญญา

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่บริษัทจัดการพ้นจากการเป็นบริษัทจัดการ ให้บริษัทจัดการส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนพร้อมทั้งบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่ผู้รับฝากทรัพย์สิน เมื่อ

(๑) ครบกำหนดอายุสัญญา ในวันถัดจากวันครบกำหนดอายุสัญญา

(๒) การใช้สิทธิบอกเลิกของกองทุน ส่งมอบโดยพลัน

(๓) การใช้สิทธิบอกเลิกของบริษัทจัดการ ภายในวันทำการถัดจากวันที่สัญญาสิ้นสุดลง

หมวด ๖
การคำนวณ และกระจายผลประโยชน์ของกองทุน

ข้อ ๓๐ หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณผลประโยชน์ที่ลูกจ้างจะได้รับ

(๑) การคำนวณและจัดสรรผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการที่มีธุรกิจเฉพาะด้านการลงทุนที่กำหนดโดยสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยโดยให้มีการคำนวณผลประโยชน์ทุกครั้งที่มีการนำส่งเงินสะสม เงินสมทบ เข้ากองทุนหรือที่มีการจ่ายเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวออกจากกองทุน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

(๒) การคำนวณมูลค่าทรัพย์สินของกองทุน ให้บริษัทจัดการคำนวณทุกสิ้นวันทำการที่มีการนำเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุน ทุกสิ้นวันทำการที่มีการจ่ายเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสม และเงินสมทบ ออกจากกองทุน และทุกสิ้นวันทำการสุดท้ายของเดือน

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณดังกล่าวข้างต้นให้เป็นไปตามที่สำนักงาน หรือสมาคม บริษัทจัดการลงทุนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

ข้อ ๓๑ สิทธิ ผลประโยชน์ หรือผลประโยชน์ใดอันได้จากหรือเนื่องจากการจัดการและบริหารกองทุนให้เป็นผลประโยชน์และตกเป็นของกองทุน

หมวด ๗
ค่าใช้จ่ายของกองทุน

ข้อ ๓๒ ค่าใช้จ่ายที่จ่ายออกจากกองทุน ได้แก่

(๑) ค่าธรรมเนียมการจัดการกองทุน และค่าธรรมเนียมผู้รับฝากทรัพย์สิน

(๒) ค่าธรรมเนียมในการเป็นนายทะเบียนสมาชิกกองทุน

(๓) ค่าธรรมเนียมผู้สอบบัญชี

(๔) ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จำเป็นอันเกี่ยวกับการดำเนินการกองทุนให้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริง

(๕) ค่าใช้จ่ายๆ ในการมีบัญชีกองทุนกับธนาคาร เช่น ค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่ธนาคารเรียกเก็บค่าอากรแสตมป์ ค่าไปรษณียากร ค่าโทรศัพท์ ค่าโทรสาร ค่าสมุดเช็ค ตามที่จ่ายจริง

(๖) ค่าใช้จ่าย (ถ้ามี) ในการดำเนินคดีหรือเรียกค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเพื่อประโยชน์ของกองทุน หรือเมื่อได้รับคำสั่งจากสำนักงานตามที่จ่ายจริง

(๗) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการติดตามทวงถามหรือการดำเนินคดี เพื่อการรับชำระหนี้ใดๆ ของกองทุนตามที่จ่ายจริง

(๘) ค่าใช้จ่ายหรือค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวเนื่องกับกองทุนโดยตรง เช่น ค่าที่ปรึกษากฎหมาย ค่าจัดประชุมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกองทุน ค่าจัดพิมพ์ และจัดส่งหนังสือบอกกล่าว หรือประกาศที่สำนักงาน คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด ค่าใช้จ่ายในการสอบบัญชี ค่าใช้จ่ายในการประชุมใหญ่ ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์และค่าใช้จ่ายต่างๆ อันเกี่ยวเนื่องจากการดำเนินการตามที่กฎหมาย หรือสำนักงานกำหนด เป็นต้น ทั้งนี้ตามที่จ่ายจริง

(๙) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาของการเลิกกองทุนจนถึงการชำระบัญชีแล้วเสร็จ รวมถึงค่าตอบแทนผู้สอบบัญชีและผู้รับฝากทรัพย์สิน ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการวางทรัพย์ของสมาชิกที่มิได้มารับเงิน

(๑๐) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะหรือภาษีอื่นใดในทำนองเดียวกันอันเนื่องมาจากค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายตามข้อ ๓๒ (๑) ถึง (๑๐)

ข้อ ๓๓ ค่าใช้จ่ายกองทุนตามความในข้อ ๓๒ (๑) (๒) และ (๓) ให้บริษัทจัดการหักออกจากกองทุนได้ในวันสิ้นเดือน

หมวด ๘
การจ่ายเงินจากกองทุน

ข้อ ๓๔ เมื่อสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะเหตุอื่นซึ่งมิใช่กองทุนเลิก กองทุนต้องจ่ายเงินสะสม เงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวทั้งจำนวน

บริษัทจัดการจะต้องจ่ายเงินกองทุนในส่วนที่สมาชิกหรือผู้รับประโยชน์มีสิทธิได้รับโดยต้องจ่ายรวมทั้งหมดครั้งเดียวภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพ โดยจ่ายเป็นเช็คระบุชื่อสมาชิกผู้รับประโยชน์ หรือทายาทที่มีสิทธิรับเงิน ขีดคร่อมเข้าบัญชี และขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก

หากสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพระหว่างเดือน ให้นับวันสิ้นสุดสมาชิกภาพในวันสิ้นเดือนที่มีการจ่ายค่าจ้างครั้งสุดท้าย

ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ เมื่อบริษัทจัดการจ่ายคืนเงินกองทุนตามข้อบังคับกองทุน นับแต่วันที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพ หากไม่มีผู้มารับเงินเมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปสิบปีนับแต่วันที่สมาชิกดังกล่าวสิ้นสมาชิกภาพ ให้จัดสรรเงินดังกล่าวให้แก่สมาชิกที่คงเหลือของกองทุนทุกราย หรือ

๑. บริษัทจัดการไม่สามารถที่จะทำการติดต่อจ่ายคืนเงินกองทุนให้แก่สมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้ไปเสียจากภูมิลำเนาตามที่ให้ไว้แก่บริษัทจัดการและไม่ได้ระบุให้ผู้ใดเป็นผู้รับเช็คเงินกองทุนแทนตนเอง

๒. สมาชิกรับเช็คเงินกองทุนแล้วแต่ไม่นำไปขึ้นเงินกับธนาคาร

๓. สมาชิกตายโดยที่ผู้รับประโยชน์ หรือทายาทไม่มารับเงินกองทุน หรือมารับแล้วแต่ไม่นำไปขึ้นเงินกับธนาคาร

๔. กรณีมีเหตุสุดวิสัยที่สมาชิก ทายาท หรือผู้รับผลประโยชน์ ไม่สามารถมารับเช็คหรือโอนเงินเข้าบัญชีได้ให้สามารถจ่ายเงินกองทุนโดยวิธีอื่นใด ตามที่สำนักงานเห็นสมควร

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะเหตุกองทุนเลิก การจ่ายเงินให้แก่สมาชิกให้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

ข้อ ๓๖ ในกรณีสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะถึงแก่ความตาย ให้บริษัทจัดการจ่ายเงินกองทุนให้แก่ผู้รับประโยชน์ แต่หากไม่มีผู้รับประโยชน์จะจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่บุคคลตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน แต่ถ้าสมาชิกผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าสมาชิกผู้ตายไม่มีบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือมีแต่ได้ตายไปก่อนให้แบ่งเงินที่บุคคลผู้นั้นมีสิทธิได้รับแก่บุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ตามส่วนที่กำหนดในวรรคแรก

หากไม่มีบุคคลตามวรรคแรกและวรรคสอง หรือไม่มีทายาทตามกฎหมายให้เงินดังกล่าวตกเป็นของกองทุนเพื่อกระจายให้แก่สมาชิกตามสัดส่วนของเงินที่แต่ละคนมีอยู่ในกองทุน

กรณีกองทุนเลิกแต่ยังมีเงินที่สมาชิกหรือผู้รับประโยชน์ยังมิได้มารับจากกองทุน หากเงินดังกล่าวได้จ่ายออกไปก่อนวันที่กองทุนเลิกให้เงินจำนวนดังกล่าวนั้น ตกเป็นของกองทุนเพื่อจัดสรรให้กับสมาชิกที่ยังคงสมาชิกภาพทุกรายที่อยู่นั้น และเมื่อเสร็จสิ้นการชำระบัญชีแล้ว สมาชิกหรือผู้รับประโยชน์ไม่มารับเงินภายในหนึ่งปีนับจากวันที่ชำระบัญชีเสร็จสิ้น ให้ผู้ชำระบัญชีนำเงินส่วนที่ไม่มีผู้รับนั้นวางไว้ที่สำนักงานวางทรัพย์

หมวด ๙
การประชุมใหญ่

ข้อ ๓๗ กองทุนต้องจัดให้มีประชุมใหญ่สมาชิกอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี เพื่อ

(๑) พิจารณารายงานผลการดำเนินงานของกองทุนในรอบระยะบัญชีที่ผ่านมา

(๒) พิจารณารับรองงบการเงินของกองทุนในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาซึ่งผ่านการตรวจสอบและรับรองจากผู้สอบบัญชีแล้ว

การประชุมใหญ่สมาชิกตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดให้ที่ประชุมใหญ่สมาชิกมีอำนาจแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๓๘ ในการประชุมใหญ่เพื่อพิจารณารับรองงบดุลนั้น เมื่อที่ประชุมใหญ่รับรองงบดุลแล้ว ให้คณะกรรมการกองทุนจัดทำรายงานการประชุมที่รับรองงบดุลส่งให้แก่บริษัทจัดการภายในเจ็ดวัน พร้อมส่งสำเนาหนึ่งชุดให้นายทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่รับรอง และต้องแสดงไว้ที่สำนักงาน กสจ. เพื่อให้สมาชิกตรวจดูได้ด้วย

หมวด ๑๐
การโอนและการรับโอนสมาชิก

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่สมาชิกออกจากราชการเพื่อไปปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นและได้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของหน่วยงานใหม่โดยมีวันทำงานต่อเนื่องกัน หากประสงค์จะโอนเงินกองทุนในส่วนของสมาชิกรายนั้นไปยังกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของหน่วยงานใหม่ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่สมาชิกมีความประสงค์จะโอนเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่มีอยู่กับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอื่นมายังกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนี้ก็สามารถทำได้ โดยที่มีวันทำงานที่ต่อเนื่องกับหน่วยงานเดิม แต่จะต้องแจ้งให้ส่วนราชการ และบริษัทจัดการทราบล่วงหน้าภายในสามสิบวันก่อนเข้ามาปฏิบัติงานในส่วนราชการ

หมวด ๑๑
การเลิกกองทุนและการชำระบัญชี

ข้อ ๔๑ กองทุนเลิกเมื่อนายทะเบียนโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เลิกกองทุนตามพระราชบัญญัติการแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนและการแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีให้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

ข้อ ๔๒ การเลิกกองทุนคณะกรรมการกองทุนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะนั้นจะต้องแจ้งให้สำนักงานทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กองทุนเลิก และให้คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีและจัดให้มีการชำระบัญชีภายในสามสิบวันและให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่กองทุนเลิก เว้นแต่กรณีจำเป็นคณะกรรมการกองทุนหรือผู้ชำระบัญชีอาจขอผ่อนผันต่อสำนักงานเพื่อขยายระยะเวลาชำระบัญชีออกไปตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการชำระบัญชี ถ้าผู้ชำระบัญชีเห็นสมควรจะจ่ายเงินให้แก่สมาชิกบางส่วนก่อนก็ได้ และเมื่อได้ชำระบัญชีต้องจ่ายเงินทั้งหมดที่ค้างชำระแก่สมาชิกให้เสร็จภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการชำระบัญชี โดยจ่ายเป็นเช็คระบุชื่อสมาชิก ผู้รับประโยชน์หรือทายาทที่มีสิทธิรับเงิน ขีดคร่อมเข้าบัญชีและขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ถ้ามีเงินเหลืออยู่ให้ผู้ชำระบัญชีนำเงินไปบริจาคให้สาธารณกุศล ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการชำระบัญชีให้จ่ายจากทรัพย์สินของกองทุน

เมื่อเสร็จสิ้นการชำระบัญชีแล้ว คณะกรรมการกองทุนหรือผู้ชำระบัญชีต้องยื่นรายงานการชำระบัญชี และทะเบียนสมาชิกให้แก่สำนักงานภายในสิบสี่วันนับแต่วันเสร็จสิ้นการชำระบัญชี

ข้อ ๔๓ การชำระบัญชีกองทุนให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๒
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับกองทุน หรือการบริหารกองทุนหรือสิทธิประโยชน์ใดๆ อันเกี่ยวกับกองทุน รวมทั้งการตีความตามข้อบังคับกองทุนให้คณะกรรมการกองทุนเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๔๕ ข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่มิได้ระบุไว้ในข้อบังคับกองทุนนี้ให้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ

กรมบัญชีกลาง

สงเคราะห์ผู้ประสบภัย
เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ

กรมบัญชีกลาง

พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ไม่รวมถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น

"รัฐมนตรีเจ้าสังกัด" หมายความรวมถึงผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย

มาตรา ๖ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗ ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ และในระหว่างได้รับอนุญาตให้ลา ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเดือนเต็ม

ถ้าระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ข้าราชการผู้นั้นต้องเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่อไปจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด

หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ถ้าอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดที่เหมาะสมได้และเมื่อข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นก็ได้

มาตรา ๙ ข้าราชการซึ่งได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๘ ยังไม่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษถ้าต่อมาผู้นั้นได้ออกจากราชการเมื่อใด ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ดังนี้

(๑) ได้บำนาญพิเศษโดยคำนวณตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ และตามเงินเดือนที่ได้รับในวันที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้าย โดยเงินเดือนให้มีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๒) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออกและผู้นั้นขอรับบำนาญปกติ ให้คำนวณบำนาญปกติตามสิทธินั้นบวกเข้ากับบำนาญพิเศษใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่ได้รับบำนาญปกติก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษตาม (๑) แต่อย่างเดียว

(๓) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการด้วยกรณีที่ก่อให้เกิดสิทธิที่จะได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ให้ผู้นั้นได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้นหรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า

มาตรา ๑๐ เมื่อข้าราชการซึ่งได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๘ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดสามสิบเท่าของบำนาญพิเศษที่คำนวณได้ตามความในมาตรา ๙ (๑) ให้แก่บุคคลตามที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้นั้นถึงแก่ความตายด้วยกรณีที่ก่อให้เกิดสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ก็ให้ทายาทได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้นหรือบำนาญพิเศษตามความในมาตรา ๙ (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๘ หลายครั้งโดยไม่ได้ออกจากราชการ เมื่อถึงเวลาต้องออกจากราชการให้คำนวณบำนาญพิเศษทุกครั้ง และให้ได้รับการสงเคราะห์ครั้งที่มีจำนวนเงินสูงสุดแต่อย่างเดียว

มาตรา ๑๒ ข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ พิการ หรือได้รับอันตรายสาหัสเนื่องจากเหตุดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๓ การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากเหตุดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๔ ข้าราชการผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อออกจากราชการหรือถึงแก่ความตายนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการผู้นั้นหรือทายาทได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ

มาตรา ๑๖ ให้บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการกำหนดระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๑๒๙ ก/หน้า ๑/๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๖

พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗

(๒) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

(๔) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"เงินสงเคราะห์" หมายความว่า เงินชดเชยและเงินดำรงชีพ

"เงินชดเชย" หมายความว่า เงินสงเคราะห์ที่จ่ายเป็นเงินก้อนให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาท

"เงินดำรงชีพ" หมายความว่า เงินสงเคราะห์ที่จ่ายเป็นรายเดือนให้แก่ผู้ประสบภัย

"ทายาท" หมายความว่า

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา

(๒) สามีหรือภรรยา และ

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

มาตรา ๕ ผู้ใดถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายถึงสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไป หรือทุพพลภาพหรือป่วยเจ็บจนไม่สามารถใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบอาชีพได้ตามปกติเพราะเหตุผู้นั้นได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ช่วยเหลือราชการ

(๒) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ

(๓) ปฏิบัติการตามหน้าที่หรือช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด หรือ

(๔) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติในเมื่อการปฏิบัติการนั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ประสบภัย และให้ได้รับเงินชดเชยเว้นแต่การถูกประทุษร้าย หรือการได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายเพราะเหตุได้กระทำการตามมาตรา ๕ ให้จ่ายเงินชดเชยแก่ทายาทตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายเพราะเหตุได้กระทำการตามมาตรา ๕ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพแก่ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพของผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยตามมาตรา ๕ ต้องพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ ให้ได้รับเงินดำรงชีพด้วย

ลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากรัฐตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประสบภัยจะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์หรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยผู้ใดได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้นได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับผู้นั้นจากหน่วยงานอื่นของรัฐแล้ว ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่มีสิทธิได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง หรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะเดียวกันด้วย ถ้าผู้นั้นได้รับเงินทำขวัญหรือเงินอื่นใดสำหรับเหตุการณ์เดียวกันไปแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การได้รับเงินทำขวัญ หรือเงินอื่นใดที่ได้รับนั้นมีจำนวนต่ำกว่าเงินชดเชยที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยมีสิทธิได้รับเงินเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะเดียวกันด้วย ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเลี้ยงชีพบำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้สำหรับเหตุการณ์เดียวกันไปแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินดำรงชีพตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การได้รับเงินเลี้ยงชีพ บำนาญพิเศษหรือเงินอื่นใดที่ได้รับนั้นมีจำนวนต่ำกว่าเงินดำรงชีพที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินดำรงชีพเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

มาตรา ๑๒ การขอรับเงินสงเคราะห์ต้องกระทำภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ผู้มีสิทธิได้ทราบถึงสิทธิของตน

การยื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์และแบบคำขอรับเงินสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมบัญชีกลางเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่าบุคคลใดจะพึงมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ การจ่ายเงินสงเคราะห์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ การดำเนินการเพื่อให้มีการจ่ายเงินสงเคราะห์ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับเงินสงเคราะห์ ในกรณีจำเป็นอาจขยายเวลาได้ไม่เกินหกสิบวัน

การพิจารณาคำขอรับเงินสงเคราะห์และการขยายระยะเวลาการดำเนินการจ่ายเงินสงเคราะห์ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๙ ให้ผู้ซึ่งได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังคงได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ อยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ยังมิได้รับเงินสงเคราะห์ คงมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗

มาตรา ๒๑ ผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งได้เข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยภายในของสถานพยาบาลอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและสถานพยาบาลนั้นเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลคาบเกี่ยวกับวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้บรรดาระเบียบที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๑ ก ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณา และการขยายระยะเวลา ในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณา และการขยายระยะเวลาในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วย การพิจารณาคำร้องขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม และการขยายระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง หรือ ข้อตกลงอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

"เลขานุการ" หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย (อธิบดีกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง)

"เงินสงเคราะห์" หมายความว่า เงินชดเชย และเงินดำรงชีพ

"เงินชดเชย" หมายความว่า เงินสงเคราะห์ที่จ่ายเป็นเงินก้อนให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาท

"เงินดำรงชีพ" หมายความว่า เงินสงเคราะห์ที่จ่ายเป็นรายเดือนให้แก่ผู้ประสบภัย

"นายอำเภอ" หมายความรวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

"ทายาท" หมายความว่า

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา

(๒) สามี หรือภรรยา และ

(๓) บิดา มารดา หรือบิดาหรือมารดา

"พิการทุพพลภาพขนาดหนัก" หมายความว่า ลักษณะความพิการทุพพลภาพตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒
การยื่นคำขอรับ

ข้อ ๖ การขอรับเงินสงเคราะห์ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ โดยให้ยื่นต่อผู้อำนวยการเขต สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร หรือนายอำเภอสำหรับในเขตจังหวัดอื่นซึ่งเป็นท้องที่ที่เกิดเหตุ

ข้อ ๗ ให้ผู้ยื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์ออกใบรับ ตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่ผู้ยื่นคำขอรับเป็นหลักฐาน ถ้าคำขอรับนั้นขาดหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใดที่ผู้ขอรับจะต้องนำมายื่นเพิ่มเติม ให้บันทึกไว้และให้ผู้ขอรับลงชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘ การขอรับเงินสงเคราะห์ให้ยื่นแบบคำขอรับพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องดังนี้

๘.๑ หลักฐาน หรือคำสั่งในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

๘.๒ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๑๑

๘.๓ รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี)

๘.๔ หลักฐานการสอบสวนพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ และหลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ถ้ามี)

๘.๕ ใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่าผู้นั้นสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บจนไม่สามารถใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบอาชีพได้ตามปกติ หรือพิการทุพพลภาพขนาดหนัก

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย ให้ทายาทผู้ประสบภัยยื่นแบบคำขอรับพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ ๘.๑ ถึงข้อ ๘.๔ พร้อมทั้งแนบหลักฐานเพิ่มเติม ดังนี้

๙.๑ หลักฐานเกี่ยวกับการตาย

๙.๑.๑ สำเนามรณบัตร

๙.๑.๒ สำเนาคำสั่งศาล สำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

๙.๒ หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

๙.๒.๑ หลักฐานเกี่ยวกับบิดามารดา ได้แก่

๙.๒.๑.๑ สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา

๙.๒.๑.๒ สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง)

๙.๒.๑.๓ หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ได้แก่

(๑) สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดา หรือสำเนาทะเบียนฐานะของภรรยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ

(๒) หนังสือรับรองของบุคคลผู้ควรเชื่อถือได้ที่รับรองว่า บิดามารดาสมรสก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ หรือ

๙.๒.๒ หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส ได้แก่

๙.๒.๒.๑ สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส

๙.๒.๒.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน

๙.๒.๒.๓ สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้

๙.๒.๒.๔ สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

๙.๒.๓ หลักฐานเกี่ยวกับบุตร ได้แก่

๙.๒.๓.๑ สำเนาทะเบียนบ้าน

๙.๒.๓.๒ สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร

๙.๒.๓.๓ บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในครรภ์มารดา (ถ้ามี)

๙.๒.๓.๔ สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้

๙.๒.๓.๕ สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

๙.๓ หลักฐานแสดงการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับเงินสงเคราะห์แทนผู้มีสิทธิได้แก่สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครองผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ ถ้าผู้ขอรับมิได้รับแจ้งผลการพิจารณาในเวลาอันควร (ไม่เกิน ๙๐ วัน) ให้สอบถามไปยังเลขานุการพร้อมส่งสำเนาหรือภาพถ่ายใบรับคำขอรับที่เจ้าหน้าที่ออกให้ไว้ไปด้วยเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓
การพิจารณา และการขยายระยะเวลา

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอตามข้อ ๙ ได้รับคำขอรับเงินสงเคราะห์แล้วให้สอบสวนข้อเท็จจริง และช่วยเหลือในการให้ได้มาซึ่งหลักฐานประกอบคำร้อง แล้วให้เสนอคำขอรับพร้อมหลักฐานไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับถ้ามีความจำเป็นก็ให้ขอขยายเวลาต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหากเห็นสมควรก็ให้สั่งขยายได้ไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอ ขอให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสอบสวนข้อเท็จจริง หรือขอให้ส่งหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาให้ส่วนราชการนั้นถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการให้โดยเร็ว

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาคำขอรับเงินสงเคราะห์และหลักฐานต่าง ๆ เห็นว่าถูกต้องแล้วให้ส่งคำขอรับพร้อมหลักฐานไปยังเลขานุการถ้าเห็นว่าสมควรสอบสวนข้อเท็จจริงหรือเห็นควรขอหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้แต่ต้องส่งคำขอรับพร้อมหลักฐานไปยังเลขานุการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับแจ้งจากเลขานุการขอให้สอบสวนข้อเท็จจริง หรือให้ส่งเอกสารเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ผู้ได้รับแจ้งดังกล่าว ดำเนินการให้เสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๑๕ เมื่อเลขานุการ ได้รับคำขอรับเงินสงเคราะห์พร้อมด้วยหลักฐานและพิจารณาแล้วเห็นว่าถูกต้อง และอยู่ในข่ายที่จะพิจารณาจ่ายเงินสงเคราะห์ให้ได้ตามกฎหมาย ให้ดำเนินการเสนอคณะกรรมการภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันได้รับคำขอรับหรือหลักฐานเพิ่มเติม

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการ มีมติกำหนดอัตราการจ่ายเงินสงเคราะห์แล้วให้เลขานุการแจ้งให้กระทรวงการคลังสั่งจ่ายเงินสงเคราะห์ตามมติของคณะกรรมการภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติดังกล่าว

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีความจำเป็น ประธานกรรมการหรือกรรมการที่ประธานกรรมการมอบหมาย อาจพิจารณาขยายระยะเวลาได้ตามที่เห็นสมควร แต่เมื่อรวมกับการขยายระยะเวลาตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๔ แล้ว ต้องไม่เกิน ๖๐ วัน

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(ลงชื่อ) **ธารินทร์ นิมมานเหมินท์**

(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

แบบคำขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

สำหรับกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด

ที่...../.....

.....

รหัสหน่วยงาน/จังหวัด/ ☐☐☐☐☐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง ขอให้สั่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

เรียน เลขานุการคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

โปรดพิจารณาสั่งจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยให้แก่.....

ซึ่ง ถูกประทุษร้าย / ได้รับอันตรายถึง ☐ สูญเสียอวัยวะ / ทุพพลภาพ
☐ ทุพพลภาพขนาดหนัก

หรือ จ่ายให้แก่ทายาทของ.....ซึ่งถึงแก่ความตายเพราะเหตุได้กระทำการตามมาตรา ๕

☐ ม.๕ (๑) ☐ ม.๕ (๒) ☐ ม.๕ (๓) ☐ ม.๕ (๔)

พร้อมนี้ ได้ส่งเอกสารรวม.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....(๑)

(.....)

ตำแหน่ง .....

..... (๒)

โทร.....

สำหรับผู้ขอ

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประสบภัย

ผู้ประสบภัย ☐☐☐ พ.ศ. ..... ☐☐☐ คำนำหน้า .....ชื่อ .....นามสกุล .....

ผู้ประสบภัยเป็น	ส่วนราชการที่สังกัดครั้งสุดท้าย (๓)	ที่อยู่ผู้ประสบภัย (๔)
☐ ข้าราชการ ☐ ลูกจ้างหรือพนักงาน ☐ ราษฎร ☐ อื่นๆ	กรม..... รหัส ☐☐☐☐☐ กระทรวง ..... จังหวัด ..... รหัส ☐☐☐☐☐	บ้านเลขที่.....ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต.....จังหวัด ..... ☐☐☐☐☐

ขอรับเงินทาง (๕)	วัน เดือน ปี ที่ถูกประทุษร้าย / ได้รับอันตราย / ถึงแก่ความตาย
กรุงเทพมหานคร รหัส ☐☐☐☐☐ จังหวัด..... รหัส ☐☐☐☐☐☐ หน่วยผู้เบิก..... ☐☐☐	...../...../..... พฤติการณ์ที่ถูกประทุษร้าย / ได้รับอันตราย / ถึงแก่ความตาย ....

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับทายาทผู้ประสบภัยที่ถึงแก่ความตาย

ผู้ตายสมรส.....ครั้ง ชื่อคู่สมรส	วัน เดือน ปี ที่สมรส	ของรับเงินทาง
๑.....	...../...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....
๒.....	...../...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....
๓.....	...../...../.....	☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....

ผู้ตาย มีบิดาชื่อ..... ☐ มีชีวิตอยู่ ☐ ตาย เมื่อ...../...../.....

มารดาชื่อ..... ☐ มีชีวิตอยู่ ☐ ตาย เมื่อ...../...../.....

ผู้ตายมีบุตรหรือไม่ ☐ มี จำนวน.....คน ☐ ไม่มี

(๑), (๒), (๓), (๔), (๕) ดูคำอธิบายหน้า ๓

ผู้มีสิทธิรับเงิน					สำหรับเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลาง			
รหัส	ความสัมพันธ์	ชื่อ นามสกุล	กรณีขอรับเงินต่างสถานที่กัน		สถานภาพ			ส่วนที่ได้รับ
			จังหวัด	หน่วยงานผู้เบิก	จ่าย [๑]	สละ [๙]	กัน [๖]	
๑๐๑	บิดา			รวม				
๑๐๒	มารดา			รวม				
๒๐๑	สามี			รวม				
๒๐๒	ภริยา			รวม				
๓๐๑	บุตร			รวม				
๓๐๒	บุตร			รวม				
๓๐๓	บุตร			รวม				
๓๐๔	บุตร			รวม				
๓๐๕	บุตร			รวม				
๓๑๑	บุตรบุญธรรม			รวม				
๓๑๒	บุตรบุญธรรม			รวม				

(๓) คำรับรองของผู้ขอ (๖)

เขียนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้าได้รับการชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ว่า ข้าพเจ้าอาจได้รับประโยชน์จากกฎหมายหรือระเบียบหลายฉบับ แต่ทางราชการให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว ข้าพเจ้าเลือกรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม หากข้าพเจ้าได้รับเงินอื่นใดที่มีลักษณะและเงื่อนไขการจ่ายเช่นเดียวกับเงินสงเคราะห์จากทางราชการอีกทางหนึ่งไปแล้วโดยไม่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบหรือไปยื่นเรื่องราวขอรับเงินดังกล่าวจากส่วนราชการอื่นอีกไม่ว่าจะได้รับเงินไปแล้วหรือยังไม่ได้รับก็ตาม ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการดำเนินคดีและยินยอมชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้น ให้แก่ทางราชการโดยสิ้นเชิงภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทางราชการแจ้งให้ทราบ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ (ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ (ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....พยาน (ลงชื่อ).....พยาน

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

.....รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

สำหรับเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลาง

ขอรับเงินสงเคราะห์ ประเภท ☐ เงินชดเชย
☐ เงินตำรงชีพ

(๖) ดูคำอธิบายหน้า ๓

การกรอกแบบคำขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม

(๒) ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

(๓) กรณีเป็นข้าราชการ หรือลูกจ้าง หรือพนักงานของรัฐ ให้ระบุส่วนราชการที่สังกัดครั้งสุดท้าย

(๔) กรณี นอกเหนือจาก (๓) ให้ระบุที่อยู่

(๕) กรณี ขอรับทางส่วนภูมิภาค ให้ระบุจังหวัดที่ขอรับเงิน และรหัสจังหวัด รวมทั้งชื่อหน่วยงานผู้เบิกด้วย

(๖) ก. กรณีผู้ประสบภัยขอรับด้วยตนเอง ให้ลงลายมือชื่อ แต่ถ้าผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายและมีทายาทผู้มีสิทธิหลายคน ให้ลงชื่อขอรวมกันในฉบับเดียว หากกรอกไม่พอให้ใช้ใบแทรก เว้นแต่กรณีจำเป็นจะแยกขอคนละฉบับก็ได้

ข. กรณีผู้มีสิทธิเป็นผู้เยาว์ ผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงชื่อขอแทน

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ใช้

เอกสารประกอบคำขอรับเงินสงเคราะห์

ก. หลักฐานกรณี ผู้ประสบภัยเป็นผู้ยื่นคำขอ

๑. หลักฐานหรือคำสั่งในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

๒. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้อำนวยการเขต (กรุงเทพมหานคร) หรือนายอำเภอ (จังหวัดอื่น)

๓. รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี)

๔. หลักฐานการสอบสวนพยานและหลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ถ้ามี)

๕. ใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง

ข. หลักฐานกรณี ทายาทเป็นผู้ที่ยื่นคำขอ

๑. หลักฐานเกี่ยวกับการตาย

๑.๑ หลักฐานตามข้อ ก. ๑-๔

๑.๒ สำเนามรณบัตร หรือสำเนาคำสั่งศาล สำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

๒. หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

๒.๑ หลักฐานเกี่ยวกับบิดามารดา

๒.๑.๑ สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา

๒.๑.๒ สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง)

๒.๑.๓ หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย

(๑) สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดา หรือสำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ

(๒) หนังสือรับรองของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ ที่รับรองว่า บิดามารดาสมรสก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘

๒.๒ หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส

๒.๒.๑ สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส

๒.๒.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน

๒.๒.๓ สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของบุคคลที่ควรเชื่อถือได้

๒.๒.๔ สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

๒.๓ หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

๒.๓.๑ สำเนาทะเบียนบ้าน

๒.๓.๒ สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร

๒.๓.๓ บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมาย ในครรภ์มารดา (ถ้ามี)

๒.๓.๔ สำเนามรณบัตร กรณีไม่มีสำเนามรณบัตรให้ใช้หนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้

๒.๓.๕ สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

๓. หลักฐานแสดงการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณีซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับเงินสงเคราะห์แทนผู้มีสิทธิ ได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์ และกำหนดลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ

พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคสอง มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้ประสบภัย ให้คำนวณดังนี้

(๑) เสียชีวิตหรือทุพพลภาพขนาดหนักตามข้อ ๒ (๑) ถึง (๗)	ได้ ๓๐ เท่าของอัตราเงินเดือน
(๒) แขนขาดข้างหนึ่ง	ได้ ๒๔ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน
(๓) ขาขาดข้างหนึ่ง	ได้ ๒๒ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน
(๔) มือขาดข้างหนึ่ง	ได้ ๑๘ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน
(๕) เท้าขาดข้างหนึ่ง	ได้ ๑๕ เท่าของอัตราเงินเดือน
(๖) เท้าขาดสองข้าง	ได้ ๒๔ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน
(๗) สูญเสียลูกตาข้างหนึ่ง	ได้ ๑๑ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน
(๘) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาข้างหนึ่งหรือสูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน (binocular vision)	ได้ ๑๐ เท่าของอัตราเงินเดือน
(๙) หูหนวกทั้งสองข้าง	ได้ ๙ เท่าของอัตราเงินเดือน
(๑๐) หูหนวกข้างหนึ่ง	ได้ ๔ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน
(๑๑) นิ้วหัวแม่มือขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ ๔ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน
(๑๒) นิ้วชี้ขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ ๓ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน
(๑๓) นิ้วกลางขาดนิ้วหนึ่ง	ได้ ๓ เท่าของอัตราเงินเดือน

(๑๔) นิ้วนางขาดนิ้วหนึ่ง ได้ ๒ เท่าครึ่งของอัตราเงินเดือน

(๑๕) นิ้วก้อยขาดนิ้วหนึ่ง ได้ ๑ เท่าของอัตราเงินเดือน

(๑๖) นิ้วหัวแม่เท้าขาดนิ้วหนึ่ง ได้ ๓ เท่าของอัตราเงินเดือน

(๑๗) นิ้วเท้าอื่นขาดนิ้วหนึ่ง ได้ ๑ เท่าของอัตราเงินเดือน

(๑๘) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์หรือความสามารถสืบพันธุ์ ได้ ๒๕ เท่าของอัตราเงินเดือน

(๑๙) สูญเสียอวัยวะอื่นใดนอกจาก (๒) ถึง (๑๘) ให้แพทย์ที่ทางราชการรับรองเป็นผู้วินิจฉัยการสูญเสียและเปรียบเทียบว่ามีผลเทียบเท่ากับการสูญเสียอวัยวะส่วนใดตาม (๒) ถึง (๑๘)

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณ คำว่า "อัตราเงินเดือน" ให้หมายความถึง อัตราเงินเดือนระดับ ๓ ขั้นต้นของบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ขณะประสบภัย

ผู้ประสบภัยผู้ใดสูญเสียอวัยวะหลายส่วนตามที่ระบุไว้ใน (๒) ถึง (๑๙) ให้คำนวณเงินชดเชยทุกส่วน แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๓๐ เท่าของอัตราเงินเดือน

ข้อ ๒ ลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ประสบภัยอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะและหรือกระดูกสันหลัง เป็นเหตุให้มือหรือแขนทั้งสองข้าง มือข้างหนึ่งกับแขนข้างหนึ่ง เท้าหรือขาทั้งสองข้าง เท้าข้างหนึ่งกับขาอีกข้างหนึ่ง มือหรือแขนข้างหนึ่งกับเท้าหรือขาอีกข้างหนึ่ง สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง

(๒) สูญเสียลูกตาทั้งสองข้าง หรือสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาทั้งสองข้าง หรือสูญเสียลูกตาข้างหนึ่งกับสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาอีกข้างหนึ่ง

(๓) แขนขาดข้างหนึ่งกับมือขาดอีกข้างหนึ่ง

(๔) ขาขาดสองข้าง หรือขาขาดข้างหนึ่งกับเท้าขาดอีกข้างหนึ่ง

(๕) เท้าหรือขาขาดข้างหนึ่งกับมือหรือแขนขาดอีกข้างหนึ่ง

(๖) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะอันเป็นเหตุให้เกิดความผิดปกติของความรู้สึกตัวและหรือจิตฟั่นเฟือน เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้และไม่สามารถรักษาให้หายได้หรือวิกลจริต

(๗) ความพิการทุพพลภาพที่มีลักษณะนอกเหนือจาก (๑) ถึง (๖) ให้แพทย์ที่ทางราชการรับรองเป็นผู้วินิจฉัยว่าผู้ประสบภัยรายใดมีความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยต้องพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่ง

ในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพตามวรรคหนึ่ง นอกจากจะได้รับเงินชดเชยตามข้อ ๑ แล้ว ให้ได้รับเงินดำรงชีพในอัตราร้อยละห้าสิบต่อเดือนของอัตราเงินเดือนด้วย

ข้อ ๓ เพื่อประกอบการพิจารณาลักษณะของการสูญเสียอวัยวะ

(๑) แขนขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อศอกขึ้นมา

(๒) ขาขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่หัวเข่าขึ้นมา

(๓) มือขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อมือขึ้นมา

(๔) เท้าขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อเท้าขึ้นมา

(๕) นิ้วขาด หมายความว่า ขาดเกินหนึ่งข้อขึ้นไปสำหรับนิ้วหัวแม่มือและนิ้วหัวแม่เท้า และขาดเกินสองข้อขึ้นไปสำหรับนิ้วอื่น ๆ

(๖) นิ้วขาดหนึ่งข้อ หมายความว่า ขาดตั้งแต่ปลายนิ้วแต่ไม่เกินระดับข้อปลายนิ้ว

(๗) นิ้วขาดสองข้อ หมายความว่า ขาดเกินหนึ่งข้อขึ้นไปแต่ไม่เกินสองข้อ

(๘) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่า หมายความว่า ไม่สามารถมองเห็นอักษรบนแผ่นป้ายวัดสายตามาตรฐานได้ในระยะห่างจากป้ายสามเมตร ในขณะที่คนตาปกติสามารถมองเห็นได้ในระยะห่างจากป้ายหกสิบเมตร

(๙) สูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน (binocular vision) หมายความว่า เมื่อใช้ตาข้างที่ไม่ปกติร่วมกับตาอีกข้างหนึ่งแล้วไม่สามารถมองเห็นได้อย่างคนปกติและถือว่าเป็นการสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นของตาข้างที่ไม่ปกตินั้น

ข้อ ๔ กฎกระทรวงฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(ลงชื่อ) **วราเทพ รัตนากร**

(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๒๓

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง หรือข้อตกลงอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ผู้ประสบภัย" หมายความว่า ผู้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุผู้นั้นได้กระทำการช่วยเหลือราชการ หรือปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการหรือปฏิบัติการตามหน้าที่ช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด หรือปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติในเมื่อการปฏิบัติการนั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน เว้นแต่การถูกประทุษร้ายหรือการได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

"ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล" หมายความว่า เงินที่สถานพยาบาลเรียกเก็บในการรักษาพยาบาล ดังนี้

(๑) ค่ายา ค่าเลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน ค่าน้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่น ๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค

(๒) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค รวมทั้งค่าซ่อมแซม

(๓) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค แต่ไม่รวมถึงค่าจ้างผู้พยาบาลพิเศษ ค่าธรรมเนียมพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกันที่มีลักษณะเป็นเงินตอบแทนพิเศษ

(๔) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

"สถานพยาบาล" หมายความว่า สถานพยาบาลของทางราชการและสถานพยาบาลของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการ

"นายอำเภอ" หมายความรวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

"บุคคลในครอบครัว" หมายความว่า

(๑) บุตร

(๒) คู่สมรส

(๓) บิดาหรือมารดา

ข้อ ๕ ผู้ประสบภัยซึ่งเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยภายในมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยผู้ใด ได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้นได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับผู้นั้นจากหน่วยงานอื่นของรัฐแล้ว ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ เว้นแต่ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่มีสิทธิได้รับตามระเบียบนี้ ก็ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ข้อ ๖ การขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ให้ยื่นแบบตามที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ โดยยื่นต่อผู้อำนวยการเขต สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครหรือนายอำเภอสำหรับในเขตจังหวัดอื่น ซึ่งเป็นท้องที่ที่เกิดเหตุ พร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๖.๑ หลักฐานหรือคำสั่งในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

๖.๒ หนังสือรับรองของสถานพยาบาลซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าการบาดเจ็บ หรือป่วยเจ็บนั้นมีลักษณะอย่างไร ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างไร

๖.๓ หลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาล ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการ

๖.๔ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๙ และรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน (ถ้ามี)

๖.๕ หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

ข้อ ๗ กรณีผู้ประสบภัยไม่อาจลงลายมือชื่อในคำขอรับด้วยตนเองได้ให้ปฏิบัติดังนี้

๗.๑ กรณีผู้ประสบภัยมีสติสัมปชัญญะดีแต่ไม่อาจลงลายมือชื่อในคำขอรับได้ ให้ผู้ประสบภัยพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งให้พยานสองคนลงลายมือชื่อรับรองในคำขอรับ และให้บุคคลในครอบครัว ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ยื่นคำขอรับแทนผู้ประสบภัยได้โดยแนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๖ และหลักฐานเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณา และการขยายระยะเวลาในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอนุโลม

๗.๒ กรณีผู้ประสบภัยไม่รู้สึกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะ และไม่อาจลงลายมือชื่อในคำขอรับได้ หรือมีสติสัมปชัญญะดีแต่ไม่อาจพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงชื่อตามข้อ ๗.๑ ได้ ให้บุคคลในครอบครัว ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับและยื่นคำขอรับดังกล่าวแทนผู้ประสบภัยได้ โดยแนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๖ และหลักฐานเพิ่มเติม ดังนี้

๗.๒.๑ หนังสือรับรองของแพทย์ผู้ทำการรักษาระบุว่าผู้ประสบภัยไม่รู้สึกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะเพียงพอที่จะพิมพ์ลายนิ้วมือด้วยตนเองได้

๗.๒.๒ หลักฐานเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณา และการขยายระยะเวลาในการขอรับเงินสงเคราะห์ เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอนุโลม

๗.๓ กรณีตามข้อ ๗.๒ หากไม่มีบุคคลตามที่กำหนดไว้ที่จะลงลายมือชื่อในคำขอรับให้อยู่ในดุลพินิจของผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอแล้วแต่กรณี ที่จะพิจารณาให้บุคคลใดตามที่เห็นสมควรเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับแทนผู้ประสบภัยได้ โดยแนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๖ และหลักฐานที่ผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอ มอบหมายให้บุคคลนั้นเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับแทนผู้ประสบภัย

ข้อ ๘ กรณีผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายก่อนยื่นคำขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับ พร้อมแนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๖ และหลักฐานที่เพิ่มเติมดังนี้

๘.๑ สำเนามรณบัตร

๘.๒ สำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้จัดการมรดก กรณีผู้จัดการมรดกเป็นผู้ขอรับ

๘.๓ หลักฐานเกี่ยวกับทายาท กรณีทายาทของผู้ประสบภัยเป็นผู้ขอรับให้ยื่นหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงินการพิจารณา และการขยายเวลาในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๙ เมื่อผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอตามข้อ ๖ ได้รับคำขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลแล้วให้สอบสวนข้อเท็จจริง ถ้าเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับให้เสนอคำขอรับพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลบางประเภท ไม่อาจเบิกได้ตามระเบียบ ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ามีเหตุผลความจำเป็นที่สมควรได้รับการช่วยเหลือ ก็ให้เสนอคณะกรรมการเพื่ออนุมัติจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้ตามสมควรแต่ไม่เกินรายละห้าหมื่นบาท ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรจ่ายเกินกว่าจำนวนดังกล่าวให้คณะกรรมการเสนอกระทรวงการคลังพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด อนุมัติให้จ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามข้อ ๙ หรือคณะกรรมการมีมติอนุมัติหรือกระทรวงการคลังอนุมัติให้จ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามข้อ ๑๐ ให้ถือว่าคำสั่งอนุมัติหรือมติดังกล่าวเป็นหลักฐานในการเบิกจ่าย

ให้กรุงเทพมหานครหรือจังหวัดซึ่งเป็นท้องที่ที่เกิดเหตุโดยที่ทำการปกครองจังหวัดวางฎีกาเบิกเงินงบกลาง รายการเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จบำนาญจากกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ การรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑๒.๑ กรณีผู้ประสบภัยรับด้วยตนเอง ให้แสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการต่อเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงิน

๑๒.๒ กรณีผู้ประสบภัยไม่สามารถมารับด้วยตนเองได้ ให้มอบฉันทะให้บุคคลอื่นมารับแทนตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้และให้แสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้มอบฉันทะและของผู้รับมอบฉันทะต่อเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงิน

๑๒.๓ กรณีผู้ประสบภัยไม่รู้สึกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะ หรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงชื่อตามข้อ ๗.๒ ให้บุคคลในครอบครัว ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ผู้ลงลายมือชื่อขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เป็นผู้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลแทนผู้ประสบภัย และให้แสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้รับต่อเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงิน

๑๒.๔ กรณีผู้ประสบภัยไม่รู้สึกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะหรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงชื่อได้ และไม่มีบุคคลตามที่กำหนดไว้ลงลายมือชื่อในคำขอรับตามข้อ ๑๐ ให้บุคคลที่ผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอพิจารณาให้ลงลายมือชื่อในคำขอรับเป็นผู้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลแทนผู้ประสบภัยและให้แสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้รับต่อเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงิน

๑๒.๕ กรณีผู้ประสบภัยตาย ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับเป็นผู้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และให้แสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้รับต่อเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงิน

ข้อ ๑๓ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งได้เข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยภายในของสถานพยาบาลอยู่ก่อนวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓ และสถานพยาบาลนั้นเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลคาบเกี่ยวกับวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ให้ได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(ลงชื่อ) **วราเทพ รัตนากร**

(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

แบบคำขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล
โปรดทำเครื่อง ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความ

สำหรับผู้ขอ

๑. ข้าพเจ้า (คำนำหน้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ และฐานันดร).....

ชื่อ.....นามสกุล.....

๒. ขอเบิกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล กรณี

☐ ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขอ (ถ้าเลือกข้อนี้ ข้ามไปตอบข้อ ๓)

☐ บุคคลอื่นเป็นผู้ขอ เนื่องจากผู้ประสบภัยไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ เพราะเหตุ

(๑) ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายก่อนยื่นคำขอรับ ข้าพเจ้าจึงเป็นผู้ลงลายมือชื่อแทนในฐานะ

☐ ผู้จัดการมรดก

☐ ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีฐานะเป็น.....กับผู้ประสบภัย

(๒) ผู้ประสบภัยไม่รู้สึกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะ หรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือได้ ข้าพเจ้าจึงลงลายมือชื่อแทนในฐานะ

☐ บุคคลในครอบครัว โดยมีฐานะเป็น ☐ บุตร ☐ คู่สมรส ☐ บิดา ☐ มารดาของผู้ประสบภัย

☐ ผู้อนุบาล

☐ ผู้พิทักษ์

☐ บุคคลที่ผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอ ตามข้อ ๗.๓ ของระเบียบ พิจารณาให้ลงลายมือชื่อ

๓. ผู้ประสบภัยได้รับการตรวจรักษาจาก (ชื่อสถานพยาบาล).....

ซึ่งเป็นสถานพยาบาลของ ☐ ทางราชการ ☐ เอกชน ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

เป็นเงินรวมทั้งสิ้น .....บาท (.....)

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

☐ ผู้ประสบภัย และบุคคลในครอบครัว ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นของรัฐ

☐ ผู้ประสบภัย หรือบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่สิทธิที่จะได้รับนั้นต่ำกว่าระเบียบนี้

(ลงชื่อ) .....ผู้ขอ

(.....)

(ลงชื่อ) .....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) .....พยาน

(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

สำหรับเขต/อำเภอ

ข้าพเจ้าได้ตรวจคำขอรับพร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมายและมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล จำนวน.....บาท (.....)

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอ .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สำหรับกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด

อนุมัติให้เบิกได้

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร...../

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ใบรับเงิน

ข้าพเจ้าได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล จำนวน.....บาท (.....) ไปโดยถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) .....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

หมายเหตุ

* ลงชื่อต่อเมื่อได้รับเงินแล้วเท่านั้น
* ผู้รับเงินต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการต่อเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงิน
* กรณีผู้ประสบภัยไม่สามารถมารับด้วยตนเองได้ ให้มอบฉันทะให้ผู้อื่นมารับแทน
* กรณีผู้ประสบภัยไม่รู้สึกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะ หรือไม่สามารถพิพม์ลายนิ้วมือได้ ให้บุคคลในครอบครัว ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ หรือบุคคลตามข้อ ๗.๓ ของระเบียบ ผู้ลงลายมือชื่อขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล แทนผู้ประสบภัยเป็นผู้รับเงิน
* กรณีผู้ประสบภัยตาย ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับ เป็นผู้รับเงิน

เอกสารประกอบคำขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัย

ก. หลักฐานกรณี ผู้ประสบภัยเป็นผู้คำขอ

๑. คำสั่งหรือหลักฐานใดๆ ในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

๒. หนังสือรับรองของสถานพยาบาล ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าการบาดเจ็บหรือป่วยเจ็บนั้นมีลักษณะอย่างไร ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างไร

๓. หลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาล ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการ

๔. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของ ผู้อำนวยการเขต (กรุงเทพมหานคร) หรือนายอำเภอ (จังหวัดอื่น) และรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน (ถ้ามี)

๕. หลักฐานอื่นๆ (ถ้ามี)

ข. หลักฐานกรณี บุคคลอื่นเป็นผู้ขอ เนื่องจาก

๑. ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ ก. ๑-๕

(๒) สำเนามรณบัตร

(๓) สำเนาคำสั่งตั้งผู้จัดการมรดก (กรณีผู้จัดการมรดกเป็นผู้ยื่นคำขอ)

(๔) หลักฐานเกี่ยวกับทายาท (กรณีทายาทเป็นผู้ยื่นคำขอ) โดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกัน กรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

๒. ผู้ประสบภัยมีสติสัมปชัญญะดี แต่ไม่อาจลงลายมือชื่อในคำขอรับได้

(๑) ให้ผู้ประสบภัยพิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งให้พยาน ๒ คนลงลายมือชื่อในคำรับรอง

(๒) หลักฐานกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ ก. ๑-๕

(๓) หลักฐานของผู้ยื่นคำขอแทนผู้ประสบภัย ได้แก่ หลักฐานแสดงความเป็นบุคคลในครอบครัวกับผู้ประสบภัย (บุตร คู่สมรส บิดาหรือมารดา) หรือคำสั่งศาลในการตั้งเป็นผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี โดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับกรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

๓. ผู้ประสบภัยไม่รู้สึกตัว หรือไม่มีสติสัมปชัญญะ หรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือได้

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ ก. ๑-๕

(๒) หนังสือรับรองของแพทย์ผู้ทำการรักษาระบุว่า ผู้ประสบภัยไม่รู้สึกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะเพียงพอที่จะพิมพ์ลายนิ้วมือด้วยตนเอง หรือไม่สามารถพิมพ์ลายนิ้วมือได้

(๓) หลักฐานของผู้ยื่นคำขอแทนผู้ประสบภัย ได้แก่ หลักฐานแสดงความเป็นบุคคลในครอบครัวกับผู้ประสบภัย (บุตร คู่สมรส บิดาหรือมารดา) หรือคำสั่งศาลในการตั้งเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี โดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับกรณียื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์

๔. หลักฐานกรณี บุคคลที่ผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอตามข้อ ๗.๓ ของระเบียบ พิจารณาให้ลงลายมือชื่อ

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประสบภัยตามข้อ ก. ๑-๕

(๒) หลักฐานที่ผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอมอบหมายให้เป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับเงิน แทนผู้ประสบภัย

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่ .....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

โดยหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้า .....อายุ..... ปี

อยู่บ้านเลขที่ .....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์ .....

ขอมอบฉันทะให้.....อายุ ..... ปี

อยู่บ้านเลขที่ .....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เป็นผู้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลแทนข้าพเจ้า เนื่องจากข้าพเจ้า .....

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อ หรือพิมพ์ลายนิ้วมือไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

ลงชื่อ ..... ผู้มอบฉันทะ

ลงชื่อ ..... ผู้รับมอบฉันทะ

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

หมายเหตุ

ผู้รับมอบฉันทะต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการของ ผู้มอบฉันทะและของผู้รับมอบฉันทะต่อเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงิน

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัยเนื่องจาก
การช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ
หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรจ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพให้แก่ผู้เสียชีวิตเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง หรือข้อตกลงอื่นใดส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ผู้เสียชีวิต" หมายความว่า ผู้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุผู้นั้นได้กระทำการช่วยเหลือราชการ หรือปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ หรือปฏิบัติการตามหน้าที่ช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด หรือปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติในเมื่อการนั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน และถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้น เว้นแต่การถูกประทุษร้ายหรือการได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

"นายอำเภอ" หมายความรวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

"ทายาท" หมายความว่า

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรรู้ถึงความตายของบิดา

(๒) สามีหรือภริยา

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา

ข้อ ๕ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพแก่ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพของผู้เสียชีวิต เป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๖ ในกรณีที่ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพผู้ใด ได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพจากหน่วยงานอื่นของรัฐแล้ว ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพตามระเบียบนี้ เว้นแต่ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพที่ได้รับนั้นต่ำกว่าเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพที่มีสิทธิได้รับตามระเบียบนี้ ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ข้อ ๗ ในกรณีที่ทายาทซึ่งจัดการศพมีหลายคน ให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพแก่ทายาทผู้ซึ่งทายาทอื่นมอบหมายเป็นหนังสือ

ในกรณีที่ไม่มีทายาทตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่มีผู้ใดจัดการศพ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพแก่ผู้จัดการศพ และหากผู้จัดการศพมีหลายคน ให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพแก่ผู้จัดการศพ ผู้ซึ่งผู้จัดการศพอื่นมอบหมายเป็นหนังสือ

ข้อ ๘ การขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ ให้ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพยื่นแบบตามที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ต่อผู้อำนวยการเขต สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครหรือนายอำเภอสำหรับในเขตจังหวัดอื่น ซึ่งเป็นท้องที่ที่เกิดเหตุพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๘.๑ คำสั่งหรือหลักฐานใดๆ ในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

๘.๒ สำเนามรณบัตร

๘.๓ หนังสือมอบหมายให้ทายาทหรือผู้จัดการศพผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้รับเงินค่าจัดการศพตามข้อ ๗

๘.๔ หลักฐานแสดงการเป็นผู้จัดการศพ พร้อมหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้จัดการศพ (ถ้ามี)

ข้อ ๙ เมื่อผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอได้รับคำขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพตามข้อ ๘ แล้วให้สอบสวนข้อเท็จจริง ถ้าเห็นว่าเป็นผู้อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับให้เสนอคำขอรับพร้อมหลักฐานไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด อนุมัติให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพตามข้อ ๕ ให้ถือว่าคำสั่งอนุมัติดังกล่าวเป็นหลักฐานในการเบิกจ่าย

ให้กรุงเทพมหานครหรือที่ทำการปกครองจังหวัด วางฎีกาเบิกเงินงบกลางรายการเงินเบี้ยหวัดบำเหน็จ บำนาญ จากกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ กรณีที่ส่วนราชการมีปัญหาข้อขัดข้องเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติให้ขอทำความตกลงกับกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(ลงชื่อ) **วราเทพ รัตนากร**

(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๑๒๙ ง ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔

แบบคำขอรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล
โปรดทำเครื่อง ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความ

สำหรับผู้ขอ

๑. ข้าพเจ้า (คำนำหน้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ และฐานันดร) .....(๑).....
ชื่อ.....นามสกุล.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน .....
แขวง/ตำบล .....เขต/อำเภอ.....จังหวัด .....
รหัสไปรษณีย์ .....โทรศัพท์.....

๒. มีความประสงค์ขอรับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพของ.....
ซึ่งได้ถึงแก่ความตายเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
เมื่อ.....(๒).....เขต/อำเภอ .....(๓).....จังหวัด.....
ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๔ โดยข้าพเจ้าเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพในฐานะ
☐ ทายาทซึ่งจัดการศพ
☐ ผู้จัดการศพ

๓. ข้าพเจ้าของรับรองว่า ☐ ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน
หน่วยงานอื่นของรัฐ
☐ มีสิทธิได้รับ แต่สิทธิที่ได้รับนั้นต่ำกว่า

๔. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ของระเบียบมาด้วยแล้ว (๔)

๕. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพตามระเบียบนี้ และถ้าปรากฏต่อไปว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพตามระเบียบนี้ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนชดใช้ค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นแก่ทางราชการภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ทางราชการแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบตามที่อยู่ข้างต้น

(ลงชื่อ) .....ผู้ขอ

สำหรับเขต/อำเภอ

ข้าพเจ้าได้ตรวจคำขอรับพร้อมหลักฐานแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมายมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ จำนวน .....บาท (.....)

(ลงชื่อ) .....
(.....)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอ.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สำหรับกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด
อนุมัติให้เบิกได้ (ลงชื่อ) ..... (.....) ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร...../ ผู้ว่าราชการจังหวัด..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
ใบรับเงิน
ข้าพเจ้าได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ จำนวน.....บาท (.....) ไปโดยถูกต้องแล้ว (ลงชื่อ) .....(๕)..... (.....) วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

หมายเหตุ (๑) ในกรณีที่มีทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพมีหลายคน ให้ทายาทซึ่งจัดการศพหรือผู้จัดการศพที่ได้รับมอบหมายจากทายาทอื่น หรือผู้จัดการศพคนอื่นให้เป็นผู้รับเงินค่าจัดการศพ เป็นผู้ยื่นแบบแต่เพียงผู้เดียว

(๒) ให้ระบุว่าถึงแก่ความตาย เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. เท่าใด

(๓) ให้ระบุท้องที่ที่เกิดเหตุจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย

(๔) ให้แนบเอกสารดังต่อไปนี้

- คำสั่งหรือหลักฐานใดๆ ในการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติงานตามหน้าที่มนุษยธรรม
- สำเนามรณบัตร
- หนังสือมอบหมายให้ทายาทหรือผู้จัดการศพผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้รับเงินค่าจัดการศพ
- หลักฐานการแสดงการเป็นผู้จัดการศพ พร้อมหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้จัดการศพ (ถ้ามี)
- หลักฐานอื่นๆ (ถ้ามี)

(๕) ลงชื่อในช่องผู้รับเงินต่อเมื่อได้รับเงินแล้วเท่านั้น

สวัสดิการ และค่าตอบแทน

กรมบัญชีกลาง

พระราชบัญญัติ
การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน
บางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย
พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายในประเภทดังต่อไปนี้ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๑) ค่าเช่าซื้อบ้านข้าราชการ

(๒) ค่าเช่าบ้านข้าราชการหรือค่าที่อยู่อาศัยของข้าราชการ

(๓) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

(๔) เบี้ยประชุมกรรมการ

(๕) เงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการ

(๖) เงินสวัสดิการจากทางราชการ

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน วิธีการเบิกจ่าย อัตราการจ่าย ของผู้มีสิทธิได้รับเงินนั้นและหลักเกณฑ์อื่น ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของของข้าราชการอัยการ และประกาศกระทรวงการคลังที่ออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว และระเบียบการจ่ายเงินช่วยเหลือข้าราชการในประเภทต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไประหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ประกาศกระทรวงการคลัง หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใหม่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
สัญญา ธรรมศักดิ์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากในปัจจุบันหลักเกณฑ์การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายที่เกี่ยวกับค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตรเป็นต้น ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ประกาศกระทรวงการคลัง และระเบียบกระทรวงการคลัง ต่าง ๆ กันสมควรแก้ไขให้กระทำได้เฉพาะในรูปพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๓๒ ฉบับพิเศษ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓

(๒) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘

(๓) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒

(๔) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๕) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๖) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๐

(๗) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๘) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"การรักษาพยาบาล" หมายความว่า การให้บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขโดยตรงแก่ผู้มีสิทธิและบุคคลในครอบครัวของผู้มีสิทธิ เพื่อการรักษาโรค การตรวจวินิจฉัย การฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต และให้หมายความรวมถึงการตรวจสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคเพื่อประโยชน์ด้านสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่ไม่รวมถึงการเสริมความงาม

"ค่ารักษาพยาบาล" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลดังต่อไปนี้

(๑) ค่ายา ค่าเวชภัณฑ์ ค่าอุปกรณ์ทางการแพทย์ ค่าเลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน ค่าน้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่น ๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค

(๒) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค รวมทั้งค่าซ่อมแซมอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ดังกล่าว

(๓) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าบริการทางการพยาบาล ค่าตรวจวินิจฉัยโรค ค่าวิเคราะห์โรค แต่ไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมแพทย์พิเศษ ค่าจ้างผู้พยาบาลพิเศษ ค่าธรรมเนียมพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกันที่มีลักษณะเป็นเงินตอบแทนพิเศษ

(๔) ค่าตรวจครรภ์ ค่าคลอดบุตรและการดูแลหลังคลอดบุตร

(๕) ค่าห้องและค่าอาหาร ตลอดระยะเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

(๖) ค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นการเสริมสร้างสุขภาพและป้องกันโรค

(๗) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจ

(๘) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นแก่การรักษาพยาบาลตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

"สถานพยาบาล" หมายความว่า สถานพยาบาลของทางราชการและสถานพยาบาลของเอกชน

"สถานพยาบาลของทางราชการ" หมายความว่า สถานพยาบาลซึ่งเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และให้หมายความรวมถึงสถานพยาบาลของมหาวิทยาลัยของรัฐสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา องค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กรุงเทพมหานคร สภากาชาดไทย และองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก โรงพยาบาลประสานมิตร และสถานพยาบาลอื่นตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

"สถานพยาบาลของเอกชน" หมายความว่า สถานพยาบาลที่มีลักษณะการให้บริการเป็นโรงพยาบาล ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการและดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

"ผู้มีสิทธิ" หมายความว่า

(๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำจากเงินงบประมาณรายจ่ายงบบุคลากรของกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจซึ่งอยู่ในระหว่างรับการศึกษาอบรมในสถานศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำ

(๒) ลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้างที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายและสัญญาจ้างนั้นมิได้ระบุเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลไว้

(๓) ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

"บุคคลในครอบครัว" หมายความว่า

(๑) บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้มีสิทธิซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือบรรลุนิติภาวะแล้วแต่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีสิทธิ แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น

(๒) คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้มีสิทธิ

(๓) บิดาหรือมารดาที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้มีสิทธิ

มาตรา ๕ ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวของตนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

เพื่อประโยชน์ในการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ให้ผู้มีสิทธิมีหน้าที่รายงานข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลในครอบครัวของตนต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดพร้อมทั้งรับรองความถูกต้องของข้อมูล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖ ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับบุตรได้เพียงคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม

ผู้มีสิทธิผู้ใดมีบุตรเกินสามคน และต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคนตามวรรคหนึ่งตายลงก่อนที่จะบรรลุนิติภาวะ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับบุตรเพิ่มขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรที่ตาย โดยให้นับบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน

การนับลำดับบุตร ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใด หรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่

มาตรา ๗ ผู้มีสิทธิผู้ใดยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๖ ยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมามีบุตรแฝดซึ่งทำให้มีจำนวนบุตรเกินสามคนให้ผู้มีสิทธิผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๖ สำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้าย แต่บุตรแฝดดังกล่าวต้องเป็นบุตรซึ่งเกิดจากคู่สมรสหรือเป็นบุตรของตนเอง ในกรณีที่หญิงเป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

ในกรณีที่บุตรคนหนึ่งคนใดของผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งตายลงก่อนที่จะบรรลุนิติภาวะให้ลดจำนวนบุตรที่ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลลงจนกว่าจำนวนบุตรที่ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเหลือไม่เกินสามคน และหลังจากนั้นผู้มีสิทธิจึงจะมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นได้ตามมาตรา ๖ วรรคสอง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ บทบัญญัติที่อ้างถึงบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามของผู้มีสิทธิให้หมายความถึงบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้ายของผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘ ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองหรือบุคคลในครอบครัวของตน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการ ทั้งประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน

(๒) การเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประเภทผู้ป่วยใน

[๒]"(๓) การเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน ทั้งประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน เฉพาะกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน"

(๔) การเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนตามที่กระทรวงการคลังกำหนดประเภทผู้ป่วยนอก เป็นครั้งคราว เพราะเหตุที่สถานพยาบาลของทางราชการมีความจำเป็นต้องส่งตัวให้แก่สถานพยาบาลของเอกชนนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นสถานพยาบาลของเอกชนตามพระราชกฤษฎีกานี้หรือไม่ก็ตาม

การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ให้จ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลโดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ประเภท และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวได้เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลและก่อนที่การรักษาพยาบาลจะสิ้นสุดลง ผู้มีสิทธิได้พ้นสภาพความเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชาวต่างประเทศ ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ หรือถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนหรือบุคคลในครอบครัวพ้นสภาพความเป็นบุคคลในครอบครัวตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองหรือบุคคลในครอบครัวจนสิ้นสุดการรักษาพยาบาลในคราวนั้น

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ให้ผู้มีสิทธิเลือกว่าจะใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้หรือใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น และหากเลือกใช้สิทธิจากหน่วยงานอื่นผู้นั้นไม่มีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ การเลือกและการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่บุคคลในครอบครัวมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิของตนเองจากหน่วยงานอื่น ผู้มีสิทธิไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ในกรณีที่บุคคลในครอบครัวเป็นผู้อาศัยสิทธิของผู้อื่นซึ่งมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวจากหน่วยงานอื่นในขณะเดียวกัน ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการทำสัญญาประกันภัยซึ่งให้ความคุ้มครองในการรักษาพยาบาลแก่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว หากสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสัญญาประกันภัยนั้นต่ำกว่าค่ารักษาพยาบาลในคราวนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ แต่ต้องไม่เกินไปกว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวได้รับค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุละเมิดเป็นค่ารักษาพยาบาลจากบุคคลอื่นแล้ว ผู้มีสิทธิไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับนั้นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลไปแล้ว และปรากฏว่าผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวได้รับค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุละเมิดเป็นค่ารักษาพยาบาลจากบุคคลอื่นในภายหลัง ให้ผู้มีสิทธิส่งคืนเงินเท่ากับจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่สถานพยาบาลไม่มียา เลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทนน้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด ออกซิเจน อวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคจำหน่ายหรือไม่อาจให้การตรวจทางห้องทดลองหรือโดยวิธีการเอกซเรย์แก่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวได้เมื่อแพทย์ผู้ตรวจรักษาหรือหัวหน้าสถานพยาบาลของสถานพยาบาลแห่งนั้นลงลายมือชื่อรับรองตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดแล้ว ให้ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวซื้อ หรือรับการตรวจทางห้องทดลองหรือโดยวิธีการเอกซเรย์จากสถานที่อื่นซึ่งอยู่ในประเทศไทยและนำมาเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลได้ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๔ ในการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล ผู้มีสิทธิอาจนำหลักฐานการรับเงินที่สถานพยาบาลซึ่งตนเองหรือบุคคลในครอบครัวเข้ารับการรักษาพยาบาลออกให้มายื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัด หรืออาจให้สถานพยาบาลนั้นเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลแทนโดยระบบการเบิกจ่ายตรงก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือสถานพยาบาลตามมาตรา ๑๔ เบิกเงินค่ารักษาพยาบาลโดยไม่เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้หรือเกินสิทธิที่จะได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ผู้มีสิทธิหรือสถานพยาบาลนั้นส่งคืนเงินที่ได้รับไปจากกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสถานพยาบาลใดมีพฤติการณ์ในทางทุจริตเกี่ยวกับการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้กระทรวงการคลังเรียกคืนเงินค่ารักษาพยาบาลและระงับการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลในระบบการเบิกจ่ายตรงกับสถานพยาบาลนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ข้าราชการไปมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หลักเกณฑ์และอัตราของเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการดังกล่าว รวมทั้งคู่สมรสและบุตรซึ่งไปอยู่ในต่างประเทศกับข้าราชการผู้นั้นขณะที่อยู่ในต่างประเทศให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานในต่างประเทศ หรือเดินทางไปปฏิบัติราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลขณะที่อยู่ในต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๘ บรรดาระเบียบและประกาศที่ออกตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้จนกว่าจะมีระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เพื่อให้สอดคล้องกับการให้บริการทางการแพทย์และระบบประกันสุขภาพอื่น และเพื่อพัฒนาระบบสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของรัฐ โดยขยายสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในการเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนให้กว้างขึ้นและกำหนดให้การเสริมสร้างสุขภาพและการป้องกันโรคเป็นการรักษาพยาบาลด้วย รวมทั้งกำหนดให้มีการนำระบบการเบิกจ่ายตรงมาใช้กับการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล อันเป็นการลดขั้นตอนการดำเนินการ เพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมค่าใช้จ่ายของรัฐ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) การเข้ารับการรักษาพยาบาลให้สถานพยาบาลของเอกชน ทั้งประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยในเฉพาะกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน"

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงสิทธิในการรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับการเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนของผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ทั้งประเภทผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน เฉพาะกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๓ ก ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓

[๒] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๐๕ ก ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

[๓] มาตรา ๘ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๖๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) การเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน ทั้งประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยในเฉพาะกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงสิทธิในการรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับการเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนของผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลทั้งประเภทผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน เฉพาะกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

หลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง
ว่าด้วยวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓

ด้วยได้มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งได้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ จะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้น ๑๘๐ วัน นับจากวันที่ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนั้น จึงเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาข้างต้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ กระทรวงการคลังจึงออกหลักเกณฑ์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า "หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

บรรดาคำสั่งหรือหลักเกณฑ์อื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในหลักเกณฑ์นี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้แทน

ลักษณะ ๑
บททั่วไป
หมวดที่ ๑
การใช้สิทธิ

ข้อ ๔ การใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาล จากหน่วยงานอื่น ให้ผู้มีสิทธิเลือกว่าจะใช้สิทธิตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือจากหน่วยงานอื่น หากเลือกใช้สิทธิตามพระราชกฤษฎีกาข้างต้น การขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์นี้ ทั้งนี้ การเลือกหรือการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการเลือกหรือเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิสวัสดิการรักษาพยาบาล

การใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีผู้มีสิทธิมีบุคคลในครอบครัวเป็นผู้มีสิทธิเช่นเดียวกันให้ต่างฝ่ายต่างใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของตนเอง

ข้อ ๕ การใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุตรในกรณีผู้มีสิทธิมีคู่สมรสเป็นผู้มีสิทธิเช่นเดียวกันให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุตรทุกคนแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยผู้ใช้สิทธิต้องรับรองตนเองในใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลว่าตนเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวแต่เพียงฝ่ายเดียว

ถ้าคู่สมรสตามวรรคหนึ่งอยู่ต่างส่วนราชการผู้เบิก หรือต่างส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือมีการเปลี่ยนส่วนราชการภายหลังจากที่มีการใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลไปแล้ว คู่สมรสฝ่ายที่เป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลต้องขอให้ส่วนราชการของตน แจ้งการใช้สิทธิให้ส่วนราชการของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งทราบแล้วแต่กรณี และให้ส่วนราชการที่ได้รับแจ้งดำเนินการตอบรับตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่กรณีการหย่าโดยอนุโลม ทั้งนี้ ไม่ว่าการหย่าจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังจากที่มีการใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลไปแล้ว

ข้อ ๖ การใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวกรณีผู้มีสิทธิมีหลายราย ผู้มีสิทธิคนหนึ่งคนใดอาจเป็นผู้ขอใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับบุคคลดังกล่าวแต่เพียงฝ่ายเดียวก็ได้ โดยให้นำความในข้อ ๕ วรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่กรณีโดยอนุโลม

ข้อ ๗ การใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับบุคคลในครอบครัวซึ่งมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาล ตามสิทธิของตนเองจากหน่วยงานอื่น ผู้มีสิทธิมีสิทธิเบิกเงิน

ค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวเฉพาะกรณีที่บุคคลในครอบครัวได้รับค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นต่ำกว่าสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น

การใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับบุคคลในครอบครัวซึ่งเป็นผู้อาศัยสิทธิของผู้อื่น ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุคคลในครอบครัวจากหน่วยงานอื่นในขณะเดียวกัน ผู้มีสิทธิอาจขอใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลตามหลักเกณฑ์นี้ได้

หมวดที่ ๒

การรับรองสิทธิและการอนุมัติ

ข้อ ๘ ให้ผู้มีสิทธิเป็นผู้รับรองการมีสิทธิของตนเองและของบุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยสิทธิของตน ทั้งนี้ สถานะความเป็นผู้มีสิทธิและผู้อาศัยสิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดทำฐานข้อมูลบุคลากรภาครัฐ

ข้อ ๙ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในสังกัด

(๑) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน หรือตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือเทียบเท่าหรือผู้ที่มียศตั้งแต่พันโท นาวาโท หรือพันตำรวจโทขึ้นไป

การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือผู้ที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ส่วนราชการระดับกรมแห่งนั้นเป็นผู้อนุมัติค่ารักษาพยาบาลของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ทั้งนี้ การมอบหมายต้องมิใช่หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม

ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในภูมิภาคหรือแยกต่างหากจากกระทรวง กรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมจะมอบหมายให้หัวหน้าสำนักงานเป็นผู้อนุมัติสำหรับหน่วยงานนั้นก็ได้ เว้นแต่ การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของหัวหน้าสำนักงาน ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมมอบหมาย ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานแห่งนั้นเป็นผู้อนุมัติค่ารักษาพยาบาลของหัวหน้าสำนักงาน ทั้งนี้ การมอบหมายต้องมิใช่หัวหน้าสำนักงาน

(๒) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเป็นผู้อนุมัติ เว้นแต่ การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของหัวหน้าส่วนราชการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นผู้อนุมัติค่ารักษาพยาบาลของหัวหน้าส่วนราชการ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องมิใช่หัวหน้าส่วนราชการ

ข้อ ๑๐ ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัด หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของผู้ได้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัด

ข้อ ๑๑ การอนุมัติการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ (๑) ให้บุคคลตามข้อ ๙ ณ สถานที่ที่ไปช่วยปฏิบัติราชการเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกเงินดังกล่าว

หมวดที่ ๓
การยื่นขอเบิกเงินและการขอหนังสือรับรองฯ

ข้อ ๑๒ การใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้ยื่นใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ ณ ส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือส่วนราชการผู้เบิก แล้วแต่กรณี เว้นแต่ กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้มีสิทธิได้รับคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติราชการหรือไปปฏิบัติราชการซึ่งอยู่ต่างส่วนราชการ ผู้เบิกให้ยื่นใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล ณ ส่วนราชการที่ไปช่วยปฏิบัติราชการหรือไปปฏิบัติราชการ

(๒) กรณีผู้มีสิทธิพ้นสภาพความเป็นผู้มีสิทธิก่อนที่จะใช้สิทธิ ให้ยื่นใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล ณ สำนักงานที่รับราชการครั้งสุดท้าย

ข้อ ๑๓ ก่อนการใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล ผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ (๑) ต้องมีหนังสือแสดงเจตนาขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดแจ้งต่อส่วนราชการที่ไปช่วยปฏิบัติราชการหรือไปปฏิบัติราชการ และเมื่อส่วนราชการที่ไปช่วยปฏิบัติราชการได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว ให้ส่งคู่ฉบับหรือภาพถ่ายหนังสือซึ่งมีการรับรองความถูกต้องให้ส่วนราชการผู้เบิกของผู้มีสิทธิทราบด้วย

ข้อ ๑๔ การขอหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลเพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาลเป็นผู้ป่วยในสถานพยาบาล ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๙ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ แล้วแต่กรณี และให้ส่วนราชการผู้ออกหนังสือจัดทำหนังสือรับรอง ๒ ฉบับ ตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยมอบต้นฉบับให้ผู้ยื่นคำขอเพื่อนำไปมอบให้แก่สถานพยาบาล และให้ส่วนราชการผู้ออกหนังสือเก็บสำเนาคู่ฉบับไว้ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิไม่สามารถลงลายมือชื่อในใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลหรือไม่สามารถยื่นคำขอหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลด้วยตนเอง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีผู้มีสิทธิถึงแก่กรรม ให้ทายาทตามกฎหมายหรือผู้จัดการมรดกเป็นผู้ยื่นใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลหรือคำขอหนังสือรับรอง

(๒) กรณีผู้มีสิทธิมีสติสัมปชัญญะแต่ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อพร้อมทั้งให้มีพยานสองคนลงลายมือชื่อรับรอง และให้บุคคลในครอบครัวเป็นผู้ยื่นใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลหรือยื่นคำขอหนังสือรับรองฯ

(๓) กรณีผู้มีสิทธิไม่รู้สึกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะ แต่ยังไม่มีคำสั่งศาลให้เป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้บุคคลในครอบครัวเป็นผู้ยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการพร้อมกับหนังสือรับรองของแพทย์ผู้ทำการรักษาว่าผู้มีสิทธิไม่รู้สึกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะเพียงพอที่จะดำเนินการได้ หากไม่มีบุคคลดังกล่าวให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาเห็นสมควรให้ผู้ใดดำเนินการแทน

ลักษณะ ๒
การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล
หมวด ๑
การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล ณ ส่วนราชการเจ้าสังกัด

ข้อ ๑๖ การขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกสถานพยาบาลของทางราชการ หรือกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนประเภทผู้ป่วยในกรณีประสบอุบัติเหตุ อุบัติภัย เหตุจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งหากมิได้รับการรักษาพยาบาลทันทีทันใดอาจเป็นอันตรายถึงชีวิต หรือกรณีใช้สิทธิเบิกเพิ่มเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ หรือกรณีอื่นตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด ให้ยื่นใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลพร้อมด้วยหลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๙ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ แล้วแต่กรณี ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับถัดจากวันที่ปรากฏในหลักฐานการรับเงิน หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้มีสิทธิไม่ประสงค์เบิกเงินค่ารักษาพยาบาลในครั้งนั้น

หลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลของเอกชนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๗ กำหนดเวลาการยื่นใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๑๖ ไม่ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน และปรากฏในภายหลังว่าได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งพักหรือในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(๒) ผู้มีสิทธิออกจากราชการ และอยู่ในระหว่างการพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำนาญหรือเบี้ยหวัด

ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้มีสิทธิยื่นใบเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กรณีถึงที่สุด หรือวันที่มีคำสั่งจ่ายเงินบำนาญหรือเบี้ยหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ ในกรณีผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกและสถานพยาบาลของทางราชการออกหนังสือรับรองตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดให้ซื้อยา เลือดและส่วนประกอบของเลือด หรือสารทดแทน น้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด ออกซิเจน อวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคหรือเข้ารับการตรวจทางห้องทดลองหรือเอกซเรย์จากสถานที่อื่นซึ่งอยู่ในประเทศไทยให้ผู้มีสิทธินำหนังสือรับรองดังกล่าวพร้อมกับหลักฐานการเงินยื่นขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๑๖

หมวด ๒
การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลด้วยระบบเบิกจ่ายตรง

ข้อ ๑๙ การขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในสถานพยาบาลของทางราชการ หรือกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในสถานพยาบาลของเอกชนตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนเป็นครั้งคราวเพราะเหตุสถานพยาบาลของทางราชการมีความจำเป็นต้องส่งตัวให้แก่สถานพยาบาลของเอกชน หรือกรณีอื่นตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด ให้สถานพยาบาลเป็นผู้เบิกเงินค่ารักษาพยาบาลแทนผู้มีสิทธิแล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีตามข้อ ๑๗ (๑) (๒) ผู้มีสิทธิต้องทดรองจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลและนำหลักฐานการรับเงินยื่นขอเบิกตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ แล้วแต่กรณี

การขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกสถานพยาบาลของทางราชการ ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว ซึ่งเข้าสู่ระบบเบิกจ่ายตรงแล้ว อาจขอให้สถานพยาบาลเป็นผู้เบิกแทนก็ได้

แนวปฏิบัติ วิธีการ การระงับสิทธิ และการคืนสิทธิเบิกจ่ายตรง ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๐ การขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยในสถานพยาบาลของทางราชการ ผู้มีสิทธิอาจยื่นคำขอหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๑๔ หรืออาจให้สถานพยาบาลขอเลขอนุมัติผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับหน่วยงานที่กรมบัญชีกลางมอบหมาย เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลก็ได้

กรณีผู้มีสิทธิใช้หนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลเป็นหลักฐานการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้สถานพยาบาลดำเนินการ ดังนี้

(๑) เมื่อสถานพยาบาลได้รับหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลแล้ว ให้ตรวจสอบบัตรประจำตัวประชาชนผู้เข้ารับการรักษาพยาบาลให้ถูกต้องตรงกับหนังสือรับรองดังกล่าวโดยเคร่งครัด เว้นแต่ ผู้ที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนให้ตรวจสอบเอกสารทางราชการอื่นๆ ที่ปรากฏเลขประจำตัวประชาชน และให้สถานพยาบาลเก็บต้นฉบับไว้ใช้ประกอบการเบิกเงินและเพื่อการตรวจสอบตามข้อ ๒๘

(๒) หนังสือรับรองที่ได้จัดทำคำขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลแล้วให้เขียนหรือประทับตราว่า “เบิกตามคำขอเบิกที่...../.....” ให้ผู้เบิกหรือผู้ที่ผู้เบิกมอบหมายลงลายมือชื่อกำกับ

หมวด ๓
การเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล

ข้อ ๒๑ การเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลตามข้อ ๑๖ ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือส่วนราชการผู้เบิกของผู้มีสิทธิเป็นผู้เบิกเงินกับกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ การเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลตามข้อ ๑๙ ให้สถานพยาบาลเป็นผู้เบิกเงินค่าพยาบาลโดยตรงกับกรมบัญชีกลาง โดยให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้สถานพยาบาลเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ เพื่อใช้ในการเบิกเงินค่าพยาบาลกับกรมบัญชีกลาง

(๒) กรณีสถานพยาบาลของทางราชการ ให้ผู้เบิกจัดทำคำขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลทางอิเล็กทรอนิกส์มายังกรมบัญชีกลางหรือหน่วยงานที่กรมบัญชีกลางมอบหมาย โดยกรมบัญชีกลางจะจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ที่สถานพยาบาลได้แจ้งไว้

(๓) กรณีสถานพยาบาลของเอกชน ให้ผู้เบิกจัดทำคำขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลทางอิเล็กทรอนิกส์มายังกรมบัญชีกลางหรือหน่วยงานที่กรมบัญชีกลางมอบหมาย โดยกรมบัญชีกลางจะจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ที่สถานพยาบาลได้แจ้งไว้ ตามบันทึกข้อตกลงที่ได้ลงนามไว้กับกระทรวงการคลัง

การส่งคำขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒๒ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๓ การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลในระบบเบิกจ่ายตรงให้สถานพยาบาลจัดทำรายละเอียดผู้ป่วยเป็นรายบุคคล ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่กรมบัญชีกลางกำหนดเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย โดยจัดส่งให้กรมบัญชีกลางหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๔ การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกับสำนักงานคลังจังหวัด ให้เบิกได้โดยไม่ต้องขอโอนเงินจัดสรร

ข้อ ๒๕ เมื่อส่วนราชการได้อนุมัติจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิตามข้อ ๒๑ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่การเงินประทับตราข้อความว่า “จ่ายเงินแล้ว” โดยลงลายมือชื่อรับรองการจ่ายและระบุชื่อผู้จ่ายเงินด้วยตัวบรรจง พร้อมวันเดือนปีที่จ่ายกำกับไว้ในหลักฐานการรับเงินทุกฉบับเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๒๖ การอนุมัติจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลในระบบเบิกจ่ายตรง กรมบัญชีกลางจะเป็นผู้อนุมัติการจ่ายให้กับสถานพยาบาลแทนส่วนราชการ และจัดทำรายงานการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลหรือเอกสารทางการเงินในรูปแบบอื่นๆ เพื่อจัดส่งให้กับสถานพยาบาลหรือส่วนราชการแล้วแต่กรณี ซึ่งถือเป็นเอกสารทางการเงินเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการยื่นธุรกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน เช่น การตรวจสอบบัญชี ภาษี เป็นต้น

ข้อ ๒๗ บรรดาแบบพิมพ์เอกสารที่ใช้ในการเบิกจ่ายเงิน ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ลักษณะ ๓

การตรวจสอบการเรียกคืนเงิน

ข้อ ๒๘ หลักฐานการรับเงินหรือเอกสารแบบพิมพ์ที่ใช้ในการเบิกจ่ายเงินให้ส่วนราชการ สถานพยาบาลของทางราชการเก็บรักษาไว้ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กรมบัญชีกลางหรือหน่วยงานที่กรมบัญชีกลางมอบหมายตรวจสอบ

กรณีสถานพยาบาลของเอกชนการตรวจสอบให้ถือปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงที่ได้ลงนามไว้กับกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลางหรือหน่วยงานที่กรมบัญชีกลางมอบหมายสามารถเรียกเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวในสถานพยาบาลของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบควบคุมดูแลการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือสถานพยาบาลเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลไม่เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือเกินสิทธิที่จะได้รับตามพระราชกฤษฎีกาข้างต้นให้ดำเนินการส่งเงินคืนกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ แนวปฏิบัติการตรวจสอบ การอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด สำหรับการส่งคืนเงินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการส่งเงินคืนคลัง

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ส่วนราชการหรือสถานพยาบาลของทางราชการไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๓๑ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางรักษาการตามหลักเกณฑ์นี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ การเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับแต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบเดิมจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๓ การเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของสถานพยาบาล ก่อนที่หลักเกณฑ์นี้มีผลใช้บังคับให้ถือว่าเป็นการเปิดบัญชีตามข้อ ๒๒ ของหลักเกณฑ์นี้ และให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ต่อไปได้

ข้อ ๓๔ การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลบูรฉัตรไชยากร (โรงพยาบาลรถไฟ) โรงพยาบาลประสานมิตร โรงพยาบาลการไฟฟ้านครหลวง ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินประเภทผู้ป่วยในมาใช้บังคับจนกว่าโรงพยาบาลดังกล่าวจะเข้าระบบเบิกจ่ายเงิน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ) **กรณ์ จาติกวณิช**

(นายกรณ์ จาติกวณิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล

ที่.....(๑).....ส่วนราชการ.....(๒).....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง รับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล

เรียน (ผู้อำนวยการสถานพยาบาล)

ด้วย.....(๓).....แจ้งว่า.....(๔).....

เลขที่ประจำตัวประชาชน □□□□□□□□□□□□□ หรือเลขที่บัตรประจำตัวคนต่างด้าว/เลขที่หนังสือเดินทาง.....อายุ.....ปี ซึ่งเป็น.....(๕).....ได้เข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน ณ สถานพยาบาลแห่งนี้ และขอออกหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล

จึงขอรับรองว่า.....(๓).....เลขที่ประจำตัวประชาชน □□□□□□□□□□□□□ อายุ.....ปี ตำแหน่ง.....สังกัดกรม.....กระทรวง.....ส่วนราชการ.....จังหวัด.....ซึ่งเป็น.....(๖).....ของผู้ป่วย เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามกฎหมาย และขอได้โปรด จัดทำคำขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลโดยตรงกับกรมบัญชีกลาง

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ (๑) ให้ใช้ที่เช่นเดียวกับหนังสือราชการ

(๒) ส่วนราชการเจ้าสังกัดของผู้ขอใช้สิทธิหรือส่วนราชการต้นสังกัดผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ

(๓) ชื่อข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญซึ่งประสงค์เป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล

(๔) ให้ระบุชื่อบุคคลในครอบครัวซึ่งเป็นผู้เข้ารับการรักษาพยาบาล พร้อมเลขบัตรประจำตัวประชาชนหรือเลขที่บัตรประจำตัวคนต่างด้าว/เลขที่หนังสือเดินทาง

(๕) ให้ระบุความสัมพันธ์ของผู้ป่วยกับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล

(๖) ให้ระบุความสัมพันธ์ของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกับผู้ป่วย

คำขอหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความเท่าที่จำเป็น

เสนอ..... ก

ข้าพเจ้า.....เลขที่ประจำตัวประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

ตำแหน่ง.....สังกัด.....กระทรวง/จังหวัด.....

มีความประสงค์จะขอหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล สำหรับการรักษาพยาบาลเป็นผู้ป่วยในของ

☐ ตนเอง

☐ คู่สมรส ชื่อ.....

☐ บิดา ชื่อ.....

☐ มารดา ชื่อ.....

☐ บุตร ชื่อ.....

เกิดเมื่อ.....เป็นบุตร ลำดับที่.....

☐ ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ☐ เป็นบุตรไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

ซึ่งมีเลขที่ประจำตัวประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ หรือเลขที่บัตรประจำตัวคนต่างด้าว/เลขที่หนังสือเดินทาง.....และได้เข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาล.....

ที่ตั้ง.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่ .....ถึงวันที่ .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และข้อความข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ

ก เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติ

ใบเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความเท่าที่จำเป็น

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
สังกัด.....

๒. ขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลของ

☐ ตนเอง

☐ คู่สมรส ชื่อ .....เลขประจำตัวประชาชน.....

☐ บิดา ชื่อ .....เลขประจำตัวประชาชน.....

☐ มารดา ชื่อ .....เลขประจำตัวประชาชน.....

☐ บุตร ชื่อ .....เลขประจำตัวประชาชน.....

เกิดเมื่อ.....เป็นบุตรลำดับที่.....

☐ ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ☐ เป็นบุตรไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ [ก]

ป่วยเป็นโรค .....

และได้เข้ารับการตรวจรักษาพยาบาลจาก (ชื่อสถานพยาบาล).....

ซึ่งเป็นสถานพยาบาลของ ☐ ทางราชการ ☐ เอกชน ตั้งแต่วันที่ .....ถึงวันที่

.....เป็นเงินรวมทั้งสิ้น .....บาท

(.....) ตามใบเสร็จรับเงินที่แนบ จำนวน.....ฉบับ

๓. ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาล ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

☐ ตามสิทธิ ☐ เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากสิทธิที่ได้รับจากหน่วยงานอื่น

☐ เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากสัญญาประกันภัย

เป็นเงิน.....บาท (.....) [ข] และ

(๑) ข้าพเจ้า ☐ ไม่มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น

☐ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นแต่เลือกใช้สิทธิจากทางราชการ

☐ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามสัญญาประกันภัย

☐ เป็นผู้มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุตรแต่เพียงฝ่ายเดียว

(๒) [ค].....ข้าพเจ้า ☐ ไม่มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น

☐ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น แต่ค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับต่ำกว่าสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาฯ

☐ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามสัญญาประกันภัย

☐ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นในฐานะเป็นผู้อาศัยสิทธิของผู้อื่น

๔. เสนอ..... [ง]

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวตามจำนวนที่ขอเบิก ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมาย และข้อความข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับเงินสวัสดิการ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๕. คำอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกได้

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

๖. ใบรับเงิน

ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล จำนวน.....บาท

(.....) ไว้ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อต่อเมื่อได้รับเงินแล้วเท่านั้น)

คำชี้แจง

[ก] ให้แนบสำเนาคำสั่งศาลที่สั่ง/พิพากษาให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

[ข] ให้มีคำชี้แจงด้วยว่ามีสิทธิเพียงใด และขาดอยู่เท่าใดกรณีได้รับจากหน่วยงานอื่นเมื่อเทียบสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หรือขาดอยู่เท่าใดเมื่อได้รับค่ารักษาพยาบาลตามสัญญาประกันภัย

[ค] ให้เติมคำว่า คู่สมรส บิดา มารดา หรือบุตร แล้วแต่กรณี

[ง] ให้เสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติ

หนังสือแจ้งการใช้สิทธิ

ที่.....(๑)..... ส่วนราชการ.....(๒).....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง การแจ้งใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับ.....(๓).....

เรียน (หัวหน้าส่วนราชการ)

ด้วย.....(๔).....ประสงค์จะเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับ.....(๓)..... ซึ่งเป็น .....(๕).....ของ.....(๖).....สังกัด/รับบำนาญ ฝ่าย.....กอง .....กรม ..... แต่เพียงฝ่ายเดียว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และงดเว้นการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลสำหรับ.....(๕).....ให้แก่ .....(๖)..... และแจ้งตอบรับหนังสือแจ้งการใช้สิทธิมาเพื่อ.....(๒).....ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

หมายเหตุ (๑) ให้ใช้ที่เช่นเดียวกับหนังสือราชการ

(๒) ส่วนราชการเจ้าสังกัดของผู้ขอใช้สิทธิหรือส่วนราชการต้นสังกัดผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ

(๓) ให้ระบุความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวกับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล

(๔) ชื่อข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญซึ่งประสงค์เป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล

(๕) ให้ระบุความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวกับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล อีกฝ่ายหนึ่งตาม (๖)

(๖) ชื่อข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ อีกฝ่ายหนึ่ง

(กรณีเป็นการแจ้งการใช้สิทธิภายในส่วนราชการเดียวกันให้ทำเป็นหนังสือภายในตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖)

หนังสือตอบรับการแจ้งการใช้สิทธิ

ที่.....(๑)..... ส่วนราชการ.....(๒).....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง ตอบรับการแจ้งใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับ.....(๓).....

เรียน (หัวหน้าส่วนราชการ)

อ้างถึง .....(๔).....

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งการใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับ .....(๓).....ของ.....(๕).....นั้น

.....(๒).....รับทราบแล้ว และได้งดเว้นการเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับ .....(๖).....ให้แก่

.....(๗).....และแจ้งตอบรับหนังสือแจ้งการใช้สิทธิมาเพื่อ .....(๒).....ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

หมายเหตุ (๑) ให้ใช้ที่เช่นเดียวกับหนังสือราชการ

(๒) ส่วนราชการเจ้าสังกัดของผู้ขอใช้สิทธิหรือส่วนราชการต้นสังกัดผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ

(๓) ให้ระบุความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวกับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล

(๔) หนังสือแจ้งการใช้สิทธิ

(๕) ชื่อข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญซึ่งประสงค์เป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล

(๖) ให้ระบุความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวกับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล อีกฝ่ายหนึ่งตาม (๗)

(๗) ชื่อข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด/บำนาญ อีกฝ่ายหนึ่ง

(กรณีเป็นการแจ้งการใช้สิทธิภายในส่วนราชการเดียวกันให้ทำเป็นหนังสือภายในตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖)

แบบหนังสือแสดงเจตนาขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล กรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปช่วยหรือไปปฏิบัติราชการต่างส่วนราชการผู้เบิก

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

สังกัด/กอง.....กรม.....กระทรวง.....จังหวัด.....

ได้รับคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติราชการ/หรือไปปฏิบัติราชการที่.....กรม.....

กระทรวง.....จังหวัด.....ตามคำสั่งที่เลขที่.....ลงวันที่.....

เดือน..... พ.ศ. ..... ซึ่งการไปช่วยปฏิบัติราชการ/หรือไปปฏิบัติราชการดังกล่าว ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการที่จะต้องยื่นขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ณ ส่วนราชการผู้เบิกเงินเดือน จึงขอแสดงเจตนาโดยหนังสือฉบับนี้ว่า ตลอดระยะเวลาของการไปช่วยปฏิบัติราชการ/หรือไปปฏิบัติราชการ ข้าพเจ้าขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ณ ส่วนราชการที่ได้รับคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติราชการ หรือไปปฏิบัติราชการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

เสนอ ผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)*.....

(.....)

หมายเหตุ : *ให้ผู้อำนวยการกองคลังตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ของส่วนราชการที่ข้าราชการไปช่วยปฏิบัติราชการหรือไปปฏิบัติราชการเป็นผู้ลงชื่อ

ใบรับรองรายการยาและอวัยวะเทียมที่ไม่มีจำหน่ายในสถานพยาบาล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความ

ข้าพเจ้า..... ☐ หัวหน้าสถานพยาบาล

☐ นายแพทย์ผู้ตรวจรักษา

แห่งสถานพยาบาล.....จังหวัด .....

ขอรับรองว่า .....ซึ่งป่วยเป็นโรค .....

☐ ก. จำเป็นต้องใช้

☐ ยา

☐ เลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน

☐ น้ำยาอาหารทางเส้นเลือด

☐ ออกซิเจน

☐ อวัยวะเทียมและอุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค

ตามรายการข้างล่างนี้ ซึ่งไม่มีจำหน่ายในสถานพยาบาลแห่งนี้

☐ ข. จำเป็นต้องเข้ารับการตรวจ

☐ ทางห้องทดลอง

☐ เอกซเรย์

ตามรายการข้างล่างนี้ ซึ่งสถานพยาบาลแห่งนี้ไม่อาจให้บริการได้

(๑) ..... รหัส* .....

(๒) ..... รหัส* .....

(๓) ..... รหัส* .....

(๔) ..... รหัส* .....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ *รหัส หมายถึง ให้สถานพยาบาลลงรหัสตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง อัตราค่าบริการสาธารณสุข เพื่อใช้สำหรับการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการเพื่อผู้มีสิทธิใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงินที่ส่วนราชการ

หน้างบใบสำคัญเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

ประกอบคำขอเบิกที่.....

ใบสำคัญ	รายการ	จำนวนเงิน		จำนวนเงิน		หมายเหตุ
			รวม			

ลงชื่อ.....ผู้เบิก

(.....)

ใบแสดงรายการค่ารักษาพยาบาล (กรณีสถานพยาบาลเป็นผู้เบิกเงิน)

ตามหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล.....ที่...../.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....หรือเลขอนุมัติยืนยันการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล
เลขที่.....รับรองการเข้ารับการรักษาพยาบาลของ.....เลขประจำตัวประชาชน
☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ หรือเลขที่ประจำตัวประเภทอื่น.....
ได้มาขอรับการรักษาพยาบาลจาก.....ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....รวม.....วัน ดังรายการต่อไปนี้

	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
๑.	ค่าห้อง/ค่าอาหาร			
๒.	อวัยวะเทียม/อุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค			
๓.	ยาและสารอาหารทางเส้นเลือดที่ใช้ในโรงพยาบาล			
๔.	ยากลับบ้าน			
๕.	เวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา			
๖.	บริการโลหิตและส่วนประกอบของโลหิต			
๗.	ตรวจวินิจฉัยทางเทคนิคการแพทย์และพยาธิวิทยา			
๘.	ตรวจวินิจฉัยและรักษาทางรังสีวิทยา			
๙.	ตรวจวินิจฉัยโดยวิธีพิเศษอื่นๆ			
๑๐.	อุปกรณ์ของและเครื่องมือทางการแพทย์			
๑๑.	ผ่าตัด ทำคลอด ทำหัตถการ และบริการวิสัญญี			
๑๒.	ค่าบริการทางการพยาบาล			
๑๓.	บริการทางทันตกรรม			
๑๔.	บริการทางกายภาพบำบัด			
๑๕.	บริการฝังเข็ม/การบำบัดของผู้ประกอบโรคศิลปะอื่นๆ			
๑๖.	บริการอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล			
	รวมทั้งสิ้น			

จำนวนเงิน.....(ตัวอักษร).....บาท
ขอรับรองว่า ค่ารักษาพยาบาลถูกต้องตามที่ขอเบิกตามคำขอเบิกเลขที่.....

(ลงชื่อ).....
(.....)
หัวหน้าสถานพยาบาลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(ลงชื่อ).....
(.....)
เจ้าหน้าที่การเงิน

ตัวอย่างหลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลเอกชน
ชื่อสถานพยาบาล

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

(ชื่อสถานพยาบาล) ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจาก.....

ซึ่งป่วยเป็นโรค.....และได้มาขอรับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลแห่งนี้

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

รวม.....วัน ดังรายการต่อไปนี้

	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
๑.	ค่าห้อง/ค่าอาหาร			
๒.	อวัยวะเทียม/อุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค			
๓.	ยาและสารอาหารทางเส้นเลือดที่ใช้ในโรงพยาบาล			
๔.	ยากลับบ้าน			
๕.	เวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา			
๖.	บริการโลหิตและส่วนประกอบของโลหิต			
๗.	ตรวจวินิจฉัยทางเทคนิคการแพทย์และพยาธิวิทยา			
๘.	ตรวจวินิจฉัยและรักษาทางรังสีวิทยา			
๙.	ตรวจวินิจฉัยโดยวิธีพิเศษอื่นๆ			
๑๐.	อุปกรณ์ของและเครื่องมือทางการแพทย์			
๑๑.	ผ่าตัด ทำคลอด ทำหัตถการ และบริการวิสัญญี			
๑๒.	ค่าบริการทางการพยาบาล			
๑๓.	บริการทางทันตกรรม			
๑๔.	บริการทางกายภาพบำบัด			
๑๕.	บริการฝังเข็ม/การบำบัดของผู้ประกอบโรคศิลปะอื่นๆ			
๑๖.	บริการอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล			
	รวมทั้งสิ้น			

จำนวนเงิน.....(ตัวอักษร).....บาท

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

แบบแจ้งการโอนเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับสถานพยาบาลของทางราชการ

เลขที่คำขอ «คำขอเบิก»
วันที่ «วันที่»

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล/อธิการบดี «รพ»

ข้าพเจ้า «ชื่อผู้ส่ง» ตำแหน่ง «ตำแหน่งผู้ส่ง» ขอแจ้งการโอนเงินค่ารักษาพยาบาล ประเภทผู้ป่วยใน/ผู้ป่วยนอก ประจำเดือน «เดือนเบิก» พ.ศ. «ปีเบิก» ปีงบประมาณ พ.ศ. «ปีงบ» ให้แก่สถานพยาบาล «รพ» รหัสผู้ขาย «รหัสผู้ขาย» หมายเลขบัญชี «เลขที่บัญชี» «ธนาคาร» เป็นจำนวนเงิน «จำนวนเงิน ๑» บาท («จำนวนเงิน ๒») เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(.....)
อธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

แบบแจ้งการโอนเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับสถานพยาบาลของเอกชน

เลขที่คำขอ «คำขอเบิก»
วันที่ «วันที่»

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาล «รพ»

ข้าพเจ้า «ชื่อผู้ส่ง» ตำแหน่ง «ตำแหน่งผู้ส่ง» ขอแจ้งการโอนเงินค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก/ผู้ป่วยใน ประจำเดือน «เดือนเบิก» พ.ศ. «ปีเบิก» ปีงบประมาณ พ.ศ. «ปีงบ» ให้แก่สถานพยาบาล «รพ» ซึ่งเป็นสถานพยาบาลของเอกชน รหัสผู้ขาย «รหัสผู้ขาย» หมายเลขบัญชี «เลขที่บัญชี» «ธนาคาร» โดยได้หักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นจำนวน «ภาษี ๑» บาท («ภาษี ๒») รวมเป็นจำนวนเงิน «รวมเงิน ๑» บาท («รวมเงิน ๒») เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(.....)
อธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการ
ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๔

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ ตรีแห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาคำสั่ง หรือระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"สำนักงาน" หมายความว่า หน่วยงานสังกัดส่วนราชการที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

"ค่ารักษาพยาบาล" หมายความว่า เงินที่สถานพยาบาลในต่างประเทศเรียกเก็บในการรักษาพยาบาลดังนี้

(๑) ค่ายา ค่าเลือดและส่วนประกอบของเลือด หรือสารทดแทน ค่าน้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่นๆ ทำนองเดียวกันเฉพาะที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค

(๒) ค่าอวัยวะเทียม และอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค

(๓) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค แต่ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ ค่าธรรมเนียมพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกันที่มีลักษณะเป็นเงินตอบแทนพิเศษ

(๔) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

"สถานพยาบาลในต่างประเทศ" หมายความว่า สถานบริการตรวจและรักษาโรคอันเนื่องจากการเจ็บป่วยโดยแพทย์แผนปัจจุบันที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของประเทศที่สถานพยาบาลนั้นตั้งอยู่ และให้หมายความรวมถึงสถานที่จำหน่ายยาที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของประเทศนั้น ซึ่งจำหน่ายให้แก่ผู้ป่วยตามใบสั่งแพทย์ที่รักษา

"บุตร" หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือบรรลุนิติภาวะแล้วแต่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบิดาหรือมารดา ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม หรือบุตรซึ่งยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นแล้ว

ข้อ ๕ ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ เป็นผู้มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลสำหรับตนเอง คู่สมรสและบุตรที่พำนักอยู่ด้วย

สำหรับบุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ให้เบิกค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓

ข้อ ๖ ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๕ มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุตรได้เพียงคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม

การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ให้นับเรียงลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใด หรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่

ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลผู้ใดมีบุตรเกินสามคนและต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคนตามวรรคหนึ่งนั้นตายลงก่อนที่จะบรรลุนิติภาวะ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุตรเพิ่มขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรที่ตายนั้น โดยให้นับบุตรที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน

ข้อ ๗ ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลผู้ใดยังไม่มีบุตร หรือมีบุตรที่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๖ ยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมามีบุตรแฝดซึ่งทำให้มีจำนวนบุตรเกินสามคน ให้ผู้มีสิทธินั้นมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๖ สำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้าย แต่บุตรแฝดดังกล่าวจะต้องเป็นบุตรซึ่งเกิดจากคู่สมรสหรือเป็นบุตรของตนเองในกรณีที่หญิงเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล

ในกรณีที่บุตรคนใดคนหนึ่งของผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ตายลงก่อนที่จะบรรลุนิติภาวะ ก็ให้ลดจำนวนบุตรที่ได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลลงจนกว่าจำนวนบุตรที่ได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลเหลือไม่เกินสามคน

และหลังจากนั้นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลดังกล่าว จึงจะมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นได้ตามข้อ ๖ วรรคสาม

การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่อาจทราบลำดับการเกิดก่อนหลังของบุตรแฝดได้โดยแน่ชัด ให้นับลำดับบุตรแฝดตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๘ ยกเว้นกรณีตามข้อ ๑๐ ค่ารักษาพยาบาลในการเจ็บป่วยของข้าราชการ คู่สมรสและบุตรรวมกันในเดือนหนึ่ง ถ้าเป็นเงินไม่เกินร้อยละห้าของเงินพิเศษประจำตำแหน่งของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศรายเดือน (รวมของคู่สมรสและบุตร) ให้ข้าราชการเป็นผู้จ่ายเอง แต่ถ้าเกินให้เบิกจ่ายส่วนที่เกินจากทางราชการ

ผู้ที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลในต่างประเทศ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เอกอัครราชทูตประจำในต่างประเทศ และคู่สมรสที่อยู่ร่วมด้วย ประเภทผู้ป่วยภายในหากพักห้องพิเศษเตียงเดียว ให้หักร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินค่าห้องและค่าอาหารที่จ่ายจริงก่อนแล้วจึงนำจำนวนเงินที่เหลือไปรวมคำนวณเป็นค่ารักษาพยาบาล

การคำนวณค่ารักษาพยาบาลของผู้มีสิทธิ ให้คิดจากวันเข้ารับการรักษาพยาบาลโดยตัดจ่ายเป็นรายเดือนตามปีปฏิทิน

ข้อ ๙ ค่ายาที่อยู่ในข่ายได้รับความช่วยเหลือ ต้องเป็นยารักษาโรคโดยแท้ ไม่ใช่ยาประเภทประเทืองผิว ยาบำรุงทุกชนิด ยาสระผม ครีม ยาสีฟัน เครื่องสำอาง เครื่องอาหารกระป๋อง เช่น ซุป โอวัลติน และจำพวกที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะต้องใช้ตามคำสั่งแพทย์หรือไม่ก็ตาม

เครื่องใช้ในการรักษาพยาบาล เช่น แก้วล้างตา แก้วตวงยา หม้อสวน หม้อนึ่ง และเครื่องมือแพทย์ต่างๆ แม้จะต้องใช้ตามคำแนะนำของแพทย์ก็ตาม ไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกจากเงินงบประมาณรายจ่ายหรือเงินอื่นของทางราชการ

ค่าใช้จ่ายในการตรวจตาเพื่อทำแว่นตา หรือเลนส์สัมผัส ค่าแว่นตา หรือค่าเลนส์สัมผัส ไม่อยู่ในข่ายได้รับความช่วยเหลือ

ข้อ ๑๐ ค่าใช้จ่ายในการรักษาฟัน รวมทั้งค่าบริการของแพทย์ และค่ายา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงค่าทำฟันที่มิใช่เพื่อการรักษาฟัน ให้เบิกได้ครึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง

ข้อ ๑๑ ยกเว้นกรณีตามข้อ ๑๐ การเจ็บป่วยซึ่งหาที่รักษาในต่างประเทศที่ตั้งสำนักงานไม่ได้ หรือแพทย์ในประเทศที่ตั้งสำนักงานไม่รับรักษา ให้เดินทางไปรักษาในประเทศที่ใกล้เคียงกับประเทศที่ตั้งสำนักงานได้ โดยได้รับอนุมัติจากหัวหน้าสำนักงานก่อน หากมีเหตุผลความจำเป็นที่ต้องเดินทางไปรักษาพยาบาลในประเทศอื่น รวมทั้งประเทศไทย ในกรณีที่มิใช่เป็นประเทศใกล้เคียงให้แสดงเหตุผลความจำเป็นนั้น และให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ค่าพาหนะเดินทางในการไปรับการรักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยอนุโลม

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรักษาพยาบาลกรณีนี้ ให้รายงานกรมบัญชีกลางทราบตามแบบที่กำหนด

ข้อ ๑๒ ให้หัวหน้าสำนักงานเป็นผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการประจำสำนักงานนั้น ไม่เกินคนละสามหมื่นบาทต่อเดือน หากเกินต้องให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ ๑๓ การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล ให้ส่วนราชการผู้เบิกวางฎีกาเบิกเงินงบประมาณ จากหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ และเขียนหลังฎีกาในช่องประเภทว่า “เงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ”

ข้อ ๑๔ แบบพิมพ์ เอกสาร ขั้นตอนและรายละเอียดประกอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๕ การยื่นใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลต่อผู้บังคับบัญชา ให้กระทำภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับถัดจากวันหรือเดือนที่เข้ารับการรักษาพยาบาลตามสิทธิที่กำหนดในข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหมดสิทธิในการขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลในการรักษาพยาบาลในครั้งนั้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๗ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) **สุธี สิงห์เสน่ห์**

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(ครุฑ)

ที่ กค ๐๕๐๒/๓๓๘๘ กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กท ๑๐๔๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๕

เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

เรียน -

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๒๘ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ แบบ ๗๑๑๕

๒. แบบใบแทรกใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ แบบ ๗๑๑๖

๓. แบบหน้างบใบสำคัญเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล แบบ ๗๑๑๗

๔. แบบรายงานค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรักษานอกประเทศที่ตั้ง สำนักงานของข้าราชการซึ่งตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ แบบ ๗๑๑๘

๕. แบบรายงานการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ แบบ ๗๑๑๙

ตามที่กระทรวงการคลังแจ้งให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งระเบียบดังกล่าว ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๔ ให้กรมบัญชีกลางกำหนดแบบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวนั้น

กรมบัญชีกลางจึงเห็นสมควรกำหนดแบบและวิธีการเบิกจ่าย ดังนี้

๑. ให้ผู้มีสิทธิยื่นใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล “แบบ ๗๑๑๕” พร้อมทั้งแนบรายละเอียดประกอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของแต่ละคน และหลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลต่อหัวหน้าสำนักงาน

สำหรับกรณีที่ขอเบิกค่ารักษาพยาบาลของบุตรมากกว่าหนึ่งคนให้ใช้ใบแทรก "แบบ ๗๑๑๖"

๒. หลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาล อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ ชื่อผู้รับการรักษา

๒.๒ วัน เดือน ปี ที่เข้ารับการรักษา

๒.๓ ชื่อ สถานที่อยู่ หรือที่ทำการของผู้รับเงิน

๒.๔ วัน เดือน ปี ที่รับเงิน

๒.๕ รายการค่าใช้จ่าย

๒.๖ จำนวนเงิน

๒.๗ ลายมือชื่อผู้รับเงิน

และให้แปลเป็นภาษาไทยด้วย

กรณีที่หลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลมีข้อความไม่ครบตามที่กำหนดตามวรรคแรก ให้ผู้มีสิทธิเพิ่มเติมข้อความให้ครบถ้วน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อรับรองด้วย และกรณีที่เข้ารับการรักษาหลายครั้ง แต่จ่ายเงินครั้งเดียว ให้แสดงวันที่ และจำนวนเงินของการเข้ารับการรักษาแต่ละครั้งด้วย

หลักฐานการรับเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงินค่ายา ให้ระบุด้วยว่าเป็นค่ายาประกอบการรักษาวันใด

๓. การใช้สิทธิขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุตร ในกรณีผู้มีสิทธิมีคู่สมรสเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศในเมืองเดียว ให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรับรองว่าจะไม่ใช้สิทธิ

ในกรณีมีคู่สมรสเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศแต่ประจำอยู่คนละเมืองหรือคนละประเทศ ให้คู่สมรสฝ่ายที่บุตรพำนักอยู่ด้วยเป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุตร

ในกรณีหย่า หรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่ากันตามกฎหมาย ให้ผู้มีสิทธิใช้สิทธิได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในอำนาจปกครองหรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตน

๔. ให้หัวหน้าสำนักงานเป็นผู้มีอำนาจรับรองของการใช้สิทธิของข้าราชการในสำนักงานนั้นและของตนเอง แล้วจึงเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติ

๕. เมื่อสำนักงานจ่ายเงินแล้ว ให้ผู้จ่ายเงินเขียนข้อความ หรือประทับข้อความว่า "จ่ายเงินแล้ว" ในใบเบิกและหลักฐานการรับเงินของสถานพยาบาลทุกฉบับ

๖. ให้สำนักงานทำหน้าที่งบใบสำคัญ แสดงรายชื่อผู้ขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล และจำนวนเงินที่เบิกเป็นรายบุคคล ตามแบบหน้างบใบสำคัญเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล "แบบ ๗๑๑๗" ประกอบงบเดือน เพื่อให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

๗. ให้สำนักงานส่งรายงานค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรักษานอกประเทศที่ตั้ง "แบบ ๗๑๑๘" และรายงานการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล "แบบ ๗๑๑๙" ให้ส่วนราชการผู้เบิก ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันสิ้นช่วงเวลาแต่ช่วงที่กำหนดในแบบและให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งรายงานดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางภายใน ๑๕ วัน

อนึ่งสำหรับแบบพิมพ์ต่างๆ ให้ส่วนราชการดำเนินการจัดพิมพ์เองตามแบบที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **อานันท์ ตันติเฉลิม**

(นางอานันท์ ตันติเฉลิม)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร ๐๒-๒๗๓๙๖๑๓ ต่อ ๔๔๔๓

ใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล
สำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความเท่าที่จำเป็น

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
ส่วนราชการ.....สำนักงาน .....
ประจำอยู่ ณ .....ประเทศ.....
☐ ค่ารักษาพยาบาลในการเจ็บป่วย ประจำเดือน.....

๒. ขอเบิก.....ของ
☐ ค่าใช้จ่ายในการรักษาฟัน
☐ ข้าพเจ้า
☐ คู่สมรส ชื่อ.....
☐ บุตร ชื่อ.....วันเดือนปีเกิด.....
เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา).....ลำดับที่ (ของมารดา).....
☐ ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
☐ เป็นบุตรไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
☐ เป็นบุตรอยู่ในความปกครองของข้าพเจ้า โดยการหย่าหรือมิได้สมรสกันตามกฎหมาย หรือสามีถึงแก่กรรม
☐ เป็นบุตรอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของข้าพเจ้า เนื่องจากแยกกันอยู่โดยมิได้หย่ากันตามกฎหมาย
(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรม) แทนบุตรลำดับที่
ชื่อ.....วันเดือนปีเกิด .....
ถึงแก่กรรมเมื่อ .....

(กรณีบุตรมากกว่าหนึ่งคน ให้ใช้ใบแทรก "แบบ ๗๑๑๖")

ค่ารักษาพยาบาลในการเจ็บป่วย

ข้าพเจ้าได้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ตามหลักฐานการจ่ายเงินที่แนบ จำนวน.....ฉบับ
รวมเป็นเงิน.....
ข้าพเจ้าได้รับเงิน พ.ข.ต. ของตนเองรวมทั้งคู่สมรสและบุตร ในอัตราเดือนละ (ดอลลาร์สหรัฐฯ) .....
ร้อยละ ๕ ของเงิน พ.ข.ต. รายเดือน คิดเป็นเงิน (ดอลลาร์สหรัฐฯ) .....
หรือเท่ากับ.....
(๑ ดอลลาร์สหรัฐฯ = ... สกุลเงินที่สถานพยาบาลเรียกเก็บ)
ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลในส่วนที่เกิน.....
ร้อยละ ๕ ของ พ.ข.ต. รายเดือน คิดเป็นเงิน.....
(.....)

ค่าใช้จ่ายในการรักษาฟัน

ข้าพเจ้าได้จ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการรักษาฟัน ตามหลักฐานการจ่ายเงินที่แนบ จำนวน ..... ฉบับ
รวมเป็นเงิน.....
ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการรักษาฟันครึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง คิดเป็นเงิน (.....) รวมเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลที่ข้าพเจ้าขอรับ เป็นเงินทั้งสิ้น.....
(.....)
ตามรายละเอียดประกอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่แนบ จำนวน ..... ฉบับ

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

☐ ข้าพเจ้ามีสิทธิขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และข้อความที่ระบุข้างต้นเป็นความจริง

☐ คู่สมรสและบุตรของข้าพเจ้าอยู่ในข่ายได้รับความช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๔. คำรับรองของคู่สมรส (เฉพาะคู่สมรสเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศและอยู่ในเมืองเดียวกัน)

ข้าพเจ้า.....คู่สมรสของ.....

ตำแหน่ง.....ส่วนราชการ.....

สำนักงาน.....ประจำอยู่ ณ.....

ขอรับรองว่ามิได้ใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับบุตรดังกล่าวข้างต้น

ค่ารักษาพยาบาลในการเจ็บป่วย ประจำเดือน.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๕. คำรับรองของหัวหน้าสำนักงาน

ข้าพเจ้า.....

ตำแหน่ง.....

ได้ตรวจใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลฉบับนี้แล้ว ขอรับรองว่าผู้เบิกมีสิทธิเบิกได้ตามจำนวนที่ขอเบิก

(ลงชื่อ).....

(.....)

๖. คำอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกจ่ายได้

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๗. ใบรับเงิน

ได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล จำนวน.....

(.....) ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายละเอียดประกอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล

ชื่อ.....

ป่วยเป็นโรค.....

ได้รับการตรวจรักษาจาก (ชื่อสถานพยาบาล).....ประเทศ.....

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ดังรายการต่อไปนี้

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน
๑	ค่ายา	
๒	ค่าเลือดและส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน	
๓	ค่าน้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด	
๔	ค่าออกซิเจน	
๕	ค่าอวัยวะเทียม (ระบุรายการ)	
๖	ค่าอุปกรณ์ในการบำบัดรักษา (ระบุรายการ)	
๗	ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค	
๘	ค่าห้องและค่าอาหารจ่ายจริงเป็นเงิน.....เบิกได้	
๙	ค่าใช้จ่ายในการรักษาฟัน (ระบุรายการ)	
๑๐	อื่นๆ (ระบุ)	
	รวมเป็นเงินทั้งสิ้น	

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริง

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล

(.....)

แบบ ๗๑๑๖

ใบแทรกใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล
สำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

บุตร ชื่อ.....วันเดือนปีเกิด .....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา).....ลำดับที่ (ของมารดา) .....

☐ ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

☐ เป็นบุตรไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

☐ เป็นบุตรอยู่ในความปกครองของข้าพเจ้า โดยการหย่าหรือมิได้สมรสกันตามกฎหมาย หรือสามีถึงแก่กรรม

☐ เป็นบุตรอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของข้าพเจ้า เนื่องจากแยกกันอยู่โดยมิได้หย่ากันตามกฎหมาย

(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรม) แทนบุตรลำดับที่.....

ชื่อ.....วันเดือนปีเกิด.....

ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

ชื่อ.....วันเดือนปีเกิด .....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา).....ลำดับที่ (ของมารดา) .....

☐ ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

☐ เป็นบุตรไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

☐ เป็นบุตรอยู่ในความปกครองของข้าพเจ้า โดยการหย่าหรือมิได้สมรสกันตามกฎหมาย หรือสามีถึงแก่กรรม

☐ เป็นบุตรอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของข้าพเจ้า เนื่องจากแยกกันอยู่โดยมิได้หย่ากันตามกฎหมาย

(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรม) แทนบุตรลำดับที่.....

ชื่อ.....วันเดือนปีเกิด.....

ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

แบบ ๗๑๑๗

แบบหน้างบใบสำคัญเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล

ส่วนราชการ.....

สำนักงาน.....ประเทศ.....

ประจำเดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายชื่อ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
๑			
๒			
๓			
๔			
๕			
๖			
๗			
๘			
๙			
๑๐			
	รวมเป็นเงินทั้งสิ้น		

(.....)

(ลงชื่อ).....หัวหน้าสำนักงาน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบ ๗๑๑๘

แบบรายงานค่าใช้จ่ายการเดินทางไปรักษานอกประเทศที่ตั้งสำนักงาน ของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

ส่วนราชการ.....สำนักงาน.....ประเทศ.....

☐ ตุลาคม - มีนาคม

ในช่วงระหว่าง.....ปีงบประมาณ พ.ศ. .....

☐ เมษายน - กันยายน

ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เดินทาง	วัน เดือน ปี ที่เดินทาง	เหตุผลที่อนุมัติให้เดินทาง	ประเทศที่เดินทางไปรักษา	ป่วยเป็นโรค	ประเภทผู้ป่วย		จำนวนค่าใช้จ่าย				หมายเหตุ
					ไข้นอก	ไข้ใน	ค่าพาหนะ	ค่ารักษาพยาบาล		รวมเบิก	
								จ่ายจริง	ขอเบิก		
(.....)				รวมทั้งสิ้น							

(ลงชื่อ).....หัวหน้าสำนักงาน

( )

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบรายงานการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

ส่วนราชการ.....สำนักงาน.....ประเทศ.....

☐ ตุลาคม - มีนาคม

ในช่วงระหว่าง.....ปีงบประมาณ พ.ศ. .....

☐ เมษายน - กันยายน

ลำดับที่	วัน เดือน ปี ที่ขอเบิก	ชื่อและตำแหน่งของผู้มีสิทธิ	ค่ารักษา			โรค			ค่ารักษาพยาบาล (ยกเว้นค่าทำฟัน)		ค่าใช้จ่ายในการทำฟัน		หมายเหตุ
			ตนเอง	คู่สมรส	บุตร	ตนเอง	คู่สมรส	บุตร	จ่ายจริง	ขอเบิก	จ่ายจริง	ขอเบิก	
(.....) รวมทั้งสิ้น													

(ลงชื่อ).....หัวหน้าสำนักงาน

( )

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ร่างกฎกระทรวงฯ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

(ครุฑ)

ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๕

กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ ๖ กท ๑๐๔๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๓๖

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

เรียน -

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. การเบิกค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๘ กรณีเป็นคนไข้ในซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างเดือนให้ถือปฏิบัติดังนี้

๑.๑ ให้แจ้งสถานพยาบาลแยกค่ารักษาพยาบาลในแต่ละเดือน เพื่อนำมาคำนวณกับค่ารักษาพยาบาลในเดือนนั้นๆ แล้วจึงนำมาคำนวณหักออกร้อยละ ๕ ของเงิน พ.ข.ต. รายเดือนของตนเอง รวมคู่สมรสและบุตร

๑.๒ หากสถานพยาบาลไม่สามารถแยกค่ารักษาพยาบาลได้ว่าเป็นค่ารักษาพยาบาลของเดือนใด ให้เฉลี่ยตามวันที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจนถึงวันที่ออกจากโรงพยาบาลและแยกเป็นค่ารักษาพยาบาลของแต่ละเดือน เพื่อนำมาคำนวณค่ารักษาพยาบาลในเดือนนั้นๆ แล้วจึงนำมาคำนวณหักออกร้อยละ ๕ ของเงิน พ.ข.ต. รายเดือนของตนเอง รวมคู่สมรส และบุตร

ตัวอย่าง เช่น นาย ก. ข้าราชการระดับ ๖ ประจำประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับเงิน พ.ข.ต. ของตนเองรวมทั้งคู่สมรสและบุตร ๒ คน เดือนละ ๓,๔๙๓ ดอลลาร์สหรัฐฯ (๒,๔๙๕ + ๗๔๘.๕๐ + ๑๒๔.๗๕ + ๑๒๔.๗๕) จ่ายค่ารักษาพยาบาลตั้งแต่วันที่ ๑-๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นเงิน ๕๕๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ และเข้ารับการรักษาพยาบาลเป็นคนไข้ในตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๕ จนถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ รวม ๖ วัน เป็นเงินทั้งสิ้น

๓,๖๐๐ ดอนลาร์สหรัฐฯ สถานพยาบาลไม่สามารถแยกค่ารักษาพยาบาลเป็นรายเดือนได้ พิจารณาได้ดังนี้

- ร้อยละ ๕ ของ พ.ข.ต. ทั้งหมด = $\frac{๓,๔๙๓ \times ๕}{๑๐๐}$ = ๑๗๔.๖๕ ดอลลาร์สหรัฐฯ

- ค่ารักษาพยาบาล (ไข้ใน) วันที่ ๒๘ ตุลาคม – ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เฉลี่ยวันละ = $\frac{๓,๖๐๐}{๖}$ = ๖๐๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ

- ค่ารักษาพยาบาลวันที่ ๒๘-๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๕

รวม ๔ วัน = ๖๐๐ × ๔ = ๒,๔๐๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ

- ค่ารักษาพยาบาลวันที่ ๑-๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๕ = ๕๕๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ

รวมค่ารักษาพยาบาลเดือนตุลาคม = ๒,๔๐๐ + ๕๕๐

= ๒,๙๕๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ

ดังนั้น ค่ารักษาพยาบาลที่มีสิทธิเบิกในเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ = ๒,๙๕๐ – ๑๗๔.๖๕

= ๒,๗๗๕.๓๕ ดอลลาร์สหรัฐฯ

สำหรับค่ารักษาพยาบาลส่วนเฉลี่ยของวันที่ ๑-๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ให้ใช้สิทธิเบิกของเดือนพฤศจิกายน

๒. ตามระเบียบฯ คำว่า “ประเทศใกล้เคียง” หมายถึง **ประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศที่ตั้งสำนักงาน และกรณีการเดินทางไปรักษาพยาบาลนอกประเทศที่ตั้งสำนักงาน ให้ประกอบด้วยหลักเกณฑ์** ดังนี้

๒.๑ เป็นการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นในประเทศที่ตั้งสำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติราชการอยู่

๒.๒ การเจ็บป่วยดังกล่าวไม่สามารถหาสถานพยาบาลในประเทศที่ตั้งสำนักงานรักษาได้ หรือสถานพยาบาลในประเทศที่ตั้งสำนักงานไม่รับรักษา

๒.๓ ให้หัวหน้าสำนักงานเป็นผู้อนุมัติในการเดินทางไปรักษาในประเทศใกล้เคียง

๒.๔ กรณีไม่สามารถรักษาพยาบาลในประเทศใกล้เคียงกับประเทศที่ตั้งสำนักงานได้ ให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นขอเดินทางไปรักษาประเทศอื่น และให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้เดินทางไปรักษาประเทศอื่น โดยให้พิจารณาประเทศที่อยู่ในแถบภูมิภาคหรือทวีปเดียวกันกับประเทศที่ตั้งสำนักงานก่อน และการพิจารณาอนุมัติให้คำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสม เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณด้วย

๒.๕ การเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลนอกประเทศที่ตั้งสำนักงาน ให้ยื่นหลักฐานใบสำคัญคู่จ่ายพร้อมเอกสารประกอบ ดังนี้

(๑) ใบรับรองแพทย์ของสถานพยาบาลในประเทศที่ตั้งสำนักงานที่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโรคที่เจ็บป่วย ซึ่งแสดงว่าไม่สามารถรักษาโรคดังกล่าวในประเทศนั้นได้หรือไม่มีสถานพยาบาลใดในประเทศนั้นที่แพทย์จะรับรักษา

(๒) คำสั่งอนุญาตที่ให้เดินทางไปรักษานอกประเทศที่ตั้งสำนักงาน ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ แล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **ปรีดี บุญยัง**

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กรมบัญชีกลาง
กองกฎหมายและระเบียบการคลัง
โทร. ๐๒-๒๗๓๙๕๖๑

(ครุฑ)

ที่ กค ๐๔๒๒.๓/ว ๔๕๒

กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศประจำอยู่ในต่างประเทศ

เรียน ส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๐๒/๓๓๘๘ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมบัญชีกลางได้กำหนดแบบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ โดยให้ข้าราชการยื่นใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลพร้อมแนบรายละเอียดประกอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของตนเอง คู่สมรส หรือบุตร แต่เนื่องจากได้รับแจ้งปัญหาจากส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำอยู่ในต่างประเทศเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล กรณีข้าราชการใช้สิทธิขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลโดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลไม่ตรงตามข้อเท็จจริง ทำให้การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ.๒๕๓๔ นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและควบคุมการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้เป็นไปด้วยความถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดเพิ่มเติมให้ข้าราชการแนบหลักฐานของสถานพยาบาลที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับโรคหรืออาการของโรค

พร้อมกับการยื่นใบเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลของตนเอง คู่สมรส หรือบุตร ด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้ หากข้าราชการยื่นเอกสารหรือหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายไม่ครบถ้วนเพียงพอ ให้ส่วนราชการหรือหัวหน้าสำนักงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเรียกเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) รังสรรค์ ศรีวรศาสตร์

(นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานค่าตอบแทนและสวัสดิการ

กลุ่มงานค่าตอบแทนและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๑๒๗-๗๐๐๐ ต่อ ๔๙๒๙

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/ว.๘๙๐๐ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๑๕

บรรดาคำสั่งหรือระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของข้าราชการ ซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ จะต้องเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลอันเกิดจากกรณีที่ข้าราชการปฏิบัติราชการในหน้าที่เท่านั้น

ข้อ ๖ การยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล เมื่อข้าราชการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลไปก่อน ให้ข้าราชการยื่นคำขอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยมีใบรับรองแพทย์ที่รับรองเกี่ยวกับลักษณะของอันตรายหรือการป่วยเจ็บนั้น รายละเอียดการรักษาพยาบาล ระยะเวลาและค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น รวมทั้งต้องรายงานแสดงเหตุที่ต้องได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บโดยมีหลักฐานประกอบด้วย

ข้อ ๗ การขอให้ทางราชการออกหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยภายในของสถานพยาบาลทางราชการ ให้ข้าราชการยื่นคำขอหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

กรณีข้าราชการไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งด้วยตนเองได้ ให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ดำเนินการแทนได้

กรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้ทันก่อนข้าราชการออกจากสถานพยาบาล ให้ข้าราชการจ่ายค่ารักษาพยาบาลไปก่อนแล้วยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๖

ในกรณีข้าราชการผู้นั้นเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการระหว่างการรักษาพยาบาล ให้ถือว่าหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่งเป็นการขอให้ทางราชการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลต่อไปจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด

ข้อ ๘ กรณีข้าราชการถึงแก่กรรมก่อนยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๖ หรือคำขอให้ทางราชการออกหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ ตามข้อ ๗ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทตามกฎหมายเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลหรือคำขอให้ทางราชการออกหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือนั้นได้

ข้อ ๙ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับคำขอตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ แล้วแต่กรณี ให้อนุมัติการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล หรือออกหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่ข้าราชการผู้ยื่นคำขอ แล้วจึงดำเนินการสอบสวนว่าอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือการถูกประทุษร้ายเกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติราชการในหน้าที่ มิได้เกิดขึ้นเนื่องจากข้าราชการผู้นั้นกระทำไปโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเนื่องจากความผิดของตนเอง และอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะจ่ายเงินให้แก่ข้าราชการผู้นั้นตามนัยระเบียบนี้ได้หรือไม่เพียงใด แล้วให้เสนอรายงานความเห็นพร้อมด้วยหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า สำหรับข้าราชการในส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับข้าราชการในส่วนภูมิภาค

ข้อ ๑๐ เมื่อส่วนราชการต้นสังกัดออกหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล ตามข้อ ๗ แล้วให้เก็บรวมสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้กับใบแจ้งรายการค่ารักษาพยาบาลทั้งหมดที่สถานพยาบาลส่งมาให้จนกว่าจะมีการสอบสวน ตามข้อ ๙ ถึงที่สุดว่าเป็นกรณีที่จะได้รับเงินช่วยเหลือตามระเบียบนี้

หากผลการสอบสวนตามข้อ ๙ ปรากฏว่ามิใช่กรณีที่ข้าราชการผู้นั้นจะได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามระเบียบนี้ ให้ถือว่าการรักษาพยาบาลดังกล่าวเป็นการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หากมีส่วนที่เกินจากสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ให้ส่วนราชการดังกล่าวในวรรคหนึ่งดำเนินการเรียกเงินคืนจากข้าราชการผู้นั้นแล้วนำส่งคืนคลังเป็นเงินเบิกเกินส่งคืน โดย

(๑) กรณีนำส่งภายในปีงบประมาณนั้น ให้นำส่งเป็นเงินเบิกเกินส่งคืนงบกลางรายการเงินช่วยเหลือข้าราชการ

(๒) กรณีนำส่งภายหลังปีงบประมาณนั้น ให้นำส่งเป็นรายได้ประเภทเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน

ข้อ ๑๑ เมื่อสิ้นสุดการรักษาพยาบาลให้สถานพยาบาลที่ได้รับหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล ตามข้อ ๗ เรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลโดยตรงกับกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ ที่สถานพยาบาลนั้นตั้งอยู่ โดยรวบรวมหลักฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการผู้นั้น และใบแสดงรายการค่ารักษาพยาบาลส่งให้กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัดดังกล่าวเพื่อเบิกเงินให้โดยตรงต่อไปพร้อมทั้งแจ้งรายการค่ารักษาพยาบาลทั้งหมดให้ส่วนราชการต้นสังกัดทราบด้วย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการจ่าย ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๒ แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล ตามข้อ ๖ แบบคำขอหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยภายในและแบบหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยภายในตามข้อ ๗ ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๓ ข้าราชการผู้ได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการที่ได้ยื่นคำขอหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล ตามระเบียบว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๑๕ และส่วนราชการได้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าส่วนราชการได้จ่ายเงินไปโดยถูกต้องตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) **วราเทพ รัตนากร**

(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

แบบ ๗๑๐๕/๑

คำขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล
(กรณีข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความ

๑. ข้าพเจ้า.....(๑).....

เลขที่ประจำตัวประชาชน ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐ อายุ.....ปี

ได้เข้ารับการรักษาพยาบาล ณ.....(๒).....

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

เป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท (.....)

ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ เนื่องจาก.....

.....

จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือ การป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง.....

๒. คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

เสนอ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ได้ตรวจใบคำขอรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลฉบับนี้แล้ว ขอรับรองว่าผู้ขอรับเงินช่วยเหลือมีสิทธิได้ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖

๓. คำอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกได้

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

๔. ใบรับเงิน

ได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือ การป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน .....บาท (.....) ไปถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อต่อเมื่อได้รับเงินแล้วเท่านั้น)

หมายเหตุ (๑) ให้ระบุชื่อข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

(๒) ให้ระบุชื่อสถานพยาบาลที่ทำการรักษาพยาบาล

แบบ ๗๑๐๐/๒

คำขอหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล ของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

๑. ข้าพเจ้า (๑).....

เลขที่ประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ ตำแหน่ง.....

สังกัด.....กระทรวง.....

จังหวัด.....

๒. ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ เนื่องจาก.....

.....

๓. ได้เข้ารับการรักษาพยาบาลที่ (ชื่อสถานพยาบาล).....

ที่ตั้ง.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่.....

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖

จึงขอให้ทางราชการออกใบรับรองแจ้งการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามระเบียบฯ และขอสัญญาว่า

ถ้าหาก □ กรมบัญชีกลาง

□ สำนักงานคลังจังหวัด ณ ที่สถานพยาบาลนั้นตั้งอยู่

จ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็นจำนวนมากกว่าสิทธิของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะชดใช้เงินคืนโดยเร็ว นับแต่วันได้รับทราบ หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการ ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการเรียกร้องเงินคืนและค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้น

(ลงชื่อ).....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. เสนอ (๒).....

ขอรับรองว่า ข้าราชการผู้นี้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ สมควรออกหนังสือรับรองได้

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล
(กรณีข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความ

ที่.....(๑)..... ส่วนราชการ.....(๒).....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง รับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาล

เรียน .....

ด้วย.....(๓).....

เลขที่ประจำตัวประชาชน ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐ อายุ..... ปี

ได้เข้ารับการรักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน ณ สถานพยาบาลแห่งนี้ และขอให้ออกหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล กรณีเป็นผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

จึงขอรับรองว่า.....(๓).....

เลขที่ประจำตัวประชาชน ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐ อายุ.....ปี ตำแหน่ง.....

สังกัดกรม.....รหัสหน่วยงาน.....(๔).....กระทรวง.....

หรือ ส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวง กรม.....

รหัสหน่วยงาน.....(๔).....รหัสเขตท้องที่.....(๕).....

เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยค่ารักษาพยาบาลตามกฎหมายและขอได้โปรดส่งข้อมูลของสถานพยาบาลเพื่อขอเบิกจาก

☐ กรมบัญชีกลาง

☐ สำนักงานคลังจังหวัด ณ ที่สถานพยาบาลนั้นตั้งอยู่

ต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ (๑) ให้ใช้ที่เช่นเดียวกับหนังสือราชการ

(๒) ให้ระบุส่วนราชการที่ออกหนังสือรับรอง

(๓) ให้ระบุชื่อข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

(๔) ให้ระบุรหัสหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรอง โดยใช้รหัสหน่วยงานตามเอกสารงบประมาณ ที่สำนักงบประมาณกำหนดของแต่ละปีงบประมาณ

(๕) ให้ระบุรหัสเขตท้องที่ของจังหวัดที่หน่วยงานตั้งอยู่

๓. เสนอ .....(๒).....

เห็นสมควรอนุมัติให้ออกหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ (๑) ให้ระบุชื่อข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

(๒) ให้ระบุชื่อตำแหน่งผู้บังคับบัญชา

(๔) ให้เสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติ

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓"

มาตรา ๒[๑] พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐

บรรดากฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔[๒] ในพระราชกฤษฎีกานี้

"สถานศึกษาของทางราชการ" หมายความว่า

(๑) มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการหรือส่วนราชการอื่น หรือที่อยู่ในกำกับของรัฐ

(๒) วิทยาลัยหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยในสังกัดหรืออยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ หรือส่วนราชการอื่นที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ

(๓) โรงเรียนในสังกัดหรืออยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง และให้หมายความรวมถึงโรงเรียนที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีการจัดระดับชั้นเรียนด้วย

(๔) โรงเรียนในสังกัดหรืออยู่ในกำกับของส่วนราชการอื่น หรือองค์การของรัฐบาลที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ

(๕) โรงเรียนในสังกัดส่วนราชการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๖) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีการจัดระดับชั้นเรียนในสังกัดส่วนราชการ

"สถานศึกษาของเอกชน" หมายความว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) โรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียน และให้รวมถึงโรงเรียนนานาชาติ

"เงินบำรุงการศึกษา" หมายความว่า เงินประเภทต่าง ๆ ที่สถานศึกษาของทางราชการเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือที่กำกับมหาวิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง หรือองค์การของรัฐบาล

"เงินค่าเล่าเรียน" หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่างๆ ซึ่งสถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

"บุตร" หมายความว่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุครบสามปีแต่ไม่เกินยี่สิบห้าปี ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมและบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

"ปีการศึกษา" หมายความว่า ปีการศึกษาที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือที่กำกับมหาวิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งหรือองค์การของรัฐบาล

มาตรา ๕ การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ ได้แก่

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำของกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ข้าราชการการเมือง

ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจที่อยู่ในระหว่างเข้ารับการอบรมในสถานศึกษาของกรมตำรวจ ซึ่งเป็นการศึกษาอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำ และลูกจ้างชาวต่างประเทศ ซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้าง

(๒) ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการ และทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วย เงินเบี้ยหวัด

มาตรา ๗ ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามมาตรา ๖ มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้เพียงคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม

การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใด หรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่

[๓]ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดมีบุตรเกินสามคน ถ้าบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคนตามวรรคหนึ่งตาย กายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถที่มิได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิ ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ก่อนอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร เพิ่มขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรที่ตาย กายพิการ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบนั้น โดยให้นับบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน

มาตรา ๗ ทวิ[๒] ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดยังไม่มีบุตร หรือมีบุตรที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามมาตรา ๗ ยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมามีบุตรแฝดซึ่งทำให้มีจำนวนบุตรเกินสามคน ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับ การศึกษาของบุตรผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามมาตรา ๗ สำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้าย แต่บุตรแฝดดังกล่าวจะต้องเป็นบุตรซึ่งเกิดจากคู่สมรส หรือเป็นบุตรของตนเองในกรณีที่หญิงเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

[๓]ในกรณีที่บุตรคนหนึ่งคนใดของผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษา ของบุตรดังกล่าวตามวรรคหนึ่งตาย กายพิการ จนไม่สามารถเล่าเรียนได้หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถที่มิได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับ การศึกษาของบุตร วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบก่อนมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ก็ให้ลดจำนวนบุตรที่ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรลงจนกว่าจำนวนบุตร ที่ได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวเหลือไม่เกินสามคน และหลังจากนั้นผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการ เกี่ยวกับการศึกษาของบุตรดังกล่าว จึงจะมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร เพิ่มขึ้นได้ตามมาตรา ๗ วรรคสาม

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ บทบัญญัติที่อ้างถึงบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามของผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ให้หมายถึงบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้ายของผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗ ตรี[๖] การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้ายในกรณีที่ไม่อาจทราบลำดับการเกิดก่อนหลังของบุตรแฝดได้โดยแน่ชัด ให้นับลำดับบุตรแฝดตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘[๕] การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ประเภทและอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่าและหลักสูตรนั้นแยกต่างหากจากหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๓) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๔) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าแต่ไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแยกต่างหากจากหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๕) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามประเภทและไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

ทั้งนี้ บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการหรือเอกชนในหลักสูตรระดับปริญญาตรีตาม (๒) หรือ (๕) จะต้องเป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นหลักสูตรแรกเท่านั้น

มาตรา ๘ ทวิ[๖] ภายใต้บังคับมาตรา ๗ มาตรา ๗ ทวิ และมาตรา ๗ ตรี ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรดังต่อไปนี้

(๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่

(๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษานอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่อันเนื่องมาจากประเทศซึ่งข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ไม่มีสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล หรือเป็นประเทศหรือเมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ประเภท หลักสูตรและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดอายุบุตรให้ต่ำกว่าเกณฑ์ในบทนิยามคำว่า "บุตร" ตามมาตรา ๔ ได้

มาตรา ๘ ตรี[๗] (ยกเลิก)

มาตรา ๙ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดมีบุตรเกินสามคนอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรเหล่านั้นต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐ กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตรมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรโดยไม่จำกัดจำนวนบุตร ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเกี่ยวกับการลดอัตราเพิ่มประชากรสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นใหม่ และปรับปรุงรายละเอียดบางประการให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒

มาตรา ๖ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดมีบุตรแฝดตามเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกฤษฎีกานี้อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรดังกล่าวตั้งแต่ปีการศึกษาที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทนิยามคำว่า "สถานศึกษาของทางราชการ และ "สถานศึกษาของเอกชน" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพราะมิได้ครอบคลุมถึงสถานศึกษาบางแห่งของทางราชการ และสถานศึกษาประเภทมหาวิทยาลัยและสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งได้มีการจัดตั้งขึ้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และโดยที่มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวสำหรับบุตรได้เพียงสามคน แต่เนื่องจากในบางกรณีอาจมีบุตรแฝดทำให้มีจำนวนบุตรเกินสามคนได้โดยที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการไม่มีเจตนา สมควรให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีดังกล่าวได้ และสมควรแก้ไขปัญหาในการนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่อาจทราบลำดับการเกิดก่อนหลังของบุตรแฝด โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๕ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดมีบุตรที่กายพิการหรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบตามเกณฑ์ที่กำหนดในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ หรือวรรคสองของมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกฤษฎีกานี้อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรดังกล่าวตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสามารถเลื่อนบุตรในลำดับถัดไปขึ้นมาใช้สิทธิแทนที่ได้ เฉพาะในกรณีที่บุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคนตายก่อนมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ส่วนในกรณีบุตรกายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้มีสิทธิกลับไม่สามารถเลื่อนบุตรในลำดับถัดไปขึ้นมาใช้สิทธิแทนที่ได้ ดังนั้นเพื่อความเป็นธรรมสมควรกำหนดให้ผู้มีสิทธิสามารถใช้สิทธิแทนที่ในกรณีดังกล่าวได้และในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเกินสามคนอันเป็นผลมาจากการมีบุตรแฝดสมควรกำหนดให้ลดจำนวนบุตรลงเมื่อมีเหตุผลดังกล่าวจนเหลือไม่เกินสามคนก่อน จึงจะสามารถเลื่อนบุตรในลำดับถัดไปขึ้นมาใช้สิทธิแทนที่ได้เช่นกรณีปกติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

[๑๒]พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรมิได้กำหนดใช้ข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีที่บุตรติดตามไปศึกษาในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ แต่เนื่องจากในบางประเทศที่ไปประจำการไม่มีโรงเรียนท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอังกฤษจึงต้องส่งบุตรเข้าศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ ต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าเล่าเรียนในอัตราสูงมาก ข้าราชการจึงประสบปัญหาไม่สามารถรับภาระดังกล่าวได้ สมควรแก้ไขให้ข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ มีสิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

[๑๓]พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘

มาตรา ๖ การจ่ายเงินและสิทธิในการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานสมควรปรับปรุงเพื่อให้การจัดสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมจากทางราชการจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ทวิ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ มาตรา ๗ ทวิ และมาตรา ๗ ตรี ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรดังต่อไปนี้

(๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่

(๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษานอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่อันเนื่องมาจากประเทศซึ่งข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ไม่มีสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล หรือเป็นประเทศหรือเมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ประเภทหลักสูตรและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดอายุบุตรให้ต่ำกว่าเกณฑ์ในบทนิยามคำว่า "บุตร" ตามมาตรา ๔ ได้"

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเฉพาะกรณีที่บุตรศึกษาอยู่ในประเทศเดียวกัน แต่โดยที่ในบางประเทศไม่มีสถานศึกษาที่ได้มาตรฐานหรือประเทศหรือเมืองที่ข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำมีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ ทำให้ข้าราชการดังกล่าวจำเป็นต้องส่งบุตรไปศึกษาในสถานศึกษานอกประเทศที่ข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการ ดังนั้น สมควรกำหนดให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีดังกล่าวเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของข้าราชการ และจูงใจให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานประจำในประเทศหรือเมืองนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

[๙๕]พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๘ ตรี แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘

มาตรา ๔ สิทธิในการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ ตรี แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในกรณีผู้มีสิทธิมีคู่สมรสที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรจากหน่วยงานอื่นแล้ว จะไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร เว้นแต่เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรที่ได้รับจากหน่วยงานอื่นนั้นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามที่กำหนดไว้ ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่นั้น แต่ปรากฏว่าหน่วยงานอื่นได้มีการนำหลักเกณฑ์ในลักษณะทำนองเดียวกันไปกำหนดไว้ด้วย ทำให้ผู้มีสิทธิไม่สามารถใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรจากหน่วยงานใดได้สมควรยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

---

[๑] พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๒๐๒ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๒๓

[๒] มาตรา ๗ ทวิ และมาตรา ๗ ตรี เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ ๒๕๓๒
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๕๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๒
มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

[๓] มาตรา ๗ วรรคสาม และมาตรา ๗ ทวิ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๒๑ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓
มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

[๔] มาตรา ๘ ทวิ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๓๓ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔
มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

[๕] มาตรา ๔ มาตรา ๘ และมาตรา ๘ ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๑๑ ก วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
มีผลใช้บังคับตั้งปีการศึกษา ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

[๖] มาตรา ๘ ทวิ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐
ประกาศในรราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๙ ก วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐
มีผลใช้บังคับตั้งวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

[๗] มาตรา ๘ ตรี ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๔
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๓๕ ก วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔
มีผลใช้บังคับตั้งปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สอดคล้องกับระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐและสถานการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๔๗

บรรดาระเบียบ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์อื่นใดที่เกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการผู้เบิก" หมายความว่า ส่วนราชการซึ่งเบิกเงินจากกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด "

"ส่วนราชการเจ้าสังกัด" หมายความว่า ส่วนราชการที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำมีอัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเลขที่ประจำตำแหน่งอยู่

"เงินสวัสดิการ" หมายความว่า เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

"ผู้มีสิทธิ" หมายความว่า ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการ

ข้อ ๕ ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๖ กรณีคู่สมรสเป็นผู้มีสิทธิทั้งสองฝ่าย ให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการสำหรับบุตรทุกคนแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยต้องรับรองในใบเบิกเงินสวัสดิการที่ยื่นตามข้อ ๗ ว่าตนเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการแต่เพียงฝ่ายเดียว

ถ้าคู่สมรสตามวรรคหนึ่งอยู่ต่างส่วนราชการผู้เบิก หรือมีการเปลี่ยนส่วนราชการผู้เบิกหลังจากที่มีการใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการไปแล้ว คู่สมรสฝ่ายที่เป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการต้องแจ้งขอให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัดแจ้งการใช้สิทธินั้นให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัดของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งแล้วแต่กรณี ทราบ และให้ส่วนราชการที่ได้รับแจ้งดำเนินการตอบรับตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่กรณีการหย่าโดยอนุโลม ทั้งนี้ ไม่ว่าการหย่าจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังจากที่มีการใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการไปแล้ว

ข้อ ๗ ผู้มีสิทธิสามารถใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการได้ โดยยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษา ต่อผู้มีอำนาจอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการ ข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๖ ณ ส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัด แล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้มีสิทธิได้รับคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติราชการซึ่งอยู่ต่างส่วนราชการผู้เบิก ให้ยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการ ณ ส่วนราชการที่ไปช่วยปฏิบัติราชการ

(๒) กรณีผู้มีสิทธิพ้นจากราชการหรือถึงแก่กรรมก่อนที่จะใช้สิทธิ ให้ยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการ ณ ส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัด หรือสำนักงานที่รับราชการครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิมีคู่สมรสปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นและมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ ให้แนบหนังสือรับรองการจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรของหน่วยงานต้นสังกัดของคู่สมรสพร้อมกับใบเบิกเงินสวัสดิการที่ยื่นด้วย

ข้อ ๘ ก่อนการใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการ ผู้มีสิทธิตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง (๑) ต้องมีหนังสือแสดงเจตนาขอรับเงินสวัสดิการตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดแจ้งต่อส่วนราชการที่ไปช่วยปฏิบัติราชการและเมื่อส่วนราชการที่ไปช่วยปฏิบัติราชการได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว ให้ส่งคู่ฉบับหรือภาพถ่ายหนังสือซึ่งมีการรับรองความถูกต้องให้ส่วนราชการผู้เบิกของผู้มีสิทธิทราบด้วย

ข้อ ๙ หลักฐานการรับเงินของสถานศึกษา อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ สถานที่อยู่ หรือที่ทำการของสถานศึกษาผู้รับเงิน

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับเงิน

(๓) รายการแสดงการรับเงินระบุว่าเป็นค่าอะไร

(๔) จำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร

(๕) ลายมือชื่อของผู้รับเงิน

ในกรณีที่สถานศึกษามีข้อตกลงกับธนาคารในการรับชำระเงินบำรุงการศึกษาหรือเงินค่าเล่าเรียนของสถานศึกษา ให้ใช้ใบแจ้งการชำระเงินและหรือใบเสร็จรับเงินของสถานศึกษาซึ่งมีรายการในสาระสำคัญที่ส่วนราชการสามารถควบคุมและตรวจสอบการใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการได้เป็นหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษา

ข้อ ๑๐[๓] ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเป็นผู้รับรองการมีสิทธิของตนเอง

ข้อ ๑๑ การยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการ ให้กระทำภายในกำหนดเวลาดังนี้

(๑) ภายในหนึ่งปีนับแต่วันเปิดภาคเรียนแต่ละภาค ในกรณีที่สถานศึกษาเรียกเก็บเงินค่าการศึกษาเป็นรายภาคเรียน

(๒) ภายในหนึ่งปีนับแต่วันเปิดเรียนภาคต้นของปีการศึกษา ในกรณีที่สถานศึกษาเรียกเก็บเงินค่าการศึกษาครั้งเดียวตลอดปี

หากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าหมดสิทธิในการยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการสำหรับภาคการศึกษาหรือปีการศึกษานั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ กำหนดเวลาการยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการตามข้อ ๑๑ ไม่ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และปรากฏในภายหลังว่าได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้มีสิทธิยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่กรณีถึงที่สุด

(๒) ผู้มีสิทธิมีความจำเป็นต้องขอผ่อนผันต่อสถานศึกษาในการชำระเงินล่าช้า ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้มีสิทธิยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ออกหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษา

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิไม่สามารถลงลายมือชื่อในใบเบิกเงินสวัสดิการหรือไม่สามารถยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการด้วยตนเอง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้มีสิทธิถึงแก่กรรม ให้ทายาทตามกฎหมายหรือผู้จัดการมรดกเป็นผู้ยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการ

(๒) ถ้าผู้มีสิทธิมีสติสัมปชัญญะ แต่ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อพร้อมกับมีพยานสองคนลงลายมือชื่อรับรอง และให้บุคคลในครอบครัวเป็นผู้ยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการ

(๓) ถ้าผู้มีสิทธิไม่รู้สึกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะ แต่ยังไม่มีคำสั่งศาลให้เป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้บุคคลในครอบครัวเป็นผู้ยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการพร้อมกับหนังสือรับรองของแพทย์ผู้ทำการรักษาว่าไม่รู้สึกตัวหรือไม่มีสติสัมปชัญญะ

เพียงพอที่จะดำเนินการได้ หากไม่มีบุคคลดังกล่าว ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาเห็นสมควรให้ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการแทน

ข้อ ๑๔ เมื่อมีการรับรองการมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการในใบเบิกเงินสวัสดิการแล้ว ให้เสนอใบเบิกเงินสวัสดิการนั้นต่อผู้มีอำนาจอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการตามวรรคสอง เพื่อพิจารณาอนุมัติการเบิกจ่ายต่อไป

การอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในสังกัดให้เป็นอำนาจของบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน หรือตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ หรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่มียศตั้งแต่ พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโทขึ้นไป

(๒) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ ๑๕ การอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการของผู้มีสิทธิตามข้อ ๗ (๑) ให้บุคคลตามข้อ ๑๔ ณ สถานที่ที่ไปช่วยปฏิบัติราชการเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการดังกล่าว

ข้อ ๑๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการของผู้ได้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัด

ข้อ ๑๗ เมื่อมีการอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการแล้ว ให้ส่วนราชการผู้เบิกจัดทำคำขอเบิกเงินสวัสดิการจากเงินงบประมาณงบกลางในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) จากกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ ให้ส่วนราชการผู้เบิกจัดทำหน้างบใบสำคัญการจ่ายเงินสวัสดิการตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยแสดงรายชื่อผู้ใช้สิทธิและจำนวนเงินสวัสดิการที่เบิกจ่ายเป็นรายบุคคลและให้ส่วนราชการผู้เบิกเก็บไว้เป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการและเพื่อการตรวจสอบ

ข้อ ๑๙ เมื่อส่วนราชการผู้เบิกได้ดำเนินการตามข้อ ๑๘ และได้จ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงินประทับตราข้อความว่า “จ่ายเงินแล้ว” โดยลงลายมือชื่อรับรองการจ่ายและระบุชื่อผู้จ่ายเงินด้วยตัวบรรจง พร้อมทั้งวัน เดือน ปี ที่จ่ายกำกับไว้ในหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษาทุกฉบับ

ข้อ ๒๐ การเบิกจ่ายเงินสวัสดิการที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับแต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๑ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) **ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์**

(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๒๓ ง วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "ส่วนราชการผู้เบิก" ตามความในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ส่วนราชการผู้เบิก" หมายความว่า ส่วนราชการซึ่งเบิกเงินจากกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด "

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"**ข้อ ๗** ผู้มีสิทธิสามารถใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการได้ โดยยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษา ต่อผู้มีอำนาจอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการ ข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๖ ณ ส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัด แล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"**ข้อ ๑๐** ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเป็นผู้รับรองการมีสิทธิของตนเอง"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน หรือตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่มียศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโทขึ้นไป"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๕ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๕ การอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการของผู้มีสิทธิตามข้อ ๗ (๑) ให้บุคคลตามข้อ ๑๔ ณ สถานที่ที่ไปช่วยปฏิบัติราชการเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการดังกล่าว"

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการของผู้ได้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัด"

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๗ เมื่อมีการอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการแล้ว ให้ส่วนราชการผู้เบิกจัดทำคำขอเบิกเงินสวัสดิการจากเงินงบประมาณงบกลางในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) จากกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี"

ข้อ ๑๐ การเบิกจ่ายเงินสวัสดิการที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับแต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบเดิมจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ) **กรณ์ จาติกวณิช**

(นายกรณ์ จาติกวณิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(ครุฑ)

ด่วนที่สุด
ที่ กค ๐๔๒๒.๓/๐๒๐๑

กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง การกำหนดแบบการเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี ผู้อำนวยการ อธิการบดี ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ คลังเขต

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๒.๓/ว ๑๔๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓
๒. หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๒.๓/ว ๑๑๖ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบ ๗๒๒๓ ที่ใช้ในการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๓๔ ง วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ และเวียนแจ้งให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติ ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ แล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. ตามระเบียบดังกล่าว กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเป็นผู้รับรองการมีสิทธิของตนเอง ซึ่งเป็นการลดขั้นตอนการปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงิน ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายสอดคล้องกับระเบียบดังกล่าว จึงต้องปรับแก้ไขแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยยกเลิก แบบ ๗๒๑๘ ที่ใช้ในการเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ และกำหนดให้แบบ ๗๒๒๓ เป็นแบบที่ใช้ในการเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรขึ้นใหม่ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรยื่นใบเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามแบบดังกล่าว พร้อมด้วยหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษาต่อผู้มีอำนาจอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการตามข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๖ ณ ส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือส่วนราชการผู้เบิกบำนาญหรือเบี้ยหวัด แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ได้นำแบบดังกล่าวลงเว็บไซต์เรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถดาวน์โหลดได้ที่ http://www.cgd.go.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **นายมนัส แจ่มเวหา**

(นายมนัส แจ่มเวหา)

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานค่าตอบแทนและสวัสดิการ

กลุ่มงานค่าตอบแทนและสวัสดิการ

โทร. ๐ ๒๒๗๑ ๐๖๘๖ ๙๐ ต่อ ๔๙๒๘

ใบเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความเท่าที่จำเป็น

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

๒. คู่สมรสของข้าพเจ้าชื่อ .....

☐ ไม่เป็นข้าราชการประจำหรือลูกจ้างประจำ

☐ เป็นข้าราชการ ☐ ลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง.....สังกัด.....

☐ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างในรัฐวิสาหกิจ / หน่วยงานของทางราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์กรอิสระ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นใด

ตำแหน่ง.....สังกัด .....

๓. ข้าพเจ้าเป็นผู้มีสิทธิและขอใช้สิทธิเนื่องจาก

☐ เป็นบิดาชอบด้วยกฎหมาย

☐ เป็นมารดา

๔. ข้าพเจ้าได้จ่ายเงินสำหรับการศึกษาของบุตร ดังนี้

(๑) เงินบำรุงการศึกษา (๒) เงินค่าเล่าเรียน

๑) บุตรชื่อ .....เกิดเมื่อ.....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา) .....เป็นบุตรลำดับที่ (ของมารดา).....

(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว) แทนที่บุตรลำดับที่.....

ชื่อ .....เกิดเมื่อ.....ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

สถานศึกษา.....อำเภอ.....จังหวัด .....

ชั้นที่ศึกษา .....(๑) ☐

(๒) ☐ จำนวนเงิน .....บาท

๒) บุตรชื่อ .....เกิดเมื่อ.....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา) .....เป็นบุตรลำดับที่ (ของมารดา).....

(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว) แทนที่บุตรลำดับที่.....

ชื่อ .....เกิดเมื่อ.....ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

สถานศึกษา.....อำเภอ.....จังหวัด .....

ชั้นที่ศึกษา .....(๑) ☐

(๒) ☐ จำนวนเงิน .....บาท

๓) บุตรชื่อ .....เกิดเมื่อ.....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา) .....เป็นบุตรลำดับที่ (ของมารดา).....

(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว) แทนที่บุตรลำดับที่.....

ชื่อ .....เกิดเมื่อ.....ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

สถานศึกษา.....อำเภอ.....จังหวัด .....

ชั้นที่ศึกษา .....(๑) ☐

(๒) ☐ จำนวนเงิน .....บาท

๕. ข้าพเจ้าขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

☐ ตามสิทธิ ☐ เฉพาะส่วนที่ยังขาดจากสิทธิ เป็นเงิน.....บาท

(.....) ก

๖. เสนอ..... ข

☐ ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร และข้อความที่ระบุข้างต้นเป็นความจริง

☐ บุตรของข้าพเจ้าอยู่ในข่ายได้รับการช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

☐ เป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร แต่เพียงฝ่ายเดียว

☐ คู่สมรสของข้าพเจ้าได้รับการช่วยเหลือจากรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของทางราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์กรอิสระ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นใด ต่ำกว่าจำนวนที่ได้รับจากทางราชการ จำนวน.....บาท

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ามีสิทธิเบิกได้ตามกฎหมาย ตามจำนวนที่ขอเบิก

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับเงินสวัสดิการ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๗. คำอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกได้

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

๘. ใบรับเงิน

ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร จำนวน.....บาท

(.....) ไว้ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อต่อเมื่อได้รับเงินแล้วเท่านั้น)

คำชี้แจง

ก ให้ระบุการมีสิทธิเพียงใด เมื่อเทียบกับสิทธิที่ได้รับตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

ข ให้เสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติ

(ครุฑ)

ด่วนมาก
ที่ กค ๐๕๑๔/๓๙๔๗๑

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๓๐

เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร กรณีศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการ

เรียน ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้ว่าราชการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบใบขอรับหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (แบบที่ ๑)
๒. แบบหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินบำรุงการศึกษา (แบบที่ ๒)
๓. แบบใบขอเรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษา (แบบที่ ๓)
๔. แบบรายละเอียดการเรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษา (แบบที่ ๔)
๕. แบบรายละเอียดประกอบฎีกาเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร กรณีเข้าศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการ (แบบที่ ๕)

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการขอให้กำหนดวิธีเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรซึ่งเข้าศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการ โดยให้ส่วนราชการเบิกจ่ายเงินจากคลังโดยตรงเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ข้าราชการและลูกจ้างผู้มีสิทธิ ซึ่งกระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว สมควรกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร เฉพาะกรณีบุตรเข้าศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการตามสิทธิที่พึงได้รับแห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ โดยให้ถือปฏิบัติดังนี้

๑. ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรยื่นคำขอหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (แบบที่ ๑) ต่อผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ เมื่อผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิได้รับรองแล้ว จึงให้ผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณาออกหนังสือรับรอง

๒. ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติเป็นผู้ออกหนังสือรับรอง (แบบที่ ๒) ให้แก่ผู้ขอเพื่อมอบให้สถานศึกษาแทนการชำระเงินบำรุงการศึกษาต่อสถานศึกษา โดยจัดทำหนังสือรับรอง ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ขอนำไปให้กับสถานศึกษา ๑ ฉบับ และส่วนราชการผู้ออกหนังสือรับรองเก็บสำเนาไว้ ๑ ฉบับ

สำหรับส่วนราชการผู้ออกหนังสือรับรอง ซึ่งมิได้เป็นผู้เบิกโดยตรงกับกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ ให้จัดทำหนังสือรับรองเพิ่มอีก ๑ ฉบับ เพื่อส่งให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด ซึ่งเป็นผู้เบิกเงินเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ส่วนราชการได้ออกหนังสือรับรองแล้ว หากต่อมาปรากฏว่าผู้ที่ได้รับการรับรองหมดสภาพการมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรก่อนวันเปิดภาคเรียนให้ออกหนังสือยกเลิกหนังสือรับรองการมีสิทธิโดยด่วน

๓. เมื่อสถานศึกษาได้รับหนังสือรับรองแล้ว ให้เรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษาส่วนที่ไม่สามารถเบิกจากทางราชการได้จากผู้ขอใช้สิทธิโดยตรง สำหรับเงินบำรุงการศึกษาส่วนที่สามารถเบิกจากทางราชการได้ให้เรียกเก็บจากส่วนราชการที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองการมีสิทธิได้ตั้งแต่วันเปิดภาคเรียนนั้น ตามแบบใบเรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษา (แบบที่ ๓) พร้อมกับรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษา (แบบที่ ๔) จำนวน ๓ ชุด

๔. เมื่อส่วนราชการผู้เบิกได้รับหนังสือเรียกเก็บเงินจากสถานศึกษา ให้ดำเนินการเบิกเงินจากคลังอย่างช้าไม่เกิน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว ในกรณีที่ได้รับหนังสือดังกล่าวหลายฉบับในรอบสัปดาห์ให้รวมเบิกคราวเดียว การเบิกเงินจากคลังให้ใช้เอกสารตามแบบที่ ๔ และแบบที่ ๕ ประกอบฎีกา

การชำระหนี้ให้ปฏิบัติ ดังนี้

๔.๑ กรณีส่วนราชการผู้เบิกของสถานศึกษากับส่วนราชการที่รับรองการใช้สิทธิเบิกเงินกับสำนักเบิกเดียวกัน (กรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ) ให้เบิกหักผลักส่งเข้าบัญชีเงินฝากประเภทเงินบำรุงการศึกษาของส่วนราชการผู้เบิกเงินให้สถานศึกษา

๔.๒ สำหรับกรณีนอกเหนือจากข้อ ๔.๑ ให้เบิกจ่ายเงินเพื่อชำระหนี้โดยตรงกับส่วนราชการผู้เบิกเงินจากคลังของสถานศึกษาเป็นเช็คขีดคร่อมสั่งจ่ายในนามส่วนราชการผู้เบิกของสถานศึกษา

๕. ให้ส่วนราชการผู้เบิกเงินตามข้อ ๔ จัดส่งเอกสารตามแบบที่ ๔ และแบบที่ ๕ พร้อมสำเนาฎีกาเบิกหักผลักส่ง หรือเช็คขีดคร่อม แล้วแต่กรณีให้กับส่วนราชการผู้เบิกเงินของสถานศึกษา

ให้ถือว่าเอกสารตามความในวรรคแรก และใบเสร็จรับเงินของส่วนราชการผู้เบิกเงินของสถานศึกษาและใบขอรับหนังสือรับรองการมีสิทธิรับสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเป็นใบสำคัญคู่จ่ายที่ต้องส่งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินพร้อมงบเดือนเพื่อให้ตรวจสอบ

ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๐ เป็นต้นไป เว้นแต่กรณีที่ผู้มีสิทธิได้ชำระเงินบำรุงการศึกษาให้แก่สถานศึกษาไปแล้ว ก่อนวันที่วิธีปฏิบัตินี้มีผลใช้บังคับก็ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **พนัส สิมะเสถียร**

(นายพนัส สิมะเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
กองกฎหมายและระเบียบการคลัง
โทร. ๐๒๒๗๑๐๒๑๒ ต่อ ๔๔๓๙

ใบขอรับหนังสือรับรองการมีสิทธิรับสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความเท่าที่จำเป็น

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

๒. คู่สมรสของข้าพเจ้าชื่อ .....

☐ ไม่เป็นข้าราชการประจำหรือลูกจ้างประจำ

☐ เป็นข้าราชการ ☐ ลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง.....สังกัด.....

☐ เป็นพนักงานในหน่วยงานของส่วนราชการหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

ตำแหน่ง.....สังกัด .....

☐ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างในรัฐวิสาหกิจ สังกัด .....

๓. กรณีมิได้ใช้สิทธิในฐานะสามี

☐ บุตรอยู่ในความปกครองของข้าพเจ้าโดยการหย่า หรือมิได้สมรสกันตามกฎหมาย หรือสามีถึงแก่กรรมแล้ว

☐ บุตรอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของข้าพเจ้า เนื่องจากแยกกันอยู่โดยมิได้อย่าตามกฎหมาย

๔. ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

๑) บุตรชื่อ .....เกิดเมื่อ.....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา) .....เป็นบุตรลำดับที่ (ของมารดา).....

(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว) แทนที่บุตรลำดับที่.....

ชื่อ ..... เกิดเมื่อ.....ถึงแก่กรรมเมื่อ .....

สถานศึกษา ..... สังกัดกรม .....

ตั้งอยู่ อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

ชั้นที่ศึกษา..... ระดับ.....

๒) บุตรชื่อ .....เกิดเมื่อ.....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา) .....เป็นบุตรลำดับที่ (ของมารดา).....

(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว) แทนที่บุตรลำดับที่.....

ชื่อ ..... เกิดเมื่อ.....ถึงแก่กรรมเมื่อ .....

สถานศึกษา ..... สังกัดกรม .....

ตั้งอยู่ อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

ชั้นที่ศึกษา..... ระดับ.....

๓) บุตรชื่อ .....เกิดเมื่อ.....ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา) .....เป็นบุตรลำดับที่ (ของมารดา).....

(กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว) แทนที่บุตรลำดับที่.....

ชื่อ ..... เกิดเมื่อ.....ถึงแก่กรรมเมื่อ .....

สถานศึกษา ..... สังกัดกรม .....

ตั้งอยู่ อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

ชั้นที่ศึกษา..... ระดับ.....

๕. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

☐ ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรและข้อความที่ระบุข้างต้นเป็นความจริง

☐ บุตรของข้าพเจ้าอยู่ในข่ายได้รับการช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

☐ สามีของข้าพเจ้ามิได้ใช้สิทธิขอรับเงินช่วยเหลือจากหน่วยงานที่สังกัด

☐ คู่สมรสของข้าพเจ้าได้รับการช่วยเหลือจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของส่วนราชการ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าจำนวนที่ได้รับจากทางราชการ จำนวน .....บาท จริง

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับเงินสวัสดิการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๖. คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า ผู้ยื่นขอหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าว จึงสมควรออกหนังสือรับรองได้

(ลงชื่อ).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบที่ ๒

หนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินบำรุงการศึกษา

ที่.....(๑)..... ส่วนราชการ.....(๒).....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เรียน

เรื่อง รับรองการมีสิทธิรับเงินบำรุงการศึกษา

เรียน .....(๓).....

ด้วย.....(๔).....แจ้งว่า บุตรของตน จำนวน .....คน ได้เข้ารับการศึกษา ณ สถานศึกษาแห่งนี้ และขอให้ออกหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินบำรุงการศึกษาของบุตร ประจำภาค.....ปีการศึกษา..... ดังนี้

๑. (ชื่อบุตร) .....ระดับ.....ชั้น.....

๒. (ชื่อบุตร) .....ระดับ.....ชั้น.....

๓. (ชื่อบุตร) .....ระดับ.....ชั้น.....

จึงขอรับรองว่า.....(๔).....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

กรม.....กระทรวง.....จังหวัด .....

ซึ่งเป็น ☐ บิดา ☐ มารดา ของผู้เข้ารับการศึกษา เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าศึกษาของบุตรตามกฎหมายและระเบียบสำหรับบุตรรายนี้

ขอได้โปรดเรียกเก็บเงินค่าบำรุงการศึกษาจาก.....(๕).....

ต่อไปด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ส่วนราชการ .....

โทรศัพท์ .....

ใบเรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษา

ที่...../..... .....(๑).....

ที่ตั้ง.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอรับเงินบำรุงการศึกษา

เรียน .....(๒).....

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายละเอียดการเรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษา จำนวน ๓ ชุด

ตามที่ได้ออกหนังสือรับรองการมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรของผู้มีสิทธิในสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาขอรับเงินค่าบำรุงการศึกษาโดยตรง นั้น

.....(๑).....จึงขอเรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษาของนักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวน.....คน เป็นเงิน.....บาท (.....)

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้โดย

☐ วางฎีกาเบิกหักผลักส่งเข้าบัญชีเงินฝากประเภทบำรุงการศึกษาของ .....(๓).....

☐ ชำระหนี้ด้วยเช็คขีดคร่อมสั่งจ่ายในนาม.....(๓).....

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ส่วนราชการ .....

โทรศัพท์ .....

หมายเหตุ (๑) ชื่อสถานศึกษา

(๒) หัวหน้าส่วนราชการที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองการมีสิทธิ

(๔) ชื่อส่วนราชการผู้เบิกเงินจากคลังให้กับสถานศึกษา

รายละเอียดประกอบฎีกาเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร กรณีเข้าศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการ ฎีกาที่...../.....

ลำดับ	รายการ	เลขที่หนังสือแจ้งหนี้	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
	ชื่อสถานศึกษา ตั้งอยู่ อำเภอ จังหวัด				

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร
ของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๓๕

เพื่ออนุมัติตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงการคลังเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ ประเภท หลักสูตร อัตรา และวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ข้อ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"สำนักงาน" หมายความว่า หน่วยงานสังกัดส่วนราชการที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

"สถานศึกษา" หมายความว่า โรงเรียนนานาชาติ หรือโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยสถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลอื่นประจำในประเทศนั้น ที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนเช่นเดียวกับโรงเรียนนานาชาติและเป็นโรงเรียนซึ่งใช้ภาษาที่โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยใช้สอน

"เงินค่าเล่าเรียน" หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมการเรียน หรือค่าธรรมเนียมอื่นที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยตรงตามที่สถานศึกษาเรียกเก็บ

"ค่าใช้จ่ายอื่นอันเกี่ยวกับการศึกษา" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามที่สถานศึกษาเรียกเก็บ ได้แก่

๑. ค่าบำรุงการศึกษา
๒. ค่าสมัคร
๓. ค่าบำรุงห้องสมุด
๔. ค่าบำรุงสุขภาพ หรือห้องพยาบาล
๕. ค่าวัสดุหรืออุปกรณ์การศึกษา

"บุตร" หมายความว่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม และบุตรซึ่งบิดามารดายกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

"ปีการศึกษา" หมายความว่า ปีการศึกษาที่กำหนดโดยสถานศึกษาของประเทศนั้น

ข้อ ๔ ให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำและปฏิบัติงานอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรตามระเบียบนี้ ยกเว้นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำและปฏิบัติงานอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา ประเทศอังกฤษ ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย

ข้อ ๕ การใช้สิทธิขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ในกรณีผู้มีสิทธิมีคู่สมรสเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ และประจำอยู่เมืองเดียวกัน ให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรดังกล่าวแต่ฝ่ายเดียว โดยให้คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งรับรองว่าจะไม่ใช้สิทธิ

ในกรณีผู้มีสิทธิมีคู่สมรสเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศแต่ประจำอยู่คนละเมือง หรือคนละประเทศ ให้คู่สมรสฝ่ายที่บุตรพำนักอยู่ด้วยใช้สิทธิขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรดังกล่าว

ในกรณีหย่า หรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่ากันตามกฎหมาย ให้ผู้มีสิทธิขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรตามระเบียบนี้ได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในอำนาจปกครองหรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตน

ข้อ ๖ การจ่ายเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๖.๑ เป็นบุตรที่ศึกษา ณ สถานศึกษาในประเทศที่ผู้มีสิทธิมีตำแหน่งหน้าที่ประจำและปฏิบัติงานอยู่ในประเทศนั้น และ

๖.๒ เป็นบุตรที่ศึกษาในระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อ ๗ เงินค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายอื่นอันเกี่ยวกับการศึกษา ให้เบิกจ่ายได้ในอัตรากึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริงตามที่สถานศึกษาเรียกเก็บ

ข้อ ๘ ให้ผู้มีสิทธิยื่นใบเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร “แบบ ๗๑๑๑” ที่แนบท้ายระเบียบนี้ พร้อมด้วยหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษาต่อหัวหน้าสำนักงานภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันเปิดภาคเรียนของแต่ละภาค สำหรับสถานศึกษาที่เรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียนเป็นรายภาคเรียน หรือวันเปิดเรียนภาคต้นของปีการศึกษา สำหรับสถานศึกษาที่เรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียนครั้งเดียวตลอดปี หากพ้นกำหนดเวลานี้ ให้ถือว่าผู้มีสิทธิหมดสิทธิในการขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรสำหรับภาคการศึกษานั้น หรือปีการศึกษานั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ การรับรองการใช้สิทธิ ให้หัวหน้าสำนักงานเป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของข้าราชการในสำนักงานนั้น และของตนเอง

ข้อ ๑๐ การอนุมัติการเบิกจ่าย ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าสำนักงาน

ข้อ ๑๑ การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร ให้ส่วนราชการผู้เบิกวางฎีกาเบิกเงินงบประมาณ จากหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ และเขียนหลังฎีกาในช่องประเภทว่า "เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ"

ข้อ ๑๒ เมื่อสำนักงานจ่ายเงินให้แก่ผู้ใช้สิทธิแล้ว ให้เขียนข้อความหรือประทับตรามีข้อความว่า "จ่ายเงินแล้ว" ในใบเบิกและหลักฐานการรับเงินของสถานศึกษาทุกฉบับ

ข้อ ๑๓ ให้สำนักงานทำหน้างบใบสำคัญ แสดงรายชื่อผู้ขอเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรตามระเบียบนี้ และจำนวนเงินที่ขอเบิกเป็นรายบุคคล ตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด ประกอบงบเดือน เพื่อให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๑๔ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้สำนักงานส่งรายงานการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร "แบบ ๗๑๑๒" ที่แนบท้ายระเบียบให้ส่วนราชการผู้เบิก เพื่อส่งต่อให้กรมบัญชีกลางทราบภายในสิ้นเดือนถัดไป

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๖ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) **สุธี สิงห์เสน่ห์**

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ใบเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ พร้อมทั้งกรอกข้อความเท่าที่จำเป็น

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
ประจำอยู่ ณ .....
☐ ค่ารักษาพยาบาลในการเจ็บป่วย ประจำเดือน.....

๒. คู่สมรสข้าพเจ้า ชื่อ.....ของ
☐ ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ
☐ เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ
สังกัด..... ประจำอยู่ ณ .....

๓. กรณีคู่สมรสไม่ได้อยู่ร่วมกัน
☐ บุตรอยู่ในความปกครองของข้าพเจ้าโดยการหย่า หรือมิได้สมรสกันตามกฎหมาย หรือคู่สมรสถึงแก่กรรมแล้ว
☐ บุตรอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของข้าพเจ้า เนื่องจากแยกกันอยู่โดยมิได้หย่าตามกฎหมาย

๔. ข้าพเจ้าได้จ่ายเงินสำหรับการศึกษาบุตร ดังนี้
๑. บุตรชื่อ.....เกิดเมื่อ .....
เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา).....ลำดับที่ (ของมารดา) .....
กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรม แทนบุตรลำดับที่.....
ชื่อ.....เกิดเมื่อ .....
ถึงแก่กรรมเมื่อ .....
ชื่อสถานศึกษา .....เมือง .....
ประเทศ.....
ระดับการศึกษา.....
☐ ค่าเล่าเรียน เป็นเงิน.....
☐ ค่าใช้จ่ายอื่น อันเกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่
๑. ..... เป็นเงิน .....
๒. ..... เป็นเงิน .....
๓. ..... เป็นเงิน .....

๒. บุตรชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา).....ลำดับที่ (ของมารดา).....

กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรม แทนบุตรลำดับที่.....

ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

ชื่อสถานศึกษา .....เมือง.....

ประเทศ.....

ระดับการศึกษา.....

☐ ค่าเล่าเรียน เป็นเงิน.....

☐ ค่าใช้จ่ายอื่น อันเกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่

๑. ..... เป็นเงิน.....

๒. ..... เป็นเงิน.....

๓. ..... เป็นเงิน.....

๓. บุตรชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

เป็นบุตรลำดับที่ (ของบิดา).....ลำดับที่ (ของมารดา).....

กรณีเป็นบุตรแทนที่บุตรซึ่งถึงแก่กรรม แทนบุตรลำดับที่.....

ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

ชื่อสถานศึกษา .....เมือง.....

ประเทศ.....

ระดับการศึกษา.....

☐ ค่าเล่าเรียน เป็นเงิน.....

☐ ค่าใช้จ่ายอื่น อันเกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่

๑. ..... เป็นเงิน.....

๒. ..... เป็นเงิน.....

๓. ..... เป็นเงิน.....

๕. ข้าพเจ้าขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรกึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง

รวมเป็นเงิน.....

(.....)

๖. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

☐ ข้าพเจ้ามีสิทธิรับเงินช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร และข้อความที่ระบุข้างต้นเป็นความจริง

☐ บุตรของข้าพเจ้าอยู่ในข่ายได้รับความช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

☐ คู่สมรสของข้าพเจ้ามิได้ใช้สิทธิขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรจากหน่วยงานที่สังกัดเกินกว่าที่ได้รับตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

๗. คำรับรองของคู่สมรส (เฉพาะคู่สมรสเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ และอยู่ในเมืองเดียวกัน)

ข้าพเจ้า.....คู่สมรสของ.....

ตำแหน่ง .....สังกัด.....ประจำ.....

ขอรับรองว่ามิได้ใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร

(ลงชื่อ).....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๘. คำรับรองและอนุมัติ

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ได้ตรวจใบเบิกเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรฉบับนี้แล้ว ขอรับรองว่าผู้มีสิทธิเบิกได้ ตามระเบียบตามจำนวนที่ขอเบิก จึงอนุมัติให้เบิกจ่ายได้

(ลงชื่อ).....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๙. ใบรับเงิน

ได้รับเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร จำนวน.....

(.....) ไว้ถูกต้อง

ลงชื่อ..... ผู้รับเงิน

(.....)

ลงชื่อ..... ผู้จ่ายเงิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบรายงานการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

ส่วนราชการ.....

สำนักงาน.....ประเทศ.....

ปีงบประมาณ พ.ศ. .....

ลำดับที่	ชื่อ	ตำแหน่ง	รายละเอียดเกี่ยวกับบุตร				จำนวนเงินขอเบิก (บาท)		หมายเหตุ
			คนที่	อายุ	ประถมฯ	มัธยมฯ	ค่าเล่าเรียน	ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	
(.....) รวมเงิน							-	-	

(ลงชื่อ).....หัวหน้าสำนักงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ครุฑ)

กระทรวงการคลัง

ที่ กค ๐๕๐๒/ว๔๔ ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

เรียน ส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศ

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๓๔ กำหนดให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตรได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๔ และใช้ภาคการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการเบิกจ่าย ดังนั้น ภาคการศึกษาที่จะมีสิทธิเบิกจ่ายได้ต้องเป็นภาคการศึกษาที่เป็นเกณฑ์ในการเบิกจ่าย ดังนั้น ภาคการศึกษาที่จะมีสิทธิเบิกจ่ายได้ต้องเป็นภาคการศึกษาที่เปิดเรียนตั้งแต่ที่กฎหมายใช้บังคับ

๒. กรณีข้าราชการจ่ายค่าเล่าเรียนตลอดปีการศึกษาและได้เบิกจ่ายเงินจากคลังไปแล้ว ต่อมาข้าราชการผู้นั้นเดินทางไปประจำ ณ ประเทศอื่นหรือเดินทางกลับประเทศไทยก่อนสิ้นปีการศึกษา และสถานศึกษาคืนเงินบางส่วนให้ ให้ข้าราชการคืนเงินในส่วนที่ได้เบิกจ่ายไปแล้วและได้รับคืนมาให้สำนักงาน หากเป็นเงินในปีงบประมาณปัจจุบันให้สำนักงานเก็บไว้ให้หมวดค่าตอบแทน ใช้สอย และวัสดุ แต่หากเป็นงบประมาณในปีที่ผ่านมาแล้วให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. เงินค่าเล่าเรียน ตามนัยข้อ ๓ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังดังกล่าว หมายถึง เงินค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บสำหรับวิชาในหลักสูตรโดยตรง (Tuition Fee) ไม่รวมถึงวิชาที่สถานศึกษากำหนดให้เรียนนอกเหนือหลักสูตร เช่น วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น และไม่รวมถึงวิชาอื่นอันเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร เช่น ว่ายน้ำ เทนนิส แบตมินตัน เป็นต้น ซึ่งสถานศึกษาแยกรายการเรียกเก็บต่างหากจากเงินค่าเล่าเรียน (Tuition Fee)

๔. ค่าใช้จ่ายอื่นอันเกี่ยวกับการศึกษา ตามนัยข้อ ๓ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังดังกล่าว หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามที่สถานศึกษาเรียกเก็บ ได้แก่

๔.๑ ค่าบำรุงการศึกษา หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่สถานศึกษาเรียกเก็บเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ได้แก่ ค่าธรรมเนียมในการลงทะเบียน ค่าธรรมเนียมแรกเข้า

๔.๒ ค่าสมัคร หมายถึง ค่าธรรมเนียมในการสมัครเข้าเรียน

๔.๓ ค่าบำรุงห้องสมุด หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่สถานศึกษาเรียกเก็บในการใช้ห้องสมุด

๔.๔ ค่าบำรุงสุขภาพ หรือห้องพยาบาล หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่สถานศึกษาเรียกเก็บ เพื่อใช้บำรุงห้องพยาบาลที่สถานศึกษาจัดไว้

๔.๕ ค่าวัสดุหรืออุปกรณ์การศึกษา หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่สถานศึกษาเรียกเก็บในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ ที่สถานศึกษาจัดไว้เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนในหลักสูตร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **ทวีเกียรติ กฤษญามระ**

(นายทวีเกียรติ กฤษญามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. ๐๒-๒๗๓๙๖๐๗

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง หลักเกณฑ์การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
กรณีข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในประเทศที่ไม่มีสถานศึกษา
ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา
จากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล หรือประเทศหรือเมือง
ที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ
และมีบุตรศึกษาในสถานศึกษานอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้น
มีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ กระทรวงการคลังเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร กรณีข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในประเทศที่ไม่มีสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากลหรือประเทศหรือเมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ และมีบุตรศึกษาในสถานศึกษานอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร กรณีข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในประเทศที่ไม่มีสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากลหรือประเทศหรือเมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ และมีบุตรศึกษาในสถานศึกษานอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในประเทศที่ไม่มีสถานศึกษาที่รับรองมาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล หรือประเทศหรือเมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายประกาศกระทรวงการคลังนี้ และมีบุตรศึกษาในสถานศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งไม่ใช่ประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา สหราชอาณาจักร เครือรัฐออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ให้เบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้ตามหลักเกณฑ์ประเภท หลักสูตร และอัตรา ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือการศึกษาบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ.๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บัญชีรายชื่อประเทศที่ไม่มีสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา จากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล และรายชื่อประเทศหรือเมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ

ประเทศที่ไม่มีสถานศึกษาที่ได้รับรองมาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล

๑. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๒. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาชนอาหรับลิเบีย
๓. เนการาบรูไนดารุสซาลาม

ประเทศหรือเมืองที่มาภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ

๑. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๒. สาธารณรัฐอินเดีย
๓. ราชอาณาจักรเนปาล
๔. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๕. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
๖. สาธารณรัฐประชาธิปไตยมิมอร์-เลสเต
๗. สาธารณรัฐเคนยา
๘. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
๙. สาธารณรัฐมาดาร์กัสกา
๑๐. สาธารณรัฐกานา
๑๑. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๑๒. รัฐอิสราเอล
๑๓. ราชอาณาจักรซาอุดิอาระเบีย
๑๔. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๑๕. สาธารณรัฐเซเนกัล
๑๖. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๑๗. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
๑๘. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
๑๙. ราชอาณาจักรบาห์เรน
๒๐. ราชอาณาจักรฮัชไมต์จอร์แดน
๒๑. รัฐคูเวต
๒๒. รัฐสุลต่านโอมาน
๒๓. รัฐกาตาร์

๒๔. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๒๕. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
๒๖. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
๒๗. สาธารณรัฐชิลี
๒๘. สาธารณรัฐเปรู
๒๙. สาธารณรัฐประชาชนจีน เฉพาะคุณหมิง นครซีอาม นครหนานหนิง เมืองเซี่ยเหมิน และเมืองซิงตาว
๓๐. มาเลเซีย เฉพาะเมืองโกตาบารู

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ
พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดการจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกันดาร พ.ศ. ๒๕๒๔

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"เงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ" หมายความว่า เงินที่จ่ายช่วยเหลือข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ เนื่องจากการปฏิบัติงานประจำสำนักงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่พิเศษ

"สำนักงาน" หมายความว่า ที่ทำการของส่วนราชการสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม แต่ไม่รวมถึงที่ทำการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ และหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ ซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่าย แต่ไม่รวมถึง ข้าราชการสังกัดส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างของส่วนราชการที่จ้างไว้เพื่อปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำโดยไม่มีกำหนดเวลา และได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้าง

มาตรา ๕ ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ หรือได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติราชการในลักษณะประจำตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดในสำนักงานในพื้นที่พิเศษ มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษคนละหนึ่งพันบาทต่อเดือน

มาตรา ๖ ให้กระทรวงการคลังประกาศกำหนดสำนักงานในพื้นที่พิเศษตามมาตรา ๕ โดยร่วมพิจารณากับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) ความยากลำบากของการคมนาคม

(๒) ความขาดแคลนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ หรือปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพ

(๓) ความเสี่ยงภัย

(๔) ความชุกชุมของโรคภัยไข้เจ็บ

มาตรา ๗ การประกาศตามมาตรา ๖ ให้กระทรวงการคลังกระทำทุกปี

มาตรา ๘[๑] ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ หากได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการนอกสำนักงานเกินสิบห้าวันในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนั้น

(๑) การไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ

(๒) การไปช่วยราชการ ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือไปรักษาราชการแทน

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานด้วย

มาตรา ๙ ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนอื่นในลักษณะทำนองเดียวกับเงินสวัสดิการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำนั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าว หรือเงินตอบแทนอื่น แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๐ การเบิกจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีการจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษเพื่อใช้บังคับแทนการจ่ายเบี้ยกันดารตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกันดาร พ.ศ. ๒๕๒๔ เนื่องจากหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบันเพราะรัฐต้องจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายสำหรับเงินสวัสดิการดังกล่าวเป็นจำนวนสูงขึ้นทุกปีและได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมเป็นอย่างมากแล้ว อีกทั้งสมควรนำเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ตอบแทนแก่ครูและลูกจ้างในโรงเรียนในพื้นที่เสี่ยงภัย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๑ มาบัญญัติรวมไว้ด้วย เพราะเป็นเงินที่จ่ายให้สำหรับการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษทำนองเดียวกับเบี้ยกันดาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

* มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"**มาตรา ๘** ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ หากได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการนอกสำนักงานเกินสิบห้าวันในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนั้น

(๑) การไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ

(๒) การไปช่วยราชการ ไปรักษาการตำแหน่ง หรือไปรักษาการแทน

ความตามวรรคหนึ่งใช้บังคับกับกรณีข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานด้วย"

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดเหตุที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษไว้ ไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ หรือในกรณีที่ไปรักษาการในตำแหน่ง นอกสำนักงานทำให้บุคคลดังกล่าวยังคงมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษเต็มจำนวนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ อันก่อให้เกิดความลักลั่นกับข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษและได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการนอกสำนักงานในกรณีอื่นซึ่งจะไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวัน จึงสมควรกำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในกรณีดังกล่าว ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนั้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๖๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"**มาตรา ๘** ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ หากได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการนอกสำนักงานเกินสิบห้าวันในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนั้น

(๑) การไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ

(๒) การไปช่วยราชการ ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือไปรักษาราชการแทน

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานด้วย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดเหตุที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษไว้ ไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ หรือในกรณีที่ไปรักษาการในตำแหน่ง นอกสำนักงานทำให้บุคคลดังกล่าวยังคงมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษเต็มจำนวนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ อันก่อให้เกิดความลักลั่นกับข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษและได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการนอกสำนักงานในกรณีอื่นซึ่งจะไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวัน จึงสมควรกำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในกรณีดังกล่าว ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษสำหรับระยะเวลาที่เกินสิบห้าวันนั้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ
พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาวการณ์และระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๕

บรรดาคำสั่ง หรือระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ผู้มีสิทธิ" หมายความว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔

"หน่วยงานผู้เบิก" หมายความว่า หน่วยงานซึ่งเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ เมื่อกระทรวงการคลังได้ประกาศกำหนดสำนักงานในพื้นที่พิเศษตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้วให้หัวหน้าสำนักงานตรวจสอบคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ และจัดทำบัญชีผู้มีสิทธิตามแบบท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งรับรองการมีสิทธิ และจัดส่งให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการในบัญชีผู้มีสิทธิ ให้หัวหน้าสำนักงานดำเนินการตามวรรคหนึ่งเฉพาะในส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๖ การเบิกเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษของผู้มีสิทธิแต่ละรายในครั้งแรก ให้หัวหน้าสำนักงานในพื้นที่พิเศษจัดส่งเอกสารไปยังหน่วยงานผู้เบิก เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย ดังนี้

(๑) สำเนาคำสั่งให้ผู้มีสิทธิไปดำรงตำแหน่งและปฏิบัติงานประจำหรือลักษณะประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ

(๒) หนังสือรายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาว่าได้ปฏิบัติงานประจำหรือลักษณะประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ ซึ่งระบุช่วงเวลาในการปฏิบัติงานไว้ด้วย

(๓) บัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษที่แต่ละสำนักงานส่งให้

ให้หน่วยงานผู้เบิกจัดเก็บเอกสารตามวรรคหนึ่งไว้ เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๗ ให้หน่วยงานผู้เบิกจัดทำคำขอเบิกเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) เบิกจ่ายจากสำนักเบิกเงินเดือนหรือค่าจ้างของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำนั้นในงบบุคลากร

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิรายใดถึงแก่กรรมไปก่อนที่จะได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ ให้หัวหน้าสำนักงานในพื้นที่พิเศษตามข้อ ๕ และหน่วยงานผู้เบิกดำเนินการ เพื่อเบิกจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้มีสิทธิ

กรณีผู้มีสิทธิเกษียณอายุราชการ หรือลาออกจากราชการไปก่อนที่จะได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ ให้หน่วยงานผู้เบิกบำนาญ หรือสำนักงานที่รับราชการครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี เป็นผู้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้มีสิทธิ

ข้อ ๙ กรณีผู้มีสิทธิตามข้อ ๕ ได้โอนหรือย้ายไปหน่วยงานใหม่ในสังกัดเดียวกัน โดยหน่วยงานเดิมยังมิได้ดำเนินการเบิกจ่าย ให้หัวหน้าสำนักงานตามข้อ ๕ แจ้งไปยังหน่วยงานใหม่เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายต่อไป

กรณีที่เป็นการโอนหรือย้ายหน่วยงานต่างสังกัด ให้หัวหน้าสำนักงานตามข้อ ๕ ดำเนินการเบิกจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ ตั้งแต่วันที่เริ่มปฏิบัติงานจนถึงวันสิ้นสุดการปฏิบัติงาน ณ สำนักงานดังกล่าว

ข้อ ๑๐ การจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษให้ปฏิบัติตามวิธีการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้าง โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ผู้มีสิทธิรายใดมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่เต็มเดือนไม่ว่าด้วยประการใด ให้จ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษตามส่วนของจำนวนวันที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างในเดือนนั้น

ข้อ ๑๒ วิธีปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือที่กำหนดไว้แล้วแต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามระเบียบนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ โดยคำนึงถึงความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก

ข้อ ๑๓ การเบิกจ่ายเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับแต่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบเดิม

ข้อ ๑๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(ลงชื่อ) **ปรีดิยาธร เทวกุล**

(ม.ร.ว. ปรีดิยาธร เทวกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ /ตอนพิเศษ ๑๒๙ ง วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๙

บัรับเงินสวัสดิรับเงินสวัล

บัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ (สปพ.)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.....

สำนักงาน.....ตำบล.....อำเภอ .....จังหวัด .....

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สำนัก/กอง/ฝ่าย/งาน	ระยะเวลาที่ขอเบิก	จำนวนเงินที่ขอเบิก	หมายเหตุ
				รวมทั้งสิ้น		

จำนวนเงิน.....
(ตัวอักษร)

อนุมัติให้เบิกได้

(ลงชื่อ).....หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิก
( )

ขอรับรองว่าเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงิน สปพ. ตามจำนวนที่ขอเบิก

(ลงชื่อ).....หัวหน้าสำนักงาน
( )

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศของข้าราชการทหาร
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศของข้าราชการทหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศของข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๕๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการทหารซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

"ตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ" หมายความว่า ตำแหน่งตามอัตราการจัดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอนุมัติ

"พ.ข.ต." หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

"บุตร" หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่หมายความรวมถึงบุตรบุญธรรม หรือบุตร ซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นแล้ว

ข้อ ๔ ข้าราชการที่จะได้รับ พ.ข.ต. ตามระเบียบนี้จะต้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ และได้ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว

ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรของข้าราชการตามวรรคหนึ่งได้อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นการประจำกับข้าราชการในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นประจำการ ก็ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับ พ.ข.ต. สำหรับกรณีดังกล่าวตามระเบียบนี้ด้วย

ข้อ ๕ ข้าราชการอาจได้รับ พ.ข.ต. ตามระเบียบนี้ดังต่อไปนี้

(๑) พ.ข.ต. สำหรับตนเองในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศโดยให้ได้รับตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรส โดยให้ได้รับในอัตราร้อยละสามสิบของอัตรา พ.ข.ต. ตาม (๑)

(๓) พ.ข.ต. สำหรับบุตร โดยให้ได้รับสำหรับบุตรจำนวนไม่เกินสามคน ในอัตราคนละร้อยละห้าของอัตรา พ.ข.ต. ตาม (๑)

ข้อ ๖ ให้ข้าราชการได้รับ พ.ข.ต. ตามข้อ ๕ (๑) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ให้ได้รับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเข้ารับหน้าที่จนถึงวันที่พ้นจากหน้าที่ ในกรณีที่ต้องส่งมอบงานในหน้าที่ให้ได้รับจนถึงวันที่ส่งมอบงานเสร็จ แต่ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นจากหน้าที่ ในกรณีที่จำเป็นต้องส่งมอบงานเกินกว่าสิบห้าวัน ให้ได้รับสำหรับวันที่เกินนั้นเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินสามสิบวัน

(๒) ในกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนในต่างประเทศ ซึ่งมิใช่ประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ไปประจำการ ในระหว่างเวลาที่เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าวให้ได้รับ พ.ข.ต. ในอัตราของประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นไปปฏิบัติราชการโดยให้ได้รับในอัตราตามระดับตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้น แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางมาช่วยราชการรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนในประเทศไทย ไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต. นับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย

(๓) ในกรณีที่ประเทศไทยตัดสัมพันธ์ทางการทูตหรือลดระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศที่ประจำการ ถ้าผู้นั้นต้องเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศอื่นในระหว่างเวลาดังกล่าว ให้ได้รับ พ.ข.ต. ในอัตราของประเทศที่ผู้นั้นไปปฏิบัติราชการโดยให้ได้รับในอัตราตามระดับตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้เดินทางกลับประเทศไทยแล้วแต่ยังไม่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้คงได้รับ พ.ข.ต. ตามที่ได้รับอยู่เดิมต่อไปอีกได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย

(๔) ในกรณีที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับอนุญาตให้ฝึกอบรมภายในประเทศที่ประจำการให้คงได้รับ พ.ข.ต. ตามที่ได้รับอยู่ แต่ถ้ากรณีที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับอนุญาตให้ฝึกอบรมนอกประเทศที่ประจำการให้ได้รับ พ.ข.ต. สำหรับระยะเวลาดังกล่าวไม่เกินปีงบประมาณละสามสิบวันทำการนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเดินทางออกจากประเทศที่ประจำการ

(๕) ในกรณีที่ผู้นั้นลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือลาพักผ่อน โดยได้รับเงินเดือนระหว่างการลาและอยู่ภายในประเทศที่ประจำการ ให้คงได้รับ พ.ข.ต. ตามที่ได้รับอยู่ แต่ถ้ากรณีผู้นั้นลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือลาพักผ่อน โดยได้รับเงินเดือนระหว่างการลาและได้เดินทางออกนอกประเทศที่ประจำการ ให้ได้รับ พ.ข.ต. สำหรับกรณีดังกล่าวไม่เกินปีงบประมาณละสามสิบวันทำการนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเดินทางออกจากประเทศที่ประจำการ กรณีการลาอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต.

(๖) ในกรณีที่ผู้นั้นละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต. สำหรับระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๗ ให้ข้าราชการได้รับ พ.ข.ต. ตามข้อ ๕ (๒) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรสนั้นต้องไม่เป็นผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากทางราชการ

(๒) ในกรณีที่คู่สมรสเดินทางเป็นครั้งคราวออกนอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นประจำการ ถ้าปีหนึ่งมีเวลารวมกันไม่เกินเก้าสิบวัน ให้คงได้รับ พ.ข.ต. ตามอัตราที่ได้รับอยู่ แต่ถ้าปีหนึ่งมีเวลารวมกันเกินเก้าสิบวัน ไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต. สำหรับวันที่เกินเก้าสิบวันนั้น แต่ถ้าปีหนึ่งมีระยะเวลารวมกันเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต. ตลอดปีนั้น ยกเว้นเป็นการเดินทางออกนอกประเทศเพื่อติดตามไปอยู่ร่วมกับข้าราชการในต่างประเทศตามข้อ ๖ (๒) ให้ได้รับ พ.ข.ต. ในอัตราร้อยละสามสิบของอัตรา พ.ข.ต. ที่ข้าราชการได้รับ

(๓) ในกรณีที่ข้าราชการไม่ได้รับ พ.ข.ต. ตามข้อ ๖ (๖) ไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต. ตามข้อนี้ด้วยตลอดเวลาที่ข้าราชการไม่ได้รับ พ.ข.ต. ดังกล่าว

ข้อ ๘ ให้ข้าราชการได้รับ พ.ข.ต. ตามข้อ ๕ (๓) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนบุตร ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งใด และไม่ว่าบุตรนั้นจะอยู่ในอำนาจปกครองของข้าราชการหรือไม่ เว้นแต่ในกรณีที่ยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรยังไม่ถึงสามคน ต่อมามีบุตรแฝดซึ่งทำให้จำนวนบุตรเกินสามคน ข้าราชการผู้นั้นจะได้รับ พ.ข.ต. สำหรับบุตรแฝดดังกล่าวทุกคน เมื่อบุตรแฝดดังกล่าวเป็นบุตรที่เกิดจากการจดทะเบียนสมรสในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเป็นชาย หรือเป็นบุตรของตนเองในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเป็นหญิง

(๒) ในกรณีที่บุตรคนที่อยู่ในลำดับที่ได้รับ พ.ข.ต. ถึงแก่ความตายก่อนที่จะบรรลุนิติภาวะ และมีผลทำให้บุตรคนที่ได้รับ พ.ข.ต. อยู่ มี จำนวนไม่ถึงสามคน ให้เลื่อนบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปขึ้นมาแทน แต่ถ้าบุตรที่อยู่ในลำดับถัดไปนั้นเป็นบุตรแฝด ให้เลื่อนบุตรแฝดมาแทนได้ทีละคน

(๓) บุตรนั้นต้องยังไม่เคยสมรส

(๔) บุตรนั้นต้องไม่ได้ประกอบอาชีพ

(๕) บุตรนั้นต้องยังไม่บรรลุนิติภาวะ ในกรณีที่บรรลุนิติภาวะในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ไม่เกินระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเป็นครั้งแรก ให้ได้รับ พ.ข.ต. ต่อไปแต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๖) ในกรณีที่บุตรเดินทางเป็นครั้งคราวออกนอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นประจำการถ้าปีหนึ่งมีเวลารวมกันไม่เกินเก้าสิบวัน ให้คงได้รับ พ.ข.ต. ตามอัตราที่ได้รับอยู่ แต่ถ้าปีหนึ่งมีเวลารวมกันเกินเก้าสิบวันไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต. สำหรับวันที่เกินเก้าสิบวันนั้น แต่ถ้าปีหนึ่งมีระยะเวลารวมกันเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต. ตลอดปีนั้น ยกเว้นเป็นการเดินทางออกนอกประเทศเพื่อติดตามไปอยู่ร่วมกับข้าราชการในต่างประเทศตามข้อ ๖ (๒) ให้ได้รับ พ.ข.ต. สำหรับบุตรในอัตราคนละร้อยละห้าของอัตรา พ.ข.ต. ที่ข้าราชการได้รับ

(๗) ในกรณีที่ข้าราชการไม่ได้รับ พ.ข.ต. ตามข้อ ๖ (๖) ไม่ให้ได้รับ พ.ข.ต. ตามข้อนี้ด้วยตลอดเวลาที่ข้าราชการไม่ได้รับ พ.ข.ต. ดังกล่าว

(๘) ในกรณีที่คู่สมรสเป็นข้าราชการซึ่งได้รับ พ.ข.ต. ด้วย และประจำการอยู่ในประเทศเดียวกันให้เลือกว่า ฝ่ายใดจะเป็นผู้รับ พ.ข.ต. สำหรับบุตร

(๙) ข้าราชการซึ่งประจำการในเมืองหรือประเทศที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ อาจได้รับเงินอีกจำนวนหนึ่งเพิ่มจาก พ.ข.ต. ที่ได้รับตามข้อ ๕ (๑) เพื่อเป็นค่าพาหนะในการเดินทางระหว่างประเทศปีละหนึ่งครั้ง โดยให้ได้รับเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราค่าบัตรโดยสารเครื่องบินไปและกลับระหว่างประเทศที่ประจำการกับประเทศไทย ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรได้อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นการประจำกับข้าราชการผู้นั้นในเมืองหรือประเทศนั้นด้วย ก็อาจได้รับเงินเพิ่มนี้ด้วย

หลักเกณฑ์การได้รับเงินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๐ การนับปีตามระเบียบนี้ให้นับตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับหน้าที่ เว้นแต่ระเบียบนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑ การเบิกจ่าย พ.ข.ต. และเงินตามข้อ ๙ ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดมีเหตุผลเป็นพิเศษที่เห็นสมควรให้ข้าราชการได้รับ พ.ข.ต. นอกจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการผู้ใดมีคู่สมรสหรือบุตรอาศัยอยู่ร่วมด้วยเป็นการประจำในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ประจำอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ การนับเวลากรณีคู่สมรสหรือบุตรไม่ได้อยู่ร่วมกับข้าราชการเป็นครั้งคราว ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบที่ใช้บังคับอยู่เดิมจนกว่าจะครบรอบปีประจำการ

ข้อ ๑๔ ข้าราชการผู้ใดได้รับ พ.ข.ต. สำหรับบุตรซึ่งไม่เป็นไปตามคำนิยามคำว่า "บุตร" หรือตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ (๓) ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ข้าราชการผู้นั้นคงได้รับ พ.ข.ต. สำหรับบุตรนั้นตามที่ได้รับอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งให้พ้นจากหน้าที่หรือส่งมอบงานในหน้าที่ตามข้อ ๖ (๑)

ข้อ ๑๕ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ หรือวิธีการใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้นำระเบียบ อัตรา หลักเกณฑ์ หรือวิธีการเกี่ยวกับการได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ จนกว่าจะได้มีการกำหนดอัตราหลักเกณฑ์ หรือวิธีการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๖ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ลงชื่อ) **กิตติรัตน์ ณ ระนอง**

(นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ
พ.ศ.๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ แห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศของข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๕๕ กระทรวงการคลังจึงออกหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า "หลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕"

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาคำสั่งหรือหลักเกณฑ์อื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้แทน

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์นี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

"พ.ข.ต." หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

"พ.ค.ท." หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับหัวหน้าคณะผู้แทนตามระเบียบว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

"ปีประจำการ" หมายความว่า ระยะเวลาหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ข้าราชการเข้ารับหน้าที่ของปีหนึ่งถึงวันก่อนวันเข้ารับหน้าที่ของปีถัดไป

"สำนักงาน" หมายความว่า สถานเอกอัครราชฑูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานรองกงสุล ส่วนราชการของกระทรวงการต่างประเทศที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นและปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถานเอกอัครราชฑูตหรือสถานกงสุลใหญ่ สำนักงานของคณะผู้แทนถาวรหรือคณะผู้แทนไทย หรือส่วนราชการอื่นที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

***ข้อ ๔** ทวิ บรรดาแบบพิมพ์เพื่อประโยชน์ในการจ่าย พ.ข.ต. ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๕ ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามหลักเกณฑ์นี้

หมวด ๑
หลักเกณฑ์การจ่าย

ข้อ ๗ การจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ข้าราชการรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งและมีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. จนถึงวันก่อนวันที่มีคำสั่งแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ตามวันที่ระบุในคำสั่ง

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ภายในระยะเวลาที่ผู้บังคับบัญชากำหนดตามสภาพของงาน ให้จ่าย พ.ข.ต. ในระหว่างส่งมอบงานได้ แต่ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ตามวันที่ระบุในคำสั่ง แต่ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดเห็นสมควรให้อยู่ส่งมอบงานเกินกว่าสิบห้าวัน จะจ่าย พ.ข.ต. ต่อไปอีกก็ได้ แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๘ การจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. สำหรับตนเองไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามสัดส่วนวันที่มีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. สำหรับตนเองในเดือนนั้น

ในกรณีที่ข้าราชการมีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตรไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามสัดส่วนวันที่มีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตรในเดือนนั้น

ข้อ ๙ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานในตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ณ ที่ใดๆ ในต่างประเทศหรือในประเทศไทยเป็นครั้งคราว ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการ โดยปกติให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับผู้นั้นตลอดระยะเวลาที่ไปปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๐ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานในตำแหน่งที่ดำเนินอยู่ ณ ที่ใดๆ ในต่างประเทศ เนื่องจากประเทศไทยตัดสัมพันธ์ทางการทูตหรือลดระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศที่ข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ ให้จ่าย พ.ข.ต.สำหรับผู้นั้นได้ในอัตราของประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นไปปฏิบัติราชการ ตลอดระยะเวลาที่ไปปฏิบัติราชการ เว้นแต่ กรณีที่ได้รับคำสั่งให้มาปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานในตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในประเทศไทย ให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับผู้นั้นได้ตามข้อ ๑๑ (๒)

ข้อ ๑๑ ข้าราชการผู้ใดไม่ได้ปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานในตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ และไม่ได้อยู่ในประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้งดจ่าย พ.ข.ต. เว้นแต่

(๑) ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่รักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทน ณ สำนักงานแห่งใหม่ในต่างประเทศ ซึ่งมิใช่ประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง โดยให้พ้นจากอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งเดิมให้ได้รับ พ.ข.ต. ในอัตราของประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับคำสั่งให้ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว

(๒) ได้รับคำสั่งให้กลับมาปฏิบัติราชการในประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยตัดสัมพันธ์ทางการทูตหรือลดระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศที่ข้าราชการมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ และยังไม่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้ได้รับ พ.ข.ต. ในอัตราเดิมต่อไปอีกได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย

ข้อ ๑๒ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งหรือได้รับอนุญาตให้ฝึกอบรมภายในประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับผู้นั้นได้ตลอดระยะเวลาที่ฝึกอบรม

ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งหรือได้รับอนุญาตให้ฝึกอบรม ณ ที่ใดๆ ในต่างประเทศหรือในประเทศไทยให้จ่าย พ.ข.ต. ในระหว่างที่ฝึกอบรมสำหรับผู้นั้นได้ปีงบประมาณหนึ่งไม่เกินสามสิบวันทำการ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือลาพักผ่อน โดยได้รับเงินระหว่างลา และอยู่ในประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับผู้นั้นได้ตลอดระยะเวลาที่ลา

ข้าราชการผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือลาพักผ่อน โดยได้รับเงินเดือนระหว่างลา และได้เดินทางออกนอกประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้จ่าย พ.ข.ต. ในระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ปีงบประมาณหนึ่งไม่เกินสามสิบวันทำการ

กรณีที่ข้าราชการได้รับอนุญาตให้ลาประเภทอื่นตามระเบียบว่าด้วยการลา นอกเหนือจากลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือลาพักผ่อน โดยได้รับเงินเดือนระหว่างลา ให้งดจ่าย พ.ข.ต. สำหรับวันที่ลาดังกล่าว

ข้อ ๑๔ การลดหรืองดจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการ ตามข้อ ๑๒ วรรคสอง และข้อ ๑๓ วรรคสอง และวรรคสาม ไม่กระทบต่อสิทธิของข้าราชการผู้นั้นที่จะได้รับ พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตร

ข้อ ๑๕ ข้าราชการผู้ใดละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือหนีราชการ ให้งดจ่าย พ.ข.ต. สำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

ข้อ ๑๖ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง ให้จ่าย พ.ข.ต. จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๗ การจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตร ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางไปถึงเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานในต่างประเทศ แต่ไม่ก่อนวันที่ข้าราชการรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

*ในกรณีที่ข้าราชการได้จดทะเบียนสมรสกับคู่สมรสในเมืองที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งที่ประจำอยู่ให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสได้ตั้งแต่วันที่คู่สมรสได้อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นการประจำกับข้าราชการ แต่ไม่ก่อนวันที่ข้าราชการแจ้งการเปลี่ยนสถานะการสมรสให้สำนักงานทราบ

ในกรณีที่ข้าราชการมีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. สำหรับบุตรเกิดใหม่ในเมืองที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ ให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับบุตรนั้นได้ตั้งแต่วันที่บุตรเกิด

ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรคนใด มีความจำเป็นต้องเดินทางกลับประเทศไทยหรือไปประจำอยู่เมืองอื่นหรือประเทศอื่นซึ่งมิใช่เมืองหรือประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ ก่อนวันที่ข้าราชการได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ ให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตรได้จนถึงวันก่อนวันที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางออกจากเมืองที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่

***ข้อ ๑๗ทวิ** ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดแสดงเจตนาไม่ขอรับ พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตรคนใดหากต่อมาข้าราชการผู้นั้นมีการเปลี่ยนแปลงเจตนาการรับ พ.ข.ต. ของคู่สมรสหรือบุตรดังกล่าว ให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตรนั้นได้ตั้งแต่วันที่ข้าราชการแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้สำนักงานทราบ

ข้อ ๑๘ การจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับ พ.ข.ต.สำหรับคู่สมรสหรือบุตร ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรคนใดเดินทางเป็นครั้งคราวออกนอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ถ้าปีหนึ่งมีระยะเวลาที่เดินทางออกนอกประเทศรวมกันไม่เกินเก้าสิบวัน ให้จ่าย พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตรนั้นได้ ตลอดปีนั้น

(๒) ถ้าปีหนึ่งมีระยะเวลาที่เดินทางออกนอกประเทศรวมกันเกินเก้าสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้งดจ่าย พ.ข.ต. สำหรับวันที่เกินเก้าสิบวันนั้น

(๓) ถ้าปีหนึ่งมีระยะเวลาที่เดินทางออกนอกประเทศรวมกันเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้งดจ่าย พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตรนั้น ตลอดปีนั้น

การนับปีตามหลักเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง ในนับระยะเวลาตามปีประจำการของข้าราชการ

ระยะเวลาที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางไปอยู่ร่วมกับข้าราชการในประเทศที่ข้าราชการไปรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทน ตามข้อ ๑๑ (๑) มิให้นำมาคำนวณรวมเป็นระยะเวลาที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางออกนอกประเทศ ตามวรรคหนึ่ง

*ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรคนใดมิได้เดินทางไปอยู่ในต่างประเทศพร้อมกับข้าราชการหรือเดินทางกลับประเทศไทยหรือไปประจำอยู่เมืองอื่นหรือประเทศอื่นซึ่งมิใช่เมืองหรือประเทศที่ข้าราชการประจำการก่อนวันที่ข้าราชการได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ ทำให้คู่สมรสหรือบุตรผู้นั้นไม่ได้อยู่ร่วมกับข้าราชการเต็มปีในปีประจำการใด การคำนวณระยะเวลาที่เดินทางออกนอกประเทศเพื่อจ่าย พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตร ตามหลักเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง ให้ถือระยะเวลาประจำการของข้าราชการในช่วงที่คู่สมรสหรือบุตรผู้นั้นมีเจตนาอยู่ร่วมด้วยเป็นการประจำกับข้าราชการในปีประจำการนับตั้งเป็นฐานในการคำนวณระยะเวลาที่เดินทางออกนอกประเทศที่ให้จ่ายหรืองดจ่าย พ.ข.ต. สำหรับปีนั้น ทั้งนี้ หากจำนวนวันที่คำนวณได้มีเศษเป็นจุดทศนิยมและเศษหลังจุดทศนิยมมีค่าตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป ให้ถือเป็นหนึ่งวัน

ข้อ ๑๙ การจ่าย พ.ค.ท.ของข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตหรือหัวหน้าคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ ให้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์การจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการ ตามข้อ ๗ ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ การจ่ายเงินเพิ่มเพื่อเป็นค่าพาหนะในการเดินทางระหว่างประเทศของข้าราชซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในเมืองหรือประเทศที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ ให้จ่ายได้ปีประจำการละหนึ่งครั้ง แต่ถ้าระยะเวลาดำรงตำแหน่งในปีประจำการใดไม่ครบปี ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณพิจารณาอนุมัติ

ในกรณีที่ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มเพื่อเป็นค่าพาหนะในการเดินทางระหว่างประเทศสำหรับคู่สมรสหรือบุตร ให้จ่ายได้ปีประจำการละหนึ่งครั้งเช่นเดียวกับข้าราชการ แต่ถ้าคู่สมรสหรือบุตรคนใดอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นการประจำกับข้าราชการไม่ถึงปีประจำการ ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณพิจารณาอนุมัติ

ค่าพาหนะในการเดินทางระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เบิกได้ในอัตราเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราค่าบัตรโดยสารเครื่องบินไปและกลับระหว่างประเทศที่ประจำการกับประเทศไทย ตามสิทธิที่พึงได้รับตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

*ในกรณีที่ข้าราชการถูกงดจ่าย พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตรคนใดตลอดปีประจำการใดตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๓) หรือข้อ ๑๘ วรรคสี่ ห้ามจ่ายเงินเพิ่มเป็นค่าพาหนะในการเดินทางระหว่างประเทศสำหรับคู่สมรสหรือบุตรนั้น ในปีประจำการนั้น

หมวด ๒
วิธีปฏิบัติในการจ่าย

***ข้อ ๒๑** การจ่าย พ.ข.ต. ประจำเดือนของข้าราชการ ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสามวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสามวันทำการ

ในกรณีที่ข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ในระหว่างเดือน ให้จ่าย พ.ข.ต. ในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่สามวันทำการ หรือในวันทำการก่อนวันส่งมอบงานตามข้อ ๗ วรรคสอง สามวันทำการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ภายใต้บังคับข้อ ๒๑ การจ่าย พ.ข.ต.ให้จ่ายเป็นเงินสดหรือเช็คให้แก่ข้าราชการ ณ สำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งที่ประจำอยู่ หรือโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของข้าราชการในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่

ในกรณีที่ข้าราชการได้รับคำสั่งให้รักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทน เพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่ ในต่างประเทศ ให้จ่าย พ.ข.ต. เป็นเงินสดหรือเช็คให้แก่ข้าราชการ ณ สำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน แล้วแต่กรณี หรือ โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของข้าราชการในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนก็ได้

ข้อ ๒๓ การจ่าย พ.ค.ท.ของข้าราชการ ให้จ่ายพร้อมกับ พ.ข.ต.

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีการจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการผู้ใดเกินสิทธิที่ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับให้ข้าราชการผู้นั้นนำเงินส่วนที่ได้รับเกินไปนั้นส่งคืนให้แก่สำนักงาน

เงินที่ส่งคืนให้แก่สำนักงานตามวรรคหนึ่ง หากเป็นเงินของปีงบประมาณปัจจุบัน ให้สำนักงานนำเข้าไว้ในงบบุคลากรของสำนักงาน แต่ถ้าเป็นเงินของปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

***ข้อ ๒๔ ทวิ** เพื่อประโยชน์ในการจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการ ให้ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. รายงานข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับหน้าที่ในต่างประเทศของตนเอง และการเดินทางมาถึงเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานของคู่สมรสและบุตร ในวันรายงานตัวเข้ารับหน้าที่ หรือวันที่ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลง

การรายงานข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้ข้าราชการกรอกข้อมูลตามแบบรายงานการเข้ารับหน้าที่ในต่างประเทศ (แบบ ๖๐๓๑) ท้ายหลักเกณฑ์นี้ พร้อมลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของข้อมูล โดยแนบเอกสารประกอบการพิจารณาการได้รับ พ.ข.ต.สำหรับคู่สมรส

และบุตร ยื่น ณ สำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ หรือสำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนแล้วแต่กรณี เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

***ข้อ ๒๔ ตรี** เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและควบคุมการจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการ ให้หัวหน้าสำนักงานจัดให้มีทะเบียนคุมการเดินทางออกนอกประเทศและกลับเข้าประเทศของข้าราชการ คู่สมรสและบุตรของข้าราชการ

ให้หัวหน้าสำนักงานมอบหมายข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่กรอกข้อมูลในทะเบียนคุมตามวรรคหนึ่งตามแบบทะเบียนคุมการเดินทางออกนอกประเทศที่ข้าราชการประจำการ (แบบ ๖๐๓๒) ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ในต่างประเทศหรือไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน ณ สำนักงานแห่งใหม่ในต่างประเทศในระหว่างปีงบประมาณ ให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการจัดทำทะเบียนคุม จัดทำบันทึกสรุปการเดินทางออกนอกประเทศของข้าราชการในปีงบประมาณนั้น เฉพาะกรณีตามข้อ ๑๒ วรรคสอง และข้อ ๑๓ วรรคสอง โดยข้าราชการและหัวหน้าสำนักงานหรือผู้ที่หัวหน้าสำนักงานมอบหมาย ต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของข้อมูลและให้ข้าราชการผู้นั้นนำไปยื่น ณ สำนักงานแห่งใหม่ในวันรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ การจ่าย พ.ข.ต. ของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสหรือบุตร อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้มีผลใช้บังคับ การนับระยะเวลากรณีคู่สมรสหรือบุตรคนใดเดินทางเป็นครั้งคราวออกนอกประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบที่ใช้บังคับอยู่เดิมจนกว่าจะครบรอบปีประจำการของข้าราชการผู้นั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

*หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ๖๐๓๑

แบบรายงานการเข้ารับหน้าที่ในต่างประเทศ

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง .....

สังกัด.....ณ สำนักงาน .....

เมือง.....ประเทศ .....

ขอรายงานการเดินทางมาเข้ารับหน้าที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

วันที่ เดือน ปี

๑. วันเดินทางมาถึงเมืองที่ข้าราชการประจำการ..... .....

๒. วันรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ ....

๓. วันเดินทางมาถึงของบุคคลในครอบครัว

๓.๑ คู่สมรส ชื่อ-นามสกุล ....

๓.๒ บุตร จำนวน ..... คน

(๑) ชื่อ-นามสกุล ....

(๒) ชื่อ-นามสกุล ....

(๓) ชื่อ-นามสกุล ....

๔. ผู้ติดตาม จำนวน.....คน

(๑) ชื่อ-นามสกุล ....

(๒) ชื่อ-นามสกุล ....

พร้อมนี้ได้แนบเอกสารประกอบการพิจารณาการได้รับ พ.ข.ต. สำหรับคู่สมรสและบุตร จำนวน ..... ฉบับ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบ ๖๐๓๒

ทะเบียนคุม
การเดินทางออกนอกประเทศที่ข้าราชการประจำการ

ส่วนที่ ๑ : ข้าราชการ

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ประจำอยู่ ณ สำนักงาน.....เมือง.....ประเทศ.....

ได้มารายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ครั้งที่	ได้เดินทางไปประเทศ	วัน/เดือน/ปี ที่เดินทางออกจากประเทศที่ประจำการ	วัน/เดือน/ปี ที่เดินทางกลับถึงประเทศที่ประจำการ	รวมระยะเวลาการเดินทางออกนอกประเทศ	วัตถุประสงค์การเดินทาง	เอกสารอ้างอิง (ถ้ามี)

ทะเบียนคุม
การเดินทางออกนอกประเทศที่ข้าราชการประจำการ

ส่วนที่ ๒ : คู่สมรสและบุตร

ชื่อ - สกุล .....ความสัมพันธ์กับข้าราชการ .....

ได้เดินทางมาถึงเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ครั้งที่	ได้เดินทางไปประเทศ	วัน/เดือน/ปี ที่เดินทางออกจากประเทศที่ประจำการ	วัน/เดือน/ปี ที่เดินทางกลับถึงประเทศที่ประจำการ	รวมระยะเวลาการเดินทางออกนอกประเทศ	วัตถุประสงค์การเดินทาง	เอกสารอ้างอิง (ถ้ามี)

แบบ ๖๐๓๒

ทะเบียนคุม
การเดินทางออกนอกประเทศที่ข้าราชการประจำการ

ส่วนที่ ๓ : คู่สมรสและบุตร

ชื่อ - สกุล .....สังกัด .....

ได้เดินทางมาถึงเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ครั้งที่	ได้เดินทางไปประเทศ	วัน/เดือน/ปี ที่เดินทางออกจากประเทศที่ประจำการ	วัน/เดือน/ปี ที่เดินทางกลับถึงประเทศที่ประจำการ	รวมระยะเวลาการเดินทางออกนอกประเทศ	วัตถุประสงค์การเดินทาง	เอกสารอ้างอิง (ถ้ามี)

พระราชกฤษฎีกา
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ.๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว

(๒) มีเคหสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ โดยไม่มีหนี้ค้างชำระกับสถานบันการเงิน

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ตามคำร้องขอของตนเอง

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ที่เป็นท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ด้วย

ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามส่วนของเงินเดือน โดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือนข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการครู ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖ สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทาการศึกษา ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ

มาตรา ๖ บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖ สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้มีผลใช้บังคับแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับเงินเดือนตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยาฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้เบิกเงินค่าเช่าบ้านตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการครู ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่มีเงินส่วนต่างของอัตราค่าเช่าบ้านตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖ สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ กับบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการครู ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีสิทธิได้รับเงินส่วนต่างของอัตราค่าเช่าบ้านที่ยังไม่ได้รับนั้น

มาตรา ๗ สิทธิของข้าราชการผู้ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ ให้เริ่มมีสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเมื่อได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ
บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑
สำหรับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

ตำแหน่งระดับ ๑		ตำแหน่งระดับ ๒		ตำแหน่งระดับ ๓		ตำแหน่งระดับ ๔		ตำแหน่งระดับ ๕	
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑-๔.๕	๘๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๙๕๐
ขั้นที่ ๕-๑๐.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๒,๔๐๐
ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๕๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๒,๓๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๓,๐๐๐

ตำแหน่งระดับ ๖		ตำแหน่งระดับ ๗		ตำแหน่งระดับ ๘		ตำแหน่งระดับ ๙		ตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑-๕.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑-๑๐.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐
ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๔,๐๐๐	
				ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๔,๐๐๐			

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ครูผู้ช่วย			ตำแหน่งระดับ คศ. ๑			ตำแหน่งระดับ คศ. ๒		
เงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑-๒	๑,๒๕๐	ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑-๒	๑,๒๕๐	ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑-๘	๒,๔๐๐
ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๓-๔	๑,๖๐๐	ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๓-๑๐	๑,๖๐๐	ขั้นที่	๑-๑๐.๕	๓,๐๐๐
ขั้นที่	๑-๔.๕	๑,๖๐๐	ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑๑-๑๖	๑,๙๕๐	ขั้นที่	๑๑-๒๐	๓,๕๐๐
ขั้นที่	๕-๘.๕	๑,๙๕๐	ขั้นที่	๑-๑.๕	๑,๙๕๐			
ขั้นที่	๙-๑๒.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่	๒-๖.๕	๒,๔๐๐			
ขั้นที่	๑๓ ขึ้นไป	๓,๐๐๐	ขั้นที่	๗-๒๑	๓,๐๐๐			

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖ (ต่อ)
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตำแหน่งระดับ คศ. ๓			ตำแหน่งระดับ คศ. ๔			ตำแหน่งระดับ คศ. ๕
ขั้นเงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	เงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑-๘	๒,๔๐๐	ขั้นที่	๑-๕.๕	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐
ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๙-๑๖	๓,๐๐๐	ขั้นที่	๖-๒๐	๔,๐๐๐	
ขั้นที่	๑-๕.๕	๓,๐๐๐				
ขั้นที่	๖-๑๐.๕	๓,๕๐๐				
ขั้นที่	๑๑-๒๔	๔,๐๐๐				

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ยังคงมีข้อยกเว้นที่ข้าราชการจะไม่ได้รับค่าเช่าบ้าน หากเป็นกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปรับราชการในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ สมควรปรับปรุงสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดให้มีบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงระบบตำแหน่งใหม่ เพื่อให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านในอัตราที่ถูกต้องและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ (๑) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗"

มาตรา ๒® พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗

(๒) พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒

(๓) พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๔) พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๕) พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๙

(๖) พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๗) พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๘) พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู

"เงินเดือน" หมายความว่า เงินเดือนสุทธิที่ข้าราชการได้รับ ทั้งนี้ เมื่อหักเงินเบิกลดเนื่องจากการปรับชั้นเงินเดือนออกแล้ว และรวมกับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชาหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ หรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติหรือสำหรับการสู้รบ

"สถาบันการเงิน" หมายความว่า สถาบันการเงิน รัฐวิสาหกิจ หรือสหกรณ์ที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด และกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

"ท้องที่" หมายความว่า กรุงเทพมหานคร อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกันตามมาตรา ๕

"ท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก" หมายความว่า ท้องที่ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการหรือมีคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการ และได้มีการรายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้เป็นครั้งแรก

"ท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่" หมายความว่า ท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้

"ภัยพิบัติ" หมายความว่า ภัยธรรมชาติหรือความเสียหายอย่างใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้นโดยที่ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายนั้นไม่มีส่วนที่จะต้องร่วมรับผิดด้วย

มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจประกาศกำหนดให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอหลายท้องที่รวมกันเป็นท้องที่เดียวกันได้

มาตรา ๖ การจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราตามพระราชกฤษฎีกานี้

การเบิกจ่ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗ ข้าราชการผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) มีเคหสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสในท้องที่ที่เป็นประจำสำนักงานใหญ่ โดยไม่มีหนี้ค้างชำระกับสถาบันการเงิน

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ตามคำร้องขอของตนเอง

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ที่เป็นท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กำลังเข้ารับราชการใหม่ด้วย

ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามส่วนของเงินเดือนโดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗/๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่ใช่ข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้โอนมาเป็นข้าราชการไม่ว่าครั้งใดก็ตาม การบรรจุและแต่งตั้งผู้โอนมาเป็นข้าราชการนั้นในท้องที่ใด ให้ถือว่าเป็นการบรรจุและแต่งตั้งในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกตามพระราชกฤษฎีกานี้ และไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ จนกว่าจะได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตามมาตรา ๗

มาตรา ๘ ข้าราชการผู้ใดต้องไปปฏิบัติราชการประจำสำนักงานในต่างท้องที่เนื่องจากสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำอยู่เดิมได้ย้ายสถานที่ทำการไปตั้งในท้องที่ใหม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้เช่นเดียวกับข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตามมาตรา ๗ เว้นแต่ท้องที่ใหม่ที่สำนักงานได้ย้ายไปนั้นอยู่ใกล้เคียงกับท้องที่ที่ตั้งสำนักงานเดิมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๙ ข้าราชการผู้ใดรับราชการหรือได้รับคำสั่งให้ไปรับราชการในท้องที่ใดและไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเพราะเหตุที่มีเคหสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสตามมาตรา ๗ (๒) แม้ว่ากรรมสิทธิ์ในเคหสถานได้โอนไปด้วยเหตุใดก็ไม่ทำให้เกิดสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการในระหว่างรับราชการในท้องที่นั้น เว้นแต่เคหสถานนั้นถูกทำลายหรือเสียหายเนื่องจากภัยพิบัติจนไม่สามารถพักอาศัยอยู่ได้

มาตรา ๑๐ ถ้าข้าราชการและคู่สมรสรับราชการในท้องที่เดียวกันและต่างก็มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เบิกจ่ายได้เฉพาะคนใดคนหนึ่ง

---

๑. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๘๙ก วันที่ ๑๐ธันวาคม ๒๕๕๐

๒. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๙๑ก วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖

ข้าราชการผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ และมีคู่สมรสเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือพนักงานหรือเจ้าหน้าที่องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือองค์การมหาชน ถ้าคู่สมรสของผู้นั้นได้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน หรือข้าราชการผู้นั้นได้อยู่ในที่พักอาศัยที่ทางราชการจัดให้แก่คู่สมรสในท้องที่เดียวกัน ข้าราชการผู้นั้นไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๑ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการอยู่แล้ว ภายหลังได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น ให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าเงินเดือนที่ได้รับเพิ่มขึ้นไม่ตรงกับที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการดังกล่าว ให้ได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามส่วนของเงินเดือนโดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๒ การลดหรืองดเบิกจ่ายเงินเดือนแก่ข้าราชการผู้ใด เนื่องจากการถูกตัดเงินเดือนหรือการลาโดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน ไม่กระทบต่อสิทธิของผู้นั้นที่จะได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ และให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเสมือนหนึ่งไม่มีการลดหรืองดเบิกจ่ายเงินเดือนเช่นว่านั้น เว้นแต่เป็นการลาติดตามคู่สมรสซึ่งย้ายไปรับราชการในต่างประเทศ

มาตรา ๑๓ ข้าราชการผู้ใดซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือมีกรณีอื่นใดอันเป็นเหตุให้ถูกงดเบิกจ่ายเงินเดือนให้งดเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการ เมื่อกรณีถึงที่สุด ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างกรณีเช่นว่านั้นสำหรับเดือนใด ให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับเดือนนั้นตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๔ ให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นได้เช่าอยู่จริง แต่ไม่ก่อนวันที่รายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ และให้สิ้นสุดในวันที่ขาดจากอัตราเงินเดือนหรือวันที่อยู่ในข่ายหมดสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ถ้าผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปรับราชการในท้องที่อื่นไม่สามารถออกเดินทางไปได้ในวันที่ส่งมอบหน้าที่ให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการต่อไปอีกไม่เกินสิบวันนับแต่วันส่งมอบหน้าที่ เว้นแต่มีความจำเป็นจะต้องอยู่ต่อไปอีก ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการต่อไปได้เท่าที่จำเป็นโดยได้รับการอนุมัติจากผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการอยู่แล้วในท้องที่หนึ่ง และต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ไปรับราชการในท้องที่อื่นซึ่งตนมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าบ้านในท้องที่เดิมมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการในท้องที่ใหม่ได้ ถ้าคู่สมรสหรือบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของข้าราชการผู้นั้นไม่อาจติดตามข้าราชการผู้นั้นไปได้ และมีความจำเป็นต้องอาศัยอยู่ในบ้านในท้องที่เดิมต่อไป

มาตรา ๑๖ ข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ ถ้าจำเป็นต้องเช่าบ้านให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ตนเอง หรือคู่สมรส ได้ทำการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่นั้น จะเบิกจ่ายได้เฉพาะบ้านหลังแรกเท่านั้น เว้นแต่บ้านหลังที่เคยใช้สิทธิถูกทำลายหรือเสียหายเนื่องจากภัยพิบัติจนไม่สามารถพักอาศัยอยู่ได้

(๒) หากเช่าซื้อหรือกู้เงินเพื่อชำระราคาบ้านร่วมกับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่คู่สมรสและมีกรรมสิทธิ์รวมกับบุคคลอื่นในบ้านนั้น จะเบิกจ่ายค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ได้ตามสัดส่วนแห่งกรรมสิทธิ์สำหรับบ้านหลังดังกล่าว

(๓) จะต้องเป็นการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านกับสถาบันการเงินและสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาเงินกู้จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๔) จะต้องไม่เคยใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้สำหรับบ้านหลังหนึ่งหลังใดในท้องที่นั้นมาแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปรับราชการในท้องที่ที่เคยใช้สิทธินั้นอีก และเป็นการใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ตามที่ได้เคยใช้สิทธิมาแล้ว หรือขณะที่ย้ายมารับราชการในท้องที่นั้นบ้านที่เคยใช้สิทธิได้โอนกรรมสิทธิ์ไปแล้ว

(๕) หากเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านสูงกว่าราคาบ้าน ให้นำค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ โดยให้คำนวณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการเช่าซื้อหรือการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ข้าราชการซึ่งได้ใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๑๗ และต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ไปรับราชการในท้องที่อื่นซึ่งตนมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่เดิมมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการในท้องที่ใหม่ได้

มาตรา ๑๙ สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ กำหนดให้มีอยู่ต่อไปนั้น ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓

มาตรา ๒๐ สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีอยู่ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ
บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑
สำหรับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

ตำแหน่งระดับ ๑		ตำแหน่งระดับ ๒		ตำแหน่งระดับ ๓		ตำแหน่งระดับ ๔		ตำแหน่งระดับ ๕	
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑-๔.๕	๘๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๙๕๐
ขั้นที่ ๕-๑๐.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๒,๔๐๐
ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๕๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๒,๓๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๓,๐๐๐

ตำแหน่งระดับ ๖		ตำแหน่งระดับ ๗		ตำแหน่งระดับ ๘		ตำแหน่งระดับ ๙		ตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑-๕.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑-๑๐.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐
ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๔,๐๐๐	
				ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๔,๐๐๐			

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๒
สำหรับข้าราชการตุลาการ

ตำแหน่งผู้ช่วยพิพากษา	ตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาล	ตำแหน่งผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ที่ได้รับเงินเดือนชั้น ๒	ตั้งแต่ตำแหน่งผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ที่ได้รับเงินเดือนชั้น ๓ ถึง ตำแหน่งประธานศาลฎีกา
ค่าเช่าบ้าน ไม่เกิน เดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้าน ไม่เกิน เดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้าน ไม่เกิน เดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้าน ไม่เกิน เดือนละ/บาท
๒,๔๐๐	๓,๐๐๐	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๓
สำหรับข้าราชการอัยการ

ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย	ตั้งแต่ตำแหน่งอัยการจังหวัดผู้ช่วย ถึงตำแหน่งอัยการประจำกอง	ตั้งแต่ตำแหน่งรองอัยการจังหวัด ถึงตำแหน่งอัยการประจำกรม	ตั้งแต่ตำแหน่งอัยการจังหวัด ประจำกรมถึงตำแหน่งอัยการสูงสุด
ค่าเช่าบ้าน ไม่เกิน เดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้าน ไม่เกิน เดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้าน ไม่เกิน เดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้าน ไม่เกิน เดือนละ/บาท
๒,๔๐๐	๓,๐๐๐	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๔
สำหรับข้าราชการตำรวจ

ระดับ พ. ๒		ระดับ ป. ๑		ระดับ ป.๒		ระดับ ป. ๓		ระดับ ส. ๑	
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑-๔.๕	๘๐๐	ขั้นที่ ๑-๔.๕	๘๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑-๑.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๑-๗.๕	๑,๒๕๐
ขั้นที่ ๕-๑๐.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๕-๙.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๒-๖.๕	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๘-๑๑.๕	๑,๖๐๐
ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑๐-๑๔.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๗ ขึ้นไป	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑๒-๑๕.๕	๑,๙๕๐
		ขั้นที่ ๑๕ ขึ้นไป	๑,๕๐๐					ขั้นที่ ๑๖ ขึ้นไป	๒,๔๐๐

หมายเหตุ สำหรับอัตราเงินเดือนขั้นพิเศษของข้าราชการตำรวจที่กำหนดไว้เพื่อใช้เฉพาะกาลตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามอัตราดังต่อไปนี้
ขั้นพิเศษเงินเดือน ๖,๐๒๐-๗,๕๐๐ บาท มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ ๑,๒๕๐ บาท
ขั้นพิเศษเงินเดือน ๗,๗๒๐-๘,๕๗๐ บาท มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ ๑,๖๐๐ บาท

ระดับ ส. ๒		ระดับ ส. ๓		ระดับ ส. ๔		ระดับ ส. ๕		ระดับ ส. ๖ ขึ้นไป
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นชั่วคราว-ขั้นที่ ๑.๕	๑,๙๕๐	ขั้นชั่วคราว-ขั้นที่ ๑.๕	๒,๔๐๐	ขั้นชั่วคราว-ขั้นที่ ๕.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐
ขั้นที่ ๒-๕.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๒ ขึ้นไป	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๔,๐๐๐	
ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๓,๐๐๐							

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๕
สำหรับข้าราชการทหาร

ระดับ พ. ๑		ระดับ ป. ๑		ระดับ ป. ๒		ระดับ ป. ๓		ระดับ น. ๑	
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑-๔.๕	๘๐๐	ขั้นที่ ๑-๔.๕	๘๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑-๑.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๑-๗.๕	๑,๒๕๐
ขั้นที่ ๕-๑๐.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๕-๙.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๒-๖.๕	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๘-๑๑.๕	๑,๖๐๐
ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑๐-๑๔.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๗ ขึ้นไป	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑๒-๑๕.๕	๑,๙๕๐
		ขั้นที่ ๑๕ ขึ้นไป	๑,๕๐๐					ขั้นที่ ๑๖ ขึ้นไป	๒,๔๐๐

หมายเหตุ สำหรับอัตราเงินเดือนขั้นพิเศษที่กำหนดไว้เพื่อใช้เฉพาะกาลตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามอัตราดังต่อไปนี้

ขั้นพิเศษเงินเดือน ๔,๑๐๐-๔,๘๐๐ บาท มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ ๘๐๐ บาท

ขั้นพิเศษเงินเดือน ๔,๙๐๐-๕,๘๘๐ บาท มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท

ขั้นพิเศษเงินเดือน ๖,๐๒๐-๗,๕๕๐ บาท มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ ๑,๒๕๐ บาท

ขั้นพิเศษเงินเดือน ๗,๗๒๐-๘,๕๗๐ บาท มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ ๑,๖๐๐ บาท

ระดับ ส. ๒		ระดับ ส. ๓		ระดับ ส. ๔		ระดับ ส. ๕		ระดับ ส. ๖ ขึ้นไป
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นชั่วคราว-ขั้นที่ ๑.๕	๑,๙๕๐	ขั้นชั่วคราว-ขั้นที่ ๑.๕	๒,๔๐๐	ขั้นชั่วคราว-ขั้นที่ ๕.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐
ขั้นที่ ๒-๕.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๒ ขึ้นไป	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๔,๐๐๐	
ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๓,๐๐๐							

[๒]บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ครูผู้ช่วย			ตำแหน่งระดับ คศ. ๑			ตำแหน่งระดับ คศ. ๒		
เงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑-๒	๑,๒๕๐	ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑-๒	๑,๒๕๐	ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑-๘	๒,๔๐๐
ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๓-๔	๑,๖๐๐	ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๓-๑๐	๑,๖๐๐	ขั้นที่	๑-๑๐.๕	๓,๐๐๐
ขั้นที่	๑-๔.๕	๑,๖๐๐	ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑๑-๑๖	๑,๙๕๐	ขั้นที่	๑๑-๒๐	๓,๕๐๐
ขั้นที่	๕-๘.๕	๑,๙๕๐	ขั้นที่	๑-๑.๕	๑,๙๕๐			
ขั้นที่	๙-๑๒.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่	๒-๖.๕	๒,๔๐๐			
ขั้นที่	๑๓ ขึ้นไป	๓,๐๐๐	ขั้นที่	๗-๒๑	๓,๐๐๐			

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖ (ต่อ)
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตำแหน่งระดับ คศ. ๓			ตำแหน่งระดับ คศ. ๔			ตำแหน่งระดับ คศ. ๕
ขั้นเงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	เงินเดือน		ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๑-๘	๒,๔๐๐	ขั้นที่	๑-๕.๕	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐
ลำดับเงินเดือนที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับนับจากเงินเดือนน้อยไปหามากลำดับที่	๙-๑๖	๓,๐๐๐	ขั้นที่	๖-๒๐	๔,๐๐๐	
ขั้นที่	๑-๕.๕	๓,๐๐๐				
ขั้นที่	๖-๑๐.๕	๓,๕๐๐				
ขั้นที่	๑๑-๒๔	๔,๐๐๐				

๓บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๗
สำหรับข้าราชการพลเรือน

ตำแหน่งประเภทบริหาร	เงินเดือน/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ระดับต้น	ตั้งแต่ ๒๓,๒๓๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๙๐๐ ตั้งแต่ ๒๙,๙๐๐ ขึ้นไป	๓,๕๐๐ ๔,๐๐๐
ระดับสูง	-	๔,๐๐๐

ตำแหน่งประเภทอำนวยการ	เงินเดือน/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ระดับต้น	ตั้งแต่ ๑๘,๙๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๔,๓๑๐ ตั้งแต่ ๒๔,๓๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๘๐๐ ตั้งแต่ ๒๙,๘๐๐ ขึ้นไป	๓,๐๐๐ ๓,๕๐๐ ๔,๐๐๐
ระดับสูง	ตั้งแต่ ๒๓,๒๓๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๘๐๐ ตั้งแต่ ๒๙,๙๐๐ ขึ้นไป	๓,๕๐๐ ๔,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๗ (ต่อ)
สำหรับข้าราชการพลเรือน

ตำแหน่งประเภทวิชาการ	เงินเดือน/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ระดับปฏิบัติการ	ตั้งแต่ ๖,๘๐๐ แต่ไม่ถึง ๘,๓๒๐	๑,๒๕๐
	ตั้งแต่ ๘,๓๒๐ แต่ไม่ถึง ๑๐,๑๙๐	๑,๖๐๐
	ตั้งแต่ ๑๐,๑๙๐ แต่ไม่ถึง ๑๓,๑๐๐	๑,๙๕๐
	ตั้งแต่ ๑๓,๑๐๐ แต่ไม่ถึง ๑๖,๐๗๐	๒,๔๐๐
	ตั้งแต่ ๑๖,๐๗๐ ขึ้นไป	๓,๐๐๐
ระดับชำนาญการ	ตั้งแต่ ๑๒,๕๓๐ แต่ไม่ถึง ๑๕,๔๑๐	๒,๔๐๐
	ตั้งแต่ ๑๕,๔๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๔,๒๕๐	๓,๐๐๐
	ตั้งแต่ ๒๔,๒๕๐ ขึ้นไป	๓,๕๐๐
ระดับชำนาญการพิเศษ	ตั้งแต่ ๑๘,๙๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๔,๓๑๐	๓,๐๐๐
	ตั้งแต่ ๒๔,๓๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๘๐๐	๓,๕๐๐
	ตั้งแต่ ๒๙,๘๐๐ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ระดับเชี่ยวชาญ	ตั้งแต่ ๒๓,๒๓๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๙๐๐	๓,๕๐๐
	ตั้งแต่ ๒๙,๙๐๐ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ระดับทรงคุณวุฒิ	-	๔,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๗ (ต่อ)
สำหรับข้าราชการพลเรือน

ตำแหน่งประเภททั่วไป	เงินเดือน/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ระดับปฏิบัติงาน	ตั้งแต่ ๔,๖๓๐ แต่ไม่ถึง ๕,๕๓๐	๘๐๐
	ตั้งแต่ ๕,๕๓๐ แต่ไม่ถึง ๖,๘๐๐	๑,๐๐๐
	ตั้งแต่ ๖,๘๐๐ แต่ไม่ถึง ๘,๓๒๐	๑,๒๕๐
	ตั้งแต่ ๘,๓๒๐ แต่ไม่ถึง ๑๐,๖๔๐	๑,๖๐๐
	ตั้งแต่ ๑๐,๖๔๐ แต่ไม่ถึง ๑๓,๑๐๐	๑,๙๕๐
	ตั้งแต่ ๑๓,๑๐๐ ขึ้นไป	๒,๓๐๐
ระดับชำนาญงาน	ตั้งแต่ ๑๐,๑๙๐ แต่ไม่ถึง ๑๒,๕๓๐	๑,๙๕๐
	ตั้งแต่ ๑๒,๕๓๐ แต่ไม่ถึง ๑๖,๐๗๐	๒,๔๐๐
	ตั้งแต่ ๑๖,๐๗๐ ขึ้นไป	๓,๐๐๐
ระดับอาวุโส	ตั้งแต่ ๑๕,๔๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๔,๒๕๐	๓,๐๐๐
	ตั้งแต่ ๒๔,๒๕๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๘๐๐	๓,๕๐๐
	ตั้งแต่ ๒๙,๘๐๐ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ระดับทักษะพิเศษ	-	๔,๐๐๐

[๑]หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่ชัดเจนทำให้เกิดปัญหาในการตีความและการวินิจฉัยสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ อีกทั้งเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยของข้าราชการ จึงสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเบิกค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าซื้อ และค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ และบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงต้องปรับปรุงบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการให้สอดคล้องกับบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

[๒] พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตร ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"**มาตรา ๗** ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว

(๒) มีเคหสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ โดยไม่มีหนี้ค้างชำระกับสถาบันการเงิน

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ตามคำร้องขอของตนเอง

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ที่เป็นท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ด้วย

ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามส่วนของเงินเดือนโดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการครู ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖ สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ

มาตรา ๖ บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖ สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ผลใช้บังคับแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับเงินเดือนตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้เบิกเงินค่าเช่าบ้านตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการครู ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่มีเงินส่วนต่างของอัตราค่าเช่าบ้านตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๖ สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ กับบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการครู ข้าราชการศาลยุติธรรมและข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีสิทธิได้รับเงินส่วนต่างของอัตราค่าเช่าบ้านที่ยังไม่ได้รับนั้น

มาตรา ๗ สิทธิของข้าราชการผู้ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือทิ้งที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ ให้เริ่มมีสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเมื่อได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ยังคงมีข้อยกเว้นที่ข้าราชการจะไม่ได้รับค่าเช่าบ้าน หากเป็นกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปรับราชการในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ สมควรปรับปรุงสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดให้มีบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้เปลี่ยนแปลงระบบตำแหน่งใหม่ เพื่อให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านในอัตราที่ถูกต้องและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

[๓]พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๗ สำหรับข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลเป็นการปรับปรุงระบบตำแหน่งข้าราชการพลเรือน โดยยกเลิกระดับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนที่ได้ใช้มาแต่เดิม และปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน สมควรปรับปรุงบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนตามบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยนำอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับข้าราชการพลเรือนมากำหนดแยกต่างหากไว้เป็นอีกบัญชีหนึ่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๘๑ ก วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๗

[๒] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๘๙ ก วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๐

[๓] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๙๔ ก วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒

พระราชกฤษฎีกา
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
เป็นปีที่ ๖๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑ สำหรับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๗ สำหรับข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลเป็นการปรับปรุงระบบตำแหน่งข้าราชการพลเรือนโดยยกเลิกระดับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนที่ได้ใช้มาแต่เดิม และปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน สมควรปรับปรุงบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการ ให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนตามบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยนำอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับข้าราชการพลเรือนมากำหนดแยกต่างหากไว้เป็นอีกบัญชีหนึ่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๗
สำหรับข้าราชการพลเรือน

ตำแหน่งประเภทบริหาร	เงินเดือน/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ระดับต้น	ตั้งแต่ ๒๓,๒๓๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๙๐๐ ตั้งแต่ ๒๙,๙๐๐ ขึ้นไป	๓,๕๐๐ ๔,๐๐๐
ระดับสูง	-	๔,๐๐๐

ตำแหน่งประเภทอำนวยการ	เงินเดือน/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ระดับต้น	ตั้งแต่ ๑๘,๙๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๔,๓๑๐ ตั้งแต่ ๒๔,๓๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๘๐๐ ตั้งแต่ ๒๙,๘๐๐ ขึ้นไป	๓,๐๐๐ ๓,๕๐๐ ๔,๐๐๐
ระดับสูง	ตั้งแต่ ๒๓,๒๓๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๙๐๐ ตั้งแต่ ๒๙,๙๐๐ ขึ้นไป	๓,๕๐๐ ๔,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ
บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๑
สำหรับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการศาลยุติธรรม และข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

ตำแหน่งระดับ ๑		ตำแหน่งระดับ ๒		ตำแหน่งระดับ ๓		ตำแหน่งระดับ ๔		ตำแหน่งระดับ ๕	
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑-๔.๕	๘๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๑,๙๕๐
ขั้นที่ ๕-๑๐.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๖๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๒,๔๐๐
ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๒๕๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๕๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๑,๙๕๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๒,๓๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๓,๐๐๐

ตำแหน่งระดับ ๖		ตำแหน่งระดับ ๗		ตำแหน่งระดับ ๘		ตำแหน่งระดับ ๙		ตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป
ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ขั้นเงินเดือน	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ขั้นที่ ๑-๕.๕	๒,๔๐๐	ขั้นที่ ๑-๑๐.๕	๑,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑-๕.๕	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐
ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๓,๐๐๐	ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖-๑๐.๕	๓,๕๐๐	ขั้นที่ ๖ ขึ้นไป	๔,๐๐๐	
				ขั้นที่ ๑๑ ขึ้นไป	๔,๐๐๐			

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๗ (ต่อ)
สำหรับข้าราชการพลเรือน

ตำแหน่งประเภทวิชาการ	เงินเดือน/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ระดับปฏิบัติการ	ตั้งแต่ ๖,๘๐๐ แต่ไม่ถึง ๘,๓๒๐	๑,๒๕๐
	ตั้งแต่ ๘,๓๒๐ แต่ไม่ถึง ๑๐,๑๙๐	๑,๖๐๐
	ตั้งแต่ ๑๐,๑๙๐ แต่ไม่ถึง ๑๓,๑๐๐	๑,๙๕๐
	ตั้งแต่ ๑๓,๑๐๐ แต่ไม่ถึง ๑๖,๐๗๐	๒,๔๐๐
	ตั้งแต่ ๑๖,๐๗๐ ขึ้นไป	๓,๐๐๐
ระดับชำนาญการ	ตั้งแต่ ๑๒,๕๓๐ แต่ไม่ถึง ๑๕,๔๑๐	๒,๔๐๐
	ตั้งแต่ ๑๕,๔๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๔,๒๕๐	๓,๐๐๐
	ตั้งแต่ ๒๔,๒๕๐ ขึ้นไป	๓,๕๐๐
ระดับชำนาญการพิเศษ	ตั้งแต่ ๑๘,๙๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๔,๓๑๐	๓,๐๐๐
	ตั้งแต่ ๒๔,๓๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๘๐๐	๓,๕๐๐
	ตั้งแต่ ๒๙,๘๐๐ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ระดับเชี่ยวชาญ	ตั้งแต่ ๒๓,๒๓๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๙๐๐	๓,๕๐๐
	ตั้งแต่ ๒๙,๙๐๐ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ระดับทรงคุณวุฒิ	-	๔,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการหมายเลข ๗ (ต่อ)
สำหรับข้าราชการพลเรือน

ตำแหน่งประเภททั่วไป	เงินเดือน/บาท	ค่าเช่าบ้านไม่เกินเดือนละ/บาท
ระดับปฏิบัติงาน	ตั้งแต่ ๔,๖๓๐ แต่ไม่ถึง ๕,๕๓๐	๘๐๐
	ตั้งแต่ ๕,๕๓๐ แต่ไม่ถึง ๖,๘๐๐	๑,๐๐๐
	ตั้งแต่ ๖,๘๐๐ แต่ไม่ถึง ๘,๓๒๐	๑,๒๕๐
	ตั้งแต่ ๘,๓๒๐ แต่ไม่ถึง ๑๐,๖๔๐	๑,๖๐๐
	ตั้งแต่ ๑๐,๖๔๐ แต่ไม่ถึง ๑๓,๑๐๐	๑,๙๕๐
	ตั้งแต่ ๑๓,๑๐๐ ขึ้นไป	๒,๓๐๐
ระดับชำนาญงาน	ตั้งแต่ ๑๐,๑๙๐ แต่ไม่ถึง ๑๒,๕๓๐	๑,๙๕๐
	ตั้งแต่ ๑๒,๕๓๐ แต่ไม่ถึง ๑๖,๐๗๐	๒,๔๐๐
	ตั้งแต่ ๑๖,๐๗๐ ขึ้นไป	๓,๐๐๐
ระดับอาวุโส	ตั้งแต่ ๑๕,๔๑๐ แต่ไม่ถึง ๒๔,๒๕๐	๓,๐๐๐
	ตั้งแต่ ๒๔,๒๕๐ แต่ไม่ถึง ๒๙,๘๐๐	๓,๕๐๐
	ตั้งแต่ ๒๙,๘๐๐ ขึ้นไป	๔,๐๐๐
ระดับทักษะพิเศษ	-	๔,๐๐๐

ระเบียบกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

พระราชกฤษฎีกา
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

"มาตรา ๗/๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่ใช่ข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้โอนมาเป็นข้าราชการไม่ว่าครั้งใดก็ตาม การบรรจุและแต่งตั้งผู้โอนมาเป็นข้าราชการนั้นในท้องที่ใด ให้ถือว่าเป็นการบรรจุและแต่งตั้งในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกตามพระราชกฤษฎีกานี้ และไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ จนกว่าจะได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตามมาตรา ๗"

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่ใช่ข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้โอนมาเป็นข้าราชการและมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการต่อไป

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายอื่นโอนมาเป็นข้าราชการและขอใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่ได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๖ วรรคสอง มาตรา ๗ วรรคสอง มาตรา ๘ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และหลักเกณฑ์อื่นใดที่เกี่ยวกับค่าเช่าบ้านข้าราชการในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๗ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากข้อกำหนดดังกล่าว ให้ปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง แล้วแต่กรณี เป็นผู้วินิจฉัย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความประหยัดและประโยชน์ของราชการเป็นสำคัญ แล้วแจ้งให้ปลัดกระทรวงการคลังทราบด้วย

นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ส่วนราชการหารือหรือขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๕ บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้าน ให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้ หรือตามที่กรมบัญชีกลางกำหนดในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๖ ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านยื่นคำขอรับค่าเช่าบ้านตามแบบขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) ท้ายระเบียบนี้ ณ สำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติราชการ เว้นแต่ระเบียบนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๗ การยื่นแบบ ๖๐๐๕ ให้ยื่นต่อผู้รับรองการมีสิทธิตามข้อ ๘ พร้อมด้วยสัญญาเช่าบ้าน สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีการยื่นหลักฐานที่เป็นสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ต้องแนบสัญญาซื้อขายบ้าน สัญญาซื้อขายบ้านพร้อมที่ดิน หรือสัญญาจ้างปลูกสร้างบ้าน แล้วแต่กรณีเป็นหลักฐาน ประกอบด้วย และหากวงเงินในสัญญาดังกล่าวต่ำกว่าสัญญาเงินกู้ ข้าราชการผู้ใช้สิทธิต้องยื่นหลักฐานที่สถาบันการเงินรับรองว่า หากมีการกู้เงินตามวงเงินในสัญญาดังกล่าวจะต้องมีการผ่อนชำระรายเดือนเป็นจำนวนเท่าใด

"ให้ข้าราชการผู้ใช้สิทธิจัดส่งรายงานข้อมูลของข้าราชการในการขอรับค่าเช่าบ้านพร้อมการยื่นแบบ ๖๐๐๕ และให้ผู้มีอำนาจรับรองการมีสิทธิตามข้อ ๘ มีอำนาจพิจารณารับรายงานข้อมูลข้าราชการในการขอรับค่าเช่าบ้านที่ยื่น โดยให้แจ้งรายละเอียดประกอบอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลประวัติการรับราชการตั้งแต่เริ่มรับราชการ และการโอน ย้าย ในกรณีเป็นการย้ายให้ชี้แจงข้อมูลว่าเกิดจากคำร้องขอของตนเองหรือไม่

(๒) ข้อมูลการมีเคหสถานของข้าราชการและคู่สมรสทุกแห่งในท้องที่ที่รับราชการ

(๓) ข้อมูลด้านอาชีพและสถานที่ทำงานของคู่สมรสของข้าราชการ และให้แจ้งว่าหน่วยงานแห่งนั้นได้ให้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน หรือจัดบ้านพักให้กับคู่สมรสในท้องที่ที่รับราชการของข้าราชการหรือไม่

(๔) ข้อมูลการมีเคหสถานของบิดา มารดา ของคู่สมรสและของข้าราชการ รวมทั้งบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะทุกแห่งในท้องที่ที่รับราชการ

(๕) ข้อมูลสถานะการมีชีวิตอยู่ของบิดา มารดา ของคู่สมรสและของข้าราชการ หากในภายหลังมีกรณีที่บุคคลดังกล่าวเสียชีวิตหรือสาบสูญ ให้แจ้งรายละเอียด วัน เดือน ปีที่เสียชีวิตหรือสาบสูญ"

"**ข้อ ๘** ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้รับรองการมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านของข้าราชการในสังกัด ในแบบ ๖๐๐๕

(๑) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เลขานุการรัฐมนตรี เลขานุการกรม หรือหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป เป็นผู้รับรอง

ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในภูมิภาคหรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ให้หัวหน้าสำนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภททั่วไประดับชำนาญงานขึ้นไป ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือเทียบเท่าเป็นผู้รับรอง

(๒) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ แล้วแต่กรณี เป็นผู้รับรอง

(๓) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหมหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรีขึ้นไป เป็นผู้รับรอง

ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งระดับหรือหนึ่งชั้นยศ เป็นผู้รับรองการมีสิทธิของบุคคลตาม (๑) (๒) และ (๓) ซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในวรรคสาม

ให้ข้าราชการประเภททั่วไป ระดับอาวุโสขึ้นไป ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ประเภทอำนวยการ ประเภทบริหาร หรือดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไป หรือเทียบเท่า หรือข้าราชการทหารที่มียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือข้าราชการตำรวจที่มียศพันตำรวจเอกขึ้นไป เป็นผู้รับรองการมีสิทธิของตนเอง"

ข้อ ๙ เมื่อมีการรับรองสิทธิขอรับค่าเช่าบ้านแล้ว ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกค่าเช่าบ้านตามข้อ ๑๐ แต่งตั้งข้าราชการจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง และรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเช่าบ้าน ให้ตรวจสอบว่าได้เช่าบ้านและพักอาศัยอยู่จริง ระยะเวลาเริ่มต้น ของการเช่าบ้านและการเข้าพักอาศัย ตลอดจนความเหมาะสมของอัตราค่าเช่าบ้านเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพแห่งบ้าน

(๒) กรณีเช่าซื้อบ้านหรือกู้เงินเพื่อชำระราคาบ้าน ให้ตรวจสอบสัญญาเช่าซื้อบ้านหรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน วงเงินเช่าซื้อหรือวงเงินกู้ เอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องและวันเริ่มต้นการเข้าพักอาศัยอยู่จริงในบ้าน

เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายละเอียดครบถ้วนแล้ว ให้จัดทำรายงานการตรวจสอบการขอรับค่าเช่าบ้านตามแบบท้ายระเบียบนี้ เสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกค่า เช่าบ้านข้าราชการตามข้อ ๑๐ เพื่อพิจารณาอนุมัติการเบิกจ่ายต่อไป

ข้อ ๑๐ การอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านในแบบ ๖๐๐๕ ให้เป็นอำนาจของบุคคลดังต่อไปนี้

"(๑) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมมอบหมายซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภททั่วไป ระดับอาวุโสขึ้นไป ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการขึ้นไป ประเภทอำนวยการ ประเภทบริหาร หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๗ หรือเทียบเท่า หรือข้าราชการทหารที่มียศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือข้าราชการตำรวจที่มียศพันตำรวจโทขึ้นไป"

(๒) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้เบิกเงินจากคลังเป็นผู้อนุมัติ เว้นแต่เป็นการเบิกค่าเช่าบ้านของหัวหน้าส่วนราชการนั้น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัติ

สำหรับค่าเช่าบ้านของหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่เบิกเงินจากสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นผู้อนุมัติ

ข้อ ๑๑ ข้าราชการซึ่งได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านตามสิทธิแล้ว ให้ยื่นขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านประจำเดือนตามแบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๖) ท้ายระเบียบนี้ พร้อมหลักฐานการชำระเงิน ณ สำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติราชการ

ให้บุคคลตามข้อ ๑๐ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๒ ค่าเช่าบ้านถือเป็นรายจ่ายที่เกิดขึ้นเมื่อส่วนราชการได้รับแบบ ๖๐๐๖ และให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ได้รับแบบดังกล่าว

ข้อ ๑๓ สัญญาเช่าบ้าน สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านตามข้อ ๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ หรืออย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) สัญญาเช่าบ้าน ต้องระบุวัน เดือน ปี ที่ทำสัญญา ชื่อคู่สัญญา สถานที่เช่า วันเริ่มต้นแห่งสัญญาเช่า ระยะเวลาการเช่า วันสิ้นสุดสัญญาเช่า และอัตราค่าเช่าต่อเดือน

(๒) สัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ให้ใช้ตามแบบสัญญาของสถาบันการเงินได้ โดยต้องระบุชื่อคู่สัญญา สถานที่เช่าซื้อหรือสถานที่กู้เงิน วันเริ่มต้นแห่งสัญญา ระยะเวลาการชำระค่าเช่าซื้อหรือการผ่อนชำระเงินกู้ วันสิ้นสุดสัญญา จำนวนวงเงินที่เช่าซื้อหรือวงเงินกู้และจำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระรายเดือน

ข้อ ๑๔ การทำสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านของข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับ ค่าเช่าบ้าน ต้องทำกับสถาบันการเงิน ดังต่อไปนี้

(๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์

(๒) รัฐวิสาหกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะหรือดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อเช่าซื้อบ้านหรือผ่อนชำระราคาบ้าน

(๓) สหกรณ์ที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์และมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะ

(๔) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๕) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารอิสลามแห่ง ประเทศไทย

(๖) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำเนินกิจการรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินตาม (๑)

(๗) นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะ หรือการให้เช่าซื้อบ้านหรือให้กู้ยืมเพื่อชำระราคาบ้าน

ข้อ ๑๕ ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านยื่นแบบ ๖๐๐๕ ฉบับใหม่ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) โอนย้ายโดยเปลี่ยนสังกัดหรือเปลี่ยนสำนักเบิกเงินเดือน

(๒) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่โดยไม่เปลี่ยนสำนักเบิกเงินเดือน

(๓) เปลี่ยนแปลงสัญญาเช่าบ้าน สัญญาเช่าซื้อบ้าน หรือสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ในกรณีนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ในท้องที่เดิมมาเบิกต่อเนื่องในท้องที่ใหม่ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ตรวจสอบหลักฐานที่นำมาเบิกค่าเช่าบ้านในช่วงเวลาที่รับราชการในท้องที่เดิมและระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้าน แล้วดำเนินการต่อไปตามข้อ ๙ วรรคสอง ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑

"ข้อ ๑๖ การรับรองสิทธิ การอนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านและการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการตามข้อ ๑๕ (๒) ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้บุคคลตามข้อ ๘ ประจำสำนักงานที่ผู้ใช้สิทธิไปปฏิบัติราชการเป็นผู้รับรองสิทธิในแบบ ๖๐๐๕

(๒) ให้บุคคลตามข้อ ๑๐ ประจำสำนักงานที่เบิกเงินเดือนของผู้ใช้สิทธิเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในแบบ ๖๐๐๕ และแบบ ๖๐๐๖

(๓) ให้บุคคลตามข้อ ๑๐ ประจำสำนักงานที่ผู้ใช้สิทธิไปปฏิบัติราชการเป็นผู้มีอำนาจ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามข้อ ๙

ข้อ ๑๗ ข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านในอัตราที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากได้รับเงินเดือนหรือเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้ยื่นหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการเบิกจ่ายโดยไม่ต้องยื่นแบบ ๖๐๐๕ ใหม่

ข้อ ๑๘ ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านซึ่งได้ยื่นแบบ ๖๐๐๕ ไว้แล้ว แต่ยังไม่ได้รับอนุมัติ ต่อมาได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในสังกัดเดิม ไม่ว่าอยู่ในท้องที่เดียวกันหรือต่างท้องที่ หรือได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่โดยไม่เปลี่ยนสำนักเบิกเงินเดือน ให้ยื่นแบบ ๖๐๐๕ และแบบ ๖๐๐๖ พร้อมทั้งหลักฐานการชำระค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าซื้อ หรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ในช่วงเวลาที่ตนมีสิทธิ ณ สำนักงานเดิม ที่สำนักงานใหม่

ในกรณีที่ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่ง หากได้รับอนุมัติในแบบ ๖๐๐๕ ไว้แล้ว แต่ยังไม่ได้ยื่นแบบ ๖๐๐๖ หรือยื่นไว้แล้วแต่ยังไม่ได้รับอนุมัติ ให้ยื่นแบบ ๖๐๐๖ ใหม่ พร้อมทั้งหลักฐานตามวรรคหนึ่งที่สำนักงานใหม่ สำหรับแบบ ๖๐๐๕ ที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้สำนักงานเดิมจัดส่งให้สำนักงานใหม่โดยเร็ว

ข้อ ๑๙ ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้รับคำสั่งให้โอนไปรับราชการประจำสำนักงานใหม่ โดยเปลี่ยนสังกัด แต่ยังไม่ได้ยื่นขอรับค่าเช่าบ้านหรือยังไม่ได้ยื่นขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านในช่วงเวลาที่ตนมีสิทธิ ณ สำนักงานเดิม ให้ยื่นแบบ ๖๐๐๕ และแบบ ๖๐๐๖ ที่สำนักงานเดิม

ข้อ ๒๐ การยื่นขอรับค่าเช่าบ้านหรือขอเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านซึ่งถึงแก่กรรม หรือเกษียณอายุราชการ หรือลาออกจากราชการไปก่อนยื่นคำขอให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีถึงแก่กรรม ให้ทายาทของข้าราชการผู้นั้นยื่นคำขอ ณ สำนักงานที่รับราชการครั้งสุดท้าย

(๒) กรณีเกษียณอายุราชการหรือลาออกจากราชการ ให้ข้าราชการผู้นั้นยื่นคำขอ ณ หน่วยงานผู้เบิกบำนาญ หรือสำนักงานที่รับราชการครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ภายใต้บังคับข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านแต่คู่สมรสได้เช่าบ้าน เช่าซื้อบ้าน หรือกู้เงินเพื่อชำระราคาบ้านในระหว่างสมรสและปรากฏชื่อคู่สมรสแต่เพียงผู้เดียวในสัญญาเช่าบ้าน สัญญาเช่าซื้อ สัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน สัญญาซื้อขายที่ดินหรือบ้านพร้อมที่ดิน สัญญาจ้างปลูกสร้างบ้าน โฉนดที่ดิน หรือหลักฐานการชำระเงิน ให้ข้าราชการผู้นั้นนำหลักฐานดังกล่าวมาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้ นับแต่วันที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ข้าราชการผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ให้ข้าราชการผู้นั้นนำหลักฐานการชำระเงินและสำเนาคำพิพากษาดังกล่าวมาเป็นหลักฐานประกอบการยื่นแบบ ๖๐๐๕ และแบบ ๖๐๐๖ โดยไม่ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๙

"**ข้อ ๒๓** ในกรณีที่มีการขยายวงเงินกู้หรือขยายระยะเวลาการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ให้นำหลักฐานการผ่อนชำระมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ตามจำนวนเงินกู้และระยะเวลาการผ่อนชำระที่เหลืออยู่ของสัญญาเงินกู้ฉบับแรกเท่านั้น

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดในสัญญาเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่เนื่องจากสถาบันการเงินเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้ต้องมิใช่เหตุจากผู้กู้

ข้อ ๒๔ การย้ายสถานที่ทำการของสำนักงานไปตั้งในท้องที่ใหม่ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ท้องที่ใหม่ที่อยู่ใกล้เคียงกับท้องที่ตั้งสำนักงานเดิมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การย้ายที่ตั้งสำนักงานจากกรุงเทพมหานครไปจังหวัดใกล้เคียงต้องเป็นเขต ท้องที่ใกล้เคียงหรือติดต่อกับกรุงเทพมหานครและมีรถยนต์โดยสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพให้บริการตามบัญชีรายชื่อท้องที่ใกล้เคียงท้ายระเบียบนี้

(๒) การย้ายที่ตั้งสำนักงานภายในจังหวัดเดียวกันหรือระหว่างจังหวัดต้องเป็นเขตท้องที่ติดต่อกันและมีขนส่งสาธารณะประจำทางให้บริการ

ข้อ ๒๕ ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านได้ตามอัตราเงินเดือนสุทธิ แต่ถ้าอัตราเงินเดือนสุทธิขั้นใดไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้เบิกในอัตราที่ใกล้เคียงแต่ไม่เกินอัตราเงินเดือนสุทธิที่ได้รับ

ข้อ ๒๖ ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านซึ่งมีเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชาหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติหรือสำหรับการสู้รบ ให้นำเงินเพิ่มดังกล่าวมารวมกับเงินเดือนสุทธิที่ได้รับ แล้วเทียบกับอัตราเงินเดือนตามขั้นเงินเดือนในระดับ หรือชั้นยศที่ได้รับในปัจจุบันหรือขั้นเงินเดือนใกล้เคียงในระดับหรือชั้นยศเดียวกันหรือระดับหรือชั้นยศ ถัดไปตามลำดับ แล้วให้ได้รับค่าเช่าบ้านตามขั้นเงินเดือนนั้น

กรณีที่ต้องเบิกลดเนื่องจากการปรับชั้นเงินเดือน ให้นำเงินเดือนสุทธิที่หักเบิกลดเนื่องจากการปรับชั้นเงินเดือนแล้วเทียบกับอัตราเงินเดือนตามขั้นเงินเดือนในระดับหรือชั้นยศที่ได้รับในปัจจุบันหรือขั้นเงินเดือนใกล้เคียงในระดับหรือชั้นยศเดียวกันหรือระดับหรือชั้นยศต่ำลงมาตามลำดับ แล้วให้ได้รับค่าเช่าบ้านตามขั้นเงินเดือนนั้น

กรณีที่หักเบิกลดแล้ว เงินเดือนสุทธิต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านแต่ละประเภท ให้ได้รับค่าเช่าบ้านเท่าที่จ่ายจริงแต่ต้องไม่เกินเดือนละ ๘๐๐ บาท

ข้อ ๒๗ บรรดาประกาศและคำสั่งกระทรวงการคลังเกี่ยวกับค่าเช่าบ้านที่ใช้อยู่ก่อนระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๒๘ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(ลงชื่อ) **ปรีดิยาธร เทวกุล**

(ม.ร.ว. ปรีดิยาธร เทวกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

*แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

บัญชีรายชื่อท้องที่ใกล้เคียง

กรณีกรุงเทพมหานครกับจังหวัดใกล้เคียง

๑. จังหวัดนนทบุรี

๑.๑ อำเภอเมืองนนทบุรี

๑.๒ อำเภอบางกรวย

๑.๓ อำเภอบางบัวทอง

๑.๔ อำเภอบางใหญ่

๑.๕ อำเภอปากเกร็ด

๒. จังหวัดปทุมธานี

๒.๑ อำเภอเมืองปทุมธานี

๒.๒ อำเภอคลองหลวง

๒.๓ อำเภอธัญบุรี

๒.๔ อำเภอลำลูกกา

๓. จังหวัดสมุทรปราการ

๓.๑ อำเภอเมืองสมุทรปราการ

๓.๒ อำเภอบางบ่อ

๓.๓ อำเภอบางพลี

๓.๔ อำเภอพระประแดง

๓.๕ อำเภอพระสมุทรเจดีย์

๔. จังหวัดสมุทรสาคร

๔.๑ อำเภอเมืองสมุทรสาคร

๕. จังหวัดนครปฐม

๕.๑ อำเภอพุทธมณฑล

แบบขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) เลขที่...../.....

ส่วนที่ ๑ การขอรับค่าเช่าบ้าน

เขียนที่ .....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอยื่นรับค่าเช่าบ้านต่อ .....(ผู้อนุมัติ)

๒. ข้าพเจ้า ☐ เริ่มรับราชการและปฏิบัติงานครั้งแรก ☐ กลับเข้ารับราชการและปฏิบัติงานในตำแหน่ง.....

ท้องที่ ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เงินเดือน.....บาท (.....) เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๓. บัดนี้ ☐ จังหวัด ☐ กรม ☐ กระทรวง ได้มีคำสั่งให้ข้าพเจ้ารับราชการประจำตำแหน่ง.....

เงินเดือน.....บาท ท้องที่ ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต .....

จังหวัด.....โดยได้รายงานตัวเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๔. ข้าพเจ้าได้ ☐ เช่าบ้านพักเพื่ออยู่อาศัย ☐ เช่าซื้อบ้านเพื่อที่อยู่อาศัย

บ้านเลขที่.....ซอย .....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามสัญญาเช่า/สัญญาเช่าซื้อ ฉบับลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ .....

ชื่อเจ้าของบ้าน/ผู้ให้เช่าช่วง/ผู้ให้เช่าซื้อ.....

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ☐☐☐☐☐☐☐☐☐ หรือ

เลขประจำตัวบัตรประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

บ้านเลขที่.....ซอย .....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....ในอัตราเดือนละ .....บาท

๕. ข้าพเจ้าได้ ☐ กู้ยืมเงินเพื่อซื้อบ้าน ☐ กู้ยืมเงินเพื่อปลูกสร้างบ้าน

บ้านเลขที่.....ซอย .....ถนน.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

๕.๑ ชื่อผู้ให้กู้.....(สาขา).....

ตั้งอยู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

จำนวน.....บาท (.....)

ชำระเงินกู้เดือนละ.....บาท (.....) ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ส่วนที่ ๑ การขอรับค่าเช่าบ้าน (ต่อ)

๕.๒ ชื่อผู้ขาย/ผู้รับจ้างปลูกสร้างบ้าน .....

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ หรือ

เลขประจำตัวบัตรประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

บ้านเลขที่.....ซอย .....ถนน.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ตามสัญญาซื้อขาย/สัญญาจ้าง ฉบับลงวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตเบิกค่าเช่าบ้านตามสิทธิที่พึงจะได้รับตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ ..... เป็นต้นไป และขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทุกประการ

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ส่วนที่ ๒ การรับรอง

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบเอกสารต่างๆ แล้วเห็นว่า ข้าราชการผู้นี้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ส่วนที่ ๓ การอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

แบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๖)

๑. การขอเบิกและการรับรอง

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

๑. ขอยื่นเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ดังนี้

๑.๑ ข้าพเจ้าได้จ่ายเงิน ☐ ค่าเช่าบ้าน ☐ ค่าเช่าซื้อ ☐ ค่าผ่อนชำระเงินกู้ให้แก่.....ประจำเดือน.....ตามใบเสร็จรับเงิน.....ฉบับ เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....)

๑.๒ ข้าพเจ้าได้รับเงินเดือน เดือนละ.....บาท (.....) มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามที่ได้รับอนุมัติในแบบขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) เลขที่..... ไม่เกินเดือนละ.....บาท (.....)

๑.๓ ข้าพเจ้าของเบิกเงินค่าเช่าบ้านประจำเดือน..... รวม.....เดือน เป็นเงิน.....บาท (.....)

๑.๔ พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบใบเสร็จรับเงิน จำนวน.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

๒. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความที่ให้ไว้ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้ดำเนินการถูกต้องตามระเบียบทุกประการแล้ว

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอเบิก
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. การอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ
ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ) .....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๓. การรับเงิน

ได้รับเงินค่าเช่าบ้านจำนวน.....บาท (.....) ไว้ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับเงิน
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
(ลงชื่อ) ..... ผู้จ่ายเงิน
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบรายงานการตรวจสอบการขอรับค่าเช่าบ้าน

๑. ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง .....

สังกัด.....

๒. ☐ ได้เช่าบ้าน ☐ เช่าซื้อบ้าน เลขที่.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ตามสัญญาลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าซื้อบ้านเดือนละ.....บาท (.....)

๓. การกู้ยืมเงินเพื่อชำระราคาบ้าน ☐ ซื้อ ☐ จ้างปลูกสร้างบ้าน

บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน .....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

☐ ทำสัญญาเงินกู้กับ.....

จำนวน .....บาท (.....)

ชำระเงินกู้เดือนละ.....บาท (.....)

ตามสัญญาลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

☐ ทำสัญญาซื้อบ้าน ☐ สัญญาจ้างปลูกสร้างบ้าน

กับ.....

ราคา .....บาท (.....)

ตามสัญญาลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บ้านตั้งอยู่บนที่ดิน ☐ โฉนดที่ดิน ☐ เอกสารสิทธิอื่น (ระบุ).....

เลขที่.....เลขที่ดิน.....ตำบล.....

อำเภอ .....จังหวัด .....

เป็นกรรมสิทธิ์ของ.....

การรับรองของคณะกรรมการ

ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ขอรับรองว่า.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

หมายเหตุ คณะกรรมการควรตรวจสอบข้อเท็จจริงในแนวทางดังต่อไปนี้ เพื่อสรุปความเห็นต่อผู้อนุมัติการเบิกค่าเช่าบ้าน

๑. บุคคลที่ทำนิติกรรมต่างๆ มีตัวตนหรือไม่

๒. สำหรับกรณีบ้านเช่าต้องตรวจสอบให้ทราบว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของใคร ในกรณีที่ผู้ให้เช่าไม่ใช่เจ้าของบ้าน ต้องตรวจสอบสัญญาเช่าจากเจ้าของบ้านด้วย

๓. สภาพของบ้านเหมาะสมกับราคาเช่า เช่าซื้อ หรือราคาซื้อขาย หรือไม่

๔. ขนาดบ้านเหมาะสมกับจำนวนคนในครอบครัวที่อาศัยร่วมกันอยู่จริง เพียงใด

๕. ในกรณีที่เช่าบ้าน จะต้องตรวจสอบว่ามีความจำเป็นต้องเช่าจริงหรือไม่

๖. ตรวจสอบการเข้าพักอาศัยอยู่จริงในบ้าน ตั้งแต่เมื่อใด

๗. อื่นๆ ตามที่เห็นสมควร

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนและวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการให้มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙

"ให้ข้าราชการผู้ใช้สิทธิจัดส่งรายงานข้อมูลของข้าราชการในการขอรับค่าเช่าบ้านพร้อมการยื่นแบบ ๖๐๐๕ และให้ผู้มีอำนาจรับรองการมีสิทธิตามข้อ ๘ มีอำนาจพิจารณารับรายงานข้อมูลข้าราชการในการขอรับค่าเช่าบ้านที่ยื่น โดยให้แจ้งรายละเอียดประกอบอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลประวัติการรับราชการตั้งแต่เริ่มรับราชการ และการโอน ย้าย ในกรณีเป็นการย้าย ให้ชี้แจงข้อมูลว่าเกิดจากคำร้องขอของตนเองหรือไม่

(๒) ข้อมูลการมีเคหสถานของข้าราชการและคู่สมรสทุกแห่งในท้องที่ที่รับราชการ

(๓) ข้อมูลด้านอาชีพและสถานที่ทำงานของคู่สมรสของข้าราชการ และให้แจ้งว่าหน่วยงานแห่งนั้นได้ให้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน หรือจัดบ้านพักให้กับคู่สมรสในท้องที่ที่รับราชการของข้าราชการหรือไม่

(๔) ข้อมูลการมีเคหสถานของบิดา มารดา ของคู่สมรสและของข้าราชการ รวมทั้งบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะทุกแห่งในท้องที่ที่รับราชการ

(๕) ข้อมูลสถานะการมีชีวิตอยู่ของบิดา มารดา ของคู่สมรสและของข้าราชการ หากในภายหลังมีกรณีที่บุคคลดังกล่าวเสียชีวิตหรือสาบสูญ ให้แจ้งรายละเอียด วัน เดือน ปี ที่เสียชีวิตหรือสาบสูญ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**ข้อ ๘** ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้รับรองการมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านของข้าราชการในสังกัดในแบบ ๖๐๐๕

(๑) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เลขานุการรัฐมนตรี เลขานุการกรมหรือหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป เป็นผู้รับรอง

ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในภูมิภาคหรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ให้หัวหน้าสำนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภททั่วไประดับชำนาญงานขึ้นไป ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือเทียบเท่าเป็นผู้รับรอง

(๒) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ แล้วแต่กรณี เป็นผู้รับรอง

(๓) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหมหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรีขึ้นไป เป็นผู้รับรอง

ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งระดับหรือหนึ่งชั้นยศ เป็นผู้รับรองการมีสิทธิของบุคคลตาม (๑) (๒) และ (๓) ซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในวรรคสาม

ให้ข้าราชการประเภททั่วไป ระดับอาวุโสขึ้นไป ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ประเภทอำนวยการ ประเภทบริหาร หรือดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไป หรือเทียบเท่า หรือข้าราชการทหารที่มียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือข้าราชการตำรวจที่มียศพันตำรวจเอกขึ้นไป เป็นผู้รับรองการมีสิทธิของตนเอง”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมมอบหมายซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภททั่วไป ระดับอาวุโสขึ้นไป ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการขึ้นไป ประเภทอำนวยการ

ประเภทบริหาร หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๗ หรือเทียบเท่า หรือข้าราชการทหารที่มียศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือข้าราชการตำรวจที่มียศพันตำรวจโทขึ้นไป"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๖ การรับรองสิทธิ การอนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านและการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการตามข้อ ๑๕ (๒) ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้บุคคลตามข้อ ๘ ประจำสำนักงานที่ผู้ใช้สิทธิไปปฏิบัติราชการเป็นผู้รับรองสิทธิในแบบ ๖๐๐๕

(๒) ให้บุคคลตามข้อ ๑๐ ประจำสำนักงานที่เบิกเงินเดือนของผู้ใช้สิทธิเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในแบบ ๖๐๐๕ และแบบ ๖๐๐๖

(๓) ให้บุคคลตามข้อ ๑๐ ประจำสำนักงานที่ผู้ใช้สิทธิไปปฏิบัติราชการเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามข้อ ๙"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคแรกของข้อ ๒๓ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีการขยายวงเงินกู้หรือขยายระยะเวลาการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านให้นำหลักฐานการผ่อนชำระมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ตามจำนวนเงินกู้และระยะเวลาการผ่อนชำระที่เหลืออยู่ของสัญญาเงินกู้ฉบับแรกเท่านั้น"

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับแต่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบเดิมจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๙ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(ลงชื่อ) **กรณ์ จาติกวณิช**

(นายกรณ์ จาติกวณิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นบทบัญญัติช่วยเหลือข้าราชการที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยเพราะทางราชการเป็นเหตุให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้ เว้นแต่จะเข้าข่ายตามข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ ซึ่งข้าราชการที่ปฏิบัติราชการอยู่ในท้องที่ที่เริ่มรับข้าราชการครั้งแรก โดยยังไม่ได้รับคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ จะไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ ดังนั้นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยของข้าราชการที่บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก และให้การจัดบ้านพักของทางราชการเป็นไปโดยถูกต้องในแนวทางเดียวกัน กระทรวงการคลังโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี จึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๕/ว ๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐

บรรดาหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้แทน

ข้อ ๒ ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ที่พักของแต่ละส่วนราชการจะกำหนดให้เป็นที่พักสำหรับข้าราชการระดับใด ให้พิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม รวมทั้งความประหยัดและประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ และสามารถปรับเปลี่ยนได้ ส่วนการจัดข้าราชการเข้าบ้านพักในที่พักอาศัยของทางราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจจัดที่พัก และสามารถกำหนดวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้มีอำนาจจัดที่พักของแต่ละส่วนราชการได้จัดที่พักให้แก่ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโสขึ้นไป ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ประเภทอำนวยการ ประเภทบริหาร หรือดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป หรือเทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาอากาศโทขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไปหรือข้าราชการตุลาการและข้าราชการอัยการทุกระดับชั้นเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการแล้ว ข้าราชการผู้นั้นจะต้องเข้าพักอาศัยไม่ว่าจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านหรือไม่

(๒) ที่พักของแต่ละส่วนราชการนอกจากที่พักตาม (๑) ให้จัดข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงานลงมา ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการลงมา หรือดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ลงมา หรือเทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรีลงมา และเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเข้าพักอาศัยไม่ว่าข้าราชการผู้นั้นกำลังใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านอยู่หรือไม่ก็ตาม

(๓) ในการจัดที่พักตาม (๒) หากข้าราชการผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านและได้ใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการในท้องที่ที่ปฏิบัติราชการอยู่ก่อนแล้ว ตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ที่มีอำนาจจัดที่พักในท้องที่นั้นไม่ต้องจัดข้าราชการผู้นั้นเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ แม้ต่อมาข้าราชการรายดังกล่าวได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันก็ไม่ต้องจัดข้าราชการผู้นั้นเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการเช่นกัน ทั้งนี้ หากข้าราชการดังกล่าว ถูกจัดเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ใช้บังคับผู้มีอำนาจจัดที่พักไม่ต้องจัดให้ออกจากที่พักของทางราชการ

(๔) ที่พักของแต่ละส่วนราชการนอกจากที่พักตาม (๒) ให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักสามารถจัดข้าราชการที่บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกและเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการได้ โดยการกำหนดระยะเวลาเข้าอยู่อาศัยให้อยู่ในดุลพินิจของส่วนราชการและต้องบริหารเงินงบประมาณที่ได้รับให้อยู่ภายในวงเงินที่ได้รับจัดสรรด้วย

กรณีที่มีการใช้ดุลพินิจจัดข้าราชการที่บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเข้าพักอาศัยในที่พักทางราชการแล้วกระทบต่อเงินงบประมาณที่ส่วนราชการมีอยู่ ก็สามารถจัดให้ออกจากที่พักอาศัยของทางราชการได้

(๕) ที่พักของแต่ละส่วนราชการตาม (๔) หากจัดตามหลักเกณฑ์ข้างต้นแล้วยังคงมีเหลือว่างอยู่ ผู้มีอำนาจจัดที่พักอาจจัดที่พักให้ข้าราชการผู้ที่ไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านพักอาศัยได้เป็นการชั่วคราว

(๖) กรณีที่พักของทางราชการมีไม่เพียงพอสำหรับผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน หรือกรณีที่ข้าราชการที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านซึ่งย้ายมาใหม่ไม่สามารถเข้าอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการได้ เนื่องจากผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้เข้าพักอาศัยอยู่ก่อนแล้วตาม (๕) ทำให้ไม่สามารถจัดให้ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเข้าอยู่อาศัยได้ กรณีดังกล่าว ผู้มีอำนาจจัดที่พักต้องดำเนินการจัดให้ผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านออกจากที่พักของทางราชการและจัดให้ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเข้าอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการแทนโดยเร็ว แต่ในระหว่างที่ผู้มีอำนาจ

จัดที่พักยังไม่ดำเนินการดังกล่าว หากผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้เช่าบ้านเพื่ออาศัยอยู่จริง ก็ย่อมมีสิทธินำค่าเช่าบ้านมาเบิกจากทางราชการได้ในช่วงระยะเวลาที่ไม่สามารถเข้าที่พักของทางราชการ

หากผู้มีอำนาจจัดที่พักให้ข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ตาม (๑) และ (๒) เข้าพักแล้ว ข้าราชการผู้นั้นไม่เข้าพักให้ถือว่าสละสิทธิการเข้าพักอาศัย ข้าราชการผู้นั้นย่อมไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๔ ข้าราชการที่เคยสละสิทธิการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ หรือเป็นผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ หากต่อมาข้าราชการดังกล่าวร้องขอเข้าพักขณะที่ที่พักของทางราชการว่างลง หรือได้ที่พักมาใหม่ เนื่องจากมีความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย ผู้มีอำนาจจัดที่พักอาจพิจารณาจัดให้ข้าราชการดังกล่าวเข้าพักในที่พักของทางราชการได้

ข้อ ๕ ข้าราชการที่ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเนื่องจากผู้มีอำนาจจัดที่พักได้จัดที่พักให้แล้วแต่สละสิทธิการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ หากต่อมาที่พักของทางราชการนั้นได้ถูกรื้อถอนไปทั้งหมดให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นไม่มีที่พักของทางราชการจัดให้ จึงไม่เป็นผู้ต้องห้ามในการได้รับสิทธิค่าเช่าบ้านตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกต่อไปนับแต่วันที่ที่พักของทางราชการได้ถูกรื้อถอนไปทั้งหมด

ข้อ ๖ กรณีที่พักของทางราชการว่างลง แต่มีสภาพชำรุด ทรุดโทรม มีลักษณะไม่ปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของผู้เข้าอยู่อาศัย หรือมีเหตุสุดวิสัย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม หรือมีเหตุอื่นใดอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าอยู่อาศัยได้ ผู้มีอำนาจจัดที่พักไม่ต้องจัดให้ข้าราชการเข้าพักจนกว่าจะซ่อมแซมที่พักแล้วเสร็จหรือเหตุสุดวิสัยนั้นได้รับการแก้ไขหรือบรรเทาจนสามารถเข้าอยู่อาศัยได้ และให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักจัดให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยต่อไป

กรณีได้จัดให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ ต่อมาเกิดเหตุตามวรรคแรกจนไม่สามารถอยู่อาศัยได้ หากข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน จำเป็นต้องเช่าบ้านและอาศัยอยู่จริงให้เบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้จนกว่าจะซ่อมแซมที่พักเสร็จ หรือเหตุสุดวิสัยนั้นได้รับการแก้ไขหรือบรรเทาจนสามารถเข้าอยู่อาศัยได้และส่วนราชการได้จัดข้าราชการผู้นั้น หรือผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านรายอื่นเข้าพักอาศัยต่อไป

ข้อ ๗ ให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักจัดให้มีทะเบียนควบคุมการจัดข้าราชการเข้าและออกในที่พักของทางราชการตามแบบที่หน่วยงานกำหนดทุกครั้ง และให้มีการมอบทะเบียนควบคุมดังกล่าวให้แก่ผู้มีอำนาจจัดที่พักคนต่อไปทุกครั้งที่พ้นตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๘ ในกรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการในลักษณะประจำต่างสำนักเบิกเงินเดือนหรือต่างสำนักงานในท้องที่เดียวกัน ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำสำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติราชการอยู่เป็นผู้มีอำนาจจัดข้าราชการดังกล่าวเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้

ข้อ ๙ กรณีที่หน่วยงานใดได้จัดให้ข้าราชการผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเข้าอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการก่อนวันประกาศใช้หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการ จนกว่าจะมีการย้ายหรือพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงานนั้น

ข้อ ๑๐ ในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการครั้งแรกตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ หากหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นว่ามีความจำเป็นและไม่เสียหายแก่ทางราชการ อาจใช้ดุลพินิจจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการเสียใหม่ โดยข้าราชการซึ่งเดิมถูกจัดเข้าพักในที่พักของทางราชการไม่ว่าจะเข้าพักอาศัยหรือสละสิทธิการเข้าพักอาศัยก็ตาม หากข้าราชการดังกล่าวไม่ถูกจัดเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการในครั้งใหม่ก็จะถือว่าทางราชการไม่ได้จัดที่พักอาศัยให้อีกต่อไป ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้มีการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการในครั้งใหม่

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) **สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี**

(นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับข้าราชการ
ซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การเบิกและอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ รวมทั้งวิธีการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดบ้านพักสำหรับข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ โดยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการประจำในต่างประเทศ

"สำนักงาน" หมายความว่า สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่สถานกุงสุล สถานรองกงสุล ส่วนราชการของกระทรวงการต่างประเทศที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นและปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลใหญ่ สำนักงานของคณะผู้แทนถาวรหรือคณะผู้แทนไทย หรือส่วนราชการอื่นที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศแล้วแต่กรณี

"หัวหน้าสำนักงาน" ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(ก) หัวหน้าคณะผู้แทน กรณีสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานรองกงสุล ส่วนราชการของกระทรวงการต่างประเทศที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น และปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลใหญ่ หรือสำนักงานของคณะผู้แทนถาวรหรือคณะผู้แทนไทย แล้วแต่กรณี

(ข) หัวหน้าหน่วยงาน กรณีหน่วยงานประจำในต่างประเทศของส่วนราชการอื่น ซึ่งมิใช่หน่วยงานตาม (ก)

"หัวหน้าคณะผู้แทน" หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนตามระเบียบพิธีการทูต หรือระเบียบพิธีการกงสุล ในกรณีของคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ ให้หมายความว่า ข้าราชการสังกัดส่วนราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

"บ้าน" ให้หมายความรวมถึงห้อง อาคาร หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดซึ่งใช้ประโยชน์เพื่อเป็นที่พักอาศัย

"คณะทำงาน" หมายความว่า คณะทำงานพิจารณาการเช่าบ้านของข้าราชการตามข้อ ๒๓

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการประจำสำนักงานในต่างประเทศ แต่ปรากฏว่าในเมืองที่เป็นที่ตั้งสำนักงานดังกล่าว ทางราชการไม่มีที่พักอาศัยของทางราชการให้แก่ข้าราชการผู้นั้นและข้าราชการผู้นั้นไม่มีเคหสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง หรือของคู่สมรสในเมืองนั้น ให้ถือว่าเป็นกรณีจำเป็นต้องเช่าบ้านสำหรับข้าราชการผู้นั้น

ข้อ ๗ ในกรณีที่ทางราชการมีที่พักอาศัยของทางราชการในเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานในต่างประเทศ ให้หัวหน้าสำนักงานจัดให้ข้าราชการประจำสำนักงานนั้นเข้าพักอาศัยในที่พักอาศัยนั้นก่อน เว้นแต่ที่พักอาศัยมีสภาพชำรุดทรุดโทรม หรือไม่ปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินของผู้พักอาศัย หรือมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุอื่นใดทำให้ข้าราชการไม่สามารถพักอาศัยอยู่ได้ ให้ถือว่าเป็นกรณีจำเป็นต้องเช่าบ้านสำหรับข้าราชการ

เมื่อมีการซ่อมแซมที่พักอาศัยเสร็จสิ้นแล้ว หรือเหตุที่ทำให้ข้าราชการไม่สามารถเข้าพักอาศัยได้หมดสิ้นแล้ว ให้หัวหน้าสำนักงานจัดให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักอาศัยนั้น

ในกรณีที่ข้าราชการผู้พักอาศัยอยู่ในที่พักอาศัยของทางราชการพ้นจากหน้าที่เพราะถึงแก่ความตาย ให้คู่สมรสและบุตรของข้าราชการผู้นั้นพักอาศัยอยู่ในที่พักอาศัยต่อไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการนั้นถึงแก่ความตาย

การเบิกจ่ายเงินค่าสาธารณูปโภคสำหรับที่พักอาศัยที่เป็นกรรมสิทธิ์ของทางราชการให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ให้หัวหน้าสำนักงานจัดให้มีบันทึกเกี่ยวกับที่พักอาศัยกับบัญชีพัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเรือน และเครื่องใช้ที่จัดไว้ประจำที่พักอาศัย เพื่อตรวจสอบ โดยให้ข้าราชการผู้เข้าพักอาศัยลงลายมือชื่อรับมอบก่อนเข้าพักอาศัย และเมื่อข้าราชการย้ายออก ให้หัวหน้าสำนักงานจัดให้มีการตรวจสอบที่พักอาศัย พัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเรือน และเครื่องใช้ และให้ข้าราชการผู้นั้นลงลายมือชื่อในบันทึกส่งมอบที่พักอาศัยคืน หากมีความเสียหายหรือชำรุดบกพร่องเกิดขึ้น ให้พิจารณาว่าเกิดจากการเสื่อมสภาพหรือการใช้งานตามปกติเสมือนวิญญูชนพึงใช้ทรัพย์สินของตนเอง หรือเกิดจากการทำละเมิดของข้าราชการผู้พักอาศัย แล้วจัดทำรายการพร้อมรายละเอียดความเสียหายหรือชำรุดบกพร่องที่เกิดขึ้นไว้ด้วย

ในกรณีที่ความเสียหายหรือชำรุดบกพร่องตามวรรคห้าเกิดจากการเสื่อมสภาพหรือการใช้งานตามปกติ ให้สำนักงานรับผิดชอบค่าซ่อมแซมที่พักอาศัย โดยให้เบิกจ่ายเงินค่าซ่อมแซมได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ถ้าเกิดจากการทำละเมิดของข้าราชการผู้พักอาศัยหรือบุคคลอื่นผู้พักอาศัยอยู่ด้วย หรือเกิดจากการที่ข้าราชการผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ให้ข้าราชการผู้พักอาศัยรับผิดชอบ ชดใช้ค่าซ่อมแซมที่พักอาศัย

ข้อ ๘ ในกรณีที่ข้าราชการเดินทางไปถึงเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานในต่างประเทศ ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้ ให้ข้าราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ข้อ ๙ ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๐ บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดแบบไว้ในระเบียบนี้ ให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้กำหนด

หมวด ๒
หลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ

ข้อ ๑๑ ถ้าข้าราชการและคู่สมรสรับราชการประจำในต่างประเทศโดยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการในเมืองเดียวกัน และต่างมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าเช่าบ้านข้าราชการ ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้เฉพาะคนใดคนหนึ่ง

ในกรณีที่ค่าเช่าบ้านข้าราชการที่จะเบิกมีอัตราที่สูงกว่าค่าเช่าบ้านที่คู่สมรสของข้าราชการได้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการอยู่ก่อนแล้ว ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับข้าราชการผู้นั้นสมทบได้เฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ แต่ถ้าประสงค์จะใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับบ้านหลังใหม่ต้องให้สัญญาเช่าบ้านหลังเดิมระงับลงก่อน

ข้อ ๑๒ การลดหรืองดเบิกจ่ายเงินเดือนแก่ข้าราชการผู้ใดเนื่องจากการถูกตัดเงินเดือนหรือการลาโดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน ไม่กระทบต่อการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับข้าราชการผู้นั้นตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ การเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการให้เบิกได้ตั้งแต่วันที่สัญญาเช่ามีผลใช้บังคับแต่ไม่ก่อนวันที่ข้าราชการรายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ และให้สิ้นสุดภายในสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการพ้นจากหน้าที่หรือวันส่งมอบหน้าที่ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๓๕ หรือข้อ ๓๖ ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้จนสัญญาเช่าบ้านสิ้นสุดลง

กรณีที่ข้าราชการพ้นจากหน้าที่เพราะถึงแก่ความตาย หากคู่สมรสหรือบุตรของข้าราชการผู้นั้นมีความจำเป็นต้องพักอาศัยอยู่ในบ้านเช่านั้นต่อไป ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับจากวันที่ข้าราชการถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๔ การอนุมัติให้เช่าบ้านและเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณอาจมอบอำนาจการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แก่หัวหน้าสำนักงานก็ได้

หมวด ๓
อัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ

ข้อ ๑๕ ในกรณีจำเป็นต้องเช่าบ้าน ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้เท่าที่จ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการที่กระทรวงการคลังกำหนด เว้นแต่กรณีการเช่าบ้านสำหรับข้าราชการตามวรรคสอง

การเช่าบ้านสำหรับเอกอัครราชทูตหรือกงสุลใหญ่ ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการในต่างประเทศ

ข้อ ๑๖ ในการกำหนดอัตราค่าเช่าบ้านตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง ให้กำหนดตามประเภทบ้าน ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภท ก สำหรับข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ข้าราชการทหาร ยศสิบตรี จ่าตรี จ่าอากาศตรี ถึงจ่าสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก อัตราเงินเดือนจ่าสิบเอกพิเศษ พันจ่าเอกพิเศษ พันจ่าอากาศเอกพิเศษ และข้าราชการตำรวจ ยศสิบตำรวจตรี ถึงดาบตำรวจ

(๒) ประเภท ข สำหรับข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ข้าราชการทหาร ยศร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี ถึงร้อยเอก เรือเอก เรืออากาศเอก และข้าราชการตำรวจ ยศร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก

(๓) ประเภท ค สำหรับข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโส ตำแหน่ง ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ข้าราชการทหาร ยศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี ถึงพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท และข้าราชการตำรวจ ยศพันตำรวจตรีถึงพันตำรวจโท

(๔) ประเภท ง สำหรับข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ข้าราชการทหาร ยศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก และข้าราชการตำรวจ ยศพันตำรวจเอก

(๕) ประเภท จ สำหรับข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ข้าราชการทหาร ยศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ และข้าราชการตำรวจ ยศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ

ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามประเภทบ้านตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการสำหรับข้าราชการผู้ใดอยู่แล้ว และในภายหลังข้าราชการผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้เท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดตามข้อ ๑๕ สำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งนั้น

ข้อ ๑๘ ให้นำค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบ้านที่เช่าดังต่อไปนี้ มารวมคิดคำนวณในการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการด้วย

(๑) ค่าน้ำและค่าไฟฟ้า

(๒) ค่าพลังงานหรือเชื้อเพลิงอื่นที่ใช้สำหรับทำความอบอุ่น และให้รวมถึงกรณีการใช้แก๊สเพื่อหุงต้มและทำความอบอุ่นในท่อเดียวกันซึ่งไม่สามารถแยกจำนวนการใช้ได้

(๓) ค่าใช้จ่ายส่วนกลางร่วมกัน โดยไม่สามารถแบ่งแยกความรับผิดชอบของผู้เช่าบ้านแต่ละรายได้

(๔) ค่าภาษีโรงเรือน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเรียกเก็บเนื่องจากการพักอาศัยในบ้านนั้น หรือภาษีอื่นในลักษณะทำนองเดียวกัน

(๕) ค่าประกันภัยเฉพาะบ้านที่เช่าตามข้อ ๓๑

(๖) ค่าเช่าที่จอดรถยนต์ เฉพาะที่เป็นส่วนควบของบ้านและผู้ให้เช่ากำหนดให้ทำสัญญาเช่าที่จอดรถยนต์แยกต่างหากจากสัญญาเช่าบ้าน

(๗) ค่าใช้จ่ายอื่นตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ค่าใช้จ่ายตาม (๑) และ (๒) หากมีการเรียกเก็บเงินคาบเกี่ยวระหว่างเดือนหรือรวมกันหลายเดือน ให้เบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้โดยคิดคำนวณถัวเฉลี่ยต่อเดือน

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่บ้านที่เช่าไม่มีมาตรวัดน้ำ ไฟฟ้า หรือเชื้อเพลิงที่ใช้สำหรับทำความอบอุ่น ถ้ามีความจำเป็นต้องติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวและผู้เช่าต้องรับภาระในการติดตั้งอุปกรณ์ ให้เบิกจ่ายค่าติดตั้งอุปกรณ์และค่ามัดจำการใช้ได้เท่าที่จ่ายจริง เฉพาะการเช่าบ้านหลังแรกของข้าราชการ สำหรับ อุปกรณ์ที่ติดตั้งเพื่อใช้ในการดังกล่าว ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ เมื่อได้รับเงินค่ามัดจำการใช้คืนให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ค่าติดตั้งอุปกรณ์และค่ามัดจำการใช้ตามวรรคหนึ่ง มิให้นำมารวมคิดคำนวณในการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่การเช่าบ้านจำเป็นต้องจ่ายค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ตามประเพณีท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้เท่าที่จ่ายจริง เฉพาะการเช่าบ้านหลังแรกของข้าราชการหรือกรณีการต่อสัญญาเช่าบ้าน

(๑) ค่านายหน้า

(๒) ค่าทนายความ

(๓) เงินกินเปล่า

(๔) เงินประกันสัญญาหรือเงินมัดจำ

(๕) ค่าอากรแสตมป์ในการทำสัญญาเช่าบ้าน

(๖) ค่าลงทะเบียนสัญญาเช่าบ้าน

(๗) ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญตรวจสภาพบ้านเช่า

ค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง มิให้นำมารวมคิดคำนวณในการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ ทั้งนี้ เมื่อได้รับเงินประกันสัญญาหรือเงินมัดจำคืน ให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ ๒๑ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดปลีกย่อยที่ต้องจ่ายตามข้อกำหนดของสัญญาเช่าบ้าน ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกและความบันเทิงที่ผู้ให้เช่าบ้านจัดให้แก่ผู้เช่าบ้าน เช่น ค่าจ้างยาม ค่าทำความสะอาด ค่าขนขยะ ค่าป้ายชื่อ ค่าเสาอากาศทีวี ค่าภาษีการใช้โทรทัศน์ ค่าเคเบิลทีวี หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่มีลักษณะอย่างเดียวกันตามที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้ข้าราชการผู้พักอาศัยเป็นผู้รับผิดชอบ โดยมิให้นำมารวมคิดคำนวณในการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ

หมวด ๔
การเช่าบ้าน

ข้อ ๒๒ การเช่าบ้านตามระเบียบนี้ ให้ดำเนินการเช่าในนามของสำนักงานโดยให้สำนักงานเป็นผู้เช่าบ้านตามสัญญา เว้นแต่หัวหน้าสำนักงานเห็นว่ามีเหตุจำเป็น จะให้เช่าในนามของข้าราชการก็ได้

ข้อ ๒๓ ในเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแต่ละเมือง ให้มีคณะทำงานพิจารณาการเช่าบ้านของข้าราชการขึ้น ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เมืองนั้นเป็นที่ตั้งของสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานรองกงสุล ส่วนราชการของกระทรวงการต่างประเทศที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นและปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลใหญ่ หรือสำนักงานของคณะผู้แทนถาวรหรือคณะผู้แทนไทย ให้หัวหน้าคณะผู้แทน แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการอย่างน้อยสามคน จากส่วนราชการที่ปฏิบัติราชการในเมืองนั้น เป็นคณะทำงาน

(๒) กรณีที่มิใช่เป็นเมืองตาม (๑) ถ้า

(ก) เมืองนั้นมีส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศเป็นสำนักงานมากกว่าหนึ่งแห่งให้หัวหน้าหน่วยงานอาวุโสในเมืองนั้น เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการอย่างน้อยสามคนจากส่วนราชการที่ปฏิบัติราชการในเมืองนั้น เป็นคณะทำงาน

(ข) เมืองนั้นมีส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศเป็นสำนักงานเพียงแห่งเดียว ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการร่วมกับเจ้าหน้าที่อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นคณะทำงาน

ข้อ ๒๔ ให้คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับความเหมาะสมของสภาพแห่งบ้านกับตำแหน่งหน้าที่ที่ดำรงอยู่ อัตราค่าเช่าบ้านเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพแห่งบ้านและเงื่อนไขสัญญาเช่าบ้าน

(๒) จัดทำผลการพิจารณาตาม (๑) เสนอต่อหัวหน้าสำนักงาน

(๓) ตรวจสอบบันทึกเกี่ยวกับบ้านที่เช่า ก่อนและหลังข้าราชการเข้าพักอาศัยและจัดทำรายงานตามข้อ ๓๗

ส่วนที่ ๑
การเช่าบ้านในนามของสำนักงาน

ข้อ ๒๕ ให้ข้าราชการแสดงความประสงค์ขอเช่าบ้านข้าราชการโดยยื่นแบบคำขอเช่าบ้านและขอรับค่าเช่าบ้านข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ (แบบ ๖๑๐๑) ท้ายระเบียบนี้ ณ สำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งประจำ

ข้อ ๒๖ เมื่อสำนักงานได้รับแบบ ๖๑๐๑ แล้ว ให้เสนอคณะทำงานพิจารณาข้อเท็จจริง และรายละเอียดเกี่ยวกับการเช่าบ้าน เพื่อนำเสนอต่อหัวหน้าสำนักงานเพื่อพิจารณาเสนอต่อผู้มีอำนาจ อนุมัติตามข้อ ๑๔

ข้อ ๒๗ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๑๔ อนุมัติให้เช่าบ้านและขอรับค่าเช่าบ้านในแบบ ๖๑๐๑

ข้อ ๒๘ เมื่อมีการอนุมัติตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้หัวหน้าสำนักงานดำเนินการเช่าบ้านในนามของสำนักงาน โดยวิธีตกลงราคา และเป็นผู้ลงนามในสัญญาเช่าบ้าน

ข้อ ๒๙ สัญญาเช่าบ้านอย่างน้อยต้องระบุวัน เดือน ปีที่ทำสัญญา ชื่อคู่สัญญา ที่ตั้งของบ้านที่เช่า วันเริ่มต้นสัญญา ระยะเวลาการเช่าบ้าน วันสิ้นสุดสัญญา และอัตราค่าเช่าบ้าน

ให้หัวหน้าสำนักงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเจรจาต่อรองเพื่อกำหนดเงื่อนไขการขอยกเลิกการเช่าก่อนสิ้นสุดระยะเวลาการเช่าไว้ในสัญญาเช่าบ้านเพื่อประโยชน์ของทางราชการด้วย

ข้อ ๓๐ ระยะเวลาการเช่าบ้าน ให้กำหนดเท่ากับระยะเวลาของวาระประจำการของข้าราชการที่เข้าพักอาศัย เว้นแต่หัวหน้าสำนักงานพิจารณาเห็นว่าเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ หรือมีความจำเป็นจะทำสัญญาเช่าที่มีระยะเวลาการเช่าน้อยกว่าหรือเกินกว่าวาระประจำการของข้าราชการก็ได้ แต่ต้องไม่เกินห้าปี ทั้งนี้ การก่อหนี้ผูกพันเกินปีงบประมาณให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่กฎหมายของประเทศนั้นบังคับให้ผู้เช่าบ้านต้องทำประกันภัยสำหรับบ้านที่เช่า ให้ทำสัญญาประกันภัยในนามของสำนักงานภายในวงเงินเอาประกันภัยขั้นต่ำสุด

ข้อ ๓๒ การต่อสัญญาเช่าบ้าน ให้เสนอต่อคณะทำงาน เว้นแต่มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเงื่อนไขการเช่าบ้านในเรื่องดังต่อไปนี้ ก็ให้หัวหน้าสำนักงานดำเนินการต่อสัญญาเช่าโดยไม่ต้องเสนอคณะทำงาน

(๑) เพิ่มอัตราค่าเช่าบ้านภายใต้เงื่อนไขของสัญญาเช่าบ้านฉบับเดิม แต่เมื่อรวมค่าใช้จ่ายตามข้อ ๑๘ แล้วไม่เกินอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการที่กระทรวงการคลังกำหนดตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง

(๒) มีเงื่อนไขการเช่าบ้านที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการยิ่งขึ้น

ข้อ ๓๓ ถ้ามีความจำเป็นต้องเช่าบ้านหลังใหม่ด้วยเหตุดังต่อไปนี้ ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ ได้เท่าที่จ่ายจริง แม้จะไม่ใช่เป็นการเช่าบ้านหลังแรกของข้าราชการผู้นั้น

(๑) ผู้ให้เช่าบ้านหลังเดิมไม่ยินยอมให้ต่อสัญญาเช่าบ้าน โดยมีหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) บ้านหลังเดิมที่เช่ามีสภาพแวดล้อมโดยรอบที่ไม่ปลอดภัยอันอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของผู้พักอาศัย

(๓) ผู้ให้เช่าบ้านหลังเดิมขอเพิ่มอัตราค่าเช่าบ้าน ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่สูงกว่าการเช่าบ้านหลังใหม่ เมื่อรวมค่าใช้จ่ายตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ แล้ว โดยให้มีเอกสารในการเปรียบเทียบราคาระหว่างค่าเช่าบ้านหลังเดิมกับค่าเช่าบ้านหลังใหม่

ให้คณะทำงานพิจารณาการเช่าบ้านหลังใหม่ พร้อมกับหนังสือและเอกสารตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และเสนอผลการพิจารณาต่อหัวหน้าสำนักงานเพื่อพิจารณาเสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๑๔

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่มีการต่อสัญญาเช่าบ้านตามข้อ ๓๒ หรือมีการเช่าบ้านหลังใหม่ตามข้อ ๓๓ ให้ข้าราชการยื่นแบบ ๖๑๐๑ ฉบับใหม่

ข้อ ๓๕ ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาการเช่าบ้าน หากข้าราชการได้รับคำสั่งให้เดินทางกลับประเทศไทยหรือไปประจำการในเมืองอื่น หรือประเทศอื่น และไม่มีผู้มาดำรงตำแหน่งแทน หรือมีการปิดสำนักงาน ให้หัวหน้าสำนักงานแจ้งหรือเจรจาขอยกเลิกสัญญาเช่าบ้าน แต่ถ้าไม่สามารถยกเลิกสัญญาได้ ให้ทำการเช่าบ้านต่อไปได้จนสัญญาสิ้นสุดลง

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่บ้านที่เช่าว่างลงและยังไม่สิ้นสุดระยะเวลาการเช่า ให้หัวหน้าสำนักงานจัดให้ข้าราชการซึ่งมาดำรงตำแหน่งแทน เข้าพักอาศัยในบ้านดังกล่าว แต่ถ้าไม่มีผู้มาดำรงตำแหน่งแทน ให้จัดข้าราชการอื่นเข้าพักอาศัยในบ้านเช่าได้ แม้ว่าข้าราชการผู้นั้นจะมีสิทธิพักต่ำกว่าประเภทบ้านที่กำหนดในข้อ ๑๖

ในกรณีที่มีการจัดให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยในบ้านเช่าไม่ตรงตามประเภทบ้านที่กำหนดในข้อ ๑๖ ต่อมามีข้าราชการคนใหม่เดินทางมารับหน้าที่และเป็นผู้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะเข้าพักอาศัยในบ้านที่เช่านั้น ให้หัวหน้าสำนักงานจัดให้ข้าราชการคนใหม่เข้าพักอาศัยในบ้านนั้น

ข้อ ๓๗ ให้สำนักงานจัดให้มีบันทึกบ้านเช่ากับบัญชีพัสดุ อุปกรณ์เครื่องเรือนและเครื่องใช้ ที่จัดไว้ประจำบ้านที่เช่า เสนอคณะทำงานตรวจสอบ และให้ข้าราชการผู้ที่เข้าพักอาศัยลงลายมือชื่อรับมอบก่อนเข้าพักอาศัย

ข้าราชการผู้พักอาศัยต้องดูแลรักษาบ้านที่เช่า พัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเรือนและเครื่องใช้ อย่างเช่นวิญญูชนพึงใช้ทรัพย์สินของตน รวมทั้งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของสัญญาเช่าบ้าน อย่างเคร่งครัด

เมื่อสัญญาเช่าบ้านสิ้นสุดลง หรือเมื่อข้าราชการย้ายออกและส่งมอบบ้านที่เช่าคืน ให้คณะทำงานตรวจสอบว่าบ้านอยู่ในสภาพสมบูรณ์ดังที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งหรือไม่ หากมีความชำรุดบกพร่องหรือความเสียหายของบ้าน พัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเรือน หรือเครื่องใช้ ให้พิจารณาว่าเกิดจากการใช้งานตามปกติเสมือนวิญญูชนพึงใช้ทรัพย์สินของตนเองหรือเกิดจากการทำละเมิดของข้าราชการผู้พักอาศัยหรือของบุคคลอื่นใด แล้วจัดทำรายการพร้อมรายละเอียดความชำรุดบกพร่องหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเสนอหัวหน้าสำนักงานต่อไป

หากสัญญาเช่าบ้านมีข้อกำหนดให้ผู้เช่าบ้านซ่อมแซมบ้านเช่าให้คงสภาพเดิม เมื่อสัญญาสิ้นสุดลง ให้สำนักงานรับผิดชอบค่าซ่อมแซมบ้านเช่าเฉพาะกรณีความชำรุดบกพร่องหรือความเสียหายที่เกิดจากการใช้งานตามปกติตามรายการที่คณะทำงานจัดทำตามวรรคสาม โดยให้เบิกจ่ายเงินค่าซ่อมแซมบ้านเช่าได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ถ้าความชำรุดบกพร่องหรือความเสียหายเกิดจากการทำละเมิดของข้าราชการผู้พักอาศัย หรือเกิดจากการที่ข้าราชการผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสัญญาเช่าบ้าน ให้ข้าราชการผู้พักอาศัยรับผิดชอบชดใช้ค่าซ่อมแซมบ้านเช่านั้น

ส่วนที่ ๒
การเช่าบ้านในนามของข้าราชการ

ข้อ ๓๘ ให้นำความในข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ มาใช้บังคับกับการเช่าบ้านในนามของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๓๙ เมื่อมีการอนุมัติให้เช่าบ้านและรับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามสิทธิแล้ว ให้ข้าราชการยื่นสัญญาเช่าบ้านและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องพร้อมกับการขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านครั้งแรก ณ สำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งประจำ

หมวด ๕
การเบิกจ่ายเงิน

ข้อ ๔๐ การเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ ให้ส่วนราชการเบิกจากงบดำเนินงานตามงบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณนั้น

ข้อ ๔๑ การเช่าบ้านในนามของสำนักงาน ให้หัวหน้าสำนักงานจ่ายเงินดังกล่าวแก่ผู้ให้เช่าบ้านโดยตรง

ในกรณีที่สัญญาเช่าบ้านกำหนดให้จ่ายเงินค่าเช่าบ้านล่วงหน้าตามประเพณีท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการได้เป็นเวลาไม่เกินสามปี

ข้อ ๔๒ การเช่าบ้านในนามของข้าราชการ ให้ยื่นขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านตามแบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ (แบบ ๖๑๐๒) ท้ายระเบียบนี้ พร้อมกับหลักฐานการชำระเงิน ณ สำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งประจำ

ในกรณีที่ข้าราชการถึงแก่ความตาย ให้คู่สมรสหรือบุตรของข้าราชการเป็นผู้ยื่นขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ

ข้อ ๔๓ การเบิกจ่ายเงินค่าประกันภัยบ้านที่เช่าตามข้อ ๑๘ (๕) ให้แนบสำเนากฎหมายตามข้อ ๓๑ และกรมธรรม์ประกันภัย พร้อมคำแปลเป็นภาษาไทยประกอบด้วย

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่สัญญาเช่าบ้านมิได้รวมค่าใช้จ่ายตามข้อ ๑๘ ไว้ในอัตราค่าเช่าบ้านตามสัญญา ให้นำหลักฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายดังกล่าวมาเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ แต่ทั้งนี้ เมื่อรวมค่าใช้จ่ายดังกล่าวกับค่าเช่าบ้านตามที่ระบุในสัญญาแล้ว ต้องไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่ได้มีการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการไปแล้ว และต่อมาข้าราชการได้รับคำสั่งให้เดินทางกลับประเทศไทย หรือไปประจำการในเมืองอื่นหรือประเทศอื่นก่อนสิ้นสุดระยะเวลาการเช่า หากผู้ให้เช่าบ้านคืนเงินบางส่วน ให้นำเงินในส่วนที่ได้รับนั้นส่งคืนให้แก่สำนักงาน

เงินที่ส่งคืนให้แก่สำนักงานตามวรรคหนึ่ง หากเป็นเงินของปีงบประมาณปัจจุบัน ให้สำนักงานนำเข้าไว้ในงบดำเนินงานของสำนักงาน แต่ถ้าเป็นเงินของปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๖ ข้าราชการซึ่งได้เข้าพักอาศัยในบ้านพักที่ทางราชการจัดให้ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดบ้านพักสำหรับข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๕ อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งให้พ้นจากหน้าที่หรือส่งมอบหน้าที่ และเดินทางกลับประเทศไทยหรือไปประจำการในเมืองอื่นหรือประเทศอื่น แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

กรณ์ จาติกวณิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(แบบ ๖๑๐๑)

แบบคำขอเช่าบ้านและขอรับค่าเช่าบ้านข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ เลขที่...../.....

ส่วนที่ ๑ คำขอเช่าบ้านและขอรับค่าเช่าบ้าน

เขียนที่ .....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....ประจำอยู่ ณ สำนักงาน .....

เมือง.....ประเทศ.....

๒. ข้าพเจ้าขออนุญาตเช่าบ้าน

๒.๑ ☐ ในนามของสำนักงาน

๒.๒ ☐ ในนามของข้าราชการ เนื่องจาก.....

.....

๒.๓ ที่ตั้งบ้านเช่า.....

๒.๔ ผู้ให้เช่า/ผู้จัดการดูแล.....

๒.๕ ระยะเวลาเช่า.....ปี.....เดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒.๖ อัตราค่าเช่า..... (.....) ต่อเดือน/ต่อปี

(โปรดระบุสกุลเงิน)

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารเกี่ยวกับการเช่าบ้านมาด้วยแล้ว จำนวน.....ฉบับ ดังนี้

๓.๑ .....

๓.๒ .....

๓.๓ .....

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

๔.๑ ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

๔.๒ ข้าพเจ้าและคู่สมรสไม่มีที่พักอาศัยของทางราชการจัดไว้ให้ในเมืองที่ข้าพเจ้าประจำการ และ

๔.๓ ข้าพเจ้าไม่มีเคหสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือของคู่สมรสในเมืองที่ข้าพเจ้าประจำการอยู่

๕. ข้าพเจ้าขอรับค่าเช่าบ้าน ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เป็นต้นไป

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ส่วนที่ ๒ การพิจารณาของคณะทำงานพิจารณาค่าเช่าบ้านของข้าราชการ

๖. คณะทำงานฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับการเช่าบ้านของข้าราชการแล้วเห็นว่า

๖.๑ ความเหมาะสมของสภาพแห่งบ้านกับตำแหน่งหน้าที่ที่ดำรงอยู่

☐ เหมาะสม

☐ ไม่เหมาะสม เนื่องจาก.....

.....

.....

๖.๒ อัตราค่าเช่าบ้านเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพแห่งบ้าน

☐ เหมาะสม

☐ ไม่เหมาะสม เนื่องจาก.....

.....

.....

๖.๓ เงื่อนไขสัญญาเช่าบ้าน

☐ เหมาะสม

☐ ไม่เหมาะสม เนื่องจาก.....

.....

.....

๖.๕ อื่นๆ.....

.....

๗. คณะทำงานฯ เห็นสมควร

☐ อนุมัติ เนื่องจาก.....

.....

.....

☐ ไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ประธานคณะทำงาน

(.....)

(ลงชื่อ).....คณะทำงาน (ลงชื่อ).....คณะทำงาน

(.....) (.....)

(ลงชื่อ).....คณะทำงาน (ลงชื่อ).....คณะทำงาน

(.....) (.....)

ส่วนที่ ๓ ความเห็นของหัวหน้าสำนักงาน

๘. ได้พิจารณาคำขอเช่าบ้านและขอรับค่าเช่าบ้าน และรายงานของคณะทำงานฯ ตามส่วนที่ ๒ แล้ว

๘.๑ ☐ เห็นควรอนุมัติให้เช่าบ้านและรับค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ
ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๘.๒ ☐ ไม่เห็นควรอนุมัติ เนื่องจาก.....
.....
.....

(ลงชื่อ) .....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ส่วนที่ ๔ การอนุมัติ

๙. ได้พิจารณาคำขอเช่าบ้านและขอรับค่าเช่าบ้าน รายงานของคณะทำงานฯ และความเห็นของหัวหน้าสำนักงานแล้ว

๙.๑ ☐ อนุมัติให้เช่าบ้านและรับค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ
ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๙.๒ ☐ ไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....
.....
.....

(ลงชื่อ) .....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(แบบ ๖๑๐๒)

แบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ เลขที่...../.....

ส่วนที่ ๑ การขอเบิกและการรับรอง

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
สังกัด.....ประจำอยู่ ณ สำนักงาน.....
เมือง.....ประเทศ.....

๒. ขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ

๒.๑ ข้าพเจ้าได้จ่ายเงินค่าเช่าบ้านและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบ้านที่เช่าตามระเบียบฯ ข้อ ๑๗
บ้านเลขที่.....
ให้แก่.....ประจำเดือน/งวด.....
ตามหลักฐานการชำระเงิน.....ฉบับ เป็นจำนวนเงิน.....
(.....)
(โปรดระบุสกุลเงิน)

๒.๒ ข้าพเจ้าขอเบิกเงินตามข้อ ๒.๑ ประจำเดือน.....รวม .....เดือน
เป็นเงิน..... (.....)
พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานการชำระเงิน จำนวน.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความที่ให้ไว้ข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามพระราชฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้ดำเนินการถูกต้องตามระเบียบทุกประการแล้ว

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอเบิก
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ส่วนที่ ๒ การอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ

(ลงชื่อ) .....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ส่วนที่ ๓ การรับเงิน

ได้รับเงินค่าเช่าบ้านจำนวน..... (.....)
ไว้ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับเงิน
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้จ่ายเงิน
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

พระราชกฤษฎีกา
สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของข้าราชการและลูกจ้างประจำของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการ หรือลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำ แล้วแต่กรณีของกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ซึ่งอยู่ในระหว่างเข้ารับการอบรมในสถานศึกษาของกรมตำรวจซึ่งเป็นการอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำพลทหารกองประจำการ และลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีสัญญาจ้างเฉพาะราย

"โครงการ" หมายความว่า โครงการสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้

"ธนาคาร" หมายความว่า ธนาคารอาคารสงเคราะห์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้กรมบัญชีกลางฝากเงินงบประมาณทั้งหมดที่ได้รับในโครงการไว้กับธนาคาร และให้ธนาคารกำหนดดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากดังกล่าวในอัตราเดียวกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ของส่วนราชการจนกว่าธนาคารจะปล่อยเงินกู้ให้แก่ข้าราชการ

ในการปล่อยเงินกู้ตามโครงการให้แก่ข้าราชการ ให้ธนาคารนำเงินของธนาคารออกให้กู้ทั้งจำนวน

อัตราดอกเบี้ยที่ผู้กู้ต้องชำระให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังและธนาคารร่วมกันกำหนด

มาตรา ๕ เงินกู้ตามโครงการ ข้าราชการจะต้องนำไปใช้เพื่อซื้อที่ดินพร้อมอาคารหรือห้องชุดเพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัย หรือเพื่อปลูกสร้างอาคารที่อยู่อาศัยบนที่ดินของตนเองเท่านั้น

มาตรา ๖ ให้กระทรวงการคลังจัดสรรเงินงบประมาณที่ได้รับตามโครงการให้แก่ส่วนราชการต่างๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗ ผู้มีสิทธิกู้เงินตามโครงการ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการซึ่งรับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง เว้นแต่อยู่ระหว่างการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยแห่งแรกและทำสัญญากู้เงินนั้นภายในหกเดือนนับแต่วันรับโอนกรรมสิทธิ์หรือวันเข้าอยู่อาศัย แล้วแต่กรณี

(๓) ได้รับการคัดเลือกจากส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการนั้นเห็นสมควรกำหนด

ให้ส่วนราชการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้มีสิทธิกู้เงินตามโครงการโดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเดือนร้อนของข้าราชการผู้นั้น ประโยชน์ที่ข้าราชการผู้นั้นกระทำให้แก่ทางราชการและการใช้จ่ายเงินจากโครงการนี้ให้เกิดประโยชน์แก่ข้าราชการ และส่วนราชการนั้นมากที่สุด

มาตรา ๘ ข้าราชการผู้ใดใช้สิทธิกู้เงินตามโครงการแล้ว ไม่มีสิทธิที่จะขอกู้เงินตามโครงการอีก

มาตรา ๙ วงเงินที่จะให้ข้าราชการแต่ละรายกู้ตามโครงการนี้ให้เป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด และต้องไม่เกินวงเงินดังต่อไปนี้

ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๑ - ๓ หรือเทียบเท่า	ไม่เกิน	๓๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๔ หรือเทียบเท่า	ไม่เกิน	๔๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๕ หรือเทียบเท่า	ไม่เกิน	๕๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๖ หรือเทียบเท่า	ไม่เกิน	๖๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๗ หรือเทียบเท่า	ไม่เกิน	๗๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ หรือเทียบเท่า	ไม่เกิน	๘๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๙ หรือเทียบเท่า	ไม่เกิน	๙๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ - ๑๑ หรือเทียบเท่า	ไม่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ ระยะเวลาผ่อนชำระเงินกู้ให้เป็นไปตามที่ธนาคารกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๑ ผู้กู้เงินตามโครงการจะต้องชดใช้เงินส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้กับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปกติคืนให้แก่ทางราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ออกจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใดภายในเจ็ดปีนับแต่วันทำสัญญากู้เงิน

(๒) พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุภายในห้าปีนับแต่วันทำสัญญากู้เงิน

การชดใช้เงินส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้กับอัตราดอกเบี้ยปกติตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้กู้เงินตามโครงการออกจากราชการ

(๑) หากผ่อนชำระเงินกู้มาแล้วเป็นเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้ผู้กู้เงินนั้นมีสิทธิผ่อนชำระเงินกู้ต่อไปโดยเสียดอกเบี้ยในอัตราเดิมตามที่ได้กำหนดไว้ในสัญญากู้เงินตามโครงการ

(๒) หากผ่อนชำระเงินกู้มาแล้วเป็นเวลาไม่ถึงสิบปี ไม่ว่าจะเป็นผู้กู้เงินซึ่งจะต้องชดใช้เงินส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้กับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปกติคืนให้แก่ทางราชการตามมาตรา ๑๑ หรือไม่ให้ผู้กู้เงินนั้นมีสิทธิผ่อนชำระเงินกู้ต่อไป โดยเสียดอกเบี้ยในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปกตินับแต่วันถัดจากวันที่ออกจากราชการ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้กู้เงินตามโครงการถึงแก่ความตายก่อนที่จะผ่อนชำระเงินกู้ตามโครงการหมดสิทธิและหน้าที่ของผู้ของกู้เงินตามโครงการจะตกทอดไปยังทายาทเพียงใดให้เป็นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๔ กรณีตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๙ ตอนที่ ๑๖ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕

พระราชกฤษฎีกา
ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒[๑] พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒

มาตรา ๔[๒] ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือบุตรหรือมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒ สำหรับบุตรที่เกิดก่อนวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรดังกล่าวครั้งเดียวเต็มจำนวน โดยให้คำนวณในอัตราเดือนละห้าสิบบาทคูณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่จนถึงวันที่บุตรนั้นมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ง่บาทคูงบาทคูณลวยระยะเวลนออยูจาอยูจ่ว

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจแล้ว สมควรยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

[๓]ในพระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การจ่ายเงินช่วยเหลือบุตรให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่ยังคงมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวอยู่ตามพระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นรายเดือนๆ ละห้าสิบบาทต่อบุตรหนึ่งคนจนกว่าบุตรนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์แต่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรสหรือตายลงก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ทำให้ต้องมีการตั้งงบประมาณสำหรับเงินช่วยเหลือบุตรทุกปี และส่วนราชการต้องควบคุมตรวจสอบการจ่ายเงินทุกเดือน ดังนั้นเพื่อเป็นการลดภาระในการดำเนินการของส่วนราชการ สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายเงินช่วยเหลือบุตรโดยกำหนดให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำดังกล่าวได้รับเงินช่วยเหลือบุตรครั้งเดียวเต็มจำนวนแทนการได้รับเป็นรายเดือน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

---

[๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๘๒ ก/ หน้า ๑/๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕

[๖] มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

[๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒/ ตอนที่ ๑๒๗ ก/หน้า ๔๑/๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘

ระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการ
เกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑

เพื่ออนุวัติมาตรา ๔ วรรค ๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑ กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตรไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑"

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๕๐๒/ว. ๑๓๘๒๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๗ เรื่อง วิธีการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการและลูกจ้างประจำ

บรรดาคำสั่งและระเบียบอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

การยื่นขอเบิกเงิน

ข้อ ๔ ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรยื่นใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตร (ตามแบบ บก.-ชล.๗) ต่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๗ พร้อมหลักฐานประกอบ ดังนี้

(๑) หลักฐานแสดงการเกิด ได้แก่ สูติบัตร

(๒) หลักฐานแสดงการมีชีวิตอยู่ ได้แก่ ทะเบียนบ้าน

(๓) หลักฐานแสดงการเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ ใบสำคัญการสมรส หรือหลักฐานการรับรองบุตร หรือคำพิพากษาของศาล แล้วแต่กรณี (ในกรณีมารดาเป็นผู้ใช้สิทธิขอเบิกเงินไม่ต้องมีหลักฐานตามข้อนี้)

(๔) กรณีขาดจากการสมรส หลักฐานแสดงการขาดจากการสมรส ได้แก่ มรณบัตร ใบสำคัญการหย่า คำพิพากษาของศาล หรือหลักฐานแสดงการแยกกันอยู่ (ตามแบบ บก.-ชล.๘) แล้วแต่กรณี (หลักฐานข้อนี้ใช้ในกรณีบิดาเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำหรือมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรจากราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่มารดาเป็นผู้ใช้สิทธิขอเบิก)

หลักฐานตามข้อ (๑) - (๔) จะใช้ต้นฉบับหรือสำเนา หรือภาพถ่ายจากต้นฉบับซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบลงลายมือชื่อรับรองก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรถึงแก่กรรม ให้คู่สมรสหรือผู้จัดการมรดก (กรณีไม่มีคู่สมรส) เป็นผู้ยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือบุตรแทนผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตร

ข้อ ๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๗ ได้ตรวจสอบใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตรแล้ว เห็นว่าผู้เบิกเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตรก็ให้ลงลายมือชื่อรับรองในใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตรนั้นแล้วเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติต่อไป

การรับรองการใช้สิทธิ

ข้อ ๗ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิ

(๑) ส่วนราชการส่วนกลาง ให้เลขานุการรัฐมนตรี เลขานุการกรม ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เป็นผู้มีอำนาจรับรองใช้สิทธิสำหรับข้าราชการตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ ๔ หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำในสังกัด แล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

(๒) ส่วนราชการส่วนกลาง แต่มีหน่วยงานตั้งอยู่ในภูมิภาค หรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๔ เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของข้าราชการตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ ๔ หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำในหน่วยงานนั้น

สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน หรือดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองกรใช้สิทธิของตนเอง

(๓) ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดในจังหวัดหรือในอำเภอเป็นผู้รับรองการใช้สิทธิ สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าระดับ ๔ หรือเทียบเท่า หรือลูกจ้างประจำแล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

(๔) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม และกรมตำรวจ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี และพันตำรวจตรีขึ้นไป เป็นผู้รับรองการใช้สิทธิของข้าราชการที่มียศต่ำกว่าหรือลูกจ้างประจำในหน่วยงานนั้น

สำหรับข้าราชการที่มียศตั้งแต่พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรีขึ้นไป ให้มีอำนาจรับรองการใช้สิทธิของตนเอง

การขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน

ข้อ ๘ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร

(๑) ส่วนราชการส่วนกลาง ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ หรือเทียบเท่า หรือผู้ที่ยศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโท ขึ้นไป

(๒) ส่วนราชการส่วนกลาง แต่มีหน่วยงานตั้งอยู่ในภูมิภาค หรือแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมจะมอบหมายให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานนั้นก็ได้

(๓) ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเป็นผู้อนุมัติ

การขอเพิ่ม-ลด-และการบอกเลิกการใช้สิทธิรับเงินช่วยเหลือบุตร

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิรับเงินช่วยเหลือบุตร ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตร แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาตาม ข้อ ๗ (ตามแบบ บก.-ชล.๙) ทั้งนี้ เว้นแต่การเปลี่ยนแปลงเนื่องมาจากบุตรคนที่สามหรือบุตรคนสุดท้ายอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ซึ่งจะไม่มีการขอใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตรอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อไปอีก

ข้อ ๑๐ การแจ้งการเปลี่ยนแปลงซึ่งทำให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเพิ่มขึ้นจากที่เคยมีสิทธิได้รับอยู่เดิม ให้ส่งหลักฐานที่กำหนดในข้อ ๔ ไปพร้อมกับคำขอเปลี่ยนแปลงการขอรับเงินช่วยเหลือบุตร

การควบคุมการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตร

ข้อ ๑๑ ให้ส่วนราชการซึ่งเป็นผู้เบิกเงินช่วยเหลือบุตรให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำจัดทำบัตรคุมเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการและลูกจ้างประจำแต่ละรายที่ขอใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตรเพื่อทราบจำนวนเงินที่มีสิทธิ การเปลี่ยนแปลงเพิ่มลด หรือหมดสิทธิ (ตามแบบ บก.-ชล.๑๐)

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรย้ายหรือโอนไปประจำต่างสังกัดผู้เบิกเงิน ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเงินเดิมทำหนังสือรับรองการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตร (ตามแบบ บก.-ชล. ๑๑) ส่งให้ส่วนราชการผู้เบิกเงินใหม่ของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น พร้อมกับส่งบัตรคุมเงินช่วยเหลือบุตรของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้นั้น ไปให้ส่วนราชการผู้เบิกเงินใหม่เพื่อใช้เป็นหลักฐานคุมการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตรต่อไป ส่วนใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตรและหลักฐานต่างๆ ประกอบกับใบขอรับเงินช่วยเหลือบุตรในส่วนราชการผู้เบิกเงินเดิมเก็บไว้

การเบิกเงินช่วยเหลือบุตร

ข้อ ๑๓ การเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตรให้ส่วนราชการวางฎีกาชำระเงินตรงขอเบิกเงินกับกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ ซึ่งเป็นสำนักเบิกเงินเดือนแล้วแต่กรณี จากเงินงบกลาง รายการเงินช่วยเหลือข้าราชการ โดยใช้รหัสหน่วยงานของส่วนราชการผู้เบิกรหัสบัญชีย่อย ๙๗๐ และเขียนในช่องประเภทรายจ่ายหลังฎีกาว่า "เงินช่วยเหลือบุตร"

ข้อ ๑๔ การเบิกเงินกับสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอ ให้เบิกได้โดยไม่ต้องขอโอนเงินจัดสรร

ข้อ ๑๕ การวางฎีกาเงินช่วยเหลือบุตรให้วางฎีกาภายในวันที่ ๑๕ ของเดือน และให้จ่ายในวันเดียวกับวันจ่ายเงินเดือน

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่บิดาเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ หรือเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรจากราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ฝ่ายมารดาเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินช่วยเหลือบุตร ให้ส่วนราชการที่เบิกเงินแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายบิดาทราบด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตรถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ระงับการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตรไว้จนกว่าคดีหรือกรณีถึงที่สุด ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือในระหว่างให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้จ่ายเงินช่วยเหลือบุตรย้อนหลังจนถึงเดือนที่ทางราชการระงับการจ่าย

ข้อ ๑๘ ในกรณีส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑
(ลงชื่อ) **สุพัฒน์ สุธาธรรม**
(นายสุพัฒน์ สุธาธรรม)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(แบบ บก.-ชล.๗)

แบบขอรับเงินช่วยเหลือบุตร

๑. คำขอรับเงินช่วยเหลือบุตร

☐ ข้าราชการ

๑.๑ ข้าพเจ้า.....เป็น..... ☐ ลูกจ้างประจำ

ตำแหน่ง.....สังกัด.....จังหวัด.....

มีบุตรอยู่ในเกณฑ์ได้รับเงินช่วยเหลือบุตรตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑

จำนวน.....คน คือ

(๑) บุตรคนที่ ๑ ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) บุตรคนที่ ๒ ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๓) บุตรคนที่ ๓ ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

บุตรที่เกิดก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒

(๔) บุตรคนที่ ๔ ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๕) บุตรคนที่ ๕ ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

จึงขอรับเงินช่วยเหลือบุตร เดือนละ.....บาท (.....)

ตั้งแต่เดือน.....พ.ศ.....ไม่เกินเดือน.....พ.ศ.....

๑.๒ ได้แนบหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา คือ

(๑) ..... จำนวน.....ฉบับ

(๒) ..... จำนวน.....ฉบับ

(๓) ..... จำนวน.....ฉบับ

(๔) ..... จำนวน.....ฉบับ

๑.๓ ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

(๑) บุตรของข้าพเจ้าข้างต้นอยู่ในอำนาจปกครองของข้าพเจ้า และไม่เป็นบุตรบุญธรรมหรือไม่เป็นผู้บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หรือไม่เป็นผู้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับบุตรตามระเบียบว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

(๒) บิดาของบุตรข้าพเจ้าชื่อ.....

☐ ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ หรือไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือสำหรับบุตรจากรัฐวิสาหกิจหรือจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือจากหน่วยงานอื่นของรัฐ

☐ เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือสำหรับบุตรจาก

☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ ราชการส่วนท้องถิ่น ☐ หน่วยงานอื่นของรัฐ

ชื่อหน่วยงาน.....จังหวัด.....

แต่ได้หย่าขาดจากกันหรือแยกกันอยู่ และบุตรอยู่ในอำนาจปกครองของข้าพเจ้า

(ลงชื่อ) .....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

(ผู้มีอำนาจอนุมัติ)

เสนอ.....

ข้าพเจ้า .....ตำแหน่ง.....

ได้ตรวจคำขอเบิกเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการหรือลูกจ้างประจำฉบับนี้แล้ว ขอรับรองว่าผู้เบิกมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

จำนวน .....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน.....พ.ศ.....ไม่เกินเดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

๓. คำอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามที่ผู้บังคับบัญชารับรอง

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

หมายเหตุ ๑. ชื่อบุตรให้กรอกเรียงตามลำดับอายุจากมากไปหาน้อย

๒. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ของข้อความที่ใช้

(แบบ บก.-ชล.๙)

แบบคำขอเปลี่ยนแปลงการขอรับเงินช่วยเหลือบุตร
(ครั้งที่.....)

๑. คำขอเพิ่ม-ลด-บอกเลิก

เขียนที่ .....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ตามที่ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ได้รับเงินช่วยเหลือบุตร จำนวน.....คน เป็นเงิน.....บาท ตั้งแต่เดือน .....

พ.ศ..... นั้น

ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนแปลงการขอรับเงินช่วยเหลือบุตร ดังนี้

เพิ่ม บุตรคนที่.....ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

บุตรคนที่.....ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เนื่องจาก ☐ บุตรเกิดเพิ่มขึ้น

☐ ได้จดทะเบียนรับรองเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย

☐ ได้กลับมาอยู่ในอำนาจปกครองของข้าพเจ้า

☐ ทดแทนบุตรคนที่.....ซึ่งถึงแก่กรรม

☐ .....

ลด บุตรคนที่.....ชื่อ.....

บุตรคนที่.....ชื่อ.....

เนื่องจาก ☐ ได้หย่าขาดจากกันหรือแยกกันอยู่ และบุตรไม่อยู่อำนาจปกครองของข้าพเจ้า

☐ ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับบุตรตามระเบียบว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

☐ .....

บอกเลิก บุตรคนที่.....ชื่อ.....

เนื่องจาก ☐ ถึงแก่กรรม

☐ บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

☐ .....

จึงรวมเป็นบุตรที่ข้าพเจ้าขอรับเงินช่วยเหลือบุตรทั้งสิ้นจำนวน.....คน เป็นเงิน.....บาท (.....)
ตั้งแต่เดือน.....พ.ศ.....ไม่เกินเดือน.....พ.ศ.....
ได้แนบหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาคือ

(๑) .....จำนวน.....ฉบับ .....

(๒) .....จำนวน.....ฉบับ .....

(๓) .....จำนวน.....ฉบับ .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบุตรที่เพิ่มขึ้นอยู่ในอำนาจปกครองของข้าพเจ้า และไม่เป็นบุตรบุญธรรมหรือไม่เป็นผู้บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หรือไม่เป็นผู้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับบุตรตามระเบียบว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษ สำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

(ลงชื่อ) .....

(.....)

๒. คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

เสนอ.....(ผู้มีอำนาจอนุมัติ)

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง .....

ได้ตรวจคำขอเปลี่ยนแปลงการขอรับเงินช่วยเหลือบุตรข้าราชการหรือลูกจ้างประจำฉบับนี้แล้ว ขอรับรองว่าผู้เบิกมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ จำนวน.....บาท (.....)
ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน.....พ.ศ.....ไม่เกินเดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ) .....

(.....)

๓. คำอนุมัติ

อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามที่ผู้บังคับบัญชารับรอง

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

หมายเหตุ : ในกรณีขอลดจำนวนบุตรหรือขอยกเลิกการขอเบิกเงินช่วยเหลือบุตรไม่ต้องมีเอกสารแนบ

บัตรคุมเงินช่วยเหลือบุตร

ส่วนราชการ.....กอง/จังหวัด.....

ชื่อ..... ☐ ข้าราชการ

☐ ลูกจ้างประจำ

ครั้งที่	จำนวนเงินที่มีสิทธิรับ	เดือน ปี ที่มีสิทธิรับเงินช่วยเหลือ	หลักฐานการขออนุมัติ	หมายเหตุ
๑	.....	เริ่มจ่ายตั้งแต่เดือน..... พ.ศ. ..... ไม่เกิน เดือน..... พ.ศ.	ลงวันที่.....เดือน ..... พ.ศ.	
๒	.....	เริ่มจ่ายตั้งแต่เดือน..... พ.ศ. ..... ไม่เกิน เดือน..... พ.ศ. ..... ฯลฯ	ลงวันที่.....เดือน ..... พ.ศ.	

(แบบ บก.-ชล.๑๑)

หนังสือรับรองการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตรครั้งสุดท้าย

ที่...../..... ส่วนราชการ.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง รับรองการจ่ายเงินช่วยเหลือบุตร

เรียน .....

หนังสือสำคัญฉบับนี้ แสดงว่า .....

☐ ข้าราชการ

☐ ลูกจ้างประจำ.....ระดับ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....จังหวัด .....มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือบุตร

จำนวน..... คน คือ

(๑) บุตรคนที่.....ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) บุตรคนที่.....ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๓) บุตรคนที่.....ชื่อ.....อายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เป็นเงินเดือนละ.....บาท (.....) และได้เบิกเงินช่วยเหลือบุตร

ครั้งสุดท้าย ประจำเดือน.....พ.ศ.....ไปจาก.....แล้ว

ขอแสดงความนับถือ (อย่างสูง)

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัตินอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖

บรรดาข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐทั้งในราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการฝ่ายอัยการประเภทข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ และข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

"เงินตอบแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ข้าราชการที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติโดยลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานในที่ตั้งสำนักงานและได้ปฏิบัติงานนั้นนอกเวลาราชการในที่ตั้งสำนักงาน หรือโดยลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานและได้ปฏิบัติงานนั้นนอกเวลาราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือโดยลักษณะงานปกติต้องปฏิบัติงานในลักษณะเป็นผลัดหรือกะ และได้ปฏิบัติงานนั้นนอกผลัดหรือกะของตน

"เวลาราชการ" หมายความว่า เวลาระหว่าง ๐๘.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ น. ของวันทำการ และให้หมายความรวมถึงช่วงเวลาอื่นที่ส่วนราชการกำหนดให้ข้าราชการในสังกัดปฏิบัติงานเป็นผลัดหรือกะหรือเป็นอย่างอื่นด้วย

"วันทำการ" หมายความว่า วันจันทร์ถึงวันศุกร์และให้หมายความรวมถึงวันทำการที่ส่วนราชการกำหนดเป็นอย่างอื่นด้วย

"วันหยุดราชการ" หมายความว่า วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ที่ส่วนราชการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และให้หมายความรวมถึงวันหยุดราชการประจำปีหรือวันหยุดพิเศษอื่นๆ ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นวันหยุดราชการนอกเหนือจากวันหยุดราชการประจำปี

"การปฏิบัติงานเป็นผลัดหรือกะ" หมายความว่า การปฏิบัติงานประจำตามหน้าที่ของข้าราชการในส่วนราชการนั้นๆ ซึ่งจัดให้มีการปฏิบัติงานผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงานดังกล่าวถือเป็นเวลาราชการของข้าราชการผู้นั้น ทั้งนี้ การปฏิบัติงานในผลัดหรือกะหนึ่งๆ ต้องมีเวลาไม่น้อยกว่าแปดชั่วโมง โดยรวมเวลาหยุดพัก

ข้อ ๕ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยให้พิจารณาเฉพาะช่วงเวลาที่จำเป็นต้องอยู่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในครั้งนั้นๆ เพื่อประโยชน์ของงานราชการเป็นสำคัญ และให้คำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับระบบและวิธีการจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ

กรณีที่มีราชการจำเป็นเร่งด่วนต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยยังไม่ได้รับอนุมัติตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการขออนุมัติจากผู้มีอำนาจโดยไม่ชักช้า และให้แจ้งเหตุแห่งความจำเป็นที่ไม่อาจขออนุมัติก่อนได้

ข้อ ๖ กรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทน เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการก่อนการเดินทาง เมื่อการเดินทางไปราชการนั้นเสร็จสิ้นและกลับถึงที่ตั้งสำนักงานในวันใด หากจำเป็นต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันนั้น ให้เบิกเงินตอบแทนได้

ข้อ ๗ การเบิกเงินตอบแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

๗.๑ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันทำการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนได้ไม่เกินวันละสี่ชั่วโมงในอัตราชั่วโมงละห้าสิบบาท

๗.๒ การปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนได้ไม่เกินวันละเจ็ดชั่วโมงในอัตราชั่วโมงละหกสิบบาท

๗.๓ กรณีมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานซึ่งเป็นภารกิจหลักของหน่วยงานเป็นครั้งคราวหรือเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่มอบหมายให้หน่วยงานปฏิบัติ โดยมีกำหนดระยะเวลาแน่นอนและมีลักษณะเร่งด่วน เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือประโยชน์สาธารณะ หัวหน้าส่วนราชการอาจสั่งการให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการติดต่อกันโดยให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทน เป็นรายครั้งไม่เกินครั้งละเจ็ดชั่วโมง ในอัตราชั่วโมงละหกสิบบาท

๗.๔ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหลายช่วงเวลาภายในวันเดียวกัน ให้นับเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทุกช่วงเวลารวมกัน เพื่อเบิกเงินตอบแทนสำหรับวันนั้น

๗.๕ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นของทางราชการสำหรับการปฏิบัติงานนั้นแล้ว ให้เบิกได้ทางเดียว

ข้อ ๘ การปฏิบัติงานดังต่อไปนี้ ไม่อาจเบิกเงินตอบแทนได้

๘.๑ การอยู่เวรรักษาการณ์ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติหรือตามระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการไม่มีสิทธิเบิกเงินตอบแทน

๘.๒ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการไม่เต็มจำนวนชั่วโมง

ข้อ ๙ การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้ปฏิบัติดังนี้

๙.๑ กรณีมีผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการร่วมกันหลายคน ให้ผู้ปฏิบัติงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รับรองการปฏิบัติงาน หากเป็นการปฏิบัติงานเพียงลำพังคนเดียวให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นเป็นผู้รับรอง

๙.๒ ให้รายงานผลการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๕ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๐ หลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้เป็นไปตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด หรือตามที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๑๑ การเบิกจ่ายเงินตอบแทนที่นอกเหนือหรือแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๒ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่ยังมิได้เบิกจ่ายเงินตอบแทนก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖ หรือตามที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๓ **ข้อ ๑๓** ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **ปรีดิยาธร เทวกุล**

(ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๑ ง วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐

(ครุฑ)

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๙.๖/ว. ๔๖ กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กท ๑๐๔๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เรื่อง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

ด้วยกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้กำหนดระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป ประเภท ง. เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๑ ง วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐) นั้น

กรมบัญชีกลางเห็นสมควรแจ้งเวียนให้ส่วนราชการได้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป พร้อมนี้ได้แนบแบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง ระเบียบฯ และแบบหลักฐานการเบิกจ่ายฯ ได้นำลงเว็บไซต์ www.cgd.go.th เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **ปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์**

(นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง
กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร
โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๙๘๔
www.cgd.go.th

หลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

ส่วนราชการ.....(๑).....ประจำเดือน.....(๒).....พ.ศ.....

ลำดับที่ (๓)	ชื่อ (๔)	วันที่ปฏิบัติงาน (๕)	รวมเวลาปฏิบัติงาน (๖)		จำนวนเงิน (๗)	วัน เดือน ปี ที่รับเงิน (๘)	ลายมือชื่อ ผู้รับเงิน (๙)	หมายเหตุ (๑๐)
			วันปกติ (ชั่วโมง)	วันหยุด (ชั่วโมง)				
		รวม						

รวมเงินจ่ายทั้งสิ้น (ตัวอักษร) .....(๑๑).....

ขอรับรองว่า ผู้มีรายชื่อข้างต้นปฏิบัติงานนอกเวลาจริง

ลงชื่อ.....(๑๒)..... ผู้รับรองการปฏิบัติงาน

ลงชื่อ.....(๑๓)..... ผู้จ่ายเงิน

หมายเหตุ ส่วนราชการสามารถเพิ่มเติมรายละเอียดอื่นๆ ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

คำอธิบายวิธีการลงรายการ
หลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

การลงรายการในหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) "ส่วนราชการ"	ให้แสดงชื่อส่วนราชการที่จ่ายเงินตอบแทน
(๒) "ประจำเดือน.....พ.ศ....."	ให้แสดงว่าเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่จ่ายเป็นเงินตอบแทนประจำเดือน พ.ศ. ใด
(๓) "ลำดับที่"	ให้แสดงเลขลำดับที่จ่ายเงินตอบแทน
(๔) "ชื่อ"	ให้แสดงชื่อและนามสกุล ของผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ
(๕) "วันที่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ"	ให้แสดงว่าได้ปฏิบัติงานในวันใด ตั้งแต่เวลาใด ถึงเวลาใด โดยให้ลงเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาในช่องวันที่ปฏิบัติงาน เช่น ปฏิบัติงานนอกเวลาเป็นเวลา ๒ ชั่วโมง ในวันที่ ๑ เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๘.๓๐ น. ก็ให้แสดงในช่องวันที่ ๑ เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๘.๓๐ น. หรือกรณีผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวอยู่ปฏิบัติงาน ในวันหยุดราชการไม่เกินวันละ ๗ ชั่วโมง หรือกรณีผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวอยู่ปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวหรือตามนโยบายของรัฐบาล เบิกได้ไม่เกินวันละ ๗ ชั่วโมง
(๖) "รวมเวลาปฏิบัติงาน"	ให้แสดงจำนวนวันที่ปฏิบัติงานนอกเวลาทั้งสิ้น โดยให้แยกว่าวันปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันทำการให้คิดเป็นรายชั่วโมง ซึ่งเบิกได้ไม่เกินวันละ ๔ ชั่วโมง ให้ลงในช่อง "วันปกติ" หรือ ปฏิบัติงานในวันหยุดราชการการปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวหรือตามนโยบายของรัฐบาล ให้คิดเป็นรายชั่วโมงเบิกได้ไม่เกินวันละ ๗ ชั่วโมง ให้ลงในช่อง "วันหยุด"
(๗) "จำนวนเงิน"	ให้แสดงจำนวนเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทั้งสิ้นที่ต้องจ่าย
(๘) "วัน เดือน ปี ที่รับเงิน"	ให้ผู้รับเงิน ลงวันเดือนปีที่รับเงิน
(๙) "ลายมือชื่อผู้รับเงิน"	ให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงิน
(๑๐) "หมายเหตุ"	ให้บันทึกรายการอื่นๆ ที่จำเป็น
(๑๑) "รวมเงินจ่ายทั้งสิ้น"	ให้แสดงจำนวนเงินที่จ่ายตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทั้งสิ้นด้วยตัวอักษร
(๑๒) "ลงชื่อ.....ผู้รับรองการปฏิบัติงาน"	ให้ผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รับรองการปฏิบัติงาน
(๑๓) "ลายมือชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน"	ให้ผู้จ่ายเงินลงลายมือชื่อ

(ครุฑ)

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๙.๖/ว. ๔๓๖ กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กท ๑๐๔๐๐

๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ซ้อมความเข้าใจวิธีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

เรียน

อ้างถึง ๑. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

๔. ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ เรื่อง ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของพนักงานราชการ (ฉบับที่ ๓)

ตามที่กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้กำหนดระเบียบที่อ้างถึง ๑ ให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติแล้วนั้น เนื่องจากยังมีส่วนราชการจำนวนมากที่มีความเข้าใจไม่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายเงินตอบแทนดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้ส่วนราชการมีความเข้าใจที่ชัดเจนและการถือปฏิบัติเป็นไปอย่างถูกต้อง จึงเห็นสมควรซ้อมความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑. ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ ข้อ ๔ กำหนดบทนิยามของผู้ที่มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการไว้เฉพาะข้าราชการ สำหรับบุคลากรของส่วนราชการประเภทอื่นๆ ได้แก่ ลูกจ้างของทางราชการและพนักงานราชการ สามารถเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการได้ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑.๑ ลูกจ้างของส่วนราชการ

ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าจ้างของลูกจ้างของส่วนราชการ (ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณ)

โดยสรุปได้ว่า ในกรณีลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติหรือปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ การเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุโลม

ดังนั้น สิทธิการได้รับเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการของลูกจ้างของส่วนราชการ จึงต้องถือปฏิบัติตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ ซึ่งเป็นการกำหนดสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ลูกจ้างของส่วนราชการจะได้รับจากทางราชการไว้เป็นการเฉพาะ สำหรับวิธีการเบิกจ่ายเงินให้นำหลักเกณฑ์และอัตราเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาถือปฏิบัติโดยอนุโลมตามนัยระเบียบที่อ้างถึง ๒ กำหนด

อนึ่ง กรณีลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างจากเงินนอกงบประมาณ เช่น เงินรายได้ เงินบำรุง เป็นต้น หากต้องเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้กับบุคคลดังกล่าวต้องเบิกจ่ายจากเงินนอกงบประมาณ ซึ่งเป็นแหล่งเงินเดียวกับเงินที่จ่ายค่าจ้าง โดยนำหลักเกณฑ์และอัตราการเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาอนุโลมใช้ได้เช่นกัน

๑.๒ พนักงานราชการ

สำหรับสิทธิในการได้รับเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการของพนักงานราชการ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของระเบียบที่อ้างถึง ๓ และประกาศที่อ้างถึง ๔ ซึ่งได้กำหนดสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่พนักงานราชการจะได้รับจากทางราชการไว้เป็นการเฉพาะ

๒. ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ ข้อ ๖ กำหนดให้ข้าราชการที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทน เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการก่อนการเดินทาง เมื่อการเดินทางนั้นเสร็จสิ้นและกลับถึงที่ตั้งสำนักงานในวันใด หากจำเป็นต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันนั้นให้เบิกเงินตอบแทนได้ ดังนั้น การปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ จึงต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิที่จะได้รับจากการได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการไว้เป็นการเฉพาะ และไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ในระหว่างเวลาการเดินทางไปราชการตามข้อ ๖ ของระเบียบฯ เว้นแต่ได้รับอนุมัติ ให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการก่อนการเดินทาง โดยเมื่อการเดินทางนั้นเสร็จสิ้นและกลับถึง ที่ตั้งสำนักงานแล้ว หากจำเป็นต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้เบิกเงินตอบแทนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **ปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์**

(นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง
กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร
โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๙๘๔
โทรสาร ๐ ๒๒๗๓ ๙๖๐๙
www.cgd.go.th

(ครุฑ)

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๒๐๕.๒/ว. ๑๓๓ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๕ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ขอทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานสำหรับผู้อยู่เวรรักษาการณ์

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๘๐ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๐๒/๓๓๕๒๘ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗

ตามที่ได้ยืนยันมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๖ อนุมัติให้ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการที่อยู่เวรรักษาการณ์มีสิทธิเบิกจ่ายค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์และอัตราตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวในเรื่องเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานสำหรับผู้อยู่เวรรักษาการณ์ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ ลงมติเห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๖ เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานสำหรับผู้อยู่เวรรักษาการณ์ โดยให้ถือว่าการอยู่เวรรักษาการณ์เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ตามปกติตามหลักการเดิมและหากส่วนราชการใดได้เบิกจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้อยู่เวรรักษาการณ์ไปก่อนวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ยกเลิกการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการอยู่เวรรักษาการณ์ให้ถือว่าถูกต้อง หากส่วนราชการใดยังไม่มีการเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้อยู่เวรรักษาการณ์ก็ให้ระงับการจ่ายค่าตอบแทนดังกล่าว สำหรับการจะช่วยเหลือหรือให้สวัสดิการแก่ผู้อยู่เวรรักษาการณ์ในเรื่องอื่นใดหรือไม่ อย่างไร ให้กระทรวงการคลังรับไปศึกษาต่อไป

จึงเรียนยืนยันและและขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **วิษณุ เครืองาม**

(นายวิษณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองประมวลและติดตามผลมติคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐-๒๒๘๒-๗๑๙๓ โทรสาร ๐-๒๒๘๒-๔๐๔๕

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๒๙

๓.๒ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๔๕๔๔๗ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๒๙

๓.๓ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/ว ๑๑๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๒

๓.๔ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๔๑ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๕

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ตามระเบียบนี้ ให้จ่ายเฉพาะกรณีไม่มีสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และหรือค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เว้นแต่กรณีการขนย้ายเงินคงคลังในหมวด ๔

ข้อ ๕ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ

ข้อ ๖ ให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งสำเนาหนังสือส่งตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือสำเนาคำสั่งการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ไปให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ตรวจสอบพร้อมงบเดือน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ การจ่ายเงินนอกเหนือจากระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๘ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามอารักขา

ข้อ ๙ เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามอารักขา หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ติดตามอารักขานายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง ชาวต่างประเทศที่เป็นประมุขแห่งรัฐ ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศหรือบุคคลที่ราชการเห็นสมควรให้มีการอารักขา

ข้อ ๑๐ การขอเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามอารักขา ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลที่ต้องการให้อารักขา โดยพิจารณาตามโอกาสและจำนวนที่เหมาะสม

ข้อ ๑๑ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ในหมวดนี้ ให้จ่ายได้เฉพาะกรณีจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามอารักขาปฏิบัติงานเวลานอกเวลาราชการปกติเป็นเวลาติดต่อกันในวันหนึ่งตั้งแต่ ๓ ชั่วโมงขึ้นไป ในอัตราดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร วันหนึ่งคนละ ๑๒๐ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร วันหนึ่งคนละ ๗๕ บาท

หมวด ๒
เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาการณ์

ข้อ ๑๒ เจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาการณ์ หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เฝ้าดูแลเหตุการณ์เพื่อรักษาความปลอดภัยหรือเพื่ออำนวยความสะดวกหรือเพื่อเฝ้าสถานที่เฉพาะระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

ข้อ ๑๓ การขอเจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาการณ์ ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่เจะพิจารณาตามความจำเป็นแก่เหตุการณ์ ความเหมาะสมกับลักษณะงาน

ข้อ ๑๔ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ในหมวดนี้ ให้จ่ายได้เฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาการณ์ที่ปฏิบัติงานเป็นเวลาติดต่อกันวันหนึ่ง ตั้งแต่ ๖ ชั่วโมงขึ้นไป ในอัตราดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร วันหนึ่งคนละ ๑๒๐ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร วันหนึ่งคนละ ๗๕ บาท

หมวด ๓
เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมเงิน

ข้อ ๑๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมเงิน หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยระหว่างการเดินทางไปเบิกเงิน หรือนำเงินส่งที่ธนาคาร สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังอำเภอของส่วนราชการ

ข้อ ๑๖ การขอเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมเงิน ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาตามความจำเป็นแก่เหตุการณ์และจำนวนเงินที่จะไปรับและหรือนำไปส่ง แต่ต้องไม่เกินครั้งละ ๓ คน

ข้อ ๑๗ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ในหมวดนี้ ให้จ่ายได้เพียงวันละหนึ่งครั้ง ในอัตราดังนี้

(๑) กรณีส่วนราชการอยู่ในเขตอำเภอเดียวกันกับธนาคาร สำนักงานคลังจังหวัด สำนักงานคลังอำเภอ คนละครั้งละ ๗๕ บาท

(๒) กรณีส่วนราชการอยู่ต่างอำเภอกับธนาคาร สำนักงานคลังจังหวัด สำนักงานคลังอำเภอ คนละครั้งละ ๑๒๐ บาท

หมวด ๔
เงินรางวัลเจ้าหน้าที่ในการขนย้ายเงินคงคลัง

ข้อ ๑๘ เจ้าหน้าที่ในการขนย้ายเงินคงคลัง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ควบคุมเงิน เจ้าหน้าที่ควบคุมยานพาหนะ และพนักงานขับรถยนต์ ซึ่งได้รับคำสั่งจากทางราชการให้ร่วมเดินทางเพื่อรักษาความปลอดภัย และควบคุมการขนย้ายเงินคงคลัง

ข้อ ๑๙ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ในหมวดนี้ ให้จ่ายได้เฉพาะวันที่มีการขนย้ายเงินคงคลังเพียงคนละวันละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่การขนย้ายเงินคงคลังครั้งใดมีระยะเวลาการขนย้ายติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งวัน เศษของวันเกินกว่า ๖ ชั่วโมง ให้นับเป็นหนึ่งวัน

ข้อ ๒๐ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ในการขนย้ายเงินคงคลัง ระหว่างสำนักงานคลังจังหวัดกับธนาคารแห่งประเทศไทย กองคลังกลางกับสำนักงานคลังจังหวัด สำนักงานคลังอำเภอกับสำนักงานคลังจังหวัด สำนักงานคลังจังหวัดสงขลากับธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาหาดใหญ่ หรือระหว่างสำนักงานคลังจังหวัดให้จ่ายในอัตราดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเงิน หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมยานพาหนะ คนละครั้งละ ๓๐๐ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร เจ้าหน้าที่ควบคุมเงิน เจ้าหน้าที่ควบคุมยานพาหนะ พนักงานขับรถยนต์ คนละครั้งละ ๒๕๐

ข้อ ๒๑ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงในการขนย้ายเงินคงคลังที่มีความจำเป็นต้องใช้ตำรวจทางหลวงนำขบวนหลายชุดตามพื้นที่รับผิดชอบ หรือนำขบวนรถขนย้ายเงินคงคลังของสำนักงานคลังจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกรุงเทพฯ และหรือตำรวจกองปราบปรามที่นำขบวนการขนย้ายเงินคงคลังในกรุงเทพฯ ให้จ่ายในอัตราดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร คนละครั้งละ ๗๕ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร คนละครั้งละ ๕๐ บาท

ข้อ ๒๒ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงในการขนย้ายเงินคงคลังที่ใช้ตำรวจทางหลวงประจำรถวิทยุนำขบวนชุดเดียวถึงเขตต่อกรุงเทพฯ ให้จ่ายในอัตราดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร คนละครั้งละ ๑๕๐ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร คนละครั้งละ ๑๐๐ บาท

ข้อ ๒๓ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ในการขนย้ายเงินคงคลังระหว่างสำนักงานคลังจังหวัดกับธนาคารแห่งประเทศไทยสาขาประจำจังหวัดที่ตั้งสำนักงานคลังจังหวัด เว้นแต่การขนย้ายเงินคงคลังระหว่างสำนักงานคลังจังหวัดสงขลากับธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาหาดใหญ่ ให้จ่ายในอัตราดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเงิน หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมยานพาหนะ คนละครั้งละ ๑๐๐ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร เจ้าหน้าที่ควบคุมเงิน เจ้าหน้าที่ควบคุมยานพาหนะ พนักงานขับรถยนต์ คนละครั้งละ ๗๕ บาท

ข้อ ๒๔ การจ่ายเงินรางวัลเจ้าหน้าที่ในการขนย้ายเงินคงคลัง ระหว่างกองคลังกลางหรือกองกษาปณ์ กรมธนารักษ์ กับธนาคารแห่งประเทศไทย และระหว่างกองคลังกลางกองกษาปณ์ กรมธนารักษ์ หรือสำนักงานคลังจังหวัด กับสถานียานพาหนะหรือสถานที่จัดยานพาหนะเพื่อใช้ในการขนย้ายเงินคงคลัง ให้จ่ายในอัตราดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมยานพาหนะ คนละครั้งละ ๑๐๐ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร เจ้าหน้าที่ควบคุมเงิน เจ้าหน้าที่ควบคุมยานพาหนะ พนักงานขับรถยนต์ คนละครั้งละ ๗๕ บาท

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

(ลงชื่อ) **ไตรรงค์ สุวรรณคีรี**

(นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

*กระทรวงการคลังเวียนแจ้งให้ส่วนราชการต่างๆ ทราบ และถือปฏิบัติตามหนังสือ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๑๙๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๕

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษในสถานศึกษาของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๓ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษในสถานศึกษาของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๓

๓.๒ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓

๓.๓ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษในมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"สถานศึกษา" หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย หรือสถานศึกษาของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่จัดหลักสูตรการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

"สถาบันอุดมศึกษา" หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐที่จัดหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบเท่า แต่ไม่รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มิใช่ส่วนราชการ

"ผู้ทำการสอน" หมายความว่า บุคคลที่ทำหน้าที่สอนในสถานศึกษาหรือในสถาบันอุดมศึกษาโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากเงินงบประมาณ งบบุคลากร

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนของสถานศึกษาในสังกัดส่วนราชการอื่นนอกเหนือจากกระทรวงศึกษาธิการ หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงในสังกัดส่วนราชการอื่นซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษา ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดของสถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษานั้นขอเทียบหลักสูตรการศึกษาและระดับการสอนกับกระทรวงการคลังก่อน

การสอนพิเศษและการสอนเกินภาระงานสอนที่ได้รับการเทียบหลักสูตรและระดับการสอนจากกระทรวงการคลัง เพื่อเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนไว้แล้วก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้

ข้อ ๖ การสอนหนึ่งหน่วยชั่วโมงต้องมีเวลาไม่น้อยกว่าห้าสิบนาที

ข้อ ๗ เงินค่าสอนพิเศษและเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนตามระเบียบนี้ให้เบิกจ่ายสำหรับการสอนพิเศษและการสอนเกินภาระงานสอนในหลักสูตรปกติของสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมิใช่การสอนในหลักสูตรภาคฤดูร้อน หรือหลักสูตรเสริมพิเศษเฉพาะด้าน

อัตราค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๘ หลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอน ให้เป็นไปตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดหรือตามที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๙ การเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนที่นอกเหนือหรือแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๒
เงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษา

ข้อ ๑๑ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าสอนพิเศษในสถานศึกษาได้แก่บุคคล ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ ผู้สอนที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งประจำในสถานศึกษานั้น

๑๑.๒ ข้าราชการและลูกจ้างของสถานศึกษาซึ่งไม่มีหน้าที่ในการสอนแต่ได้รับคำสั่งให้สอนในสถานศึกษานั้น

๑๑.๓ ผู้ได้รับเชิญให้สอนในสถานศึกษาในฐานะครูพิเศษหรืออาจารย์พิเศษ

ข้อ ๑๒ ผู้ทำการสอนในสถานศึกษา หรือสถานศึกษาซึ่งเป็นสถาบันอาชีวศึกษาที่สอนครบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามบัญชีหมายเลข ๒ หรือหมายเลข ๓ ท้ายระเบียบนี้แล้วแต่กรณี ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนสำหรับหน่วยชั่วโมงที่สอนนอกเหนือจากจำนวนหน่วยชั่วโมงที่กำหนดดังกล่าว

ข้อ ๑๓ การคำนวณหน่วยชั่วโมงการสอน และการเบิกจ่ายเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนตามข้อ ๑๒ กรณีที่มีการสอนทั้งระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือมัธยมศึกษาตอนต้นในสัปดาห์เดียวกันการคำนวณหน่วยชั่วโมงสอน ให้เทียบจำนวนหน่วยชั่วโมงการสอนในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษาตอนต้นในอัตรา ๒ : ๓ ถ้ามีเศษถึงครึ่งให้นับเป็นหนึ่ง ถ้าไม่ถึงครึ่งให้ปัดทิ้ง

หมวด ๓
เงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๑๔ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าสอนพิเศษในสถาบันอุดมศึกษาได้แก่บุคคล ดังต่อไปนี้

๑๔.๑ ผู้สอนที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งประจำในสถาบันอุดมศึกษานั้น

๑๔.๒ ข้าราชการและลูกจ้างของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งไม่มีหน้าที่ในการสอนแต่ได้รับคำสั่งให้สอนในสถาบันอุดมศึกษานั้น

๑๔.๓ ผู้ได้รับเชิญให้สอนในสถาบันอุดมศึกษาในฐานะอาจารย์พิเศษ

ข้อ ๑๕ ผู้ทำการสอนในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนครบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในบัญชีหมายเลข ๔ หรือหมายเลข ๕ แนบท้ายระเบียบนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าสอนเกินภาระงานสอน สำหรับหน่วยชั่วโมงที่สอนนอกเหนือจากจำนวนหน่วยชั่วโมงที่กำหนดดังกล่าว โดยห้ามมิให้นำเวลาการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำด้านกิจการนิสิต นักศึกษา ด้านการเรียนการสอน หรือด้านการจัดทำวิทยานิพนธ์ มารวมคำนวณเป็นหน่วยชั่วโมงด้วย

ข้อ ๑๖ กรณีที่มีการสอนทั้งระดับบัณฑิตศึกษาหรือเทียบเท่า หรือระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในภาคการศึกษาเดียวกัน ให้คำนวณหน่วยชั่วโมงลดลงครึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องสอนในแต่ละระดับการศึกษาตามที่กำหนดในข้อ ๑๕ ถ้ามีเศษถึงครึ่งให้นับเป็นหนึ่ง และให้เบิกจ่ายเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนตามหน่วยชั่วโมงที่สอนในอัตราของระดับบัณฑิตศึกษาก่อนได้

ข้อ ๑๗ การสอนหลักสูตรระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา ให้ใช้หลักเกณฑ์และจำนวนหน่วยชั่วโมงสำหรับการคำนวณค่าสอนเกินภาระงานสอนตามบัญชีหมายเลข ๖ ท้ายระเบียบนี้

หมวด ๔
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ การสอนพิเศษและการสอนเกินภาระงานสอนก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังมิได้เบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษหรือค่าสอนเกินภาระงานสอน ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๒ และข้อ ๓.๓ แล้วแต่กรณี หรือตามที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑
(ลงชื่อ) **สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี**
(นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๗๑ ง วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑

บัญชีอัตราเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอน

อัตราเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษา

ลำดับที่	รายการ	อัตราชั่วโมงละ
๑.	การสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	๒๐๐ บาท
๒.	การสอนระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	๒๗๐ บาท

อัตราเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถาบันอุดมศึกษา

ลำดับที่	รายการ	อัตราชั่วโมงละ
๑.	การสอนระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๔๐๐ บาท
๒.	การสอนระดับบัณฑิตศึกษาหรือเทียบเท่า	๕๔๐ บาท
๓.	ผู้ได้รับเชิญให้สอนตามข้อ ๑๔.๓ ที่มิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการหรือพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจให้ได้รับเงินค่าสอนพิเศษเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่าของอัตราเงินค่าสอนพิเศษตาม ๑ หรือ ๒	

การสอนในสถานศึกษา
ที่ผู้ทำการสอนมีสทธิได้รับเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนสำหรับหน่วยชั่วโมง
ที่สอนนอกเหนือจากจำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งสัปดาห์

ตำแหน่งของผู้ทำการสอน	ระดับการศึกษาที่ทำการสอน	จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งสัปดาห์
๑. ผู้มีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษา (๑) ครู (๒) ครูผู้ช่วย	สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในสถานศึกษาที่ตนสังกัด	๒๐ หน่วยชั่วโมง
๒. ผู้บริหารสถานศึกษา (๑) ผู้อำนวยการสถานศึกษา (๒) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา (๓) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด	สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในสถานศึกษาที่ตนสังกัด	๑๒ หน่วยชั่วโมง
๓. ผู้มีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษาและได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ธุรการ	สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าในสถานศึกษาที่ตนสังกัด	๑๐ หน่วยชั่วโมง

การสอนในสถานศึกษาซึ่งเป็นสถาบันอาชีวศึกษา ที่ผู้ทำการสอนมีสิทธิได้รับเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนสำหรับหน่วยชั่วโมง ที่สอนนอกเหนือจากจำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งสัปดาห์

ตำแหน่งของผู้ทำการสอน	ระดับการศึกษาที่ทำการสอน	จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งสัปดาห์
๑. ผู้มีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษา (๑) ศาสตราจารย์ (๒) รองศาสตราจารย์ (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (๔) อาจารย์ (๕) ครู (๖) ครูผู้ช่วย	สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.ว.ส.) หรือประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ป.ท.ส.) ในสถาบันอาชีวศึกษาที่ตนสังกัด	ป.ว.ช. ๑๘ หน่วยชั่วโมง ป.ว.ส. ๑๕ หน่วยชั่วโมง ป.ว.ท. ๑๒ หน่วยชั่วโมง
๒. ผู้บริหาร (๑) ผู้อำนวยการสถานศึกษา (๒) ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานศึกษา (๓) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด	สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.ว.ส.) หรือประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ป.ท.ส.) ในสถาบันอาชีวศึกษาที่ตนสังกัด	ป.ว.ช. ๑๕ หน่วยชั่วโมง ป.ว.ส. ๑๒ หน่วยชั่วโมง ป.ท.ส. ๙ หน่วยชั่วโมง
๓. ผู้มีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษาและได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างานหรือหัวหน้าธุรการ	สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.ว.ส.) หรือประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ป.ท.ส.) ในสถาบันอาชีวศึกษาที่ตนสังกัด	ป.ว.ช. ๑๒ หน่วยชั่วโมง ป.ว.ส. ๑๐ หน่วยชั่วโมง ป.ท.ส. ๘ หน่วยชั่วโมง

การสอนในสถาบันอุดมศึกษา ที่ผู้ทำการสอนมีสิทธิได้รับเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนสำหรับหน่วยชั่วโมง ที่สอนนอกเหนือจากจำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งภาคการศึกษา

ตำแหน่งของผู้ทำการสอน	ระดับการศึกษาที่ทำการสอน	จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งภาคการศึกษา
๑. ตำแหน่งวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัยหรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะ (๑) ศาสตราจารย์ (๒) รองศาสตราจารย์ (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (๔) อาจารย์ หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด	สอนระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบเท่า ในสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดหรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นตามโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา	ทวิภาค ๑๕๐ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๑๒๐ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๑๐๐ หน่วยชั่วโมง
๒. ผู้บริหาร (๑) อธิการบดี (๒) รองอธิการบดี (๓) คณบดี (๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (๕) ผู้ช่วยอธิการบดี	สอนระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบเท่า ในสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด	ทวิภาค ๔๕ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๓๖ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๓๐ หน่วยชั่วโมง
๓. ผู้บริหาร (๑) รองคณบดี หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (๒) ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ. กำหนด (๓) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด	สอนระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบเท่า ในสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด	ทวิภาค ๙๐ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๗๒ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๖๐ หน่วยชั่วโมง
๔. ผู้ทำหน้าที่สอนและวิจัยหรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะ และได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ธุรการ	สอนระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบเท่า ในสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด	ทวิภาค ๑๐๕ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๘๔ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๗๐ หน่วยชั่วโมง

การสอนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนระดับมัธยมศึกษา ที่ผู้ทำการสอนมีสิทธิได้รับเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนสำหรับหน่วยชั่วโมง ที่สอนนอกเหนือจากจำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งสัปดาห์

ตำแหน่งของผู้ทำการสอน	ระดับการศึกษาที่ทำการสอน	จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งสัปดาห์
๑. ผู้มีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษา (๑) ศาสตราจารย์ (๒) รองศาสตราจารย์ (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (๔) อาจารย์ (๕) ครู (๖) ครูผู้ช่วย	สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าในสถานศึกษาที่ตนสังกัด	๒๐ หน่วยชั่วโมง
๒. ผู้บริหารสถานศึกษา (๑) อธิการบดี (๒) รองอธิการบดี (๓) ผู้อำนวยการสถานศึกษา (๔) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา (๕) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด	สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าในสถานศึกษาที่ตนสังกัด	๑๒ หน่วยชั่วโมง
๓. ผู้มีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษาและได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ธุรการ	สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าในสถานศึกษาที่ตนสังกัด	๑๐ หน่วยชั่วโมง

การสอนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ผู้ทำการสอนมีสิทธิได้รับเงินค่าสอนเกินภาระงานสอนสำหรับหน่วยชั่วโมง ที่สอนนอกเหนือจากจำนวนหน่วยชั่วโมงที่ต้องทำการสอนในหนึ่งภาคการศึกษา

ตำแหน่งของผู้ทำการสอน	ระดับการศึกษาที่ทำการสอน	จำนวนหน่วยชั่วโมง ที่ต้องทำการสอน ในหนึ่งภาคการศึกษา
๑. ตำแหน่งวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย หรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะศาสตราจารย์ (๑) รองศาสตราจารย์ (๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (๓) อาจารย์ หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด	สอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด หรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นตามโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา	ป.ว.ช. ทวิภาค ๒๘๘ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๒๑๖ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๑๘๐ หน่วยชั่วโมง ป.ว.ส. ทวิภาค ๒๔๐ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๑๘๐ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๑๕๐ หน่วยชั่วโมง
๒. ผู้บริหาร (๑) อธิการบดี (๒) รองอธิการบดี (๓) คณบดี (๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (๕) ผู้ช่วยอธิการบดี	สอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด	ป.ว.ช. ทวิภาค ๑๙๒ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๑๔๔ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๑๒๐ หน่วยชั่วโมง ป.ว.ส. ทวิภาค ๑๔๔ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๑๐๘ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๙๐ หน่วยชั่วโมง
๓. ผู้บริหาร (๑) รองคณบดี หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (๒) ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ. กำหนด (๓) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด	สอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด	ป.ว.ช. ทวิภาค ๒๔๐หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๑๘๐ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๑๕๐ หน่วยชั่วโมง ป.ว.ส. ทวิภาค ๑๙๒ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๑๔๔ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๑๒๐ หน่วยชั่วโมง
๔. ผู้ทำหน้าที่สอนและวิจัยหรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะและได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ธุรการ	สอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด	ป.ว.ช. ทวิภาค ๑๙๒ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๑๔๔ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๑๒๐ หน่วยชั่วโมง ป.ว.ส. ทวิภาค ๑๖๐ หน่วยชั่วโมง ไตรภาค ๑๒๐ หน่วยชั่วโมง จตุรภาค ๑๐๐ หน่วยชั่วโมง

(ครุฑ)

ที่ กค ๐๔๐๖.๔/ว ๒๓๑ กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กท ๑๐๔๐๐

๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษา
๒. แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถาบันอุดมศึกษา

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดระเบียบตามที่อ้างถึง และแจ้งเวียนให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามข้อ ๘ ของระเบียบดังกล่าว กำหนดให้หลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอน ให้เป็นไปตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดหรือตามที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมบัญชีกลาง ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเป็นไปอย่างถูกต้อง จึงเห็นควรกำหนดแบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอน เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงการคลังฯ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๑) ซึ่งเป็นวันที่ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ ปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **อรอนงค์ มณีกาญจน์**

(นางอรอนงค์ มณีกาญจน์)

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง

รักษาราชการแทน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร

โทร. ๐ ๒๒๗๑ ๑๔๙๔

www.cgd.go.th

หลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษา

ส่วนราชการ.....(๑).....ประจำเดือน.....(๒).....พ.ศ.....

(๓) ลำดับที่	(๔) ชื่อ - นามสกุล	(๕) ตำแหน่งผู้ทำการสอน	(๖) ระดับการสอน: มัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	(๖) ระดับการสอน: สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	(๗) จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ทำการสอนพิเศษและสอนเกินภาระงานสอน	(๘) จำนวนเงิน	(๙) ลายมือชื่อผู้รับเงิน	(๑๐) วัน/เดือน/ปีที่รับเงิน	(๑๑) หมายเหตุ

(๑๒)

รวมจำนวนเงินค่าสอนพิเศษทั้งสิ้น.....(ตัวเลข).....บาท

.....(ตัวอักษร).....บาท

(๑๓) ผู้ทำ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

(๑๔) ผู้จ่ายเงิน

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

(๑๕) ผู้รับรอง

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

(๑๖) ผู้อนุมัติ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

คำอธิบายวิธีการลงรายการหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ และค่าสอนเกินภาระงานในสถานศึกษา

การเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถานศึกษาให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำการเบิกจ่ายทำการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอน เดือนละ ๑ ครั้ง และให้ลงรายการหลักฐานการเบิกจ่าย ดังนี้

(๑) "ส่วนราชการ"	ให้แสดงชื่อส่วนราชการที่เบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ และค่าสอนเกินภาระงานสอน
(๒) "ประจำเดือน.....พ.ศ....."	เดือนและ พ.ศ. ที่ทำการเบิกจ่าย
(๓) "ลำดับที่"	เลขที่เรียงตามลำดับ
(๔) "ชื่อ - นามสกุล"	ชื่อและนามสกุลของผู้ทำการสอน
(๕) "ตำแหน่งผู้ทำการสอน"	ตำแหน่งของผู้ทำการสอน
(๖) "ระดับการสอน"	ทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อแสดงประเภทของระดับการสอน
(๗) "จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ทำการสอนพิเศษและสอนเกินภาระงานสอน"	จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ผู้ทำการสอนได้สอนเกินจากหน่วยชั่วโมงที่กำหนดตามบัญชีท้ายระเบียบที่กำหนดให้ทำการสอนต่อ ๑ สัปดาห์
(๘) "จำนวนเงิน"	จำนวนเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนที่ผู้ทำการสอนคนนั้นได้รับ
(๙) "ลายมือชื่อผู้รับเงิน"	ให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงิน
(๑๐) "วัน/เดือน/ปี ที่รับเงิน"	ให้ผู้รับเงินลงวันเดือนปีที่รับเงิน
(๑๑) "หมายเหตุ"	ให้บันทึกรายการอื่นๆ ที่จำเป็น
(๑๒) "รวมจำนวนเงิน.....(ตัวเลข) .....บาท (ตัวอักษร).....บาท"	ให้แสดงจำนวนเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนทั้งสิ้นด้วยตัวเลข และตัวอักษร
(๑๓) "ผู้ทำ"	ให้ผู้ที่ทำแบบการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนลงลายมือชื่อ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่ที่จัดทำ
(๑๔) "ผู้จ่ายเงิน"	ให้ผู้จ่ายเงิน ลงลายมือชื่อ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่ที่จ่ายเงิน
(๑๕) "ผู้รับรอง"	ให้หัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงลายมือชื่อ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่ภายหลังจากที่ตรวจสอบความถูกต้องของรายการที่ขอเบิก
(๑๖) "ผู้อนุมัติ"	ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการลงลายมือชื่อ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่ที่อนุมัติ

งมอบหมายจากหัวหมาส่วนรา
ะวันที่ที่อนุมัติ

หลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถาบันอุดมศึกษา

ส่วนราชการ.....(๑).....คณะ.....(๒).....ภาคการศึกษา.....พ.ศ.....

(๓) ลำดับที่	(๔) ชื่อ - นามสกุล	(๕) ตำแหน่งผู้ทำการสอบ	(๖) ผู้ได้รับเชิญให้สอน	(๗) ระดับการสอน		(๘) จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ทำการสอนพิเศษและสอนเกินภาระงานสอน	(๙) จำนวนเงิน	(๑๐) ลายมือชื่อผู้รับเงิน	(๑๑) วัน/เดือน/ปีที่รับเงิน	(๑๒) หมายเหตุ
				ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ระดับบัณฑิตศึกษาหรือเทียบเท่า					

(๑๒)
รวมจำนวนเงินค่าสอนพิเศษทั้งสิ้น.....(ตัวเลข).....บาท
.....(ตัวอักษร).....บาท

(๑๓)
ผู้ทำ
ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

(๑๔)
ผู้จ่ายเงิน
ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

(๑๖)
ผู้รับรอง
ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

(๑๗)
ผู้อนุมัติ
ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

คำอธิบายวิธีการลงรายการหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ และค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถาบันอุดมศึกษา

การเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำการเบิกจ่ายทำการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอน ภาคละ ๑ ครั้ง และให้ลงรายการหลักฐานการเบิกจ่าย ดังนี้

(๑) "ส่วนราชการ"	ให้แสดงชื่อส่วนราชการที่เบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ และค่าสอนเกินภาระงานสอน
(๒) "คณะ.....ภาคการศึกษา.....พ.ศ....."	ให้แสดงชื่อคณะ ภาคการศึกษาและ พ.ศ. ที่ทำการเบิกจ่าย
(๓) "ลำดับที่"	เลขที่เรียงตามลำดับ
(๔) "ชื่อ - นามสกุล"	ชื่อและนามสกุลของผู้ทำการสอน
(๕) "ตำแหน่งผู้ทำการสอน"	ตำแหน่งของผู้ทำการสอนหรือผู้ได้รับเชิญให้สอน
(๖) "ผู้ได้รับเชิญให้สอน"	ทำเครื่องหมาย ✓ กรณีผู้ได้รับเชิญให้สอนตามข้อ ๑๔.๓ ที่มิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการหรือพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ
(๗) "ระดับการสอน"	ทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อแสดงประเภทของระดับการสอน
(๘) "จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ทำการสอนพิเศษและสอนเกินภาระงานสอน"	จำนวนหน่วยชั่วโมงที่ผู้ทำการสอนในตำแหน่งต่างๆ ที่ได้สอนเกินจากหน่วยชั่วโมงที่กำหนดให้ทำการสอนต่อ ๑ ภาคการศึกษาตามบัญชีท้ายระเบียบหรือจำนวนหน่วยชั่วโมงที่ผู้ได้รับเชิญให้สอนได้สอนต่อ ๑ ภาคการศึกษา
(๙) "จำนวนเงิน"	จำนวนเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนที่ผู้ทำการสอนได้รับ
(๑๐) "ลายมือชื่อผู้รับเงิน"	ให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงิน
(๑๑) "วัน/เดือน/ปี ที่รับเงิน"	ให้ผู้รับเงินลงวันเดือนปีที่รับเงิน
(๑๒) "หมายเหตุ"	ให้บันทึกรายการอื่นๆ ที่จำเป็น
(๑๒) "รวมจำนวนเงิน.....(ตัวเลข) .....บาท (ตัวอักษร).....บาท"	ให้แสดงจำนวนเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนทั้งสิ้นด้วยตัวเลข และตัวอักษร
(๑๔) "ผู้ทำ"	ให้ผู้ที่ทำแบบการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษและค่าสอนเกินภาระงานสอนลงลายมือชื่อ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่ที่จัดทำ
(๑๕) "ผู้จ่ายเงิน"	ให้ผู้จ่ายเงิน ลงลายมือชื่อ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่ที่จ่ายเงิน
(๑๖) "ผู้รับรอง"	ให้หัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ลงลายมือชื่อ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่ภายหลังจากที่ตรวจสอบความถูกต้องของรายการที่ขอเบิก
(๑๗) "ผู้อนุมัติ"	ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการลงลายมือชื่อ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่ที่อนุมัติ

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์สาขาวิชาที่ขาดแคลน
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๔

กระทรวงการคลัง เห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์สาขาวิชาที่ขาดแคลนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์สาขาวิชาที่ขาดแคลนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์สาขาวิชาที่ขาดแคลนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรดาระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"อาจารย์สาขาวิชาที่ขาดแคลน" หมายความถึง อาจารย์ประจำที่จบการศึกษาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ และสอนนักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ หรือคณะที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีการผลิตบัณฑิตทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ตนสังกัดอยู่ และให้หมายความรวมถึง อาจารย์ประจำที่สอนในคณะอื่นตามที่ทบวงวิทยาลัยหรือกระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนด้วย

การกำหนดสาขาวิชาที่ขาดแคลน ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาร่วมกับสำนักงบประมาณและกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิได้รับเงินตามระเบียบนี้ จะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และมีภาระงานไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยภาระงานต่อสัปดาห์ ดังนี้

(๑) มีชั่วโมงสอนตามเวลาที่ระบุไว้ในตารางสอนของภาควิชา

(๒) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการตามที่มหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่ตนสังกัดมอบหมาย

(๓) ปฏิบัติงานวิจัยซึ่งได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันหรือหน่วยงานวิจัยของชาติที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับรอง หรือปฏิบัติงานทางวิชาการอื่นๆ ที่เทียบเคียงได้

(๔) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานบริการในกรณีที่ได้รับค่าตอบแทนอื่นจากการปฏิบัติงาน

การคำนวณหน่วยภาระงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยหรือกระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๖ อาจารย์สาขาวิชาที่ขาดแคลน ให้ได้รับเงินสมนาคุณเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๒,๕๐๐ บาท

กรณีที่อาจารย์ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ไม่ครบตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๕ ในสัปดาห์ใดเนื่องจากมีวันหยุดราชการหรือวันนักขัตกฤกษ์ ให้มีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณในเดือนนั้นเต็ม แต่หากในสัปดาห์ใดสอนไม่ครบเนื่องจากเหตุอื่นๆ ให้ได้รับเงินสมนาคุณลดลงตามส่วน

ข้อ ๗ ทบวงมหาวิทยาลัยหรือกระทรวงศึกษาธิการต้องพิจารณาประเมินผลสภาวะการขาดแคลนอาจารย์ในสาขาวิชาต่างๆ ภายในระยะเวลาทุกๆ ๒ ปี นับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ หากเห็นว่าสภาวะการขาดแคลนอาจารย์สาขาวิชาใดในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งใดหมดไป ให้เสนอกระทรวงการคลังสั่งระงับการจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งนั้น

การพิจารณาประเมินผลภาวะการขาดแคลนอาจารย์ตามวรรคแรก ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาร่วมกับสำนักงบประมาณและกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๘ การจ่ายเงินนอกเหนือจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๙ ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **บรรหาร ศิลปอาชา**

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์แพทย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค
พ.ศ. ๒๕๒๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์แพทย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์แพทย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการเบิกจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์แพทย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๖"

ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

"อาจารย์แพทย์" หมายความว่า อาจารย์ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนนักศึกษาแพทย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคทั้งในระดับปรีคลินิกในมหาวิทยาลัย ซึ่งตนเองสังกัดอยู่

ข้อ ๓ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณอาจารย์แพทย์ตามระเบียบนี้ จะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใด หรือรวมกันแล้วมีภาระงานโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓๕ หน่วยภาระต่อสัปดาห์ ดังนี้

(๑) มีชั่วโมงสอนตามเวลาที่ระบุไว้ในตารางสอนของภาควิชา

(๒) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดูแลรักษาผู้ป่วย การบริการตรวจรักษาผู้ป่วย

(๓) มีผลงานวิจัยซึ่งได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานวิจัยของชาติที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับรองหรือมีผลงานทางวิชาการอื่นๆ ที่เทียบเคียงได้

(๔) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานบริหารในกรณีที่มิได้รับค่าตอบแทนอื่นจากการปฏิบัติงานต่อสัปดาห์แนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้อาจารย์แพทย์ได้รับเงินสมนาคุณในอัตราเดือนละ คนละ ๒,๕๐๐ บาท

ในกรณีอาจารย์แพทย์ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ไม่ครบหลักเกณฑ์ตามข้อ ๓ ในเดือนใดไม่มีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณในเดือนนั้น

ข้อ ๕ ให้กรมบัญชีกลางพิจารณาประเมินผลสภาวะการขาดแคลนอาจารย์แพทย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ภายในระยะเวลาทุกๆ ๒ ปี นับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับเพื่อพิจารณาว่าสภาวะการขาดแคลนอาจารย์แพทย์ในมหาวิทยาลัยแห่งใดหมดไปหรือไม่ และหากเห็นว่าสภาวะการขาดแคลนอาจารย์แพทย์มหาวิทยาลัยแห่งใดหมดไป ก็ให้พิจารณาเสนอกระทรวงการคลังสั่งให้ระงับการจ่ายเงินสมนาคุณอาจารย์แพทย์มหาวิทยาลัยแห่งนั้น

การพิจารณาประเมินผลสภาวะการขาดแคลนอาจารย์แพทย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคตามวรรคแรก ให้กรมบัญชีกลางร่วมพิจารณากับสำนักงบประมาณและทบวงมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ การจ่ายเงินนอกเหนือจากที่กำหนดตามระเบียบนี้จะต้องได้รับความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๗ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๖

(ลงชื่อ) **สุธี สิงห์เสน่ห์**

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หลักเกณฑ์ในการคำนวณหน่วยภาระงานต่อสัปดาห์

๑. งานวิชาการ ในคณะแพทยศาสตร์

(๑) งานที่กำหนดปฏิบัติ ๑ ชั่วโมง หรือ ๑ หน่วยกิต ต่อ ๓ หน่วยภาระ คือ

- การบรรยายตามตารางสอนในเวลาราชการปกติ
- ผู้นำหรือวิทยากรการสัมมนา วารสารสโมสร (General club) อภิปรายทางวิชาการ ตามตารางสอนของภาควิชา หรือคณะแพทยศาสตร์
- การควบคุมงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท (เฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือ Thesis Advisor)

(๒) งานที่กำหนดปฏิบัติ ๑ ชั่วโมง ต่อ ๑ หน่วยภาระ แต่จะต้องไม่เกินวันละ ๗ หน่วยภาระ

- การสอนแบบอภิปรายกลุ่มตามตารางสอน
- การสอนในห้องปฏิบัติการตามตารางสอน
- การสอนข้างเตียงผู้ป่วย (Ward round) ตามตารางสอน
- Morning conference, Case conference, Mortality-morbidity conference
- การสอนภาคปฏิบัติเฉพาะทาง เช่น การตรวจศพ การตรวจชิ้นเนื้อ การตรวจหาสารพิษ
- การสอนนอกสถานที่ ซึ่งได้รับอนุมัติจากหัวหน้าภาควิชา หรือผู้บังคับบัญชา
- หน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านวิชาการ เช่น
  - การจัดฝึกอบรมแพทย์ฝึกหัด แพทย์ประจำบ้าน หรือบุคลากรอื่นที่ได้รับมอบหมายจากภาควิชา หรือคณะฯ
  - ธุรการที่เกี่ยวข้องกับงานสอน เช่น จัดทำข้อสอบ (การคัดเลือกข้อสอบเพื่อจัดพิมพ์เป็นข้อสอบของนักศึกษา) อุปกรณ์การสอนห้องปฏิบัติการ นักศึกษางานที่มีลักษณะเป็นงานเฉพาะสาขา เป็นการผสมผสานของงานสอน - บริการ - วิจัย เช่น
- Family Modicine:- ส่วนหนึ่งได้นำนักศึกษาไปฝึกงาน และให้บริการด้วย อีกส่วนหนึ่งทำการตรวจที่ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน
- Community Nutrition:- ได้นำกลุ่มนักศึกษาไปฝึกงานด้วย
- คลินิกเด็กดีและโครงการวางแผนครอบครัว:- เป็นการปฏิบัติงานร่วมกับภาควิชาอื่น
- อนามัยโรงเรียน:- โดยนำกลุ่มนักศึกษาไปฝึกงานและให้บริการด้วย

๒. **งานบริการ** ในคณะแพทยศาสตร์

กำหนดให้การปฏิบัติงาน ๑ ชั่วโมงต่อ ๑ หน่วยภาระ

- การตรวจรักษาผู้ป่วยนอก
  - teaching & service
  - service
- การตรวจรักษาในหอผู้ป่วย
  - teaching & service
  - service
- ตรวจร่างกาย เช่น
  - บริการอนามัย
  - ผู้ไปต่างประเทศ
  - นักศึกษาสอบเข้ามหาวิทยาลัย
- ทำการตรวจพิเศษต่างๆ รวมทั้งการแปล ผลการตรวจ เช่น
  - Endoscopy
  - Homodialysis
  - ตรวจทางรังสี
  - การตรวจทางห้องปฏิบัติการอื่นๆ
- บริการตรวจรักษานอกสถานที่ ซึ่งได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาตามระเบียบของทางราชการ
  - สถานพยาบาลในสังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ (เฉพาะกรณีไม่ได้รับค่าตอบแทน)
  - สถานีกาชาด
- ทำการผ่าตัด การทำคลอด การดมยาสลบ หรืองานอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
  - teaching & service
  - service
- งานบริการซึ่งเป็นการผสมผสานของงานการสอน - วิจัย - บริการ (อนุโลมให้ใช้เช่นเดียวกับงานวิชาการ ข้อ ๑ (๒))
- การตรวจเฉพาะทาง เช่น
  - การตรวจศพ
  - การตรวจชิ้นเนื้อ
  - การตรวจทางห้องปฏิบัติการ

- การบริการ เฉพาะทาง เช่น
  - การดำเนินงานเรื่องคดี ไปศาล การให้ปากคำแก่พนักงานสอบสวนทำรายงาน การชันสูตรศพเพื่อประกอบคดี
- การบริการวิชาการทั้งภายในและนอกคณะฯ ซึ่งได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาตามระเบียบของทางราชการที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน เช่น
  - บรรยายพิเศษทางวิชาการ
  - เป็นที่ปรึกษา และ/หรือพิจารณางานวิชาการต่างๆ
  - เป็นวิทยากร และ/หรือ อภิปรายทางวิชาการเฉพาะทางที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน

๓. งานวิจัย ในคณะแพทยศาสตร์

การคิดคำนวณหน่วยภาระงานของงานวิจัย ให้คิดคำนวณได้เฉพาะงานวิจัยที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนอื่น โดยให้ประมาณการคำนวณหน่วยภาระไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของภาระงานต่อสัปดาห์

๔. งานบริหาร ในคณะแพทยศาสตร์

ให้ประมาณการคำนวณหน่วยภาระไม่เกินร้อยละ ๘๐ ของการปฏิบัติงานต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ แล้วแต่ลักษณะงานบริหาร คือ

(๑) คณบดี ไม่เกินร้อยละ ๘๐

(๒) รองคณบดี หรือผู้อำนวยการ ไม่เกินร้อยละ ๖๐

(๓) ผู้ช่วยคณบดี รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และผู้ปฏิบัติราชการสำนักงานคณบดี ไม่เกินร้อยละ ๕๐

(๔) หัวหน้าภาควิชา ไม่เกินร้อยละ ๔๐

(๕) กรรมการต่างๆ ไม่เกินร้อยละ ๒๐

ทั้งนี้ ขึ้นกับลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งจะกำหนดโดยหัวหน้าส่วนราชการนั้นๆ

(๖) การปฏิบัติหน้าที่พิเศษในหน่วยงานอื่น ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ทั้งนี้ แล้วแต่ลักษณะงานที่รับผิดชอบซึ่งกำหนดโดยหัวหน้าส่วนราชการ

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบ พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยเป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบของกรรมการและเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบ พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ นับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลเกี่ยวกับการสอบ พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"บุคลากรภาครัฐ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำและให้หมายความรวมถึงบุคลากรภาครัฐที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น เว้นแต่ ลูกจ้างที่มีลักษณะเป็นการจ้างชั่วคราว

"การสอบ" หมายความว่า การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกบุคลากรภาครัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายหรือระเบียบของบุคลากรภาครัฐแต่ละประเภท

"การสอบรับทุน" หมายความว่า การสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อรับทุนรัฐบาลไปศึกษาวิชาในต่างประเทศ

"กรรมการ" หมายความว่า ผู้ซึ่งส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ ทั้งนี้ ต้องมิใช่ผู้ที่มาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการสอบในส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น

"เจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบ" หมายความว่า ผู้ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินการสอบ แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้ที่มาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการสอบในส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น

ข้อ ๕ กรรมการมีหน้าที่ดำเนินการสอบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายหรือระเบียบของบุคลากรภาครัฐแต่ละประเภท

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่กรรมการและเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบจากเงินงบประมาณ งบดำเนินงาน หรืองบอื่นที่เบิกจ่ายในลักษณะเดียวกัน ตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

๖.๑ การสอบข้อเขียน ให้เบิกจ่ายตามบัญชีหมายเลข ๑

๖.๒ การสอบสัมภาษณ์หรือการประเมินบุคคล การทดสอบการปฏิบัติงาน การทดสอบสมรรถภาพร่างกาย หรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบ ให้เบิกจ่ายตามบัญชีหมายเลข ๒

๖.๓ การสอบรับทุน ให้เบิกจ่ายตามบัญชีหมายเลข ๓

ข้อ ๗ เจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบที่ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบนี้แล้วให้งดเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรือค่าตอบแทนอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันในช่วงเวลาเดียวกัน

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนตามระเบียบนี้ต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๙ วิธีการจ่ายเงินค่าตอบแทนเกี่ยวกับการสอบที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ กรณีส่วนราชการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบตามหลักเกณฑ์และอัตราของระเบียบเดิมและหรือตามที่ได้รับอนุมัติหลักการจากกระทรวงการคลังและมีระยะเวลาคาบเกี่ยวถึงวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราของระเบียบเดิมและหรือตามหลักการจากกระทรวงการคลังต่อไปจนเสร็จสิ้นการสอบในครั้งนั้น

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(ลงชื่อ) **ทนง พิทยะ**

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลังเวียนแจ้งให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๙.๖/ว ๓๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙

บัญชีหมายเลข ๑
เงินค่าตอบแทนกรรมการสอบข้อเขียน

หลักเกณฑ์	อัตราค่าตอบแทน
ข้อ ๑ ข้อสอบแบบปรนัย	
๑.๑ ให้กรรมการที่ทำหน้าที่ออกข้อสอบได้รับเงินค่าตอบแทนเฉพาะข้อสอบที่ได้รับเลือก	ไม่เกิน ๕๐ บาทต่อหนึ่งข้อ
๑.๒ ให้กรรมการที่ทำหน้าที่ตรวจกระดาษคำตอบ ได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายวิชา	ไม่เกิน ๔ บาทต่อผู้เข้าสอบหนึ่งคน
๑.๓ กรณีตรวจกระดาษคำตอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ให้ใช้บริการของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ	เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง
ข้อ ๒ ข้อสอบแบบอัตนัย ให้กรรมการที่ทำหน้าที่ออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบได้รับเงินค่าตอบแทนเฉพาะข้อสอบที่ได้รับเลือกเป็นรายวิชา	ไม่เกิน ๓๕ บาทต่อผู้เข้าสอบหนึ่งคน
ข้อ ๓ การสอบวิชาใดมีการออกข้อสอบทั้งแบบปรนัยและแบบอัตนัยรวมกัน ให้เบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนสำหรับกรรมการที่ออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบข้อสอบแบบปรนัยตามอัตราข้อ ๑ และแบบอัตนัยในอัตรากึ่งหนึ่งของอัตราข้อ ๒	
ข้อ ๔ การสอบครั้งใด กรรมการได้รับเงินค่าตอบแทนไม่ถึง ๓๐๐ บาท ให้ได้รับ ๓๐๐ บาท	

บัญชีหมายเลข ๒

เงินค่าตอบแทนกรรมการสอบสัมภาษณ์หรือประเมินบุคคล การทดสอบการปฏิบัติงาน การทดสอบสมรรถภาพร่างกาย หรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบ

หลักเกณฑ์	อัตราค่าตอบแทน
ข้อ ๑ ข้อสอบสัมภาษณ์หรือประเมินบุคคล	
๑.๑ ในกรณีที่มีกรรมการไม่เกิน ๓ คน ให้กรรมการคนหนึ่งได้รับเงินค่าตอบแทน	ไม่เกิน ๘ บาทต่อผู้เข้าสอบหนึ่งคน
๑.๒ ในกรณีที่มีกรรมการเกินกว่า ๓ คน ให้เฉลี่ยจ่ายเงินให้แก่กรรมการภายในวงเงินที่กรรมการ ๓ คนจะพึงได้รับ	
ข้อ ๒ การทดสอบการปฏิบัติงาน ให้กรรมการได้รับเงินค่าตอบแทน	ไม่เกิน ๑๐ บาทต่อผู้เข้าสอบหนึ่งคน
ข้อ ๓ การสอบตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ครั้งใด กรรมการได้รับเงินค่าตอบแทนไม่ถึง ๓๐๐ บาท ให้ได้รับ ๓๐๐ บาท	
ข้อ ๔ การทดสอบสมรรถภาพร่างกาย หรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบ ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนดังนี้	
๔.๑ ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง ในวันทำการปกติ	ไม่เกิน ๑๐๐ บาทต่อวัน
๔.๒ ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง ในวันทำการปกติ	ไม่เกิน ๒๐๐ บาทต่อวัน
๔.๓ ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง ในวันหยุดราชการ	ไม่เกิน ๒๐๐ บาทต่อวัน
๔.๔ ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง ในวันหยุดราชการ	ไม่เกิน ๔๐๐ บาทต่อวัน

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีหมายเลข ๒ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๖/ว ๔๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙

บัญชีหมายเลข ๓
เงินค่าตอบแทนกรรมการการสอบรับทุน

หลักเกณฑ์	อัตราค่าตอบแทน
ข้อ ๑ ข้อสอบข้อเขียน	
๑.๑ การสอบแบบปรนัย	
๑.๑.๑ กรรมการที่ทำหน้าที่ออกข้อสอบ	ไม่เกิน ๕๐ บาทต่อหนึ่งข้อ
๑.๑.๒ กรรมการที่ทำหน้าที่ตรวจกระดาษคำตอบได้รับค่าตอบแทนเป็นรายวิชา	ไม่เกิน ๕ บาทต่อผู้เข้าสอบหนึ่งคน
๑.๑.๓ กรณีตรวจกระดาษคำตอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ใช้บริการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐ	ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง
๑.๒ การสอบแบบอัตนัย กรรมการผู้ออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายวิชา	ไม่เกิน ๓๕ บาทต่อผู้เข้าสอบหนึ่งคน
ข้อ ๒ การสอบสัมภาษณ์ กรรมการได้รับเงินค่าตอบแทน	ไม่เกิน ๑๐ บาทต่อผู้เข้าสอบหนึ่งคน
ข้อ ๓ การสอบวิชาใดมีการออกข้อสอบทั้งแบบปรนัยและแบบอัตนัยรวมกันให้เบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนสำหรับกรรมการที่ออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบข้อสอบแบบปรนัยตามข้อ ๑.๑ และแบบอัตนัยในอัตรากึ่งหนึ่งของอัตราตามข้อ ๑.๒	
ข้อ ๔ การสอบครั้งใด กรรมการผู้ใดได้รับเงินค่าตอบแทนตาม ข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาทให้ได้รับค่าตอบแทน ๑,๐๐๐ บาท	

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา
พ.ศ. ๒๕๓๔

ด้วยการทำสำนวนการสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทำหน้าที่พนักงานสอบสวน ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการและมีค่าใช้จ่ายในการสอบสวน รวมทั้ง การรวบรวมพยานหลักฐานเป็นจำนวนมากซึ่งบางกรณีไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่รับผิดชอบการสอบสวนคดีอาญา

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๓๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบการสอบสวนคดีอาญา ซึ่งสอบสวนคดีอาญาในความผิดที่กล่าวหา

"เงินค่าตอบแทน" หมายความว่า เงินค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับแก่กรมตำรวจ

ข้อ ๕ การจ่ายเงินค่าตอบแทน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายตามระเบียบนี้ วิธีปฏิบัติในการขอรับเงิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรมตำรวจกำหนด

ข้อ ๖ การจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ ที่การสอบสวนแล้วเสร็จโดยมีตัวผู้ต้องหาและส่งสำนวนพนักงานอัยการแล้ว ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา ดังนี้

๖.๑ คดีอาญาซึ่งมีอัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปี ไม่เกินคดีละ ๕๐๐ บาท

๖.๒ คดีอาญาซึ่งมีอัตราโทษจำคุกเกินกว่าสามปีขึ้นไปแต่ไม่เกินสิบปี ไม่เกินคดีละ ๑,๐๐๐ บาท

๖.๓ คดีอาญาซึ่งมีอัตราโทษจำคุกเกินกว่าสิบปีขึ้นไป ไม่เกินคดีละ ๑,๕๐๐ บาท

ข้อ ๗ การสอบสวนคดีอาญาดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้จ่ายเงินค่าตอบแทน

๗.๑ คดีฟ้องด้วยวาจา

๗.๒ คดีที่พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

๗.๓ คดีความผิดอันยอมความได้ เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์โดยถูกต้องตามกฎหมาย

๗.๔ คดีความผิดลหุโทษ

๗.๕ คดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว

ข้อ ๘ คดีอาญาใดที่เจ้าหน้าที่สอบสวนแล้วเสร็จ และรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่ยังเรียกหรือจับตัวผู้กระทำความผิดไม่ได้ และส่งสำนวนพนักงานอัยการแล้ว ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ เพียงกึ่งหนึ่ง

ข้อ ๙ การสอบสวนคดีอาญาเรื่องใด ถ้ามีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการสอบสวนหลายคน ให้เฉลี่ยจ่ายเงินค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรมตำรวจกำหนด

ข้อ ๑๐ การจ่ายเงินค่าตอบแทนตามระเบียบนี้ ให้จ่ายได้เมื่อการสอบสวนคดีอาญาเสร็จและพนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว

ข้อ ๑๑ กรณีจ่ายเงินค่าตอบแทนสำหรับคดีใดแล้ว ต่อมามีการจับกุมตัวผู้ต้องหาในคดีนั้นเพิ่มเติม มิให้จ่ายค่าตอบแทนสำหรับคดีอาญานั้นอีก

ข้อ ๑๒ การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายของกรมตำรวจ

ข้อ ๑๓ การสอบสวนคดีอาญาที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ถ้าการสอบสวนคดีอาญาเสร็จสิ้นและพนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนหลังจากระเบียบนี้ใช้บังคับให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ วิธีการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๕ กรณีที่จำเป็นต้องจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๔

(ลงชื่อ) **บรรหาร ศิลปอาชา**

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินในการปราบปรามโจรผู้ร้าย พ.ศ. ๒๕๒๐

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายเงินในการปราบปรามโจรผู้ร้ายเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินในการปราบปรามโจรผู้ร้าย พ.ศ. ๒๕๒๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗

(๓) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙

ข้อ ๔ เงินค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย ได้แก่

ก. เงินรางวัล

ข. เงินสินบน

ค. เงินค่าใช้จ่ายในการสืบจับ

ง. ค่าปลงศพ

ก. <u>เงินรางวัล</u>

ข้อ ๕ เงินรางวัล ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้กระทำความชอบในการสืบสวนจับกุมโจรผู้ร้ายหรือผู้ที่ได้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการจับกุมโจรผู้ร้ายในขณะเกิดเหตุ ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ในคดีอุกฉกรรจ์ (เว้นแต่ในกรณีที่นักโทษหนีเรือนจำ ไม่กำหนดว่าอัตราโทษเดิมจะมีอยู่เพียงใดก็ให้จ่ายได้)

(๒) ในคดีซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดีกรมการปกครอง อธิดีกรมตำรวจ ผู้บัญชาการตำรวจ หรือคณะกรรมการศูนย์การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ได้สั่งการไว้เป็นพิเศษ

ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิได้รับเงินรางวัล คือ ผู้ที่ได้กระทำการสืบจับ หรือได้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการสืบจับโจรผู้ร้ายเป็นผลสำเร็จ และได้กระทำการในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

(๑) ใช้ความเฉลียวฉลาด ไหวพริบดี คือ การช่วยเหลือนั้นเป็นผลสำเร็จในปัจจุบัน หรือทันท่วงที มีเหตุผลหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นอย่างดี

(๒) ใช้ความพยายามหรือความลำบากตรากตรำ คือการสอบสวนจับกุมนั้นได้กระทำด้วยความเพียร หรือได้ติดตามไปในที่กันดาร หรือต้องติดตามด้วยความยากลำบากจึงเป็นผลสำเร็จ

(๓) ด้วยความกล้าหาญฝ่าอันตราย คือ การสืบจับหรือเข้าจับกุมผู้ร้ายนั้นเป็นการเสี่ยงชีวิตต่อภยันตรายต่างๆ

ข้อ ๗ การขอรับเงินรางวัลจะกระทำได้ต่อเมื่อได้จับกุมผู้ร้ายได้แล้ว เว้นแต่ในกรณีที่การสืบสวนจับกุมนั้นต้องกระทำด้วยความกล้าหาญ ถึงกับเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือทรัพย์สิน แม้จะไม่ได้ตัวผู้ร้ายก็ให้จ่ายได้

ข้อ ๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นสมควรจะจ่ายเงินรางวัลให้แก่ผู้จับกุมข้อใดก็ให้พิจารณาอนุมัติตามอำนาจในข้อ ๒๖ แต่ถ้าเห็นสมควรจ่ายเกินกว่าอำนาจที่จะอนุมัติก็ให้รายงานพฤติการณ์ที่ได้กระทำของผู้นั้นโดยละเอียดพร้อมด้วยความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาชั้นสูงขึ้นไปตามลำดับเพื่อพิจารณาอนุมัติ และให้แจ้งจำนวนเงินรางวัลที่สมควรจ่ายไปประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๙ การรายงานขออนุมัติจ่ายเงินรางวัลในคดีเดียวกัน ให้รวมขอไปในคราวเดียวกันในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ผู้มีสิทธิรับเงินรางวัลหลายฝ่าย หรือมีราษฎรมีสิทธิได้รับเงินรางวัลด้วย ก็ให้ถือหลักการเสนอเรื่อง ดังนี้

(๑) กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายเดียวหรือมีราษฎรร่วม แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่นร่วมด้วยให้เสนอกรมตำรวจพิจารณาอนุมัติ

(๒) กรณีเจ้าหน้าที่ส่วนราชการอื่นฝ่ายเดียวหรือมีราษฎรร่วม แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมด้วย ให้เสนอกรมการปกครองพิจารณาอนุมัติ

(๓) กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ส่วนราชการอื่นร่วม จะมีราษฎรร่วมด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้เสนอคณะกรรมการศูนย์การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิจารณาอนุมัติ

ข. เงินสินบน

ข้อ ๑๐ เงินสินบน คือ เงินที่จ่ายให้ในการบนจับผู้ร้ายในคดีอุกฉกรรจ์ หรือคดีที่มีพฤติการณ์และลักษณะก่อให้เกิดความหวาดหวั่น ตื่นเต้น หวาดเสียว แก่ประชาชน หรือคดีที่ลึกลับซับซ้อน ยุ่งยากและลำบากในการสืบสวน จับกุม หรือคดีที่ทำให้เสื่อมเสียศีลธรรม กระทบกระเทือนจิตใจของประชาชนอย่างร้ายแรง และจับตัวผู้ร้ายยังไม่ได้

ข้อ ๑๑ การขออนุมัติบนจับผู้ร้าย ให้รายงานถึงลักษณะของผู้ร้ายหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดดังนี้

(๑) ลักษณะของผู้ร้าย

เป็นผู้มีอิทธิพลมาก หรือ

เป็นผู้เหี้ยมโหด ดุร้าย ทารุณ หรือ

เป็นผู้มีความฉลาด มีไหวพริบในการต่อสู้ หรือหลบหลีกในการจับกุม

(๒) มีพฤติการณ์ในการกระทำผิด

มีการกระทำด้วยความดุร้าย เหี้ยมโหด ทารุณ ร้ายกาจ หรือกระทำด้วยความอาฆาต พยาบาท หรือได้กระทำความผิดหลายครั้ง ได้หลบหนีการจับกุมไปได้เสมอ

(๓) ผลเสียหายเนื่องจากการกระทำผิด คนหรือเจ้าทรัพย์ได้รับบาดเจ็บทรัพย์สินเสียหายเป็นจำนวนมากน้อยเพียงใด

(๔) จำนวนเงินที่เห็นสมควรประกาศบนจับ ให้พิจารณาจากลักษณะและพฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้น หากผู้ร้ายหลายคนก็ให้ระบุจำนวนเงินที่ประกาศบนจับเป็นรายคน

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๖ พิจารณาเห็นสมควรจะกำหนดเงินบนจับจำนวนเท่าใด หากอยู่ในอำนาจก็ให้พิจารณาอนุมัติ ถ้าเงินที่บนจับนั้นเกินกว่าอำนาจที่จะอนุมัติก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาชั้นสูงขึ้นไปตามลำดับ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๓ การประกาศบนจับให้ส่งสำเนาหมายจับและตำหนิ รูปพรรณ (ถ้ามี) ของผู้ร้ายไปด้วย

ในกรณีที่ยังไม่ทราบตัวผู้ร้ายหรือผู้กระทำผิดก็ให้ชี้แจงให้ทราบว่า เจ้าพนักงานได้ดำเนินการสืบสวนด้วยความพยายามยากยิ่งเพียงใด

ข้อ ๑๔ การบนจับนั้นจะประกาศแก่ประชาชนทั่วไปหรือจะทำสัญญาเฉพาะบุคคลก็ได้ โดยกำหนดจำนวนเงินและเงื่อนไขให้แน่ชัด

ข้อ ๑๕ ผู้ร้ายคนใดที่มีการบนจับแล้ว หากยังจับตัวไม่ได้ ถ้าได้กระทำผิดขึ้นอีกจะบนซ้ำจับผู้ร้ายคนนั้นอีกเป็นสองรายหรือสองจำนวนไม่ได้ เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำครั้งหลังมีลักษณะร้ายแรงกว่าครั้งแรกก่อนก็ให้พิจารณาความผิดมารวมกัน และบนจับเสียใหม่โดยยกเลิกการบนจับครั้งแรกนั้นเสีย

ข้อ ๑๖ การจ่ายเงินสินบนนั้น ถ้าระบุตัวผู้ร้ายไว้ในสัญญาหรือประกาศโดยชัดแจ้งแล้ว ในกรณีที่ประกาศแก่ประชาชนทั่วไป เมื่อมีผู้นำผู้ร้ายมาส่งหรือนำเจ้าพนักงานไปจับกุมตัวมาได้ถูกต้องตามประกาศหรือสัญญา เจ้าพนักงานต้องดำเนินการเบิกจ่ายเงินสินบนให้โดยด่วน

ในกรณีที่ทำสัญญาเฉพาะบุคคล หากบุคคลอื่นซึ่งเป็นบุคคลนอกสัญญาจับตัวมาส่งหรือนำเจ้าพนักงานไปจับกุมผู้ร้ายได้ คู่สัญญาก็จะหมดสิทธิที่จะได้รับเงินสินบน และให้พิจารณาจ่ายเงินสินบนนั้นให้แก่ผู้จับกุมผู้ร้ายมาส่งหรือนำเจ้าพนักงานไปจับกุมตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อ ๑๗ การจ่ายเงินสินบนในกรณีที่ประกาศบนหรือสัญญาไม่ได้ระบุบ่งตัวผู้ร้าย จะจ่ายได้ต่อเมื่อศาลชั้นต้นได้พิจารณาพิพากษาลงโทษผู้ร้ายนั้นแล้ว

ข้อ ๑๘ ในคดีเดียวกันและผู้ร้ายคนเดียวกัน ห้ามมิให้เบิกจ่ายทั้งเงินสินบนและเงินรางวัลให้แก่บุคคลคนเดียวกัน

ข้อ ๑๙ เงินสินบน ห้ามมิให้จ่ายให้แก่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ในการสืบสวนจับกุม

ค. <u>ค่าใช้จ่ายในการสืบจับ</u>

ข้อ ๒๐ บรรดาผู้ที่เจ้าพนักงานใช้หรือเรียกร้องให้ช่วยเหลือในการสืบสวนจับกุมผู้ร้าย หรือต่อสู้โจรผู้ร้าย หรือควบคุมผู้ร้ายนำส่ง ให้เบิกค่ายานพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราขั้นต่ำสุดโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ข้อ ๒๑ คดีใดที่เจ้าพนักงานเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องส่งคนไปสืบสวนหรือสืบหาเหตุผลเป็นพิเศษ ก็ให้เบิกจ่ายค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นได้เท่าที่จำเป็นต้องจ่ายเพื่อประโยชน์ในการนั้น โดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ข้อ ๒๒ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และราษฎรซึ่งได้ร้องขอจากบุคคลดังกล่าวให้ออกติดตามโจรผู้ร้ายในระยะกระชั้นชิด หรือช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการจับกุมโจรผู้ร้าย หรือช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากโจรผู้ร้าย ก็ให้ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในอัตราขั้นต่ำสุดโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ส่วนค่าพาหนะให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราขั้นต่ำสุดของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ข้อ ๒๓ ผู้ที่ได้รับเงินสินบนไม่มีสิทธิรับเงินค่าใช้จ่ายในการสืบจับ ตามข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และ ข้อ ๒๒

ง. ค่าปลงศพ

ข้อ ๒๔ เงินค่าปลงศพ คือ เงินที่จ่ายให้เป็นค่าใช้จ่ายในการปลงศพ ผู้ที่เสียชีวิตเนื่องในการปราบปรามโจรผู้ร้าย

ข้อ ๒๕ ให้อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมการปกครอง มีอำนาจสั่งจ่ายเงินค่าปลงศพได้ในกรณีและอัตราดังนี้

ก. ผู้ที่ครอบครัวมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษ

(๑) ผู้ที่ไปจับกุมผู้ร้าย ถูกผู้ร้ายต่อสู้ถึงตายคนหนึ่งไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้ที่ไปจับกุมผู้ร้าย ถูกผู้ร้ายลอบทำร้ายถึงตาย คนหนึ่งไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ข. ผู้ที่ครอบครัวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษ

(๑) ผู้ที่ไปจับกุมผู้ร้ายถูกผู้ร้ายต่อสู้ถึงตาย คนหนึ่งไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้ที่ไปจับกุมผู้ร้าย ถูกผู้ร้ายลอบทำร้ายถึงตาย คนหนึ่งไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท

ผู้ที่ได้รับเงินปลงศพตามระเบียบนี้ ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพตามระเบียบอื่นอีก

ข้อ ๒๖ การจ่ายเงินรางวัล เงินสินบน และค่าใช้จ่ายในการสืบจับ ให้ผู้มีอำนาจต่อไปนี้เป็นผู้พิจารณาสั่งจ่าย

(๑) นายอำเภอ สารวัตรใหญ่ตำรวจ สารวัตรสถานีตำรวจที่มีหน้าที่ในการปราบปราม สั่งจ่ายได้ไม่เกินคดีละ ๖๐๐ บาท

(๒) ผู้บัญชาการตำรวจ ผู้บังคับการตำรวจ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้กำกับการตำรวจที่มีหน้าที่ในการปราบปราม สั่งจ่ายได้ไม่เกินคดีละ ๒,๕๐๐ บาท

(๓) อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมการปกครอง สั่งจ่ายได้ไม่เกินคดีละ ๕,๐๐๐ บาท

(๔) ปลัดกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการศูนย์การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สั่งจ่ายได้ตามที่เห็นสมควรและจำเป็น

ข้อ ๒๗ การจ่ายเงินในการปราบปรามโจรผู้ร้าย หากจำเป็นต้องจ่ายนอกเหนือจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

ลงชื่อ สุพัฒน์ สุธาธรรม

(นายสุพัฒน์ สุธาธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงกำหนดระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณให้แก่กรรมการซึ่งทำหน้าที่สอบสวนข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๒

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ และข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

"กรรมการ" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

"การสอบสวนทางวินัย" หมายความว่า การสอบสวนข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ ในการประชุมเพื่อพิจารณาสอบสวนทางวินัยข้าราชการแต่ละเรื่อง ให้กรรมการซึ่งมาประชุมได้รับเงินสมนาคุณ ในอัตราดังนี้

(๑) ครั้งละ ๒๕๐ บาท สำหรับการประชุมเพื่อสอบสวนทางวินัยตามปกติ

(๒) ครั้งละ ๓๐๐ บาท สำหรับการประชุมเพื่อมีมติว่าพยานหลักฐานมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ หรือมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่

ในกรณีที่วันเดียวกันมีการประชุมมากกว่าหนึ่งครั้งในการสอบสวนทางวินัยเรื่องเดียวกัน ให้ได้รับเงินสมนาคุณเพียงครั้งเดียว เว้นแต่การประชุมครั้งใดเป็นการประชุมเพื่อสอบสวนตาม (๑) และเพื่อลงมติตาม (๒) ด้วย ก็ให้ได้รับเงินสมนาคุณตามที่กำหนดไว้ทั้งใน (๑) และ (๒)

การเบิกจ่ายเงินสมนาคุณตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกจ่ายได้เฉพาะการประชุมภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่เริ่มประชุมพิจารณาหรือสอบสวนครั้งแรก

ข้อ ๖ ให้เบิกจ่ายเงินสมนาคุณตามระเบียบนี้ จากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดค่าตอบแทนของส่วนราชการเจ้าของเรื่อง

หลักฐานการจ่ายให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ และให้ผู้เบิกส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการไปให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคแล้วแต่กรณี เพื่อตรวจสอบพร้อมงบเดือน

ข้อ ๗ การจ่ายเงินสมนาคุณนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๘ ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) **ธานินทร์ นิมมานเหมินท์**

(นายธานินทร์ นิมมานเหมินท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

* กระทรวงการคลังเวียนแจ้งให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๕๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๖

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว ของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒[๔] ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) ข้อ ๕ และข้อ ๘ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) ข้อ ๖ และข้อ ๙ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ข้าราชการ"[๕] หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร (ไม่รวมถึงนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม) ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ (ไม่รวมถึงพลตำรวจสำรอง) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างประจำตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

"ลูกจ้างชั่วคราว"[๔] หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราวตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

"ทหารกองประจำการ"[๓] หมายความว่า ทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ข้อ ๖[๔] ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นสองพันสองร้อยแปดสิบห้าบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละหนึ่งพันห้าร้อยบาท แต่เมื่อรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้วต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นสองพันสองร้อยแปดสิบห้าบาท

กรณีจำนวนเงินที่ได้รับตามวรรคหนึ่งรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละแปดพันหกร้อยสิบบาท ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำนั้นได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากเงินเดือนหรือค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละแปดพันหกร้อยสิบบาท

"ข้อ ๖/๑[๔] ในกรณีที่ตำแหน่งของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกลางของข้าราชการแต่ละประเภทกำหนด หรือที่กระทรวงการคลังกำหนด ได้กำหนดให้คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นต้องใช้วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่มีเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากเงินเดือนหรือค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

ข้อ ๖/๒[๔] ในกรณีที่ตำแหน่งของข้าราชการและลูกจ้างประจำที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกลางของข้าราชการแต่ละประเภทกำหนด หรือที่กระทรวงการคลังกำหนด ได้กำหนดให้คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นต้องใช้วุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่มีเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นสองพันสองร้อยแปดสิบห้าบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละหนึ่งพันห้าร้อยบาท แต่เมื่อรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นสองพันสองร้อยแปดสิบห้าบาท

กรณีจำนวนเงินที่ได้รับตามวรรคหนึ่งรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละเก้าพันบาท ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำนั้นได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากเงินเดือนหรือค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละเก้าพันบาท

ข้อ ๖/๓[๔] ในกรณีที่ตำแหน่งของลูกจ้างชั่วคราวที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกลางของข้าราชการแต่ละประเภทกำหนด หรือที่กระทรวงการคลังกำหนด ได้กำหนดให้คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นต้องใช้วุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่มีค่าจ้างไม่ถึงเดือนละเก้าพันบาท ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละเก้าพันบาท

ข้อ ๗[๔] ยกเลิก

ข้อ ๗/๑[๔] ทหารกองประจำการซึ่งได้รับเงินเดือนในระดับ พ.๑ กรณีที่เงินเดือนรวมกับเบี้ยเลี้ยงประจำตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการนั้นแล้ว มีจำนวนไม่ถึงเดือนละแปดพันหกร้อยสิบบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นตามอัตราที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ซึ่งเมื่อรวมกับเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงประจำตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมดังกล่าวแล้วต้องไม่เกินเดือนละแปดพันหกร้อยสิบบาท

ให้นำความในข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๒ มาใช้บังคับกับการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้แก่ทหารกองประจำการด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๗/๒[๕] ทหารกองประจำการซึ่งได้รับเงินเดือนในระดับ พ.๑ กรณีที่เงินเดือนรวมกับเบี้ยเลี้ยงประจำตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการนั้นแล้ว มีจำนวนไม่ถึงเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นตามอัตราที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ซึ่งเมื่อรวมกับเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงประจำตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมดังกล่าวแล้วต้องไม่เกินเดือนละเก้าพันบาท

ให้นำความในข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๒ มาใช้บังคับกับการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้แก่ทหารกองประจำการด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๘ การจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามระเบียบนี้เป็นการจ่ายชั่วคราวหากมีการปรับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการและโครงสร้างค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการกระทรวงการคลังอาจพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการและโครงสร้างค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการที่ปรับใหม่ได้

ข้อ ๙[๕] ให้ส่วนราชการออกคำสั่งการได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว และให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งคำขอเบิกเงินซึ่งตรวจสอบถูกต้องแล้วมายังกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด โดยไม่ต้องส่งสำเนาคำสั่งประกอบคำขอเบิกเงิน

ข้อ ๑๐[๔] ยกเลิก

ข้อ ๑๑[๒] ยกเลิก

ข้อ ๑๒[๔] วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและหลักฐานการจ่ายให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม และให้เก็บหลักฐานการจ่ายไว้ที่ส่วนราชการเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

"ข้อ ๑๒/๑[๔] ในกรณีที่ส่วนราชการมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัย และในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๒/๒[๕] การได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามระเบียบนี้มิให้ใช้บังคับกับผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ และผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) **วราเทพ รัตนากร**

(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

[๓] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๔] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๕] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒

[๖] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและสำหรับหน่วยงาน เพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗

ตามที่รัฐมีนโยบายให้ปฏิรูประบบราชการทำให้เกิดผลกระทบกับการทำงานของผู้บริหารในระบบราชการทั้งในด้านความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการนำแนวทางการบริหารแบบมุ่งเน้นผลงานมาใช้ในการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยการใช้ทรัพยากร ข้อตกลงว่าด้วยผลงาน ระบบบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์และระบบเงินรางวัลประจำปีที่ทำให้มีการจัดอันดับผลการทำงานของส่วนราชการ ระบบการสรรหาผู้บังคับบัญชาระบบเปิด ระบบผู้ว่าราชการจังหวัดตามโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา (ผู้ว่า CEO) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้บริหารของราชการซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลกระทบสูงต่อประสิทธิภาพของงานราชการ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ เห็นชอบให้มีการปรับปรุงค่าตอบแทนของบุคลากรภาครัฐโดยกำหนดให้มีการจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานของรัฐ เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าว

ฉะนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินรางวัลเป็นไปโดยถูกต้อง อาศัยอำนาจตามข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

๒"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณงบบุคลากร ได้แก่

(๑) ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๒) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๓) ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๔) ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

(๕) ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

(๖) ข้าราชการฝ่ายอัยการ ประเภทข้าราชการธุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

๒"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างประจำรายเดือนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ ซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณ งบบุคลากร"

"พนักงานของรัฐ" หมายความว่า พนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนให้แก่พนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๕ เงินงบประมาณที่ส่วนราชการจะนำมาเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและสำหรับหน่วยงานให้เป็นไปตามวงเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ.ร.

๔"ข้อ ๖ การจ่ายเงินรางวัล (เงินเพิ่มพิเศษ) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการแต่ละประเภท ให้จ่ายทุกหกเดือน (ตุลาคม - มีนาคม และเมษายน - กันยายน) ตามผลการประเมินโดยตำแหน่งและการคำนวณเงินส่วนต่างของผู้บริหารที่จะนำไปเป็นฐานในการคำนวณเงินรางวัล (เงินเพิ่มพิเศษ) ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีตามบัญชีท้ายระเบียบนี้

๕เงินรางวัล (เงินเพิ่มพิเศษ) จะมีจำนวนเท่าใด ให้นำเงินส่วนต่างที่คำนวณได้ตามวรรคหนึ่งคูณด้วยผลการประเมินการปฏิบัติงาน และคูณด้วยจำนวนเดือนในการดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการในรอบหกเดือน

๔"เงินรางวัล (เงินเพิ่มพิเศษ) ที่คำนวณได้ตามวรรคสอง ให้จ่ายแก่ผู้บริหารในอัตราร้อยละห้าสิบ ส่วนอีกร้อยละห้าสิบ ให้นำไปสมทบเพื่อจัดสรรเป็นเงินรางวัลให้แก่ข้าราชการ

ลูกจ้างประจำและพนักงานของรัฐ ของส่วนราชการและจังหวัดตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.ร. กำหนด"

"การจ่ายเงินรางวัล (เงินเพิ่มพิเศษ) ตามข้อนี้ หากผู้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่ครบหกเดือน หรือมีระยะเวลาไม่เต็มเดือนในระหว่างการประเมิน ให้คำนวณระยะเวลาที่ปฏิบัติงานจริงเป็นเดือน หากมีระยะเวลาไม่เต็มเดือนให้คูณด้วยจำนวนวันที่ปฏิบัติงานจริงหารด้วยสามสิบ"

ข้อ ๗ เงินรางวัลสำหรับหน่วยงานเพื่อเบิกจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานของรัฐ ยกเว้นผู้บริหารตามข้อ ๖ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

๗.๑ เมื่อส่วนราชการได้รับวงเงินงบประมาณเพื่อจ่ายเงินรางวัลจาก ก.พ.ร. แล้ว ให้นำไปจัดสรรให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐผู้ปฏิบัติงานตามระดับของผลงาน โดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานในแต่ละปีงบประมาณและเบิกจ่ายเงินรางวัลภายในปีงบประมาณนั้น โดยเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป ซึ่งอัตราที่ได้รับไม่จำเป็นต้องได้รับในอัตราที่เท่ากัน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนด

๗.๒ ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณที่มีฐานะเป็นกรมหรือเทียบเท่าซึ่งจัดสรรเงินรางวัลตามหลักเกณฑ์ ข้อ ๗.๑ และออกคำสั่งให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานของรัฐได้รับเงินรางวัลแล้ววางฎีกาเบิกเงินรางวัลภายในปีงบประมาณจากกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอตามที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ.ร. และไม่ต้องแนบสำเนาคำสั่งให้ได้รับเงินรางวัลประกอบการเบิกจ่ายเงิน แต่ให้รับรองหลังฎีกาว่า เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์ข้อ ๗.๑ และภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ.ร. สำหรับคำสั่งให้เก็บไว้ที่ส่วนราชการเพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

๗.๓ เมื่อส่วนราชการเจ้าของงบประมาณได้รับเงินตามฎีกาแล้ว ให้นำไปจ่ายแก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐที่ได้รับการพิจารณาให้ได้รับเงินรางวัลตามจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติตามหลักเกณฑ์ข้อ ๗.๑ โดยโอนผ่านธนาคารเข้าบัญชีเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐแล้วแต่กรณี

การจ่ายเงินให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐในสังกัดหน่วยงานที่เป็นราชการส่วนภูมิภาค หรือที่มีสำนักงานแยกต่างหากจากส่วนราชการเจ้าของงบประมาณให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณโอนเงินรางวัลผ่านธนาคารที่เป็น

รัฐวิสาหกิจเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของหน่วยงานดังกล่าวซึ่งเป็นส่วนราชการผู้เบิกและให้ส่วนราชการผู้เบิกนำไปจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินรางวัลตามจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติตามหลักเกณฑ์ข้อ ๗.๑ โดยโอนผ่านธนาคารเข้าบัญชีเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐต่อไป

ข้อ ๘ การจ่ายเงินรางวัลดังกล่าวให้มีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๙ ข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้ได้รับเงินรางวัลตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ ซึ่งจะต้องพ้นจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ของปีงบประมาณที่เบิกจ่ายเงินรางวัล ให้ได้รับเงินรางวัลตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินรางวัลที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ ในกรณีมีปัญหาหรือไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หารือหรือขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) **วราเทพ รัตนากร**

(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๙ บัญชีตำแหน่งและการคำนวณเงินส่วนต่างของผู้บริหารที่จะนำไปเป็นฐานในการคำนวณเงินรางวัล (เงินเพิ่มพิเศษ) ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา

ตำแหน่งผู้บริหารมหาวิทยาลัย	การคำนวณเงินส่วนต่างของผู้บริหารที่จะนำไปเป็นฐานในการคำนวณเงินรางวัล (เงินเพิ่มพิเศษ)
๑. อธิการบดี	ราคาตำแหน่ง หักด้วยผลรวมของเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง* และเงินตอบแทนพิเศษ** ๑๒๐,๐๐๐ - (เงินเดือน+๑๕,๐๐๐+๑๕,๐๐๐) บาท
๒. รองอธิการบดี***	เงินเพิ่มประจำตำแหน่ง หักด้วยเงินประจำตำแหน่ง* ๓๐,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท
๓. คณบดี****หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นเทียบเท่าคณบดีตามที่ ก.พ.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี	เงินเพิ่มประจำตำแหน่ง หักด้วยเงินประจำตำแหน่ง* ๒๐,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท

ตำแหน่งผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	การคำนวณเงินส่วนต่างของผู้บริหารที่จะนำไปเป็นฐานในการคำนวณเงินรางวัล (เงินเพิ่มพิเศษ)
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	เงินเพิ่มประจำตำแหน่ง หักด้วยเงินประจำตำแหน่ง* ๒๐,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ

* เงินประจำตำแหน่ง หมายความว่า เงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารตามพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่เลือกรับอัตราที่สูงกว่า หรือเงินวิทยฐานะตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

** เงินตอบแทนพิเศษ หมายความว่า เงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่เลือกรับอัตราที่สูงกว่า หรือเงินตอบแทนพิเศษอื่นตามที่ ก.พ.ร. กำหนด

*** รองอธิการบดี หมายความว่า รองอธิการบดีที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ หรือไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง เนื่องจากมิได้ตั้งงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ รองรับสำหรับรองอธิการบดีที่ได้รับการแต่งตั้งเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

**** คณบดี หมายความว่า คณบดีที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้บริหารตามที่ ก.พ.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เว้นแต่คณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้บริหารได้ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันที่พระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้ตำแหน่งคณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหาร

---

[๓] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหาร และสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

[๔] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหาร และสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

[๕] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหาร และสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๖] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหาร และสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๗] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหาร และสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑

กระทรวงการคลัง
ที่ กค ๐๔๐๖.๔/ว.๖๓ ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี ผู้บัญชาการ
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบแจ้งรายละเอียดเงินงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่เหลือจ่าย เพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ และเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้เงินงบประมาณเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ของส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา และใช้เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อจัดสรรเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด และโดยที่วิธีปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินรางวัลดังกล่าวข้างต้นเป็นกรณีที่ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและสำหรับหน่วยงาน เพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ประกอบกับตามนัยข้อ ๑๒ ของระเบียบฯ กำหนดว่า กรณีไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบฯ ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงมีอำนาจในการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินรางวัลให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามนัยข้อ ๑๒ ของระเบียบฯ เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. กรณีเบิกจ่ายเงินรางวัลจากเงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น โดยให้เบิกจ่ายในงบรายจ่ายอื่น ลักษณะค่าใช้จ่ายบุคลากรเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีผลการปฏิบัติงานดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

๑.๑ ให้ส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ส่งคำขอเบิกเงินรางวัลตามจำนวนที่ได้รับแจ้งจาก ก.พ.ร. มายังกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี

๑.๒ เมื่อส่วนราชการ และสถาบันอุดมศึกษาได้รับเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารจากกรมบัญชีกลางแล้ว ให้เร่งดำเนินการจ่ายเงินรางวัลโดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินเดือน ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนให้กับผู้มีสิทธิรับเงินแต่ละราย ภายใน ๔๕ วัน นับจากวันที่ได้รับโอนเงินจากกรมบัญชีกลางโดยให้ใช้หลักฐานที่ธนาคารรับรองการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้มีสิทธิรับเงินเป็นหลักฐานการจ่าย

๑.๓ เมื่อสำนักงานจังหวัดได้รับเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารจากกรมบัญชีกลางแล้ว ให้เขียนเช็คสั่งจ่ายส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคแต่ละหน่วยงานภายในจังหวัดตามจำนวนเงินที่ส่วนราชการดังกล่าวได้รับการจัดสรร ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับโอนเงินจากกรมบัญชีกลาง โดยให้ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคออกใบเสร็จรับเงินให้กับสำนักงานจังหวัดเพื่อเป็นหลักฐานการจ่าย

๑.๔ เมื่อได้รับเช็คจากสำนักงานจังหวัด ให้ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคแต่ละหน่วยงานนำเช็คดังกล่าวฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารที่ใช้ในการรับเงินนอกงบประมาณที่ขอเบิกจากคลังเพื่อเรียกเก็บเงินตามเช็คทันทีหรืออย่างช้าวันทำการถัดไปก่อนจะนำเงินที่เรียกเก็บได้โอนเข้าบัญชีเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนของผู้มีสิทธิรับเงินแต่ละราย ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ได้รับเช็คจากสำนักงานจังหวัด โดยให้ใช้หลักฐานที่ธนาคารรับรองการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้มีสิทธิรับเงินเป็นหลักฐานการจ่าย

๒. กรณีเบิกจ่ายเงินรางวัลจากเงินงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่เหลือจ่าย

๒.๑ เงินงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เหลือจ่ายสำหรับส่วนราชการและสถาบันอุดมศึกษาได้แก่

๒.๑.๑ เงินงบประมาณเหลือจ่ายที่ไม่ได้รับอนุมัติให้จัดสรรเป็นสิ่งจูงใจหรือเงินงบประมาณเหลือจ่ายในส่วนที่เหลือจากการจัดสรรเป็นสิ่งจูงใจ และได้ดำเนินการขอกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปีกรณีไม่มีหนี้ผูกพันเพื่อนำมาจัดสรรเป็นสิ่งจูงใจ ภายในวันทำการสุดท้ายของเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือ

๒.๑.๒ เงินงบประมาณเหลือจ่ายจากการดำเนินงานเสร็จสิ้นแล้วโดยไม่ประสงค์จะใช้จ่ายต่อไป และต้องได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาเบิกจ่ายเงินถึงวันทำการสุดท้ายของเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ทั้งนี้ รายการตาม ๒.๑.๑ และ ๒.๑.๒ ต้องมีเงินงบประมาณเพียงพอสำหรับชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้างตามสัญญาแบบปรับราคาได้ (ค่า K)

๒.๒ ให้ส่วนราชการและสถาบันอุดมศึกษาแจ้งรายละเอียดของเงินเหลือจ่ายตามข้อ ๒.๑ เพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้ระบุว่าจะนำเงินเหลือจ่ายจากเอกสารสำรองเงินเลขที่ใด และจำนวนเงินเท่าใด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประกอบการดำเนินการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเงินเหลือจ่ายดังกล่าวไปตั้งจ่ายในงบบุคลากร รายการเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีผลการปฏิบัติงานดีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จากสำนักงบประมาณ พร้อมแนบหนังสือสำนักงบประมาณดังกล่าวประกอบ

๒.๓ การดำเนินการตามข้อ ๒.๒ ให้ส่วนราชการ และสถาบันอุดมศึกษาแจ้งรายละเอียดดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางทราบโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการใช้จ่ายเงินงบประมาณได้ทันภายในวันทำการสุดท้ายของเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

๒.๔ เมื่อส่วนราชการ และสถาบันอดุมศึกษาได้รับแจ้งการดำเนินการในระบบ GFMIS จากกรมบัญชีกลางแล้ว ให้ดำนินการตามข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒

๓. กรณีส่วนราชการ และสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเบิกจ่ายเงินรางวัลจากเงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น และจากเงินงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่เหลือจ่าย ให้ดำเนินการตามข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ ข้อ ๒.๒ ข้อ ๒.๓ และข้อ ๒.๔

๔. วิธีปฏิบัติงานในระบบ GFMIS และการบัญชี ให้ปฏิบัติตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **พงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์**

(นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
สำนักกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๐
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๖
www.cgd.go.th

ส่วนราชการ.....

แบบแจ้งรายละเอียดเงินงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เหลือจ่าย เพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

รายการเดิม*									รายการใหม่					
ลำดับที่	รหัสหน่วยงาน	เลขที่เอกสารสำรองเงิน	งบรายจ่าย	รหัส			รายการ	จำนวนเงิน	เลขที่เอกสารสำรองเงิน	งบรายจ่าย	รหัส			จำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติ
				แหล่งของเงิน	งบประมาณ	รายการผูกพันงบประมาณ					แหล่งของเงิน	งบประมาณ	รายการผูกพันงบประมาณ	
๑	xxxx	xxxxxxx๑	.....	๕๔xxxxx	xxxxxxxxxxxxxxx	.....	.....	.....						
๒	xxxx	xxxxxxx๒	.....	๕๔xxxxx	xxxxxxxxxxxxxxx	.....	.....	.....		งบบุคลากร	๕๔xxxxx	xxxxxxxxxxxxxxx	.....	.....
๓	xxxx	xxxxxxx๓	.....	๕๔xxxxx	xxxxxxxxxxxxxxx	.....	.....	.....						
๔	xxxx	xxxxxxx๔	.....	๕๔xxxxx	xxxxxxxxxxxxxxx	.....	.....	.....						
	หรือ													
๑	xxxx	xxxxxxx๑	.....	๕๔xxxxx	xxxxxxxxxxxxxxx	.....	.....	.....						
๒	xxxx	xxxxxxx๒	.....	๕๔xxxxx	xxxxxxxxxxxxxxx	.....	.....	.....		งบบุคลากร	๕๔xxxxx	xxxxxxxxxxxxxxx	.....	.....
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น								.....		รวมเป็นเงินทั้งสิ้น				.....

ขอรับรองว่าถูกต้อง

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เบิก

หมายเหตุ :

๑. รายการเดิม* หมายถึง ส่วนราชการจะต้องแจ้งเลขที่เอกสารสำรองเงิน และจำนวนเงินเหลือจ่ายที่ต้องการโอนเปลี่ยนแปลงรายการเพื่อจ่ายเป็นเงินรางวัลตามวงเงินที่สำนักงาน ก.พ.ร. คำนวณได้

๒. ให้ผู้เบิกรับรองความถูกต้องของข้อมูลตามแบบ

**๓. ให้แนบแบบแจ้งรายละเอียดฯ จำนวน ๔ ฉบับ

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว และเงินช่วยเหลือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๔๘

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เห็นชอบให้มีการปรับปรุงค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ให้แก่สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนเกี่ยวกับการปรับขยายขั้นค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว ซึ่งมีลักษณะเดียวกับการให้เงินช่วยเหลือค่าครองชีพพิเศษสำหรับข้าราชการระดับต้นและลูกจ้างประจำในระบบราชการ และการได้รับเงินช่วยเหลือกรณีเกษียณอายุ เสียชีวิตและลาออก

เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินการคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรดาระเบียบ คำสั่งหรือข้อบังคับอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน" หมายถึง สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนประเภทประจำกองที่ปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจใดๆ ตามที่ได้รับอนุมัติจากกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน ซึ่งไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ หรือข้าราชการและลูกจ้างของหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานของรัฐตามกฎหมายอื่น

"สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนที่มียศ" หมายถึง นายหมู่ตรี นายหมู่โท นายหมู่เอก และนายหมู่ใหญ่

"สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนที่ไม่มียศ" สมาชิก อส. สมาชิกตรี สมาชิกโท และสมาชิกเอก

"เงินค่าตอบแทน" หมายถึง เงินที่ทางราชการจ่ายตอบแทนให้แก่สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนเป็นรายเดือน

"เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว" หมายถึง เงินที่ทางราชการจ่ายเพื่อช่วยเหลือการครองชีพเป็นการชั่วคราวให้แก่สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนเป็นรายเดือน

"เงินช่วยเหลือ" หมายถึง เงินที่ทางราชการจ่ายให้แก่สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนซึ่งออกจากงานตามกรณีที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ของระเบียบนี้

"เงินค่าตอบแทนเดือนสุดท้าย" หมายถึง เงินค่าตอบแทนที่สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน แต่ไม่รวมถึงเงินเพิ่มทุกประเภท

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ การเบิกจ่ายเงินตามระเบียบนี้ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ งบดำเนินงานของส่วนราชการต้นสังกัดของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

ข้อ ๖ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายและหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด

กรณีวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้นำหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการหรือหลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จลูกจ้างแล้วแต่กรณีมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนออกคำสั่งการได้รับเงินค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือ และให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งคำขอเบิกเงิน ซึ่งตรวจสอบถูกต้อง และบันทึกว่าเบิกจ่ายเงินรายการใด ประจำเดือนใด มายังกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัดหรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ โดยไม่ต้องส่งสำเนาคำสั่งประกอบคำขอเบิกเงิน

ข้อ ๘ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๒
เงินค่าตอบแทน

ข้อ ๙ ยกเลิก

ข้อ ๑๐ การเพิ่มเงินค่าตอบแทนสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนนอกเหนือจากที่กำหนดให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน และเมื่อมีการปรับอัตราค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการก็ให้มีการปรับอัตราเงินค่าตอบแทนในเกณฑ์เดียวกันด้วย

ข้อ ๑๑ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนให้บรรจุ โดยได้รับค่าตอบแทนในลำดับที่ ๑

กรณีมีคำสั่งให้สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนพ้นจากการเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนและขอกลับเข้าเป็นสมาชิกใหม่ให้บรรจุโดยได้รับค่าตอบแทนในลำดับที่ ๑

ข้อ ๑๒ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มเดือน เฉพาะกรณีขาดหรือละทิ้งหน้าที่ ยกเว้นการลากิจหรือลาป่วย ให้หักเงินค่าตอบแทนและเงินตอบแทนในลักษณะเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบในเดือนนั้น ตามส่วนเฉลี่ยของวันที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นรายวัน

ข้อ ๑๓ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนผู้ใดเจ็บป่วยอยู่ในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลอื่นซึ่งทางราชการส่งตัวไปรักษา ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนและเงินตอบแทนในลักษณะเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบตามอัตราตลอดเวลาที่รักษาตัว

ข้อ ๑๔ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนที่ถูกควบคุมตัวระหว่างสอบสวนหรือระหว่างการพิจารณาของศาลในคดีอาญา ห้ามจ่ายเงินค่าตอบแทนและเงินตอบแทนในลักษณะเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบตามจำนวนวันที่ถูกควบคุมตัว

ข้อ ๑๕ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสูญหายและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นถึงแก่ความตาย เมื่อพ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนเพื่อประโยชน์แห่งระเบียบนี้ว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหาย และให้จ่ายเงินค่าตอบแทนและเงินตอบแทนในลักษณะเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบจนถึงวันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตายหรือวันสูญหายและสันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๖ การเบิกจ่ายเงินตามหมวดนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

หมวด ๓
เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว

[๕] **ข้อ ๑๗** สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับเงินค่าตอบแทนไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละหนึ่งพันห้าร้อยบาท แต่เมื่อรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท

กรณีจำนวนเงินที่ได้รับตามวรรคหนึ่งรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละแปดพันสองร้อยบาท ให้สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย นั้น ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากเงินค่าตอบแทนอีกจนถึงเดือนละแปดพันสองร้อยบาท

ข้อ ๑๘ การจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามหมวดนี้เป็นการจ่ายชั่วคราว หากมีการปรับโครงสร้างค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ กระทรวงการคลังอาจพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการที่ปรับใหม่ได้

ข้อ ๑๙ การเบิกจ่ายเงินตามหมวดนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

หมวด ๔
เงินช่วยเหลือ

ข้อ ๒๐ ให้สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนที่ครบเกษียณอายุหรือทายาทในกรณีสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนถึงแก่ความตายได้รับเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนเท่ากับเงินค่าตอบแทนเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาทำงาน (ปี)

ข้อ ๒๑ ให้สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนที่ทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี และลาออกจากงานได้รับเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนเท่ากับเงินค่าตอบแทนเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาทำงาน (ปี) ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

(๑) ลาออกในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับเงินช่วยเหลือจำนวนร้อยละ ๒๐ ของเงินค่าตอบแทนเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาทำงาน (ปี)

(๒) ลาออกในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้รับเงินช่วยเหลือจำนวนร้อยละ ๔๐ ของเงินค่าตอบแทนเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาทำงาน (ปี)

(๓) ลาออกในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับเงินช่วยเหลือจำนวนร้อยละ ๖๐ ของเงินค่าตอบแทนเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาทำงาน (ปี)

(๔) ลาออกในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้รับเงินช่วยเหลือจำนวนร้อยละ ๘๐ ของเงินค่าตอบแทนเดือนสุดท้ายคูณด้วยเวลาทำงาน (ปี)

(๕) ลาออกตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป ได้รับเงินช่วยเหลือเต็มจำนวน

ข้อ ๒๒ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักงาน ถูกสอบสวนหรืออยู่ในระหว่างการดำเนินการลงโทษทางวินัย หรือเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

ข้อ ๒๓ การยื่นเรื่องราวขอรับเงินช่วยเหลือให้ทำตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๔ ในกรณีสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนซึ่งมีสิทธิรับเงินช่วยเหลือถึงแก่ความตายก่อนได้รับเงินช่วยเหลือ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ลงชื่อ **ทนง พิทยะ**

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

[๓] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

[๒] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

[๓] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๔] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวและเงินช่วยเหลือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

บัญชีหมายเลข ๑

อัตราเงินค่าตอบแทนสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย

ลำดับที่	อัตราค่าตอบแทน (รายเดือน)
๑	๔,๒๓๐
๑.๕	๔,๓๓๐
๒	๔,๔๓๐
๒.๕	๔,๕๔๐
๓	๔,๖๔๐
๓.๕	๔,๗๔๐
๔	๔,๘๕๐
๔.๕	๔,๙๕๐
๕	๕,๐๕๐
๕.๕	๕,๒๐๐
๖	๕,๓๔๐
๖.๕	๕,๔๘๐
๗	๕,๖๓๐
๗.๕	๕,๗๗๐
๘	๕,๙๒๐
๘.๕	๖,๐๖๐
๙	๖,๒๑๐
๙.๕	๖,๓๕๐
๑๐	๖,๔๙๐
๑๐.๕	๖,๖๔๐
๑๑	๖,๗๙๐
๑๑.๕	๖,๙๓๐
๑๒	๗,๐๗๐
๑๒.๕	๗,๒๑๐
๑๓	๗,๓๖๐

บัญชีหมายเลข ๒

อัตราเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย

ลำดับที่	ค่าตอบแทน	เงินเพิ่มฯ	รวมรายได้
๑	๔,๒๓๐	๒,๗๗๐	๗,๐๐๐
๑.๕	๔,๓๓๐	๒,๖๗๐	๗,๐๐๐
๒	๔,๔๓๐	๒,๕๗๐	๗,๐๐๐
๒.๕	๔,๕๔๐	๒,๔๖๐	๗,๐๐๐
๓	๔,๖๔๐	๒,๓๖๐	๗,๐๐๐
๓.๕	๔,๗๔๐	๒,๒๖๐	๗,๐๐๐
๔	๔,๘๕๐	๒,๑๕๐	๗,๐๐๐
๔.๕	๔,๙๕๐	๒,๐๕๐	๗,๐๐๐
๕	๕,๐๕๐	๑,๙๕๐	๗,๐๐๐
๕.๕	๕,๒๐๐	๑,๘๐๐	๗,๐๐๐
๖	๕,๓๔๐	๑,๖๖๐	๗,๐๐๐
๖.๕	๕,๔๘๐	๑,๕๒๐	๗,๐๐๐
๗	๕,๖๓๐	๑,๓๗๐	๗,๐๐๐
๗.๕	๕,๗๗๐	๑,๒๓๐	๗,๐๐๐
๘	๕,๙๒๐	๑,๐๘๐	๗,๐๐๐
๘.๕	๖,๐๖๐	๑,๐๐๐	๗,๐๖๐
๙	๖,๒๑๐	๑,๐๐๐	๗,๒๑๐
๙.๕	๖,๓๕๐	๑,๐๐๐	๗,๓๕๐
๑๐	๖,๔๙๐	๑,๐๐๐	๗,๔๙๐
๑๐.๕	๖,๖๔๐	๑,๐๐๐	๗,๖๔๐
๑๑	๖,๗๙๐	๑,๐๐๐	๗,๗๙๐
๑๑.๕	๖,๙๓๐	๑,๐๐๐	๗,๙๓๐
๑๒	๗,๐๗๐	๑,๐๐๐	๘,๐๗๐
๑๒.๕	๗,๒๑๐	๑,๐๐๐	๘,๒๑๐
๑๓	๗,๓๖๐	๑,๐๐๐	๘,๓๖๐

แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือ

สำหรับส่วนราชการเจ้าสังกัด

ที่...../..... .....

รหัสหน่วยงาน/จังหวัด ☐☐☐☐☐

วันที่ .....

เรื่อง ขอให้สั่งจ่ายเงินช่วยเหลือ

เรียน .....

โปรดพิจารณาสั่งจ่ายเงินช่วยเหลือ ☐ กรณีออกจากงาน ☐ กรณีตายให้แก่ทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของผู้ตายตามคำขอข้างล่างนี้ และได้ส่งเอกสารรวม.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....(๑)

(.....)

ตำแหน่ง .....

.....

โทร. .....

สำหรับผู้ขอ

สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน/

อาสาสมัครทหารพราน ☐☐☐ ยศ ..... ☐☐☐ คำนำหน้า.....ชื่อ.....นามสกุล.....

ขอรับเงิน ☐ ☐ ช่วยเหลือ	วันเดือนปีเกิด (๒)	วันเดือนปีที่เริ่มนับเป็นเวลาทำงาน	วันเดือนปีที่ออกจากงานหรือตาย
	...../...../.....	...../...../.....	...../...../.....

ประเภทการขอเงินช่วยเหลือ
- ☐ ออกจากงาน
- ☐ เกษียณอายุ
- ☐ ตาย

ตำแหน่ง.....

ขอรับเงินทาง (๓)
- ☐ กรม..... ☐☐☐☐☐
- ☐ จังหวัด..... รหัส ☐☐☐☐☐

หน่วยงานผู้เบิก..... ☐☐☐

สถานภาพผู้ขอ
- ☐ อาสาสมัครทหารพราน
- ☐ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน

ส่วนราชการที่สังกัดครั้งสุดท้าย

กรม..... รหัส ☐☐☐☐☐

กระทรวง .....

จังหวัด ..... รหัส ☐☐☐☐☐

กรณีออกจากงาน (๔)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(.....)

วันที่.....

กรณีตาย (๕)

ข้าพเจ้าทำหนังสือรับรองไว้ต่อกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด..... ว่าข้อความที่ปรากฏในเรื่องราวนี้ถูกต้องตามความเป็นจริงและไม่มีทายาทหรือผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าปรากฏว่ามีทายาทหรือผู้มีสิทธิเกิดขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิและชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับทราบจากทางราชการ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

ที่อยู่ผู้ขอ.....รหัสไปรษณีย์.....โทร.....

(๑), (๒), (๓), (๔), (๕) ดูคำอธิบายหน้า ๓

เวลาทำงาน	ตั้งแต่	ถึง
เวลาปกติ ๑.		
๒.		
๓.		
เวลาทวีคูณ สงครามเกาหลี		
เวลาทวีคูณ ปราบปรามคอมมิวนิสต์		
เวลาทวีคูณ กฎอัยการศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๐ (๑๗ ก.ย. ๐๐ - ๓ ต.ค. ๐๐)		
พ.ศ. ๒๕๐๐ (๑๗ ก.ย. ๐๐ - ๙ ม.ค. ๐๑)		
พ.ศ. ๒๕๐๑ (๒๑ ต.ค. ๐๑ - ๒๘ ต.ค. ๐๘)		
พ.ศ. ๒๕๑๙ (๗ ต.ค. ๑๙ - ๕ ม.ค. ๒๐)		
พ.ศ. ๒๕๓๔ (๒๓ ก.พ. ๓๔ - ๒ พ.ค. ๓๔)		
เวลาทวีคูณอื่นๆ		
ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ขาดราชการโดยไม่มีค่าตอบแทน		
ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ โดยได้รับค่าตอบแทน ๑/๒		
ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ โดยได้รับค่าตอบแทน ๑/๓		
ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ โดยได้รับค่าตอบแทน ๑/๔		
ตัด ป่วย ลา ขาด ระหว่างประกาศกฎอัยการศึก.....วัน		

รหัส	อัตราค่าตอบแทน	บาท
	ค่าตอบแทนเดือนสุดท้ายเดือนละ	
	เงินเพิ่ม พ.ส.ร.	

การกรอกแบบคำขอรับเงินช่วยเหลือ

(๑) หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม

(๒) วัน เดือน ปี ให้กรอกเป็นตัวเลขตามปีปฏิทิน

(๓) กรณีขอรับเงินทางส่วนกลาง ให้ระบุส่วนราชการเจ้าสังกัดระดับกรม และรหัสหน่วยงาน
กรณีขอรับเงินทางส่วนภูมิภาค ให้ระบุจังหวัดที่ขอรับเงินและรหัสจังหวัดรวมทั้งระบุชื่อหน่วยงานผู้เบิกด้วย

(๔) กรณีอาสาสมัครทหารพรานหรือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนออกจากงาน ให้อาสาสมัครทหารพรานหรือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนลงชื่อขอรับ

(๕) กรณีอาสาสมัครทหารพรานหรือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนถึงแก่ความตายให้ทายาทผู้มีสิทธิตามกฎหมายเป็นผู้ลงนาม
กรณีผู้มีสิทธิเป็นผู้เยาว์ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงชื่อแทน

<u>หมายเหตุ</u> ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ใช้

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำ ผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงหรือใกล้ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อให้การเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษเป็นไปโดยถูกต้อง มีความคล่องตัวในการปฏิบัติและสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ ที่อนุมัติให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายเงินตอบแทนพิเศษ สำหรับข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๔ โดยให้เพิ่มกรณีข้าราชการและลูกจ้างประจำที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษ เนื่องจากได้รับพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างดีเด่นหนึ่งขั้นครึ่ง ให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ ๖ และกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่มีขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างใกล้ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งได้รับการประเมินให้เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างเกินกว่าขั้นที่เหลืออยู่ให้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษ โดยนำผลการเลื่อนขั้นส่วนที่เหลือจากการเลื่อนขั้นปกติมารับเป็นค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ แล้วแต่กรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑[๑] ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงหรือใกล้ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๔๔

บรรดาข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

[๒]"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการแต่ละประเภท ซึ่งได้รับเงินเดือนตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง โดยได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง หรือถึงขั้นสูงของอันดับอยู่ก่อนรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานรอบนั้นๆ (๑ เมษายน หรือ ๑ ตุลาคม) และให้หมายความรวมถึงข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนใกล้ถึงขั้นสูงของประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งหรือของอันดับด้วย

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างประจำรายเดือนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ ที่ได้รับค่าจ้างถึงขั้นสูงของตำแหน่งอยู่ก่อนรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานรอบนั้นๆ (๑ เมษายน หรือ ๑ ตุลาคม) และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างใกล้ถึงขั้นสูงของตำแหน่งด้วย

[๒]"ใกล้ถึงขั้นสูง" หมายความว่า ก่อนถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่งในแต่ละประเภทตำแหน่งหรือก่อนถึงขั้นสูงสุดไม่เกินหนึ่งขั้นของอันดับหรือตำแหน่ง"

ข้อ ๕[๒] การพิจารณาเลื่อนเงินเดือน หรือเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการหรือเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำตามระเบียบนี้ ให้นำมาคำนวณรวมอยู่ในกลุ่มเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างประจำในรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานตามปกติ

ข้อ ๖[๒] การเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเลื่อนเงินเดือนหรือขั้นเงินเดือนที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภทกำหนด

ข้าราชการซึ่งได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่งในแต่ละประเภทตำแหน่งอยู่ก่อนรอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน ให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษตามอัตราของผลการประเมิน

ข้าราชการซึ่งได้รับเงินเดือนใกล้ถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่งในแต่ละประเภทตำแหน่งและได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานให้เลื่อนเงินเดือนเกินกว่าเงินเดือนที่เหลืออยู่ ให้ได้รับเงินเดือนจนถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่งในแต่ละประเภทตำแหน่งนั้นก่อน และนำจำนวนอัตราที่เหลือจากการเลื่อนเงินเดือนดังกล่าวมาเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทน

ข้อ ๘[๒] การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษให้จ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละรอบการประเมินนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษ และกรณีที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษไม่เต็มเดือน ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษในเดือนนั้นตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้ส่วนราชการออกคำสั่งการได้รับค่าตอบแทนพิเศษตามระเบียบนี้ จากเงินงบประมาณ งบดำเนินงาน รายการค่าตอบแทน และส่งคำขอเบิกเงินซึ่งตรวจสอบถูกต้องแล้วพร้อมด้วยบันทึกรหัสงบประมาณ แหล่งของเงิน และกิจกรรมหลัก ให้กรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ

คำสั่งประกอบคำขอเบิกเงินและคำสั่งการได้รับค่าตอบแทนพิเศษ ให้เก็บไว้ที่ส่วนราชการเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๑๐ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ ซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ในกรณีมีปัญหาหรือไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หารือหรือขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
(ลงชื่อ) **ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์**
(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๙๓ ง วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

[๒] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงหรือใกล้ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๔๘ ง วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๑

ข้อ ๖/๑[๒] การเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการหรือค่าจ้างของลูกจ้างประจำ กรณีมีขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง อยู่ก่อนรอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งได้รับการประเมินให้เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างครึ่งขั้น ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งได้รับการประเมินให้เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างหนึ่งขั้น ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง

(๓) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งได้รับการประเมินให้เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างหนึ่งขั้นครึ่ง ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ ๖ ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง

(๔) ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างใกล้ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งและได้รับการประเมินให้เลื่อนเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างเกินกว่าขั้นเงินเดือนหรือขั้นค่าจ้างที่เหลืออยู่ในอันดับหรือตำแหน่งนั้น ให้เลื่อนขั้นที่ได้รับการประเมินจนถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งก่อน และนำจำนวนขั้นที่เหลือจากการเลื่อนขั้นดังกล่าวมาเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ ๒ กรณีเหลือครึ่งขั้น หรือร้อยละ ๔ กรณีเหลือหนึ่งขั้น

ข้อ ๖/๒[๒] ผู้ไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษตามระเบียบนี้ ได้แก่

(๑) ข้าราชการซึ่งไม่ได้รับการประเมินให้เลื่อนเงินเดือน

(๒) ลูกจ้างประจำซึ่งไม่ได้รับการประเมินให้เลื่อนค่าจ้าง

(๓) ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งพ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุราชการ

ข้อ ๗[๒] ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับค่าตอบแทนพิเศษอยู่แล้วตามข้อ ๖ หรือข้อ ๖/๑ แล้วแต่กรณี หากภายหลังได้รับคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่งอื่นไม่ว่าประเภทใดหรือระดับใดให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษ ดังนี้

(๑) หากในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเพิ่มขึ้นให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษถึงก่อนวันที่ระบุในคำสั่งแต่งตั้ง

(๒) หากในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ไม่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเพิ่มขึ้นให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษต่อไปตามเดิม

(ครุฑ)

กระทรวงการคลัง

ที่ กค ๐๔๐๖.๔ / ว ๑๘ ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้าง

เรียน ปลัดกระทรวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๑๗๒ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้าง

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการเบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า เพื่อให้การเบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้างมีความเหมาะสม ชัดเจนและสอดคล้องกับสภาวการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงเห็นควรยกเลิกหนังสือที่อ้างถึงและกำหนดใหม่เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติต่อไปปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **อุทิศ ธรรมวาทิน**

(นายอุทิศ ธรรมวาทิน)

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง
สำนักกฎหมาย
กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร
โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๙๘๔
www.cgd.go.th

หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้าง และผู้ควบคุมงานก่อสร้าง

เพื่อให้การเบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้าง มีความเหมาะสม ชัดเจนยิ่งขึ้น เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการเบิกจ่ายค่าตอบแทนดังกล่าวเพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติต่อไป ดังนี้

บททั่วไป

๑. **"คณะกรรมการตรวจการจ้าง"** หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากส่วนราชการเจ้าของงบประมาณงานก่อสร้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างตามข้อ ๗๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. **"ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง"** หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากส่วนราชการเจ้าของงบประมาณงานก่อสร้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างตามข้อ ๗๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. **"งานก่อสร้าง"** หมายความว่า งานก่อสร้าง สิ่งก่อสร้างของส่วนราชการซึ่งเป็นทรัพย์อันติดอยู่กับที่ดินมีลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดิน เช่น อาคาร บ้านพัก ถนน เขื่อน สนามกีฬา สนามบิน สะพาน เป็นต้น และให้หมายความรวมถึงงานเคลื่อนย้าย งานดัดแปลง งานต่อเติม งานรื้อถอนและงานซ่อมแซมทรัพย์ดังกล่าวด้วย

๔. **"ค่าตอบแทน"** หมายความว่า เงินที่ทางราชการจ่ายเพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานให้กับบุคคลภายนอกและข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ทั้งนี้ ผู้ที่เป็นข้าราชการจะต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง กำหนดให้มีหน้าที่ตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้างในหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยให้พิจารณา ดังนี้

(๑) กรณีมาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดไว้โดยชัดแจ้งให้มีหน้าที่ตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้าง หากได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว จะไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์นี้

(๒) กรณีมาตรฐานกำหนดตำแหน่งมิได้กำหนดไว้ชัดแจ้งให้มีหน้าที่ตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้าง แต่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำในการตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้าง จึงถือเป็นงานปกติประจำที่อยู่ในความรับผิดชอบโดยตรง

ของข้าราชการผู้นั้น เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ย่อมถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งวิศวกรโยธา ก.พ. กำหนดให้มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านวิศวกรรมโยธา ซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบและคำนวณด้านวิศวกรรมโยธา การค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย ทดสอบ หาข้อมูลและสถิติต่างๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงานวิศวกรรมโยธาการวางโครงการก่อสร้างในสาขาวิศวกรรมโยธา ฯลฯ โดยมิได้กำหนดให้มีหน้าที่ตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้างไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งอย่างใด แต่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้างเป็นปกติประจำในหน่วยงานที่ตนสังกัดจะไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์นี้

(๓) กรณีมาตรฐานกำหนดตำแหน่งมิได้กำหนดไว้ชัดแจ้งให้มีหน้าที่ตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้าง และมิได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้างเป็นปกติประจำในหน่วยงาน เช่น วิศวกรด้านสำรวจและออกแบบ มาตรฐานกำหนดตำแหน่งมิได้กำหนดให้มีหน้าที่ตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้าง และหน้าที่หลักปกติประจำในหน่วยงานคือการสำรวจและออกแบบ หากได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจการจ้างและหรือควบคุมงานก่อสร้างย่อมมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์นี้

เกณฑ์การจ่าย

๑. ให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณงานก่อสร้างเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้กับคณะกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้าง เฉพาะวันที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจากเงินงบประมาณ งบดำเนินงาน หรืองบรายจ่ายอื่นที่เบิกจ่ายในลักษณะเดียวกัน โดยเบิกจ่ายได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาของสัญญางานก่อสร้าง เฉพาะวันที่ได้มีการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

๒. กรณีที่ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณงานก่อสร้างได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้างให้ปฏิบัติหน้าที่ทั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้างหรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้างมากกว่าหนึ่งโครงการหากผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดังกล่าวได้ปฏิบัติหน้าที่ในวันเดียวกันให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้างสำหรับวันนั้นในอัตราที่สูงกว่าเพียงอัตราเดียว

๓. หากในวันเดียวกันกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้างเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นในลักษณะเดียวกันกับค่าตอบแทนกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้าง เช่น เงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เป็นต้น จะมีสิทธิเบิกจ่ายค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์นี้ได้ก็ต่อเมื่องดเบิกจ่ายค่าตอบแทนอื่น

๔. กรณีมีการหยุดงานก่อสร้างในวันใด หากคณะกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้างได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่และไม่ทราบล่วงหน้าว่าได้มีการหยุดงาน หรือทราบล่วงหน้าว่ามีการหยุดงานแต่ต้องเข้าไปปฏิบัติหน้าที่เพื่อติดตามและแก้ไขปัญหาอุปสรรคเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ให้ถือว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวแล้ว และให้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ในวันนั้น

๕. การเบิกจ่ายค่าตอบแทน ไม่กระทบถึงสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หากได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการชั่วคราวตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๖. วิธีการเบิกจ่ายค่าตอบแทนที่มิได้กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม และการเบิกจ่ายค่าตอบแทนนอกเหนือหรือแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นี้ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

๗. การปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการตรวจการจ้างและหรือผู้ควบคุมงานก่อสร้างที่ยังมิได้เบิกจ่ายค่าตอบแทนฯ ก่อนวันที่หนังสือกระทรวงการคลังฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๑๗๒ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๕ หรือตามที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง

อัตราค่าตอบแทน

๑. คณะกรรมการตรวจการจ้าง

(๑) กรณีคณะกรรมการตรวจการจ้างได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา เบิกจ่ายได้ไม่เกินอัตรา ๓๕๐ บาทต่อคนต่อวัน

(๒) กรณีคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อพิจารณารูปแบบหรือรายละเอียดของงานก่อสร้าง ให้ได้รับเบี้ยประชุมกรรมการตามนัยหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง เบิกจ่ายได้ไม่เกินอัตรา ดังนี้

(๑) หัวหน้าผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ๓๕๐ บาทต่อวันต่องาน

(๒) ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง (ผู้ปฏิบัติการ) ๓๐๐ บาทต่อวันต่องาน

๓. กรณีแต่งตั้งบุคคลภายนอก ซึ่งมิใช่บุคลากรของรัฐ ให้ได้รับค่าตอบแทนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่าของอัตราค่าตอบแทนที่กำหนด

๔. ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณสามารถกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้าง เพื่อควบคุมการเบิกจ่ายเป็นการภายในได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารงบประมาณของส่วนราชการเป็นไปโดยเหมาะสม และสอดคล้องกับวงเงินงบประมาณของแต่ละส่วนราชการที่ได้รับจัดสรร

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่าย
สำหรับกำลังคนด้านสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๘

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เห็นชอบหลักเกณฑ์และรายละเอียดการปรับปรุงค่าตอบแทนสำหรับกำลังคนด้านสาธารณสุข ซึ่งประกอบด้วยสายงานแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร-พยาบาลวิชาชีพ และกลุ่มสหวิชาชีพ โดยได้กำหนดให้มีค่าตอบแทนการปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษเพื่อจูงใจให้กำลังคนด้านสาธารณสุขปฏิบัติงานในพื้นที่ที่ขาดแคลนหรือทุรกันดาร ได้แก่ ค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้และค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ปกติเกินกว่า ๓ ปีขึ้นไป

ฉะนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายเป็นไปโดยถูกต้อง อาศัยอำนาจตามข้อ ๕๓ ของระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับกำลังคนด้านสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้ ข้อบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"กำลังคนด้านสาธารณสุข" หมายความว่า แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาลวิชาชีพ ซึ่งเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณ งบบุคลากร โดยต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาและได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะจากสภาวิชาชีพหรือคณะกรรมการประกอบวิชาชีพซึ่งต้องใช้วุฒิการศึกษาดังกล่าวปฏิบัติงานให้บริการด้านสุขภาพแบบองค์รวมหรืองานด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่ ด้านรักษาพยาบาล ด้านส่งเสริมสุขภาพ ด้านควบคุมป้องกันโรค (รวมงานคุ้มครองผู้บริโภค) และด้านฟื้นฟูสภาพ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกำลังคนด้านสาธารณสุขที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

"ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษ" หมายความว่า ค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ปกติและค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

"ค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ปกติ" หมายความว่า ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานที่จ่ายให้แก่แพทย์ ทันตแพทย์ และเภสัชกรผู้ที่ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องในสถานบริการภาครัฐเกินกว่า ๓ ปี และยังคงปฏิบัติงานในสถานบริการดังกล่าว โดยสถานบริการต้องมีลักษณะ ดังนี้

๑. เป็นสถานบริการระดับอำเภอ ซึ่งจัดให้มีบริการด้านสุขภาพผสมผสานแบบองค์รวมหรือบริการด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่ ด้านรักษาพยาบาล ด้านส่งเสริมสุขภาพ ด้านควบคุมป้องกันโรค (รวมงานคุ้มครองผู้บริโภค) และด้านฟื้นฟูสภาพทั้งประเภทจัดบริการเฉพาะผู้ป่วยนอกหรือประเภทที่มีเตียงรับไว้ค้างคืน โดยมีเตียงรับผู้ป่วยไม่เกิน ๑๒๐ เตียง

๒. เป็นสถานบริการระดับอำเภอทุกแห่ง เว้นแต่

๒.๑ โรงพยาบาลชุมชน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขประกาศเป็นโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่ทุรกันดารและขาดแคลนบุคลากรระดับ ๑ และระดับ ๒

๒.๒ มีที่ตั้งอยู่ในอำเภอซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลศูนย์ หรือโรงพยาบาลทั่วไปของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๒.๓ เป็นอำเภอซึ่งเป็นที่ตั้งมหาวิทยาลัย หรือมีสถานบริการของมหาวิทยาลัยหรือโรงพยาบาลขนาดใหญ่เกินกว่า ๑๕๐ เตียงของส่วนราชการอื่นๆ ตั้งอยู่

"ค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้" หมายความว่า ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานที่จ่ายให้แก่แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานเป็นการประจำในสถานบริการหรือหน่วยงานทุกหน่วยที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และให้บริการด้านสุขภาพผสมผสานแบบองค์รวม หรือบริการด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่ ด้านรักษาพยาบาล ด้านส่งเสริมสุขภาพ ด้านควบคุมป้องกันโรค (รวมงานคุ้มครองผู้บริโภค) และด้านฟื้นฟูสภาพ

"คณะอนุกรรมการ" หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาพื้นที่พิเศษสำหรับค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่าย

ข้อ ๕ ให้หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดของกำลังคนด้านสาธารณสุขหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายค่าตอบแทนปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีของแต่ละส่วนราชการที่กำลังคนด้านสาธารณสุขสังกัด และหากมีเงินงบประมาณไม่เพียงพอสามารถนำเงินบำรุง เงินรายได้ หรือเงินนอกงบประมาณประเภทอื่นๆ ของส่วนราชการสมทบจ่ายได้

ข้อ ๖ อัตราค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เบิกจ่าย ดังนี้

๖.๑ แพทย์ ทันตแพทย์ อัตราคนละ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน

๖.๒ เภสัชกร อัตราคนละ ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน

๖.๓ พยาบาลวิชาชีพ อัตราคนละ ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน

ข้อ ๗ อัตราค่าตอบแทนเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ปกติให้เบิกจ่ายดังนี้

๗.๑ แพทย์ ทันตแพทย์ อัตราคนละ ๒,๘๐๐ บาทต่อเดือน

๗.๒ เภสัชกร อัตราคนละ ๖๐๐ บาทต่อเดือน

ข้อ ๘ กำลังคนด้านสาธารณสุขที่จะมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบนี้จะต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเป็นการประจำหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในสถานบริการนั้นๆ เป็นการประจำโดยจะต้องมีวันทำการในสถานบริการไม่น้อยกว่า ๑๕ วันทำการในเดือนที่จะเบิกจ่าย เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ให้มีสิทธิรับค่าตอบแทนดังกล่าวต่อไป

๘.๑ กรณีทางราชการมีคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานอื่น ตามความประสงค์ของส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น รวมทั้งการได้รับคำสั่งให้ไปฝึกอบรมด้านการบริหารงานที่มีความจำเป็นสำหรับส่วนราชการหรือสถานบริการหรือหน่วยงาน

๘.๒ ลาไปอุปสมบท ประกอบพิธีฮัจญ์ หรือลาคลอดบุตร

๘.๓ กรณีได้รับอนุมัติให้เข้าประชุมสัมมนาวิชาการ ที่มีความจำเป็นสำหรับส่วนราชการหรือสถานบริการหรือหน่วยงาน ไม่เกิน ๑๐ วันต่อเดือน

ข้อ ๙ กำลังคนด้านสาธารณสุขที่อยู่ระหว่างการศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือการลาประเภทอื่นๆ ตามความประสงค์ของผู้ลา ซึ่งการลาดังกล่าวทำให้มีวันทำการน้อยกว่า ๑๕ วันทำการในเดือนนั้นๆ หรือถูกลงโทษให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือใบประกอบโรคศิลปะหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือใบประกอบโรคศิลปะหมดอายุ ไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดของกำลังคนด้านสาธารณสุข ส่งคำขอเบิกเงินซึ่งตรวจสอบถูกต้องและบันทึกว่าเบิกจ่ายเงินรายการใดมายังกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัดหรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ และให้มีหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๑๑ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ รายชื่อสถานบริการที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษให้เป็นไปตามประกาศของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีปัญหาหรือไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้เป็นอำนาจของคณะอนุกรรมการในการพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๑๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) **ทนง พิทยะ**

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการ
ในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๕

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๕ เห็นชอบมาตรการรับเงินประจำตำแหน่งในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ โดยกำหนดเป็นมาตรการชั่วคราวให้ข้าราชการที่ได้รับผลกระทบจากการยุบเลิกงาน หรือยุบรวมงาน หรือการรวมงานได้รับสิทธิประโยชน์เท่ากับเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับเดิมต่อไป เป็นการเฉพาะตัวไม่เกิน ๑ ปี และให้ข้าราชการที่เข้ารับการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะจากศูนย์พัฒนาและถ่ายโอนบุคลากรภาครัฐเพื่อรอการย้ายไปปฏิบัติงานในตำแหน่งใหม่ และเคยดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งยังคงได้รับสิทธิประโยชน์เท่ากับเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับอยู่เดิมเป็นการเฉพาะตัวไม่เกิน ๖ เดือน

ฉะนั้น เพื่อให้การปฏิรูประบบราชการเป็นไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่จะรักษาสิทธิประโยชน์ของข้าราชการตามควร และการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษเป็นไปโดยถูกต้องมีความคล่องตัวในการปฏิบัติ กระทรวงการคลังอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔[๓-๔] ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง หรืออยู่ระหว่างรอการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง อันเนื่องมาจากการยุบเลิกงาน หรือยุบรวมงาน หรือการรวมงานให้มีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษในอัตราเท่ากับเงินประจำตำแหน่งที่เคยได้รับอยู่เดิม

ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งต่ำกว่าที่เคยได้รับในตำแหน่งเดิม อันเนื่องมาจากการยุบเลิกงานหรือยุบรวมงาน หรือการรวมงาน ให้มีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษเพื่อชดเชยเงินประจำตำแหน่งส่วนที่ขาดซึ่งเมื่อรวมกันแล้วจะเท่ากับเงินประจำตำแหน่งที่เคยได้รับอยู่เดิม

การจ่ายเงินตอบแทนพิเศษดังกล่าวให้จ่ายได้จนกว่าจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งหรือเกษียณอายุราชการ นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๕ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ต่อมาได้รับคำสั่งให้เข้ารับการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะจากศูนย์พัฒนาและถ่ายโอนบุคลากรภาครัฐ เพื่อรอการย้ายไปปฏิบัติงานในตำแหน่งใหม่อันเนื่องมาจากการยุบเลิกงานหรือยุบรวมงาน หรือการรวมงาน ให้มีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษในอัตราเท่ากับเงินประจำตำแหน่งที่เคยได้รับต่อไป เป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งให้เข้ารับการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะจากศูนย์พัฒนาและถ่ายโอนบุคลากรภาครัฐ

ข้อ ๖[๑-๔] ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษตามข้อ ๔ ต่อมาได้รับคำสั่งให้เข้ารับการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะจากศูนย์พัฒนาและถ่ายโอนบุคลากรภาครัฐตามข้อ ๕ ให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษตามข้อ ๔ และข้อ ๕ รวมกันได้จนกว่าจะรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งหรือเกษียณอายุราชการ นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๗ อัตราเงินตอบแทนพิเศษตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ให้ใช้อัตราเดียวกับเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับอยู่เดิมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๘ ให้วางฎีกาเบิกเงินตอบแทนพิเศษจากเงินงบประมาณรายจ่าย งบดำเนินการตามที่ได้รับจัดสรรจากสำนักงบประมาณ พร้อมทั้งแนบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่และสำเนาคำสั่งให้เข้ารับการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะจากศูนย์พัฒนาและถ่ายโอนบุคลากรภาครัฐ กรณีเป็นการเบิกเงินตอบแทนพิเศษของผู้ที่อยู่ระหว่างรอการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ให้แนบหนังสือรับรองของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณที่สังกัดและรับรองหลังฎีกาว่า ก่อนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่และก่อนการได้รับคำสั่งให้เข้ารับการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะตามข้อ ๔ และข้อ ๕ เคยได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ประเภทใด อัตราเดือนละเท่าไร เพื่อประกอบการเบิกจ่ายเงิน

ข้อ ๙ หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ กรณีส่วนราชการได้จัดอัตรากำลังข้าราชการที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่เดิมผู้ใดลงในตำแหน่งที่จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามโครงสร้างปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ และได้รับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับจำนวนเงินประจำตำแหน่งที่เคยได้รับอยู่เดิมหรือข้าราชการที่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษพ้นจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ยกเลิกการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(ลงชื่อ) **วราเทพ รัตนากร**

(นายวราเทพ รัตนากร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- ข้อ ๔ และข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดย

[๑] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๒] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

[๓] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๗

[๔] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษชั่วคราวของข้าราชการในช่วงปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๔๐

โดยที่ปัจจุบันโรคเอดส์เป็นโรคติดต่อซึ่งผู้ติดเชื้อและป่วยด้วยโรคเอดส์ จะต้องถึงแก่ความตาย โดยยังไม่มีทางรักษาให้หายได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่หรือนิสิตนักศึกษา ซึ่งปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือเข้ารับการศึกษาอบรมตามหลักสูตรทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยมีลักษณะที่เป็นการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสงเคราะห์แก่เจ้าหน้าที่หรือนิสิตนักศึกษาซึ่งติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือเข้ารับการศึกษาอบรมดังกล่าวกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๔๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

๑"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการแต่ละประเภท ลูกจ้างตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ ซึ่งได้รับเงินเดือนค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่สังกัดและได้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ เว้นแต่ลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีสัญญาจ้าง

"นิสิตนักศึกษา" หมายความว่า นิสิตนักศึกษาซึ่งเข้ารับการศึกษาอบรมตามหลักสูตรทางการแพทย์และสาธารณสุขของสถาบันการศึกษาของทางราชการ

"โรคเอดส์" หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งผู้ป่วยมีอาการของผู้ซึ่งมีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องอันเป็นเหตุให้ติดเชื้อโรคชนิดฉวยโอกาสได้ง่าย โดยแสดงออกทางระบบทางเดินหายใจ ระบบประสาทส่วนกลาง ระบบทางเดินอาหาร เป็นไข้ไม่ทราบสาเหตุร่วมกับน้ำหนักตัวลดครั่นเนื้อครั่นตัว อ่อนเพลียมาก อาการจะค่อยเป็นค่อยไปแล้วกระจายลุกลามอย่างกว้างขวางและเป็นซ้ำบ่อยๆ รวมทั้งอาจเป็นมะเร็งบางชนิดด้วย

"ติดเชื้อโรคเอดส์" หมายความว่า ได้รับเชื้อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายซึ่งสามารถตรวจสอบได้ตามหลักวิชาการแพทย์

[๒]"การปฏิบัติหน้าที่" หมายความว่า การปฏิบัติหน้าที่ทางการแพทย์และสาธารณสุขด้านการบำบัดรักษา การส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การควบคุมและป้องกันโรค และการกำจัดโรค ตลอดจนการชันสูตร ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย และวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ การเข้ารับการศึกษาอบรมตามหลักสูตรทางการแพทย์และสาธารณสุขของสถาบันการศึกษาของทางราชการ และให้หมายความรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ให้การดูแลหรือควบคุมผู้ติดเชื้อโรคเอดส์และผู้ป่วยโรคเอดส์ในหน่วยบริการอื่นหรือหน่วยงานอื่นของทางราชการ นอกเหนือจากหน่วยบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขโดยมีลักษณะที่เป็นการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์

[๒]"หน่วยบริการ" หมายความว่า หน่วยงานของทางราชการที่ดำเนินงานทางการแพทย์และสาธารณสุข และให้รวมถึงหน่วยบริการอื่นหรือหน่วยงานอื่นของทางราชการที่ต้องให้การดูแลหรือควบคุมผู้ติดเชื้อโรคเอดส์และผู้ป่วยโรคเอดส์

"หัวหน้าส่วนราชการ" หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดี อธิการบดี หรือตำแหน่งซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่า

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

ข้อ ๕ ให้ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ตามระเบียบนี้

(๑) ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่หรือนิสิตนักศึกษาซึ่งติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ ให้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนไม่เกิน ๑.๕ ล้านบาท

(๒) คู่สมรสของบุคคลตาม (๑) ซึ่งติดเชื้อโรคเอดส์จากบุคคลดังกล่าว ให้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนไม่เกิน ๕ แสนบาท

(๓) บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลตาม (๑) ซึ่งติดเชื้อโรคเอดส์จากบุคคลดังกล่าว ให้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนไม่เกินคนละ ๓ แสนบาท

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ตามข้อ ๕ (๑) เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ ให้ทายาทของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนไม่เกิน ๑ ล้านบาท

(๑) บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ

(๒) คู่สมรส

(๓) บิดามารดา

ในกรณีที่ทายาทตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) ให้ทายาทตามวรรคหนึ่ง (๑) ได้รับส่วนแบ่ง ๒ ส่วน ให้ทายาทตามวรรคหนึ่ง (๒) ได้รับส่วนแบ่ง ๑ ส่วน และให้ทายาทตามวรรคหนึ่ง (๓) ได้รับส่วนแบ่ง ๑ ส่วน

ในกรณีที่มีทายาทตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) หรือ (๓) ให้ทายาทตามวรรคหนึ่ง (๑) ได้รับส่วนแบ่ง ๒ ส่วน และให้ทายาทตามวรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ได้รับส่วนแบ่ง ๑ ส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้ทายาทตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน

ในกรณีที่มีทายาทตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) ให้ทายาทดังกล่าวได้รับเงินสงเคราะห์ทั้งหมด

ทายาทในลำดับเดียวกัน ให้ได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน

หมวด ๒
การจ่ายเงินสงเคราะห์

ข้อ ๗ เจ้าหน้าที่หรือนิสิตนักศึกษาผู้ใดสงสัยว่าตนติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาหรืออาจารย์ผู้ควบคุม แล้วแต่กรณี ภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่สงสัยว่าติดเชื้อโรคเอดส์ และให้ผู้รับรายงานดังกล่าวรายงานตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าหน่วยบริการในทันที หรืออย่างช้าภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่ได้รับรายงานจากผู้ซึ่งสงสัยว่าตนติดเชื้อโรคเอดส์

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หัวหน้าหน่วยบริการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยบริการจัดให้มีการตรวจเลือดเจ้าหน้าที่หรือนิสิตนักศึกษาผู้สงสัยว่าตนติดเชื้อโรคเอดส์ในทันทีหรืออย่างช้าภายใน ๗๒ ชั่วโมงนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าหน่วยบริการรายงานผลการตรวจเลือดตามข้อ ๗ และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควรเกี่ยวกับการติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ พร้อมทั้งแนบหนังสือขอรับการสงเคราะห์ของเจ้าหน้าที่หรือนิสิตนักศึกษาดังกล่าว และเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าส่วนราชการด้วย

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ตามข้อ ๕ (๑) สงสัยว่าคู่สมรสหรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของตนติดเชื้อโรคเอดส์จากตน หรือในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ตามข้อ ๕ (๑) สงสัยว่าตนติดเชื้อโรคเอดส์จากผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ตามข้อ ๕ (๑) ให้ยื่นคำร้องต่อหัวหน้าส่วนราชการเพื่อขอรับการสงเคราะห์ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ เมื่อหัวหน้าส่วนราชการได้รับรายงานตามข้อ ๘ หรือคำร้องตามข้อ ๙ แล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยกรรมการไม่น้อยกว่าหนึ่งคนต้องเป็นแพทย์ผู้ชำนาญการทางด้านโรคเอดส์ เพื่อพิจารณาสอบสวนและเสนอความเห็นเกี่ยวกับสิทธิและจำนวนเงินสงเคราะห์ที่ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์จะได้รับต่อหัวหน้าส่วนราชการ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ตามข้อ ๕ (๑) เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับสิทธิและจำนวนเงินสงเคาะห์ที่ทายาทของบุคคลดังกล่าวจะได้รับต่อหัวหน้าส่วนราชการ

ข้อ ๑๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับสิทธิและจำนวนเงินสงเคราะห์ตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑

คำวินิจฉัยของหัวหน้าส่วนราชการให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ เงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายจากรายจ่ายงบกลางหรืองบอื่นใด ตามที่ได้รับการจัดสรรจากสำนักงบประมาณ

วิธีการเบิกจ่าย ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๔ หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าโรคเอดส์เป็นโรคซึ่งสามารถรักษาให้หายได้ หรือมีวัคซีนป้องกันการติดเชื้อได้แล้ว ให้กระทรวงการคลังร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณายกเลิกระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐

(ลงชื่อ) **ชวรัตน์ ชาญวีรกูล**

(นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

[๑] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๒] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๔๙ ง วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการ และลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ตามที่รัฐมีนโยบายให้ปฏิรูประบบราชการทำให้เกิดผลกระทบกับการทำงานของผู้บริหารในระบบราชการทั้งในด้านความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการนำแนวทางการบริหารแบบมุ่งเน้นผลงานมาใช้ในการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยการใช้ทรัพยากร ข้อตกลงว่าด้วยผลงานระบบบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์และระบบเงินรางวัลประจำปีที่ทำให้มีการจัดอันดับผลการทำงานของส่วนราชการ ระบบการสรรหาผู้บังคับบัญชาระบบเปิด ระบบผู้ว่าราชการจังหวัดตามโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา (ผู้ว่า CEO) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้บริหารของราชการซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลกระทบสูงต่อประสิทธิภาพของงานราชการ คณะรัฐมนตรี จึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ เห็นชอบให้มีการปรับปรุงค่าตอบแทนของบุคลากรภาครัฐ โดยกำหนดให้มีการจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษอื่นๆ นอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำเพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าว

ฉะนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำเป็นไปโดยถูกต้อง อาศัยอำนาจตามข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงได้กำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

[1]"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจแห่งชาติ ข้าราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายอัยการประเภทข้าราชการธุรการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา"

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างประจำรายเดือนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

[3]**ข้อ ๕** ให้ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ได้รับเงินค่าตอบแทนรายเดือนเท่ากับอัตราเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับ เว้นแต่ข้าราชการซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ

[2]ให้ข้าราชการซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งได้รับเงินค่าตอบแทนรายเดือนเท่ากับอัตราเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับ เว้นแต่ข้าราชการซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่ง ระดับ ๗ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

[2]ให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาซึ่งได้รับเงินวิทยฐานะตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับเงินค่าตอบแทนรายเดือนในอัตราเท่ากับเงินวิทยฐานะที่ได้รับ เว้นแต่ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งได้รับเงินวิทยฐานะชำนาญการ

[2]ให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีสิทธิได้รับทั้งเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหาร และเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้รับเงินค่าตอบแทนรายเดือนในอัตราเท่ากับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารหรือเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการที่สูงกว่าเพียงทางเดียว

[2]**ข้อ ๖** ให้ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโส เฉพาะผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งระดับ ๘ หรือ ๘ ว ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับทักษะพิเศษ และตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ที่เคยดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และองค์กรกลางบริหารงานบุคคล

ของข้าราชการนั้นเห็นสมควรให้ตำแหน่งดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท โดยเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือน (กงช.) พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ได้รับค่าตอบแทนพิเศษเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท

ให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ หรือ ๘ ว หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท

ให้ข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีลักษณะเป็นงานสนับสนุนประเภทประสานงาน กำกับ ดูแล ให้คำปรึกษา และงานมอบหมายพิเศษ และเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่ากับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนระดับ ๙ ขึ้นไป ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำแหน่ง ได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ทั้งนี้ ไม่รวมตำแหน่งสำรองราชการ

ข้าราชการประเภทอื่นนอกจากข้าราชการตามวรรคสามซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๙ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง แต่ปฏิบัติงานในตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานเดียวกันกับข้าราชการตามวรรคสอง ถ้าองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้นเห็นสมควรให้ตำแหน่งดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ (กงช.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

[๓]**ข้อ ๖/๑** ให้ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท

ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับทักษะพิเศษ หรือประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับทรงคุณวุฒิ หรือประเภทอำนวยการ หรือประเภทบริหาร ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง แต่ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่มีลักษณะเป็นงานสนับสนุนประเภทประสานงาน กำกับ ดูแล ให้คำปรึกษา และงานมอบหมายพิเศษ หากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเห็นสมควรให้ตำแหน่งดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือนนอกเหนือจากเงินเดือน ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ (กงช.) พิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ (กงช.) ให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท (แก้ไขล่าสุดโดยฉบับที่ ๔)

ข้อ ๗ ให้ข้าราชการระดับ ๑-๗ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างยังไม่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง เมื่อได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการแต่ละประเภทหรือเลื่อนขั้นค่าจ้างตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้วแต่กรณี และได้ปรับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนเพิ่มตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

๗.๑ กรณีมีขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างเหลืออยู่ ๑.๕ ขั้น จึงจะถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนเพิ่มในอัตราร้อยละ ๒ ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งที่ปรับใหม่

๗.๒ กรณีมีขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างเหลืออยู่ ๑ ขั้น จึงจะถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนเพิ่มในอัตราร้อยละ ๔ ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งที่ปรับใหม่

๗.๓ กรณีมีขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างเหลืออยู่ ๐.๕ ขั้น จึงจะถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนเพิ่มในอัตราร้อยละ ๖ ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งที่ปรับใหม่

๗.๔ กรณีได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนเพิ่มในอัตราร้อยละ ๘ ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งที่ปรับใหม่

ข้อ ๘ ให้ข้าราชการระดับ ๑-๗ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งและได้รับการพิจารณาเงินตอบแทนพิเศษตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๔๔ และได้ปรับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนเพิ่มในอัตราร้อยละ ๘ ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งที่ปรับใหม่

ข้อ ๙ กรณีข้าราชการและลูกจ้างประจำตามข้อ ๗ และข้อ ๘ พ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใดหรือได้รับคำสั่งให้เลื่อนอันดับหรือตำแหน่ง ให้งดจ่ายเงินค่าตอบแทนดังกล่าว

ข้อ ๑๐ การจ่ายเงินค่าตอบแทนตามข้อ ๗ และข้อ ๘ เป็นการจ่ายชั่วคราว หากมีการปรับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการและโครงสร้างค่าจ้างของลูกจ้างประจำ กระทรวงการคลังจะพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการและโครงสร้างค่าจ้างของลูกจ้างประจำที่ปรับใหม่ต่อไป

[๓]**ข้อ ๑๑** ยกเลิก

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินค่าตอบแทนให้จ่ายเป็นรายเดือนตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เป็นต้นไปและให้มีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๑๓ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ในกรณีมีปัญหาหรือไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หารือหรือขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังต่อไป

ข้อ ๑๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

---

[๓] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๔] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

[๕] ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการให้มีความเหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ฐานะเป็นหรือเทียบเท่ากรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นอธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี และราชการบริหารส่วนภูมิภาค

"หัวหน้าส่วนราชการ" หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

"ค่าใช้จ่าย" หมายความว่า รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายในการบริหารงานประจำตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หรือรายจ่ายที่เป็นผลสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในแผนงบประมาณ ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายจากงบดำเนินงาน ลักษณะค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุและค่าสาธารณูปโภค หรืองบรายจ่ายอื่นใดที่เบิกจ่ายในลักษณะเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงรายจ่ายที่เกิดจากภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีด้วย

ข้อ ๕ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ส่วนราชการต้องดำเนินการเบิกจ่ายให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายใดที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หรือหนังสือเวียนของกระทรวงการคลังกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ หรือที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวตามรายการและอัตราที่กำหนดไว้ เช่น

(๑) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

(๒) เบี้ยประชุมกรรมการ

(๓) ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ

(๔) เงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

(๕) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสอบแข่งขันบุคคลเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่หักจากเงินค่าธรรมเนียมการสอบนั้น

(๖) การเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการ

(๗) การประกันภัยทรัพย์สินของรัฐ

(๘) การติดตั้งและการใช้โทรศัพท์ของทางราชการ

(๙) ค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานก่อสร้าง

ข้อ ๗ หลักฐานการจ่ายให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าส่วนราชการกำกับดูแลการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายใดไม่เป็นไปตามระเบียบนี้อันเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่โดยเร็ว

ข้อ ๙ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
ค่าตอบแทน

ข้อ ๑๐ ค่าใช้จ่ายสำหรับบุคคลภายนอกที่ปฏิบัติงานให้ส่วนราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทนได้ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๑ ค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็นเหมาะสม ประหยัด และเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(๑) ค่าตอบแทนล่ามในการแปลภาษาท้องถิ่น ภาษาต่างประเทศ หรือภาษามือ

(๒) ค่าตอบแทนในการแปลหนังสือ หรือเอกสาร

(๓) ค่าตอบแทนในการจัดเก็บหรือสำรวจข้อมูล เฉพาะในช่วงระยะเวลาที่มีการจัดเก็บหรือสำรวจข้อมูล

ในกรณีที่ผู้แปล หรือผู้จัดเก็บหรือผู้สำรวจข้อมูล เป็นเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ มิให้ได้รับค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๒
ค่าใช้สอย

ข้อ ๑๒ ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าใช้สอย ให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายตามความจำเป็นเหมาะสม ประหยัด และเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๓ ค่าใช้สอยดังต่อไปนี้ มิให้เบิกจ่าย

(๑) ค่าจัดทำสมุดบันทึก สมุดฉีก หรือของชำร่วย เนื่องในโอกาสต่างๆ

(๒) ค่าจัดพิมพ์ ค่าจัดส่ง ค่าฝากส่งเป็นรายเดือน สำหรับบัตรอวยพรในเทศกาลต่างๆ และค่าจัดพิมพ์นามบัตรให้กับบุคลากรภายในส่วนราชการ

(๓) ค่าพวงมาลัย ดอกไม้ ของขวัญ หรือของเยี่ยมผู้ป่วย เพื่อมอบให้กับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชน บุคคล เนื่องในโอกาสต่างๆ

(๔) ค่าทิป

(๕) เงินหรือสิ่งของบริจาค

(๖) ค่าใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการ หรือการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในส่วนราชการ

ค่าใช้สอยที่ไม่ให้เบิกจ่ายนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๔ ค่าใช้จ่ายในการเช่าอาคารและที่ดิน รวมทั้งค่าบริการอื่นใดที่เกี่ยวกับการเช่าให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามอัตรา ดังนี้

(๑) การเช่าอาคารเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน เก็บเอกสารหรือพัสดุต่างๆ ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราตารางเมตรละห้าร้อยบาทต่อเดือน หรือในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นต้องเช่าในอัตราเกินตารางเมตรละห้าร้อยบาทต่อเดือน ให้เบิกจ่ายในวงเงินไม่เกินห้าหมื่นบาทต่อเดือน

(๒) การเช่าที่ดินเพื่อใช้ในราชการ ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราห้าหมื่นบาทต่อเดือน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตาม (๑) หรือ (๒) เกินอัตราที่กำหนดไว้ ให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง ทั้งนี้ อัตราที่เบิกจ่ายต้องไม่สูงกว่าอัตราตามท้องตลาดและต้องบันทึกเหตุผลที่ต้องเบิกจ่ายในอัตรานั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๕ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีในชั้นศาล การระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการ ให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๑๖ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เสียหายยื่นคำขอให้ส่วนราชการชดใช้กรณีที่เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการได้กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกในการปฏิบัติหน้าที่ ให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายโดยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น

หมวด ๓
ค่าวัสดุ

ข้อ ๑๗ ค่าวัสดุตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณของสำนักงบประมาณให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เว้นแต่ รายการต่อไปนี้ ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดหรือได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง

(๑) ค่าเครื่องแบบ เครื่องแต่งกายที่จัดให้เจ้าหน้าที่ไว้ใช้ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่

(๒) ค่าเครื่องแบบยามรักษาการณ์

(๓ ค่าวัสดุที่ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงาน

หมวด ๔
ค่าสาธารณูปโภค

ข้อ ๑๘ ค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภคดังต่อไปนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(๑) ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าโทรศัพท์ ของส่วนราชการและบ้านพักราชการที่ไม่มีผู้พักอาศัยให้จ่ายเท่าที่จ่ายจริง

ในกรณีมีผู้พักอาศัยให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายตามมติคณะรัฐมนตรีหรือตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) ค่าบริการไปรษณีย์ ค่าฝากส่งไปรษณีย์ ค่าบริการไปรษณีย์ตอบรับ ค่าดวงตราไปรษณีย์ หรือค่าเช่าตู้ไปรษณีย์

(๓) ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม รวมถึงค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการสื่อสารและโทรคมนาคม เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้ระบบค่าใช้จ่ายบริการอินเทอร์เน็ต ค่าเคเบิ้ลทีวี ค่าเช่าช่องสัญญาณดาวเทียม ค่าสื่อสารผ่านดาวเทียม ค่าวิทยุสื่อสาร วิทยุติดตามตัว เป็นต้น

(๔) ค่าเช่าพื้นที่เว็บไซต์ และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง

(๕) ค่าธรรมเนียมธนาคารเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินเพื่อความสะดวกของส่วนราชการที่มิใช่เป็นการร้องขอของผู้มีสิทธิรับเงิน

หมวด ๕
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๙ บรรดาความตกลงที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และมีอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๒๐ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายใดที่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ หรือแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือเวียนของกระทรวงการคลังใดที่กำหนดไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัตินั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ) **กรณ์ จาติกวณิช**

(นายกรณ์ จาติกวณิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ครฑ

ที่ กค ๐๔๐๖.๔/ว ๙๖ กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง รายการค่าใช้สอยตามข้อ ๑๒ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓

เรียน ปลัดกระทรวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายการค่าใช้สอยตามข้อ ๑๒ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ตามระเบียบที่อ้างถึง หมวด ๒ ค่าใช้สอย ข้อ ๑๒ ได้กำหนดว่า ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าใช้สอย ให้หัวหน้าส่วนราชการเบิกจ่ายตามความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบฯ ที่อ้างถึง และการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายลักษณะค่าใช้สอยเป็นไปโดยถูกต้อง จึงกำหนดรายการค่าใช้สอยตามข้อ ๑๒ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ โดยมีผลใช้บังคับ ณ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๓ ทั้งนี้ รายการที่กำหนดนั้นเป็นการรวบรวมจากหนังสือสั่งการที่เคยกำหนดไว้ และรายการที่ได้อนุมัติให้ส่วนราชการต่างๆ เบิกจ่าย โดยได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายกรมบัญชีกลาง (กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ) และกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ ในคราวตรวจร่างระเบียบฯ ด้วยแล้ว

อย่างไรก็ดี หากส่วนราชการไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามรายการที่กำหนดไว้ หากมีความจำเป็นก็สามารถขอตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นรายกรณีไป ปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **นริศ ชัยสูตร**

(นายนริศ ชัยสูตร)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง
สำนักกฎหมาย
กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร
โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๕๗๓
www.cgd.go.th

รายการค่าใช้สอยตามข้อ ๑๒ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งมีผลใช้บังคับ ณ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๓ กระทรวงการคลังจึงกำหนดรายการในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายไว้ ดังต่อไปนี้

ลำดับ	รายการ
๑.	• ค่าใช้จ่ายในการเตรียมการ ระหว่างการรับเสด็จ ส่งเสด็จ หรือเกี่ยวกับการรับเสด็จ ส่งเสด็จ พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระบรมวงศานุวงศ์
๒.	• ค่าจ้างเอกชนดำเนินงานของส่วนราชการ
๓.	• ค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ หรือการประชาสัมพันธ์งานของส่วนราชการ
๔.	• ค่าพานพุ่มดอกไม้ พานประดับพุ่มดอกไม้ พานพุ่มเงินพุ่มทอง กรวยดอกไม้ พวงมาลัย ช่อดอกไม้ กระเช้าดอกไม้ หรือพวงมาลา สำหรับวางอนุสาวรีย์ หรือใช้ในการจัดงาน การจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสต่างๆ • ค่าหรีด หรือพวงมาลา สำหรับสักการะศพ ให้เบิกจ่ายในนามของส่วนราชการเป็นส่วนรวม เฉพาะสักการะศพผู้ที่เคยให้ความช่วยเหลือ หรือเป็นผู้เคยทำประโยชน์ให้แก่ประเทศหรือส่วนราชการจนเป็นที่ประจักษ์ชัด
๕.	• ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมราชการ และให้หมายรวมถึงการประชุมราชการทางไกลผ่านดาวเทียม เช่น ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าอาหารในกรณีที่มีการประชุมคาบเกี่ยวมื้ออาหาร ค่าเช่าห้องประชุม ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็น เป็นต้น
๖.	• ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับกรณีหน่วยงานอื่นหรือบุคคลภายนอกเข้าดูงานหรือเยี่ยมชมส่วนราชการ หรือกรณีการตรวจเยี่ยมหรือตรวจราชการตามภารกิจปกติของบุคลากรภายในส่วนราชการ การแถลงข่าวของส่วนราชการ การมอบเงินหรือสิ่งของบริจาค

ลำดับ	รายการ
๗.	• ค่าซ่อมแซมทรัพย์สินของส่วนราชการ ที่เกิดจากการเสื่อมสภาพ หรือชำรุดเสียหายจากการใช้งานปกติ • ค่าซ่อมแซมทรัพย์สินของส่วนราชการที่ได้รับความเสียหาย ซึ่งมิได้เกิดจากการเสื่อมสภาพหรือชำรุดเสียหายจากการใช้งานปกติ เมื่อส่วนราชการจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการหาผู้รับผิดทางละเมิดตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
๘.	• ค่าของขวัญหรือของที่ระลึกที่มอบให้ชาวต่างประเทศ กรณีเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว กรณีชาวต่างประเทศเดินทางมาประเทศไทย ในนามของส่วนราชการเป็นส่วนรวม • ค่าของขวัญหรือของที่ระลึกที่มอบให้กรณีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือส่วนราชการ หรือกรณีการเยี่ยมชมส่วนราชการ ในนามของส่วนราชการเป็นส่วนรวม
๙.	• ค่าโล่ ใบประกาศเกียรติคุณ ค่ากรอบใบประกาศเกียรติคุณ ของขวัญ ของรางวัล ของที่ระลึก สำหรับข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่เกษียณอายุ หรือผู้ให้ความช่วยเหลือหรือควรได้รับการยกย่องจากทางราชการ
๑๐.	• ค่าใช้จ่ายในการจัดทำเว็บไซต์ และส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องในการจัดทำเว็บไซต์
๑๑.	• ค่าธรรมเนียมในการคืนบัตร เปลี่ยนบัตรโดยสารพาหนะในการเดินทางไปราชการหรือค่าบัตรโดยสารที่ไม่สามารถคืนหรือเปลี่ยนบัตรได้กรณีเลื่อนการเดินทางไปราชการ กรณีส่วนราชการสั่งให้งด หรือเลื่อนการเดินทางไปราชการ และให้รวมถึงกรณีเหตุสุดวิสัยอื่นๆ ที่ทำให้ไม่สามารถเดินทางได้ ทั้งนี้ ต้องมิได้เกิดจากตัวผู้เดินทางเป็นเหตุ
๑๒.	• ค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่มิใช่กรณีตามข้อ ๑๘ (๕) ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ
๑๓.	• ค่าใช้บริการอินเทอร์เน็ตของผู้เดินทางไปราชการเพื่อประโยชน์ของทางราชการ
๑๔.	• ค่าใช้จ่ายในการใช้สถานที่ชั่วคราวของส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
๑๕.	• ค่าใช้จ่ายในการประดับ ตกแต่งอาคารสถานที่ของส่วนราชการ

ลำดับ	รายการ
๑๖.	• ค่าบริการ หรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกำจัดแมลง แมง หนู หรือสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคร้ายมาสู่คน และให้หมายความรวมถึงการกำจัดเชื้อโรคหรือเชื้อราตามส่วนราชการหรือบ้านพักที่ทางราชการจัดไว้ให้
๑๗.	• ค่าใช้จ่ายในการจัดหาอาหารสำหรับผู้ป่วยสามัญ ผู้ป่วยโรคเรื้อน ของสถานบริการของส่วนราชการ หรือสำหรับผู้ถูกควบคุม คุมขัง กักขัง คุมความประพฤติ หรือผู้ที่ถูกใช้มาตรการอื่นใดอันมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด หรืออาหาร นม อาหารเสริม สำหรับเด็กที่อยู่ในการสงเคราะห์ของทางราชการ หรือหน่วยงานของทางราชการ
๑๘.	• ค่าใช้จ่ายในการเป็นสมาชิก หรือการจัดซื้อหนังสือ จุลสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้ในราชการโดยส่วนรวม
๑๙.	• ค่าบริการในการกำจัดสิ่งปฏิกูล จัดเก็บขยะของส่วนราชการ • ค่าบริการในการกำจัดสิ่งปฏิกูล บ้านพักของทางราชการกรณีไม่มีผู้พักอาศัย
๒๐.	• ค่าผ่านทางด่วนพิเศษ ค่าบริการจอดรถในการเดินทางไปปฏิบัติราชการสำหรับรถยนต์ของส่วนราชการตามระเบียบว่าด้วยรถราชการ ซึ่งส่วนราชการได้มาโดยวิธีการซื้อ การยืม หรือรับบริจาค หรือได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศและขึ้นทะเบียนเป็นครุภัณฑ์ของส่วนราชการนั้น การเช่า หรือรถส่วนตัวของข้าราชการผู้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งที่ได้จัดหามาใช้ในการปฏิบัติราชการ
๒๑.	• ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัด ผลิตรายการ และถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ และวิทยุ
๒๒.	• ค่าพาหนะกรณีได้รับมอบหมายให้เดินทางไปปฏิบัติราชการ ซึ่งส่วนราชการไม่สามารถจัดรถยนต์ส่วนกลางให้ได้
๒๓.	• ค่าตรวจสอบเพื่อการรับรองระบบการทำงานหรือมาตรฐานการทำงาน
๒๔.	• ค่าระวาง บรรทุก ขนส่งพัสดุหรือพัสดุภัณฑ์ของส่วนราชการ ยกเว้นค่าระวาง บรรทุก ขนส่งพัสดุหรือพัสดุภัณฑ์ในการฝึกอบรม การจัดงานและการประชุมระหว่างประเทศ

ลำดับ	รายการ
๒๕.	• ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดจากการใช้พัสดุที่ยืมจากหน่วยงานอื่น เพื่อใช้ปฏิบัติราชการกรณีจำเป็นเร่งด่วนเป็นการชั่วคราว
๒๖.	• ค่าตรวจร่างกายของบุคลากรเพื่อตรวจหาสารกัมมันตภาพรังสีและเชื้อเอชไอวีจากการปฏิบัติงานตามภารกิจปกติ และไม่ถือเป็นสวัสดิการการรักษาพยาบาลที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่จะใช้สิทธิเบิกจ่ายตามกฎหมายเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล
๒๗.	• ค่ารักษาพยาบาลสัตว์และค่าตรวจสุขภาพสัตว์ สำหรับหน่วยงานที่มีภารกิจปกติในการดูแลสัตว์

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน
ของส่วนราชการในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการเบิกจ่ายเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการในต่างประเทศ เพื่อให้เป็นไปด้วยความสะดวก คล่องตัว และมีความยืดหยุ่นสามารถใช้บริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลี้ยงรับรองของส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๔

บรรดาหลักเกณฑ์ หรือแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือสั่งการใด ที่มีอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะการใช้จ่ายในการบริหารงานที่เบิกจ่ายจากงบดำเนินงานในลักษณะค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค หรืองบรายจ่ายใดที่เบิกจ่ายในลักษณะเดียวกัน สำหรับส่วนราชการในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานเอกอัครราชทูต

(๒) สถานกงสุลใหญ่

(๓) สถานกงสุล

(๔) คณะทูตถาวรประจำสหประชาชาติ

(๓) (๕) หน่วยงานของกระทรวงการต่างประเทศที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถานทูต หรือสถานกงสุล

(๖) หน่วยงานของส่วนราชการอื่นที่ประจำในต่างประเทศ

ข้อ ๕ ให้หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศตามข้อ ๔ เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับการบริหารงานของส่วนราชการได้เท่าที่จ่ายจริง โดยคำนึงถึงความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด เพื่อประโยชน์ของทางราชการในการดำเนินงานตามภารกิจปกติ หรือตามนโยบายของทางราชการ ดังต่อไนี้

(๑) การจ้างเอกชนดำเนินงานของส่วนราชการ

(๒) ค่าวัสดุตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายที่สำนักงบประมาณกำหนด เพื่อใช้ในการปฏิบัติราชการ หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(๓) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการ หรือตามนโยบายของทางราชการ

(๔) ค่าสาธาณูปโภค เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าแก๊สหรือค่าเชื้อเพลิงสำหรับทำความอบอุ่นหรือทำความเย็น ค่าโทรศัพท์ ค่าบริการไปรษณีย์ ค่าส่งถุงเมล์ หรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต

(๕) ค่าใช้จ่ายในการประชุม และค่าใช้จ่ายในการจัดงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการ หรือตามนโยบายของทางราชการ

(๖) ค่าตอบแทนล่ามในการแปลภาษาท้องถิ่น ภาษาต่างประเทศ หรือภาษามือสำหรับการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการ หรือตามนโยบายของทางราชการ

(๗) ค่าโล่ ของรางวัล ของที่ระลึกผู้เยี่ยมชมส่วนราชการ ประกาศเกียรติคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือทางราชการ หรือประกาศเกียรติคุณผู้ที่ได้รับการยกย่องจากทางราชการ

(๘) ค่าซ่อมแซมทรัพย์สินของทางราชการที่เสื่อมสภาพหรือเสียหายจากการใช้งานปกติ

(๙) ค่าซ่อมแซมทรัพย์สินของทางราชการที่ได้รับความเสียหายซึ่งมิได้เกิดจากการเสื่อมสภาพหรือชำรุดเสียหายจากการใช้งานปกติ ทั้งนี้ เมื่อส่วนราชการจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการหาผู้รับผิดต่อไป

(๑๐) ค่าเช่าอาคารหรือพื้นที่ของอาหารเพื่อใช้เป็นที่ทำการของส่วนราชการเป็นที่ทำการพร้อมบ้านพัก หรือเป็นทำเนียบเอกอัครราชทูตหรือบ้านพักกงสุลใหญ่ และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเช่าตามกฎหมายหรือตามประเพณีท้องถิ่นของประเทศนั้นกำหนด เช่น ค่าใช้จ่ายส่วนกลาง ค่าภาษี เงินประกันสัญญา เงินมัดจำ หรือค่าธรรมเนียมอื่นๆ เป็นต้น

(๑๑) ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงรับรอง ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าบริการ รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องในการเลี้ยงรับรอง และให้รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงรับรองกรณีมีการนำบุคคลหรือคณะบุคคลเข้ามาติดต่อประสานงานในประเทศไทยตามหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการ หรือตามนโยบายของทางราชการด้วย

(๑๒) ค่าตอบแทนในการปฏิบัติราชการเฉพาะบุคคลภายนอกที่มิใช่ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของทางราชการ กรณีที่ส่วนราชการมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขอความร่วมมือบุคคลภายนอกนั้นช่วยปฏิบัติราชการในหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการหรือตามนโยบายของทางราชการเป็นครั้งคราว

(๑๓) ค่าใช้จ่ายอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดหาวิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างถือครองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศตามข้อ ๔ เบิกค่าใช้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กระทวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ประเทศใดมีการจัดประชุมระหว่างประเทศหรือการเยือนของบุคคลสำคัญและมีความจำเป็นต้องใช้วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ของข้าราชการหรือลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุมหรือการเยือนดังกล่าว ให้หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศตามข้อ ๔ เบิกค่าใช้จ่ายได้เฉพาะเดือนที่มีการเตรียมการหรือการปฏิบัติงานดังกล่าวทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๗ ค่าของขวัญหรือของที่ระลึกเพื่อมอบให้บุคคลสำคัญตามประเพณีท้องถิ่นหรือเพื่อเป็นการกระชับสัมพันธไมตรีเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศตามข้อ ๔ เบิกจ่ายได้ตามระเบียบที่หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณกำหนด

ข้อ ๘ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ค่าโทรศัพท์ประจำบ้านพักข้าราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการต่างประเทศตามข้อ ๔ เบิกจ่ายได้ตามกฎ ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายในการประกันภัยทรัพย์สินและประกันภัยรถยนต์ ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ กรณีที่ส่วนราชการในต่างประเทศตามข้อ ๔ มีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๕ หรือข้อ ๗ รวมถึงการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นเนื่องในการบริหารงานของส่วนราชการนอกจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณพิจารณาให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด เพื่อประโยชน์ของการปฏิบัติราชการ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ ของส่วนราชการและนโยบายของทางราชการ

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ เมื่อหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณได้ออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้แล้ว ให้จัดส่งระเบียบดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายใดที่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติตามหนังสือสั่งการใดที่กำหนดไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัตินั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(ลงชื่อ) **ทนง พิทยะ**

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๕๙ ง วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙

พระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๖
(แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๕๓)

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

บรรดากฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ

ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจและข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้าง

"ภูมิลำเนาเดิม" หมายความว่า ท้องที่ที่เริ่มรับราชการ กลับเข้ารับราชการใหม่หรือได้รับการบรรจุเป็นลูกจ้างครั้งแรกหรือครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณี

"บุคคลในครอบครัว" หมายความว่า บุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะและร่วมอาศัยอยู่กับผู้เดินทางไปราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดามารดาของผู้เดินทางและหรือบิดามารดาของคู่สมรส

(๔) ผู้ติดตาม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๖ หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมขึ้นไปมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามความจำเป็นและประหยัดภายใต้หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายตามพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ หัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวอาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้มีการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและประหยัดก็ได้

มาตรา ๗ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมีสัญญากับส่วนราชการกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไว้เป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในสัญญา

ผู้เดินทางซึ่งเป็นข้าราชการที่มิได้มีตำแหน่งชั้น หรือยศกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือไม่มีกฎหมายกำหนดตำแหน่งของผู้นั้นเทียบไว้กับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งกับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบกับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราของตำแหน่งระดับที่เทียบ

มาตรา ๘ สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ หรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางอนุมัติระยะเวลาในการเดินทางไปราชการตามความจำเป็นและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘/๑ ถ้าผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าหรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการเพราะมีเหตุส่วนตัวโดยได้รับอนุมัติให้ลากิจหรือลาพักผ่อนตามระเบียบว่าด้วยการนั้น และได้รับอนุมัติระยะเวลาดังกล่าวจากผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วยแล้ว ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามที่พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดไว้ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติราชการตามคำสั่งของทางราชการแล้ว

มาตรา ๙ ข้าราชการซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ชั้น หรือยศสูงขึ้นภายหลังวันที่ได้เดินทางไปราชการแล้ว ให้มีสิทธิที่จะรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้น หรือยศที่สูงขึ้น นับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าวแม้คำสั่งนั้นจะให้มีผลย้อนหลังไปถึงหรือก่อนวันออกเดินทางก็ตาม

มาตรา ๑๐ ข้าราชการซึ่งเดินทางไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศที่ตนดำรงอยู่แต่การเดินทางระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน รวมทั้งการเดินทางกลับมาดำรงตำแหน่งเดิม ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศที่ตนรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน

ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนในตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศที่ต่ำกว่า ให้ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศที่ตนดำรงอยู่

มาตรา ๑๑ การเดินทางไปราชการ ถ้าผู้เดินทางหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีเหตุอันควร ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับระยะเวลาที่หยุดนั้น

มาตรา ๑๒ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นผู้ได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำจะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้ เมื่องดเบิกเบี้ยเลี้ยงประจำ

มาตรา ๑๒ ทวิ เมื่อปรากฏว่าโรงแรมใดเรียกเก็บค่าเช่าที่พักสูงกว่าอัตราที่เรียกเก็บจากบุคคลทั่วไปตามปกติออกใบเสร็จรับเงินเกินกว่าจำนวนเงินที่โรงแรมเรียกเก็บ ออกใบเสร็จรับเงินให้โดยผู้เดินทางไปราชการมิได้เข้าพัก หรือมีพฤติการณ์ในทางทุจริตร่วมกับผู้เดินทางไปราชการหรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้น ในเรื่องการเบิกค่าเช่าที่พักตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้กระทรวงการคลังแจ้งชื่อโรงแรมดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรม ทราบเพื่อมิให้เบิกค่าเช่าที่พักของโรงแรมนั้นเป็นเวลาหนึ่งปี และหากกระทำซ้ำอีกก็ให้ระงับการเบิกค่าเช่าที่พักของโรงแรมนั้นโดยเด็ดขาด

การแจ้งชื่อโรงแรมตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแจ้ง

มาตรา ๑๒ ตรี ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการถึงแก่ความตายระหว่างไปราชการโดยเหตุแห่งความตายมิได้เกิดจากการประทุษร้ายด้วยเหตุส่วนตัวหรือการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตน ให้บุคคลในครอบครัว หรือผู้จัดการศพของผู้เดินทางไปราชการซึ่งถึงแก่ความตายนั้น ได้รับค่าพาหนะในการเดินทางเพื่อไปปลงศพ หรือค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับการส่งศพกลับ ทั้งนี้ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ลักษณะ ๒
การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร
หมวด ๑
การเดินทางไปราชการชั่วคราว

มาตรา ๑๓ การเดินทางไปราชการชั่วคราว ได้แก่

(๑) การไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ

(๒) (ยกเลิก)

(๓) การไปสอบคัดเลือก หรือรับการคัดเลือกตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา

(๔) การไปช่วยราชการ ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือไปรักษาราชการแทน

(๕) การเดินทางไปราชการเฉพาะระหว่างเวลาที่อยู่ในราชอาณาจักรของผู้ซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ

(๖) การเดินทางข้ามแดนชั่วคราวเพื่อไปปฏิบัติราชการในดินแดนต่างประเทศตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

มาตรา ๑๔ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการชั่วคราว ได้แก่

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหามและอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ

มาตรา ๑๕ เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่ายภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๖ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติจนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติแล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่มีการพักแรมให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่มิได้มีการพักแรม หากนับได้ไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน หากนับได้ไม่เกินสิบสองชั่วโมงแต่เกินหกชั่วโมงขึ้นไป ให้ถือเป็นครึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการเพราะมีเหตุส่วนตัวตาม. มาตรา ๘/๑ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีลากิจหรือลาพักผ่อนก่อนปฏิบัติราชการ ให้นับเวลาตั้งแต่เริ่มปฏิบัติราชการเป็นต้นไป และกรณีลากิจหรือลาพักผ่อนหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ ให้ถือว่าสิทธิในการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางสิ้นสุดลงเมื่อสิ้นสุดเวลาการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๗ การเดินทางไปราชการที่จำเป็นต้องพักแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ หรือการพักแรมในที่พักแรมซึ่งทางราชการจัดที่พักไว้ให้แล้ว ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายหรือในลักษณะจ่ายจริงก็ได้ ทั้งนี้ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีเป็นการเดินทางไปราชการในท้องที่ที่มีค่าครองชีพสูงหรือเป็นแหล่งท่องเที่ยว กระทรวงการคลังอาจกำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราสูงได้ตามความจำเป็น

การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นสูงขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรี ขึ้นไป เป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พัก เพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่ง หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้เท่าที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๘ การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับการเดินทางไปราชการเรื่องหนึ่งเรื่องใดในสถานที่ปฏิบัติราชการแห่งเดียวกัน ให้เบิกได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดด้วย

มาตรา ๑๙ ยกเลิก

มาตรา ๒๐ การเดินทางไปราชการ ณ สถานที่ปฏิบัติราชการใดที่ไม่สะดวกในการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่ปฏิบัติราชการนั้นกับสถานที่อยู่ ให้เบิกค่าเช่าที่พักระหว่างที่ไปราชการได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดด้วย

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักเพื่อรักษาพยาบาล ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันที่พักนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบวัน

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้เดินทางเจ็บป่วยและต้องเข้าพักรักษาตัวในสถานพยาบาลให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก เว้นแต่กรณีจำเป็น

การเจ็บป่วยตามวรรคหนึ่งต้องมีใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ในกรณีไม่มีแพทย์ที่ทางราชการรับรองอยู่ในท้องที่ที่เกิดการเจ็บป่วยผู้เดินทางต้องชี้แจงประกอบ

มาตรา ๒๒ การเดินทางไปราชการ โดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ราชการให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางไปราชการจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในหลักฐานการขอเบิกค่าพาหนะนั้น

ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นและระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ระดับอาวุโส และระดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกัน

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกันวันละไม่เกินสองเที่ยว

(๓) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร

หากการเดินทางดังกล่าวตาม (๑) เป็นการเดินทางข้ามเขตจังหวัดให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะตามวรรคสามและวรรคสี่ ถ้าต้องนำสัมภาระในการเดินทางหรือสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย และเป็นเหตุให้ไม่สะดวกที่จะเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้

การเดินทางไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือก ผู้เดินทางไปราชการจะเบิกค่าพาหนะรับจ้างตาม (๒) ไม่ได้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัวตามมาตรา ๘/๑ ให้เบิกค่าพาหนะเท่าที่จ่ายจริงตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ กรณีที่มีการเดินทางนอกเส้นทางในระหว่างการลานั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยไม่เกินอัตราตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ

มาตรา ๒๓ การเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๒๔ ในท้องที่จังหวัดใดที่ไม่มีอัตราค่าพาหนะประเภทใดกำหนดไว้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดอัตราค่าพาหนะดังกล่าวขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุมัติและการตรวจสอบ เมื่อกำหนดแล้วให้แจ้งกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๕ การใช้ยานพาหนะส่วนตัวไปราชการ ผู้เดินทางจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเป็นค่าพาหนะส่วนตัวได้ คือ

(๑) อธิบดีขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) หัวหน้าสำนักงาน สำหรับราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาคหรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม

(๓) หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่งเป็นผู้เบิกเงิน หรือนายอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

มาตรา ๒๖ เงินชดเชยเป็นค่าพาหนะตามมาตรา ๒๕ ให้เบิกจ่ายในประเภทค่าพาหนะตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๒๗ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นธุรกิจ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(ก) หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล

(ข) ประธานศาลฎีกา และรองประธานศาลฎีกา

(ค) ประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภา

(ง) ประธานวุฒิสภา และรองประธานวุฒิสภา

(จ) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(ฉ) รัฐมนตรี

(ช) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกอัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป

(๒) ชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการและระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงานและระดับอาวุโส หรือตำแหน่งระดับ ๖ ถึงระดับ ๘ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ขึ้นไป ทั้งนี้ นอกจากที่ระบุใน (๑)

(ข) ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ชั้น หรือยศต่ำกว่าที่ระบุใน (ก) เฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

ในการเดินทางไปราชการเพื่อรับเสด็จ ตามเสด็จ หรือส่งเสด็จพระบรมวงศานุวงศ์ หากที่นั่งโดยสารในชั้นที่กำหนดสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) เต็มและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเที่ยวบินได้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่เดินทางดังกล่าวสามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ

การเดินทางซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (๑) หรือ (๒) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าพาหนะในการเดินทางภาคพื้นดินระยะเดียวกันตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิจะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ เมื่อได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๘ ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าคณะซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือกับข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำขึ้นไป หรือกับข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือกับข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือกับข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป หากมีความจำเป็นต้องเดินทางพร้อมกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อประโยชน์ในการประสานสั่งการในระหว่างเดินทางไปราชการ ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกและให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิที่ตนเองได้รับ หรือเบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราต่ำสุดของที่พักนั้น แต่ไม่เกินอัตราที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งมีหลายคน ให้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักเท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกได้เพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่นๆ ให้เบิกคาพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิของตน

มาตรา ๒๙ ผู้เดินทางไปราชการเพื่อทำหน้าที่รับรอง หรือปฏิบัติงานร่วมกับชาวต่างประเทศจะเบิกค่าพาหนะในการเดินทางเท่ากับที่ต้องเบิกสำหรับชาวต่างประเทศนั้นก็ได้

ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการเพื่อทำหน้าที่เป็นองครักษ์ ผู้อารักขา ผู้อำนวยความสะดวกอย่างใกล้ชิด หรือผู้ที่เข้าร่วมประชุมหารือ แก่ชาวต่างประเทศที่เป็นประมุขแห่งรัฐ หรือบุคคลสำคัญของต่างประเทศ นอกจากจะเบิกค่าพาหนะตามวรรคหนึ่งได้แล้วจะเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในลักษณะประหยัดตามความจำเป็นในสถานที่แห่งเดียวกับที่ชาวต่างประเทศพักอยู่นั้นด้วยก็ได้ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดที่จะพิจารณาอนุมัติตามความจำเป็นและเหมาะสม สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวงให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ

มาตรา ๒๙/๑ นักบริหารการทูตระดับสูง ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางกลับประเทศไทยเพื่อเข้าเฝ้าพระมหากษัตริย์ เพื่อกราบถวายบังคมลาและรับพระราชสาส์นตราตั้งและพระราชสาส์นถอนก่อนเดินทางไปดำรงตำแหน่งประจำในต่างประเทศ หากจะนำคู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วยและผู้ติดตามร่วมเดินทางกลับประเทศไทยเพื่อเดินทางพร้อมกันต่อเนื่องไปประเทศประจำการใหม่และประเทศไทยเป็นเส้นทางผ่านหรืออยู่ใกล้เคียงกับประเทศที่จะไปประจำการใหม่ให้อยู่ในดุลยพินิจของปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดที่จะพิจารณาอนุญาตตามความจำเป็นและเหมาะสมและให้เบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าพาหนะสำหรับคู่สมรสและบุตรดังกล่าว ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับนักบริหารการทูตระดับสูง แต่ถ้ามิได้เดินทางพร้อมกับนักบริหารการทูตระดับสูง ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุดสำหรับผู้ติดตามไม่ว่าจะเดินทางพร้อมกันหรือไม่ ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด

(๒) ค่าเช่าที่พักให้เบิกได้ตามความจำเป็น เว้นแต่กรณีที่ผู้เดินทางมีเคหสถานของตนเองที่สามารถพักอาศัยได้ให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก

การเบิกค่าเช่าที่พัก ให้นักบริหารการทูตระดับสูง คู่สมรส บุตร และผู้ติดตามดังกล่าวพักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง และให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกันหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวสำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

มาตรา ๓๐ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย ให้เบิกค่าพาหนะสำหรับสิ่งของเครื่องใช้นั้นได้โดยประหยัด

มาตรา ๓๑ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการให้เบิกค่าใช้จ่ายนั้นได้โดยประหยัด

หมวด ๒
การเดินทางไปราชการประจำ

มาตรา ๓๒ การเดินทางไปราชการประจำ ได้แก่

(๑) การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนเพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่

(๒) การเดินทางไปประจำสำนักงานแห่งเดิมในท้องที่แห่งใหม่ในกรณีย้ายสำนักงาน

(๓) การเดินทางไปปฏิบัติงานตามโครงการหรือการเดินทางไปช่วยราชการที่มีกำหนดเวลาสิ้นสุดของโครงการหรือการช่วยราชการไว้ชัดเจน ซึ่งมีกำหนดเวลาตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป

(๔) การเดินทางไปช่วยราชการที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดหรือมีกำหนดเวลาไม่ถึงหนึ่งปี ซึ่งต่อมาภายหลังส่วนราชการมีความจำเป็นต้องให้ข้าราชการผู้นั้นอยู่ช่วยราชการ ณ สถานที่แห่งเดิมนั้น ให้นับเวลาการช่วยราชการต่อเนื่องและให้ถือเวลาการช่วยราชการตั้งแต่วันที่ครบกำหนดหนึ่งปีเป็นต้นไป เป็นการเดินทางไปราชการประจำ

มาตรา ๓๓ ผู้เดินทางไปราชการประจำซึ่งมิใช่ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง ให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ตามมาตรา ๑๔ และกรณีที่ผู้เดินทางดังกล่าวมีความจำเป็นต้องย้ายที่อยู่ใหม่ให้เบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาจ่ายได้ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๔ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำในกรณีที่มิได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ ให้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๒ หมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่จนถึงสถานที่พักที่ไปรับราชการแห่งใหม่

มาตรา ๓๖ ผู้เดินทางไปราชการประจำจะเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวได้โดยประหยัด

การเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้ ดังต่อไปนี้

(๑) หนึ่งคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน และระดับชำนาญงาน หรือตำแหน่งระดับ ๖ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือดะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ลงมา

(๒) ไม่เกินสองคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้นและระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโส และระดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก ขึ้นไป

มาตรา ๓๗ ค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักสำหรับบุคคลในครอบครัวนอกจากผู้ติดตาม ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทางไปราชการประจำตามมาตรา ๓๓ สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ตั้งสำนักงานตามมาตรา ๓๒ (๑) (๒) และ (๓) ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้ และผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้อนุญาตแล้วให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ตั้งสำนักงานนั้น

(๑) อธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) หัวหน้าสำนักงาน สำหรับราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาคหรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม

(๓) หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่งเป็นผู้เบิกเงิน หรือนายอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวัน ต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดเดิม สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปประจำต่างสำนักงานเดินทางโดยเครื่องบินตามมาตรา ๒๗ ให้บุคคลในครอบครัวเดินทางโดยเครื่องบินได้ด้วย

มาตรา ๓๙ ในกรณีจำเป็นซึ่งไม่อาจนำบุคคลในครอบครัวไปพร้อมกับผู้เดินทางได้ ให้ผู้เดินทางรายงานชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและกำหนดเวลาที่จะเลื่อนการเดินทางต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่ถ้าผู้เดินทางดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้เสนอผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง

การขอเลื่อนการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ขอก่อนที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นจะเดินทาง

ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งมีอำนาจอนุญาตให้เลื่อนการเดินทางได้ภายในเวลาอันสมควรแต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ปรากฏในคำสั่งให้เดินทางไปราชการ

มาตรา ๔๐ ผู้เดินทางไปราชการประจำซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับ ให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วส่งคืนทันที

มาตรา ๔๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในกรณีไปประจำสำนักงานซึ่งต่างสังกัดให้เบิกจากสังกัดใหม่ซึ่งไปประจำ

หมวด ๓
การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม

มาตรา ๔๒ การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ให้หมายความถึงการเดินทางเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมของผู้เดินทางไปราชการประจำในกรณีที่ออกจากราชการหรือถูกสั่งพักราชการ

มาตรา ๔๓ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการหรือลูกจ้างซึ่งทางราชการเลิกจ้างจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการหรือเลิกจ้าง

ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่ง ที่อยู่กับข้าราชการหรือลูกจ้างขณะถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ไม่มีทายาทที่อยู่กับข้าราชการหรือลูกจ้างขณะถึงแก่ความตายหรือมีทายาทแต่ไม่สามารถจัดการได้ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่งที่มิได้ไปอยู่ด้วยถ้าทายาทผู้นั้นต้องเดินทางไปจัดการดังกล่าวให้เบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งสำหรับตนเองได้เฉพาะการเดินทางกลับ

การเดินทางและการขนย้ายสิ่งของตามมาตรานี้ ให้กระทำภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออกจากราชการ เลิกจ้าง หรือตาย ถ้าเกินต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๔ ข้าราชการซึ่งถูกสั่งพักราชการหรือลูกจ้างซึ่งถูกพักการจ้างจะเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวเฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น โดยจะไม่รอผลการสอบสวนถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเบิกค่าใช่จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังท้องที่อื่น ซึ่งมิใช่ภูมิลำเนาเดิมโดยเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่สูงกว่า ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

มาตรา ๔๖ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมในกรณีที่มิได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ให้นำบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ลักษณะ ๓
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ
หมวด ๑
การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

มาตรา ๔๗ การเดินทางไปราชการต่างปะเทศชั่วคราว ได้แก่

(๑) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในประเทศไทยซึ่งเดินทางไปราชการนอกราชอาณาจักรเพื่อปฏิบัติงานการประชุม เจรจาธุรกิจ ดูงาน ตรวจสอบบัญชี หรือปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นเป็นครั้งคราวตามความจำเป็น

(๒) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศซึ่งเดินทางไปราชการ ณ ที่ใดๆ ในต่างประเทศหรือมายังประเทศไทยเฉพาะเวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักรเพื่อปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานในเขตอาณาหรือเขตพื้นที่รับผิดชอบหรือ

(๓) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศซึ่งเดินทางไปช่วยราชการรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนต่างสำนักงานในต่างประเทศเฉพาะเวลาที่ออกเดินทางจากที่พักซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมจนถึงที่พักซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ถ้าผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากหน่วยงานใดๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางแล้วไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้อีก แต่หากความช่วยเหลือที่ได้รับน้อยกว่าสิทธิที่จะพึงมีตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เบิกค่าใช้จ่ายสมทบได้ตามเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๔๘ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะรวมทั้งค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่นๆ ทำนองเดียวกัน

(๔) ค่ารับรอง

(๕) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ

มาตรา ๔๙ เบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่าย ภายในวงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่มิได้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกค่าอาหารและค่าเครื่องดื่ม รวมทั้งค่าภาษีและค่าบริการที่โรงแรม ภัตตาคาร หรือร้านค้าเรียกเก็บจากผู้เดินทางไปราชการได้เท่าที่จ่ายจริง ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้เบิกค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ดได้ในลักษณะเหมาจ่าย ภายในวงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด

หากผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามวรรคสองไปราชการตั้งแต่เจ็ดวันขึ้นไป ให้เบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าสำหรับระยะเวลาที่เกินเจ็ดวันได้เท่าที่จ่ายจริงภายในวงเงินและเงื่อนไข ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจะเลือกเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ได้เพียงอย่างเดียวตลอดระยะเวลาของการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวนั้น ไม่ว่าจะเดินทางไปประเทศเดียว หรือหลายประเทศก็ตาม

การเดินทางไปราชการชั่วคราวของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศภายในประเทศที่ผู้นั้นประจำอยู่ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ในอัตรากึ่งหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักเพื่อรักษาพยาบาลให้นำมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเดินทางไปราชการของลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศเป็นผู้จ้าง ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักได้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕๐ การนับเวลาเดินทางไปราชการต่างประเทศเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับผู้รับราชการประจำในประเทศไทย ให้นับตั้งแต่ประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศไทยจนถึงเวลาที่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้าประเทศไทย สำหรับผู้รับราชการประจำในต่างประเทศ ให้นับตั้งแต่เดินทางจากที่พักประจำในต่างประเทศหรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติจนกลับถึงที่พักประจำในต่างประเทศ หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติแล้วแต่กรณีแต่ในกรณีที่เดินทางมายังประเทศไทยมิให้รวมเวลาตั้งแต่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้าประเทศไทยจนถึงเวลาที่ประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศไทย

ในกรณีการเดินทางของข้าราชการในส่วนราชการที่ใช้เอกสารอย่างอื่นซึ่งมิใช่หนังสือเดินทางเวลาที่ถือว่าเป็นเวลาเข้าและออกจากประเทศไทยให้ใช้เวลาประทับตราเข้าและออกในเอกสารนั้น

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่มีการพักแรมให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่มิได้มีการพักแรม หากนับได้ไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน หากนับได้ไม่เกินสิบสองชั่วโมงแต่เกินหกชั่วโมงขึ้นไปให้ถือเป็นครึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการเพราะมีเหตุส่วนตัวตามมาตรา ๘/๑ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีลากิจหรือลาพักผ่อนก่อนปฏิบัติราชการให้นับเวลาตั้งแต่เริ่มปฏิบัติราชการเป็นต้นไป ยกเว้นในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีเหตุจำเป็นต้องพักแรมในท้องที่ที่ปฏิบัติราชการก่อนวันเริ่มปฏิบัติราชการให้นับเวลาเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางตั้งแต่เวลาเข้าที่พักในท้องที่ที่ปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงเมื่อนับถึงเวลาเริ่มปฏิบัติราชการและกรณีลากิจ หรือลาพักผ่อนหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการให้ถือว่าสิทธิในการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางสิ้นสุดลงเมื่อสิ้นสุดเวลาการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๕๑ การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่จำเป็นต้องพักแรมเว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ หรือการพักแรมในที่พักแรมซึ่งทางราชการจัดที่พักไว้ให้แล้ว ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิที่ตนเองได้รับในการพักอาศัยคนเดียว ทั้งนี้ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภททั่วไป

ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน และระดับอาวุโส หรือตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือดะโต๊ะยุติธรรมหรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกลงมา ให้พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่า ห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแยกพักห้องพักคนเดียวให้เบิกได้อัตราเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกอัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิหรือตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นสูงขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ในกรณีที่เป็นการสมควร กระทรวงการคลังอาจกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับใดหรือตำแหน่งใดเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษได้สำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าก่อนเริ่มปฏิบัติราชการเพราะมีเหตุส่วนตัวตามมาตรา ๘/๑ และมีเหตุจำเป็นต้องพักแรมในท้องที่ที่ปฏิบัติราชการก่อนวันเริ่มปฏิบัติราชการให้เบิกค่าเช่าที่พักก่อนวันเริ่มปฏิบัติราชการดังกล่าวได้ไม่เกินหนึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการนำบุคคลอื่นที่ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพักรวมอยู่ด้วยให้ผู้เดินทางไปราชการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนที่เพิ่มขึ้นจากสิทธิที่พึงจะได้รับจากทางราชการ

มาตรา ๕๒ การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว โดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทางหรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ราชการให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในหลักฐานการขอเบิกค่าพาหนะนั้น

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการเพราะมีเหตุส่วนตัว ตามมาตรา ๘/๑ ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ กรณีที่มีการเดินทางนอกเส้นทางในระหว่างการลานั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยไม่เกินอัตราตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ

มาตรา ๕๓ การเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศหรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางในต่างประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(ก) หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล

(ข) ประธานศาลฎีกา และรองประธานศาลฎีกา

(ค) ประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภา

(ง) ประธานวุฒิสภา และรองประธานวุฒิสภา

(จ) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(ฉ) รัฐมนตรี

(ช) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นสูงขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี หรือพลอากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรี ขึ้นไป

(๒) ชั้นธุรกิจหรือชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ หรือข้าราชการ

อัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ

(๓) ชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ชั้น หรือยศ นอกจากที่ระบุใน (๑) และ (๒)

ในกรณีที่เครื่องบินที่ใช้ในการเดินทางไม่มีชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุดให้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) เดินทางโดยชั้นหนึ่ง

ในการเดินทางไปราชการเพื่อรับเสด็จ ตามเสด็จ หรือส่งเสด็จพระบรมวงศานุวงศ์ หากที่นั่งโดยสารในชั้นที่กำหนดสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) และ (๓) เต็ม และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเที่ยวบินได้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่เดินทางดังกล่าวสามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิจะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินนั้นในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้เมื่อได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๓ ทวิ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล หรือซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกา รองประธานรัฐสภา รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐมนตรี ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกและให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิที่ตนเองได้รับ หรือเบิกในอัตราต่ำสุดของที่พักนั้น แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักตามวรรคหนึ่งได้เพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่นๆ ให้เบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิของตน

มาตรา ๕๔ ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการให้เบิกได้ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕๔ ทวิ ยกเลิก

มาตรา ๕๕ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสได้เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดให้ติดตามไปได้

(๒) เมื่อนักบริหารการทูตระดับต้น และระดับสูง หรือนักการทูตระดับชำนาญการพิเศษเป็นหัวหน้าคณะไปราชการในกรณี

(ก) ถวายหรือยื่นพระราชสาส์นตราตั้ง หรือทูลลาหรือลาต่อพระราชาธิบดีหรือประมุขแห่งรัฐที่อยู่ในเขตอาณา

(ข) ตามเสด็จพระราชดำเนินเนื่องในการที่พระมหากษัตริย์หรือพระราชินีเสด็จเยือนประเทศที่อยู่ในเขตอาณา

(ค) รัฐบาลของประเทศที่อยู่ในเขตอาณาได้เชิญคู่สมรสไปร่วมงานพิธีในประเทศเขตอาณาด้วย

มาตรา ๕๖ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของคู่สมรสตามมาตรา ๕๕ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕๗ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเองและคู่สมรสมิได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕๘ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันได้รับ ให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับแล้วส่งคืนทันที

หมวดที่ ๒
การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

มาตรา ๕๙ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ได้แก่

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ

(๔) ค่าเครื่องแต่งตัว

(๕) ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่

มาตรา ๖๐ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศในกรณีที่มิได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ให้นำลักษณะ ๓ หมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๑ เบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศให้เบิกได้เฉพาะระยะเวลาระหว่างเดินทาง

ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ในต่างประเทศถ้าไม่อาจเข้าพักในที่ที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้ และผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปอนุญาตแล้วให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเอง คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี ซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย และผู้ติดตามได้ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ผู้เดินทางไปราชการและบุคคลในครอบครัวตามวรรคสอง ให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกันหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวสำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเช่าที่พักแรมเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๖๒ ค่าพาหนะเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง โดยจะต้องใช้ยานพาหนะที่เหมาะสมซึ่งต้องคำนึงถึงความรวดเร็วและประหยัด

ส่วนคู่สมรสและบุตรอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วยให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทาง

ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศจะเบิกค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตามซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดแล้วได้ดังต่อไปนี้

(๑) หนึ่งคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน และระดับชำนาญงาน หรือตำแหน่งระดับ ๖ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโทลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทลงมา

(๒) ไม่เกินสองคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้นและระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส และระดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกขึ้นไป

ค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตามให้เบิกในอัตราต่ำสุด

ค่าพาหนะสำหรับคู่สมรส บุตรและผู้ติดตามจะเบิกไม่ได้ถ้าบุคคลดังกล่าวมิได้ออกเดินทางภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างออกเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

มาตรา ๖๓ ให้นำมาตรา ๖๒ มาใช้บังคับอนุโลมแก่กรณีที่ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศคู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตามเดินทางกลับประเทศไทย

ในกรณีที่คู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตามมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางกลับประเทศไทยก่อนข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดทำความตกลงกับกระทรวงการคลังจึงจะเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับได้

ค่าพาหนะสำหรับบุตรซึ่งเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ หรือบุตรที่เกิดในระหว่างเวลาที่รับราชการประจำในต่างประเทศจะเบิกไม่ได้ถ้ามิได้เดินทางกลับภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นเดินทางกลับ

มาตรา ๖๔ ให้นำมาตรา ๕๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศและการเดินทางกลับประเทศไทยโดยเครื่องบิน

คู่สมรสหรือบุตร ให้มีสิทธิโดยสารชั้นเดียวกับผู้เดินทาง แต่ถ้ามิได้เดินทางพร้อมกับข้าราชการหรือลูกจ้างให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุดสำหรับผู้ติดตามไม่ว่าจะเดินทางพร้อมกันหรือไม่ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด

คู่สมรสหรือบุตรซึ่งมิได้เดินทางติดตามไปอยู่ด้วยกับข้าราชการหรือลูกจ้างที่ไปราชการประจำในต่างประเทศ หากประสงค์จะติดตามข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศอื่นหรือเดินทางไปราชการประจำอีกเมืองหนึ่งในต่างประเทศเดียวกันตามมาตรา ๗๐ (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณีให้มีสิทธิโดยสารชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุดโดยให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราขั้นต่ำสุดตามเส้นทางที่ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้นได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการประจำ เว้นแต่ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรมีความจำเป็นที่จะต้องร่วมเดินทางไปกับข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดทำความตกลงกับกระทรวงการคลังจึงจะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้

มาตรา ๖๕ ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศให้ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด เว้นแต่ผู้ซึ่งได้รับค่าเครื่องแต่งตัวมาแล้วและในการเดินทางครั้งใหม่เป็นการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศที่ใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน และมีระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกเดินทางนั้น

ในกรณีที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวแล้วแต่มิได้เดินทางให้ถือวันที่ได้รับเป็นวันออกเดินทาง

มาตรา ๖๖ ให้นำมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่กรณีที่คู่สมรสและบุตรจะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วยคู่สมรสและบุตรจะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไม่ได้ถ้ามิได้ออกเดินทางภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างออกเดินทาง

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ทางราชการสั่งงดการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทางถ้าผู้เดินทางได้ใช้จ่ายค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเองคู่สมรส หรือบุตรไปแล้ว หรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายโดยสุจริตโดยมีหลักฐานก็ไม่ต้องส่งคืน

มาตรา ๖๘ ให้นำมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศโดยอนุโลม

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างที่ปฏิบัติราชการประจำในต่างประเทศถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งพักการจ้างจะเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับตนเองคู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตามเฉพาะค่าเช่าที่พักค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่กลับประเทศไทยโดยจะไม่รอผลการสอบสวนถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๗๐ ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศไทยไปราชการประจำในต่างประเทศและคู่สมรสหรือบุตรซึ่งต้องเดินทางจากประเทศไทยไปอยู่ด้วยกัน ให้เบิกได้ในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับจากทางราชการยกเว้นข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางจากประเทศไทยไปราชการประจำในต่างประเทศเป็นครั้งแรกและคู่สมรสหรือบุตรซึ่งเดินทางจากประเทศไทยไปอยู่ด้วยให้เบิกได้ในอัตราห้าเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับจากทางราชการ

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางออกจากต่างประเทศหนึ่งไปราชการประจำในต่างประเทศอื่น และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งติดตามไปอยู่ด้วยให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศซึ่งจะไปราชการประจำใหม่

(๓) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากเมืองหนึ่งไปราชการประจำอีกเมืองหนึ่งในต่างประเทศเดียวกันและคู่สมรสหรือบุตรติดตามไปอยู่ด้วยให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษ สำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศนั้น

(๔) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากต่างประเทศที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศกลับประเทศไทยและคู่สมรสหรือบุตรซึ่งกลับมาด้วยจากประเทศเดียวกับผู้เดินทาง ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวได้รับครั้งสุดท้ายก่อนเดินทางกลับประเทศไทย ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน การเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ให้เป็นไปตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๑ การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ กับพระราชกฤษฎีกานี้สำหรับสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหรือที่ก่อหนี้ผูกพันไปแล้วโดยสุจริตก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๗๒ การเดินทางไปราชการระหว่างวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับกับวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้เดินทางยังคงมีสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกานี้สำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับแล้ว นั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี

---

[๑] พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๗๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๒๖

[๒] แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนแล้ว ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๗๖ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๒๗

[๓] แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนแล้ว ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๘

[๔] แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ ซึ่งได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนแล้ว ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๙๖ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๙

[๕] แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนแล้ว ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๓๔

[๖] แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนแล้ว ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙๖ กวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๑

[๗] แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งได้พิมพ์ข้อความใหม่แทนแล้ว ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๗๖ กวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๘

[๘] แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๕๘ ก วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ มาตรา ๘/๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๖

(๕) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๖) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๙

(๗) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๘) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๙) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๔

(๑๐) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

(๑๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑๔) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๒๖

(๑๕) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๑๖) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างในกรณีคู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับประเทศไทยก่อน พ.ศ. ๒๕๒๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ค่าเช่าที่พัก" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักในโรงแรมหรือที่พักแรม

"ยานพาหนะประจำทาง" หมายความว่า รถไฟ รถโดยสารประจำทางตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและเรือกลเดินประจำทางตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะอื่นใดที่ให้บริการขนส่งแก่บุคคลทั่วไปเป็นประจำโดยมีเส้นทางอัตราค่าโดยสารและค่าระวางที่แน่นอน

"พาหนะส่วนตัว" หมายความว่า รถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล ซึ่งมิใช่ของทางราชการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เดินทางไปราชการหรือไม่ก็ตาม

"พ.ข.ต." หมายความว่า เงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

ข้อ ๕ การอนุมัติระยะเวลาเดินทางไปราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการอนุมัติระยะเวลาเดินทางล่วงหน้าหรือระยะเวลาหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

กรณีผู้เดินทางไปราชการได้รับอนุมัติให้ลากิจหรือลาพักผ่อนตามระเบียบว่าด้วยการนั้นแล้ว ให้ขออนุมัติระยะเวลาดังกล่าวจากผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งด้วย

การอนุมัติระยะเวลาในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้อนุมัติระยะเวลาออกเดินทางล่วงหน้าก่อนเริ่มปฏิบัติราชการ และอนุมัติระยะเวลาเดินทางกลับหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการภายในกำหนดเวลาตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้

"ข้อ ๕/๑ กรณีผู้เดินทางไปราชการถึงแก่ความตายระหว่างไปราชการโดยเหตุแห่งความตายมิได้เกิดจากการประทุษร้ายด้วยเหตุส่วนตัวหรือการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตน ให้บุคคลในครอบครัวของผู้ถึงแก่ความตายหรือผู้จัดการศพมีสิทธิเบิกค่าพาหนะในการเดินทางเพื่อไปปลงศพหรือค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับการส่งศพกลับภายในวงเงินและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) กรณีเดินทางเพื่อไปปลงศพ ให้บุคคลในครอบครัวเบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินสามคน และให้เบิกได้เฉพาะค่าพาหนะไปกลับเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราตามเส้นทางจากท้องที่ที่ผู้ถึงแก่ความตายรับราชการไปยังท้องที่ที่ถึงแก่ความตายตามสิทธิของผู้ถึงแก่ความตาย เว้นแต่บุคคลในครอบครัวของผู้ถึงแก่ความตายมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการสูงกว่าสิทธิของผู้ถึงแก่ความตาย ให้เบิกค่าพาหนะไปกลับตามสิทธิของผู้นั้น แต่ถ้าผู้ถึงแก่ความตายไม่มีบุคคลในครอบครัว หรือมีแต่บุคคลในครอบครัวมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้จัดการศพ ให้ผู้จัดการศพเบิกค่าพาหนะได้เพียงคนเดียว

(๒) กรณีการส่งศพกลับ ให้เบิกค่าพาหนะในการส่งศพกลับได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราค่าพาหนะในเส้นทางจากท้องที่ที่ถึงแก่ความตายไปยังท้องที่ที่ผู้ถึงแก่ความตายรับราชการ และให้เบิกค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นที่เกี่ยวกับการส่งศพกลับได้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๖ ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๗ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวดที่ ๑
การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ข้อ ๘ ให้ผู้เดินทางไปราชการในราชอาณาจักรเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามบัญชีท้ายระเบียบดังต่อไปนี้

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้เบิกตามบัญชีหมายเลข ๒

(๒) ค่าเช่าที่พัก ให้เบิกตามบัญชีหมายเลข ๓ โดยจะเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริงหรือในลักษณะเหมาจ่ายก็ได้ แต่ถ้าเป็นการเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะต้องเลือกเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเดียวกันทั้งคณะ

(๓) ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปราชการประจำ ให้เบิกตามบัญชีหมายเลข ๔

การเดินทางไปราชการในท้องที่ที่มีค่าครองชีพสูงหรือเป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าเช่าที่พักสูงกว่าอัตราที่กำหนดเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินร้อยละยี่สิบห้า

ผู้ดำรงตำแหน่งตามบัญชีหมายเลข ๕ ท้ายระเบียบนี้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด

ข้อ ๙ การเดินทางไปราชการให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง และให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยประหยัด ไม่เกินสิทธิที่ผู้เดินทางจะพึงได้รับตามประเภทของพาหนะที่ใช้เดินทาง

การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ให้เบิกค่าพาหนะเดินทางได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ผู้เดินทางถูกเรียกเก็บเงินค่าพาหนะเกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด ก็ให้เบิกค่าพาหนะเดินทางได้เท่าที่จ่ายจริง

การเดินทางโดยรถไฟ ให้เบิกค่าพาหนะเดินทางได้เท่าที่จ่ายจริง สำหรับการเดินทางโดยรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๑ นั่งนอนปรับอากาศ (บนอ.ป.) ให้เบิกได้เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทบริการ หรือตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ขึ้นไป

ข้อ ๑๐ การเดินทางไปราชการโดยพาหนะรับจ้างข้ามเขตจังหวัด ระหว่างสถานที่อยู่ที่พักหรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะประจำทางหรือสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการ ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๑ การใช้พาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ ให้เบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายให้แก่ผู้เดินทางไปราชการ ซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแล้วแต่กรณี ในอัตราต่อ ๑ คัน ตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยให้คำนวณระยะทางเพื่อเบิกเงินชดเชยตามเส้นทางของกรมทางหลวงในทางสั้นและตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวกและปลอดภัย

ในกรณีที่ไม่มีเส้นทางของกรมทางหลวง ให้ใช้ระยะทางตามเส้นทางของหน่วยงานอื่นที่ตัดผ่าน เช่น เส้นทางของเทศบาล เป็นต้น และในกรณีที่ไม่มีเส้นทางกรมทางหลวงและของหน่วยงานอื่นให้ผู้เดินทางเป็นผู้รับรองระยะทางในการเดินทาง

หมวดที่ ๒
การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามบัญชีท้ายระเบียบนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง หรือค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าภาษีและค่าบริการที่โรงแรม ภัตตาคารหรือร้านค้าเรียกเก็บ ค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ดและค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า ให้เบิกตามบัญชีหมายเลข ๖

(๒) ค่าเช่าที่พัก ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข ๗

ผู้ดำรงตำแหน่งตามบัญชีหมายเลข ๕ ท้ายระเบียบนี้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสมโดยประหยัด

ข้อ ๑๓ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าพาหนะเดินทางของคู่สมรสได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทาง

ค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางและคู่สมรสให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ไม่เกินคนละร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวที่ผู้เดินทางมีสิทธิจะพึงได้รับ

ในกรณีที่ผู้เดินทางมีตำแหน่งตามที่กำหนดในบัญชีหมายเลข ๕ ให้งดเบิกค่าเช่าที่พักของคู่สมรสของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๑๔ ให้ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเบิกค่ารับรองในการเดินทางไปราชการตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เดินทางซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ให้เบิกเงินค่ารับรองได้เท่าที่จ่ายจริง

(ก) ประธานองคมนตรี หรือองคมนตรี

(ข) นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี

(ค) ประธาน หรือรองประธานของสภาซึ่งเป็นองค์กรนิติบัญญัติ

(ง) ประธานศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา หรือประธานศาลอุทธรณ์

(๒) ผู้เดินทางนอกจากที่กล่าวใน (๑) ให้เบิกค่ารับรองได้เท่าที่จ่ายจริง ทั้งในกรณีเดินทางไปราชการเป็นคณะหรือเดินทางไปราชการคนเดียว ไม่เกินอัตรา ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีเดินทางไม่เกิน ๑๕ วัน ไม่เกิน ๖๗,๐๐๐ บาท

(ข) กรณีเดินทางเกิน ๑๕ วัน ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) การเดินทางไปราชการที่จะเบิกค่ารับรองตาม (๒) ได้ ต้องเป็นการเดินทางกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้เดินทางไปเข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศในฐานะผู้แทนรัฐบาล ผู้แทนรัฐสภาหรือผู้แทนส่วนราชการ แต่ไม่รวมถึงการประชุมหรือการสัมมนาทางวิชาการ

(ข) เป็นผู้เดินทางไปเจรจาธุรกิจ เจรจากู้เงินหรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในฐานะผู้แทนรัฐบาลไทย

(ค) เป็นผู้เดินทางไปปรึกษาหารือหรือเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไทยกับหน่วยงานต่างประเทศ

(ง) เป็นผู้เดินทางไปเยือนต่างประเทศในฐานะทูตสันถวไมตรีหรือในฐานะแขกของรัฐบาลต่างประเทศ

(จ) เป็นผู้เดินทางไปร่วมในงานรัฐพิธีตามคำเชิญของรัฐบาลต่างประเทศ

(ฉ) เป็นผู้เดินทางไปจัดงานแสดงสินค้าไทย หรือส่งเสริมสินค้าไทยในต่างประเทศ หรือส่งเสริมการลงทุนของต่างประเทศในประเทศไทย หรือส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ

(ช) เป็นผู้เดินทางไปเผยแพร่ศิลปะหรือวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ

ข้อ ๑๕ ให้ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเบิกค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการตามเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดได้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๑๖ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว โดยได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากหน่วยงานใด ๆ น้อยกว่าสิทธิที่พึงได้รับตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้เบิกค่าใช้จ่ายสมทบได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าโดยสารเครื่องบิน กรณีผู้ให้ความช่วยเหลือไม่ออกค่าโดยสารเครื่องบินให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินไป - กลับ ได้ตามสิทธิของผู้เดินทาง กรณีได้รับความช่วยเหลือค่าโดยสารเครื่องบินไป - กลับแล้ว ให้งดเบิกเงินสมทบค่าโดยสารเครื่องบิน แม้ความช่วยเหลือนั้นชั้นที่นั่งจะต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับ และกรณีได้รับความช่วยเหลือค่าโดยสารเครื่องบินเพียงเที่ยวเดียวให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินอีกหนึ่งเที่ยวในชั้นเดียวกับที่ได้รับความช่วยเหลือ แต่ต้องไม่สูงกว่าสิทธิที่พึงได้รับ

(๒) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง กรณีที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ตามสิทธิของผู้เดินทาง กรณีที่ได้รับความช่วยเหลือค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางหรือผู้ให้ความช่วยเหลือจัดเลี้ยงอาหารให้ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางสมทบได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าได้รับความช่วยเหลือต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับ ให้เบิกสมทบเฉพาะส่วนที่ขาดซึ่งเมื่อรวมกับค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางที่ได้รับความช่วยเหลือแล้ว จะต้องไม่เกินสิทธิที่พึงได้รับ

(ข) ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือจัดเลี้ยงอาหารทุกมื้อ ให้งดเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ในกรณีที่จัดเลี้ยงอาหาร ๒ มื้อ ให้เบิกได้ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย และกรณีจัดเลี้ยงอาหาร ๑ มื้อ ให้เบิกได้ไม่เกิน ๒ ใน ๓ ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย

(๓) ค่าเช่าที่พัก กรณีผู้ให้ความช่วยเหลือไม่ออกค่าเช่าที่พักให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิของผู้เดินทาง กรณีได้รับความช่วยเหลือค่าเช่าที่พักต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับ ให้เบิกสมทบเฉพาะส่วนที่ขาดตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง ซึ่งเมื่อรวมกับค่าเช่าที่พักที่ได้รับความช่วยเหลือแล้วจะต้องไม่เกินสิทธิที่พึงได้รับ และกรณีที่ผู้ให้ความช่วยเหลือจัดที่พักให้ ให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก

(๔) ค่าเครื่องแต่งตัว กรณีไม่ได้รับความช่วยเหลือค่าเครื่องแต่งตัว ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามสิทธิของผู้เดินทาง กรณีได้รับความช่วยเหลือค่าเครื่องแต่งตัวต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับ ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวสมทบเฉพาะส่วนที่ขาด ซึ่งเมื่อรวมกับค่าเครื่องแต่งตัวที่ได้รับความช่วยเหลือแล้วจะต้องไม่เกินสิทธิที่พึงได้รับ

(๕) ค่ารับรอง ให้ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองตาม ข้อ ๑๔

(๖) ค่าพาหนะเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ กรณีที่มิได้รับความช่วยเหลือให้เบิกได้ตามสิทธิ กรณีได้รับความช่วยเหลือต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับ ให้เบิกสมทบเฉพาะส่วนที่ขาดตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง รวมแล้วต้องไม่เกินกว่าสิทธิที่พึงได้รับ

การเดินทางเพื่อดูงาน ให้เบิกค่าใช้จ่ายสมทบตามวรรคหนึ่งได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวงเงินที่ได้รับความช่วยเหลือ

ข้อ ๑๗ ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณพิจารณาให้ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด หรือจะเบิกตามสิทธิของตนก็ได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การตามเสด็จพระบรมวงศานุวงศ์ หรือการเดินทางไปปฏิบัติภารกิจร่วมกับหัวหน้าคณะที่ดำรงตำแหน่งตามบัญชีหมายเลข ๕ ซึ่งมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง

(๒) การเดินทางไปปฏิบัติภารกิจร่วมกับหัวหน้าคณะผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริการ หรือตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งยศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิทธิของหัวหน้าคณะนั้น

(๓) การเดินทางไปประชุมระหว่างประเทศ การเจรจาธุรกิจ หรือปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นซึ่งหน่วยงานที่เชิญหรือประเทศเจ้าภาพกำหนดให้ผู้เดินทางพักแรมในสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ให้หรือสำรองที่พักให้ซึ่งมิใช่กรณีที่ส่วนราชการหรือผู้เดินทางร้องขอหรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้หน่วยงานที่เชิญหรือประเทศเจ้าภาพกำหนดที่พัก หรือจัดเตรียมที่พักตามความต้องการของส่วนราชการหรือผู้เดินทาง

(๔) การเดินทางไปประเทศที่มีสถานการณ์ไม่ปลอดภัย ยากจน ทุรกันดาร หรืออยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวหรือสถานที่พักแรมที่มีอัตราค่าเช่าตามสิทธิถูกสำรองหมด

ข้อ ๑๘ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเองและคู่สมรสตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๘ ได้ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่จำเป็นต้องใช้เครื่องแต่งตัวพิเศษ หรือกรณีจำเป็นอื่นโดยได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

(๒) เป็นการเดินทางไปราชการต่างประเทศซึ่งมิใช่ประเทศตามรายชื่อที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๙ ท้ายระเบียบนี้ หรือที่กระทรวงการคลังจะกำหนดเพิ่มเติม

(๓) ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศตามระเบียบนี้มาแล้วหรือเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใด ไม่ว่าจะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ หรือเคยได้รับความช่วยเหลือค่าเครื่องแต่งตัวจากหน่วยงานใดๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ เมื่อการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่มีระยะห่างจากการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย หรือเมื่อการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่มีระยะเวลาเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยสำหรับผู้ที่รับราชการประจำในต่างประเทศ

กรณีที่ทางราชการสั่งงดการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทาง และผู้เดินทางได้จ่ายเงินค่าเครื่องแต่งตัวไปแล้ว หรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวโดยสุจริต โดยมีหลักฐานก็ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ และให้ถือว่าวันที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวนั้นเป็นวันเดินทางออกจากประเทศไทย

ข้อ ๑๙ ให้ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ เบิกค่าเครื่องแต่งตัวตามบัญชีหมายเลข ๑๐ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๐ การเดินทางไปราชการของลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศเป็นผู้จ้าง ให้หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศสังกัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้กำหนดอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักของลูกจ้าง ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราต่ำสุดของกลุ่มระดับตำแหน่งที่กำหนดตามบัญชีหมายเลข ๖ และบัญชีหมายเลข ๗ ท้ายระเบียบนี้

กรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งให้ลูกจ้างที่ประจำสำนักงานในต่างประเทศมาปฏิบัติงานชั่วคราวในประเทศไทย เพราะไม่อาจหาเจ้าหน้าที่อื่นในประเทศที่จะปฏิบัติงานดังกล่าวได้ การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในประเทศไทยให้เบิกจ่ายเช่นเดียวกับกรณีลูกจ้างของส่วนราชการในประเทศไทย ซึ่งเดินทางไปราชการชั่วคราวในราชอาณาจักร

ข้อ ๒๑ ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ สำหรับคู่สมรสหรือบุตรที่เดินทางกลับประเทศไทยก่อนผู้เดินทางในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดให้คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับประเทศไทยก่อนผู้เดินทาง สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวงให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ

(๒) ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับภายหลังจากได้ไปอยู่ในต่างประเทศเป็นเวลาเกินกว่าหนึ่งปีขึ้นไป ให้เบิกสำหรับคู่สมรสในอัตราร้อยละสามสิบ และสำหรับบุตรต่อคนในอัตราร้อยละห้าของอัตรา พ.ข.ต. ในขณะที่ได้รับอนุมัติให้คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน

(๓) ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับภายหลังจากได้ไปอยู่ในต่างประเทศเป็นเวลาเกินกว่าสองปีขึ้นไป ให้เบิกสำหรับคู่สมรสในอัตราร้อยละหกสิบ และสำหรับบุตรต่อคนในอัตราร้อยละสิบของอัตรา พ.ข.ต. ในขณะที่ได้รับอนุมัติให้คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน

(๔) ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับภายหลังจากได้ไปอยู่ในต่างประเทศเป็นเวลาเกินกว่าสามปีขึ้นไป ให้เบิกสำหรับคู่สมรสในอัตราร้อยละเก้าสิบ และสำหรับบุตรต่อคนในอัตราร้อยละสิบห้าของอัตรา พ.ข.ต. ในขณะที่ได้รับอนุมัติให้คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน

(๕) การนับเวลาที่ได้ไปอยู่ต่างประเทศตาม (๒) - (๔) ให้ถือจำนวนเดือนที่ได้รับ พ.ข.ต. เพิ่มสำหรับคู่สมรสและบุตรเป็นเกณฑ์คำนวณ ดังต่อไปนี้

(ก) ในเดือนหนึ่งถ้ามีสิทธิได้รับ พ.ข.ต. เกินกว่าสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน

(ข) ให้นับเวลาที่ได้รับ พ.ข.ต. สิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี

การเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับประเทศไทยภายหลังจากได้ไปอยู่ในต่างประเทศเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี

หมวด ๓
การเบิกจ่ายเงิน

ข้อ ๒๒ แบบรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและเอกสารประกอบที่ใช้ในการเบิกจ่ายเงิน ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๓ การเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ผู้เดินทางไปราชการจะใช้ใบเสร็จรับเงินหรือใบแจ้งรายการของโรงแรม หรือที่พักแรมที่มีข้อความแสดงว่าได้รับชำระเงินค่าเช่าที่พักเรียบร้อยแล้วโดยเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมหรือที่พักแรมลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี และจำนวนเงินที่ได้รับ เพื่อเป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พักก็ได้

การเบิกค่าเช่าที่พักในต่างประเทศ ผู้เดินทางจะใช้ใบแจ้งรายการค่าเช่าที่พักที่บันทึกด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่แสดงว่าได้รับชำระเงินจากผู้เดินทางแล้ว เป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พักโดยไม่ต้องมีลายมือชื่อเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมหรือที่พักแรมก็ได้ แต่ทั้งนี้ผู้เดินทางจะต้องลงลายมือชื่อรับรองว่าผู้เดินทางได้ชำระค่าเช่าที่พักตามจำนวนที่เรียกเก็บนั้น

ข้อ ๒๔ การเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราห้องพักคู่ที่ผู้เดินทางไปราชการใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางอยู่ต่างสังกัดกัน แต่ต้องใช้ใบเสร็จรับเงินหรือใบแจ้งรายการของโรงแรมหรือที่พักแรมชุดเดียวกัน ให้ผู้เดินทางฝ่ายหนึ่งใช้ต้นฉบับ อีกฝ่ายหนึ่งใช้สำเนาภาพถ่ายที่ผู้นั้นรับรองสำเนาถูกต้องโดยให้มีบันทึกแนบท้ายระบุว่ารายการใดที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเป็นผู้เบิกฝ่ายเดียว และรายการใด ทั้งคู่จะเป็นผู้เบิกฝ่ายละเป็นจำนวนเท่าใด ทั้งต้นฉบับและฉบับสำเนาภาพถ่ายและลงลายมือชื่อของผู้เดินทางทั้งคู่ในแต่ละฉบับ

ข้อ ๒๕ การเบิกค่าเช่าที่พักกรณีที่เจ้าภาพผู้จัดประชุมเป็นผู้เรียกเก็บค่าเช่าที่พักจากผู้เดินทางไปราชการโดยตรง ให้ผู้เดินทางใช้ใบเสร็จรับเงินหรือใบแจ้งรายการที่เจ้าภาพผู้จัดประชุมได้เรียกเก็บค่าเช่าที่พักเป็นหลักฐานเพื่อขอเบิกค่าเช่าที่พักก็ได้

ข้อ ๒๖ การเบิกจ่ายเงินและหลักฐานการจ่ายซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
(ลงชื่อ) **ฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์**
(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

*แก้ไขเพิ่มเติมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

บัญชีหมายเลข ๑
ระยะเวลาอนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

ประเทศที่เดินทางไปราชการ	ก่อนเริ่มปฏิบัติราชการ	หลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ
(ก) ประเทศในทวีปเอเชีย	ไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง	ไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง
(ข) ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ประเทศในทวีปยุโรปหรือประเทศในทวีปอเมริกาเหนือ	ไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง	ไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง
(ค) ประเทศในทวีปอเมริกาใต้หรือประเทศในทวีปแอฟริกา	ไม่เกิน ๗๒ ชั่วโมง	ไม่เกิน ๗๒ ชั่วโมง

บัญชีหมายเลข ๒
อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร
ในลักษณะเหมาจ่าย

ข้าราชการ	อัตรา (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ลงมา ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือตะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก ลงมา	๒๔๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหาร หรือตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	๒๗๐

บัญชีหมายเลข ๓
อัตราค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

(๑) กรณีเลือกเบิกในลักษณะจ่ายจริง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตรา ดังนี้

ข้าราชการ	ห้องพักคนเดียว (บาท : วัน : คน)	ห้องพักคู่ (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ลงมา ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่ง ระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษาหรือดะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก ลงมา ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตรา ค่าเช่าห้องพักคนเดียว ในกรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะให้พักรวมกันสองคนขึ้นไปต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว	๑,๕๐๐	๘๕๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น หรือตำแหน่งระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ จะเบิกในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือห้องพักคู่ก็ได้	๒,๒๐๐	๑,๒๐๐

ข้าราชการ	ห้องพักคนเดียว (บาท : วัน : คน)	ห้องพักคู่ (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นสูงขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรี ขึ้นไป จะเบิกในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือห้องพักคู่ก็ได้ ในกรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะและผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นเป็นหัวหน้าคณะและมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้น สำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนในอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวก็ได้	๒,๕๐๐	๑,๔๐๐

(๒) กรณีเลือกเบิกในลักษณะเหมาจ่าย ให้เบิกได้ไม่เกินอัตรา ดังนี้

ข้าราชการ	อัตรา (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ลงมา ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือตะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก ลงมา	๘๐๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหารหรือตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป	๑,๒๐๐

บัญชีหมายเลข ๔
อัตราค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปราชการประจำในราชอาณาจักร

ระยะทาง (กม.)	อัตรา (บาท)
๑ – ๕๐	๒,๐๐๐
๕๑ – ๑๐๐	๒,๕๐๐
๑๐๑ – ๑๕๐	๓,๐๐๐
๑๕๑ – ๒๐๐	๔,๐๐๐
๒๐๑ – ๒๕๐	๔,๕๐๐
๒๕๑ – ๓๐๐	๕,๐๐๐
๓๐๑ – ๓๕๐	๖,๐๐๐
๓๕๑ – ๔๐๐	๖,๕๐๐
๔๐๑ – ๔๕๐	๗,๐๐๐
๔๕๑ – ๕๐๐	๘,๐๐๐
๕๐๑ – ๕๕๐	๘,๕๐๐
๕๕๑ – ๖๐๐	๙,๐๐๐
๖๐๑ – ๖๕๐	๙,๕๐๐
๖๕๑ – ๗๐๐	๑๐,๐๐๐
๗๐๑ – ๗๕๐	๑๑,๐๐๐
๗๕๑ – ๘๐๐	๑๑,๕๐๐
๘๐๑ – ๘๕๐	๑๒,๐๐๐
๘๕๑ – ๙๐๐	๑๓,๐๐๐
๙๐๑ – ๙๕๐	๑๓,๕๐๐
๙๕๑ – ๑๐๐๐	๑๔,๐๐๐
๑๐๐๑ – ๑๐๕๐	๑๕,๐๐๐
๑๐๕๑ – ๑๑๐๐	๑๕,๕๐๐
๑๑๐๑ – ๑๑๕๐	๑๖,๐๐๐
๑๑๕๑ – ๑๒๐๐	๑๗,๐๐๐
๑๒๐๑ – ๑๒๕๐	๑๗,๕๐๐
๑๒๕๑ – ๑๓๐๐	๑๘,๕๐๐
๑๓๐๑ – ๑๓๕๐	๑๙,๐๐๐
๑๓๕๑ – ๑๔๐๐	๑๙,๕๐๐
๑๔๐๑ – ๑๔๕๐	๒๐,๐๐๐
๑๔๕๑ – ๑๕๐๐	๒๐,๕๐๐

สำหรับระยะทางที่เกิน ๑๕๐๐ กิโลเมตรขึ้นไป ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดที่จะพิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่ายได้ตามความจำเป็นเหมาะสม

บัญชีหมายเลข ๕
ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม

ตำแหน่ง

๑. องคมนตรี
๒. รัฐบุรุษ
๓. นายกรัฐมนตรี
๔. รองนายกรัฐมนตรี
๕. รัฐมนตรี
๖. ประธานศาลฎีกา
๗. รองประธานศาลฎีกา
๘. ประธานศาลอุทธรณ์
๙. ประธานศาลปกครองสูงสุด
๑๐. ประธานศาลรัฐธรรมนูญ
๑๑. ประธานวุฒิสภา
๑๒. ประธานสภาผู้แทนราษฎร
๑๓. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๔. เลขาธิการวุฒิสภา
๑๕. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
๑๖. ปลัดกระทรวง
๑๗. ปลัดทบวง
๑๘. รองปลัดกระทรวงกลาโหม
๑๙. สมุหราชองครักษ์
๒๐. จเรทหารทั่วไป
๒๑. ผู้บัญชาการทหารสูงสุด
๒๒. รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
๒๓. เสนาธิการทหาร
๒๔. ผู้บัญชาการทหารบก
๒๕. ผู้บัญชาการทหารเรือ
๒๖. ผู้บัญชาการทหารอากาศ
๒๗. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๒๘. อัยการสูงสุด
๒๙. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
๓๐. เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๓๑. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
๓๒. เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
๓๓. เลขาธิการสำนักพระราชวัง
๓๔. ราชเลขาธิการ
๓๕. นายกราชบัณฑิตยสถาน
๓๖. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
๓๗. ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
๓๘. ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ
๓๙. เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
๔๐. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๔๑. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๔๒. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
๔๓. เลขาธิการสภาการศึกษา
๔๔. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔๕. เลขาธิการคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

บัญชีหมายเลข ๖
อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวและค่าใช้จ่ายอื่น

(๑) กรณีเลือกเบิกในลักษณะเหมาจ่าย ให้เบิกได้ไม่เกินอัตรา ดังนี้

ข้าราชการ	อัตรา (บาท : วัน : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ลงมา ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น หรือตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือดะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก ลงมา	๒,๑๐๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหาร หรือตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป	๓,๑๐๐

(๒) กรณีมิได้เลือกเบิกในลักษณะเหมาจ่าย ให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ ดังนี้

(๒.๑) ค่าอาหารและค่าเครื่องดื่มรวมทั้งค่าภาษี และค่าบริการที่โรงแรม ภัตตาคาร หรือร้านค้าเรียกเก็บจากผู้เดินทางไปราชการ ทั้งนี้ ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวันละ ๔,๕๐๐ บาทต่อคน

(๒.๒) ค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า สำหรับระยะเวลาที่เกิน ๗ วัน ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวันละ ๕๐๐ บาทต่อวัน

(๒.๓) ค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ด ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายไม่เกินวันละ ๕๐๐ บาทต่อคน

ค่าใช้จ่ายตาม (๒.๑) - (๒.๒) ให้คิดคำนวณเบิกจ่ายในแต่ละวัน จำนวนเงินส่วนที่เหลือจ่ายในวันใดจะนำมาสมทบเบิกในวันถัดไปไม่ได้

บัญชีหมายเลข ๗
ค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

(๑) อัตราค่าเช่าที่พัก

ข้าราชการ	อัตราสำหรับประเทศ รัฐ เมือง (บาท : วัน : คน)				
	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.	ประเภท ง.	ประเภท จ.
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ลงมา ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือดะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการ ซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก ลงมา	ไม่เกิน ๗,๕๐๐	ไม่เกิน ๕,๐๐๐	ไม่เกิน ๓,๑๐๐	เพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ ๔๐	เพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ ๒๕
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหาร หรือตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือน พันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐	ไม่เกิน ๗,๐๐๐	ไม่เกิน ๔,๕๐๐	เพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ ๔๐	เพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ ๒๕

(๒) ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังต่อไปนี้

๑. แคนาดา
๒. เครือรัฐออสเตรเลีย
๓. ไต้หวัน
๔. เติร์กเมนิสถาน
๕. นิวซีแลนด์
๖. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
๗. ปาปัวนิวกินี
๘. มาเลเซีย
๙. ราชรัฐโมนาโก
๑๐. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
๑๑. ราชรัฐอันดอร์รา
๑๒. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๑๓. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
๑๔. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
๑๕. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
๑๖. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
๑๗. ราชอาณาจักรสวาซิแลนด์
๑๘. ราชอาณาจักรสวีเดน
๑๙. รัฐสุลต่านโอมาน
๒๐. โรมาเนีย
๒๑. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
๒๒. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
๒๓. สหรัฐอาหรับอิมิเรตส์
๒๔. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
๒๕. สาธารณรัฐโครเอเชีย
๒๖. สาธารณรัฐชิลี
๒๗. สาธารณรัฐเช็ก
๒๘. สาธารณรัฐตุรกี
๒๙. สาธารณรัฐบัลแกเรีย

๓๐. สาธารณรัฐประชาชนจีน
๓๑. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย
๓๒. สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์ - เลสเต
๓๓. สาธารณรัฐเปรู
๓๔. สาธารณรัฐโปแลนด์
๓๕. สาธารณรัฐฟินแลนด์
๓๖. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๓๗. สาธารณรัฐมอริเชียส
๓๘. สาธารณรัฐมอลตา
๓๙. สาธารณรัฐโมซัมบิก
๔๐. สาธารณรัฐเยเมน
๔๑. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๔๒. สาธารณรัฐสโลวัก
๔๓. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
๔๔. สาธารณรัฐออสเตรีย
๔๕. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
๔๖. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๔๗. สาธารณรัฐอินเดีย
๔๘. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
๔๙. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๕๐. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
๕๑. สาธารณรัฐไอร์แลนด์
๕๒. สาธารณรัฐฮังการี
๕๓. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๕๔. ฮ่องกง

๓. ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังต่อไปนี้

๑. เครือรัฐบาฮามาส
๒. จอร์เจีย
๓. จาเมกา
๔. เนการาบรูไนดารุสซาลาม
๕. มาซิโดเนีย
๖. ยูเครน
๗. รัฐกาตาร์
๘. รัฐคูเวต
๙. รัฐบาห์เรน
๑๐. รัฐอิสราเอล
๑๑. ราชอาณาจักรซาอุดิอาระเบีย
๑๒. ราชอาณาจักรตองกา
๑๓. ราชอาณาจักรฮัชไมต์จอร์แดน
๑๔. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
๑๕. สหภาพพม่า
๑๖. สหรัฐเม็กซิโก
๑๗. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
๑๘. สาธารณรัฐกานา
๑๙. สาธารณรัฐแกมเบีย
๒๐. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอเวอรี่โคส)
๒๑. สาธารณรัฐคอสตาริกา
๒๒. สาธารณรัฐคีร์กิซ
๒๓. สาธารณรัฐเคนยา
๒๔. สาธารณรัฐแคเมอรูน
๒๕. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
๒๖. สาธารณรัฐจิบูตี
๒๗. สาธารณรัฐชาด
๒๘. สาธารณรัฐซิมบับเว
๒๙. สาธารณรัฐเซเนกัล

๓๐. สาธารณรัฐแซมเบีย
๓๑. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
๓๒. สาธารณรัฐไซปรัส
๓๓. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
๓๔. สาธารณรัฐตูนิเซีย
๓๕. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน
๓๖. สาธารณรัฐเนปาล
๓๗. สาธารณรัฐไนเจอร์
๓๘. สาธารณรัฐบุรุนดี
๓๙. สาธารณรัฐเบนิน
๔๐. สาธารณรัฐเบลารุส
๔๑. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
๔๒. สาธารณรัฐปานามา
๔๓. สาธารณรัฐมอลโดวา
๔๔. สาธารณรัฐมาลี
๔๕. สาธารณรัฐยูกันดา
๔๖. สาธารณรัฐลัตเวีย
๔๗. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๔๘. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๔๙. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
๕๐. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
๕๑. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
๕๒. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๕๓. สาธารณรัฐอิรัก
๕๔. สาธารณอิสลามปากีสถาน
๕๕. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
๕๖. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๕๗. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
๕๘. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง

(๔) ประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. ประเภท ข. ประเภท ง. และประเภท จ.

(๕) ประเภท ง. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังต่อไปนี้

๑. ญี่ปุ่น
๒. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
๓. สหพันธรัฐรัสเซีย
๔. สมาพันธรัฐสวิส
๕. สาธารณรัฐอิตาลี

(๖) ประเภท จ. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังต่อไปนี้

๑. ราชอาณาจักรเบลเยี่ยม
๒. ราชอาณาจักรสเปน
๓. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๔. สหรัฐอเมริกา
๕. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
๖. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๗. สาธารณรัฐสิงคโปร์

บัญชีหมายเลข ๘
ค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

(๑) อัตราค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับข้าราชการ ในลักษณะเหมาจ่าย

ข้าราชการ	อัตรา (บาท : คน)
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ หรือตำแหน่งระดับ ๕ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือดะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรี ลงมา	๗,๕๐๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทบริหาร หรือตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ขึ้นไป	๙,๐๐๐

(๒) อัตราค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับคู่สมรส ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับข้าราชการตาม (๑)

บัญชีหมายเลข ๙

ประเทศที่ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวไม่สามารถเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้

๑. สหภาพพม่า
๒. เนการาบรูไนดารุซาลาม
๓. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๔. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๕. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
๖. มาเลเซีย
๗. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๘. สาธารณรัฐสิงคโปร์
๙. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๑๐. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๑๑. สาธารณรัฐหมู่เกาะฟิจิ
๑๒. ปาปัวนิวกินี
๑๓. รัฐเอกราชซามัว
๑๔. สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต

หมายเลข ๑๐
ค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

(๑) อัตราค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ในลักษณะเหมาจ่าย

ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ	อัตราสำหรับประเทศ (บาท : คน)	
	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ หรือตำแหน่งระดับ ๕ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือดะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรีลงมา	๔๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐
คู่สมรส	๒๕,๐๐๐	๑๘,๐๐๐
บุตร	๑๔,๐๐๐	๙,๐๐๐
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงานขึ้นไป ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับเชี่ยวชาญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่ง ประเภทบริหารระดับต้น หรือตำแหน่งระดับ ๖ ถึงระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ถึงชั้น ๓ ขั้นต่ำ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ถึงชั้น ๔ หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ถึงยศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือน พันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ หรือนาวาอากาศเอกพิเศษ หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ถึงพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ	๔๕,๐๐๐	๓๒,๐๐๐
คู่สมรส	๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐
บุตร	๑๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐

ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ	อัตราสำหรับประเทศ (บาท : คน)	
	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นสูง ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรี ขึ้นไป	๖๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
คู่สมรส	๔๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐
บุตร	๑๘,๐๐๐	๑๕,๐๐๐

(๒) ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในประเภท ข.

(๓) ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศดังต่อไปนี้

๑. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๒. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
๓. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๔. สหภาพพม่า
๕. มาเลเซีย
๖. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๗. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๘. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๙. สาธารณรัฐสิงคโปร์
๑๐. เนการาบรูไนดารุซาลาม

(๔) ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) ยกเว้นคู่สมรสและบุตร ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้เครื่องแต่งตัวราตรีสโมสร (White tie) หรือเครื่องแต่งตัวมอร์นิ่งโค้ต เพราะมีหน้าที่ต้องเข้างานพิธีต่าง ๆ ตามประเพณีของประเทศนั้น ให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดเป็นผู้ใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุมัติให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวดังกล่าว อย่างละ ๑ ชุด เพิ่มขึ้นอีกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินชุดละ ๑๕,๐๐๐ บาท สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวงให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

---

* แก้ไขเพิ่มเติมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๓๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๒ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

"ค่ารับรอง" หมายความว่า ค่าเลี้ยงรับรอง ค่าที่พัก ค่ายานพาหนะ ค่าจัดการแสดงหรือค่าเข้าชมการแสดงเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการรับรองชาวต่างประเทศ

"ค่าเลี้ยงรับรอง" หมายความว่า ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์ ค่าเครื่องใช้ในการเลี้ยงรับรอง และรวมถึงค่าบริการ ค่าภาษีและค่าสถานที่ (ถ้ามี)

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการ ลูกจ้างของทางราชการ หรือบุคคลอื่นที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรับรองชาวต่างประเทศและให้หมายความรวมถึงตำรวจรักษาการณ์ด้วย

ข้อ ๕ ค่าเลี้ยงรับรองชาวต่างประเทศในกรณีต่อไปนี้ ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑) พระราชทานเลี้ยง

(๒) แขกเมืองของกระทรวงการต่างประเทศ

(๓) หัวหน้าคณะระดับรัฐมนตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ ๖ ค่ารับรองชาวต่างประเทศในกรณีต่อไปนี้ ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑) นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ประธานศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา เป็นเจ้าภาพ

(๒) แขกของรัฐบาล ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ส่วนราชการเป็นผู้รับรอง

(๓) แขกของกระทรวง หรือทบวง โดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นผู้เชิญและมีกำหนดระยะเวลาแน่นอน

ข้อ ๗ การรับรองชาวต่างประเทศในกรณีต่อไปนี้ ให้ส่วนราชการจัดได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงในวงเงินตามอัตราในบัญชีแนบท้ายระเบียบ

(๑) แขกของกรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม โดยหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้เชิญและมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน

(๒) กรณีเดินทางมาประเทศไทยเพื่อเตรียมการหรือจัดฝึกร่วม หรือฝึกผสม หรือประชุมหารือ พิจารณาให้ความช่วยเหลือ ติดตามความก้าวหน้าในการให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำบรรยายในด้านต่างๆ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการ ดูงาน หรือเดินทางตามโครงการแลกเปลี่ยนหรือข้อตกลงกับประเทศไทย

ข้อ ๘ ค่าเลี้ยงรับรองชาวต่างประเทศกรณีอื่นนอกจากข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ให้ส่วนราชการจัดได้ตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราค่าเลี้ยงรับรองตามบัญชีแนบท้ายระเบียบ ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) หนึ่งครั้ง (หนึ่งมื้อ) ในโอกาสแรกที่ชาวต่างประเทศมาเยี่ยมหรือดูงานส่วนราชการนั้น

(๒) หนึ่งครั้ง (หนึ่งมื้อ) ในโอกาสเริ่มมาประจำปฏิบัติงานในส่วนราชการนั้น และอีกหนึ่งครั้ง (หนึ่งมื้อ) ในโอกาสเดินทางกลับประเทศเมื่อปฏิบัติงานครบวาระแล้ว สำหรับการมาประจำปฏิบัติงานในส่วนราชการที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๓๐ วัน

หนึ่งครั้ง (หนึ่งมื้อ) ในโอกาสมาประจำปฏิบัติงานในส่วนราชการที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน

(๓) กรณีที่ต้องติดต่อกับหน่วยงานของต่างประเทศ ทั้งภาครัฐและหรือภาคเอกชน นักธุรกิจชาวต่างประเทศที่อยู่หรือเดินทางมาประเทศไทย หรือกรณีที่ชาวต่างประเทศให้ความช่วยเหลือหรือติดตามความก้าวหน้าในการให้ความช่วยเหลือ หรือกรณีเข้าร่วมประชุม หรือให้คำแนะนำหรือบรรยายในด้านต่างๆ ในประเทศไทย เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการ หรือเดินทางตามโครงการแลกเปลี่ยนหรือข้อตกลงกับประเทศไทย ให้เบิกจ่ายได้ในแต่ละโอกาสหนึ่งครั้ง (หนึ่งมื้อ)

ข้อ ๙ การพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศครั้งหนึ่งๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้บัญชาการทหารอากาศ พิจารณาตามความจำเป็นเหมาะสม และเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๑๐ การเชิญผู้เข้าร่วมในการเลี้ยงรับรองชาวต่างประเทศ ให้ส่วนราชการพิจารณาเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงเท่าที่จำเป็น

ข้อ ๑๑ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของเจ้าหน้าที่ ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เว้นแต่

(๑) เจ้าหน้าที่ซึ่งจำเป็นต้องเข้าร่วมในการเลี้ยงรับรองชาวต่างประเทศให้เบิกจ่ายค่าเลี้ยงรับรองตามระเบียบนี้ได้

(๒) กรณีเจ้าหน้าที่ตาม (๑) มีสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้ปฏิบัติดังนี้

(๒.๑) กรณีเข้าร่วมในการเลี้ยงรับรองครบทุกมื้อ ให้งดเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒.๒) กรณีเข้าร่วมในการเลี้ยงรับรอง ๒ มื้อ ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของ อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และกรณีเข้าร่วมในการเลี้ยงรับรอง ๑ มื้อ ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกิน ๒ ใน ๓ ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

ข้อ ๑๒ การจ่ายค่ารับรองชาวต่างประเทศนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๓ กรณีส่วนราชการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการรับรองชาวต่างประเทศตามหลักเกณฑ์และอัตราของระเบียบเดิม และหรือตามที่ได้รับอนุมัติหลักการจากกระทรวงการคลัง ที่มีระยะเวลาคาบเกี่ยวถึงวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราของระเบียบเดิม และหรือตามที่ได้รับอนุมัติหลักการจากกระทรวงการคลังต่อไปจนเสร็จสิ้นการรับรองครั้งนั้น

ข้อ ๑๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) **ธารินทร์ นิมมานเหมินท์**

(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญชีอัตราการจ่ายค่ารับรองชาวต่างประเทศ

บัญชีอัตราการจ่ายค่ารับรองชาวต่างประเทศ

๑. ค่าเลี้ยงรับรอง **ภายในวงเงินคนละ : บาท**

๑.๑ อาหารเช้า ๒๐๐

๑.๒ อาหารว่างและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ๑๒๐

๑.๓ อาหารกลางวัน (รวมเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์) ๕๐๐

๑.๔ คอคเทล ๒๕๐

๑.๕ อาหารค่ำ (รวมเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์) ๘๐๐

๒. ค่าที่พัก

๒.๑ หัวหน้าคณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ
ระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป ห้องละ วันละ ๘,๐๐๐

๒.๒ หัวหน้าคณะดำรงตำแหน่งต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการ
ระดับกรมหรือเทียบเท่า ห้องละ วันละ ๔,๐๐๐

๒.๓ ผู้ร่วมคณะ ห้องละ วันละ ๒,๐๐๐

๓. ค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นในระหว่างการเดินทางภายในประเทศเพื่อการรับรองชาวต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

๓.๑ ค่าพาหนะ เช่น ค่าเช่ารถ ค่าบัตรโดยสารเครื่องบินภายในประเทศ ฯลฯ

๓.๒ ค่าธรรมเนียมสนามบิน ค่าธรรมเนียมผ่านทาง ค่าบริการจอดรถ

๔. ค่าบัตรเข้าชมการแสดงหรือสถานที่สำคัญเพื่อเป็นการเผยแพร่ส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

๕. ค่าของขวัญ

๕.๑ หัวหน้าคณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม
หรือเทียบเท่าขึ้นไป ไม่เกินคนละ ๒,๕๐๐
สำหรับคู่สมรสให้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของอัตราดังกล่าว

๕.๒ หัวหน้าคณะดำรงตำแหน่งต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการ
ระดับกรมหรือเทียบเท่า ไม่เกินคนละ ๑,๐๐๐

๖. **ค่าการแสดง** การแสดงที่เป็นการเผยแพร่ส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

๖.๑ ค่าการแสดงนาฏศิลป์ จำนวน ๑ ครั้ง ภายในวงเงิน ๖,๐๐๐

๖.๒ ค่าดนตรีและนักร้อง จำนวน ๑ ครั้ง ภายในวงเงิน ๕,๐๐๐

๖.๓ ค่าดุริยางค์ จำนวน ๑ ครั้ง ภายในวงเงิน ๓,๐๐๐

๗. **ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกีฬา** กรณีชาวต่างประเทศดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวน ๑ ครั้ง ภายในวงเงิน ๒๐,๐๐๐

(ครุฑ)

ที่ กค ๐๔๐๙.๗/ว ๖๗ กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๒ เมษายน ๒๕๔๘

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการรับรองชาวต่างประเทศ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้บัญชาการ และผู้อำนวยการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการรับรองชาวต่างประเทศ

สืบเนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการติดต่อสัมพันธ์กับนานาประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เพิ่มมากขึ้น ทำให้ส่วนราชการมีภารกิจด้านการรับรองชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเยือนประเทศไทยในโอกาสต่างๆ อยู่เสมอ แต่เนื่องจากการรับรองชาวต่างประเทศในบางกรณีไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามนโยบายปฏิรูประบบราชการภาครัฐส่วนราชการต้องปฏิบัติงานแบบมุ่งเน้นผลงานและผลลัพธ์เป็นหลัก โดยมีเป้าหมายในการกระจายความรับผิดชอบในการบริหารการเงินให้หน่วยงานภาครัฐมีอิสระและคล่องตัวมากเพียงพอที่จะใช้จ่ายเงินงบประมาณในการจัดทำผลิตผลและบริการตามพันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบกับเพื่อให้เกิดความสะดวก คล่องตัว และลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้แก่ส่วนราชการ จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการรับรองชาวต่างประเทศ เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน ดังนี้

๑. การรับรองชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเยือนประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อนุมัติให้เบิกค่าใช้จ่ายในการรับรองที่อยู่นอกเหนือระเบียบดังกล่าวได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสม และเพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญโดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการ

๒. การรับรองชาวต่างประเทศ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อนุมัติให้เบิกค่าใช้จ่ายในการรับรองได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราและวงเงินตามระเบียบดังกล่าวโดยอนุโลมสำหรับค่าใช้จ่ายที่อยู่นอกเหนือระเบียบดังกล่าวให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราและวงเงินตามรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการรับรองชาวต่างประเทศที่ส่งมาด้วย

๓. หนังสือสั่งการหรือหนังสือให้ความตกลงอื่นใดในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับหนังสือสั่งการฉบับนี้ ให้ใช้หนังสือสั่งการฉบับนี้แทน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **นายประกอบ ตันติยาพงศ์**

(นายประกอบ ตันติยาพงศ์)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง
สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง
กลุ่มอนุมัติพิเศษ
โทร. ๐-๒๒๗๓-๙๖๑๖ ต่อ ๔๔๖๒
โทรสาร ๐-๒๒๗๓-๙๕๔๓
www.cgd.go.th

รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการรับรองชาวต่างประเทศ
แนบหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๙.๗/ว ๖๗
ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๘

---

๑. ค่าใช้จ่ายในการรับรองดังต่อไปนี้ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง
   ๑.๑ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางระหว่างประเทศสำหรับคณะชาวต่างประเทศ เช่น ค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน ค่าธรรมเนียม ในการจัดส่งบัตรโดยสารเครื่องบิน (PTA) ค่าธรรมเนียมสนามบิน ค่าขนส่ง เป็นต้น
   ๑.๒ ค่าบัตรโดยสารเครื่องบินภายในประเทศและค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่ปฏิบัติงานด้านการติดต่อ ประสานงาน หรืออำนวยความสะดวก รวมถึงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
   ๑.๓ ค่าที่พักสำหรับคณะชาวต่างประเทศและเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่ปฏิบัติงานด้านการติดต่อประสานงานหรืออำนวยความสะดวก รวมถึงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
   ๑.๔ ค่าใช้จ่ายในการเช่า ใช้ และตกแต่งสถานที่
   ๑.๕ ค่าวัสดุ/เครื่องเขียน/อุปกรณ์ ค่าเช่าอุปกรณ์ต่างๆ และค่าพิมพ์เอกสาร/สิ่งตีพิมพ์
   ๑.๖ ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ ค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการถ่ายภาพ/บันทึกภาพ
๒. ค่าของขวัญ และของที่ระลึกที่เกี่ยวกับหน่วยงานสำหรับคณะชาวต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงโดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด เพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ
๓. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจนำขบวน ให้เบิกจ่ายดังนี้
   ๓.๑ สัญญาบัตรหรือเทียบเท่า ในอัตราคนละไม่เกิน ๑๒๐ บาท
   ๓.๒ ต่ำกว่าสัญญาบัตรหรือเทียบเท่า ในอัตราคนละไม่เกิน ๗๕ บาท
๔. ค่าอาหารกล่องสำหรับเจ้าหน้าที่เตรียมการเลี้ยงอาหารค่ำอย่างเป็นทางการ ในอัตราคนละไม่เกิน ๓๐ บาท กรณีไม่ใช้สิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามนัยแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกรณีไม่ใช้สิทธิเบิกค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖
๕. ค่าใช้จ่ายในการสาธิตขีดความสามารถทางยุทโธปกรณ์ ในวงเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท
๖. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ในวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เช่น ค่าใช้จ่ายในโรงแรมที่พักของชาวต่างประเทศ ค่าเครื่องดื่ม ตามสถานที่ต่างๆ ค่าบัตรเข้าชมการแสดง ค่าพวงมาลัย - ดอกไม้สด ค่าทำความสะอาดเครื่องแต่งกาย นักดนตรี ค่าทิปพนักงานบริการ/ขนกระเป๋า เป็นต้น

พระราชกฤษฎีกา
เบี้ยประชุมกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗
เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการและพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗"

มาตรา ๒[๑] พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๓

(๒) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๓) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๔) พระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๕) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๖) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ.ศ. ๒๕๒๓

(๗) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๘) พระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๙) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ใช้บังคับแก่กรรมการ อนุกรรมการ ที่ปรึกษา คณะกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือโดยประกาศพระบรมราชโองการ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือประกาศพระบรมราชโองการนั้นกำหนดเบี้ยประชุมหรือผลประโยชน์ตอบแทนของบุคคลดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๕ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"คณะกรรมการ"[๒] หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการ หรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือโดยประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการ แต่ไม่รวมถึงกรรมการซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในหน้าที่นั้นๆ โดยเฉพาะ

"คณะอนุกรรมการ"[๓] หมายความว่า คณะอนุกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการ หรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือโดยประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี หรือโดยคณะกรรมการที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้

"อนุกรรมการ" หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ แต่ไม่รวมถึงอนุกรรมการซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในหน้าที่นั้นๆ โดยเฉพาะ

"ที่ปรึกษาคณะกรรมการ" หมายความว่า ที่ปรึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือโดยประกาศพระบรมราชโองการ ให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมดังต่อไปนี้

(๑)[๔] เบี้ยประชุมเป็นรายเดือน สำหรับกรรมการในคณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการ หรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบสูง ปฏิบัติงานในด้านการกำหนดนโยบายอันมีผลกระทบต่อการบริหาร เศรษฐกิจ หรือสังคมในภาพรวมของประเทศ ทั้งนี้ ตามรายชื่อคณะกรรมการและอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) เบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง สำหรับกรรมการในคณะกรรมการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) ตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมดังต่อไปนี้

(๑) เบี้ยประชุมเป็นรายเดือน สำหรับอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการตามมาตรา ๖ (๑) ตามรายชื่อคณะอนุกรรมการและอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) เบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง สำหรับอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) เว้นแต่อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง หรือกรม อนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด หรืออนุกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันให้ได้รับเบี้ยประชุมเฉพาะอนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการของส่วนราชการนั้น ทั้งนี้ ตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ กรรมการหรืออนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนให้ได้รับเบี้ยประชุมเฉพาะในเดือนที่ได้ร่วมประชุม

มาตรา ๙ ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งในสี่ของอัตราเบี้ยประชุมที่กรรมการหรืออนุกรรมการนั้นมีสิทธิได้รับ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการไม่สามารถร่วมประชุมได้ให้ผู้ซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมได้รับเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ รองประธานกรรมการหรือรองประธานอนุกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือโดยประกาศพระบรมราชโองการ ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งในแปดของอัตราเบี้ยประชุมที่กรรมการหรืออนุกรรมการนั้นมีสิทธิได้รับ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ กรรมการในคณะกรรมการคณะหนึ่ง หรืออนุกรรมการในคณะอนุกรรมการคณะหนึ่ง ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมสำหรับการประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการนั้น แล้วแต่กรณี เพียงครั้งเดียวในวันหนึ่ง

มาตรา ๑๑/๑[๕] ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งเป็นการแต่งตั้งโดยตำแหน่งไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ แต่ได้มอบหมายให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทนโดยทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานการมอบหมาย ให้ถือว่าผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการหรืออนุกรรมการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ และให้นับเป็นองค์ประชุม ตลอดจนมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับกรรมการหรืออนุกรรมการ

มาตรา ๑๒ ที่ปรึกษาคณะกรรมการให้ได้รับเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับกรรมการในคณะกรรมการนั้นโดยให้นำมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยให้เลขานุการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมไม่เกินหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมไม่เกินสองคน

ถ้ากรรมการหรืออนุกรรมการผู้ใดเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการด้วย ให้เบิกเบี้ยประชุมได้เพียงตำแหน่งเดียว

มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ต้องมีกรรมการหรืออนุกรรมการร่วมประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการหรืออนุกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และมีสิทธิเบิกเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการ หรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการประชุมที่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการ หรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการกำหนดให้สามารถใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้กรรมการหรืออนุกรรมการไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวในที่ประชุมด้วย โดยให้ถือว่ากรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดังกล่าวร่วมประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการนั้นและมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม

มาตรา ๑๕ ให้กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ร่วมกันจัดทำรายชื่อคณะกรรมการตามมาตรา ๖ (๑) และรายชื่อคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๗ (๑) และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อได้จัดทำรายชื่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และอัตราเบี้ยประชุมตามวรรคหนึ่งเสร็จแล้ว ให้เสนอรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบและประกาศกำหนดต่อไป

การกำหนดอัตราเบี้ยประชุมต้องไม่เกินอัตราที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๕/๑[๖] การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมให้เป็นไปตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการหรือคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งได้รับเงินสมนาคุณเป็นรายเดือนอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนทั้งนี้ ตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษา ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายและอัตราเบี้ยประชุมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวกับเบี้ยประชุมกรรมการให้อยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน เพื่อให้มีเอกภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐[๗]

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนว่า ผู้เข้าร่วมประชุมแทนกรรมการหรืออนุกรรมการโดยตำแหน่ง สามารถเข้าร่วมประชุมและนับเป็นองค์ประชุมตามกฎหมาย ตลอดจนมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมหรือไม่ จึงสมควรกำหนดให้ผู้ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมแทนนับเป็นองค์ประชุม และมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ [๘]

มาตรา ๗ ให้กรรมการในคณะกรรมการตามมาตรา ๖(๑) และอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๗(๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนตามเดิมไปจนกว่ารัฐมนตรีจะประกาศกำหนดรายชื่อคณะกรรมการ และอัตราเบี้ยประชุมตามมาตรา ๖(๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมกรรมการ เพื่อให้การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมกรรมการมีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

---

[๖] มาตรา ๕ นิยามคำว่า "คณะกรรมการ" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

[๗] มาตรา ๕ นิยามคำว่า "คณะอนุกรรมการ" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

[๘] มาตรา ๖(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

[๙] มาตรา ๑๑/๑ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๑๐] มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑(๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕

บรรดาหลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติใดที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นหรือเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีหัวหน้าส่วนราชการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี

"บุคลากรของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการทุกประเภท รวมทั้งพนักงาน ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคลากรของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานตามระเบียบนี้และให้หมายความรวมถึงบุคคลอื่นที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยด้วย

"เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานลักษณะพิเศษ" หมายความว่า บุคคลซึ่งมิได้เป็นบุคลากรของรัฐและได้รับแต่งตั้งจากหัวหน้าส่วนราชการผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศให้ปฏิบัติงานในการประชุมระหว่างประเทศ อาทิเช่น พนักงานพิมพ์ดีด พนักงานบันทึกข้อมูล พนักงานแปลล่ามและผู้จดบันทึกสรุปประเด็นในการประชุมระหว่างประเทศ เป็นต้น

"การฝึกอบรม" หมายความว่า การอบรม การประชุมทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การบรรยายพิเศษ การฝึกศึกษา การดูงาน การฝึกงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีโครงการ หรือหลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

[๑]"การฝึกอบรมประเภท ก" หมายความว่า การฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกินกึ่งหนึ่งเป็นบุคลากรของรัฐ ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญและระดับทรงคุณวุฒิ ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้นและระดับสูง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

"การฝึกอบรมประเภท ข" หมายความว่า การฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกินกึ่งหนึ่งเป็นบุคลากรของรัฐ ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงานระดับชำนาญงานและระดับอาวุโส ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการระดับชำนาญการและระดับชำนาญการพิเศษ ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

"การฝึกอบรมบุคคลภายนอก" หมายความว่า การฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกินกึ่งหนึ่งมิใช่บุคลากรของรัฐ

"ผู้เข้ารับการฝึกอบรม" หมายความรวมถึง บุคลากรของรัฐหรือบุคคลซึ่งมิใช่บุคลากรของรัฐที่เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรม

"การประชุมระหว่างประเทศ" หมายความว่า การประชุมหรือสัมมนาระหว่างประเทศที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศจัดหรือจัดร่วมกันในประเทศไทยโดยมีผู้แทนจากสองประเทศขึ้นไปเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

"การดูงาน" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ด้วยการสังเกตการณ์ซึ่งกำหนดไว้ในโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรม หรือกำหนดไว้ในแผนการจัดการประชุมระหว่างประเทศ ให้มีการดูงาน ก่อน ระหว่าง หรือหลังการฝึกอบรมหรือการประชุมระหว่างประเทศและหมายความรวมถึงโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะการดูงานภายในประเทศที่หน่วยงานของรัฐจัดขึ้น

"ผู้แทน" หมายความว่า ผู้แทนประเทศไทยและที่ปรึกษาของผู้แทนดังกล่าว ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ประธานรัฐสภา หัวหน้าส่วนราชการ เจ้าของงบประมาณหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการของข้าราชการแต่ละประเภท แล้วแต่กรณี

"ผู้เข้าร่วมประชุม" หมายความว่า ผู้แทน และผู้แทนของต่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๖ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศให้เป็นไปตามระเบียบนี้

[๒] "การเบิกจ่ายเงินและหลักฐานการจ่ายซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด"

[๒]"**ข้อ ๗** ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัย

การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือกำหนดไว้แล้วแต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง"

หมวด ๒
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

ส่วนที่ ๑
ค่าใช้จ่ายของส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรม

[๒]**ข้อ ๘** โครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมที่ส่วนราชการจัดหรือจัดร่วมกับหน่วยงานอื่นต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

ให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้และการตกแต่งสถานที่ฝึกอบรม

(๒) ค่าใช้จ่ายในพิธีเปิด-ปิด การฝึกอบรม

(๓) ค่าวัสดุ เครื่องเขียนและอุปกรณ์

(๔) ค่าประกาศนียบัตร

(๕) ค่าถ่ายเอกสาร ค่าพิมพ์เอกสารและสิ่งพิมพ์

(๖) ค่าหนังสือสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม

(๗) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร

(๘) ค่าเช่าอุปกรณ์ต่างๆ ในการฝึกอบรม

(๙) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม

(๑๐) ค่ากระเป๋าหรือสิ่งที่ใช้บรรจุเอกสารสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม

(๑๑) ค่าของสมนาคุณในการดูงาน

(๑๒) ค่าสมนาคุณวิทยากร

(๑๓) ค่าอาหาร

(๑๔) ค่าเช่าที่พัก

(๑๕) ค่ายานพาหนะ

ค่าใช้จ่ายตาม (๑) ถึง (๙) ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด

ค่าใช้จ่ายตาม (๑๐) ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราใบละ ๓๐๐ บาท

ค่าใช้จ่ายตาม (๑๑) ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง แห่งละไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท

ค่าใช้จ่ายตาม (๑๒) ถึง (๑๕) ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

[๒]**ข้อ ๙** การฝึกอบรมบุคคลภายนอกให้จัดได้เฉพาะการฝึกอบรมในประเทศเท่านั้น

ข้อ ๘ โครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมที่ส่วนราชการเป็นผู้จัด หรือจัดร่วมกับหน่วยงานอื่นต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ เพื่อเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

ข้อ ๙ การจัดการฝึกอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรมให้ส่วนราชการพิจารณาอนุมัติเพราะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการนั้นตามจำนวนที่เห็นสมควร และให้พิจารณาในด้านการเงินก่อนด้วย

[๒]**ข้อ ๑๐** บุคคลที่จะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบนี้ ได้แก่

(๑) ประธานในพิธีเปิดหรือพิธีปิดการฝึกอบรม แขกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตาม

(๒) เจ้าหน้าที่

(๓) วิทยากร

(๔) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

(๕) ผู้สังเกตการณ์

ค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเป็นผู้เบิกจ่าย แต่ถ้าจะเบิกจ่ายจากส่วนราชการต้นสังกัดให้ทำได้เมื่อส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมร้องขอและส่วนราชการต้นสังกัดตกลงยินยอม

[๒]**ข้อ ๑๑** การเทียบตำแหน่งของบุคคลตามข้อ ๑๐(๑) (๒) (๓) และ (๕) ที่มิได้เป็นบุคลากรของรัฐ เพื่อเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเทียบตำแหน่งได้ดังนี้

(๑) บุคคลที่เคยเป็นบุคลากรของรัฐมาแล้วให้เทียบตามระดับตำแหน่งหรือชั้นยศครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการหรือออกจากงาน แล้วแต่กรณี

(๒) บุคคลที่กระทรวงการคลังได้เทียบระดับตำแหน่งไว้แล้ว

(๓) วิทยากรในการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ก ให้เทียบเท่าข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง สำหรับวิทยากรในการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข และวิทยากรในการฝึกอบรมบุคคลภายนอกให้เทียบเท่าข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น

(๔) นอกจาก (๑) (๒) หรือ (๓) ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณพิจารณาเทียบตำแหน่งตามความเหมาะสม โดยถือหลักการเทียบตำแหน่งของกระทรวงการคลังตาม (๒) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

[๒] **ข้อ ๑๒** การเทียบตำแหน่งของบุคคลตามข้อ ๑๐ (๔) ที่มิได้เป็นบุคลากรของรัฐ เพื่อเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเทียบตำแหน่งได้ ดังนี้

(๑) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ก ให้เทียบได้ไม่เกินสิทธิของข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

(๒) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข ให้เทียบได้ไม่เกินสิทธิของข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น

[๒] **ข้อ ๑๓** การเบิกจ่ายค่าพาหนะเดินทางไป-กลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พักหรือที่ปฏิบัติราชการไปยังสถานที่จัดฝึกอบรมของบุคคลตามข้อ ๑๐ ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมหรือส่วนราชการต้นสังกัด

[๒] **ข้อ ๑๔** การจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

(๑) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากร

(ก) ชั่วโมงการฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการบรรยาย ให้จ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรได้ไม่เกิน ๑ คน

(ข) ชั่วโมงการฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการอภิปรายหรือสัมมนาเป็นคณะ ให้จ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรได้ไม่เกิน ๕ คน โดยรวมถึงผู้ดำเนินการอภิปรายหรือสัมมนาที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับวิทยากรด้วย

(ค) ชั่วโมงการฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการแบ่งกลุ่มฝึกภาคปฏิบัติ แบ่งกลุ่มอภิปรายหรือสัมมนา หรือแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ซึ่งได้กำหนดไว้ในโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมและจำเป็นต้องมีวิทยากรประจำกลุ่ม ให้จ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรได้ไม่เกินกลุ่มละ ๒ คน

(ง) ชั่วโมงการฝึกอบรมใดมีวิทยากรเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ให้เฉลี่ยจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรไม่เกินภายในจำนวนเงินที่จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์

(จ) การนับชั่วโมงการฝึกอบรมให้นับตามเวลาที่กำหนดในตารางการฝึกอบรม โดยไม่ต้องหักเวลาที่พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม แต่ละชั่วโมงการฝึกอบรมต้องมีกำหนดเวลา การฝึกอบรมไม่น้อยกว่าห้าสิบนาที กรณีกำหนดเวลาการฝึกอบรมไม่ถึงห้าสิบนาที แต่ไม่น้อยกว่ายี่สิบห้านาที ให้จ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรได้กึ่งหนึ่ง

(๒) อัตราค่าสมนาคุณวิทยากร

(ก) วิทยากรที่เป็นบุคลากรของรัฐไม่ว่าจะสังกัดส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมหรือไม่ก็ตาม ให้ได้รับค่าสมนาคุณสำหรับการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ก ไม่เกินชั่วโมงละ ๘๐๐ บาท ส่วนราชการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข และการฝึกอบรมบุคคลภายนอกให้ได้รับค่าสมนาคุณไม่เกินชั่วโมงละ ๖๐๐ บาท

(ข) วิทยากรที่มิใช่บุคคลตาม (ก) ให้ได้รับค่าสมนาคุณสำหรับการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ก ไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๖๐๐ บาท ส่วนการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข และการฝึกอบรมบุคคลภายนอก ให้ได้รับค่าสมนาคุณไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๒๐๐ บาท

(ค) กรณีที่จำเป็นต้องใช้วิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เป็นพิเศษเพื่อประโยชน์ในการฝึกอบรมตามโครงการหรือหลักสูตรที่กำหนด จะให้วิทยากรได้รับค่าสมนาคุณสูงกว่าอัตราที่กำหนดตาม (ก) หรือ (ข) ก็ได้ โดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

(ง) การฝึกอบรมที่ส่วนราชการจัดหรือจัดร่วมกับหน่วยงานอื่น ถ้าวิทยากรได้รับค่าสมนาคุณจากหน่วยงานอื่นแล้ว ให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมงดเบิกค่าสมนาคุณจากส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรม เว้นแต่จะทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นอย่างอื่น

(๓) การจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรให้ใช้แบบใบสำคัญรับเงินสำหรับวิทยากรเอกสารหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้ เป็นหลักฐานการจ่าย

[๒]ข้อ ๑๕ ในโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมที่มีการจัดอาหารให้แก่บุคคลตามข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเบิกจ่ายค่าอาหารได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราค่าอาหารตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้

[๒]ข้อ ๑๖ ในโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมที่มีการจัดที่พักหรือออกค่าเช่าที่พักให้แก่บุคคลตามข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่าจริง แต่ไม่เกินอัตราค่าเช่าที่พักตามบัญชีหมายเลข ๒ และบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายระเบียบนี้ และตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) การจัดที่พักให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม สำหรับการฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข และการฝึกอบรมบุคคลภายนอก ให้พักรวมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปโดยให้พักห้องพักคู่ เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมหรือมีเหตุจำเป็นไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ หัวหน้าส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมอาจัดให้พักห้องคนเดียวได้

(๒) การจัดที่พักให้แก่ผู้สังเกตการณ์หรือเจ้าหน้าที่ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน ระดับอาวุโส ให้พักรวมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปโดยให้พักห้องพักคู่เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมหรือมีเหตุจำเป็นไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ หัวหน้าส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมอาจจัดให้พักห้องพักคนเดียวได้ ส่วนผู้สังเกตการณ์หรือเจ้าหน้าที่ตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ระดับสูง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่ง

ประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญระดับทรงคุณวุฒิ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ จะจัดให้พักห้องพักคนเดียวก็ได้

(๓) การจัดที่พักให้แก่ประธานในพิธีเปิดหรือพิธีปิดการฝึกอบรม แขกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตามหรือวิทยากร ให้พักห้องพักคนเดียวหรือพักห้องพักคู่ก็ได้ และเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง

[๒]ข้อ ๑๗ การจัดการฝึกอบรมที่ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมจัดยานพาหนะให้หรือรับผิดชอบค่ายานพาหนะสำหรับบุคคลตามข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) กรณีใช้ยานพาหนะของส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรม หรือกรณียืมยานพาหนะจากส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น ให้เบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิงได้เท่าที่จ่ายจริง

(๒) กรณีใช้ยานพาหนะประจำทางหรือเช่าเหมายานพาหนะ ให้จัดยานพาหนะตามระดับของการฝึกอบรมตามสิทธิของข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม ดังนี้

(ก) การฝึกอบรมข้าราชการประเภท ก ให้จัดยานพาหนะตามสิทธิของข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง เว้นแต่กรณีเดินทางโดยเครื่องบินให้ใช้ชั้นธุรกิจ แต่ถ้าไม่สามารถเดินทางโดยชั้นธุรกิจได้ให้เดินทางโดยชั้นหนึ่ง

(ข) การฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข ให้จัดยานพาหนะตามสิทธิของข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน

(ค) การฝึกอบรมบุคคลภายนอกให้จัดยานพาหนะตามสิทธิของข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ ให้เบิกจ่ายค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด

(๓) กรณีวิทยากรมีถิ่นที่อยู่ในท้องที่เดียวกับสถานที่จัดการฝึกอบรม ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมจะเบิกจ่ายเงินค่าพาหนะรับจ้างไป-กลับ ให้แก่วิทยากรแทนการจัดรถรับส่งวิทยากรได้โดยให้ใช้แบบใบสำคัญรับเงินสำหรับวิทยากรเอกสารหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้เป็นหลักฐานการจ่าย

[๒]ข้อ ๑๘ การจัดการฝึกอบรมที่ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมไม่จัดอาหาร ที่พักหรือยานพาหนะ ทั้งหมดหรือจัดให้บางส่วน ให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือส่วนที่ขาดให้แก่บุคคลตามข้อ ๑๐ แต่ถ้าบุคคลตามข้อ ๑๐ (๔) หรือ (๕) เป็นบุคลากรของรัฐให้เบิกจ่ายจากต้นสังกัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ยกเว้น

(๑) ค่าเช่าที่พัก ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราตามข้อ ๑๖

(๒) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้คำนวณเวลาเพื่อเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางโดยให้นับตั้งแต่เวลาที่เดินทางออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ จนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ แล้วแต่กรณี โดยให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นเกินกว่าสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน แล้วนำจำนวนวันทั้งหมดมาคูณกับอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางในกรณีที่ผู้จัดการฝึกอบรมจัดอาหารบางมื้อในระหว่างการฝึกอบรม ให้หักเบี้ยเลี้ยงเดินทางที่คำนวณได้ในอัตรามื้อละ ๑ ใน ๓ ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางต่อวัน

[๒] **ข้อ ๑๙** การจัดการฝึกอบรมบุคคลภายนอก ถ้าส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมไม่จัดอาหาร ที่พัก หรือยานพาหนะ ทั้งหมดหรือจัดให้บางส่วน ให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่เป็นบุคลากรของรัฐตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ และให้ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือส่วนที่ขาดให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มิได้เป็นบุคลากรของรัฐตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ค่าอาหาร

(ก) การฝึกอบรมที่จัดอาหารให้ ๒ มื้อ ให้เบิกจ่ายค่าอาหารในลักษณะเหมาจ่ายได้ไม่เกินคนละ ๘๐ บาท ต่อวัน

(ข) การฝึกอบรมที่จัดอาหารให้ ๑ มื้อ ให้เบิกจ่ายค่าอาหารในลักษณะเหมาจ่ายได้ไม่เกินคนละ ๑๖๐ บาท ต่อวัน

(ค) การฝึกอบรมที่ไม่จัดอาหารให้ทั้ง ๓ มื้อ ให้เบิกจ่ายค่าอาหารในลักษณะเหมาจ่ายได้ไม่เกินคนละ ๒๔๐ บาท ต่อวัน

(๒) ค่าเช่าที่พัก ให้เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่ายไม่เกินคนละ ๕๐๐ บาท ต่อวัน

(๓) ค่าพาหนะเดินทาง ให้เบิกจ่ายได้ตามสิทธิของข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน

การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามข้อนี้ ให้ใช้แบบใบสำคัญรับเงินค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคคลภายนอกเอกสารหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้ เป็นหลักฐานการจ่าย

[๒] **ข้อ ๒๐** การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายได้เฉพาะผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่เป็นบุคลากรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ ตามบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายระเบียบนี้

๒ **ข้อ ๒๑** โครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมที่ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมได้รับความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายทั้งหมดจากหน่วยงานภายในประเทศ ต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ให้งดเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ส่วนกรณีที่ส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมได้รับความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายบางส่วน ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสมทบในส่วนที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

๒ **ข้อ ๒๒** กรณีส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมประสงค์จะจ้างจัดฝึกอบรมในโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ และถ้าใช้เครื่องบินโดยสารเป็นยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศให้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีและหนังสือกระทรวงการคลังที่กำหนดในเรื่องดังกล่าวด้วย

การจ่ายเงินค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินของผู้รับจ้างเป็นหลักฐานการจ่าย แต่ถ้าเป็นการจ่ายเงินโดยกรมบัญชีกลางเพื่อเข้าบัญชีให้กับผู้รับจ้าง หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงให้ใช้รายงานในระบบตามที่กระทรวงการคลังกำหนดเป็นหลักฐานการจ่าย

๒ **ข้อ ๒๓** ให้มีการประเมินผลการฝึกอบรม และรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการที่จัดการฝึกอบรมภายใน ๖๐ วันนับแต่วันสิ้นสุดการฝึกอบรม

ส่วนที่ ๒
ค่าใช้จ่ายของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

๒ **ข้อ ๒๔** ในการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม ให้ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาอนุมัติเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการนั้นตามจำนวนที่เห็นสมควรโดยคำนึงถึงความจำเป็น และเหมาะสมในการปฏิบัติงาน

๒ **ข้อ ๒๕** ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเบิกเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่จัดการฝึกอบรมเรียกเก็บ

๒ **ข้อ ๒๖** กรณีค่าใช้จ่ายตามข้อ ๒๕ ได้รวมค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือผู้สังเกตการณ์ไว้ทั้งหมด หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานที่จัดการฝึกอบรมได้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะทั้งหมดให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือผู้สังเกตการณ์ ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือผู้สังเกตการณ์งดเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าว

กรณีค่าใช้จ่ายตามข้อ ๒๕ ไม่รวมค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะ หรือรวมไว้บางส่วนหรือส่วนราชการหรือหน่วยงานที่จัดการฝึกอบรมไม่รับผิดชอบค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะทั้งหมดหรือรับผิดชอบให้บางส่วน ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือผู้สังเกตการณ์เบิกค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือเฉพาะส่วนที่ขาด หรือส่วนที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่จัดการฝึกอบรมมิได้รับผิดชอบนั้นได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

[๒] **ข้อ ๒๗** กรณีที่บุคลากรของรัฐได้รับอนุมัติให้เดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศโดยได้รับความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมทั้งหมด ให้งดเบิกค่าใช้จ่าย แต่ถ้าได้รับความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมบางส่วน ให้เบิกค่าใช้จ่ายสมทบในส่วนที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ แต่ต้องไม่เกินวงเงินที่ได้รับความช่วยเหลือภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

(๑) กรณีได้รับความช่วยเหลือค่าโดยสารเครื่องบินไป-กลับ แล้ว แม้จะต่ำกว่าสิทธิที่ได้รับก็ให้งดเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน แต่ถ้าได้รับความช่วยเหลือค่าโดยสารเครื่องบินเพียงเที่ยวเดียว ให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินอีกหนึ่งเที่ยวในชั้นเดียวกับที่ได้รับความช่วยเหลือ แต่ต้องไม่สูงกว่าสิทธิที่พึงได้รับ

(๒) กรณีมีการจัดที่พักให้ ให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก แต่ถ้าได้รับความช่วยเหลือค่าเช่าที่พักต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับ ให้เบิกค่าเช่าที่พักสมทบเฉพาะส่วนที่ขาดตามที่จ่ายจริง แต่เมื่อรวมกับค่าเช่าที่พักที่ได้รับความช่วยเหลือแล้ว จะต้องไม่เกินสิทธิที่พึงได้รับ

(๓) กรณีที่ได้รับความช่วยเหลือค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางสมทบเฉพาะส่วนที่ขาด แต่ถ้ามีการจัดอาหารในระหว่างการฝึกอบรม การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

การเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำรายละเอียดค่าใช้จ่ายตามแบบรายละเอียดค่าใช้จ่ายกรณีได้รับความช่วยเหลือ ตามเอกสารหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้ พร้อมแนบสำเนาหนังสือของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย แต่ถ้าหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือไม่ได้ระบุวงเงินให้ความช่วยเหลือไว้ ให้คำนวณเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือตามอัตราค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

[๒] **ข้อ ๒๘** ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือผู้สังเกตการณ์ที่เข้ารับการฝึกอบรมที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นจัดการฝึกอบรม จัดทำรายงานผลการเข้ารับการฝึกอบรมเสนอหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดภายใน ๖๐ วันนับแต่วันเดินทางกลับถึงสถานที่ปฏิบัติราชการ”

หมวด ๓
ค่าใช้จ่ายในการจัดงาน

[๒] **ข้อ ๒๙** การจัดงานตามแผนงานโครงการตามภารกิจปกติหรือตามนโยบายของทางราชการให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาอนุมัติการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดงานได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นเหมาะสม และประหยัด

กรณีที่ส่วนราชการที่จัดงานจัดอาหาร ที่พัก หรือยานพาหนะ ให้แก่ประธานในพิธี แขกผู้มีเกียรติ ผู้ติดตาม เจ้าหน้าที่หรือผู้เข้าร่วมงาน ให้นำความในข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ มาใช้บังคับ แต่ถ้าส่วนราชการที่จัดงานไม่จัดอาหาร ที่พัก หรือยานพาหนะ ให้นำความในข้อ ๑๘ มาใช้บังคับและถ้าส่วนราชการประสงค์จะจ้างดำเนินการดังกล่าว ให้นำความในข้อ ๒๒ วรรคสอง มาใช้บังคับด้วย

หมวด ๔
ค่าใช้จ่ายในการประชุมระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๐ บุคคลที่จะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการประชุมระหว่างประเทศ ตามระเบียบนี้ได้แก่

(๑) ประธานในพิธีเปิดหรือพิธีปิดการประชุม แขกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตาม

(๒) เจ้าหน้าที่

(๓) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานลักษณะพิเศษ

(๔) วิทยากร

(๕) ผู้เข้าร่วมประชุม

ข้อ ๓๑ ค่าใช้จ่ายก่อน ระหว่าง และหลังการจัดประชุมระหว่างประเทศ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด ยกเว้นค่าสมนาคุณวิทยากร เงินรางวัลของเจ้าหน้าที่ ค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะ ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๓๒ การประชุมระหว่างประเทศที่มีการจัดอาหาร ที่พัก หรือยานพาหนะให้แก่บุคคลตามข้อ ๓๐ ให้ส่วนราชการผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศเบิกจ่ายค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะได้ดังนี้

(๑) การประชุมระหว่างประเทศที่กำหนดผู้เข้าร่วมประชุมเป็นบุคคลระดับรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐสภาขึ้นไป ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงโดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

(๒) การประชุมระหว่างประเทศนอกจาก (๑) ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตรา ดังนี้

(ก) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม กรณีจัดครบทุกมื้อไม่เกินคนละ ๑,๒๐๐ บาทต่อวัน กรณีจัดไม่ครบทุกมื้อไม่เกินคนละ ๘๐๐ บาทต่อวัน

(ข) ค่าเช่าที่พักไม่เกินคนละ ๒,๐๐๐ บาทต่อวัน

(ค) ค่าพาหนะให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

ข้อ ๓๓ การจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้อ ๑๖ ส่วนอัตราค่าสมนาคุณวิทยากรให้เบิกจ่ายตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

ข้อ ๓๔ เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานในการประชุมระหว่างประเทศให้ได้รับเงินรางวัลเฉพาะวันที่ปฏิบัติงานคนละไม่เกิน ๒๐๐ บาทต่อวัน

ข้อ ๓๕ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานลักษณะพิเศษให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนเฉพาะวันที่ปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณกำหนด

ข้อ ๓๖ ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่นสำหรับผู้เข้าร่วมประชุม ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงในอัตราที่ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศเรียกเก็บ

ข้อ ๓๗ กรณีค่าใช้จ่ายตามข้อ ๓๖ ได้รวมค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะของผู้เข้าร่วมประชุมไว้ทั้งหมด หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้จัดการประชุมได้ออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะทั้งหมดให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม ให้ผู้เข้าร่วมประชุมงดเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย

กรณีค่าใช้จ่ายตามข้อ ๓๖ ไม่รวมค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะ หรือรวมไว้บางส่วนหรือส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้จัดการประชุมไม่ออกค่าอาหาร ค่าเช่าที่พัก หรือค่าพาหนะทั้งหมด หรือออกให้บางส่วน ให้ผู้เข้าร่วมประชุมเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือเฉพาะส่วนที่ขาด หรือส่วนที่มิได้ออกให้จากส่วนราชการต้นสังกัดได้ตามข้อ ๓๒

ข้อ ๓๘ กรณีส่วนราชการผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศได้รับความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายจากส่วนราชการหรือหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสมทบเฉพาะในส่วนที่ขาดได้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๓๙ กรณีส่วนราชการที่จัดการประชุมระหว่างประเทศประสงค์จะจ้างจัดประชุมระหว่างประเทศไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการได้ภายใต้หลักเกณฑ์และอัตราตามข้อ ๓๑ ถึงข้อ ๓๖ โดยให้นำความในข้อ ๒๒ วรรคสอง มาใช้บังคับด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ กรณีส่วนราชการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับหรือตามที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์หรือตามที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังต่อไปจนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ทนง พิทยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

[๑] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

[๒] แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

บัญชีหมายเลข ๑

อัตราค่าอาหารในการฝึกอบรม
(บาท : วัน : คน)

ระดับการฝึกอบรม	การฝึกอบรมในสถานที่ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ			การฝึกอบรมในสถานที่ของเอกชน		
	ในประเทศ		ในต่างประเทศ	ในประเทศ		ในต่างประเทศ
	จัดครบทุกมื้อ	จัดไม่ครบทุกมื้อ		จัดครบทุกมื้อ	จัดไม่ครบทุกมื้อ	
๑. การฝึกอบรมข้าราชการประเภท ก	ไม่เกิน ๗๐๐	ไม่เกิน ๕๐๐	ไม่เกิน ๒,๕๐๐	ไม่เกิน ๑,๐๐๐	ไม่เกิน ๗๐๐	ไม่เกิน ๒,๕๐๐
๒. การฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข และการฝึกอบรมบุคคลภายนอก	ไม่เกิน ๕๐๐	ไม่เกิน ๓๐๐	ไม่เกิน ๒,๕๐๐	ไม่เกิน ๘๐๐	ไม่เกิน ๖๐๐	ไม่เกิน ๒,๕๐๐

บัญชีหมายเลข ๒

อัตราค่าเช่าที่พักในการฝึกอบรมในประเทศ

(บาท : วัน : คน)

ระดับการฝึกอบรม	ค่าเช่าห้องพักคนเดียว	ค่าเช่าห้องพักคู่
๑. การฝึกอบรมข้าราชการประเภท ก	ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท	ไม่เกิน ๑,๑๐๐ บาท
๒. การฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข และการฝึกอบรมบุคคลภายนอก	ไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท	ไม่เกิน ๗๕๐ บาท

หมายเหตุ : **ค่าเช่าห้องพักคนเดียว** หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้องที่สถานที่พักแรมเรียกเก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักเพียงคนเดียว

ค่าเช่าห้องพักคู่ หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักที่สถานที่พักแรมเรียกเก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักรวมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป

บัญชีหมายเลข ๓

อัตราค่าเช่าที่พักในการฝึกอบรมในต่างประเทศ

(บาท : วัน : คน)

ระดับการฝึกอบรม	ประเภท ก.		ประเภท ข.		ประเภท ค.	
	ค่าเช่าห้องพักคนเดียว	ค่าเช่าห้องพักคู่	ค่าเช่าห้องพักคนเดียว	ค่าเช่าห้องพักคู่	ค่าเช่าห้องพักคนเดียว	ค่าเช่าห้องพักคู่
๑. การฝึกอบรมข้าราชการประเภท ก	ไม่เกิน ๘,๐๐๐	ไม่เกิน ๕,๖๐๐	ไม่เกิน ๕,๖๐๐	ไม่เกิน ๓,๙๐๐	ไม่เกิน ๓,๖๐๐	ไม่เกิน ๒,๕๐๐
๒. การฝึกอบรมข้าราชการประเภท ข และการฝึกอบรมบุคคลภายนอก	ไม่เกิน ๖,๐๐๐	ไม่เกิน ๔,๒๐๐	ไม่เกิน ๔,๐๐๐	ไม่เกิน ๒,๘๐๐	ไม่เกิน ๒,๔๐๐	ไม่เกิน ๑,๗๐๐

หมายเหตุ : (๑) ค่าเช่าห้องพักคนเดียว หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้องที่สถานที่พักแรมเรียกเก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักเพียงคนเดียว

(๒) ค่าเช่าห้องพักคู่ หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักที่สถานที่พักแรมเรียกเก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักรวมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป

(๓) ประเภท ก ประเภท ข และ ประเภท ค หมายถึง ประเทศ รัฐ เมือง ตามบัญชีแนบท้ายบัญชีนี้

บัญชีประเทศจำแนกตามประเภท ก ประเภท ข และประเภท ค
แนบท้ายบัญชีหมายเลข ๓

ประเภท ก ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังนี้

๑. ญี่ปุ่น
๒. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
๓. สหพันธรัฐรัสเซีย
๔. สมาพันธรัฐสวิส
๕. สาธารณรัฐอิตาลี
๖. ราชอาณาจักรเบลเยี่ยม
๗. ราชอาณาจักรสเปน
๘. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๙. สหรัฐอเมริกา
๑๐. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
๑๑. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๑๒. สาธารณรัฐสิงคโปร์
๑๓. แคนาดา
๑๔. เครือรัฐออสเตรเลีย
๑๕. ไต้หวัน
๑๖. เติร์กเมนิสถาน
๑๗. นิวซีแลนด์
๑๘. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
๑๙. ปาปัวนิวกินี
๒๐. มาเลเซีย
๒๑. ราชรัฐโมนาโก
๒๒. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
๒๓. ราชรัฐอันดอร์รา
๒๔. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๒๕. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
๒๖. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
๒๗. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
๒๘. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
๒๙. ราชอาณาจักรสวาซิแลนด์

๓๐. ราชอาณาจักรสวีเดน
๓๑. รัฐสุลต่านโอมาน
๓๒. โรมาเนีย
๓๓. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
๓๔. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
๓๕. สหรัฐอาหรับอิมิเรตส์
๓๖. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
๓๗. สาธารณรัฐโครเอเชีย
๓๘. สาธารณรัฐชิลี
๓๙. สาธารณรัฐเช็ก
๔๐. สาธารณรัฐตุรกี
๔๑. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
๔๒. สาธารณรัฐประชาชนจีน
๔๓. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย
๔๔. สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต
๔๕. สาธารณรัฐเปรู
๔๖. สาธารณรัฐโปแลนด์
๔๗. สาธารณรัฐฟินแลนด์
๔๘. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๔๙. สาธารณรัฐมอริเชียส
๕๐. สาธารณรัฐมอลตา
๕๑. สาธารณรัฐโมซัมบิก
๕๒. สาธารณรัฐเยเมน
๕๓. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๕๔. สาธารณรัฐสโลวัก
๕๕. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
๕๖. สาธารณรัฐออสเตรีย
๕๗. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
๕๘. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๕๙. สาธารณรัฐอินเดีย
๖๐. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
๖๑. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๖๒. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์

๖๓. สาธารณรัฐไอร์แลนด์
๖๔. สาธารณรัฐฮังการี
๖๕. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๖๖. ฮ่องกง

ประเภท ข ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังนี้

๑. เครือรัฐบาฮามาส
๒. จอร์เจีย
๓. จาเมกา
๔. เนการาบรูไนดารุสซาลาม
๕. มาซิโดเนีย
๖. ยูเครน
๗. รัฐกาตาร์
๘. รัฐคูเวต
๙. รัฐบาห์เรน
๑๐. รัฐอิสราเอล
๑๑. ราชอาณาจักรซาอุดิอาระเบีย
๑๒. ราชอาณาจักรตองกา
๑๓. สาธารณรัฐเนปาล
๑๔. สาธารณรัฐฮัซไมต์จอร์แดน
๑๕. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
๑๖. สหภาพพม่า
๑๗. สหรัฐเม็กซิโก
๑๘. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
๑๙. สาธารณรัฐกานา
๒๐. สาธารณรัฐแกมเบีย
๒๑. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอเวอรี่โคส)
๒๒. สาธารณรัฐคอสตาริกา
๒๓. สาธารณรัฐคีร์กิซ
๒๔. สาธารณรัฐเคนยา
๒๕. สาธารณรัฐแคเมอรูน
๒๖. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
๒๗. สาธารณรัฐจิบูตี

๒๘. สาธารณรัฐชาด
๒๙. สาธารณรัฐชิมบับเว
๓๐. สาธารณรัฐเซเนกัล
๓๑. สาธารณรัฐแซมเบีย
๓๒. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
๓๓. สาธารณรัฐไซปรัส
๓๔. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
๓๕. สาธารณรัฐตูนิเซีย
๓๖. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน
๓๗. สาธารณรัฐไนเจอร์
๓๘. สาธารณรัฐบุรุนดี
๓๙. สาธารณรัฐเบนิน
๔๐. สาธารณรัฐเบลารุส
๔๑. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
๔๒. สาธารณรัฐปานามา
๔๓. สาธารณรัฐมอลโดวา
๔๔. สาธารณรัฐมาลี
๔๕. สาธารณรัฐยูกันดา
๔๖. สาธารณรัฐลัตเวีย
๔๗. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๔๘. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๔๙. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
๕๐. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
๕๑. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
๕๒. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๕๓. สาธารณรัฐอิรัก
๕๔. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๕๕. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
๕๖. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๕๗. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
๕๘. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง

ประเภท ค ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่นๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก และประเภท ข

ค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปฝึกอบรม ในต่างประเทศ

๑. รายชื่อประเทศที่ไม่สามารถเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศ

(๑) สหภาพพม่า
(๒) เนการาบรูไนดารุสซาลาม
(๓) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
(๔) ราชอาณาจักรกัมพูชา
(๕) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
(๖) มาเลเซีย
(๗) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
(๘) สาธารณรัฐสิงคโปร์
(๙) สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
(๑๐) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
(๑๑) สาธารณรัฐหมู่เกาะฟิจิ
(๑๒) ปาปัวนิวกินี
(๑๓) รัฐเอกราชซามัว
(๑๔) สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต

๒. ค่าเครื่องแต่งตัวให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายไม่เกินอัตรา ดังนี้

๒.๑ คนละ ๗,๕๐๐ บาท ได้แก่

(๑) ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน
(๒) ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ

๒.๒ คนละ ๘,๐๐๐ บาท ได้แก่

(๑) ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน ระดับอาวุโส ระดับทักษะพิเศษ

(๒) ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับทรงคุณวุฒิ

(๓) ข้าราชการตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น ระดับสูง
(๔) ข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น ระดับสูง

๓. ผู้ที่เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศมาแล้ว หรือเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใดไม่ว่าจะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ หรือเคยได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ถ้าต้องเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศ ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้อีกเมื่อการเดินทางครั้งใหม่มีระยะห่างจากการเดินทางไปต่างประเทศครั้งสุดท้ายที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวเกิน ๒ ปี นับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย หรือมีระยะเวลาเกินกว่า ๒ ปี นับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยสำหรับผู้ที่รับราชการประจำในต่างประเทศ”

ใบสำคัญรับเงิน
สำหรับวิทยากร

ชื่อส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรม.....

โครงการ/หลักสูตร.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า .....อยู่บ้านเลขที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ได้รับเงินจาก..... ดังรายการต่อไปนี้

รายการ	จำนวนเงิน	
บาท		

จำนวนเงิน ( )

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

(ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน

เอกสารหมายเลข ๒

แบบใบสำคัญรับเงินค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคคลภายนอก

ชื่อส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรม.....โครงการ/หลักสูตร .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม/ผู้สังเกตการณ์ รวมทั้งสิ้น..... คน

ผู้เข้ารับการฝึกอบรม/ผู้สังเกตการณ์ ได้รับเงินจากกรม.....กระทรวง.....

ปรากฏรายละเอียดดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ค่าอาหาร (บาท)	ค่าเช่าที่พัก (บาท)	ค่าพาหนะ (บาท)	รวมเป็นเงิน (บาท)	วัน เดือน ปี ที่รับเงิน	ลายมือชื่อ ผู้รับเงิน
		รวมเป็นเงินทั้งสิ้น						

ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน

(.....)

ตำแหน่ง .....

แบบรายละเอียดค่าใช้จ่ายกรณีที่ได้รับความช่วยเหลือ

โครงการ/หลักสูตร.....ณ ประเทศ.....
ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่ .....

ชื่อ.....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....กอง.....
หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ.....

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือ

๑. ค่าโดยสารเครื่องบิน เส้นทาง ..... ในวงเงิน .....บาท
๒. ค่าเช่าที่พัก อัตราวันละ.....บาท จำนวน.....วัน ในวงเงิน .....บาท
๓. ค่าเบี้ยเลี้ยง อัตราวันละ.....บาท จำนวน.....วัน ในวงเงิน .....บาท
๔. ..... ในวงเงิน .....บาท
๕. ..... ในวงเงิน .....บาท
๖. ..... ในวงเงิน .....บาท
รวมเป็นเงิน .....บาท

ค่าใช้จ่ายที่ขอเบิกสมทบ

๑. ค่าโดยสารเครื่องบิน เส้นทาง ..... ในวงเงิน .....บาท
๒. ค่าเช่าที่พัก อัตราวันละ.....บาท จำนวน.....วัน ในวงเงิน .....บาท
๓. ค่าเบี้ยเลี้ยง อัตราวันละ.....บาท จำนวน.....วัน ในวงเงิน .....บาท
๔. ค่าเครื่องแต่งตัว ในวงเงิน .....บาท
๕. ค่าพาหนะรับจ้างระหว่างบ้านพักถึงสนามบินในประเทศ ในวงเงิน .....บาท
๖. ค่าธรรมเนียมสนามบินในประเทศ ในวงเงิน .....บาท
๗. ค่าธรรมเนียมสนามบินในต่างประเทศ ในวงเงิน .....บาท
๘. ค่าธรรมเนียมวีซ่า ในวงเงิน .....บาท
รวมเป็นเงิน .....บาท

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นจริง

ลงชื่อ.....ผู้เดินทาง
(.....)
...../...../.....

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารของส่วนราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๐

โดยที่ส่วนราชการอาจมีความจำเป็นตามหน้าที่ราชการที่จะต้องจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารเพื่อส่งเสริมเผยแพร่กิจการงานในความรับผิดชอบ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวเดียวกัน อาศัยอำนาจตามข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ และมาตรา ๔ วรรค ๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศใช้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

"หนังสือหรือวารสาร" หมายความว่า สิ่งตีพิมพ์ที่ส่วนราชการมีหน้าที่จัดทำขึ้นในรูปต่างๆ เพื่อส่งเสริมเผยแพร่กิจการงานในความรับผิดชอบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม ใบแทรกในหน้าหนังสือพิมพ์ เอกสาร แผ่นพับ หรืออื่นๆ รวมทั้งสิ่งตีพิมพ์ในรูปของวารสาร ซึ่งมีกำหนดเวลาออกที่แน่นอน หรือที่ออกเป็นครั้งคราว แต่ไม่รวมถึง หลักสูตร หนังสือเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู สื่อการเรียนการสอน หรือสิ่งพิมพ์ใดๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหรือใช้ในโรงเรียน

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ส่วนราชการต่างๆ มอบให้เอกชนจัดทำหนังสือหรือวารสารในนามของส่วนราชการโดยใช้วิธีที่ทางราชการเป็นผู้ออกหนังสือเชิญชวน หรือวิธีอื่นใดให้บริษัท ห้าง ร้าน มาลงโฆษณา เพื่อให้เอกชนผู้จัดทำหนังสือหรือวารสารได้เงินค่าโฆษณา แต่ส่วนราชการได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ทั้งหมดที่เอกชนผู้จัดทำหนังสือหรือวารสารได้รับ

ข้อ ๖ การจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารของส่วนราชการนั้นจะจัดให้มีการลงโฆษณาเพื่อหาเงินจัดทำหรือไม่นั้น ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาตามความเหมาะสม

ข้อ ๗ การจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารของส่วนราชการ หากจัดให้มีการลงโฆษณาให้นำเงินค่าโฆษณา ส่งคลังเป็นเงินรายได้แผ่นดิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าโฆษณา

เงินค่าโฆษณาส่วนที่เหลือ ให้นำไปใช้จ่ายตามความจำเป็นที่หัวหน้าส่วนราชการกำหนดไว้ดังนี้

(๑) สมทบเป็นทุนในการจัดพิมพ์

(๒) จ่ายเป็นค่าสมนาคุณให้แก่ผู้หาโฆษณา ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของค่าโฆษณา

(๓) จ่ายเป็นค่าสมนาคุณผู้เขียนบทความทางวิชาการ หรือบทความพิเศษตามอัตราที่หัวหน้าส่วนราชการกำหนด และหากมีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายดังกล่าวข้างต้น ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ข้อ ๘ ให้นำเงินรายได้จากการจำหน่ายหนังสือหรือวารสารดังกล่าว ที่จัดพิมพ์ด้วยเงินงบประมาณส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่หากจัดพิมพ์ด้วยเงินบริจาค ก็ให้นำเงินรายได้ไปเป็นเงินหมุนเวียนในการจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารต่อไปได้

ข้อ ๙ การจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสาร หากจัดพิมพ์ด้วยเงินงบประมาณสมทบกับเงินบริจาค ให้แยกเงินรายได้จากการจำหน่ายหนังสือหรือวารสารออกเป็นสัดส่วนตามอัตราส่วนระหว่างเงินงบประมาณกับเงินบริจาค และให้นำเงินรายได้ส่วนที่เกิดจากเงินงบประมาณส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ส่วนเงินรายได้ที่เกิดจากเงินบริจาคให้นำไปเป็นเงินหมุนเวียนในการจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารต่อไป

ข้อ ๑๐ การจัดพิมพ์หนังสือหรือวารสารเป็นกิจการงานในอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการจึงห้ามมิให้มีการจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่คณะผู้จัดทำที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่การจ่ายตามข้อ ๗

ข้อ ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๓๐

(ลงชื่อ) **สุธี สิงห์เสน่ห์**

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานรัฐสภา กระทรวงการคลังวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๙"

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดาระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ค่ารับรอง" หมายความว่า ค่าเลี้ยงรับรองค่าของขวัญ ค่าพิมพ์เอกสาร และค่าใช้จ่ายอื่น ซึ่งจำเป็นต้องจ่ายที่เกี่ยวกับการรับรองเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง หรือเพื่อเกียรติแห่งประธานรัฐสภา

"ค่าเลี้ยงรับรอง" หมายความว่า ค่าอาหาร เครื่องดื่มต่างๆ รวมทั้งสุรา เครื่องใช้ในการเลี้ยงรับรองและค่าบริการ

ข้อ ๕ ค่ารับรองในตำแหน่งประธานรัฐสภา ให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง โดยอนุมัติของประธานรัฐสภาหรือผู้ที่ประธานรัฐสภามอบหมาย ภายในวงเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทค่ารับรองของประธานรัฐสภาที่ได้รับอนุมัติ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๙
(ลงชื่อ) **เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์**
(นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา ประธานคณะกรรมาธิการสามัญและประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานวุฒิสภาเพื่อให้ครอบคลุมการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งรองประธานวุฒิสภา ประธานคณะกรรมาธิการสามัญและประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามข้อ ๕๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา ประธานคณะกรรมาธิการสามัญและประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๖

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ค่ารับรอง" หมายความว่า ค่าเลี้ยงรับรอง ค่าของขวัญ ค่าพิมพ์เอกสารและค่าใช้จ่ายอื่นซึ่งจำเป็นต้องจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการรับรองเพื่อประโยชน์ทางการเมือง หรือเพื่อเกียรติแห่งประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา ประธานคณะกรรมาธิการสามัญและประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา

"ค่าเลี้ยงรับรอง" หมายความว่า ค่าอาหาร เครื่องดื่มทุกประเภท เครื่องใช้ในการเลี้ยงรับรองและค่าบริการ

/ว่า ค่าอาหาร เครื่องดื่มทุกปฉาร

ข้อ ๕ ค่ารับรองในตำแหน่งประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา ประธานคณะกรรมาธิการสามัญและประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง โดยอนุมัติของประธานวุฒิสภาหรือผู้ที่ประธานวุฒิสภามอบหมาย ภายในวงเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทค่ารับรองของประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา ประธานคณะกรรมาธิการสามัญและประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) สมคิด จาตุศรีพิทักษ์

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ความรับผิดทางแพ่ง

กรมบัญชีกลาง

พระราชบัญญัติ
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สมควรมีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับใด ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖ ถ้าการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่มิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดในการนั้นเป็นการเฉพาะตัว ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องเจ้าหน้าที่ได้โดยตรง แต่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐไม่ได้

มาตรา ๗ ในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องหน่วยงานของรัฐ ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดหรือต้องร่วมรับผิด หรือในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องเจ้าหน้าที่ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดหรือต้องร่วมรับผิด หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีสิทธิขอให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นอยู่เรียกเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณี เข้ามาเป็นคู่ความในคดี

ถ้าศาลพิพากษายกฟ้องเพราะเหตุที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่ถูกฟ้องมิใช่ผู้ต้องรับผิด ให้ขยายอายุความฟ้องร้องผู้ที่ต้องรับผิดซึ่งมิได้ถูกเรียกเข้ามาในคดีออกไปถึงหกเดือนนับแต่วันที่คำพิพากษานั้นถึงที่สุด

มาตรา ๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวออกด้วย

ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น

มาตรา ๙ ถ้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย สิทธิที่จะเรียกให้อีกฝ่ายหนึ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนให้มีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นแก่ผู้เสียหาย

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน และกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ตนก็ได้ ในการนี้หน่วยงานของรัฐต้องออกใบรับคำขอให้ไว้เป็นหลักฐานและพิจารณาคำขอนั้นโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเช่นใดแล้วหากผู้เสียหายยังไม่พอใจในผลการวินิจฉัยของหน่วยงานของรัฐก็ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย

ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาคำขอที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หากเรื่องใดไม่อาจพิจารณาได้ทันในกำหนดนั้นจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือกำกับหรือควบคุมดูแลหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นทราบและขออนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้ แต่รัฐมนตรีดังกล่าวจะพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๓ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีระเบียบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ซึ่งต้องรับผิดตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ สามารถผ่อนชำระเงินที่จะต้องรับผิดนั้นได้โดยคำนึงถึงรายได้ ฐานะ ครอบครัวและความรับผิดชอบ และพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

มาตรา ๑๔ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๑ ให้ถือว่าเป็นสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

***หมายเหตุ**:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ การที่เจ้าหน้าที่ดำเนินกิจการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐนั้นหาได้เป็นไปเพื่อประโยชน์อันเป็นการเฉพาะตัวไม่ การปล่อยให้ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ปฏิบัติงานในหน้าที่และเกิดความเสียหายแก่เอกชนเป็นไปตามหลักกฎหมายเอกชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงเป็นการไม่เหมาะสมก่อให้เกิดความเข้าใจผิดว่า เจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดในการกระทำต่าง ๆ เป็นการเฉพาะตัวเสมอไป เมื่อการที่ทำไปทำให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกเพียงใดก็จะมีการฟ้องไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่เต็มจำนวนนั้น ทั้งที่บางกรณีเกิดขึ้นโดยความไม่ตั้งใจหรือความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยในการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้น ยังมีการนำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมในระบบกฎหมายแพ่งมาใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ต้องร่วมรับผิดในการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้อื่นด้วย ซึ่งระบบนั้นมุ่งหมายแต่จะได้เงินครบโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมที่จะมีต่อแต่ละคน กรณีเป็นการก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่และยังเป็นการบั่นทอนกำลังขวัญในการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้วย จนบางครั้งกลายเป็นปัญหาในการบริหารเพราะเจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจดำเนินงานเท่าที่ควร เพราะเกรงความรับผิดชอบที่จะเกิดแก่ตน อนึ่ง การให้คุณให้โทษแก่เจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ยังมีวิธีการในการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการทางวินัยกำกับดูแลอีกส่วนหนึ่ง อันเป็นหลักประกันมิให้เจ้าหน้าที่ทำการใด ๆ โดยไม่รอบคอบอยู่แล้ว ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดทางละเมิดในการปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะเมื่อเป็นการจงใจกระทำเพื่อการเฉพาะตัว หรือจงใจให้เกิดความเสียหายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น และให้แบ่งแยกความรับผิดของแต่ละคนมิให้นำหลักลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๙

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ขึ้น และกฎหมายดังกล่าวมีหลักการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากแนวทางปฏิบัติในเรื่องความรับผิดทางแพ่งที่ทางราชการถือปฏิบัติในปัจจุบัน โดยได้แยกความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ออกเป็นเหตุที่เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่และที่ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ โดยเมื่อมีความเสียหายเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หน่วยงานของรัฐจะต้องรับภาระชดใช้ค่าเสียหายไปก่อน ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับผิดชดใช้ค่าเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐเพียงใดนั้น ให้ไปไล่เบี้ยต่อไปในภายหลัง โดยจะยึดหลักว่าจะเรียกเอาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเฉพาะกรณีความเสียหายนั้นเกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น นอกจากนี้ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนได้โดยคำนึงถึงรายได้ ฐานะ ครอบครัว และความรับผิดชอบและพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย สำหรับความเสียหายที่เกิดจากการที่ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องถูกฟ้องและชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการส่วนตัวโดยไม่เกี่ยวกับทางราชการ สมควรวางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง ซึ่งออกตามมติคณะรัฐมนตรี โดยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วน ที่ นว ๑๕๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๒) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ ๑๓๕๘๒, ๑๓๕๘๓ (บคร)./๒๕๐๔ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๐๔

(๓) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๘/๖๔๖๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๐๙

(๔) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๘/๑๐๒๘๓ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๑๖

(๕) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๘/ว.๒๗๒๗๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๒๕

(๖) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๑๗๓๘ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๒๘

(๗) หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๓๐๒ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๒๙

(๘) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๑๒๔๖๑ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๐

(๙) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๕๒๓๓๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๐

(๑๐) หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๑๔/๕๙๗๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

(๑๑) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๓๒๒๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๑๒) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๖๓๑๑๙ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด บรรดาซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือถูกสั่งให้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

"ผู้แต่งตั้ง" หมายความว่า ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

"ความเสียหาย" หมายความว่า ความเสียหายที่เกิดจากการละเมิดอย่างใด ๆ แต่ไม่รวมถึงการออกคำสั่งหรือกฎ

ข้อ ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๖ ในหมวดนี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๗ เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาโดยไม่ชักช้า และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

ข้อ ๘ เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้นคณะหนึ่ง โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่เกินห้าคน โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นหรือหน่วยงานของรัฐอื่นตามที่เห็นสมควร

กระทรวงการคลังอาจประกาศกำหนดว่าในกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่จำนวนเท่าใด จะให้มีผู้แทนของหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จของการพิจารณาของคณะกรรมการไว้ด้วย

ข้อ ๙ ถ้าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาและให้มีการรายงานตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัด เว้นแต่

(๑) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายเป็นรัฐมนตรี ให้แจ้งต่อนายกรัฐมนตรี

(๒) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายเป็นกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐแห่งใด ให้แจ้งต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๓) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายเป็นผู้ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด ให้แจ้งต่อกระทรวงการคลัง

(๔) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายเป็นผู้ซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชาและมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้แจ้งต่อผู้มีอำนาจกำกับดูแล ผู้แต่งตั้งตน หรือผู้ซึ่งสั่งให้ตนปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๑๐ ในกรณีความเสียหายเกิดขึ้นตามข้อ ๙ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัดหรือผู้ซึ่งระเบียบนี้กำหนดให้เป็นผู้รับแจ้งตามข้อ ๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี มีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง และหรือความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ หรือ ข้อ ๑๐ บรรดาที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณีร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๑๒ ถ้าผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ไม่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการภายในเวลาอันควรหรือแต่งตั้งกรรมการโดยไม่เหมาะสม ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของบุคคลดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการแทนผู้มีอำนาจแต่งตั้งนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ในการประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุม อาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการได้

ข้อ ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำละเมิด โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

กระทรวงการคลังอาจกำหนดแนวทางการสอบข้อเท็จจริง การทำบันทึกและการรายงานผล เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเป็นการทั่วไปได้

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการต้องให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหายได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วให้เสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้ง ถ้าผู้แต่งตั้งขอให้ทบทวนหรือสอบสวนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งกำหนด

ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ้งชัดและต้องมีพยานหลักฐานที่สนับสนุนประกอบด้วย

ความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งหรือรัฐที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว ให้วินิจฉัยสั่งการว่ามีผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด แต่ยังมิต้องแจ้งการสั่งการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ให้ผู้แต่งตั้งส่งสำนวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันวินิจฉัยสั่งการให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

ให้กระทรวงการคลังพิจารณาโดยไม่ชักช้า และให้มีอำนาจตรวจสอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เห็นสมควรจะให้บุคคลใดส่งพยานหลักฐานหรือมาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมอีกก็ได้

ในระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ให้ผู้แต่งตั้งสั่งการให้ตระเตรียมเรื่องให้พร้อมสำหรับการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนหรือดำเนินการฟ้องคดีเพื่อมิให้ขาดอายุความสองปีนับจากวันที่ผู้แต่งตั้งวินิจฉัยสั่งการ

ให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนอายุความสองปีสิ้นสุดไม่น้อยกว่าหกเดือน ถ้ากระทรวงการคลังไม่แจ้งผลการตรวจสอบให้ทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรและแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เว้นแต่ ในกรณีหน่วยงานของรัฐนั้นเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนอายุความสองปีสิ้นสุดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้ากระทรวงการคลังไม่แจ้งผลการตรวจสอบให้ทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรและแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๑๘ เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง และแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายตามวรรคหนึ่งสั่งการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ผู้แต่งตั้งดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนหรือฟ้องคดีต่อศาลอย่าให้ขาดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้แต่งตั้งแจ้งคำสั่งให้ผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทราบ

ข้อ ๑๙ การแจ้งคำสั่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ให้แจ้งด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และฟ้องคดีต่อศาลได้พร้อมกับแจ้งกำหนดอายุความร้องทุกข์และอายุความฟ้องคดีต่อศาลให้ทราบด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ให้ผู้แต่งตั้งร่วมกันวินิจฉัยสั่งการ และเสนอความเห็นทั้งหมด ไม่ว่าจะเห็นตรงกันหรือไม่ ไปยังกระทรวงการคลัง และเมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ แล้ว ถ้าผลในชั้นที่สุดผู้แต่งตั้งร่วมยังมีความเห็นตามข้อ ๑๘ แตกต่างกันจนหาข้อยุติไม่ได้ ก็ให้เสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๒๑ ในการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ให้มี "คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง" เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นต่อกระทรวงการคลัง

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และผู้แทนกระทรวงการคลังตามจำนวนที่จำเป็นซึ่งปลัดกระทรวงการคลังแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมายได้

ในการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งให้นำความในข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดแก่เงิน ให้ใช้เป็นเงินแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ความเสียหายมิได้เกิดแก่เงิน จะดำเนินการดังต่อไปนี้แทนการชำระเงินก็ได้

(๑) ชดใช้เป็นทรัพย์สินอย่างเดียวกันโดยมีสภาพ คุณภาพ ปริมาณ และลักษณะเดียวกันกับทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายและใช้งานแทนได้เช่นเดียวกับทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย โดยทำสัญญายินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นทรัพย์สินดังกล่าว

(๒) ซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินที่ชำรุดเสียหายให้คงสภาพเดิม โดยทำสัญญาว่าจะจัดการให้ทรัพย์สินคงสภาพเหมือนเดิมภายในเวลาไม่เกินหกเดือน

(๓) การชดใช้เป็นทรัพย์สินหรือการซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินที่แตกต่างไปจาก (๑) หรือ (๒) ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

การชดใช้ค่าเสียหายเป็นทรัพย์สินหรือการซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้มีการตรวจรับตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุของทางราชการหรือของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ

การทำสัญญาตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกัน และในกรณีที่เห็นสมควรจะให้วางหลักประกันด้วยก็ได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดตาย ให้รีบดำเนินการตามระเบียบนี้โดยอนุโลมเพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็วและระมัดระวังอย่าให้ขาดอายุความมรดก ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งเห็นว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐ ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องผู้จัดการมรดกหรือทายาทต่อไป ในกรณีของผู้แต่งตั้งร่วมถ้ามีความเห็นแตกต่างกันให้ดำเนินการไปพลางก่อนตามความเห็นของผู้แต่งตั้งสำหรับหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย และถ้าต่อมามีข้อยุติเป็นประการใด ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงการดำเนินการไปตามนั้น

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดและขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขั้นตอนใด ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายกำหนดจำนวนเงินที่ขอผ่อนชำระนั้นตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงรายได้ ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพตามฐานานุรูปของเจ้าหน้าที่ความรับผิดชอบที่บุคคลนั้นมีอยู่ตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี และพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

ในการให้ผ่อนชำระ ต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกัน และในกรณีที่เห็นสมควรจะให้วางหลักประกันด้วยก็ได้

ข้อ ๒๖ กระทรวงการคลังอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการค้ำประกัน การวางหลักประกัน หนังสือผ่อนชำระ และสัญญาค้ำประกันก็ได้

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แม้ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายพิจารณาผ่อนผันตามความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดและต้องไม่ดำเนินคดีล้มละลายแก่ผู้นั้น แต่ถ้าการที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้นั้นเกิดจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่กระทำการใด ๆ อันเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเพื่อให้หน่วยงานของรัฐไม่ได้รับชำระหนี้ครบถ้วน ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดีล้มละลาย

ข้อ ๒๘ การประนีประนอมยอมความไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขั้นตอนใดต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน เว้นแต่กระทรวงการคลังจะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๙ ในกรณีตามข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ หรือข้อ ๒๘ ถ้าเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐที่เป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่การดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบสำหรับหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

หมวด ๒

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

ข้อ ๓๐ ในหมวดนี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และราชการส่วนภูมิภาค แต่ไม่รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเห็นว่าความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องในการที่ตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาโดยไม่ชักช้า และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น แต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นรัฐมนตรีหรือกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งไม่สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดหรือผู้ซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชา ให้ดำเนินการตามข้อ ๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และให้นำข้อ ๘ ถึงข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด หรือกระทรวงการคลัง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มิได้สังกัดหน่วยงานใด หรือหน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่ง ในกรณีที่ความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน รับคำขอนั้นและดำเนินการตามระเบียบนี้โดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำขอผิดหน่วยงาน ให้หน่วยงานผู้รับคำขอรีบส่งเรื่องไปยังหน่วยงานของรัฐที่เห็นว่าเป็นหน่วยงานของรัฐที่จะต้องรับผิดชอบพิจารณาต่อไป และให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐได้รับคำขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนับแต่วันที่ได้รับคำขอที่ส่งมานั้น

ข้อ ๓๓ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๓๒ และหน่วยงานของรัฐที่ได้รับคำขอไว้เห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไปโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ให้หน่วยงานของรัฐที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้คิดดอกเบี้ยตามอัตราดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันกระทำละเมิดในจำนวนเงินที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ยื่นคำขอจนถึงวันชำระค่าสินไหมทดแทน

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า เว้นแต่จะได้มีการตั้งคณะกรรมการดังกล่าวไว้แล้ว และให้ประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเตรียมการต่อสู้คดีต่อไป พร้อมทั้งรายงานให้กระทรวงการคลังทราบและปฏิบัติตามที่ได้รับคำแนะนำจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๓๖ ถ้าผู้แต่งตั้งเห็นว่าความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่มิได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ หรือเมื่อได้ฟังความเห็นของคณะกรรมการหรือได้รับทราบผลการพิจารณาของกระทรวงการคลังแล้ว เห็นว่าความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่มิได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เรียกเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเข้ามาเป็นคู่ความในคดีด้วย

ข้อ ๓๗ ถ้าผลการพิจารณาของผู้แต่งตั้งยุติเป็นที่สุดว่า ความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องไม่มีการเรียกเจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นคู่ความในคดี แต่ถ้าผู้เสียหายได้ฟ้องเจ้าหน้าที่ต่อศาลก่อนแล้วหรือมีการเรียกเจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นคู่ความในคดีก่อนแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งแจ้งผลการพิจารณาให้พนักงานอัยการเพื่อแถลงต่อศาล เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีโอกาสพ้นจากการเป็นคู่ความในคดี และขอให้พนักงานอัยการช่วยเหลือทางคดีแก่เจ้าหน้าที่ในระหว่างนั้นด้วย

ข้อ ๓๘ ในกรณีหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้น ความรับผิดของเจ้าหน้าที่จะมีหรือไม่และเพียงใด เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะพิจารณาไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่ในภายหลัง ซึ่งคณะกรรมการ ผู้แต่งตั้ง และกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี ต้องพิจารณาด้วยว่าจะมีการไล่เบี้ยหรือไม่ หรือจะไล่เบี้ยให้ชดใช้เพียงใด และให้นำข้อ ๒๒ ถึงข้อ ๒๙ มาใช้บังคับกับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหาย โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่

โดยที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ได้รับความเป็นธรรมตามสมควรและเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีหลักเกณฑ์การพิจารณาในเรื่องการผ่อนผันให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่เป็นธรรมและเป็นแนวทางเดียวกัน

อาศัยข้อกำหนดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นกรมและราชการส่วนภูมิภาค แต่ไม่รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"วงเงินที่ผ่อนชำระ" หมายความว่า จำนวนเงินที่ต้องรับผิด รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี (ถ้ามี)

"พ้นจากราชการ" หมายความถึง การออกจากราชการทุกกรณี รวมถึงการเกษียณอายุด้วย

ข้อ ๒ การอนุมัติให้ผ่อนชำระตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ต้องมิใช่กรณีที่เกิดจากการทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นกรณีที่ขอผ่อนชำระเต็มจำนวนที่ต้องรับผิด รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี (ถ้ามี)

ข้อ ๓ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดเสนอขอผ่อนชำระ ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๓.๑) ตรวจสอบสถานภาพปัจจุบัน ณ วันเสนอขอผ่อนชำระเกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่ายและทรัพย์สินทั้งของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดและคู่สมรส โดยมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูล แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณา

(๓.๒) ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาผ่อนผันและกำหนดจำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระเป็นรายเดือนตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงรายได้ ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพตามฐานานุรูป ความรับผิดชอบที่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดผู้นั้นมีอยู่ตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีและพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

(๓.๒.๑) กรณีผ่อนชำระภายในกำหนดเวลา ๑ ปีโดยไม่จำกัดวงเงินที่ผ่อนชำระ

(๓.๒.๒) กรณีวงเงินที่ผ่อนชำระไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผ่อนชำระเป็นรายเดือน ในอัตราเดือนละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของเงินเดือน ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๕ ปี

(๓.๒.๓) กรณีวงเงินที่ขอผ่อนชำระเกินกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผ่อนชำระเป็นรายเดือน ในอัตราเดือนละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของเงินเดือน ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี

ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลาการผ่อนชำระต้องสิ้นสุดก่อนเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดพ้นจากราชการ

ข้อ ๔ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดจัดหาบุคคล นิติบุคคลหรือทรัพย์สินค้ำประกันการผ่อนชำระด้วย

ข้อ ๕ เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือกระทรวงการคลังอนุมัติให้ผ่อนชำระแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดทำหนังสือรับสภาพหนี้ สัญญาผ่อนชำระและสัญญาค้ำประกันตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดท้ายประกาศนี้ แล้วจัดส่งสำเนาให้กระทรวงการคลัง ๑ ชุด เมื่อได้รับชำระเงินในเดือนใดและนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินหรือนำส่งเข้าบัญชีอื่นตามหลักการบัญชีแล้ว ให้แจ้งเลขที่ใบนำส่ง เลขที่คลังรับ วัน เดือน ปี และจำนวนเงินไปให้กรมบัญชีกลางทราบโดยตรง หากบุคคลดังกล่าวผิดนัดเดือนใดเดือนหนึ่งหรือบิดพลิ้วหรือประวิงเวลาชำระหนี้ ให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๖ ให้คิดดอกเบี้ยระหว่างการผ่อนชำระในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันครบกำหนดที่หน่วยงานของรัฐเรียกให้ชดใช้จนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ถือจำนวนเงินที่ผ่อนชำระในแต่ละเดือนเป็นการชำระดอกเบี้ยรายเดือนที่เกิดขึ้นก่อน ส่วนที่เหลือให้ถือเป็นการผ่อนชำระเงินต้นที่ค้างอยู่ เว้นแต่ผ่อนชำระภายในกำหนดเวลา ๑ ปี ทางราชการผ่อนผันไม่คิดดอกเบี้ยระหว่างการผ่อนชำระ

ข้อ ๗ กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดขอผ่อนชำระเต็มจำนวนตามคำฟ้องในระหว่างการดำเนินกระบวนพิจารณาในศาล ไม่ว่าจะอยู่ในศาลชั้นใด ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑ ถึงข้อ ๖ โดยอนุโลมและให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดรับภาระค่าใช้จ่ายในชั้นศาลทั้งหมดแทนส่วนราชการ

ข้อ ๘ หากเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดพ้นจากราชการระหว่างการผ่อนชำระข้อตกลงเรื่องการผ่อนชำระเป็นอันยุติ ให้หน่วยงานของรัฐเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชดใช้เงินที่ค้างชำระอยู่ทั้งหมดทันที

ข้อ ๙ หน่วยงานของรัฐแห่งใดไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๐ บรรดาคำสั่งหรือหลักเกณฑ์ใดซึ่งกำหนดไว้แล้วในประกาศนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๑๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับคำเสนอขอผ่อนชำระที่หน่วยงานของรัฐได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

สมใจนึก เองตระกูล

ปลัดกระทรวงการคลัง

หนังสือรับสภาพหนี้

เลขที่...../.....

เขียนที่ .....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยหนังสือฉบับนี้ข้าพเจ้า.....อายุ ..... ปี

อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สังกัด .....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน .....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต .....จังหวัด..... ขอทำหนังสือฉบับนี้ให้ไว้แก่

.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่.....ถนน .....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า ข้าพเจ้าตกลงยินยอมชดใช้ค่าเสียหายกรณี.....

.....

.....

เป็นเงินรวมทั้งสิ้น.....บาท (.....)

พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี/งดดอกเบี้ยกรณีได้รับยกเว้น โดย

☐ *ชำระงวดแรกจำนวน.....บาท ภายในวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....ส่วนที่เหลือขอผ่อนชำระเป็นรายเดือนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา.....ปี ..... เดือน

ตามสัญญาผ่อนชำระหนี้ เลขที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

☐ *ขอผ่อนชำระเป็นรายเดือนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา.....ปี..... เดือน

ตามสัญญาผ่อนชำระหนี้ เลขที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

หนังสือนี้ทำขึ้น.....ฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและมีความเข้าใจในหนังสือรับสภาพหนี้ฉบับนี้ด้วยดี โดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้สัญญา

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

*หมายเหตุ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ประสงค์จะผ่อนชำระ

สัญญาผ่อนชำระหนี้

เลขที่...../.....

เขียนที่ .....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน .....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต .....จังหวัด.....ขอทำสัญญาผ่อนชำระหนี้ให้ไว้แก่

.....โดย ..... เป็นผู้แทน ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงิน จำนวน.....บาท (.....

.....) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี/งดดอกเบี้ยกรณีได้รับยกเว้น

ตามสัญญารับสภาพหนี้เลขที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยจะขอผ่อนชำระให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา.....ปี.....เดือน ตามตารางรายละเอียด

การผ่อนชำระหนี้แนบท้ายสัญญานี้

ข้อ ๒ จำนวนเงินที่ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้ตามข้อ ๑ ข้าพเจ้าขอผ่อนชำระเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ .....

.....บาท (.....)

จนกว่าจะครบจำนวนที่ต้องชดใช้และขอรับรองว่าจะไม่เรียกร้องเพื่อระงับหรืองดเว้นการชำระหนี้รายนี้เป็นอันขาด ทั้งนี้

จะเริ่มผ่อนชำระตั้งแต่เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงินเดือน หักเงินเดือนของข้าพเจ้า ณ ที่จ่ายเป็นรายเดือน ทุก ๆ เดือน

จนกว่าจะครบ

ข้อ ๔ หากต้องเสียค่าธรรมเนียมในการส่งเงิน ข้าพเจ้ายินยอมออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

ข้อ ๕ หากข้าพเจ้าพ้นจากราชการระหว่างการผ่อนชำระ ข้อตกลงเรื่องการผ่อนชำระเป็นอันยุติ ข้าพเจ้ายินยอม

ชดใช้เงินที่ค้างชำระอยู่ทั้งหมดทันที

ข้อ ๖ หากข้าพเจ้าผิดนัดชำระเดือนใดเดือนหนึ่ง หรือผิดสัญญานี้ด้วยประการใดก็ตาม ข้อตกลงเรื่องการผ่อนผัน

ให้งดดอกเบี้ยกรณีได้รับยกเว้นเป็นอันยกเลิกตั้งแต่ต้น ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการดำเนินคดีตามกฎหมายกับข้าพเจ้าได้

ทันที

สัญญาผ่อนชำระหนี้นี้ทำขึ้น.....ฉบับ ข้อความตรงกัน ข้าพเจ้าได้อ่านและมีความเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดยตลอดแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้สัญญา

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้รับสัญญา

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ :- ผู้รับสัญญา คือ ผู้รับมอบอำนาจจากส่วนราชการซึ่งเป็นนิติบุคคล

สัญญาค้ำประกัน

เลขที่...../.....

เขียนที่ .....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(๑).....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส ☐ คู่สมรสตาย/หย่าร้าง

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต .....จังหวัด.....คู่สมรสชื่อ.....

ขอทำสัญญาค้ำประกันให้ไว้แก่.....ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่.....(๒).....ได้ทำสัญญาผ่อนชำระหนี้ไว้ต่อ

.....(๓).....ตามสัญญาผ่อนชำระหนี้เลขที่...../.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....นั้น ข้าพเจ้าได้ทราบและเข้าใจข้อความในสัญญาดังกล่าว

โดยตลอดแล้ว จึงขอทำสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๓).....ว่า

ถ้า .....(๒).....กระทำผิดสัญญาดังกล่าวไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใด

ด้วยประการใดๆ ข้าพเจ้ายินยอมชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาดังกล่าวนั้นทุกประการให้แก่.....

.....(๓).....ทันที โดย.....(๓).....

มิจำต้องเรียกร้องให้.....(๒).....ชำระหนี้ก่อนและข้าพเจ้าจะรับผิดตามสัญญานี้

ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้ครบเต็มจำนวน

ข้อ ๒ ไม่ว่าในกรณีใดๆ ที่.....(๓).....ผ่อนเวลา

หรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ตามสัญญาดังกล่าวให้แก่.....(๒).....

โดยจะได้แจ้งหรือมิได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบก็ตาม ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้ตกลงยินยอมในการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้นั้นด้วยทุกครั้ง ข้าพเจ้ายอมมิให้เอาการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นเหตุปลดเปลื้องความรับผิดของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะรับผิดในฐานะผู้ค้ำประกันตามสัญญานี้ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้ครบเต็มจำนวน

ข้อ ๓ ข้าพเจ้าขอแสดงหลักทรัพย์ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของข้าพเจ้าและปลอดจากภาระผูกพันใดๆ อันจะทำให้ทรัพย์สินนั้นเสื่อมค่า เพื่อเป็นหลักฐานในการค้ำประกันไว้ต่อ.....(๓).....

.....ดังนี้

ที่ดิน

๑) โฉนดเลขที่.....หน้าสำรวจ.....ระวาง.....
เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....วา อยู่ที่ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต .....จังหวัด .....ราคาประมาณ.....บาท
(.....)

๒) โฉนดเลขที่.....หน้าสำรวจ.....ระวาง.....
เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....วา อยู่ที่ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต .....จังหวัด .....ราคาประมาณ.....บาท
(.....)

หลักทรัพย์อื่น

๑) .....
ราคาประมาณ.....บาท (.....)

๒) .....
ราคาประมาณ.....บาท (.....)

ข้อ ๔ ข้าพเจ้าจะไม่จำหน่าย จ่าย โอน ก่อหนี้สินหรือภาระผูกพันใดๆ ในทรัพย์สินของข้าพเจ้าตามที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๓ ตลอดระยะเวลาที่สัญญาค้ำประกันฉบับนี้ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจาก (๓) .....

ข้อ ๕ ข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันในระหว่างที่ (๒) .....
.....ต้องรับผิดชอบอยู่ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในสัญญาผ่อนชำระหนี้

สัญญาค้ำประกันนี้ทำขึ้น.....ฉบับ ข้อความตรงกัน ข้าพเจ้าได้อ่านและมีความเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดยตลอดแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ค้ำประกัน
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

ข้าพเจ้า.....คู่สมรสของ.....

..... ผู้ค้ำประกัน ได้ทราบข้อความในสัญญาค้ำประกันแล้ว ยินยอมให้

..... ทำสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ได้

(ลงชื่อ).....คู่สมรสผู้ยินยอม

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ :-

(๑) ชื่อผู้ทำสัญญาค้ำประกัน

(๒) ชื่อผู้ทำสัญญาผ่อนชำระหนี้

(๓) ชื่อส่วนราชการซึ่งเป็นนิติบุคคลผู้รับสัญญา

ชื่อหน่วยงานของรัฐ

รายละเอียดการผ่อนชำระหนี้ราย.....

ตามสัญญาผ่อนชำระหนี้เลขที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จำนวนเงิน.....บาท จำนวนงวด.....งวด วันเดือนปีเริ่มชำระ.....

งวด	วันเดือนปี	หนี้ ณ วันชำระ			ผ่อนเดือนละ	หักจาก			คงเหลือหนี้ค้างชำระ			หมายเหตุ
		เงินต้น	ดอกเบี้ยค้างชำระ	ดอกเบี้ยรายเดือน		เงินต้น	ดอกเบี้ยค้างชำระ	ดอกเบี้ยรายเดือน	เงินต้น	ดอกเบี้ยค้างชำระ	ดอกเบี้ยรายเดือน	

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ฉบับลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ และเพื่อเป็นการลดขั้นตอนวิธีปฏิบัติเพื่อให้การพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกดำเนินการไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กระทรวงการคลังจึงยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ฉบับลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ และให้ใช้ข้อความตามประกาศนี้แทน

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และราชการส่วนภูมิภาค แต่ไม่รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"ผู้เสียหาย" หมายความว่า บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้เสียหาย ทายาท หรือผู้จัดการมรดกของผู้เสียหาย แล้วแต่กรณียื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการละเมิดต่อผู้เสียหาย เมื่อหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอได้ดำเนินการตามขั้นตอนในหมวด ๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว หากเห็นว่าเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ยื่นคำขอ การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใด ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณากำหนดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายหรือสูญหายแก่ทรัพย์สิน แก่ร่างกายหรือชีวิตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามข้อ ๓ หรือ ข้อ ๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายหรือสูญหายแก่ทรัพย์สิน ถ้าเป็นความเสียหายเกิดแก่เงิน ให้ใช้เป็นเงินตามจำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความเสียหายเกิดแก่ทรัพย์สินอื่นให้ใช้ราคาสุทธิหลังหักค่าเสื่อมราคาแล้ว หรือใช้ค่าซ่อมเพื่อให้ทรัพย์สินนั้นกลับคืนสู่สภาพเดิมโดยมีหลักฐาน เช่น ภาพถ่ายของทรัพย์สินที่เสียหาย ค่าซ่อมตามใบเสร็จรับเงินของบริษัท ห้างหรือร้านที่ทำการซ่อม และใบกำกับภาษี เป็นต้น

ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีหน้าที่ในการพิจารณากำหนดจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายหรือสูญหายแก่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งตามความเหมาะสมและเป็นธรรม แล้วนำเสนอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐผู้แต่งตั้งพิจารณาสั่งการต่อไป

การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินเพื่อให้ได้ราคาทรัพย์สินสุทธิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่กระทรวงการคลังกำหนดในการเรียกให้ผู้ต้องรับผิดทางละเมิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ โดยอนุโลม

ข้อ ๔ ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรือชีวิต ได้แก่

(๑) ค่าใช้จ่ายที่ผู้เสียหายต้องเสียไปเป็นค่ารักษาพยาบาล ให้ชดใช้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย โดยมีใบเสร็จรับเงินของสถานพยาบาลมาแสดงเป็นหลักฐาน

(๒) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างเจ็บป่วย

ก. กรณีผู้เสียหายที่มีรายได้ไม่แน่นอนหรือไม่มีรายได้ประจำ หากระหว่างเจ็บป่วยต้องขาดประโยชน์การทำมาหาได้ไป ให้ชดใช้ความเสียหายตามช่วงเวลาที่ผู้เสียหายไม่สามารถไปทำงานได้ โดยคำนวณตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ตามเขตจังหวัดซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้เสียหาย ณ วันที่ได้รับความเสียหาย ไม่เกินวันละ ๓๐๐ บาท ตามจำนวนวันที่แพทย์มีหนังสือรับรองให้หยุดรักษาตัว แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย

ข. กรณีผู้เสียหายที่มีรายได้ประจำ หากระหว่างเจ็บป่วยไม่สามารถไปทำงานได้และไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากนายจ้าง ให้ชดใช้ความเสียหายตามช่วงเวลาที่ผู้เสียหายไม่สามารถไปทำงานได้ โดยคำนวณตามอัตราค่าจ้างหรือค่าตอบแทนที่นายจ้างหรือหน่วยงานต้นสังกัดจ่ายให้ ณ วันที่ได้รับความเสียหาย ไม่เกินเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ตามจำนวนวันที่แพทย์รับรองให้หยุดรักษาตัว แต่ไม่เกิน ๒ เดือน ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย

(๓) ค่าชดเชยแทนการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนของร่างกาย โดยมีหลักฐานทางการแพทย์ว่าผู้เสียหายที่ต้องสูญเสียอวัยวะไปนั้นตกเป็นผู้พิการหรือทุพพลภาพ ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความสำคัญของอวัยวะที่สูญเสียไป โดยให้พิจารณาว่าอวัยวะที่สูญเสียไปนั้นทำให้เป็นอุปสรรคหรือเสียความสามารถในการทำงานหรือในการประกอบวิชาชีพหรือในการดำรงชีพมากน้อยเพียงใด การพิจารณาว่าอวัยวะส่วนใดมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด ให้เทียบเคียงกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสงเคราะห์และกำหนดลักษณะของความพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือในการดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ ให้จ่ายได้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย

(๔) ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการจัดการศพตามประเพณีทางศาสนาหรือประเพณีแห่งท้องถิ่น ให้ชดใช้ตามที่จ่ายจริง ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้เสียหายที่เสียชีวิตหนึ่งราย

(๕) ค่าขาดไร้อุปการะ ให้พิจารณาว่าทายาทของผู้เสียหายที่ถึงแก่ความตายนั้นต้องเป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากผู้ตายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยจ่ายให้ทายาทคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้เสียหายที่เสียชีวิตหนึ่งราย

ข้อ ๕ การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อ ๓ และข้อ ๔ จะต้องให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐเจ้าของงบประมาณที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ การพิจารณาให้ความเห็นชอบให้กระทำภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการสอบสวน

ข้อ ๖ ให้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับคำขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยแก่ผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

กรณีเป็นที่พอใจของผู้ยื่นคำขอให้ดำเนินการตามข้อ ๗ ต่อไป

กรณีผู้ยื่นคำขอยังไม่พอใจในผลการวินิจฉัย ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง ที่มีอำนาจพิจารณาคดีภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย

ข้อ ๗ การเบิกจ่ายเงินเพื่อชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ให้กระทำภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอตอบรับผลการวินิจฉัยตามข้อ ๖

ข้อ ๘ ค่าสินไหมทดแทนที่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดตามข้อ ๓ และข้อ ๔ หรือค่าสินไหมทดแทนกรณีอื่น อันพึงมีนอกเหนือจากประกาศนี้ ให้หน่วยงานของรัฐขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นรายกรณี

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

สุภา ปิยะจิตติ

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือทายาทได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิ

เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีหลักเกณฑ์การพิจารณาในเรื่องการผ่อนผันให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือทายาทที่ได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิผ่อนชำระเงินในอัตราที่เป็นธรรมและเป็นแนวทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือทายาทได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นกรมและราชการส่วนภูมิภาค แต่ไม่รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"วงเงินที่ผ่อนชำระ" หมายความว่า จำนวนเงินที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิ

"พ้นจากราชการ" หมายความถึง การออกจากราชการทุกกรณี รวมถึงการเกษียณอายุด้วย

"ผู้ขอผ่อนชำระ" หมายความถึง เจ้าหน้าที่หรือทายาทผู้ได้รับเงินเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒ การอนุมัติให้ผ่อนชำระตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ต้องมิใช่กรณีที่เกิดจากการกระทำโดยไม่สุจริตของผู้ขอผ่อนชำระ ต้องเป็นกรณีที่ขอผ่อนชำระเต็มจำนวนที่ต้องชดใช้คืนและต้องมิใช่การขอผ่อนชำระในชั้นศาล

ข้อ ๓ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือทายาทผู้ได้รับเงินเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิเสนอขอผ่อนชำระให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติดังต่อไปนี้

๓.๑ ตรวจสอบสถานภาพปัจจุบัน ณ วันเสนอขอผ่อนชำระเกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่ายและทรัพย์สินทั้งของผู้เสนอขอผ่อนชำระและคู่สมรส โดยมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลดังกล่าวหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูล แล้วแต่กรณีเพื่อประกอบการพิจารณา

๓.๒ ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาผ่อนผันและกำหนดจำนวนเงินที่ต้องจ่ายงวดแรกร้อยละ ๒๐ ของวงเงินที่ได้รับเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิในโอกาสแรกก่อน ส่วนที่เหลือให้ผ่อนชำระเป็นรายเดือน ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

(๑) กรณีวงเงินไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ให้ผ่อนชำระในอัตราเดือนละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของเงินเดือนหรือรายได้ ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๑ ปี

(๒) กรณีวงเงินเกินกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผ่อนชำระในอัตราเดือนละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของเงินเดือนหรือรายได้ ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๕ ปี

(๓) กรณีวงเงินเกินกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผ่อนชำระในอัตราเดือนละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของเงินเดือนหรือรายได้ ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี

ข้อ ๔ ให้คิดดอกเบี้ยระหว่างการผ่อนชำระในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดที่หน่วยงานของรัฐเรียกให้คืนเงินจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ถือจำนวนเงินที่ผ่อนชำระในแต่ละเดือนเป็นการชำระดอกเบี้ยรายเดือนที่เกิดขึ้นก่อน ส่วนที่เหลือให้ถือเป็นการผ่อนชำระเงินต้นที่ค้างอยู่

เว้นแต่การผ่อนชำระเงินทั้งจำนวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลา ๖ เดือน ทางราชการผ่อนผันไม่คิดดอกเบี้ยระหว่างการผ่อนชำระ ซึ่งหากได้มีการคิดดอกเบี้ยระหว่างการผ่อนชำระไปแล้วให้หน่วยงานของรัฐคำนวณดอกเบี้ยคืนให้โดยหักจากเงินต้นที่ต้องชำระในงวดสุดท้าย

ข้อ ๕ ให้ผู้ขอผ่อนชำระจัดหาบุคคล นิติบุคคลหรือทรัพย์สินค้ำประกันการผ่อนชำระด้วย

ข้อ ๖ เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือกระทรวงการคลังอนุมัติให้ผ่อนชำระแล้ว ให้ผู้ขอผ่อนชำระทำหนังสือรับสภาพหนี้ สัญญาผ่อนชำระและสัญญาค้ำประกันตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดท้ายประกาศนี้ แล้วจัดส่งสำเนาให้กระทรวงการคลัง ๑ ชุด เมื่อได้รับชำระเงินในเดือนใดและนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินหรือนำส่งเข้าบัญชีอื่นตามหลักการบัญชีแล้ว ให้แจ้งเลขที่ใบนำส่ง เลขที่คลังรับ วัน เดือน ปี และจำนวนเงินไปให้กรมบัญชีกลางทราบโดยตรง หากบุคคลดังกล่าวผิดนัดเดือนใดเดือนหนึ่งหรือบิดพลิ้วหรือประวิงเวลาชำระหนี้ ให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๗ หากเจ้าหน้าที่พ้นจากราชการระหว่างการผ่อนชำระ ข้อตกลงเรื่องการผ่อนชำระเป็นอันยุติ ให้หน่วยงานของรัฐเรียกให้ชดใช้เงินที่ค้างชำระอยู่ทั้งหมดทันที

ข้อ ๘ หน่วยงานของรัฐแห่งใดไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ได้ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๙ บรรดาคำสั่งหรือหลักเกณฑ์ใดซึ่งกำหนดไว้แล้วในประกาศนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๑๐ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับคำเสนอขอผ่อนชำระที่หน่วยงานของรัฐได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สมหมาย ภาษี

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

หนังสือรับสภาพหนี้
กรณีได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิ

เลขที่...../.....

เขียนที่ .....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยหนังสือฉบับนี้ข้าพเจ้า.....อายุ ..... ปี
อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สังกัด .....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน .....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต .....จังหวัด..... ขอทำหนังสือฉบับนี้ให้ไว้แก่
.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่.....ถนน .....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า ข้าพเจ้าตกลงยินยอมคืนเงินที่ได้รับเกินสิทธิ/โดยไม่มีสิทธิ กรณี .....
.....เป็นเงินรวมทั้งสิ้น
.....บาท (.....) พร้อมดอกเบี้ย
ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี/งดดอกเบี้ยกรณีได้รับยกเว้น โดยชำระงวดแรกจำนวน.....บาท
(.....) ภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ส่วนที่เหลือขอผ่อนชำระเป็นรายเดือนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา.....ปี .....เดือน ตามสัญญา
ผ่อนชำระหนี้ เลขที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หนังสือนี้ทำขึ้น.....ฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและมีความเข้าใจในหนังสือรับสภาพหนี้ฉบับนี้ด้วยดี
โดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้สัญญา
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

สัญญาผ่อนชำระหนี้
กรณีได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิ

เลขที่...../.....

เขียนที่ .....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน .....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต .....จังหวัด.....ขอทำสัญญาผ่อนชำระหนี้ให้ไว้แก่

.....โดย ..... เป็นผู้แทน ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับเกินสิทธิ/โดยไม่มีสิทธิ จำนวน.....

.....บาท (.....) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี/งดดอกเบี้ยกรณีได้รับยกเว้น ตามสัญญารับสภาพหนี้เลขที่...../.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....โดยจะชำระงวดแรกจำนวน.....บาท

(.....) ภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

และส่วนที่เหลือจำนวน.....บาท (.....)

ขอผ่อนชำระเป็นรายเดือนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา.....ปี.....เดือน ตามตารางรายละเอียดการผ่อนชำระหนี้แนบท้ายสัญญานี้

ข้อ ๒ จำนวนเงินที่เหลือตามข้อ ๑ ข้าพเจ้าขอผ่อนชำระเป็นรายเดือน ในอัตราเดือนละ .....บาท

(.....) จนกว่าจะครบจำนวนที่ต้องชดใช้และขอรับรองว่าจะไม่เรียกร้องเพื่อระงับหรืองดเว้นการชำระหนี้รายนี้เป็นอันขาด ทั้งนี้ จะเริ่มผ่อนชำระตั้งแต่เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การชำระเงิน

๓.๑ กรณีเป็นเจ้าหน้าที่

- ข้าพเจ้าจะนำเงินงวดแรกมาชำระและยินยอมให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงินเดือนหักเงินเดือนของข้าพเจ้า ณ ที่จ่ายเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือนจนกว่าจะครบ

๓.๒ กรณีเป็นทายาทหรือผู้เกี่ยวข้อง

- ข้าพเจ้ายินยอมจะนำเงินมาชำระ ณ.....

เป็นการชำระงวดแรกและงวดต่อไปเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือนจนกว่าจะครบ

ข้อ ๔ หากต้องเสียค่าธรรมเนียมในการส่งเงิน ข้าพเจ้ายินยอมออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

ข้อ ๕ หากข้าพเจ้าพ้นจากราชการระหว่างการผ่อนชำระ ข้อตกลงเรื่องการผ่อนชำระเป็นอันยุติ ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินที่ค้างชำระอยู่ทั้งหมดทันที

ข้อ ๖ หากข้าพเจ้าผิดนัดชำระเดือนใดเดือนหนึ่ง หรือผิดสัญญานี้ด้วยประการใดก็ตาม ข้อตกลงเรื่องการผ่อนผันให้งดดอกเบี้ยกรณีได้รับยกเว้นเป็นอันยกเลิกตั้งแต่ต้น ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการดำเนินคดีตามกฎหมายกับข้าพเจ้าได้ทันที

สัญญาผ่อนชำระหนี้นี้ทำขึ้น.....ฉบับ ข้อความตรงกัน ข้าพเจ้าได้อ่านและมีความเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดยตลอดแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้สัญญา

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้รับสัญญา

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ :- ผู้รับสัญญา คือ ผู้รับมอบอำนาจจากส่วนราชการซึ่งเป็นนิติบุคคล

สัญญาค้ำประกัน

เลขที่...../.....

เขียนที่ .....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(๑).....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส ☐ คู่สมรสตาย/หย่าร้าง

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต .....จังหวัด.....คู่สมรสชื่อ.....

ขอทำสัญญาค้ำประกันให้ไว้แก่.....ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่.....(๒).....ได้ทำสัญญาผ่อนชำระหนี้ไว้ต่อ

.....(๓).....ตามสัญญาผ่อนชำระหนี้เลขที่...../.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....นั้น ข้าพเจ้าได้ทราบและเข้าใจข้อความในสัญญาดังกล่าว

โดยตลอดแล้ว จึงขอทำสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๓).....ว่า

ถ้า.....(๒).....กระทำผิดสัญญาดังกล่าวไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใด

ด้วยประการใดๆ ข้าพเจ้ายินยอมชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาดังกล่าวนั้นทุกประการให้แก่.....

.....(๓).....ทันที โดย.....(๓).....

มิจำต้องเรียกร้องให้.....(๒).....ชำระหนี้ก่อนและข้าพเจ้าจะรับผิดตามสัญญานี้

ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้ครบเต็มจำนวน

ข้อ ๒ ไม่ว่าในกรณีใดๆ ที่.....(๓).....ผ่อนเวลา

หรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ตามสัญญาดังกล่าวให้แก่.....(๒).....

โดยจะได้แจ้งหรือมิได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบก็ตาม ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้ตกลงยินยอมในการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้นั้นด้วยทุกครั้ง ข้าพเจ้ายอมมิให้เอาการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นเหตุปลดเปลื้องความรับผิดของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะรับผิดในฐานะผู้ค้ำประกันตามสัญญานี้ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้ครบเต็มจำนวน

ข้อ ๓ ข้าพเจ้าขอแสดงหลักทรัพย์ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของข้าพเจ้าและปลอดจากภาระผูกพันใดๆ อันจะทำให้ทรัพย์สินนั้นเสื่อมค่า เพื่อเป็นหลักฐานในการค้ำประกันไว้ต่อ.....(๓).....

.....ดังนี้

ที่ดิน

๑) โฉนดเลขที่.....หน้าสำรวจ.....ระวาง.....
เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....วา อยู่ที่ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต .....จังหวัด .....ราคาประมาณ.....บาท
(.....)

๒) โฉนดเลขที่.....หน้าสำรวจ.....ระวาง.....
เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....วา อยู่ที่ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต .....จังหวัด .....ราคาประมาณ.....บาท
(.....)

หลักทรัพย์อื่น

๑) .....
ราคาประมาณ.....บาท (.....)

๒) .....
ราคาประมาณ.....บาท (.....)

ข้อ ๔ ข้าพเจ้าจะไม่จำหน่าย จ่ายโอน ก่อหนี้สินหรือภาระผูกพันใดๆ ในทรัพย์สินของข้าพเจ้าตามที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๓ ตลอดระยะเวลาที่สัญญาค้ำประกันฉบับนี้ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจาก (๓) .....

ข้อ ๕ ข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันในระหว่างที่ (๒) .....ต้องรับผิดชอบอยู่ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในสัญญาผ่อนชำระหนี้

สัญญาค้ำประกันนี้ทำขึ้น.....ฉบับ ข้อความตรงกัน ข้าพเจ้าได้อ่านและมีความเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดยตลอดแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ค้ำประกัน
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

/ความยินยอม.....

ความยินยอมของคู่สมรส

ข้าพเจ้า.....คู่สมรสของ.....

.....ผู้ค้ำประกัน ได้ทราบข้อความในสัญญาค้ำประกันแล้ว ยินยอมให้

.....ทำสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ได้

(ลงชื่อ).....คู่สมรสผู้ยินยอม

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ :-

(๑) ชื่อผู้ทำสัญญาค้ำประกัน

(๒) ชื่อผู้ทำสัญญาผ่อนชำระหนี้

(๓) ชื่อส่วนราชการซึ่งเป็นนิติบุคคลผู้รับสัญญา

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงาน ให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และเพื่อเป็นการลดขั้นตอนวิธีปฏิบัติและให้การพิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเสร็จสิ้นไปโดยเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๗ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กระทรวงการคลังจึงยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อความตามประกาศนี้แทน

๑. ความเสียหายเกิดขึ้นกับทรัพย์สินของหน่วยงานของรัฐจากสาเหตุทั่วไป (เช่น อุบัติเหตุ เพลิงไหม้ ทรัพย์สินเสียหายหรือสูญหาย เป็นต้น) ซึ่งมิได้มีสาเหตุจากการทุจริต เงินขาดบัญชีหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีหรือข้อบังคับต่าง ๆ หน่วยงานของรัฐไม่ต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนี้

๑.๑ สำหรับส่วนราชการ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๒ สำหรับราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๓ ความเสียหายที่มีจำนวนเกินกว่าข้อ ๑.๑ และ ๑.๒ และหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ต้องรับผิดต้องชดใช้ค่าเสียหายตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ของค่าเสียหายทั้งหมด

๒. ความเสียหายเกิดขึ้นแก่หน่วยงานของรัฐซึ่งมีสาเหตุจากการทุจริต หรือมีสาเหตุมาจากการที่เงินขาดบัญชีหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีหรือข้อบังคับต่าง ๆ (เช่น การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง การจัดซื้อจัดจ้างไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ว่าด้วยการพัสดุหรือฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี เป็นต้น) หน่วยงานของรัฐไม่ต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนี้

๒.๑ สำหรับส่วนราชการ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๒.๒ สำหรับราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท

๒.๓ ความเสียหายที่มีจำนวนเกินกว่าข้อ ๒.๑ และ ๒.๒ และหน่วยงานของรัฐได้พิจารณา ดังนี้

๒.๓.๑ ความเสียหายซึ่งมีสาเหตุจากการทุจริตและหน่วยงานของรัฐได้พิจารณาให้ผู้ทุจริตรับผิดชดใช้เต็มจำนวนความเสียหายและพิจารณาให้ผู้เกี่ยวข้องซึ่งกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นโอกาสหรือช่องทางให้เกิดการทุจริตชดใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวนความเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว

๒.๓.๒ ความเสียหายซึ่งมีสาเหตุจากการที่เงินขาดบัญชีหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีหรือข้อบังคับต่าง ๆ และต้องมิได้เกิดจากการทุจริตและหน่วยงานของรัฐได้พิจารณาให้ผู้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงชดใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวนความเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว

ความเสียหายที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบตามนัยดังกล่าวข้างต้น หน่วยงานของรัฐจะต้องรายงานความเสียหายที่เกิดขึ้น ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดไปให้กระทรวงการคลังทราบทุกระยะ ๓ เดือน

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

วิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

***หมายเหตุ:-** เหตุผลในการประกาศใช้ประกาศกระทรวงการคลังฉบับนี้ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๒ กำหนดให้ส่วนราชการมีอำนาจออก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศ เพื่อใช้บังคับกับส่วนราชการอื่น มีหน้าที่ตรวจสอบว่า กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้นเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความยุ่งยาก ซ้ำซ้อนหรือล่าช้าต่อการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการอื่น และปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว ซึ่งประกาศกระทรวงการคลังฉบับเดิม (ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘) อาจก่อให้เกิดความล่าช้า ต่อการออกคำสั่งและการบังคับทางปกครองกับผู้ต้องรับผิด ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ต้องรับผิดแล้ว ประกอบกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ใช้บังคับมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกาและศาลปกครองสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยและคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่เป็นบรรทัดฐานจำนวนมาก ซึ่งหน่วยงานของรัฐสามารถนำคำวินิจฉัยและคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่เป็นบรรทัดฐานดังกล่าวมาปรับใช้กับการวินิจฉัยสั่งการของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนี้สมควรให้หน่วยงานเจ้าของทรัพย์สินได้บริหารจัดการทรัพย์สินของตนเองได้อย่างมีเอกภาพสอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการและการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่โดยกระทรวงการคลังจะให้คำปรึกษาแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง

สำหรับความเสียหายที่มีมูลค่าสูง หรือมีสาเหตุจากการทุจริต เงินขาดบัญชีหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีหรือข้อบังคับต่าง ๆ เป็นความเสียหายที่มีลักษณะกระทบถึงระบบการบริหารราชการแผ่นดินโดยรวม การตรวจสอบของกระทรวงการคลังจะเป็นผลให้รัฐได้รับการชดใช้ค่าเสียหายจากผู้กระทำละเมิดเพิ่มขึ้น เป็นการรักษาประโยชน์ของรัฐ สามารถป้องกันการรั่วไหลของทรัพย์สินของแผ่นดิน และควบคุมให้หน่วยงานรักษาวินัยการเงินการคลังโดยเคร่งครัด ตลอดจนป้องปรามการทุจริตตามนโยบายของรัฐบาลในแง่การตรวจสอบควบคุมการจ่ายเงินแผ่นดินให้เกิดความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพได้ส่วนหนึ่ง

แบบรายงาน

รายงานความเสียหายที่ไม่ต้องส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ
ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ชื่อหน่วยงานของรัฐ.....(๑)

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....(๒)

ลำดับที่	หน่วยงานย่อย(๓)	ประเภทความเสียหาย(๔)	จำนวนเงินค่าเสียหาย(๕)	วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ(๖)	ข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโดยย่อ(๗)	คำวินิจฉัยของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ(๘)

ตรวจถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ.....(๙)

ตำแหน่ง .....

คำอธิบาย

(๑) ให้ระบุชื่อหน่วยงานระดับกรมขึ้นไปที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เช่น

- กระทรวง... (กรณีความเสียหายเกิดแก่สำนักงานรัฐมนตรี) ทบวง กรม หรือหน่วยงานลักษณะเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่น
- รัฐวิสาหกิจ
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- หน่วยงานของรัฐอื่น

(๒) การรายงานให้กระทรวงการคลังทราบทุกระยะ ๓ เดือน ให้รายงานเป็นรายไตรมาส

(๓) ให้ระบุชื่อหน่วยงานย่อยที่เกิดความเสียหาย ซึ่งอยู่ในสังกัดของหน่วยงานตามเชิงอรรถที่ ๑ เช่น

- ที่ทำการปกครองจังหวัด (สังกัดกรมการปกครอง)
- สำนักงานธนารักษ์จังหวัด (สังกัดกรมธนารักษ์)
- โรงพยาบาล... (สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข)
- สถานีตำรวจภูธร.../สถานีตำรวจนครบาล.../สำนักการคลัง.../สำนักโยธา.../

(๔) ประเภทความเสียหาย ให้ระบุตามประเภทสำนวนการสอบสวนทางด้านความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งกำหนดไว้ ๕ ประเภท คือ

๑) ทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน
๒) ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ
๓) คนร้ายกระทำโจรกรรมหรือทรัพย์สินสูญหาย
๔) อาคารสถานที่ถูกเพลิงไหม้
๕) อุบัติเหตุ
๖) อื่นๆ ได้แก่ ความเสียหายอื่นที่เกิดขึ้นและไม่สามารถจัดเข้าอยู่ใน ๕ ประเภทข้างต้นได้

(๕) จำนวนค่าเสียหาย หมายถึง ค่าเสียหายที่แท้จริง (หลังหักค่าเสื่อมราคาแล้ว) ที่เกิดขึ้นจากเหตุละเมิดในคราวเดียวกัน เช่น

- ค่าเสียหายกรณีเงินขาดบัญชี ๑๐๐,๐๐๐ บาท
- ค่าเสียหายจากอุบัติเหตุรวม ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ค่าซ่อมรถยนต์ราชการ ๑๐๐,๐๐๐ บาท) ค่าสินไหมทดแทนให้บุคคลภายนอก ๔๐๐,๐๐๐ บาท)
- ค่าเสียหายจากรถยนต์ราชการหายจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ราคาซื้อ ๖๐๐,๐๐๐ บาท หักค่าเสื่อมราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาท)

คำสั่งกรมบัญชีกลาง
ที่ ก. ๓๓ / ๒๕๕๗
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย

กรมบัญชีกลาง

คำสั่งกรมบัญชีกลาง
ที่ ก. ๓๓ /๒๕๕๗
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย

.....

ตามคำสั่งกรมบัญชีกลางที่ ก. ๒๕๒ /๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย โดยให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย อัตราการจำหน่าย ค่าตอบแทนผู้ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการอื่นตามที่ได้ระบุไว้ในคำสั่งดังกล่าว นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่ายเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสม จึงขอยกเลิกคำสั่งกรมบัญชีกลาง ที่ ก. ๒๕๒ /๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และขอแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการจัดทำหนังสือเพื่อจำหน่าย

๑.	ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง	ประธานกรรมการ
๒.	นางพรกมล ประยูรสิน	กรรมการ
๓.	นายพรชัย หาญยืนยงสกุล	กรรมการ
๔.	นายธวัชชัย ศิริพงศ์ตระกูล	กรรมการ
๕.	นางนิธิวดี ชัชพงศ์	กรรมการ
๖.	นางนิโลบล แววงับศรี	กรรมการ
๗.	นายกุลเศขร์ ลิมปิยากร	กรรมการ
๘.	นางนพรัตน์ พรหมนารถ	กรรมการ
๙.	นางสาววิริยา พูนคำ	กรรมการและเลขานุการ
๑๐.	นางสุภาพร เจียมเจือจันทร์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑.	นางสาวบังอร มุกดาอุดม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒.	นางอทิรา โสตโยม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓.	นางพูนสุข อิทธะรงค์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. กำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำหนังสือคู่มือปฏิบัติ กฎหมาย ระเบียบ ที่อยู่ในความดูแลของกรมบัญชีกลาง เพื่อจำหน่าย

๒. กำหนดอัตราการจำหน่าย ค่าตอบแทนผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือและจัดจำหน่าย ตลอดจนอัตราการให้ส่วนลดสำหรับผู้จำหน่ายหรือผู้ซื้อ

๓. แต่งตั้งคณะทำงานด้านต่างๆ ตามที่เห็นสมควร

๔. ดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายมนัส แจ่มเวหา)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กำหนดส่ง

12 ส.ค. 2559 3 ก.พ. 2559		

44612

KH กรมบัญชีกลาง.
12 ประมวลกฎหมายและระเบียบ
บ254ป การคลัง.
2557

วันกำหนดส่ง	ผู้ยืม	วันส่ง

44612

KH กรมบัญชีกลาง.
12 ประมวลกฎหมายและระเบียบ
บ254ป การคลัง.
2557

www.cgd.go.th

ประมวลกฎหมายและระเบียบการคลัง

9786267372730
ISBN 978-626-7372-73-0
ราคา 600 บาท